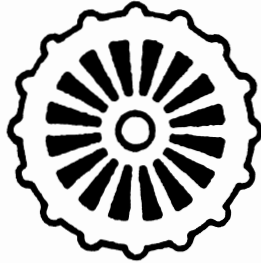

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 17

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

11 වන ග්‍රන්ථය

සිංසුත්‍රාන නිකාය

පඤ්චමහාගය (1)

මහාවග්ගිය

ත්‍රිපිටකපරිවර්තන සභායෙහි
සංස්‍රුණනනිකාය ශෝධක මණ්ඩලය විසින් සිංහලභාෂායෙන් පරිවර්තන වූ

ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලය

විසින් පාඨශෝධන පුස්තක වූ සංසකරණය කරන ලදී.

ශ්‍රී බු. ව. 2550
රාජ්‍ය ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 17 (i)

The Eleventh Book in the
Suttanta-Pitaka

11

SAMYUTTANIKĀYA(V-1)

MAHĀVAGGA

With the Sinhala Translation by

**The Samyuttanikāya Editorial Board of
The Tripitaka translation Committee**

Edited by

The Tripitaka Editorial Board

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පට්භතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි දොනචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුතා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”**

අප භාග්‍යවත් අර්භත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සෑම කල්හි දොන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිදිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ දොන සහිත වූ
සඵඤ්ඤා වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිධ වීත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවණයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළුවා !
බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !
ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මනුසාසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය
මෝහ නිමිඵ්‍ර විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සවිඥා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද
පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,
සමීන්ද රණසිංහ.
2009.06.28

සුභතනපිටකේ
සිංහුතනනිකායෝ
පඤ්චමො භාගො
මහාවග්ගො
(1)

සුත්තානපිටකයෙහි
සිංහුතනනිකාය
පඤ්චම භාගය
මහාවර්ගය
(1)

**“තපාගතපපවෙදිතො භික්ඛවෙ ධම්මචිනයො විචචො විරොචති
නො පටිච්ඡනෙනා.”**

**“මහණෙනි, තපාගතයන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රද්ධනා කරන ලද
ධම්මය හා චිනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අධ්‍යක්ෂකරණය, තිකතිපාත - භරණ්ඩුවගො, 9 පිටුව)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 13 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:13 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii - xiv
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xv
සංකේත නිරූපණය	xvii
පාළි භෞතිය	xix
මහාවග්ග (පුච්ඡාසාය) වීසය සූචි	xxi - xxxv
පෙළ හා පරිවර්තනය	2 - 443
ගාරාදිපාද - සූචි	445
සංකේතනාම අනුකමණිකා	447- 448
වීසයසපදනුකමණිකා	449 - 460
ඉංග්‍රීසි-සිංහල නිරූපණය	461 - 462
බුද්ධිජයනී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා	463 - 466

සංස්කාරක නිවේදනය

බුද්ධිජයන්ති ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලායෙහි සතළොස් (17) වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ සංයුක්ත නිකායෙහි තෙසාලිස් වැනි මග්ගසංයුක්තයෙහි පටන් සව්වසංයුක්තය අවසන් කොට ඇති සංයුක්ත දෙළොස් කින් ප්‍රතිමණ්ඩිත වූ මහාවග්ග යයි.

සංයුක්තනිකායේ පඤ්චම භාගයය වූ මහාවග්ගය සිංහලභාෂා-යෙන් තැබීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය විසින් ආරාධිත වූවාහු හැගොඩ ධම්මඤ්ඤ, ගබ්බෙල උපතිස්ස යන සථවිරයන් වහන්සේ දෙනම වෙති. ඒ තෙරවරුන් විසින් යථාකාලයෙහි සිංහල භාෂාවට නගන ලද සංයුක්ත මහාවග්ගය සංයුක්තනිකාය සංශෝධක මණ්ඩලයට පත්කරනු ලැබූ පණ්ඩිත හැගොඩ ධම්මඤ්ඤ නායක සථවිරයන් වහන්සේ යැ, පණ්ඩිත වතුගෙදර අමරසිහ නායක සථවිරයන් වහන්සේ යැ, පණ්ඩිත ගලගම සරණධාර සථවිරයන් වහන්සේ යැ යන ස්ථවිරවරුන් විසින් ලිපිදෙස බැහැර කොට පාඨානකර දක්වමින් පෙළ ද ලියා සකස් කරන ලද්දේ ය. යථානුරූප වූ සූත්‍රනාම හා සූත්‍රසංඛ්‍යා ද ඒ ස්ථවිරවරුන් විසින් මැ දක්වන ලද්දේ ය. මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණ ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි බහුමුද්‍රක මහතෙරවරුන් විසින් මහදුත්සාහයෙන් පාඨ-ශෝධනය හා සිංහල පරිවර්තන සංස්කරණය ද සිදු කෙරෙමින් ශාරදීපාද, සංඥානාම, විශේෂපදනුක්‍රමණිකා ද යොදන ලද්දේ විය.

තව ද සංයුක්ත මහාවග්ගය එක් මැ ග්‍රන්ථයක් ලෙස මුද්‍රණය කැරැවීමට ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය විසින් සමමත කරන ලද නමුදු මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි කල්හි සංයුක්තනිකාය පස්වැනි භාගය පරිභරණයට දුෂ්කර සේ මහත් වන බව පෙනුණු හෙයින් මහාවර්ගයේ 'මග්ගසංයුක්ත බොජ්ඣංග -සතිපට්ඨාන- ඉන්ද්‍රිය- සම්මප්පධාන සංයුක්ත යන සංයුක්ත සය පඤ්චමභාගයේ ප්‍රථමකාණ්ඩය ලෙස ද, ඉද්ධිපාදසංයුක්තයේ පටන් ශේෂය ද්විතීය කාණ්ඩය ලෙස ද පළ කරවන්නට නියම කරගනුමහ. එහෙයින් සංයුක්ත සභීය සඳහා ලියැවුණු සංඥාපනය ද දෙවැනි කාණ්ඩයෙහි ලා දක්වනු ඇත.

ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මඟින් සමාරබධ වූ ත්‍රිපිටක බුද්ධධර්මය සියබසින් පළකරවැලීමේ සත්කාර්යය සපුරාලීම සඳහා ශ්‍රීමත් ජනාධිපති ජයවර්ධන උතුමාණන්ගෙන් ලැබෙන අනුග්‍රහය ද, ගරු අග්‍රාමාත්‍ය ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමාගේ උපස්තමනය ද, ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාගේ සංවිධානය ද සමස්ත බෞද්ධ ජනතාවගේ සාතිශය සමභාවනාවට විශේෂයෙන්

හිමිවිය යුතු ය. එසේ ම සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් වූ සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ බුද්ධිපුර්වක සංවිධානය නිසා ත්‍රිපිටක මුද්‍රණය ඉතා ඉක්මනින් නිමහම් කරවාලීමට හැකිවී යයි කියැයුණුය. සඹිරමප්‍රවර්තක කුශලක්‍රියාවෙහි සභාය වන 'කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් ඇතුළු හැම දෙන සුබභාගී වෙන්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට, ශාස්තෘශාසනෝදයකාරී,
ලබුගම ලඩකානඤ
මහානායක සථවිර
ත්‍රිපිටකමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක

2525 පුනිමස 12 වැනි දින
1982
මහානායක වාරිකාරාමය
115, විජයරාම මාවත
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඟමහාපණ්ඩිත, බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්දුපරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චාචාර්ය, කෝදුගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණලක්ෂායෙහි ප්‍රධාන සඛකනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චනොදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, ලබුගම ශ්‍රී ලක්ෂානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කලාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛක සභායෙහි මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම් පියාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලෝක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කලාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛකසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධම්මාරාමාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී—කෝට්ටේ ශ්‍රී කලාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛකසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ — මාකඩවර, රේවත පරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත, කරභමපිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීයපණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්කාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචාර්ය, ශාස්ත්‍රාචාර්ය, රාජකීයපණ්ඩිත, ත්‍රිපිටකාචාර්ය උඩුවේ ජනානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛක නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

- සී 1. - පැල්මඩුල්ල මහාවිහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සී 2. - ගාල්ල පරමානන්ද විහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සීඉ. - සිංහලාසාර මුද්‍රිත සංයුක්තනිකාය
- සා. - තාය්‍යසාර මුද්‍රිත සංයුක්තනිකාය
- මජ්ඣ. - මුරුමරට ජට්ඨසංගීතියෙහි සංයුක්තනිකාය
- PTS. - Pali Text Society Edition

THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS
VOWELS

අ ා ආ ා ඉ ා ඊ ා උ ා ඌ ා එ ා ඔ ා

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa			
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṅa			
ටta	ඨtha	ධḍa	ඳḍha	ණṇa			
තta	ථtha	දda	ධdha	නna			
පpa	ඵpha	ඞba	භbha	මma			
යya	රra	ලla	චva	ඪssa	භha	ළla	ආṇa
කka	කාකේ	කීki	කීkī	කුku	කුkū	කෙකේ	කොකර්
ඛkha	ඛාඛේ	ඛීkhi	ඛීkī	චුkhu	චුkḥū	ඛෙඛේ	ඛොඛර්
ගga	ගෙගේ	ගීgi	ගීgī	ගුgu	ගුgū	ගෙගේ	ගොගර්

CONJUNCT - CONSONANTS

කකka	ඤඤṅṅa	ත්‍රtra	මමmpḥa
කඛkkha	ඡඡcha	දදdda	මබ, මඞ mba
කාkya	ඤඤca	ඳඳddha	මඞඞbha
කීkri	ඤඤ ඡඡcha	ඳුdra	මම්mma
කචkva	ඤඤ ජජja	ඳඹ, ටඳva	මඞඞmha
කාඛkya	ඤඤඣඣjha	ධධdhva	යය, යායyya
කචඛkva	ඤඤභභha	නනnta	යායya
ගාggga	ටට, ඹඹḥha	ඞඞntha	ලලlla
ගඝgggha	ධධḍḍa	ඞඞṅṅa	ලාලya
චඞඞka	ධධඳḍḍha	ඞඞndha	ලාලlha
ගුgga	ඞඞඞṇṇa	නනnna	ඞඞvha
ඞඞඞkha	ඞඞඞṇṇa	නනnha	සසssa
ඞඞඞṅa	ඞඞඞභභha	පපppa	ඞඞsma
ඞඞඞḍḍa	ඞඞ, ඞඞḍḍa	පපppha	සවsva
ඞඞඞcca	නනntta	ඞඞbbba	ඞඞhḥma
ඞඞඞccha	නනntthā	ඞඞbbbha	ඞඞඞhva
ඞඞඞjja	නනntva	ඞඞbra	ළළḥha
ඞඞඞjjha		මමmpa	

ඞ ා ා ා ා ා ා ා ා ා ා ා ා ා

සංයුතන නිකායො

පඤ්චමහාගො - පයම කණෙධා

මහාවගග (1) - විසය සූචි

1. මගගසංයුතතං 2 - 139

1. අවිජ්ජාවගො 2-19

1.	අවිජ්ජා	සූතං	2 - 3
2.	උපධස්	"	4 - 7
3.	සාරිපුතත	"	6 - 7
4.	ත්‍රාගමණ	"	8 - 11
5.	කිමකීය	"	10 - 13
6.	භික්ඛු	"	12 - 13
7.	දුතියභික්ඛු	"	12 - 13
8.	විභවත	"	14 - 17
9.	සුක	"	16 - 19
10.	නන්දිය	"	18 - 19

2. විහාරවගො 20-29

1.	විහාර	සූතං	20 - 21
2.	දුතියවිහාර	"	22 - 23
3.	සෙව	"	22 - 23
4.	උපසාද	"	24 - 25
5.	දුතියඋපසාද	"	24 - 25
6.	පරිසුද්ධ	"	24 - 25
7.	දුතියපරිසුද්ධ	"	24 - 25
8.	කුකුඤ්චාරාම	"	26 - 27
9.	දුතියකුකුඤ්චාරාම	"	26 - 27
10.	තතියකුකුඤ්චාරාම	"	28 - 29

3. මිට්ඨකතවගො 30 - 37

1.	මිට්ඨකත	සූතං	30 - 31
2.	අකුසලධම්ම	"	30 - 31
3.	පටිපද	"	30 - 31
4.	දුතියපටිපද	"	32 - 33
5.	අසපුරිස	"	32 - 33
6.	දුතියඅසපුරිස	"	34 - 35
7.	කුමභ	"	34 - 35
8.	සමාධි	"	34 - 35
9.	වෙදනා	"	36 - 37
10.	උත්තිය	"	36 - 37

විසය සූචි

4. පටිපසුකිරීමේ 38 - 43

1.	පටිපසුකිරීමේ	සුඛය	38 - 39
2.	පටිපසුකිරීමේ	38 - 39
3.	විරෝධ	38 - 39
4.	පාරධර්ම	38 - 41
5.	සාම ආදායම	40 - 41
6.	දුනියාසාම ආදායම	40 - 41
7.	බ්‍රහ්ම ආදායම	40 - 41
8.	දුනියා බ්‍රහ්ම ආදායම	42 - 43
9.	බ්‍රහ්ම චරිය	42 - 43
10.	දුනියා බ්‍රහ්ම චරිය	42 - 43

5. අඤ්ඤාතිස්සිය පෙය්‍යාලො 44 - 49

1.	විරාග	සුඛය	44 - 45
2.	සංයෝජන	44 - 45
3.	අනුසය	44 - 47
4.	අද්ධාන	46 - 47
5.	ආසවකඛිය	46 - 47
6.	විජජා විමුක්ති	46 - 47
7.	ඤාණදස්සන	48 - 49
8.	අනුපාද	48 - 49

6. සුරිය පෙය්‍යාලො 50 - 57

1.	කල්‍යාණමේඝ	සුඛය	50 - 51
2.	සීල	50 - 51
3.	ජන්ද	52 - 53
4.	අභ්‍ය	52 - 53
5.	දිලිච්චි	52 - 53
6.	අප්පමාද	52 - 53
7.	යෝනිසො	52 - 53
8.	දුනියා කල්‍යාණමේඝ	54 - 55
9.	දුනියා සීල	54 - 55
10.	දුනියා ජන්ද	54 - 55
11.	දුනියා අභ්‍ය	54 - 55
12.	දුනියා දිලිච්චි	56 - 57
13.	දුනියා අප්පමාද	56 - 57
14.	දුනියා යෝනිසො	56 - 57

විසය සූචි

7. එකධම්මපෙය්‍යාලො 58 - 65

1.	කල්‍යාණමිත්ත	සුත්තං	58 - 59
2.	සීල	"	58 - 59
3.	ඡන්ද	"	58 - 59
4.	අත්ත	"	58 - 59
5.	දිට්ඨි	"	60 - 61
6.	අපමාද	"	60 - 61
7.	යොනිසො	"	60 - 61
8.	දුක්ඛකල්‍යාණමිත්ත	"	60 - 61
9.	දුක්ඛසීල	"	62 - 63
10.	දුක්ඛඡන්ද	"	62 - 63
11.	දුක්ඛඅත්ත	"	62 - 63
12.	දුක්ඛදිට්ඨි	"	62 - 63
13.	දුක්ඛඅපමාද	"	62 - 63
14.	දුක්ඛයොනිසො	"	64 - 65

8. දුක්ඛඑකධම්මපෙය්‍යාලො 66 - 73

1.	කල්‍යාණමිත්ත	සුත්තං	66 - 67
2.	සීල	"	66 - 67
3.	ඡන්ද	"	66 - 67
4.	අත්ත	"	66 - 67
5.	දිට්ඨි	"	68 - 69
6.	අපමාද	"	68 - 69
7.	යොනිසො	"	68 - 69
8.	දුක්ඛකල්‍යාණමිත්ත	"	68 - 69
9.	දුක්ඛසීල	"	70 - 71
10.	දුක්ඛඡන්ද	"	70 - 71
11.	දුක්ඛඅත්ත	"	70 - 71
12.	දුක්ඛදිට්ඨි	"	70 - 71
13.	දුක්ඛඅපමාද	"	70 - 71
14.	දුක්ඛයොනිසො	"	72 - 73

9. ගඤ්ඤාපෙය්‍යාලො 74 - 79

1.	පාවිනනිත්ත	සුත්තං	74 - 75
2.	දුක්ඛපාවිනනිත්ත	"	74 - 75
3.	තනියපාවිනනිත්ත	"	74 - 75
4.	චතුස්සපාවිනනිත්ත	"	74 - 75
5.	පඤ්ඤාපාවිනනිත්ත	"	76 - 77
6.	ඡව්ඨපාවිනනිත්ත	"	76 - 77
7.	සමුද්දනිත්ත	"	76 - 77
8.	දුක්ඛසමුද්දනිත්ත	"	76 - 77
9.	තනියසමුද්දනිත්ත	"	76 - 77
10.	චතුස්සමුද්දනිත්ත	"	78 - 79
11.	පඤ්ඤාසමුද්දනිත්ත	"	78 - 79
12.	ඡව්ඨසමුද්දනිත්ත	"	78 - 79

විසය සූචි

10. දුතියගඬුආපෙය්‍යාලො 80 - 85

1.	පාවිනනිකන	සුතං	80 - 81
2.	දුතියපාවිනනිකන	„	80 - 81
3.	තතියපාවිනනිකන	„	80 - 81
4.	චතුසුපාවිනනිකන	„	80 - 81
5.	පඤ්චමපාවිනනිකන	„	82 - 83
6.	ඡට්ඨපාවිනනිකන	„	82 - 83
7.	සමුද්දනිකන	„	82 - 83
8.	දුතියසමුද්දනිකන	„	82 - 83
9.	තතියසමුද්දනිකන	„	82 - 83
10.	චතුසුසමුද්දනිකන	„	84 - 85
11.	පඤ්චමසමුද්දනිකන	„	84 - 85
12.	ඡට්ඨසමුද්දනිකන	„	84 - 85

11. තතියගඬුආපෙය්‍යාලො 86 - 91

1.	පාවිනනිකන	සුතං	86 - 87
2.	දුතියපාවිනනිකන	„	86 - 87
3.	තතියපාවිනනිකන	„	86 - 87
4.	චතුසුපාවිනනිකන	„	86 - 87
5.	පඤ්චමපාවිනනිකන	„	88 - 89
6.	ඡට්ඨපාවිනනිකන	„	88 - 89
7.	සමුද්දනිකන	„	88 - 89
8.	දුතියසමුද්දනිකන	„	88 - 89
9.	තතියසමුද්දනිකන	„	88 - 89
10.	චතුසුසමුද්දනිකන	„	90 - 91
11.	පඤ්චමසමුද්දනිකන	„	90 - 91
12.	ඡට්ඨසමුද්දනිකන	„	90 - 91

12. චතුසුගඬුආපෙය්‍යාලො 92 - 97

1.	පාවිනනිකන	සුතං	92 - 93
2.	දුතියපාවිනනිකන	„	92 - 93
3.	තතියපාවිනනිකන	„	92 - 93
4.	චතුසුපාවිනනිකන	„	92 - 93
5.	පඤ්චමපාවිනනිකන	„	92 - 93
6.	ඡට්ඨපාවිනනිකන	„	94 - 95
7.	සමුද්දනිකන	„	94 - 95
8.	දුතියසමුද්දනිකන	„	94 - 95
9.	තතියසමුද්දනිකන	„	94 - 95
10.	චතුසුසමුද්දනිකන	„	96 - 97
11.	පඤ්චමසමුද්දනිකන	„	96 - 97
12.	ඡට්ඨසමුද්දනිකන	„	96 - 97

විසය සූචි

13. අපමාදවග්ගො 98 - 105

1.	තරාගත	සුඤ්ඤා	..	98- 99
2.	දුකිඤ්ඤාතරාගත	„	..	98- 99
3.	තකිඤ්ඤාතරාගත	„	..	100-101
4.	චතුස්සතරාගත	„	..	100-101
5- 8.	පද	සුඤ්ඤානී	..	100-101
9-12.	කුට	„	..	102-103
13-16.	මුල	„	..	102-103
17-20.	සාර	„	..	102-103
21-24.	වසසික	„	..	102-103
25-28.	රාජ	„	..	102-103
29-32.	වජ්ඣම	„	..	102-103
33-36.	සුරිය	„	..	104-105
37-40.	වස	„	..	104-105

14. බලකරණීයවග්ගො 106 - 121

1.	බල	සුඤ්ඤා	..	106-107
2.	දුකිඤ්ඤාබල	„	..	106-107
3.	තකිඤ්ඤාබල	„	..	106-109
4.	චතුස්සබල	„	..	108-109
5- 8.	බිජ	සුඤ්ඤානී	..	108-109
9-12.	නාග	„	..	110-111
13-16.	රූපබල	„	..	110-111
17-20.	කුමභ	„	..	112-113
21-24.	සුඤ්ඤා	„	..	112-113
25-28.	ආකාස	„	..	112-115
29-32.	මෙඝ	„	..	114-115
33-36.	දුකිඤ්ඤාමෙඝ	„	..	114-117
37- 40.	නාවා	„	..	116- 117
41-44.	ආගඤ්ඤාක	„	..	116-119
45-48.	නදී	„	..	118-121

15. එසනාවග්ගො 122 - 131

1.	එසනා	සුඤ්ඤා	..	122-123
2.	දුකිඤ්ඤාඑසනා	„	..	122-123
3.	තකිඤ්ඤාඑසනා	„	..	122-123
4.	චතුස්සඑසනා	„	..	124-125
5- 8.	එසනා	සුඤ්ඤානී	..	124-125
9- 12.	එසනා	„	..	124-125
13- 16.	එසනා	„	..	124-125

විසය සූචි

17- 32.	වීඩා	”	..	126-127
33- 48.	ආසව	”	..	126-127
44- 64.	භව	”	..	126-127
65- 80.	දුක්ඛතා	”	..	128-129
81- 96.	බිල	”	..	128-129
97-112.	මල	”	..	128-129
113-128.	නීස	”	..	130-131
129-144.	වෙදනා	”	..	130-131
145-160.	තණකා	”	..	130-131

16. ඔසවගො 132 - 139

1- 16.	ඔස	සුත්තානි	..	132-133
17- 32.	යොග	”	..	132-133
33- 48.	උපාදන	”	..	132-133
49- 64.	ගජ්	”	..	134-135
65- 80.	අනුසය	”	..	134-135
81- 96.	කාමගුණ	”	..	134-135
97-112.	නිවරණ	”	..	136-137
113-128.	උපාදනකඛන්ධ	”	..	136-137
129-144.	ඔරමනාගියසංයොජන	”	..	136-137
145-160.	උඤ්චනාගියසංයොජන	”	..	138-139

2. බොජ්ඣංගසංයුතතං 140 - 259

1. පඤ්චවගො 140 - 161

1.	භිමවනත	සුත්තං	..	140-141
2.	කාය	”	..	140-145
3.	සීල	”	..	146-151
4.	වජ්	”	..	150-153
5.	භික්ඛු	”	..	152-155
6.	කුණ්ඩලිය	”	..	154-157
7.	කුටාගාර	”	..	158-159
8.	උපවාන	”	..	158-159
9.	උප්පාද	”	..	160-161
10.	දුතියඋප්පාද	”	..	160-161

විසය සූචි

2. ගිලානවග්ගො 162 - 171

1.	පාණ	සුඤ්ඤා	162-163
2.	සුච්චිය	„	162-163
3.	දුතියසුච්චිය	„	162-163
4.	ගිලාන	„	164-165
5.	දුතියගිලාන	„	166-167
6.	තනියගිලාන	„	166-169
7.	අපාර	„	168-169
8.	ආරඬු	„	170-171
9.	අරිය	„	170-171
10.	නිබ්බිද	„	170-171

3. උදාසීවග්ගො 172 - 183

1.	බොධාය	සුඤ්ඤා	172-173
2.	දෙසනා	„	172-173
3.	යාන	„	172-175
4.	යොනිසො	„	174-175
5.	අපරීභානිය	„	174-175
6.	බය	„	176-177
7.	නිරොධ	„	176-177
8.	නිබ්බධ	„	178-179
9.	එකධමම	„	178-179
10.	උදාසී	„	180-183

4. නීවරණවග්ගො 184 - 195

1.	කුසල	සුඤ්ඤා	184-185
2.	දුතියකුසල	„	184-185
3.	කිලෙස	„	186-187
4.	අනාවරණ	„	188-189
5.	යොනිසො	„	188-189
6.	බුද්ධි	„	188-189
7.	ආවරණ	„	190-191
8.	අනීවරණ	„	190-191
9.	මහාරුක්ඛ	„	192-193
10.	නීවරණ	„	194-195

විසය සූචි

5. ව්‍යාජවත්තිවග්‍යො 196 - 201

1. විධා	සුඤ්ඤා	196-197
2. ව්‍යාජවත්ති	196-197
3. මාර	196-197
4. දුප්පඤ්ඤා	198-199
5. පඤ්ඤාවා	198-199
6. දළිඳු	198-199
7. අදළිඳු	198-199
8. ආදිවච	200-201
9. අඛණ	200-201
10. දුතියඅඛණ	200-201

6. බොජ්ඣංගවග්‍යො 202 - 239

1. ආහාර	සුඤ්ඤා	202-209
2. පරියාය	210-215
3. අඤ්ඤා	216-219
4. මෙඤ්ඤා	218-227
5. සඛ්ඤා	228-235
6. අභය	234-239

7. ආනාපානවග්‍යො 240 - 245

1. අට්ඨක	සුඤ්ඤා	240-241
2. දුතියඅට්ඨක	240-241
3. තතියඅට්ඨක	240-241
4. චතුස්සඅට්ඨක	242-243
5. පඤ්ඤාමඅට්ඨක	242-243
6. ජට්ඨඅට්ඨක	242-243
7-12. පුළුවක	සුඤ්ඤානි	242-243
13-18. විනිලක	244-245
19-24. විවිඤ්ඤක	244-245
25-30. උඤ්ඤානක	244-245
31-36. මෙඤ්ඤා	244-245
37-42. කරුණා	244-245
43-48. මුදිතා	244-245
49-54. උපෙඛා	244-245
55-60. ආනාපානසති	244-245

විසය සූචි

8. නිරෝධවග්ගො 246 - 251

1- 6.	අසුභ	සුභහානි	..	246-247
12.	මරණ	„	..	246-247
18.	ආහාරෙපච්ඡක්කුල	„	..	246-247
24.	සබ්බලොකෙඅනභිරත	„	..	246-247
30.	අනිච්ච	„	..	246-247
36.	අනිච්චදුක්ඛ	„	..	246-247
42.	දුඃඛඅනන්ත	„	..	246-247
48.	පහාන	„	..	246-247
54.	වීරාග	„	..	248-249
55.	නිරෝධ	සුභ්‍යං	..	248-249
56.	දුතියනිරෝධ	„	..	248-249
57.	තතියනිරෝධ	„	..	248-249
58.	චතුස්ථනිරෝධ	„	..	250-251
59.	පඤ්චනිරෝධ	„	..	250-251
60.	ඡට්ඨනිරෝධ	„	..	250-251

9. ගඛිතාපෙය්‍යාලො 252-253

10. අප්පමාදවග්ගො 252-253

11. බලකරණීයවග්ගො 254-255

12. එසනාවග්ගො 254-255

13. ඔසවග්ගො 254-255

14. සුභ ගඛිතාපෙය්‍යාලො 256-257

15. සුභ අප්පමාදවග්ගො 256-257

16. සුභ බලකරණීයවග්ගො 256-257

17. සුභ එසනාවග්ගො 258-259

18. සුභ ඔසවග්ගො

120. ඔසාදිසුභහානි 258-259

විසය සූචි

3. සතිපට්ඨානසංයුතකං 260 - 345

1. අමබ්පාලිවග්ගො 260-285

1.	අමබ්පාලි	සුඤ්ඤා	260-261
2.	සතො	”	” 263
3.	භික්ඛු	”	262-260
4.	සාලා	”	264-267
5.	කුසලරාසි	”	266-267
6.	සකුණංසි	”	268-271
7.	මකකට	”	270-273
8.	සුද්	”	272-277
9.	ගිලාන	”	276-279
10.	භික්ඛුනුපසංඝය	”	280-285

2. නාලඤ්චග්ගො 286-305

1.	මහාපුරිස	සුඤ්ඤා	286-287
2.	නාලඤ්ච	”	286-291
3.	චූඤ්ච	”	292-295
4.	උකකචෙල	”	294-297
5.	බාහිය	”	298-299
6.	උකකිය	”	298-299
7.	අරිය	”	300-301
8.	බ්‍රහ්ම	”	300-303
9.	සෙදක	”	302-305
10.	ජනපදකල්‍යාණී	”	304-305

3. සිලට්ඨිකිවග්ගො 306-319

1.	සිල	සුඤ්ඤා	306-307
2.	ධීති	”	306-309
3.	පරිභාන	”	308-309
4.	සුද්ධක	”	310-311
5.	බ්‍රාහ්මණ	”	310-311
6.	පදෙස	”	312-313
7.	සමක	”	312-313
8.	ලොක	”	314-315
9.	සිරිවඩ්ඪ	”	314-317
10.	මානදික	”	318-319

විසය සූචි

4. අනන්‍යසුභ වග්ගො 320-329

1.	අනන්‍යසුභ	සුභං	320-321
2.	වීරග	320-321
3.	වීරඬ	322-323
4.	භාවිත	322-323
5.	සතො	322-323
6.	අඤ්ඤ	324-325
7.	ඡන්ද	324-325
8.	පරිඤ්ඤක	324-325
9.	භාවනා	326-327
10.	විභව	326-329

5. අමත වග්ගො 330-339

1.	අමත	සුභං	330-331
2.	සමුදය	330-331
3.	මග්ග	330-333
4.	සතො	334-335
5.	කුසලරාසි	334-335
6.	පාඨිමොක්ඛ	334-337
7.	දුච්චිත	336-337
8.	වීක්ක	338-339
9.	වේදනා	338-339
10.	ආසව	338-339

6.	ගඛනා පෙය්‍යාලො	340-341
7.	අප්පමාද වග්ගො	340-341
8.	බලකරණිය වග්ගො	342-343
9.	එසනා වග්ගො	342-343
10.	ඔස වග්ගො	344-345
1.	159. ඔසාදි සුභකානි	344-345
160.	උදධංභාගිය සුභං	344-345

විසය සූචි

4. ඉන්ද්‍රිය සංයුතකං 346 – 425

1. සුද්ධක වග්ගො 346-355

1.	සුද්ධක	සුත්තං	..	346-347
2.	සොත	”	..	346-347
3.	දුතියසොත	”	..	346-347
4.	අරහනත	”	..	346-347
5.	දුතියඅරහනත	”	..	348-349
6.	සමණ	”	..	348-349
7.	දුතියසමණ	”	..	348-351
8.	දට්ඨබ්බ	”	..	350-351
9.	විභව්ව	”	..	350-353
10.	දුතියවිභව්ව	”	..	354-355

2. මුදුතරවග්ගො 356 – 363

1.	පටිලාභ	සුත්තං	356-357
2.	සඬබ්බත	”	356-357
3.	දුතියසඬබ්බත	”	356-357
4.	තතියසඬබ්බත	”	358-359
5.	වීඤ්ඤා	”	358-359
6.	දුතියවීඤ්ඤා	”	358-359
7.	තතියවීඤ්ඤා	”	360-361
8.	පටිපත්ත	”	360-361
9.	සමපත්ත	”	362-363
10.	ආසවකතිය	”	362-363

3. ජළින්ද්‍රියවග්ගො 364 – 369

1.	පුනඛභව	සුත්තං	364-365
2.	ජීවිත්ඤ්ඤිය	”	364-365
3.	අඤ්ඤිඤ්ඤිය	”	364-365
4.	එකබ්බි	”	366-367
5.	සුද්ධක	”	366-367
6.	සොතාපත්ත	”	366-367
7.	අරහත	”	366-367
8.	බුද්ධ	”	368-369
9.	සමණචාර්යමණ	”	368-369
10.	දුතියසමණචාර්යමණ	”	368-369

විසය සූචි

4. සුචිත්‍රියවග්ගො 370 - 383

1.	සුද්ධක	සුභං	370-371
2.	සොනාපනන	,,	370-371
3.	අරහනන	,,	370-371
4.	සමණධ්‍රාහමණ	,,	372-373
5.	දුතියසමණධ්‍රාහමණ	,,	372-373
6.	විභඛ	,,	372-373
7.	දුතියවිභඛ	,,	374-375
8.	තතියවිභඛ	,,	374-377
9.	කට්ඨොපම	,,	376-379
10.	උප්පට්ඨොපම	,,	378-383

5. ජරාවග්ගො 384 - 399

1.	ජරා	සුභං	384-385
2.	උණණාහධ්‍රාහමණ	,,	384-387
3.	සාකෙන	,,	388-389
4.	පුබ්බකොට්ඨක	,,	388-391
5.	පුබ්බාරාම	,,	392-393
6.	දුතියපුබ්බාරාම	,,	392-393
7.	තතියපුබ්බාරාම	,,	394-395
8.	චතුස්සපුබ්බාරාම	,,	394-395
9.	පිණ්ඩොල	,,	394-397
10.	ආපණ	,,	396-399

6. සුකරබතවග්ගො 400 - 411

1.	සාලා	සුභං	400-401
2.	මලලක	,,	400-403
3.	සෙඛ	,,	402-405
4.	පද	,,	404-405
5.	සාර	,,	406-407
6.	පතිට්ඨිත	,,	406-407
7.	බ්‍රහම	,,	406-409
8.	සුකරබත	,,	408-411
9.	උප්පාද	,,	410-411
10.	දුතියඋප්පාද	,,	410-411

විසය සූචි

7. සමෝධානවග්ගො 412-417

1	සංයෝජන	සුත්තං	412-413
2.	අනුසය	,,	412-413
3.	අද්ධාන	,,	412-413
4.	ආසවකඛය	,,	412-413
5.	එල	,,	414-415
6.	දුතියඑල	,,	414-415
7.	රුක්ඛ	,,	414-415
8.	දුතියරුක්ඛ	,,	416-417
9.	තතියරුක්ඛ	,,	416-417
10.	වතුසරුක්ඛ	,,	416-417

8. ගඬිගාපෙය්‍යාලො 418-419

9. අසමාදවග්ගො 418-419

10. බලකරණියවග්ගො 418-419

11. එසනාවග්ගො 420-421

12. ඔසවග්ගො 420-421

13. පුන ගඬිගාපෙය්‍යාලො 420-421

14. පුන අසමාදවග්ගො 422-423

15. පුන බලකරණියවග්ගො 422-423

16. පුන එසනාවග්ගො 422-423

17. පුන ඔසවග්ගො 424-425

5. සමමප්පධානසංයුතං 426 - 433

1. ගඬිගාපෙය්‍යාලො 426-429

1.	පාචීනනිකන	සුත්තං	426-427
2-48.	දුතියපාචීනනිකනාදී	සුත්තානී	428-429

2. අසමාදවග්ගො 428-429

3. බලකරණියවග්ගො 430-431

4. එසනාවග්ගො 430-433

5. ඔසවග්ගො 432-433

විසය සූචි

6. බලසංයුතනං 434 - 443

1. ගඤ්ඤාපෙය්‍යාලො 434-435
2. අසමාදවග්ගො 434-435
3. බලකරණියවග්ගො 436-437
4. එසනාවග්ගො 436-437
5. ඔසවග්ගො 436-439

1-39.	ඔසාදි	සුතතානි	436-437
40.	උඤ්ඤාමානිය	සුතනං	438-439

6. පුන ගඤ්ඤාපෙය්‍යාලො 438-439
7. පුන අසමාදවග්ගො 440-441
8. පුන බලකරණියවග්ගො 440-441
9. පුන එසනාවග්ගො 440-441
10. පුන ඔසවග්ගො 442-443

සුභගන්තපිටකෙ
සිංහු නත නි කා යො
පඤ්චමො භාගො
මහාවගෙයා

සුභනානපිටකේ

සංයුතභවිකායෝ

පඤ්චමො භාගො

මහාවගො

1. මහසංයුතං

1. අවිජ්ජාවගො

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සමමා සමබුද්ධස්ස

1. 1. 1

අවිජ්ජාසුත්තං

1. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා සාවස්ඨයං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි භික්ඛවොති. හදනෙතති තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චසෙසාපුං. භගවා එතදවොච: අවිජ්ජා භික්ඛවෙ පුබ්බඛගමා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා අනවදෙව¹ අභිරිකං අනොක්ඛපං අවිජ්ජාගතස්ස භික්ඛවෙ අවිදුසුනො මිච්ඡාදිට්ඨි පහොති. මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස ච්ච්ඤාසධ්‍යප්පො පහොති. මිච්ඡාසධ්‍යප්පස්ස ච්ච්ඤාවාවා පහොති. මිච්ඡාවාවස්ස මිච්ඡාකම්මනො පහොති. මිච්ඡාකම්මනස්ස මිච්ඡාආච්චො පහොති. මිච්ඡාආච්චස්ස මිච්ඡාවායාමො පහොති. මිච්ඡාවායාමස්ස මිච්ඡාසති පහොති. මිච්ඡාසතිස්ස මිච්ඡාසමාධි පහොති.

විජ්ජා ව ඛො භික්ඛවෙ පුබ්බඛගමා කුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා අනවදෙව භිරොක්ඛපං. විජ්ජාගතස්ස භික්ඛවෙ විදුසුනො සම්මාදිට්ඨි පහොති. සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසධ්‍යප්පො පහොති. සම්මාසධ්‍යප්පස්ස සම්මාවාවා පහොති. සම්මාවාවස්ස සම්මාකම්මනො පහොති. සම්මාකම්මනස්ස සම්මාආච්චො පහොති. සම්මාආච්චස්ස සම්මාවායාමො පහොති. සම්මාවායාමස්ස සම්මාසති පහොති. සම්මාසතිස්ස සම්මාසමාධි පහොති.

1. අනුදෙව - සීඉ, සී, 1, 2.

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි

සංයුත්තනිකාය

පඤ්චම භාගය

මහාවර්ගය

1. මගගසංයුත්තය

1. අවිජ්ජාවනීය

ඒ භාග්‍යවත් අභීන් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමසකාර වේවා

1. 1. 1

අවිජ්ජා සූත්‍රය

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලද, එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි හික්ෂුන් ඇමතුසේක. පින්වතුන් වහන්සැ යි ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදලසේක: මහණෙනි, පවට උප්පා නැතිකම හා බිය නැතිකම සමග ම උපදනා අවිද්‍යාව කුසල්දහම් ඉපැදීමට පෙරටු වෙයි. අවිද්‍යාවෙන් යුත් අඤානායාහට මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය උපදී. මිථ්‍යාදෘෂ්ටි ඇත්තහුට මිථ්‍යාසංකල්පය උපදී. මිථ්‍යාසංකල්පය ඇත්තහුට මිථ්‍යාවචන උපදී. මිථ්‍යාවචන ඇත්තහුට මිථ්‍යාකර්මාන්ත වෙයි. මිථ්‍යාකර්මාන්ත ඇත්තහුට මිථ්‍යාආචීවය වෙයි. මිථ්‍යාආචීව ඇත්තහුට මිථ්‍යාව්‍යායාම වෙයි. මිථ්‍යාව්‍යායාම ඇත්තහුට මිථ්‍යාස්මාති වෙයි. මිථ්‍යාස්මාති ඇත්තහුට මිථ්‍යාසමාධි වේ.

මහණෙනි, හිරිමතස් දෙක සමග ම උපදනා විද්‍යාව කුසල්දහම් ඉපැදීමට පෙරටු වෙයි. විද්‍යාවෙන් යුත් පශ්චිතයාහට සම්‍යග්දෘෂ්ටි උපදී. සම්‍යග්දෘෂ්ටිය ඇත්තහුට සම්‍යක්සංකල්ප උපදී. සම්‍යක්සංකල්ප ඇත්තහුට සම්‍යග්වචන උපදී. සම්‍යග්වචන ඇත්තහුට සම්‍යක්කර්මාන්ත වෙයි. සම්‍යක්කර්මාන්ත ඇත්තහුට සම්‍යග්ආචීව වෙයි. සම්‍යක් ආචීව ඇත්තහුට සම්‍යග්ව්‍යායාම වෙයි. සම්‍යග්ව්‍යායාම ඇත්තහුට සම්‍යක්ස්මාති වෙයි. සම්‍යක්ස්මාති ඇත්තහුට සම්‍යක්සමාධි වේ.

1. 1. 2

උපසංඝසුතං

2. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා සකෙකසු¹ විහරති, නාගරකං² නාම සක්කානං නිගමො. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන භගවා තෙනුපසංඛාමී. උපසංඝසුතො භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසිනො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවන්තං එතදවොච: උපසංඝථිදං භනොත, බ්‍රහ්මචරියස්ස යදීදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමපවංචකතානි. මා හෙවං ආනන්ද,³ මා හෙවං ආනන්ද, සකලමෙව හීදං ආනන්ද, බ්‍රහ්මචරියං යදීදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමපවංචකතා. කල්‍යාණමිත්තන්තො ආනන්ද, භික්ඛුනො පාවිකඛිං කල්‍යාණසභායස්ස කල්‍යාණසමපවංචකස්ස අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙස්සති අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සති.

කථංඤ්ඤානන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො කල්‍යාණසභායො කල්‍යාණසමපවංචකො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධානන්ද, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං, සමමාවාචං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං, සමමාකමමන්තං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං, සමමාආචීවං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං, සමමාවායාමං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං, සමමාසනිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං, සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං, එවං ඛො ආනන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො කල්‍යාණසභායො කල්‍යාණසමපවංචකො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති.

තදමිනාපෙන ආනන්ද, පරියායෙන වෙදිතඛ්ඛං: යථා සකලමෙවහීදං බ්‍රහ්මචරියං යදීදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමපවංචකතා⁴නි. මමං භී ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගමෙ ජාතිධම්මො සත්තා ජාතියා පරිමුච්චනති, ජරාධම්මො සත්තා ජරාය පරිමුච්චනති,

1. සකෙකසු - මජ්ඣ. සා.
 2. නාගරකං - පි 1, 2, සකරං - මජ්ඣ. සා.
 3. ආනන්ද අචච - සා.
 4. කල්‍යාණසමපවංචකතානි - සා.

1. 1. 2

උපධ්‍ය සූත්‍රය

2. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දනව්වෙහි නාගරක නම් ශාක්‍යයන්ගේ නියමගමිහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්න. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ. වහන්ස, යම් කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් කලණ යහළුවන් ඇති බවෙක් කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු බවෙක් වේ ද මෙය බලසර පිළිබඳ සමඳබෙකැ යි. ආනන්දය, එසේ නො කිය, ආනන්දය, එසේ නො කිය, ආනන්දය යම් කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් කලණ යහළුවන් ඇති බවෙක් කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු බවෙක් වේ ද, මෙය මුළුබලසර යි. ආනන්දය කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු මහණ අරිඳටභිමග වඩන්- නේ ය. අරිඳටභමග බහුල කරන්නේය යන මෙය කැමැති විය යුතු යි.

ආනන්දය, කලණමිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙන සුලු මහණ කෙසේ නම් අරිඳටභිමග වඩා ද, අරිඳටභිමග බහුල කෙරේ ද: ආනන්දය, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කොට විරාගය ඇසුරු කොට නිරෝධය ඇසුරු කොට නිවනට නැමෙන සුලු කොට සමාග්දාෂ්ටිය වඩයි. විවේකය ඇසුරු කොට විරාගය ඇසුරු කොට නිරෝධය ඇසුරු කොට නිවනට නැමෙන සුලු කොට සමාග් සංකල්පය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග්වචනය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග් කර්මාන්තය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග්ආර්ථය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග්ව්‍යායාමය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග් ස්මාතිය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග් සමාධිය වඩයි. ආනන්දය කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙන සුලු මහණ මෙසේ අරිඳටභිමග වඩයි අරිඳටභිමග බහුල කෙරෙයි.

ආනන්දය, යම් කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් කලණ යහළුවන් ඇති බවෙක් කලණයන් කෙරෙහි නැමෙන සුලු බවෙක් වේ ද, මෙය ම යම්සේ මුළු බලසර වේ නම් මෙය මේ නයෙනු දු දන යුතු: ආනන්දය, කලණ මිත් වූ මා කරා ම පැමිණ උපත ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයෝ උපතින් මිඳෙන්, ජරාව ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයෝ ජරායෙන් මිඳෙන්,

මරණධම්මා සත්තා මරණෙන පරිවුච්චන්ති, සොකපරිදෙවදුක්ඛ දෙමනස්සුපායාසධම්මා සත්තා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසෙභි පරිවුච්චන්ති. ඉමිනා බො එතං ආනන්ද, පරියායෙන වෙදිතබ්බං. යථා: සකලමෙව්දිං බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තාති.

1. 1. 3

සාරිපුත්තසුත්තං.

3. සාවකීයං:

අථ බො ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන හගවා තෙනුපසඛය්ථි, උපසඛය්මිත්තා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තො බො ආයස්මා සාරිපුත්තො හගවන්තං එතදවොච: සකලමෙව්දං හන්තො, බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තාති. සාධු, සාධු, සාරිපුත්ත, සකලමෙව්දං සාරිපුත්ත බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තා. කල්‍යාණමිත්තසෙසනං සාරිපුත්ත, භික්ඛුන්තො පාටිකඛ්ඛිං කල්‍යාණසභායසසි කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තසසි අරියං අට්ඨංඤ්ඤිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨංඤ්ඤිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති.

කථංඤ්ඤා සාරිපුත්ත, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො කල්‍යාණසභායො කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තා අරියං අට්ඨංඤ්ඤිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඤ්ඤිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ සාරිපුත්ත, භික්ඛු සමොදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. සමමාසඛය්ථං භාවෙති -පෙ- සමමාවාවං භාවෙති -පෙ- සමමාකමම්චන්තං භාවෙති -පෙ- සමමාආජීවං භාවෙති -පෙ- සමමාවායාමං භාවෙති -පෙ- සමමාසතිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං බො සාරිපුත්ත, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො කල්‍යාණසභායො කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තො අරියං අට්ඨංඤ්ඤිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨංඤ්ඤිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති.

තදමිනාපෙතං සාරිපුත්ත, පරියායෙන වෙදිතබ්බං: යථා සකලමෙව්දං බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තා. මමං භි සාරිපුත්ත, කල්‍යාණමිත්තං ආගමම ජාතිධම්මො සත්තා ජාතියා පරිවුච්චන්ති, ජරාධම්මො සත්තා ජරාය පරිවුච්චන්ති, මරණධම්මො සත්තා මරණෙන පරිවුච්චන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසධම්මා සත්තා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසෙභි පරිවුච්චන්ති. ඉමිනා බො එතං සාරිපුත්ත, පරියායෙන වෙදිතබ්බං: යථා සකලමෙව්දං බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තාති.

1. කල්‍යාණසම්පව්ඛන්තාති - භාෂා.

මරණය ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයෝ මරණින් මිඳෙන්. ශෝකය පරිදේවය දුක දෙමනස දුඩි ආයාසය ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයෝ ශෝකය පරිදේවය දුක දෙමනස දුඩි ආයාසය යන මෙයින් මිඳෙන්. ආනන්දය යම් කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් කලණ යහළුවන් ඇති බවෙක් කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු බවෙක් වේද, මෙය ම යමසේ මුළු බලසර වේ නම් මෙය මේ නයෙනු දු දතයුතු යි.

1. 1. 3

සාරිපුත්ත සූත්‍රය

3. සැවැත්තුවර :

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්හ. එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ; වහන්ස, යම් කලයාණමිත්‍රත්වයෙක් කලයාණසභායත්වයෙක් කලයාණසම්ප්‍රවච්චිකත්වයෙක් වේ නම් මෙය ම මුළු බලසර යි. ශාරිපුත්‍රය මැනවි මැනවි. සාරිපුත්‍රය යම් කලයාණ මිත්‍රත්වයෙක් කලයාණසභායත්වයෙක් කලයාණසම්ප්‍රවච්චිකත්වයෙක් වේ නම් මෙය ම මුළු බලසර යි. ශාරිපුත්‍රය, අරිඅටභිමග වඩන්නේ ය. අරිඅටභිමග බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි.

ශාරිපුත්‍රය කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමග වඩා ද, අරිඅටභිමග බහුල කෙරේ ද: ශාරිපුත්‍රය මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිශ්‍රිත කොට විරාගනිශ්‍රිත කොට නිරෝධනිශ්‍රිත කොට ව්‍යවසර්ගපරිණාම කොට සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි. ...සමාක්සභිකල්පය වඩයි... සමාග්වචනය වඩයි ... සමාක්කර්මාන්තය වඩයි ... සමාගාජීවය වඩයි ... සමාග්ව්‍යායාමය වඩයි...සමාක්ස්මෘතිය වඩයි...විවෙකනිශ්‍රිත කොට විරාගනිශ්‍රිත කොට නිරෝධනිශ්‍රිත කොට ව්‍යවසර්ගපරිණාම කොට සමාක්සමාධිය වඩයි. ශාරිපුත්‍රය, කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙන සුලු මහණ මෙසේ අරිඅටභිමග වඩන්නේ ය. අරිඅටභිමග බහුල කරන්නේ ය.

ශාරිපුත්‍රය, යම් කලයාණමිත්‍රත්වයෙක් කලයාණසභායත්වයෙක් කලයාණසම්ප්‍රවච්චිකත්වයෙක් වේ ද, මෙය යමසේ මුළු බලසර වේ නම් මෙය මේ නයෙනුදු දතයුතු: එසේ මැ ය, ශාරිපුත්‍රය කලයාණමිත්‍ර වූ මා කරා පැමිණ ජාතිධර්මසත්ත්වයෝ ජාතියෙන් මිඳෙන්. ජරාධර්මසත්ත්වයෝ ජරායෙන් මිඳෙන්. මරණධර්මසත්ත්වයෝ මරණයෙන් මිඳෙන්. ශෝක පරිදේව දු:බ දොර්මනසොපායාසධර්ම සත්ත්වයෝ ශෝක පරිදේව දු:බ දොර්මනසොපායාසයෙන් මිඳෙන්. ශාරිපුත්‍රය යම් කලයාණමිත්‍රත්වයෙක් කලයාණසභායත්වයෙක් කලයාණසම්ප්‍රවච්චිකත්වයෙක් වේ ද මෙය ම යමසේ මුළු බලසර වේ නම් මෙය මේ නයෙනුදු දතයුතු යි.

1. 1. 4

බ්‍රාහ්මණයුක්තං

4. සාවතරියං :

අප් ඛො ආයසමා ආනජෙ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙඤ්චා පක්ඛ-
 වීවරමාදය සාවතරීං පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසා ඛො ආයසමා ආනජෙ
 ජාණ්ණසොනනීං බ්‍රාහ්මණං සබ්බසෙනෙන වළභීරථෙත¹ සාවතරීයං
 නියයායන්තං, සෙනා සුදං අසීසා යුක්තා හොතන්. සෙනාලඤ්ඤාරා
 සෙනො රථො සෙනපරිවාරො සෙනා රසමීයො සෙනා පනොදලඤ්චී
 සෙනං ජක්ඛං සෙනං උණ්ඨීසං සෙනානි වජ්ඣානි සෙනා උපාහනා
 සෙනාය සුදං වාලච්ඡනියා වීජියන්ති.² තමෙනං ජනො දීඤ්චා එවමාහ:
 “බ්‍රහ්මං වත හො යානං බ්‍රහ්මයානරූපං³ වත හො”ති.

අප් ඛො ආයසමා ආනජෙ සාවතරීයං පිණ්ඩාය පවිසිඤ්චා
 පච්ජාහක්ඛං පිණ්ඩපාතපටීකකන්තො යෙන හගවා තෙනුපසඤ්චමී.
 උපසඤ්චමීඤ්චා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්චා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං
 නිසිනොතා ඛො ආයසමා ආනජෙ හගවන්තං එතදවොච: ඉධාහං
 හන්තෙ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙඤ්චා පක්ඛවීවරමාදය සාවතරීං පිණ්ඩාය
 පාවිසී. අද්දසං ඛවාහං හන්තෙ ජාණ්ණසොනනීං බ්‍රාහ්මණං සබ්බ-
 සෙනෙන වළභීරථෙත සාවතරීයා නියයායන්තං. සෙනා සුදං අසීසා
 යුක්තා හොතන්. සෙනාලඤ්ඤාරා, සෙනො රථො සෙනපරිවාරො,
 සෙනා රසමීයො, සෙනා පනොදලඤ්චී, සෙනං ජක්ඛං, සෙනං උණ්ඨීසං,
 සෙනානි වජ්ඣානි, සෙනා උපාහනා, සෙනාය සුදං වාලච්ඡනියා
 වීජියන්ති. තමෙනං ජනො දීඤ්චා එවමාහ: “බ්‍රහ්මං වත හො යානං
 බ්‍රහ්මයානරූපං³ වත හො”ති. සක්ඛා නු ඛො හන්තෙ ඉමසමී-
 ධම්මවිනායෙ බ්‍රහ්මයානං පඤ්ඤපෙකුභන්.

සක්ඛා ආනන්දනී හගවා අවොච. ඉමසෙසව ඛො එතං ආනන්ද
 අරියසස් අඤ්ඤාසිකසස් මහසස් අධිවචනං බ්‍රහ්මයානං ඉතිපි ධම්මයානං
 ඉතිපි අනුක්ඛරො සඤ්ඤාමච්ඡයො ඉතිපි. සමොදිච්චි ආනන්ද භාවිතා
 බ්‍රහ්මිකතා රාගච්ඡන්ද්‍රියොසානා හොති. දෙසච්ඡන්ද්‍රියොසානා හොති.
 මොහච්ඡන්ද්‍රියොසානා හොති සමොසඤ්චො ආනන්ද භාවිතො
 බ්‍රහ්මිකතො රාගච්ඡන්ද්‍රියොසානො හොති, දෙසච්ඡන්ද්‍රියොසානො
 හොති, මොහච්ඡන්ද්‍රියොසානො හොති. සමොචාචා ආනන්ද භාවිතා
 බ්‍රහ්මිකතා රාගච්ඡන්ද්‍රියොසානා හොති, දෙසච්ඡන්ද්‍රියොසානා හොති,
 මොහච්ඡන්ද්‍රියොසානා හොති. සමොකමමන්තො ආනන්ද භාවිතො බ්‍රහ්මි-
 කතො රාගච්ඡන්ද්‍රියොසානො හොති, දෙසච්ඡන්ද්‍රියොසානො හොති,

1. වළභීරථෙ - මජ්ඣ. සං.
 2. වීජියන්ති - මජ්ඣ.
 3. බ්‍රහ්මයානං රූපං - සී, 1, 2.

1. 1. 4

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

4. සැවැත්නුවර:

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන සැවකට පිඩු පිණිස පිවිසියහ. ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ හැම සුදු වෙළඹුන් යෙදූ රියෙකින් සැවැත්නුවරින් නික්මෙන ජාණුස්සොති බමුණා දුටහ. (එ රියෙහි) සුදු පළඳනා ඇති සුදු වූ ම අශ්වයෝ යොදන ලද්දහු වෙති. රිය සුදු ය, පරිවාරොපකරණ ද සුදු ය රැහැන් සුදු ය. කෙව්ට සුදු ය. ඡත්‍රය සුදු ය. නළලේපට සුදු ය. වස්ත්‍ර සුදු ය. වහන් සුදු ය. සුදු වූ ම වල්විදුනායෙකින් පවත් සලකු ලැබේ. තුලුන් දෑක ජනයා මෙසේ කියයි: ‘‘පින්වත්නි, එකාන්තයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ යානයෙකි, පින්වත්නි, එකාන්තයෙන් බ්‍රහ්මයාගේ යානය වැනි යානයෙකැ’’යි.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ සැවැත්නුවර පිඩු පිණිස පිවිස පසුබතැ පිණ්ඩපාතයෙන් වැළැකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ, එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: ‘‘වහන්ස, මම පෙරවරු හැඳ පෙර ව පාසිවුරු ගෙන සැවකට පිඩු පිණිස පිවිසියෙමි. වහන්ස මම හැම සුදු වෙළඹුන් යෙදූ රියෙකින් සැවැත්නුවරින් නික්මෙන ජාණුස්සොති බමුණා දිටිමි. සුදු වූ ම අශ්වයෝ යොදන ලද්දහු වෙති. සුදු අබරණ ය, සුදු රිය ය, (ඇතිරිලි ඇ) සුදු පිරිවර ය, සුදු රැහැන් ය, සුදු කෙව්ටි ය, සුදු ඡත්‍ර ය, සුදු නළලේපට ය, සුදු වස්ත්‍ර ය, සුදු වහන් ය, සුදු වූ ම වල්විදුනායෙකින් පවත් සලකු ලැබේ. මොහු දෑක ජනයා මෙසේ කියයි: ‘පින්වත්නි, එකාන්තයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ යානයෙකි, පින්වත්නි, එකාන්තයෙන් බ්‍රහ්ම-යානය වැනි යානයෙකැ’’ යි වහන්ස, මෙ සස්තෙහි බ්‍රහ්මයානයක් පතවන්නට හැකි වේ දෑ යි.

‘‘හැකි ය ආනන්දය’’යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළසේක. ආනන්දය, බ්‍රහ්මයාන යනු ද ධම්මයාන යනු ද අනුත්තරසධ්‍ධාමච්ඡය යනු ද මේ අරිඤ්චිමභට ම තෙල නමෙකි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාදිට්ඨිය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය, වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාසඛිකප්පය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාවාචාව රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාකම්මන්තය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය

මොහවිනයපරියොසානො හොති. සමොආච්චො ආනඤ්ඤා භාවිතො ඛහුලීකතො රාගචිනයපරියොසානො හොති, දෙසචිනයපරියොසානො හොති, මොහවිනයපරියොසානො හොති, සමො වායාමො ආනඤ්ඤා භාවිතො ඛහුලීකතො රාගචිනයපරියොසානො හොති, දෙසචිනය-පරියොසානො හොති, මොහවිනයපරියොසානො හොති, සමොසති ආනඤ්ඤා භාවිතා ඛහුලීකතා රාගචිනයපරියොසානා හොති, දෙසචිනය-පරියොසානා හොති, මොහවිනයපරියොසානා හොති, සමොසමාධි ආනඤ්ඤා භාවිතො ඛහුලීකතො රාගචිනයපරියොසානො හොති, දෙසචිනයපරියොසානො හොති, මොහවිනයපරියොසානො හොති.

ඉච්චා ඛො එතං ආනඤ්ඤා පරියායෙන වෙදිතඛං යථා ඉමසෙසනං අරියසස අට්ඨඛිතිකසස මග්ගසස අධිචචනං බ්‍රහ්මයානං ඉතිපි ධම්මයානං ඉතිපි අනුක්කරො සඛිකාමච්චයො ඉතිපිති. ඉදමචොච හගවා ඉදං වක්ඛා සුගතො අථාපරං එතදචොච සත්ථා:

1. යසස සඤ්ඤා ච පඤ්ඤා ච - ධම්මා යුක්තා සද්දා ධුරං, හිරි ඊසා මනො යොතනං - සති ආරක්ඛසාරථී.
2. රථො සීලපරික්ඛාරො - ක්ඛානකෙඛා වක්ඛවීරියො, උපෙඛා ධුරසමාධි - අනිච්ඡා පරිවාරණං.
3. අව්‍යාපාදො අචිභිංසා - විචෙකො යංස ආවුධං, තිතික්ඛා වම්මසන්නාහො - යොගකෙඛමාය වක්ඛති.
4. එතදක්ඛනී සමග්ගනං - බ්‍රහ්මයානං අනුක්කරං නීයංතනී ධීරා ලොකහො - අඤ්ඤාදිසු ජයං ජයනති.

1. 1. 5

කිමත්ථියසුක්කතං

5. සාවක්ථියං:

අථ ඛො සමෙහුලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසධකම්භු. උපසධකම්භු හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. එකමන්තං නිසින්නා ඛො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදචොචුං; ඉධ නො හන්තො අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිඛොජකා අමෙහ එවං පුච්ඡන්ති. කිමත්ථියං ආවුසො සමණෙ ගොතෙමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සතිති? එවං පුච්චා මයං හන්තො තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිඛොජකානං එවං ව්‍යාකරොමි. දුක්ඛසස ඛො ආවුසො පරිඤ්ඤාසං හගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සතිති. කචචී මයං හන්තො එවං පුච්චා එවං ව්‍යාකරමානා වුක්ඛවාදිතො චෙච හගවන්තො හොම? න ච හගවන්තං අභුතෙන අඛ්‍යාචිකම්මං. ධම්මසස වානුධම්මං ව්‍යාකරොමි. න ච කොචි සහධම්මෙකො වාදනුවාදෙ ගාරහං යානං ආගච්ඡතිති?

1. සඤ්ඤා - සා.
 2. උපෙඛා - මජ්ඣං, සා.
 3. අඛ්‍යාපාදො - මජ්ඣං, සා,
 4. වම්මසන්නාහො - මජ්ඣං, ධම්මසන්නාහො - සා.

වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාභාජිවය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාභාජිවය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය, වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාසනිය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාසමාධිය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි.

“ආනන්දය ඉභමියාන යනු ද ධම්මයාන යනු ද අනුත්තරසධිගාමච්ඡය යනු ද යි යම් සේ මේ අර්ථයේ මගට තෙල නමෙක් වේ නම් එය මේ නයින් දනුණු ය” යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදාරා යළි මතු ද මෙය වදාළ සේක:

1. යම් ආයාච්චාර්ගයානසෙක ශ්‍රද්ධාව ද ප්‍රඥාව ද යන ධර්මයෝ හැම කල්හි ධුරයෙහි යෙදුණාහු ද, ලජ්ජාව රියතිය වේ ද, (විදර්ශනා හා මාර්ග) සිත යොන වේ ද, සිතිය ආරක්ෂක රියැදුරා වේ ද,
2. (ආයාච්) අභ්‍යාධිගික මාර්ග නමැති රථය ශීලය අලඛිකාර කොට ඇත්තේ ද ධ්‍යානය අකුර කොට ඇත්තේ ද වියඛිය වක්‍ර කොට ඇත්තේ ද, උපෙක්ෂාව ධුර සමත්වය කොට ඇත්තේ ද, අලොභය ආචරණය කොට ඇත්තේ ද,
3. අව්‍යාපාද අවිනිංසා (ත්‍රිවිධ) විවේක යන පස යම් රථයෙක ආවුඩ වේ ද ඉවසීම පැළඳගත් යුද්ධ සැටවය වේ ද, නිවන පිණිස පවතී ද,
4. නිරුත්තර වූ මේ ඉභමියානසය හෙවත් ශ්‍රේෂ්ඨ යානය නමා කෙරෙහි හටගත්තේ නම් (ඒ) ප්‍රාඥයෝ ඒකාන්තයෙන් (රාගාදීන්) දිනමින් ලෝකයෙන් නික්මෙති යි.

1. 1. 5

කිමත්ථිය සුත්‍රය

5. ගැවැත්තුවර;

ඉක්බිති බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, මෙහි අත්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙසේ අප පුළුවසින්: “ඇවැත්නි කුමක් පිණිස මහණගොයුම්හු කෙරෙහි බලසර වෙසේ ද?” යි වහන්ස, මෙසේ පුළුවසින් ලද අපි ඒ අත්තොටු පිරිවැජ්ජනට මෙසේ පවසමහ: “ඇවැත්නි දුක පිරිසිදු දැනීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බලසර වෙසේ” යි. වහන්ස, කිම? එසේ පුළුවසින් ලද අපි මෙසේ පවසන්නමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද්දක් කියන්නමෝ වමු ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභ්‍යාසයන් නො ද වොදනා කරමෝ ද? දහමට ද අනුදහමක් පවසමෝ ද? කරුණු සහිත කිසියම් වාදනුවාදයෙක් ගැරහියයුතු තැනට නො ද පැමිණේ ද?” යි.

තඤ්ඤා කුමෙභ භික්ඛවෙ, එවං පුට්ඨා එවං ව්‍යාකරමානා වුත්තවාදිනො වෙව මෙ භොරං, න ච මං අභුතෙන අධ්‍යාපිතඛපං, ධම්මසංඝා වානුධම්මං ව්‍යාකරොරං, න ච කොචි සහධම්මිකො වාදනුවාදො භාරඤ්ඤා යානං ආගච්ඡති. දුක්ඛස්‍ය භි භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤා මධි බුභුච්චරියං වුක්ඛති. සචෙ වො¹ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්ඡයාමුං, අත්ථි පනාචුසො මග්ගො අත්ථි පටිපදා එතස්ස දුක්ඛස්‍ය පරිඤ්ඤායාති. එවං පුට්ඨා කුමෙභ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරොයාමුං: ‘අත්ථි ඛො ආචුසො, මග්ගො අත්ථි පටිපදා එතස්ස දුක්ඛස්‍ය පරිඤ්ඤායා’ති. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පටිපදා එතස්ස දුක්ඛස්‍ය පරිඤ්ඤායා: අයමෙව අරියො අට්ඨධම්මිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සමුච්චිධම්මි සමුච්චාසධම්මාසො සමුච්චාචාචා සමුච්චාකම්මනො සමුච්චාචාචීවො සමුච්චාචායාමො සමුච්චාසති සමුච්චාසමාධි. අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො අයං පටිපදා එතස්ස දුක්ඛස්‍ය පරිඤ්ඤායාති. එවං පුට්ඨා කුමෙභ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරොයාමුං.

1. 1. 6

භික්ඛුසුත්තං

6. සාවකථීයං:

අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසධම්මි. උපසධම්මිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනො ඛො සො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: ‘බුභුච්චරියං බුභුච්චරියං’න්ති භනො, වුච්චිති, කතමනනු ඛො භනො, බුභුච්චරියං? කතමං බුභුච්චරියපරියොසානන්ති? අයමෙව ඛො භික්ඛු, අරියො අට්ඨධම්මිකො මග්ගො බුභුච්චරියං. සෙය්‍යථීදං: සමුච්චිධම්මි -පෙ- සමුච්චාසමාධි. යො ඛො භික්ඛු, රාගකම්මයො දොසකම්මයො මොහකම්මයො ඉමං බුභුච්චරියපරියොසානන්ති.

1. 1. 7

දුතීය භික්ඛුසුත්තං

7. සාවකථීයං:

අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසධම්මි. උපසධම්මිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනො ඛො සො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: රාගචීනසො දොසචීනසො මොහචීනසොති භනො, වුච්චිති, කිස්ස නු ඛො එතං භනො, අධිච්චනං රාගචීනසො දොසචීනසො මොහචීනසොති? නිබ්බානධාතුයා ඛො එතං භික්ඛු, අධිච්චනං රාගචීනසො දොසචීනසො මොහචීනසොති. ආසවානං ඛයො තෙන වුච්චිති. එවං වුක්ඛන සො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: අමතං අමතකභි භනො, වුච්චිති, කතමනනු ඛො භනො, අමතං, කතමො අමතගාමීමග්ගොති? යො සො භික්ඛු රාගකම්මයො දොසකම්මයො මොහකම්මයො ඉදං වුච්චිති අමතං. අයමෙව අරියො අට්ඨධම්මිකො මග්ගො අමතගාමීමග්ගො. සෙය්‍යථීදං: සමුච්චිධම්මි -පෙ- සමුච්චාසමාධිති.

1. සචෙ ඛො - ප 1, 2.

මහණෙනි, එසේ පුළුස්සනා ලද තෙපි මෙසේ පවසන්නහු එකාන්ත-
 යෙන් මා විසින් කියන ලද්දක් කියන්නහු වවු. මට අහුනසෙන් නො ද
 වොදනා කරවු. දහමට ද අනුදහමක් පවසවු. කරුණු සහිත කිසියම්
 වාදනුවාදයෙක් ගැරහියයුතු තැනට නො ද පැමිණේ. “මහණෙනි දුක
 පිරිසිදු දනගැනුම පිණිස මා කෙරෙහි බලයර වෙසේ “මහණෙනි ඉදින්
 මේ දුක පිරිසිදු දනගැනු පිණිස මහෙක් ඇද්ද? පිළිවෙතෙක් ඇද්ද”යි අන්-
 තොටු පිරිවැජියෝ මෙසේ නොප පුළුස්සනාහු නම් මහණෙනි එසේ පුළ-
 වුස්සනා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජියනට මෙසේ පවසවු: “ඇවැත්නි,
 මේ දුක පිරිසිදු දන ගැනීම පිණිස මහෙක් ඇත, පිළිවෙතෙක් ඇතැ”යි.
 මහණෙනි, මේ දුක පිරිසිදු දන ගැනීම පිණිස මහ කවරේ ද, පිළිවෙත
 කවර ද යත්: මේ අරිආටගිමග ම ය. ඒ මෙසේ යි: සම්මාදිට්ඨි ය, සම්මා
 සඬකප්ප ය, සම්මාවාචා ය, සම්මා කම්මන්ත ය, සම්මාආජීව ය, සම්මා
 වායාම ය, සම්මාසනි ය, සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ දුක පිරිසිදු
 දන ගැනීම පිණිස මෙ මග ය, මේ පිළිවෙතැ යි. මහණෙනි, මෙසේ
 පුළුස්සනා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජනට මෙසේ විසඳන්නහු යි.

1. 1. 6

හික්ඛු සූත්‍රය

6. සැවැත්තුවර:

ඉක්කිති එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය.
 එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක
 හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස,
 “බ්‍රහ්මචරිය ය බ්‍රහ්මචරිය”යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, බ්‍රහ්මචරියය
 කවරේ ද, බ්‍රහ්මචරියෙහි කෙළවර කවරේ ද? යි. මහණ මේ අරි අටභිමග ම
 බ්‍රහ්මචරිය ය. ඒ මෙසේ යි: සම්මාදිට්ඨි ය ... සම්මාසමාධි යි. මහණ,
 යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම් මේ
 බ්‍රහ්මචරියායෙහි කෙළවර යි.

1. 1. 7

දුතිය හික්ඛු සූත්‍රය

7. සැවැත්තුවර:

ඉක්කිති එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය.
 එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්-
 පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය:
 “වහන්ස, “රාගචිනය ය දෙසචිනය ය මොහචිනය”යි කියනු ලැබේ.
 වහන්ස, රාගචිනය ය දෙසචිනය ය මොහචිනය යි තෙල කුමකට නම්
 වේ ද? යි “මහණ, රාගචිනය ය දෙසචිනය ය මොහචිනය යි තෙල
 නිර්වාණ ධාතුවට මේ නම් ය. එයින් ආසුචක්ෂය කියනු ලැබේ” යි.
 මෙසේ කී කල්හි ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය:
 වහන්ස, “අමත ය අමත ය”යි කියනු ලැබේ, වහන්ස, අමාතය කවරේ ද,
 අමාතගාමී මාර්ගය කවරේ ද? යි. මහණ, යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂ-
 යයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම්, මේ “අමාත ය”යි කියනු ලැබේ.
 මේ අරි අටභි මග ම “අමාතගාමී මාර්ග යි. ඒ මෙසේ යි: “සමාග්දාෂ්ඨි
 ය... සමාග්දාෂ්ඨි යි.

1. 1. 8

විභවගසුක්තං

3. සාවකථීයං :

අරියං වො භික්ඛවෙ, අට්ඨධගිකං මග්ගං දෙසිසසාමී, විභජ්ජසාමී, තං සුඡාඵ, සාධුකං මනසි කරොඵ, භාසිසාමීති. එවං හනෙනති ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චසෙසාසුං, භගවා එතදවොච: කතමො ච භික්ඛවෙ, අරියො අට්ඨධගිකො මග්ගො, සෙයාථීදං: සමොද්ධිසි -පෙ- සමොසමාධි. කතමා ච භික්ඛවෙ, සමොද්ධිසි? යං ඛො භික්ඛවෙ, දුකෙඤ ඤාණං දුකඤසමුදයෙ ඤාණං දුකඤතිරොධෙ ඤාණං දුකඤතිරොධගාමීනියා පටිපදාය ඤාණං, අයං චුචන්ති භික්ඛවෙ, සමොද්ධිසි.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සමොසමාධියො: යො ඛො භික්ඛවෙ, නොකච්චෙසධිකප්පො අව්‍යාපාදසංකප්පො අවිචිංසාසධිකප්පො, අයං චුචන්ති භික්ඛවෙ, සමොසධිකප්පො.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සමොචාචා: යා ඛො භික්ඛවෙ; මුසාවාදා වෙරමණී පිසුනාය වාචාය වෙරමණී එරුසාය වාචාය වෙරමණී සමච්චලාපා වෙරමණී අයං චුචන්ති භික්ඛවෙ, සමොචාචා.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සමොකමමනො: යා ඛො භික්ඛවෙ, පාණාතිපානා වෙරමණී අදික්ඛාදානා වෙරමණී අබ්‍රහ්මචරියා වෙරමණී, අයං චුචන්ති භික්ඛවෙ, සමොකමමනො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සමොආච්චො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවනො මීච්ඡාආච්චං පහාය සමොආච්චෙන ජීවිකං කප්පෙති, අයං චුචන්ති භික්ඛවෙ, සමොආච්චො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සමොචායාමො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විනං පග්ගණ්හාති පදහති. උප්පනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විනං පග්ගණ්හාති පදහති. අනුප්පනානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විනං පහණ්හාති පදහති. උප්පනානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසමොසාය භියෙයාභාවාය වෙපුලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විනං පග්ගණ්හාති පදහති, අයං චුචන්ති භික්ඛවෙ, සමොචායාමො.

1. 1. 8

විහසිග සූත්‍රය

8. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අරි අටහි මහ නොපට දේශනා කරන්නෙමි බෙද දක්වන්නෙමි. එය අසවු, මැනවින් මෙතෙහි කරවු, කියමි යි. වහන්ස එසේ ය යි ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්සුහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදළ සේක: මහණෙනි, අරි අටහි මහ කවරේ ද, ඒ මෙසේ යි: 'සම්මාදිට්ඨිය...සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, සම්මාදිට්ඨිය කවර යත්: මහණෙනි දුකෙහි යම් දැනීමෙක් දුක හටගැනීමෙහි යම් දැනීමෙක් දුක වැළකීමෙහි යම් දැනීමෙක් දුක වැළකීමට යන පිළිවෙතෙහි යම් දැනීමෙක් වේ නම් මහණෙනි මේ "සම්මාදිට්ඨි" යයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි සම්මාසධිකප්පය කවරේ ද යත්: මහණෙනි යම් නෛෂ්ත්‍රමාසධිකල්පයෙක් අව්‍යාපාදසධිකල්පයෙක් අවිහිංසාසධිකල්පයෙක් වේ නම් මහණෙනි, මේ 'සම්මාසධිකප්ප'යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාචාරා කවර යත්: මහණෙනි, යම් මුසවායෙන් වැළකීමෙක් පිසුනු වදනින් වැළකීමෙක් රඵ වදනින් වැළකීමෙක් හිස්වදනින් වැළකීමෙක් වේ නම් මහණෙනි මේ 'සම්මාචාරා' යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාකම්මන්තය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් පණ්ඩිතයන් වැළකීමෙක් අධිකාරයින් වැළකීමෙක් අබ්‍රමසරින් වැළකීමෙක් වේ නම් මහණෙනි, මේ 'සම්මාකම්මන්ත' යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මා ආජීවය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ වැරදි දිවිපෙවෙත හැර යහපත් දිවිපෙවෙතින් ජීවිකාව කෙරෙයි. මහණෙනි, මේ 'සම්මාආජීව'යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාචාරායාමය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නූපන් පව්වු අකුසල් දහම් නො ඉපදීම පිණිස ඡන්දය උපදවයි, වෑයම් කෙරෙයි, වෙර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වීයභිය කෙරේ. උපන් පව්වු අකුසල් දහම් පැහිම පිණිස ඡන්දය උපදවයි. වෑයම් කෙරෙයි, වෙර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වීයභිය කෙරේ. නූපන් කුසල් දහම් ඉපදීම පිණිස ඡන්දය උපදවයි, වෑයම් කෙරෙයි, වෙර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීයභිය කෙරේ. උපන් කුසල් දහමුන්ගේ පැවැත්ම පිණිස නො මුළාව පිණිස බොහෝබව පිණිස විපුලබව පිණිස වැඩිම පිණිස පිරිපුන්බව පිණිස ඡන්දය උපදවයි, වෑයම් කෙරෙයි, වෙර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීයභිය කෙරේ. මහණෙනි, මේ 'සම්මාචාරායාම' යි කියනු ලැබේ.

කතමා ව භික්ඛවෙ, සමමාසනී: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං, වෙදනාසු වෙදනානුපසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං, විනෙ වික්ඛානුපසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං, ධම්මෙසු ධම්මානුපසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං. අයං චූචති භික්ඛවෙ, සමමාසනී.

කතමො ව භික්ඛවෙ, සමමාසමාධී: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චෙව කාමෙහි විච්චව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතකං සච්චාරං විවෙකජං පිතිසුඛං පඨමං ඝානං උපසමපජ විහරති. විතකච්චාරානං චූපසමා අජ්ඣානං සමපසාදනං වෙනසො එකොදිභාවං අවිතකං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඝානං උපසමපජ විහරති. පිතියා ව වීරාගා උපෙචකො ව විහරති, සතො ව සමපජානො සුඛඤ්ඤ කායෙන පටිසංචෙදෙති. යනං අරියා ආවික්ඛන්තී උපෙචකො සතිමා සුඛච්චාරීති තං තතියං ඝානං උපසමපජ විහරති. සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානා පුඤ්ඤව සොමනස්සදොමනස්සානං අඤ්ඤාමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙචාසතිපාරිසුද්ධිං චතුස්සං ඝානං උපසමපජ විහරති. අයං චූචති භික්ඛවෙ, සමමාසමාධීති.

1. 1. 9

සුකසුතනං

9. සාවතථීයං :

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, සාලිසුකං වා යවසුකං වා මිච්ඡාපණ්හිතං හසොන වා පාදෙන වා අක්කන්තං හස්සං වා පාදං වා හෙච්ඡති¹ ලොහිතං වා උප්පාදෙස්සති නෙතං ධානං විජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු: මිච්ඡාපණ්හිතතො භික්ඛවෙ, සුකස්ස. එවමෙව ධො භික්ඛවෙ, සො වත භික්ඛු මිච්ඡාපණ්හිතාය දිට්ඨියා මිච්ඡාපණ්හිතාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං හෙච්ඡති¹ විජ්ජං උප්පාදෙස්සති නිඛානං සච්ඡකරිස්සති නෙතං ධානං විජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු: මිච්ඡාපණ්හිතතො භික්ඛවෙ, දිට්ඨියා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, සාලිසුකං වා යවසුකං වා සමමාපණ්හිතං, හසොන වා පාදෙන වා අක්කන්තං හස්සං වා පාදං වා හෙච්ඡති¹ ලොහිතං වා උප්පාදෙස්සති ධානමෙතං විජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු. සමමාපණ්හිතතො භික්ඛවෙ, සුකස්ස. එවමෙව ධො භික්ඛවෙ, සො වත භික්ඛු සමමාපණ්හිතාය දිට්ඨියා සමමාපණ්හිතාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං හෙච්ඡති විජ්ජං උප්පාදෙස්සති නිඛානං සච්ඡකරිස්සති. ධානමෙතං විජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු, සමමාපණ්හිතතො භික්ඛවෙ, දිට්ඨියා.

1. ඡජජනී - ඩ, 1, 2. භික්ඛසනි - මජ්ඣං, යා.

මහනෙති, සමමාසමාධිය කවර යත්: මහනෙති, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා නුවණැති ව සිහි ඇති ව කාය ලෝකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසෙයි. වේදනාවන්හි වේදනා අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා නුවණැති ව සිහි ඇති ව (විදුම්) ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. සිත්හි සිත් අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා නුවණැති ව සිහි ඇති ව (සිත්) ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. දහමහි දහම අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා නුවණැති ව සිහි ඇති ව (දහම්) ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහනෙති, මේ සමමාසමාධිය යි කියනු ලැබේ.

මහනෙති, සමමාසමාධිය කවරේ ද යත්: මහනෙති, මෙහි මහණ කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුසල ධර්මයන්ගෙන් වෙන් ව ම විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විචේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සුඛ ඇති ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙයි. විතර්ක විචාර සන්තිදීමෙන් ඇතුළත පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව් ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුඛය ඇති ද්විතීය ධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙයි. ප්‍රීතිය ද වැළකීමෙන් උපේක්ෂා ද ඇති ව වෙසේ. සිහි ද ඇති ව මනාදනුමුත් ඇතිව කයින් සුවත් වීදී, උපේක්ෂා ඇත්තේ ය, සිහි ඇත්තේ ය, සුව විහරණ ඇත්තේ ය යි ආයතියෝ ඒ යමක් සඳහා කියත් නම් ඒ තෘතීයධ්‍යානයට පැමිණ වෙසේ. සුවත් පැහීමෙන් දුකත් පැහීමෙන් පෙර ම සොමිතස්දෙමනසුන්ගේ පහ ව යෑමෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ උපේක්ෂාවෙන් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසිදු බැව් ඇති චතුර්ත්මධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙයි. මහනෙති, මේ සමමාසමාධිය යි කියනු ලැබේ යි.

1. 1. 9

සුකසුත්‍රය

9. සැවැත් නුවර:

මහනෙති, යම්සේ හැල් නණ්ඩුවක් හෝ යව නණ්ඩුවක් හෝ වරදවා තබන ලද්දේ ද (එය) අතින් හෝ පයින් හෝ ඇක්මුණේ අත හෝ පය හෝ බිඳින්නේ ය, ලේ හෝ උපදවන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහනෙති, නණ්ඩුව තමා වරදවා තබන ලද බැවිනි. මහනෙති එසෙයින් ම ඒ මහණ තෙමේ වරදවා පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් වරදවා පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනයෙන් අවිද්‍යාව බිඳින්නේ ය, විද්‍යාව උපදවන්නේ ය, නිවන පසක් කරන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහනෙති, දෘෂ්ටිය තමා වරදවා පිහිටුවන ලද බැවිනි.

මහනෙති, යම්සේ හැල් නණ්ඩුවක් හෝ යව නණ්ඩුවක් හෝ මැනවින් තබන ලද්දේ ද (එය) අතින් හෝ පයින් හෝ ඇක්මුණේ අත හෝ පය හෝ බිඳින්නේ ය. ලේ හෝ උපදවන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහනෙති, නණ්ඩුව තමා මැනවින් තබන ලද බැවිනි. මහනෙති, එසෙයින් ම ඒ මහණ තෙමේ මැනවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනයෙන් අවිද්‍යාව බිඳින්නේ ය, විද්‍යාව උපදවන්නේ ය, නිවන පසක් කරන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහනෙති, දෘෂ්ටිය තමා මැනවින් පිහිටුවන ලද බැවිනි.

කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චාපණ්ණිකාය දිට්ඨියා සමුච්චාපණ්ණිකාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං භික්ඛු විජ්ජං උප්පාදෙති¹ නිබ්බානං සච්ඡිකරොති², ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චාපණ්ණිකාය භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං -පෙ- සමුච්චාපණ්ණිකාය භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං එවංඤ්ඤා සො³ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චාපණ්ණිකාය දිට්ඨියා සමුච්චාපණ්ණිකාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං භික්ඛු විජ්ජං උප්පාදෙති නිබ්බානං සච්ඡිකරොති⁴.

1. 1. 10

නානදියසුක්තං

10. සාවකීයං :

අථ ඛො නානදියො පරිබ්බාජකො යෙන භගවා තෙනුපසධංකමි, උපසධංකමිත්වා භගවතා සද්ධං සංචොදි. සමෙඤ්ඤාදනීයං කථං සාරාණීයං වීනිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීදන්තො ඛො නානදියො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච: කති නු ඛො භො ගොතම, ධම්මො භාවිතා ඛහුලීකතා නිබ්බානගමා⁴ භොන්ති නිබ්බානපරායණා භිබ්බානපරියොසානාති? අට්ඨ⁵ ඛො නානදිය, ධම්මො භාවිතා ඛහුලීකතා නිබ්බානගමා භොති නිබ්බානපරායණා නිබ්බානපරියොසානා. කතමෙ අට්ඨ, සමුච්චාදිට්ඨිං -පෙ- සමුච්චාපණ්ණිකාය. ඉමෙ ඛො නානදිය, අට්ඨ ධම්මො භාවිතා ඛහුලීකතා නිබ්බානගමා භොන්ති නිබ්බානපරායණා නිබ්බානපරියොසානාති.

එවං චුන්නෙ නානදියො පරිබ්බාජකො භගවන්තං එතදවොච: අභි සකන්තං භො ගොතම, අභි සකන්තං භො ගොතම, සෙය්‍යථාපි භො ගොතම, නිකකුජ්ජනං වා උකකුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුලුභස්ස වා මග්ගං ආවිනෙඛය්‍ය, අකකාරෙ වා තෙලපජේජානං ධාරෙය්‍ය වකඛුමන්තො රූපානි දකඛිනතීති. එවමෙවං භොතා භොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාභං භන්තො, භගවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මංඤ්ඤා භික්ඛුසධංකංඤ්ඤා උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ඩුපෙතං සරණං ගතහති.

අවිජ්ජාවග්ගො පඨමො.

තත්තුද්දනං:

අවිජ්ජා ව උපධං ව සාරිපුත්තො ව බ්‍රාහ්මණො,
කිම්භවියො ව දො භික්ඛු විභවෙයො සුක්කනාදියාති.

1. උප්පාදෙසසති - ස්‍යා.
2. සච්ඡිකරියසති - ස්‍යා.
3. එවං ඛො - මජ්ඣං, ස්‍යා.
4. නිබ්බානගමා - මජ්ඣං.
5. අට්ඨමෙ - මජ්ඣං, ස්‍යා.

මහණෙනි, මැනවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනායෙන් මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අවිද්‍යාව බිඳී ද, විද්‍යාව උපදවා ද නිවන පසක් කෙරේ ද, මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේක-නිස්සිත කොට විරාගනිස්සිත කොට නිරෝධනිස්සිත කොට වොස්සග්ග-පරිණාමී කොට සම්මාදිව්ඨිය වඩයි... විවේකනිස්සිත කොට විරාග-නිස්සිත කොට නිරෝධනිස්සිත කොට වොස්සග්ගපරිණාමී කොට සම්මා-සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේත් මේ මහණ තෙමේ මැනවින් පිහිටු-වන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනායෙන් අවිද්‍යාව බිඳීයි, විද්‍යාව උපදවයි, නිවන පසක් කෙරේ යි.

1. 1. 10

නන්දිය සූත්‍රය

10. සැවැත්තුවර :

එකල්හි නන්දිය පිරිවැරී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කරා කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් නන්දිය පිරිවැරී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: හවත් ගෞතමයෙනි, කෙනෙක් දහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට යන්තෘහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තෘහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තෘහු වෙද්ද? යි නන්දිය, අට දහම් කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට යන්තෘහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තෘහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තෘහු වෙත්. කවර අටෙක යත්: සම්මාදිව්ඨිය... සම්මාසමාධි යි. නන්දිය, මේ අට දහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට යන්තෘහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තෘහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තෘහු වෙති යි.

මෙසේ වදළ කල්හි නන්දිය පිරිවැරී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවී, හවත් ගෞතම-යන් වහන්ස, ඉතා මැනවී. හවත් ගෞතමයන් වහන්ස යම්සේ යටිහුරු වූවක් උඩුහුරු කරන්නේ හෝ වේද, පිළිසන් දෑයක් විවර කරන්නේ හෝ වේ ද, මංමුළා වූවකුට මග කියන්නේ හෝ වේද, ඇස් ඇත්තෝ රූ දක්නාහ යි අඳුරෙහි තෙල්පහනක් දරන්නේ හෝ වේ ද එසෙයින් ම හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරෙන් දහම් පවසන ලද්දේ ය. වහන්ස, මම භාග්‍යවත් ගෞතමයන් වහන්සේත් දහමත් බික්සහනත් සරණ කොට යෙමි. හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් දිවි හිමි කොට සරණ ගිය උවසුවකු කොට මා දරන සේක්ව යි.

පළමුවැනි අවිජ්ජාචර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

අවිජ්ජාසූත්‍රය ද උපධිසංසූත්‍රය ද සාරිපුත්තසූත්‍රය ද මුහම්මණසූත්‍රය ද කීමත්ථියසූත්‍රය ද හික්ඛුසූත්‍ර දෙක ද විහඟසූත්‍රය ද සුකනන්දිය සූත්‍ර දෙක ද යි දශ සූත්‍ර කෙනෙකි.

2. විහාරවග්ගො

1. 2. 1

විහාරසුත්තං

11. සාවකීයං :

ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, අධිස්මාසං¹ පතිසලලීයිකුං², නමිති කෙනවි උපසංඝාතීතකෙඛා අඤ්ඤාත්‍ර ඵකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනාති. ඵං භනෙතති ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො පටිසසුඤ්ඤා නාසසුධ කොච්ච භගවනං උපසංඝාතීත අඤ්ඤාත්‍ර ඵකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන. අථ ඛො භගවා තස්ස අධිස්මාසංස අච්චයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමනෙතසි. යෙන ස්වාහං භික්ඛවෙ, විහාරෙන පඨමාභිසමඛුඤ්ඤා විහරාමී, තස්ස පදෙසෙන විහාසිං. යො ඵං පජානාමී. මිච්ඡාදිට්ඨි-පච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාදිට්ඨිපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාසංඝාතීපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාසංඝාතීපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාචාචාපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාචාචාපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාකමමනාපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාකමමනාපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාආජීවපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාආජීව-පච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාචායාමපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාචායාමපච්ච-යාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාසනීපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාසනීපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාසමාධිපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාසමාධිපච්චයාපි වෙදයිතං, ජන්ද-පච්චයාපි වෙදයිතං, විතකකපච්චයාපි වෙදයිතං, සඤ්ඤාපච්චයාපි වෙදයිතං.

ජන්දෙ ව අවුපසනො හොති, විතකකා ව³ අවුපසනො හොනති, සඤ්ඤා ව අවුපසනො හොනති⁴ තප්පව්වයාපි වෙදයිතං. (ජන්දෙ ව වුපසනො හොති විතකකා ව අවුපසනො හොනති, සඤ්ඤා ව අවුපසනො හොනති, තප්පව්වයාපි වෙදයිතං, ජන්දෙ ව වුපසනො හොති, විතකකා ව වුපසනො හොනති, සඤ්ඤා ව අවුපසනො හොනති, තප්පව්වයාපි වෙදයිතං.) ජන්දෙ ව වුපසනො හොති, විතකකා ව වුපසනො හොනති, සඤ්ඤා ව වුපසනො හොනති, තප්පව්වයාපි වෙදයිතං. අපඤ්ඤා පතියා අතී වායාමො,⁵ තසමිමපි ධාතෙ අනුප්පකෙ තප්පව්වයාපි වෙදයිතනති.

1. අධිස්මාසං - සි 1, 2
 2. පතිසලලීයිකුං - මජ්ඣ. සං.
 3. විතකකා ව - මජ්ඣ.
 4. හොති - මජ්ඣ. - සං., සි 2.
 5. අධික්ඛිපාඨො න දියාතෙ - මජ්ඣ. සං පොඤ්ඤා.
 6. ආයාමං - මජ්ඣ.

2. විහාර වර්ගය

1. 2. 1

විහාර සූත්‍රය

11. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මම අධිමසක් එකලා වූ වසන්තට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි යි. වහන්ස, එසේ යයි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ඉක්බිති පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹෙයි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අධිමස ඇවෑමෙන් ඒවේකසුටයෙන් නැඟී සිටි සේක් භික්ෂුන් ඇමතුවේක. මහණෙනි, මම බුදු වූ පළමු කොට යම් විහරණයෙකින් විසුයෙමි නම් එහි පෙදෙසකින් යුතු ව විසුවෙමි. මම මෙසේ දනිමි: "මිච්ඡාදිට්ඨි හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාදිට්ඨි හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාසංඛ්‍යාපච්ඡේදනාවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාසංඛ්‍යාපච්ඡේදනාවෙන් ද වේදනාව වෙයි. මිච්ඡාවාචාහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. සම්මාවාචාහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාකම්මන්තහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාකම්මන්තහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාආර්ථවහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාආර්ථවහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාවායාමහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාවායාමහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාසතිහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාසතිහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාසමාධිහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාසමාධිහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, ඡන්දහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, විතක්කහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සංඝඤ්ඤාහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි."

ඡන්දයන් නො සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝන් නො සන්හුන්තාහු වෙති. සංඝඤ්ඤාවෝන් නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. ඡන්දය සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝන් නො සන්හුන්තාහු වෙති. සංඝඤ්ඤාවෝන් නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. ඡන්දයන් සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝන් සන්හුන්තාහු වෙති. සංඝඤ්ඤාවෝ නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. ඡන්දයන් සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝන් සන්හුන්තාහු වෙති. සංඝඤ්ඤාවෝන් සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. නො පැමිණි (රහන්බවට) පැමිණීමට වැයමෙක් ඇත. එකරුණ ද පැමිණි කල්හි ඒ හේතුවෙනුද වේදනාව වෙයි ය යි.

1. 2. 2

දුකියවිභාරයුක්තං

12. සාවකීයං :

ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, තෙමාසං පතිසලජීයිකුං, නලභී කෙනවී උපසඩ්ධමිතබ්බො අඤ්ඤත්ථ ඵකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා'නි. "ඵවං හතොන"ති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පටිඤ්ඤාචා නාඤ්ඤධ කොච්ඡි හගවතො උපසඩ්ධමති අඤ්ඤත්ථ ඵකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන. අඵ ඛො හගවා තසස තෙමාසසස අවචයෙන පටිසලජානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමනොසි: යෙන සවාහං භික්ඛවෙ, විභාරෙන පඨමාභිසමුද්ධො විභරාමී, තසස පදෙසෙනා' විභාසිං. යො ඵවං පජානාමී, මීච්ඡාදිට්ඨි-පච්චයාපි වෙදයිතං, මීච්ඡාදිට්ඨිවුපසමපච්චයාපි වෙදයිතං, සඉච්ඡාදිට්ඨි-පච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාදිට්ඨිවුපසමපච්චයාපි වෙදයිතං, (සබ්බං විජ්ජාරෙ-තබ්බං) -පෙ- මීච්ඡාසමාධිපච්චයාපි වෙදයිතං, මීච්ඡාසමාධිවුපසමපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාසමාධිපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාසමාධිවුපසමපච්චයාපි වෙදයිතං, ඡන්දපච්චයාපි වෙදයිතං, ඡන්දවුපසමපච්චයාපි වෙදයිතං, වීක්ඛන-පච්චයාපි වෙදයිතං, වීක්ඛනවුපසමපච්චයාපි වෙදයිතං, සඤ්ඤපච්චයාපි වෙදයිතං, සඤ්ඤවුපසමපච්චයාපි වෙදයිතං.

ඡන්දෙ ව අවුපසනො හොති වීක්ඛනා ව අවුපසනො හොතති, සඤ්ඤ ව අවුපසනො හොතති, තපච්චයාපි වෙදයිතං. ඡන්දෙ ව වුපසනො හොති, වීක්ඛනා ව අවුපසනො හොතති, සඤ්ඤ ව අවුපසනො හොතති, ඡන්දෙ ව වුපසනො හොති, වීක්ඛනා ව වුපසනො හොතති. තපච්චයාපි වෙදයිතං. සඤ්ඤ ව අවුපසනො හොතති. තපච්චයාපි වෙදයිතං. ඡන්දෙ ව වුපසනො හොති, වීක්ඛනා ව වුපසනො හොතති, සඤ්ඤ ව වුපසනො හොතති, තපච්චයාපි වෙදයිතං. අපඤ්ඤා පඤ්ඤා අඤ්ඤ වායාමං, තසමිධෙ යානෙ අනුපඤ්ඤ තපච්චයාපි වෙදයිතති.

1. 2. 3

සෙබසුක්තං

13. සාවකීයං :

අඵ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඩ්ධමී. උපසඩ්ධමිච්ඡා හගවතො අභිවාදෙචා ඵකමනො නිසීදී. ඵකමනො නිසීතො ඛො යො භික්ඛු හගවතො ඵතදවොච: "සෙබො සෙබො"ති හතොන, වුවචි, කිත්තාවතා නු ඛො හතොන, සෙබො හොතීති? ඉධ භික්ඛු සෙබාය සමමාදිට්ඨියා සමනාගතො හොති, සෙබෙන සමමාදි-සඩ්ධපෙපන සමනාගතො හොති, සෙබාය සමමාචාරාය සමනාගතො හොති, සෙබෙන සමමාකමමනොන සමනාගතො හොති, සෙබෙන සමමාආචාරිචෙන සමනාගතො හොති, සෙබෙන සමමාචාරායාමෙන සමනාගතො හොති, සෙබාය සමමාසනියා සමනාගතො හොති, සෙබෙන සමමාසමාධිනා සමනාගතො හොති, ඵත්තාවතා ඛො භික්ඛු සෙබො හොතීති.

1. පදෙසෙනෙව - සී 1, 2.

1. 2. 2

දෙවන විහාර සූත්‍රය

12. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මම තෙමසක් එකලා වැ වසන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩ-පාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුක්තෙම වෙමි යි. වහන්ස, එසේ ය යි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. (ඉක්බිති) පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹෙයි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ තෙමස ඇවෑමෙන් විවේකයෙන් නැගී සිටියේක් භික්ෂුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, මම බුදු ව පළමු කොට යම් විහරණ-යෙකින් විසුවෙමි නම් එහි පෙදෙසකින් යුතු ව විසුවෙමි. මම මෙසේ දනිමි. මිච්ඡාදිට්ඨි හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. ජීවිඡාදිට්ඨි චූපසම හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සම්මාදිට්ඨි හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සම්මාදිට්ඨි චූපසම හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. (සියල්ල විතර කට යුතු යි) ... මිච්ඡාසමාධිහෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. මිච්ඡාසමාධි චූපසම හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සම්මාසමාධි හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සම්මාසමාධි චූපසම හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. ඡන්ද හෙතුවෙහිද වෙදනාව වෙයි. ඡන්ද චූපසම හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. චිතක්ක හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. චිතක්ක චූපසම හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සංඤ්ඤාහේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සංඤ්ඤාචූපසම හේතුවෙහිද වෙදනාව වේ.

ඡන්දයත් නො සන්භුන්තේ වේ. චිතක්කයෝත් නො සන්භුන්තාහු වෙති. සංඤ්ඤාවෝත් නො සන්භුන්තාහු වෙති. ඒ හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වේ. ඡන්දය සන්භුන්තේ වේ. චිතක්කයෝත් නො සන්භුන්තාහු වෙති. සංඤ්ඤාවෝත් නො සන්භුන්තාහු වෙති. ඒ හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වේ. ඡන්දයත් සන්භුන්තේ වේ. චිතක්කයෝත් සන්භුන්තාහු වෙති. සංඤ්ඤාවෝ නො සන්භුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වෙදනාව වේ. ඡන්දයත් සන්භුන්තේ වේ. චිතක්කයෝත් සන්භුන්තාහු වෙති. සංඤ්ඤාවෝත් සන්භුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වෙදනාව වේ. නො පැමිණි (අර්භත්වයට) පැමිණීම පිණිස වැයමෙක් ඈත. එකරුණ ද පැමිණි කල්හි ඒ හේතුවෙහිද වෙදනාව වේ යි.

1. 2. 3

සෙබ සූත්‍රය

13. සැවැත්තුවර :

එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පසෙක හුන්තේ ය. එකත් පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, "සෙබ ය, සෙබ යයි කියනු ලැබේ"යි වහන්ස, කෙතෙකින් සෙබ වේ දෝ?"යි මෙසස්තෙහි මහණ සෙබ වූ සම්මාදිට්ඨියෙන් යුතු වූයේ වේ ද සෙබ වූ සම්මාසඤ්ඤාපසයන් යුතු වූයේ වේ ද සෙබ වූ සම්මාචාර්යවයන් යුතු වූයේ වේ ද සෙබ වූ සම්මාකම්මන්තයෙන් යුතු වූයේ වේ ද, සෙබ වූ සම්මා ආර්ථවයෙන් යුතු වූයේ වේ ද සෙබ වූ සම්මාචාර්යාලයෙන් යුතු වූයේ වේ ද සෙබ වූ සම්මාසතියෙන් යුතු වූයේ වේ ද සෙබ වූ සම්මාසමාධියෙන් යුතු වූයේ වේ ද, මෙතෙකින් මහණ සෙබ වේ යි.

1. 2. 4

උපපාදයුත්තං

14. සාවතීයං :

අට්ඨමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති නාඤ්ඤත්‍ර තරාගතස්ස පාතුභාවා අරහතොසම්මා සම්බුද්ධස්ස. කතමෙ අට්ඨං සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙ චො භික්ඛවෙ, අට්ඨ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති නාඤ්ඤත්‍ර තරාගතස්ස පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සාති.

1. 2. 5

දුතියඋපපාදයුත්තං

15. සාවතීයං :

අට්ඨමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති නාඤ්ඤත්‍ර සුගතචිත්තයා, කතමෙ අට්ඨං සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙ චො භික්ඛවෙ, අට්ඨ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති නාඤ්ඤත්‍ර සුගතචිත්තයාති.

1. 2. 6

පරිසුද්ධයුත්තං

16. සාවතීයං :

අට්ඨමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො පරිසුද්ධා පරියොදතා අනඛණ්ණා විගතූ-පක්කිලෙසා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති, නාඤ්ඤත්‍ර තරාගතස්ස පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. කතමෙ අට්ඨං සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙ චො භික්ඛවෙ අට්ඨධම්මො පරිසුද්ධා පරියොදතා අනඛණ්ණා විගතූපක්කිලෙසා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති, නාඤ්ඤත්‍ර තරාගතස්ස පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සාති.

1. 2. 7

දුතියපරිසුද්ධයුත්තං

17. සාවතීයං :

අට්ඨමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො පරිසුද්ධා පරියොදතා අනඛණ්ණා විගතූපක්කිලෙසා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති. නාඤ්ඤත්‍ර සුගතචිත්තයා. කතමෙ අට්ඨං සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙ චො භික්ඛවෙ අට්ඨ ධම්මො පරිසුද්ධා පරියොදතා අනඛණ්ණා විගතූපක්කිලෙසා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති. නාඤ්ඤත්‍ර සුගතචිත්තයාති.

1. 2. 4

උප්පාද සූත්‍රය

14. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ අටදහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදු රජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් අන්කලෙක නුපන්නාහු නුපදිත්. කවර අටෙක යත්: එනම්...සම්මාදිව්ඨීය ...සම්මාසමාධිය... යි මහණෙනි, මේ අට දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදු රජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් අන්කලෙක නුපන්නාහු නුපදිති යි.

1. 2. 5

දෙවන උප්පාද සූත්‍රය

15. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ අට දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුදුසසුනෙන් අන්තැනෙක නුපන්නාහු නුපදිත්. කවර අටෙක් ද යත්: එනම් සම්මාදිව්ඨී ය...සම්මාසමාධී යි. මහණෙනි, මේ අට දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුදුසසුනෙන් අන් තැනෙක නුපන්නාහු නුපදිති යි.

1. 2. 6

පරිඤ්ඤා සූත්‍රය

16. සැවැත්නුවර :

පරිඤ්ඤා පයඨ්වදන අනඛගණ විගතොපක්ෂලෙඟ මේ අට දහම් කෙනෙක් තරාගත අර්හත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් අන්කලෙක නුපන්නාහු නුපදිත්. කවර අටෙක යත්: සම්මාදිව්ඨී ය...සම්මාසමාධී යි. මහණෙනි, පරිඤ්ඤා පයඨ්වදන අනඛගණ විගතොපක්ෂලෙඟ මේ අට දහම්හු තරාගත අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් අන්කලෙක නුපන්නාහු නුපදිති යි.

1. 2. 7

දෙවන පරිඤ්ඤා සූත්‍රය

17. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, පරිඤ්ඤා පයඨ්වදන අනඛගණ විගතොපක්ෂලෙඟ මේ අට දහම් කෙනෙක් බුදුසසුනෙන් අන්තැනෙක නුපන්නාහු නුපදිත්. කවර අටෙක යත්: සම්මාදිව්ඨී ය ... සම්මාසමාධී යි. මහණෙනි, පරිඤ්ඤා පයඨ්වදන අනඛගණ විගතොපක්ෂලෙඟ මේ අට දහම්හු බුදුසසුනෙන් අන් තැනෙක නුපන්නාහු නුපදිති යි.

1. 2. 8

කුකුලාචාරාමසූතං

18. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං ආයඤ්චා ව ආනන්දෙ ආයඤ්චා ව හදෙද පාටලිපුන්ද්‍රො වීභරතඤ්චා කුකුලාචාරාමෙ. අථ ඛො ආයඤ්චා හදෙද සායනභසමයං පටිසලොභානා වුට්ඨිතො යෙනායඤ්චා ආනන්දෙ තෙනුපසංඛිතං. උපසංඛිතං ආයඤ්චා ආනන්දෙන සද්ධිං සමමොදි. සමමොදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙකා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසීතො ඛො ආයඤ්චා හදෙද ආයඤ්චා ආනන්දං එතදවොච: “අබ්‍රහ්මචරියං අබ්‍රහ්මචරියනං ආවුසො ආනන්ද, වුච්චිති. කතමං හු ඛො ආවුසො අබ්‍රහ්මචරියං”නති?

සාධු සාධු ආවුසො හදද, හදදකො තෙ ආවුසො හදද උමිඤ්චො, හදදකං පටිභානං, කලාණී පරිපුච්ඡා, එවං හි තුං ආවුසො හදද, පුච්ඡසි “අබ්‍රහ්මචරියං අබ්‍රහ්මචරියං”නති ආවුසො ආනන්ද වුච්චිති කතමං හු ඛො ආවුසො අබ්‍රහ්මචරියනං. එවමාවුසොති. අයමෙච ඛො ආවුසො අට්ඨධිතො මිච්ඡාමග්ගො අබ්‍රහ්මචරියං. සෙය්‍යථිදං: මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාසංඛිතො මිච්ඡාවාචා මිච්ඡාකමුච්චො මිච්ඡාආච්චො මිච්ඡාවායාමො මිච්ඡාසති මිච්ඡාසමාධිති.

1. 2. 9

දුතිය කුකුලාචාරාමසූතං

19. පාටලිපුන්ද්‍රො:

එකමනතං නිසීතො ඛො ආයඤ්චා හදෙද ආයඤ්චා ආනන්දං එතදවොච: “බ්‍රහ්මචරියං බ්‍රහ්මචරියං”නති ආවුසො ආනන්ද වුච්චිති. කතමං හු ඛො ආවුසො බ්‍රහ්මචරියං? කතමං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානනති?

සාධු සාධු ආවුසො හදද, හදදකො තෙ ආවුසො හදද, උමිඤ්චො, හදදකං පටිභානං, කලාණී පරිපුච්ඡා, එවං හි තුං ආවුසො හදද, පුච්ඡසි “බ්‍රහ්මචරියං බ්‍රහ්මචරියං”නති ආවුසො ආනන්ද, වුච්චිති. කතමං හු ඛො ආවුසො බ්‍රහ්මචරියං කතමං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානනති? එවමාවුසොති,

අයමෙච ඛො ආවුසො අරියො අට්ඨධිතො මග්ගො බ්‍රහ්මචරියං. සෙය්‍යථිදං: සමිච්ඡාදිට්ඨි-පෙ- සමිච්ඡාසමාධි. යො ඛො ආවුසො රාගඤ්චො දෙසඤ්චො මොහඤ්චො ඉදං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානනති.

1. 2. 8

කුක්කුටාරාම සූත්‍රය

18. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් හද්ද තෙරණුවෝත් පැළලුප් නුවර කුක්කුටාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් හද්ද තෙරණුවෝ සවස්කල විවේකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් සමඟ සකුටු වූහ. සකුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කරා කොට නිමවා එකත්පස් ව වැඩහුන්හ. එකත්පස් ව වැඩ හුන් ආයුෂ්මත් හද්ද තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත් ආනන්දයෙනි, “අබ්‍රහ්මචරිය ය අබ්‍රහ්මචරිය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, අබ්‍රහ්මචරියය කවරේ ද?”යි.

ඇවැත් හද්දයෙනි, මැනවි මැනවි. ඇවැත් හද්දයෙනි, තොපගේ පැන විමසීම යහපති. වැටහීම යහපති. පිළිවිසීම යහපති. ඇවැත් හද්දයෙනි, තෙහි “ඇවැත් ආනන්දයෙනි, අබ්‍රහ්මචරිය ය අබ්‍රහ්මචරිය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, අබ්‍රහ්මචරිය ය කවරේ ද? යි මෙසේ පුළුවසිටු ද?”යි ඇවැත්නි, එසේ ය යි. ඇවැත්නි, මේ අවධිගිකල්විජා මාර්ගය ම අබ්‍රහ්මචරිය යයි. එනම්, ච්චිජාදිවධි ච්චිජාසඤ්ඤා ච්චිජාචාචා ච්චිජාකම්මන්ත ච්චිජාආජීව ච්චිජාචායාම ච්චිජාසනි ච්චිජාසමාධි යි.

1. 2. 9

දෙවන කුක්කුටාරාම සූත්‍රය

19. පැළලුප්නුවර:

එකත්පස්ව හුන් ආයුෂ්මත් හද්ද තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත් ආනන්දයෙනි, බබ්‍රසර බබ්‍රසර”යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, බබ්‍රසර කවරේ ද? බබ්‍රසර කෙළවර කවරේ ද? යි.

ඇවැත් හද්දයෙනි, මැනවි මැනවි. ඇවැත් හද්දයෙනි, තොපගේ පැන විමසීම යහපති, වැටහීම යහපති, පිළිවිසීම යහපති. ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, තෙහි “ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, බබ්‍රසර බබ්‍රසර යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, බබ්‍රසර කවරේ ද? බබ්‍රසර කෙළවර කවරේ ද?”යි මෙසේ පුළුවසිටු ද? යි. ඇවැත්නි, එසේ ය යි.

ඇවැත්නි, මේ අරි අටහි මග ම බබ්‍රසර ය. එනම්: සම්මාදිවධි ... සම්මාසමාධි යි. ඇවැත්නි, යම් රාඝක්ෂයෙක් ද්වේෂක්ෂයෙක් මොහක්ෂයෙක් වේ නම් මේ බබ්‍රසර කෙළවර යි.

1. 2. 10

තතියකුකකුටාරාමසුතතං

20. පාටලීපුතෙත :

“බ්‍රහ්මචරියං බ්‍රහ්මචරියං”නති ආච්චසො ආනන්ද චූචචති, කතමං නු ඛො ආච්චසො බ්‍රහ්මචරියං? කතමො බ්‍රහ්මචාරී? කතමං බ්‍රහ්මචරිය-පරියොසානනති?

සාධු සාධු ආච්චසො හදද, හදදකො තෙ ආච්චසො හදද උමෙග්ගො, හදදකං පටිභානං, කලායාණි පරිපුච්ඡා, එවං හි ත්වං ආච්චසො හදද, පුච්ඡසි. “බ්‍රහ්මචරියං බ්‍රහ්මචරියනති ආච්චසො ආනන්ද චූචචති කතමං නු ඛො ආච්චසො බ්‍රහ්මචරියං, කතමො බ්‍රහ්මචාරී, කතමං බ්‍රහ්මචරිය පරියොසාන”නති? එවමාච්චසොති.

අයමෙව ඛො ආච්චසො අරියො අට්ඨධිතියො මනෙහො බ්‍රහ්මචරියං සෙය්‍යථිදං: සමමොද්ධිසී -පෙ- සමමොසමාධි. යො ඛො ආච්චසො ඉමීනා අරියෙන අට්ඨධිතියෙන මග්ගෙන සමනනාගතො අයං චූචචති බ්‍රහ්මචාරී. යො ඛො ආච්චසො රාගකමයො දෙසකමයො මොහකමයො ඉදං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානනති.

විහාරවග්ගො දුතියො.

කත්‍රුද්දනං :

ලො විහාරා සෙඛො ච උප්පාද අපරෙ දුචෙ,
පරිසුද්ධෙන ලො චුත්තා කුකකුටාරාමෙන තයොති.

1. 2. 10

තෙවන කුක්කුටාරාම සූත්‍රය

20. පැළලුප්තුවර :

ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, බබ්සර බබ්සරධි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, බබ්සර කවරේ ද බබ්සරිභු කවරෙක් ද බබ්සර කෙළවර කවරේ ද? යි.

ආයුෂ්මත් හද්දයෙනි, මැනව් මැනව්. ආයුෂ්මත් හද්දයෙනි, තොපගේ පැන විමසීම යහපති, වැටහීම යහපති, පිළිවිසුම යහපති. ඇවැත් හද්දයෙනි, තෙපි “ඇවැත් ආනන්දයෙනි, බබ්සර බබ්සරධි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, බබ්සර කවරේ ද බබ්සරිභු කවරෙක් ද බබ්සර කෙළවර කවරේ ද” යි මෙසේ පුළුවුසු ද? යි. ඇවැත්නි, එසේ ය යි.

ඇවැත්නි, මේ අරිඅටහි මග ම බබ්සර ය එනම් සම්මාදිවධී ... සමමාසමාධි යි. ඇවැත්නි, යමෙක් මේ අරිඅටහි මගින් සමන්වාගත ද, මේ තෙමේ බබ්සරි ය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වෙ නම් මෙය බබ්සර කෙළවර යි.

දෙවෙනි විහාරවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

විහාරසූත්‍ර දෙකෙකි. සෙබසූත්‍රයෙකි. අනෙක් උප්පාදසූත්‍ර දෙකෙකි. පරිසුද්ධ නමින් දෙකෙක් ද කුක්කුටාරාම නමින් තුනෙක් ද කියන ලදී. (මුළුල්ල දශයෙකි).

3. මිව්‍යන්තව ගෙනා

1. 3. 1

මිව්‍යන්තසුක්තං

21. සාවකපීයං :

මිව්‍යන්තඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසුසාමී සමමන්තඤ්ඤි. තං සුඤ්ඤාරං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, මිව්‍යන්තං, සෙය්‍යපීදං: මිව්‍යාදිට්ඨි, මිව්‍යාසධ්‍යාපෙසා මිව්‍යාවාවා මිව්‍යාකමමනෙතා මිව්‍යාආච්චො මිව්‍යාවායාමො මිව්‍යාසති මිව්‍යාසමාධි. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, මිව්‍යන්තං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සමමනං, සෙය්‍යපීදං: සමොදිට්ඨි සමොසධ්‍යාපෙසා සමාවාවා සමොකමමනෙතා සමොආච්චො සමොවායාමො සමොසති සමොසමාධි. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, සමමන්තං.

1. 3. 2

අකුසලධම්මසුක්තං

22. සාවකපීයං :

අකුසලෙ ච වො භික්ඛවෙ, ධමමෙ දෙසිසුසාමී කුසලෙ ච ධමමෙ. තං සුඤ්ඤාරං. කතමෙ ච භික්ඛවෙ, අකුසලා ධමමා, සෙය්‍යපීදං: මිව්‍යාදිට්ඨි -පෙ- මිව්‍යාසමාධි. ඉමෙ වුච්චන්ති භික්ඛවෙ, අකුසලා ධමමා.

කතමෙ ච භික්ඛවෙ, කුසලා ධමමා, සෙය්‍යපීදං: සමොදිට්ඨි -පෙ- සමොසමාධි. ඉදං වුච්චන්ති භික්ඛවෙ, කුසලා ධමමාති.

1. 3. 3

පට්ඨපදසුක්තං

23. සාවකපීයං :

මිව්‍යාපට්ඨපදඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසුසාමී සමොපට්ඨපදඤ්ච. තං සුඤ්ඤාරං. කතමා ච භික්ඛවෙ, මිව්‍යාපට්ඨපද, සෙය්‍යපීදං: මිව්‍යාදිට්ඨි -පෙ- මිව්‍යාසමාධි, අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, මිව්‍යාපට්ඨපද.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සමොපට්ඨපද, සෙය්‍යපීදං: සමොදිට්ඨි -පෙ- සමොසමාධි. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, සමොපට්ඨපදති.

3. මිව්‍යතන වර්ගය

1. 3. 1

මිව්‍යතන සූත්‍රය

21. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මිථ්‍යාස්වභාවය ද සමාක්ස්වභාවය ද තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, මිථ්‍යා ස්වභාවය කවරේ ද යත්: මිව්‍යාදිවධී මිව්‍යාසඛකප්ප මිව්‍යාවාචා මිව්‍යාකම්මන්ත මිව්‍යාආජීව මිව්‍යාවායාම මිව්‍යාසති මිව්‍යාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ මිථ්‍යාස්වභාව යයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සමාක්ස්වභාවය කවරේ ද යත්: එනම් සම්මාදිවධී සම්මාසඛකප්ප සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්ත සම්මාආජීව සම්මාවායාම සම්මාසති සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සමාක්ස්වභාව ය යි කියනු ලැබේ.

1. 3. 2

අකුසලධම්ම සූත්‍රය

22. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අකුසල්දහම් ද කුසල් දහම් ද තොපට දේශනා කරන්නෙමි එය අසවු. මහණෙනි, අකුසල් දහම්හු කවරහු ද යත්: එනම් මිව්‍යාදිවධී... මිව්‍යාසමාධි යි. මහණෙනි, මොහු අකුසල්දහම්හු ය යි කියනු ලැබෙත්.

මහණෙනි, කුසල්දහම් කවරේ යත්: එනම් සම්මාදිවධී ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මොහු කුසල්දහම්හු යයි කියනු ලැබෙත් යි.

1. 3. 3

පට්ඨපද සූත්‍රය

23. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මිව්‍යාපට්ඨපදව (වැරදි පිළිවෙත) ද සම්මාපට්ඨපදව (නොවැරදි පිළිවෙත) ද තොපට දේශනා කරන්නෙමි එය අසවු. මහණෙනි, මිව්‍යාපට්ඨපදව කවර යත්: මිව්‍යාදිවධී...මිව්‍යාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ මිව්‍යාපට්ඨපද ය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාපට්ඨපදව කවර යත්: සම්මාදිවධී ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සම්මාපට්ඨපදව යයි කියනු ලැබේ.

1. 3. 4

ද්‍රව්‍ය පටිපදයුක්තං

24. සාවකථීයං :

ගිහිනො වාහං භික්ඛවෙ, පබ්බජිතස්ස වා ඡීව්‍යාපටිපදං නා වණේණම්. ගිහී වා භික්ඛවෙ, පබ්බජිතො වා ඡීව්‍යාපටිපකොං මිච්ඡාපටිපකොං ධරණං හෙතු නාරාධකො හොති ඤායං ධර්මං කුසලං. කතමා ව භික්ඛවෙ, ඡීව්‍යාපටිපද, සෙයාරීදං: මිච්ඡාදිට්ඨි -පෙ- මිච්ඡාසමාධි. අයං චුළුති භික්ඛවෙ, ඡීව්‍යාපටිපද. ගිහිනො වාහං භික්ඛවෙ, පබ්බජිතස්ස වා මිච්ඡාපටිපදං නා වණේණම්. ගිහී වා භික්ඛවෙ, පබ්බජිතො වා මිච්ඡාපටිපකොං මිච්ඡාපටිපකොං ධරණං හෙතු නාරාධකො හොති ඤායං ධර්මං කුසලං.

ගිහිනො වාහං භික්ඛවෙ, පබ්බජිතස්ස වා සමුච්ඡාපටිපදං වණේණම්. ගිහී වා භික්ඛවෙ, පබ්බජිතො වා සමුච්ඡාපටිපකොං සමුච්ඡාපටිපකොං ධරණං හෙතු ආරාධකො හොති ඤායං ධර්මං කුසලං. කතමා ව භික්ඛවෙ, සමුච්ඡාපටිපද, සෙයාරීදං: සමුච්ඡාදිට්ඨි -පෙ- සමුච්ඡාසමාධි. අයං චුළුති භික්ඛවෙ, සමුච්ඡාපටිපද. ගිහිනො වාහං භික්ඛවෙ, පබ්බජිතස්ස වා සමුච්ඡාපටිපදං වණේණම්. ගිහී වා භික්ඛවෙ, පබ්බජිතො වා සමුච්ඡාපටිපකොං සමුච්ඡාපටිපකොං ධරණං හෙතු ආරාධකො හොති ඤායං ධර්මං කුසලං.

1. 3. 5

අසප්පුරිසසුක්තං

25. සාවකථීයං :

අසප්පුරිසඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසාමි සප්පුරිසඤ්ච. නං සුභාථ. කතමො ව භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකච්චො මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති මිච්ඡාසමාධො මිච්ඡාචාචො මිච්ඡාකමමනො මිච්ඡාආච්චො මිච්ඡාචායාමො මිච්ඡාසති මිච්ඡාසමාධි. අයං චුළුති භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසො.

කතමො ව භික්ඛවෙ, සප්පුරිසො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකච්චො සමුච්ඡාදිට්ඨිකො හොති සමුච්ඡාසමාධො සමුච්ඡාචාචො සමුච්ඡාකමමනො සමුච්ඡාආච්චො සමුච්ඡාචායාමො සමුච්ඡාසති සමුච්ඡාසමාධි. අයං චුළුති භික්ඛවෙ, සප්පුරිසොති.

1. 3. 4

දෙවන පටිපද සූත්‍රය

24. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මම ගිහියාගේ හෝ පැවිද්දගේ හෝ වැරදි පිළිවෙත නොවනමි. මහණෙනි, ගිහියා හෝ පැවිද්ද හෝ වරදවා පිළිපත්තෝ වැරදි පිළිවෙත්හි හිඟිටීම හේතු කොට ආයඛ්මාර්ගධම්මය නො සපයන්නෙක් වේ. මහණෙනි, වැරදි පිළිවෙත කවරේ ද යත්: එනම් ජීවිතාදිට්ඨිය ... ජීවිතා සමාධි යි. මහණෙනි, මේ වැරදි පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මම ගිහියාගේ හෝ පැවිද්දගේ හෝ වැරදි පිළිවෙත නොවනමි. මහණෙනි ගිහියා හෝ පැවිද්ද හෝ වරදවා පිළිපත්තෝ වැරදි පිළිවෙත හෙතු කොට ආයඛ්මාර්ග ධම්මය නො සපයන්නෙක් වෙයි.

මහණෙනි, මම ගිහියාගේ හෝ පැවිද්දගේ හෝ නිවැරදි පිළිවෙත වනමි. මහණෙනි, ගිහියා හෝ පැවිද්ද හෝ මැනවින් පිළිපත්තෝ නිවැරදි පිළිවෙත හේතු කොට ආයඛ්මාර්ග ධම්මය සපයන්නෙක් වේ. මහණෙනි, නිවැරදි පිළිවෙත කවරේ ද යත්: එනම් සම්මාදිට්ඨිය... සම්මා සමාධි යි. මහණෙනි, මේ නිවැරදි පිළිවෙතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි මම ගිහියාගේ හෝ පැවිද්දගේ හෝ නිවැරදි පිළිවෙත වනමි. මහණෙනි, ගිහියා හෝ පැවිද්ද හෝ මැනවින් පිළිපත්තෝ නිවැරදි පිළිවෙත හෙතු කොට ආයඛ්මාර්ගධම්මය සපයන්නෙක් වේ යි.

1. 3. 5

අසත්පුරුෂ සූත්‍රය

25. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාත් සත්පුරුෂයාත් තොපට ලේඛනා කරන්නෙමි. එය අසට්ඨි. මහණෙනි, අසත්පුරුෂයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් ජීර්‍යාදෘෂ්ටි ඇත්තේ ජීර්‍යාසඤ්ඤාලප ඇත්තේ ජීර්‍යාවචන ඇත්තේ ජීර්‍යාකම්මාන්ත ඇත්තේ ජීර්‍යාආජීව ඇත්තේ ජීර්‍යාව්‍යායාම ඇත්තේ ජීර්‍යාස්මෘති ඇත්තේ ජීර්‍යාසමාධි ඇත්තේ වේ. මහණෙනි මේ අසත්පුරුෂයා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් සමාග්දෘෂ්ටි ඇත්තේ සමාග්සඤ්ඤාලප ඇත්තේ සමාග්වචන ඇත්තේ සමාග්කම්මාන්ත ඇත්තේ සමාගාජීව ඇත්තේ සමාග්ව්‍යායාම ඇත්තේ සමාග්ස්මෘති ඇත්තේ සමාග්සමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයා යි කියනු ලැබේ.

1. 3. 6

දුතියඅසප්පරිසසුතතං

26. සාවතරියං :

අසප්පරිසඤ්ඤා වො භික්ඛවෙ, දෙසිසාසාමී. අසප්පරිසෙන අසප්පරිස-
තරඤ්ඤා. සප්පරිසඤ්ඤා දෙසිසාසාමී සප්පරිසෙන සප්පරිසතරඤ්ඤා. තං සුඤ්ඤාථ.
කතමො ච භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකවෙවා මිඤ්ජා-
දිට්ඨිකො හොති -පෙ- මිඤ්ජාසමාධි. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො.
කතමො ච භික්ඛවෙ, අසප්පරිසෙන අසප්පරිසතරො: ඉධ භික්ඛවෙ,
එකවෙවා මිඤ්ජාදිට්ඨිකො හොති -පෙ- මිඤ්ජාසමාධි මිඤ්ජාඤ්ඤා මිඤ්ජා-
විමුක්ඛි. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, අසප්පරිසෙන අසප්පරිසතරො. කතමො ච
භික්ඛවෙ, සප්පරිසො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකවෙවා සමමාදිට්ඨිකො හොති
-පෙ- සමමාසමාධි. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ සප්පරිසො. කතමො ච
භික්ඛවෙ, සප්පරිසෙන සප්පරිසතරො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකවෙවා සමමා-
දිට්ඨිකො හොති -පෙ- සමමාසමාධි සමමාඤ්ඤා සමමාවිමුක්ඛි. අයං
චුච්චති භික්ඛවෙ, සප්පරිසෙන සප්පරිසතරොති.

1. 3. 7

කුමහසුතතං

27. සාවතරියං :

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, කුමෙහා අනාධාරො සුප්පවත්තියො හොති.
සාධාරො දුප්පවත්තියො හොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, විහං අනාධාරං
සුප්පවත්තියං හොති. සාධාරං දුප්පවත්තියං හොති. කො ච භික්ඛවෙ,
විහංස අධාරො අයමෙව අරියො අට්ඨධර්මකො මග්ගො. සෙය්‍යරීදං:
සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චුච්චති විහංස අධාරො. සෙය්‍යරාපි
භික්ඛවෙ, කුමෙහා අනාධාරො සුප්පවත්තියො හොති. සාධාරො
දුප්පවත්තියො හොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, විහං අනාධාරං සුප්පවත්තියං
හොති. සාධාරං දුප්පවත්තියං හොතිති.

1. 3. 8

සමාධිසුතතං

28. සාවතරියං :

අරියං වො භික්ඛවෙ, සමමාසමාධි. දෙසිසාසාමී සඋපනිසං සපරිකඛාරං.
තං සුඤ්ඤාථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, අරියො සමමාසමාධි සඋපනිසො
සපරිකඛාරො, සෙය්‍යරීදං; සමමාදිට්ඨි සමමාසධිකප්පො සමමාවාවා
සමමාකමමනො සමමාආච්චො සමමාවායාමො සමමාසන්ඨියා ඛො
භික්ඛවෙ, ඉමෙහි සත්තභවෙහි විහංස එකග්ගතා සපරිකඛාරන්ඤ්ඤා අයං
චුච්චති භික්ඛවෙ, අරියො සමමාසමාධි සඋපනිසො ඉතිපි සපරිකඛාරො
ඉතිපිති.

1. සප්පරිසඤ්ඤා වො - මුඡස.,
2. ඤ්ඤා - සිමු, පි 2.
3. සමමාසමාධි - සිමු, සා.
4. සපරිකඛාරා - සිමු, සා.

1. 3. 6

දෙවන සප්තරිය සූත්‍රය

26. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාත් අසත්පුරුෂයාට වඩා අසත්පුරුෂනරයාත් නොපට දේශනා කරන්නෙමි. සත්පුරුෂයාත් සත්පුරුෂයාට වඩා සත්පුරුෂනරයාත් දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, අසත්පුරුෂයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් ජීර්ණාදාමි ඇත්තේ... ජීර්ණා සමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයා යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාට වඩා අසත්පුරුෂනරයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් ජීර්ණාදාමි ඇත්තේ .. ජීර්ණාසමාධි ඇත්තේ ජීර්ණාඥාන ඇත්තේ ජීර්ණාච්චුක්ඛි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයාට වඩා අසත්පුරුෂනරයා යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් සමාග්දාමි ඇත්තේ... සමාග්දාමි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සත්පුරුෂයාට වඩා සත්පුරුෂනරයා කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් සමාග්දාමි ඇත්තේ... සමාග්දාමි ඇත්තේ සමාග්දාන ඇත්තේ සමාග්ච්චුක්ඛි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයාට වඩා සත්පුරුෂනරයා යයි කියනු ලැබේ යි.

1. 3. 7

කුම්භ සූත්‍රය

27. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, යම්සේ කළය ආධාර (දරනු) රහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය හැක්කේ වේ ද, ආධාර (දරනු) සහිත වූයේ පහසුවෙන් නො පෙරළිය හැක්කේ වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම සිත ආධාර රහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය හැක්කේ වෙයි, ආධාර සහිත වූයේ පහසුවෙන් නො පෙරළිය හැක්කේ වේ. මහණෙනි, සිතට ආධාරය කිලෙක් ද යත්: මේ අරි අවහි මහ මැ යි. එනම්: සම්මාදිවධී... සම්මාසමාධි යි. මේ සිතට ආධාර ය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, යම්සේ කළය ආධාර රහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය හැක්කේ වේ ද, ආධාර සහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය නො හැක්කේ වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම සිතට ආධාර රහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය හැක්කේ වෙයි. ආධාර සහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය නො හැක්කේ වේ යි.

1. 3. 8

සමාධි සූත්‍රය

28. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, නොපට ප්‍රත්‍යය සහිත පිරිවර සහිත ආයඪ වූ සමාක් සමාධිය දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, සප්‍රත්‍යය සපරිෂ්කාර ආයඪ සමාක් සමාධිය කවරේ ද යත්: "හේ මෙසේය: සම්මාදිවධීය සම්මාසඛකප්පය සම්මාවාචා ය සම්මාකම්මන්තය සම්මාආචීව ය සම්මා-වායාමය සම්මාසනි" යි මහණෙනි, මේ සත්අභිත් සිතේ යම් එකභවවෙක් වේ නම් එය සපරිෂ්කාර බවයි. මහණෙනි, මේ ආයඪ සමාක් සමාධිය මෙසේ ප්‍රත්‍යය සහිත ය යි දු මෙසේ පිරිවර සහිත ය යි දු කියනු ලැබේ යි.

1. 3. 9

වේදනාසුත්තං

29. සාවකීයං:

තිරොසා ඉමා භික්ඛවෙ, වේදනා. කතමා තිසෙසා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ, තිරොසා වේදනා ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ තිස්සන්තං වේදනානං පරිඤ්ඤා අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිස්සන්තං වේදනානං පරිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

1. 3. 10

උත්තියසුත්තං

30. සාවකීයං:

අට්ඨං ඛො ආයස්මා උත්තියො යෙන භගවා තෙනුපසංඛම්ථි. උපසංඛම්ථි භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා උත්තියො භගවන්තං එතදවොච: ඉධ මස්සං භතො, රහොගතස්ස පඤ්ඤාලච්ඡිතස්ස එවං වොසො පරිචිතකො උදපාදි. පඤ්ඤා කාමගුණා වුත්තා භගවතා. කතමෙ නු ඛො පඤ්ඤා කාමගුණා වුත්තා භගවතාති.

සාධු සාධු උත්තිය, පඤ්ඤා මෙ උත්තිය, කාමගුණා වුත්තා මියා. කතමෙ පඤ්ඤා: වක්ඛුච්ඡෙඤ්ඤා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනියා, යොතච්ඡෙඤ්ඤා සඤ්ඤා -පෙ- සානච්ඡෙඤ්ඤා ගන්ධා -පෙ- ඵලාච්ඡෙඤ්ඤා රසා -පෙ- කායච්ඡෙඤ්ඤා ඵොට්ඨංඛො ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනියා. ඉමෙ ඛො උත්තිය, පඤ්ඤා කාමගුණා වුත්තා මියා. ඉමෙසං මො උත්තිය, පඤ්ඤා කාමගුණානං පහානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙසං මො උත්තිය, පඤ්ඤා කාමගුණානං පහානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

මිච්ඡත්තවග්ගො තතියො.

තත්‍රැද්දන්තං:

මිච්ඡන්තං අකුසලධම්මං දුවෙ පච්ඡදාපි ව,
අසප්පරිසෙන දො කුමො සමාධි වේදනුත්තියාති.

1. 3. 9

වේදනා සූත්‍රය

29. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ වේදනා තුනෙකි. කවරතුනෙක් ද යත්: සුව වේදනා යැ දුක් වේදනා යැ නොදුක්නොසුව වේදනා යි. මහණෙනි, මේ තුන් වේදනා යි. මහණෙනි, මේ තුන් වේදනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමහෙක් ද යත් ඡේ මෙසේ ය: සමමාදිට්ඨි ය ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ තුන් වේදනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩියයුතු යි.

1. 3. 10

උත්තිය සූත්‍රය

30. සැවැත්තුවර:

එකල්හි ආයුෂ්මත් උත්තිය තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුර්භ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් උත්තිය තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: "වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවේකයෙන් හුන් මට මෙබඳු චිත්ත විතර්කයෙක් පහළවිය: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පස්කම්මුණ කෙනෙක් වදරන ලදහ. කවර පස්කම්මුණ කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දහු ද" යි.

උත්තිය, මැනවි මැනවි. උත්තිය, මේ පස්කම්මුණ කෙනෙක් මඩිසින් පවසන ලදහ. කවර පසෙක යත්: ඉෂ්ට වූ කාන්ත වූ මනාප වූ ප්‍රියස්වභාව ඇති කාම සංභිත වූ ඇලුම් කටයුතු වූ ඇසින් දක්කයුතු රූමයෝ ය ... කනිත් ඇසියයුතු වූ ශබ්දයෝ ය ... නැහැයෙන් දකයුතු ගන්ධයෝ ය ... දිවෙන් දැකියුතු රසයෝ ය... ඉෂ්ට වූ කාන්තවූ මනාප වූ ප්‍රියස්වභාව ඇති කාමසංභිත වූ ඇලුම් කටයුතු කසින් දකයුතු ස්පර්ශයෝ ය. උත්තිය, ඉෂ්ට වූ කාන්ත වූ මනාප වූ ප්‍රියස්වභාව ඇති කාමසංභිත වූ ඇලුම් කටයුතු මේ පස්කම්මුණයෝ මා විසින් පවසන ලදහ: උත්තිය, මේ පස්කම්මුණයන්ගේ ප්‍රභානාය පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩියයුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: සමමාදිට්ඨි .. සමමාසමාධි යි. උත්තිය, මේ පස්කම්මුණයන්ගේ ප්‍රභානාය පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩියයුතු යි.

තෙවැනි මිච්ඡත්ත වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය මෙසේ ය:

මිච්ඡත්ත සූත්‍රය, අකුසලධම්ම සූත්‍රය පටිපද සූත්‍ර දෙක ය. අසප්පුරිස සූත්‍ර දෙක ය, කුම්භ සමාධි වේදනා උත්තිය සූත්‍ර සතර යැ යි සූත්‍ර දශයෙකි.

4. පටිපතනීවග්ගො

1. 4. 1

පටිපතනීසුත්තං

31. සාවකටීයං :

ථේවජාපටිපත්තංඤ්ඤා වො භික්ඛවෙ, දෙසිංසාමි සමමාපටිපත්තංඤ්ඤා. තං සුඤ්ඤාථ. කතමා ච භික්ඛවෙ, ථේවජාපටිපත්තං සෙය්‍යථීදං: මිච්ඡාදිට්ඨි -පෙ- ථේවජාසමාධි. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ථේවජාපටිපත්තං. කතමා ච භික්ඛවෙ, සමමාපටිපත්තං සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, සමමාපටිපත්තං.

1. 4. 2

පටිපතනසුත්තං

32. සාවකටීයං :

ථේවජාපටිපත්තංඤ්ඤා වො භික්ඛවෙ, දෙසිංසාමි සමමාපටිපත්තංඤ්ඤා, තං සුඤ්ඤාථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, ථේවජාපටිපත්තො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකමො මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති -පෙ- ථේවජාසමාධි. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ථේවජාපටිපත්තො. කතමො ච භික්ඛවෙ, සමමාපටිපත්තො ඉධ භික්ඛවෙ, එකමො සමමාදිට්ඨිකො හොති -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, සමමාපටිපත්තො.

1. 4. 3

වීරදාසුත්තං

33. සාවකටීයං :

යෙසං කෙසඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අරියො අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො වීරදො, වීරදො තෙසං අරියො අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො සමමාදුක්ඛකකයගාමී. යෙසං කෙසඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අරියො අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො ආරදො, ආරදො තෙසං අරියො අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො සමමාදුක්ඛකකයගාමී. කතමො ච භික්ඛවෙ අරියො¹ අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. යෙසං කෙසඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අයං අරියො අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො වීරදො, වීරදො තෙසං අරියො අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො සමමාදුක්ඛකකයගාමී. යෙසං කෙසඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අයං අරියො අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො ආරදො, ආරදො තෙසං අරියො අට්ඨංඤ්ඤිකො මග්ගො සමමාදුක්ඛකකයගාමී.

1. 4. 4

පාරඛගමසුත්තං

34. සාවකටීයං :

අට්ඨිමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරඛගමනාය සංවත්තනති. කතමෙ අට්ඨ: සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉමෙ ධො භික්ඛවෙ, අට්ඨ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරඛගමනාය සංවත්තනති. ඉදමචොච භගවා. ඉදං වජා සුගතො අපාරං එතදචොච සත්ථා:

1. කතමො අරියො-සීචු.

4. පටිපත්ති වර්ගය

1. 4. 1

පටිපත්ති සූත්‍රය

31. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, තොපට මීර්‍යාප්‍රතිපත්තිය ද සමායක්ප්‍රතිපත්තිය ද දෙසමී. එය අසවු. මහණෙනි, මීර්‍යාප්‍රතිපත්ති කවර යත්: මීර්‍යාදාමයී යැ ... මීර්‍යාසමාධි යි. මහණෙනි මේ මීර්‍යාප්‍රතිපද යි කියනු ලැබේ යි. මහණෙනි, සමායක්ප්‍රතිපත්ති කවර යත්: සමායක්දාමයී ... සමායක්සමාධි යි. මහණෙනි, මේ සමායක්ප්‍රතිපද යි කියනු ලැබේ.

1. 4. 2

පටිපන්න සූත්‍රය

32. සැවැත් නුවර:

මහණෙනි, මීර්‍යාප්‍රතිපත් ඇත්තහු ද සමායක්ප්‍රතිපත් ඇත්තහු ද තොපට දෙසමී එය අසවු. මහණෙනි, මීර්‍යාප්‍රතිපත් ඇත්තේ කවරෙ යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් මීර්‍යාදාමයී ඇත්තේ වෙයි ... මීර්‍යාසමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ මීර්‍යාප්‍රතිපත් ඇත්තේ ය යි කියනු ලැබේ යි. මහණෙනි, සමායක්ප්‍රතිපත් ඇත්තේ කවරෙ යත්: මහණෙනි මෙහි එකෙක් සමායක්දාමයී ඇත්තේ වෙයි...සමායක්සමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි මේ සමායක්ප්‍රතිපත් ඇත්තේ ය යි කියනු ලැබේ.

1. 4. 3

විරද්ධ සූත්‍රය

33. සැවැත් නුවර:

මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් අරිඅටභිමඟ වරදවන ලද ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අරිඅටභිමඟ ඔවුන් විසින් වරදවන ලද ය. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් අරිඅටභිමඟ අරඹන ලද ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අරිඅටභිමඟ ඔවුන් විසින් අරඹන ලදී. මහණෙනි අරිඅටභිමඟ කවරෙ යත්: හේ මෙසේ ය: සමමාදිට්ඨී ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් මේ අරිඅටභිමඟ වරදවන ලද ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන මේ අරිඅටභිමඟ ඔවුන් විසින් වරදවන ලද ය. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් මේ අරිඅටභිමඟ අරඹන ලද ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන මේ අරිඅටභිමඟ ඔවුන් විසින් අරඹන ලද්දේ යි.

1. 4. 4

පාරධගම සූත්‍රය

34. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, මේ අට දහම් කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතරට (-සසරින් නිවනට) යෑම පිණිස පවතිත්. කවර අටෙකැ යත්: සමමාදිට්ඨී...සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ අටදහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතරට යෑම පිණිස පවතිත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදාරා යළි මතු ද මෙය වදාළ සේකි:

1. යම් ජන කෙනෙක් පරතෙරට යනසුලු වෙද්ද, මිනිසුන් අතර ඔහු අල්පයහ. වැලි මේ තදන්‍ය ප්‍රජාව මෙතෙර ම (සසරෙහි ම) ධාවන කෙරෙයි.

2. යම් කෙනෙකුත් මොනවට වදහළ දහමිහි දහම් අනුව පවතින සුලු වෙද්ද, ඒ ජනයෝ සුදුස්තර වූ මාරධෙයය (සසර) හැර පරතෙරට යන්නාහ.

3-4. පණ්ඩිත තෙමේ අකුසල්දහම් දුරු කොට කුසල්දහම් වඩනේ ය. නිවන ඇරඹ සසරින් කාමයන් අත්හැර පලිබෝධ නැති ව යම් විවේකයක දුකයේ ඇලියයුතු වේ නම් එහි ඇලීම කැමති වන්නේ ය. පණ්ඩිත තෙමේ කෙලෙසුන් කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරන්නේ යි.

5. යම් කෙනෙකුන්ගේ සිත බෝධාඛයයන්හි මැනවින් වඩන ලද ද, යම් කෙනෙක් උපාදන රහිත ව නිවනෙහි ඇලුණාහු ද, ලෙවිහි බැබළීම ඇති ඒ රහත්හු පිරිනිව්‍යාහු යි.

1. 4. 5

සාමඤ්ඤ සූත්‍රය

35. මහණෙනි, මහණුවම් ද මහණුවම්හි එල ද තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි මහණුවම කවරෙ යත්: මේ අරි අටභිමග මැ යි. එ කවරෙ යත්: සම්මාදිව්ඨී ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි මේ මහණුවමැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මහණුවම්හි එල කවරෙ යත්: සෝතාපත්තිඵලය සකදගාමිඵලය අනාගාමිඵලය අරහත්ත ඵල යි. මහණෙනි, මොහු මහණුවම්හි එලැ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 6

දෙවන සාමඤ්ඤ සූත්‍රය

36. මහණෙනි, ශ්‍රමණධර්මයන් ශ්‍රමණධර්මයෙහි එලත් තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, ශ්‍රමණධර්මය කවරෙ යත්: මේ අරි අටභිමග මැ යි. එ කවරෙ යත්: සම්මාදිව්ඨී ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි මේ ශ්‍රමණධර්මය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ශ්‍රමණධර්මයෙහි එල කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම් මහණෙනි මේ ශ්‍රමණධර්මයෙහි එලැ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 7

බ්‍රහ්මඤ්ඤ සූත්‍රය

37. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයන් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි එලත් තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වය කවරෙ යත්: මේ අරි අටභිමග මැ යි. එ කෙසේ යැ යත්: සම්මාදිව්ඨී ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි එල කවරෙ යත්: සෝතාපත්තිඵලය සකදගාමිඵලය අනාගාමිඵලය අරහත්තඵල යි. මහණෙනි මොහු ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි එලැ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 8

දුතිය ඉහමඤ්ඤසුත්තං

38. ඉහමඤ්ඤාණී වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී ඉහමඤ්ඤාණී. තං සුඤ්ඤාථ. කතමඤ්ඤාණී භික්ඛවෙ, ඉහමඤ්ඤාණී: අයමෙව අරියො අට්ඨකිකො මග්ගො. සෙය්‍යථිදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉදං චුට්ඨති භික්ඛවෙ, ඉහමඤ්ඤාණී. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඉහමඤ්ඤාණී: යො ඛො භික්ඛවෙ, රාගකමයො දෙසකමයො මොහකමයො අයං චුට්ඨති භික්ඛවෙ, ඉහමඤ්ඤාණී.

1. 4. 9

ඉහමචරියසුත්තං

39. ඉහමචරියාණී වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී ඉහමචරියඵලානී ච. තං සුඤ්ඤාථ. කතමඤ්ඤාණී භික්ඛවෙ, ඉහමචරියාණී: අයමෙව අරියො අට්ඨකිකො මග්ගො. සෙය්‍යථිදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉදං චුට්ඨති භික්ඛවෙ, ඉහමචරියාණී. කතමානී ච භික්ඛවෙ, ඉහමචරියඵලානී: සොතාපක්ඵලං සකදගාමීඵලං අනාගාමීඵලං අරහකඵලං. ඉමානී චුට්ඨති භික්ඛවෙ, ඉහමචරියඵලානී.

1. 4. 10

දුතිය ඉහමචරියසුත්තං

40. ඉහමචරියාණී වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී ඉහමචරියාණී. තං සුඤ්ඤාථ. කතමඤ්ඤාණී භික්ඛවෙ, ඉහමචරියාණී: අයමෙව අරියො අට්ඨකිකො මග්ගො, සෙය්‍යථිදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉදං චුට්ඨති භික්ඛවෙ, ඉහමචරියාණී. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඉහමචරියාණී: යො ඛො භික්ඛවෙ, රාගකමයො දෙසකමයො මොහකමයො අයං චුට්ඨති භික්ඛවෙ, ඉහමචරියාණී.

(සබ්බං සාවකටීනිදනමෙව)

පටිපක්ඵවග්ගො චතුසො.

තමුඤ්ඤාණී :

පටිපක්ඵපටිපකෙණා ච චිරදෙධා ච පාරඛගමො
සාමඤ්ඤාණීන දෙච චුත්තා ඉහමඤ්ඤාණීනපරෙ. දුචෙ
ඉහමචරියෙන දෙච චුත්තා චග්ගො තෙන පචුච්චති.

1. 4. 8

දෙවන බ්‍රහ්මඤ්ඤ සූත්‍රය

38. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයන් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි ප්‍රයෝජනන් නොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි ශ්‍රේෂ්ඨත්වය කවරෙ යත්; මේ අරිඅටභිමභ මැ යි. එ කෙසේ යැ යත්: සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ ශ්‍රේෂ්ඨත්ව යැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි ප්‍රයෝජන කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් රාගක්ෂයයෙක් දවේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම් මහණෙනි, මේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි ප්‍රයෝජනැ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 9

බ්‍රහ්මවරිය සූත්‍රය

39. මහණෙනි, නොපට බ්‍රහ්මසරත් බ්‍රහ්මසරෙහි එලත් දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, බ්‍රහ්මසර කවරෙ යත්: මේ අරිඅටභිමභ මැ යි එ කෙසේ යැ යත්: සම්මාදිට්ඨි .. සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ බ්‍රහ්මසර යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බ්‍රහ්මසරඑල කවරෙ යත් සෝචත්එල සෙදගැමිඑල අනගැමිඑල රහත්එල යි. මහණෙනි, මොහු බ්‍රහ්මසරඑලැ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 10

දෙවන බ්‍රහ්මවරිය සූත්‍රය

40. මහණෙනි, නොපට බ්‍රහ්මසරත් බ්‍රහ්මසරෙහි අර්ථන් දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි බ්‍රහ්මසර කවරෙ යත්: මේ අරිඅටභිමභ මැ යි. එ කෙසේ යැ යත්: සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි මේ බ්‍රහ්මසර යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බ්‍රහ්මසරෙහි අර්ථන් කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් රාගක්ෂයයෙක් දවේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම් මේ බ්‍රහ්මසරෙහි අර්ථන් යි කියනු ලැබේ යි.

(සියල්ල සැවැත්නුවර ම නිදන කොට ඇත.)

සිවුවැනි පටිපක්ඛි වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමමාලාව:

පටිපක්ඛි, පටිපන්න, විරද්ධ, පාරභගම යි සූත්‍ර සතරෙකි. සාමඤ්ඤ නමින් දෙකෙක් ද, බ්‍රහ්මඤ්ඤ නමින් දෙකෙක් ද, බ්‍රහ්මවරිය නමින් දෙකෙක් ද කියන ලදහ. මේ සූත්‍ර දශයෙන් වර්ග යයි කියනු ලැබේ.

5. අඤ්ඤානිත්ථිය පෙය්‍යාලො

1. 5. 1

විරාගසුත්තං

41. සාවතථියං:

අථ ඛො සඛෙහුලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාමිංසු. උපසඤ්ඤාමිත්තා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීදෙත්වා ඛො තෙ භික්ඛු හගවා එතදචොව: සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “කිමත්ථියං ආවුසො, සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සති”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං “අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ. රාගචිරාගත්ථං ඛො ආවුසො හගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සති”ති.

සචෙ පන වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “අත්ථි පනාවුසො මග්ගො අත්ථි පට්ඨෙ රාගචිරාගායා”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අත්ථි ඛො ආවුසො මග්ගො අත්ථි පට්ඨෙ රාගචිරාගායා”ති. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමො ච පට්ඨෙ රාගචිරාගායා: අයමෙව අරියො අට්ඨඤ්ඤානං මග්ගො. සෙය්‍යථීදං සමොදිට්ඨි -පෙ- සමොසමාධි. අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො අයං පට්ඨෙ රාගචිරාගායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 2

සංයොජනසුත්තං

42. සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: ‘කිමත්ථියං ආවුසො, සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සති’ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාක-රෙය්‍යාථ: සංයොජනපභානාත්ථං¹ ඛො ආවුසො, හගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සතිති.

සචෙ පන වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “අත්ථි පනාවුසො මග්ගො, අත්ථි පට්ඨෙ සංයොජනපභානාත්ථං”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අත්ථි ඛො ආවුසො මග්ගො අත්ථි පට්ඨෙ සංයොජනපභානාත්ථං”ති. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමො පට්ඨෙ සංයොජනපභානාත්ථං: අයමෙව අරියො අට්ඨඤ්ඤානං මග්ගො, සෙය්‍යථීදං සමොදිට්ඨි -පෙ- සමොසමාධි. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො අයං පට්ඨෙ සංයොජනපභානාත්ථං. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 3

අනුසයසුත්තං

43. සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “කිමත්ථියං ආවුසො, සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සති”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙ-ය්‍යාථ: “අනුසයසමුක්ඛාතත්ථං² ඛො ආවුසො හගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සති”ති.

1. අනුසයසමුක්ඛාතත්ථං - මජ්ඣං.

5. අඤ්ඤාභිත්ථියපෙයාලය

1. 5. 1

විරාග සූත්‍රය

41. සැවැත්තුවර:

එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ඒ භික්ෂූන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළුයේක: “භගණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ඇවැත්නි, කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බබසර වෙසේ ද”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරවු. “ඇවැත්නි, රාගය දුරලීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බබසර වෙසේ යි.

මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ඇවැත්නි, රාගය දුරලීම පිණිස මගෙක් ඇද්ද, පිළිවෙතක් ඇද්ද”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරවු. “ඇවැත්නි, රාගය දුරලීම පිණිස මගෙක් ඇත. ‘පිළිවෙතක් ඇතැ’ යි මහණෙනි රාගය දුරලීම පිණිස මහ කවරෙ යැ පිළිවෙත කවරෙ යැ යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි. ඒ කෙසේ ය යත්: සම්මාදිට්ඨියැ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, රාගය දුරලීම පිණිස මේ මග යැ, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරවු.

1. 5. 2

සංයෝජන සූත්‍රය

42. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ඇවැත්නි, කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බබසර වෙසේ ද”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරවු: “ඇවැත්නි, සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බබසර වෙසේ”යයි.

මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ඇවැත්නි සංයෝජන-ප්‍රභාණය පිණිස මගෙක් ඇද්ද, පිළිවෙතක් ඇද්ද?”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ විසදන්නහු ය: “ඇවැත්නි, සංයෝජනප්‍රභාණය පිණිස මගෙක් ඇත, පිළිවෙතක් ඇතැ යි. මහණෙනි, සංයෝජනප්‍රභාණය පිණිස මග කවරෙ යැ පිළිවෙත කවරෙ යැ යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි. හෙ මෙසේ ය: සම්මාදිට්ඨියැ...සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, සංයෝජන-ප්‍රභාණය පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ විසදන්නහු යි.

1. 5. 3

අනුසය සූත්‍රය

43. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ඇවැත්නි කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බබසර වෙසේ ද”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් “මහණෙනි එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට “මෙසේවිසදන්නහු ය: ඇවැත්නි, අනුසය (නිදි ගත් කෙලෙස්) නැසීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බබසර වෙසේ යි. මහණෙනි,

සචෙ පන චො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “අඤ්ඤි පනාචුසො, මග්ගො අඤ්ඤි පච්චද අනුසයසමුඤ්ඤානායා”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඤ්ඤියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අඤ්ඤි ඛො ආචුසො මග්ගො, අඤ්ඤි පච්චද අනුසයසමුඤ්ඤානායා”ති. කතමො ච භික්ඛවෙ මග්ගො, කතමා පච්චද අනුසයසමුඤ්ඤානාය: අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො, අයං පච්චද අනුසයසමුඤ්ඤානායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඤ්ඤියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 4

අභ්‍යන්තරසුත්තං

44. සචෙ චො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “කිමඤ්ඤියං ආචුසො, සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං චුක්ඤ්ඤි”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඤ්ඤියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: අභ්‍යන්තරඅඤ්ඤිඤ්ඤියං ඛො ආචුසො, හගචති බ්‍රහ්මචරියං චුක්ඤ්ඤි”ති -පෙ- කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පච්චද අභ්‍යන්තරඅඤ්ඤිඤ්ඤිය: අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො. සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො, අයං පච්චද අභ්‍යන්තරඅඤ්ඤිඤ්ඤියාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඤ්ඤියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 5

ආසවකඛයසුත්තං

45. සචෙ චො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “කිමඤ්ඤියං ආචුසො, සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං චුක්ඤ්ඤි”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඤ්ඤියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “ආසවානං ඛය්‍යං ඛො ආචුසො, හගචති බ්‍රහ්මචරියං චුක්ඤ්ඤි”ති -පෙ- කතමො ච භික්ඛවෙ මග්ගො, කතමා පච්චද ආසවානං ඛය්‍යං අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො, අයං පච්චද ආසවානං ඛය්‍යාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඤ්ඤියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 6

විජ්ජාවිමුක්ඛිසුත්තං

46. සචෙ චො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “කිමඤ්ඤියං ආචුසො, සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං චුක්ඤ්ඤි”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඤ්ඤියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “විජ්ජාවිමුක්ඛිඵලසඤ්ඤිකිරියං ඛො ආචුසො, හගචති බ්‍රහ්මචරියං චුක්ඤ්ඤි”ති. -පෙ- කතමො ච භික්ඛවෙ මග්ගො, කතමා පච්චද විජ්ජාවිමුක්ඛිඵලසඤ්ඤිකිරියාය: අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො, අයං පච්චද විජ්ජාවිමුක්ඛිඵලසඤ්ඤිකිරියායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඤ්ඤියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ආචැත්ති, අනුසය නැසීම පිණිස මගෙක් ආද්ද, පිළිවෙතෙක් ආද්ද ද?යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහුය: “ආචැත්ති අනුසය නැසීම පිණිස මගෙක් ඇත පිළිවෙතෙක් ඇතැ”යි. මහණෙනි, අනුසය නැසීම පිණිස මහ කවරේ යැ පිළිවෙත කවරේ යැ යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි හෙ මෙසේය: සම්මාදිවසී ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි අනුසය නැසීම පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු යි.

1. 5. 4

අදධාන සූත්‍රය

44. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ: “ආචැත්ති, කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බබසර වෙසේ ද?”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි මේ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ආචැත්ති, සසර අදන්මහ පිරිසිදු දැනීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බබසර වෙසේ”යි... මහණෙනි සසර අදන්මග පිරිසිදු දැනීම පිණිස මග කවරේ යැ පිළිවෙත කවරේ යැ යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි එනම්: සම්මාදිවසී ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, සසර අදන්මහ පිරිසිදු දැනීම පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු යි.

1. 5. 5

ආසවකඛය සූත්‍රය

45. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ: “ආචැත්ති කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බබසර වෙසේ ද?”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ආචැත්ති, ආසුවක්ෂය පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බබසර වෙසේ”යි...මහණෙනි, ආසුවක්ෂය පිණිස මග කවරේ ද, පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි. එනම්: සම්මාදිවසී...සම්මාසමාධි”යි මහණෙනි, ආසුවක්ෂය පිණිස මේ මගය, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු යි.

1. 5. 6

විජ්ජාවිමුක්ති සූත්‍රය

46. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ: “ආචැත්ති කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බබසර වෙසේ ද යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ආචැත්ති, අර්හත්මාර්ගඥානවිද්‍යාව හා අර්හත්-එලවිමුක්තිය පසක් කරනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බබසර වෙසේ”යි....මහණෙනි, අර්හත්මාර්ගඥානවිද්‍යාව හා අර්හත්එල විමුක්තිය පසක් කරනු පිණිස මග කවරේ ද, පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි. ඒ කෙසේ යැ යත්: සම්මාදිවසී ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, අර්හත්මාර්ගඥානවිද්‍යාව හා අර්හත්එල-විමුක්තිය පසක් කරනු පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු යි.

1. 5. 7

ඤාණදස්සනසුක්කං

47. සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යං: “කිමත්ථියං ආවුසො සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බුහුවරියං වුසසති”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “ඤාණදස්සනස්සං වො ආවුසො, හගවති. බුහුවරියං වුසසති”ති -පෙ- කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පට්ඨෙද්ද ඤාණදස්සනායං, අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො, සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො අයං පට්ඨෙද්ද ඤාණදස්සනායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 8

අනුපාදසුක්කං

48. සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යං: “කිමත්ථියං ආවුසො, සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බුහුවරියං වුසසති”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අනුපාදපරිනිබ්බානස්සං වො ආවුසො, හගවති බුහුවරියං වුසසති”ති. සචෙ පන වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යං: “අත්ථි පනාවුසො, මග්ගො අත්ථි පට්ඨෙද්ද අනුපාදපරිනිබ්බානායාති”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ, අත්ථි වො ආවුසො, මග්ගො අත්ථි පට්ඨෙද්ද අනුපාදපරිනිබ්බානායාති: කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පට්ඨෙද්ද අනුපාදපරිනිබ්බානායං, අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො, සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො අයං පට්ඨෙද්ද අනුපාද පරිනිබ්බානායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

(සබ්බං සාවත්ථිනිදනං.)

අඤ්ඤතිත්ථියපෙය්‍යාට්ඨි

තත්‍රද්දනං:

වීරාගසමඤ්ඤජනානුසයා අද්ධාන ආසවකයා
වීජ්ජාවිමුක්ඛඤාණඤ්ඤා අනුපාදති අධිමෙති.

1. පරිනිබ්බානාය - මජ්ඣං, ස්‍යා, පි 1

1. 5. 7

ඤාණදක්‍ෂාන සූත්‍රය

47. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ඇවැත්නි, කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බඹසර වෙසේ ද?”යි මෙසේ තොප පුළුවුස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවුස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ඇවැත්නි; ඤානදක්‍ෂිතය පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බඹසර වෙසේ”යි ...මහණෙනි, ඤානදක්‍ෂිතය පිණිස මග කවරේ ද, පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අරිආටභිමග මැ යි. එ මෙසේ යැ “සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි”යි. මහණෙනි, ඤානදක්‍ෂිතය පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත ය. මහණෙනි; එසේ පුළුවුස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු යි.

1. 5. 8

අනුපාද සූත්‍රය

48. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ඇවැත්නි, කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බඹසර වෙසේ ද?”යි මෙසේ තොප පුළුවුස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවුස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ඇවැත්නි, උපාදන රහිත වෑ පිරිනිවීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බඹසර වෙසේ”යි, මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ “ඇවැත්නි, උපාදන රහිත ව පිරිනිවීම පිණිස මගෙක් ඇද්ද, පිළිවෙතෙක් ඇද්ද?”යි මෙසේ තොප පුළුවුස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවුස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ඇවැත්නි, උපාදන රහිත වෑ පිරිනිවීම පිණිස මගෙක් ඇත. පිළිවෙතෙක් ඇතැ යි. මහණෙනි, උපාදන රහිත වෑ පිරිනිවීම පිණිස මග කවරේ ද පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අරිආටභිමග මැ යි. එ මෙසේ යැ: “සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි”යි. මහණෙනි, උපාදන රහිත වෑ පිරිනිවීම පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි, එසේ පුළුවුස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ පවසන්නහු යි.

(සියල්ල සැවත නිදන කොට ඇත)

අඤ්ඤාතිස්සිය පෙය්‍යාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

විරාග, සංයොජන, අනුසය, අද්ධාන, ආසවක්ඛය, විජ්ජාවිමුක්ති, ඤාණදක්‍ෂිතය, අනුපාද යි මේ සූත්‍රාන්ත අටෙකි යි.

6. සූරියපෙය්‍යාලො

1. 6. 1

කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

සබ්බං සාවස්ථිනීදනං.

49. සූරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බබ්බමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණංගං¹ එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බබ්බමං, එතං පුබ්බනිමිත්තං, යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තපෙය්‍යතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං: අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතීති. කථංඤා භික්ඛවෙ භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං වීරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං සමමාසමාසං භාවෙති -පෙ- සමමාචාවං භාවෙති, -පෙ- සමමාකමමනතං භාවෙති -පෙ- සමමාආචීවං භාවෙති -පෙ- සමමාචායාමං භාවෙති -පෙ- සමමාසනීං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං වීරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 6. 2

සීලසුත්තං

50. සූරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බබ්බමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණංගං¹; එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බබ්බමං, එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං සීලසමෙද. සීලසමෙදනපෙය්‍යතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතීති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලසමෙදනො අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං වීරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති: විවෙකනිස්සිතං වීරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලසමෙදනො අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨධිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. අරුණංගං - මඡ්ඡං, ස්‍යා.

6. සූරියපෙයතාලය

1. 6. 1

කලාණමිතන සූත්‍රය

සියල්ල සැවැත් නිදන යැ.

49. මහණෙනි, යම් මේ අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මෙ පූර්වදිගම වෙයි, මෙ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලණමිතූරන් ඇති බවෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅටභිමහ ඉපදීමට මෙ පූර්වදිගම වෙයි, මෙ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණ මිතූරන් ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කලණ මිතූරන් ඇති මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙනි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමෙනසුලු සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි ... සමාක්සඛකල්පය වඩයි...සමාග්චවනාය වඩයි...සමාක්කර්මාන්තය වඩයි ...සමාගාථීවය වඩයි...සමාග්චායාමය වඩයි.. සමාක්ස්මාතිය වඩයි.. විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමෙනසුලු සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි කලණ මිතූරන් ඇති මහණ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩයි. අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 2

සීල සූත්‍රය

50. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද උද වන හිරුට මේ පූර්වදිගම වෙයි. මේ පූර්වනිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සීලසම්පදව (සිවු පිරිසිදු සීලය) ක් වේ ද, මහණහට අරිඅටභිමහ ඉපදීමට මෙය පූර්වදිගම වෙයි, මෙ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය. අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය සීලසම්පන්න මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, සීලසම්පන්න මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි මෙ සස්තෙනි මහණ විවේකනි:ශ්‍රිත වූ විරාගනි:ශ්‍රිත වූ නිරෝධ-නි:ශ්‍රිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි ... විවේකනි:ශ්‍රිත වූ විරාගනි:ශ්‍රිත වූ නිරෝධනි:ශ්‍රිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, සීලසම්පන්න මහණ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩයි. අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 3

ඡන්දසුත්තං

51. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බ භිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධර්මිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං ඡන්දසමපද -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 6. 4

අත්තසුත්තං

52. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධර්මිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අත්තසමපද -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 6. 5

දිට්ඨිසුත්තං

53. සුරියස්ස භික්ඛවෙ උදයතො එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධර්මිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං දිට්ඨිසමපද -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 6. 6

අප්පමාදසුත්තං

54. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධර්මිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අප්පමාදසමපද -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 6. 7

යොනියොමනසුත්තං

55. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධර්මිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛයමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං යොනියොමනසිකාරසමපද. යොනියොමනසිකාරසමපන්නෙස්සනං භික්ඛවෙ; භික්ඛුනො පාටීකඛිං අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං භාවෙත්ති අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතීති. කරුණී භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපන්නො අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං බහුලීකරොති, ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං, එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපන්නො අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං බහුලීකරොතීති.

1. 6. 3

ජන්ද සුත්‍රය

51. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මේ පූර්වදිගම වෙයි. මේ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත යි.. බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 4

අත්ත සුත්‍රය

52. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් විත්ත-සමාද්ධන්වයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත යි.. බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 5

දිට්ඨි සුත්‍රය

53. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මේ පූර්-වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් දොන සම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 6

අප්පමාද සුත්‍රය

54. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් අප්පමාද සම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 7

යෝනියො සුත්‍රය

55. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් යෝනියො මනසිකාරසම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි, මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ ය, අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මේ නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් යුත් මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් යුත් මහණු තෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩා ද, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි මෙසස්තෙහි මහණ විවේකනිස්සිත වූ විරාග නිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි ... විවේකනිස්සිත වූ විරාගනිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් යුත් මහණු තෙසේ අරිඤ්චිමහ වඩයි, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ යි.

1. 6. 8

දුතිය කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

56. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ; භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිනිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙස්සති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති. කථංඤ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති රාගචීනයපරියොසානං දෙසචීනයපරියොසානං මොහචීනයපරියොසානං -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති රාගචීනයපරියොසානං දෙසචීනයපරියොසානං මොහචීනයපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 6. 9

දුතිය සීලසුත්තං

57. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිනිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං සීලසමපද, සීලසමපන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති. (වීඝාරෙතඛං)

1. 6. 10

දුතිය ඡන්දසුත්තං

58. සුරියස්ස භික්ඛවෙ; උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං, යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ; භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිනිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං ඡන්දසමපද, ඡන්දසමපන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති:

1. 6. 11

දුතිය අත්තසුත්තං

59. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිනිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අත්තසමපද, අත්තසමපන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 8

දුතිය කලාණම්මක සූත්‍රය

56. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලාණම්මකවයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ ය. අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලාණම්මක මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, කලාණම්මක මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩා ද, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණ රාගචිතයෙහි පයඝ්චයානාන වූ ද්වේෂචිතයෙහි පයඝ්චයාන වූ මෝහචිතයෙහි පයඝ්චයාන වූ සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි ... රාගචිතයෙහි පයඝ්චයාන වූ ද්වේෂචිතයෙහි පයඝ්චයාන වූ මෝහචිතයෙහි පයඝ්චයාන වූ සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි. මහණෙනි, කලාණම්මක මහණ මෙසේ අරිඤ්චි මහ වඩයි. අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ යි.

1. 6. 9

දුතිය සීලසූත්‍රය

57. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සිවුපිරිසිදු සීලයෙක් වේද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටුවෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, සීලසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි. ... බහුල කෙරේ යි.

(චිතර කට යුතු යි.)

1. 6. 10

දුතිය ඡන්දසූත්‍රය

58. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කතකුකමාසාකුසලච්ඡන්දයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, ඡන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි. ... බහුල කෙරේ යි.

1. 6. 11

දුතිය අත්තසූත්‍රය

59. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් විත්තයමාද්ධන්වයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මෙය පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, විත්තසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 12

දුතිය දිට්ඨිසුත්තං

60. සුරියස්ස භික්ඛවෙ උදයනො එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං දිට්ඨිසමපද -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 13

දුතිය අපමාදසුත්තං

61. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අපමාදසමපද, අපමාදසමපන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 14

දුතිය යොනියොසුත්තං

62. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං යොනියොමනසිකාරසමපද. යොනියොමනසිකාර සමපන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං බහුලීකරිස්සතිති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපන්නො අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං බහුලීකරොති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොභ්ච්ඡායපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාර සමපන්නො අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

සුරියපෙය්‍යාලි.

තත්‍රැඤ්ඤා:

කලයාණමිත්තං සීලඤ්ඤා ජ්‍ජෙදු ව අත්තසමපද
දිට්ඨි ව අපමාදෙ ව යොනියො භවති සත්තමහණි.

1. 6. 12

දුතිය දිට්ඨිසූත්‍රය

60. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් ඥාන සම්පත්තියෙක් වේ ද මහණහට අරිඅටභිමභ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 13

දුතිය අප්පමාද සූත්‍රය

61. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් අප්පමාදසම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅටභිමභ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, අප්පමාදසම්පන්න මහණහු විසින් මේ කැමැති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 14

දුතිය යෝනියො සූත්‍රය

62. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් යෝනියොමනසිකාරසම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅටභිමභ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, අරිඅටභිමභ වඩන්නේ ය. අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ ය. යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමභ වඩා ද. අරිඅටභිමභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ රාගචිතයෙහි පයඛිවසානය වූ ද්වේෂචිතයෙහි පයඛිවසානය වූ මෝහචිතයෙහි පයඛිවසානය වූ සමාක්දෘෂ්ටිය වඩයි ... සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ මෙසේ අරිඅටභිමභ වඩයි. අරිඅටභිමභ බහුල කෙරේ යයි.

සූරියපෙයාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

කලාණමිත්ත, සීල, ඡන්ද, අත්ත, දිට්ඨි, අප්පමාද යි සූත්‍ර යුගල සයෙකි. යෝනියො සූත්‍ර යුගලය සත් වැනි වේ. (වර්ගයෙහි සූත්‍ර මුළුල්ල තුදුසෙකි) යි.

7. එකධම්මපෙය්‍යාලො

1. 7. 1

කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

63. සාවත්ථීයා :

එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො, යද්දිං කල්‍යාණමිත්තනා, කල්‍යාණමිත්තසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙස්සති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලී-කරිස්සති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති චිචෙකන්තිස්සිතං චිරාගන්තිස්සිතං නිරොධන්තිස්සිතං වොස්සග්ග-පරිණාමිං, එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 7. 2

සීලසුත්තං

64. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දිං සීලසම්පද, සීලසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 7. 3

ජන්දසුත්තං

65. එකධම්මො භික්ඛමෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දිං ජන්දසම්පද, ජන්දසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං -පෙ- බහුලී-කරොතිති.

1. 7. 4

අත්තසුත්තං

66. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දිං අත්තසම්පද, අත්තසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

7. ජ්‍යෙෂ්ඨ පෙයෂාලය

1. 7. 1

කලාණමිත්ත සූත්‍රය

63. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ ඉපදීම පිණිස එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක යත්: මේ කලාණමිත්තවය යි. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ ය, අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලාණමිත්ත ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කලාණමිත්ත ඇති මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩා ද, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට නතු වූ සම්මාදිවයින වඩයි...සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, කලාණමිත්ත ඇති මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඤ්චිමහ වඩයි, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 2

සීල සූත්‍රය

64. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ සිවුපිරිසිදු සීලය යි. මහණෙනි, සීලයම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 3

ජන්ද සූත්‍රය

65. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ කත්තුකමානා කුසලච්ඡන්දය යි. මහණෙනි, ජන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 4

අත්ත සූත්‍රය

66. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ චිත්තසම්පන්නිය යි. මහණෙනි, චිත්තසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 5

දිට්ඨිසුතනං

67. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨංඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං දිට්ඨිසම්පද, දිට්ඨිසම්පන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 7. 6

අපමාදසුතනං

68. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨංඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං අපමාදසම්පද, අපමාදසම්පන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 7. 7

යොනියොසුතනං

68. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨංඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං යොනියො මනසිකාරසම්පද. යොනියොමනසිකාරසම්පන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතිති. කප්ඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියො මනසිකාරසම්පන්නො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති, ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති, විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසම්පන්නො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 7. 8

දුතිය කල්‍යාණමිත්තසුතනං

70. සාවකජීයං :

එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨංඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං කල්‍යාණමිත්තනා කල්‍යාණමිත්තසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතිති. කප්ඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති, රාගච්ඡායපරියොසානං දොසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති, රාගච්ඡායපරියොසානං දොසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං, එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 7. 5

දිවයි සූත්‍රය

67. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්; මේ ඤාණසම්පත්තිය යි. මහණෙනි, ඤාණසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 6

අප්පමාද සූත්‍රය

68. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්; මේ අප්පමාද සම්පත්තිය යි. මහණෙනි, අප්පමාදසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 7

යෝනියො සූත්‍රය

69. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්; මේ යෝනියොමනසිකාර සම්පත්තිය යි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය. අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාර සම්පන්න මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්; මහණෙනි මෙසස්නෙහි මහණ තෙමේ විචේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නමා වූ සම්මාදිවයිස වඩයි ... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩයි, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 8

දුතිය කල්‍යාණමිත්ත සූත්‍රය

70. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීම පිණිස එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්; මේ කල්‍යාණමිත්තවය යි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය. අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කල්‍යාණමිත්ත මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කල්‍යාණමිත්ත මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්; මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ තෙමේ රාගචිතයෙහි පයඨ්වසානය වූ ද්ද්විතයෙහි පයඨ්වසානය වූ මෝහචිතයෙහි පයඨ්වසානය වූ සම්මාදිවයිස වඩයි ... රාගචිතයෙහි පයඨ්වසානය වූ ද්විතයෙහි පයඨ්වසානය වූ මෝහචිතයෙහි පයඨ්වසානය වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, කල්‍යාණමිත්ත මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩයි, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 9

දුතිය සීලසුත්තං

71. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දිං සීලසම්පද. සීලසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 10

දුතිය ඡන්දසුත්තං

72. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දිං ඡන්දසම්පද. ඡන්දසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 11

දුතිය අත්තසුත්තං

73. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දිං අත්තසම්පද. අත්තසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 12

දුතිය දිට්ඨිසුත්තං

74. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දිං දිට්ඨිසම්පද. දිට්ඨිසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 13

දුතිය අප්පමාදසුත්තං

75. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දිං අප්පමාදසම්පද. අප්පමාදසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 9

දුතිය සීල සූත්‍රය

71. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ සිවු පිරිසිදු සීලය යි. මහණෙනි, සීලසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 10

දුතිය ඡන්ද සූත්‍රය

72. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ කත්තුකමායනාකුසලච්ඡන්දය යි. මහණෙනි, ඡන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 11

දුතිය අත්ත සූත්‍රය

73. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ විත්තසම්පන්නිය යි. මහණෙනි, විත්තසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 12

දුතිය දිට්ඨි සූත්‍රය

74. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උදව ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ ඤාණසම්පන්නිය යි. මහණෙනි, ඤාණසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 13

දුතිය අප්පමාද සූත්‍රය

75. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ අප්පමාද සම්පන්නිය යි. මහණෙනි, අප්පමාදසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 14

දුතිය යොනියොසායුක්තං

76. එකධිලො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය. කතමො එකධිලො: යදිදං යොනියොමනසිකාරසමපද. යොනියොමනසිකාරසමපනාසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛං. අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතීති. කථංඤා භික්ඛවෙ; භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපනො. අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමොදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති, රාගච්ඡයපරියොසානං දෙසච්ඡයපරියොසානං මොහච්ඡයපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපනො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතීති.

එකධිමමපෙයාලි.

තමුඤ්ජනං:

කල්‍යාණමිත්තං සීලංඤා ජජෙදු ව අත්තසමපද
දිට්ඨි ව අපමාදෙ ව යොනියො භවති සත්තමනති..

1. 7. 14

දුතිය යෝනියො සුත්‍රය

76. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ යෝනියොමනසිකාර සම්පත්තිය යි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය, අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය ආයෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ තෙමේ රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට සම්මාදිව්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩයි, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යි.

ඵකධම්මපෙය්‍යාල යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

කලාණමිත්ත, සීල, ඡන්ද, අත්ත, දිට්ඨි, අපජමාද යි.
සුත්‍රසුභල සයෙකි. යෝනියො සුත්‍ර සුභලය සත් වැනි වේ.
(වර්ගයෙහි සුත්‍ර මුළුල්ල තුදුසෙකි.)යි

8. දුතිය එකධම්මපෙසභාලො

1. 8. 1

කලාභුමිතසුතතං

77. සාවඤ්ඤා :

නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙ ඔපි සමනුපසංසාමී, යෙන අනුපපන්නො වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපන්නො වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගවජති. යට්ඨිදං භික්ඛවෙ, කලාභුමිතතතා. කලාභුමිතසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං. අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙය්සති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරිස්සති. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කලාභුමිතතො අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, විචෙකනිසස්සතං විරාගනිසස්සතං නිරොධනිසස්සතං වොසසග්ගාපරිණාමී. එවං ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කලාභුමිතතො කලාභුමිතසෙසතො අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරොති.

1. 8. 2

සීලසුතතං

78. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙ ඔපි සමනුපසංසාමී, යෙන අනුපපන්නො වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපන්නො වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගවජති. යට්ඨිදං භික්ඛවෙ, සීලසමපදං. සීලසමපන්නසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොති.

1. 8. 3

ජන්දසුතතං

79. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙ ඔපි සමනුපසංසාමී, යෙන අනුපපන්නො වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපන්නො වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගවජති, යට්ඨිදං භික්ඛවෙ ජන්දසමපදං. ජන්දසමපන්නසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොති.

1. 8. 4

අත්තසුතතං

80. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙ ඔපි සමනුපසංසාමී, යෙන අනුපපන්නො වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපන්නො වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගවජති, යට්ඨිදං භික්ඛවෙ, අත්තසමපදං. අත්තසමපන්නසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොති.

8 දුතිය ඵකධම්මපෙඤ්ඤාලය

1. 8. 1

කලාණමිත්ත සූත්‍රය

77. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිආටභිමහත් උපදී ද, උපත් අරිආටභිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ කලාණමිත්තවය යම් බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නො ම දකිමි. මහණෙනි, අරිආටභිමහ වඩන්නේ ය. අරිආටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලාණමිත්‍ර මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කලාණමිත්‍ර මහණ කෙසේ නම් අරිආටභිමහ වඩා ද, අරිආටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ විවේකය ඇසුර කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැඹුරු වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි...සම්මා සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, කලාණමිත්‍ර මහණ තෙමේ මෙසේ අරිආටභි-- මහ වඩයි, අරිආටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 2

සීල සූත්‍රය

78. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිආටභිමහත් උපදී ද, උපත් අරිආටභිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ සිවුපිරිසිදු සීලය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නො ම දකිමි. මහණෙනි, සිල්සපත් මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 3

ඡන්ද සූත්‍රය

79. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිආටභිමහත් උපදී ද, උපත් අරිආටභිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ කත්තකම්පනාකුසලච්ඡන්දය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නො ම දකිමි. මහණෙනි, ඡන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති විය යුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 4

අත්ත සූත්‍රය

80. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිආටභිමහත් උපදී ද, උපත් අරිආටභිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ චිත්තසම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් දහමක් මම නො ම දකිමි. මහණෙනි, සිත්සපත් මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 5

දිට්ඨිසුත්තං

81. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුපපනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො උප්පජ්ජති. උප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති. යථාදිදං භික්ඛවෙ, දිට්ඨිසමපද. දිට්ඨිසමපන්නසෙසකං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 6

අපමාදසුත්තං

82. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති. යථාදිදං භික්ඛවෙ, අපමාදසමපද. අපමාදසමපන්නසෙසකං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 7

යොනියොසුත්තං

83. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති, යථාදිදං භික්ඛවෙ, යොනියොමනසිකාරසමපද. යොනියොමනසිකාරසමපන්න- ොඥානං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරිසසතිති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපනෙනා අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපනෙනා අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 8. 8

දුතිය කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

84. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති, යථාදිදං භික්ඛවෙ, කල්‍යාණමිත්තනා. කල්‍යාණමිත්තසෙසකං භික්ඛවෙ, පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරිසසතිති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, රාගච්චනසපරියොසානං දෙසච්චනසපරියොසානං මොහච්චනසපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිතං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 8. 5

දිට්ඨි සූත්‍රය

81. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපන් අරිඤ්චිමහන් උපදී ද, උපන් අරිඤ්චිමහන් වැඩිමෙන් පිරීමට යේ ද, මහණෙනි, මේ ඤාණ-සම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, නැණසපත් මහණහු විසින් මෙය කැමති චියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 6

අප්පමාද සූත්‍රය

82. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපන් අරිඤ්චිමහන් උපදී ද, උපන් අරිඤ්චිමහන් වැඩිමෙන් පිරීමට යේ ද, මහණෙනි, මේ අප්‍රමාද-සම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, අප්‍රමාදසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති චියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 7

යෝනියො සූත්‍රය

83. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපන් අරිඤ්චිමහන් උපදී ද, උපන් අරිඤ්චිමහන් වැඩිමෙන් පිරීමට යේ ද, මහණෙනි, මේ යෝනියොමනසිකාරසම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ ය, අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින් කැමති චියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩා ද, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ විචේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැඹුරු වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි...සම්මා සම්මාදිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ මෙසේ අරිඤ්චිමහ වඩයි, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 8

දුතිය කලාණමිත්ත සූත්‍රය

84. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපන් අරිඤ්චිමහන් උපදී ද, උපන් අරිඤ්චිමහන් වැඩිමෙන් පිරීමට යේ ද, මේ කලාණ මිත්‍රත්වය යම් බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ ය. අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලාණමිත්තරන් ඇති මහණහු විසින් කැමති චියයුතු යි. මහණෙනි, කලාණ මිත්තරන් ඇති මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩා ද, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි රාගචිතායාගේ පයඛිවසානාය කොට ද්වේභවිතායාගේ පයඛිවසානාය කොට මෝහචිතායාගේ පයඛිවසානාය කොට සමාග්දෘක්චිය වඩයි... සමාග්දෘක්චිය වඩයි. මහණෙනි, කලාණමිත්තරන් ඇති මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඤ්චිමහ වඩයි, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 9

දුතිය සිලසුත්තං

85. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්ඵි සමනුපසසාම්, යෙන අනුපපනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගෙජ්ජති, යථසීදං භික්ඛවෙ, සිලසම්පදා. සිලසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 10

දුතිය ඡන්දසුත්තං

86. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්ඵි සමනුපසසාම්, යෙන අනුපපනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගෙජ්ජති, යථසීදං භික්ඛවෙ, ඡන්දසම්පදා. ඡන්දසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 11

දුතිය අත්තසුත්තං

87. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්ඵි සමනුපසසාම්, යෙන අනුපපනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගෙජ්ජති, යථසීදං භික්ඛවෙ, අත්තසම්පදා. අත්තසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 12

දුතිය දිට්ඨිසුත්තං

88. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්ඵි සමනුපසසාම්, යෙන අනුපපනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගෙජ්ජති, යථසීදං භික්ඛවෙ, දිට්ඨිසම්පදා. දිට්ඨිසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 13

දුතිය අපපමාදසුත්තං

89. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්ඵි සමනුපසසාම්, යෙන අනුපපනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙතා වා අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගෙජ්ජති, යථසීදං භික්ඛවෙ, අපපමාදසම්පදා. අපපමාදසම්පන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 9

දුතිය සීල සූත්‍රය

85. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවභිමභත් උපදී, උපත් අරිඳවභිමභත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ සිවුපිරිසුදු සීලය යම් බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, සිල්සපත් මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 10

දුතිය ඡන්ද සූත්‍රය

86. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවභිමභත් උපදී ද උපත් අරිඳවභිමභත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ කත්තුකමාතාකුසලචන්දය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, ඡන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 11

දුතිය අත්ත සූත්‍රය

87. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවභිමභත් උපදී ද, උපත් අරිඳවභිමභත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ විත්තසම්පන්නිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, විත්තසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 12

දුතිය දිට්ඨි සූත්‍රය

88. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවභිමභත් උපදී ද උපත් අරිඳවභිමභත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ ඤාණ සම්පන්නිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, ඤාණසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 13

දුතිය අප්පමාද සූත්‍රය

89. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවභිමභත් උපදී ද, උපත් අරිඳවභිමභත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ අප්‍රමාදසම්පන්නිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, අප්‍රමාදසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8: 14

දුතිය යොනියොසුත්තං

44. නාභං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙසු සමනුපසසාමී, යෙන අනුපපනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති, යථයිදං භික්ඛවෙ, යොනියොමනසිකාරසමපදං, යොනියොමනසිකාරසමපනා-
 ඤසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනෝ පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරිසසතීති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපනෙනා අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති. රාගච්ඡයපරියොසානං ද්වේශච්ඡයපරියොසානං මොහච්ඡයපරියො-
 සානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපනෙනා අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතීති.

දුතිය එකධම්මපෙය්‍යාලො.

කත්‍රාද්දනා:

කල්‍යාණමිත්තං සීලංඤා ජන්තෙ ව අත්තසමපද
 දිට්ඨි ව අපමාදෙ ව යොනියො හවති සත්තමනා.

1. 8. 14

දුතිය යෝනියො සුත්‍රය

90. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපන් අරිඤ්චිමහත් උපදී ද, උපන් අරිඤ්චිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ යෝනියොමනසිකාරසම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුණු මම නො ම දකිමි. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ ය අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩා ද, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ ද යත් : මහණෙනි, මෙහි මහණ රාහවිනියාගේ පයඛිට්ඨානාය කොට ද්වේෂචිතායාගේ පයඛිට්ඨානාය කොට මෝහචිතායාගේ පයඛිට්ඨානාය කොට සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි... සමාක්ෂමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණ මෙසේ අරිඤ්චිමහ වඩයි, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ යයි.

දුතිය ඵකධම්ම පෙයාරාල යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

කලායාණමත්ත, සීල, ඡන්ද, අත්ත, දිවධී, අජපමාද යි සුත්‍ර සුගල සයෙකි. යෝනියො සුත්‍රසුගලය සත් වැනි වේ. (වර්ගයෙහි සුත්‍ර මුළුල්ල තුදුසෙකි) යි.

9. ගබ්ගාපෙය්‍යාලො

1. 9. 1

පාච්ඡනිනනසුතං

91. සාවකපීයං :

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගබ්ගානදී පාච්ඡනිනනසු, පාච්ඡනපොණං පාච්ඡනපබ්භාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනෙණා හොති, නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්භාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනෙණා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්භාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති, ඒවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති ඒවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනෙණා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්භාරොති.

1. 9. 2

දුතීය පාච්ඡනිනනසුතං

92. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී පාච්ඡනිනනසු පාච්ඡනපොණං පාච්ඡනපබ්භාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බාන පබ්භාරොති.

1. 9. 3

තතීය පාච්ඡනිනනසුතං

93. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචීරවතී නදී පාච්ඡනිනනසු පාච්ඡනපොණං පාච්ඡනපබ්භාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බාන පබ්භාරොති.

1. 9. 4

චතුසු පාච්ඡනිනනසුතං

94. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී පාච්ඡනිනනසු පාච්ඡනපොණං පාච්ඡනපබ්භාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපබ්භාරොති.

9. ගඛනාපෙයනාලය

1. 9. 1

පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

91. සැවැක්ඛුචර:

මහණෙනි, යමයේ ගඛනා නම් ගඟ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ අරිඳටභිමඟ වඩන්නේ අරිඳටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිඳටභිමඟ වඩන්නේ අරිඳටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිස්සිත වූ විරාගනිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ වොස්සග්ගයට නැඹුරු වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි ... විවෙකනිස්සිත වූ විරාගනිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ වොස්සග්ගයට නැඹුරු වූ සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මහණ මෙයේ අරිඳටභිමඟ වඩන්නේ අරිඳටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 2

දුක්ඛපාවිතනිත්ත සූත්‍රය

92. මහණෙනි, යමයේ යමුනා ගඟ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 3

තකිය පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

93. මහණෙනි, යමයේ අවිරවකී ගඟ පැයුම් දිගට නැමුණි පැයුම් දිගට නැඹුරු වූවා පැයුම් දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 4

චතුත්ථ පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

94. මහණෙනි, යමයේ සරභු ගඟ පැයුම් දිගට නැමුණි පැයුම් දිගට නැඹුරු වූවා පැයුම්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 5

පඤ්චම පාචිනනිනනසුත්තං

95. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී පාචිනනිනනා පාචිනපොණා පාචිනපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති.

1. 9. 6

ජට්ඨ පාචිනනිනනසුත්තං

96. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී මහානදියො, සෙය්‍යරීදු: ගඤ්ඤා යමුනා අචිරවතී සරභු මහී. සඛ්ඛා නා පාචිනනිනනා පාචිනපොණා පාචිනපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති

1. 9. 7

සමුද්දනිනනසුත්තං

97. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඤ්ඤා නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඤිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඤිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිඤ්ඤානනිනනො හොති නිඤ්ඤානපොණො නිඤ්ඤාන පඤ්චාරො. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඤිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඤිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිඤ්ඤානනිනනො හොති නිඤ්ඤානපොණො නිඤ්ඤානපඤ්චාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුද්දාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, චිට්ඨෙකනිසස්සිතං චිරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොක්ඛසංඝපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඤිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඤිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිඤ්ඤානනිනනො හොති නිඤ්ඤානපොණො නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති.

1. 9. 8

දුතිය සමුද්දනිනනසුත්තං

98. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති.

1. 9. 9

තතිය සමුද්දනිනනසුත්තං

99. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති.

1. 9. 5

පඤ්චම පාචිනනිත්ත සූත්‍රය

95. මහණෙනි, යමයේ මභී ගහ පැදුම්දිගට නැමුණි පැදුම් දිගට නැඹුරු වූවා පැදුම් දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 6

ඡෂ්ඨ පාචිනනිත්ත සූත්‍රය

96. මහණෙනි, යම කිසි මහානදිහු එනම්: ගඛිගා යමුනා අවිරවභී සරභු මභී නදිහු වෙද්ද ද, යමයේ ඒ සියල්ලෝ පෙරදිගට නැමුණාහු පෙර-දිගට නැඹුරු වූවාහු පෙරදිගට බර වූවාහු වෙද්ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බරවූයේ වේ යයි.

1. 9. 7

සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

97. මහණෙනි, යමයේ ගඛිගා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභීමහ වඩන්නේ අරිඅටභීමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභී මහ වඩන්නේ අරිඅටභීමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සම්මාදිවධිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මහණ මෙසේ අරිඅටභීමහ වඩන්නේ අරිඅටභීමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 8

දුතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

98. මහණෙනි, යමයේ යමුනා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 9

තතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

99. මහණෙනි, යමයේ අවිරවභී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 10

වතුසු සමුද්දනිනනසුක්කං

100. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ සරහු නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

1. 9. 11

පඤ්චම සමුද්දනිනනසුක්කං

101. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

1. 9. 12

ජට්ඨ සමුද්දනිනනසුක්කං

102. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යා කාවි මහානදියො. සෙය්‍යථීදං ගඬිගා යමුනා අවිරවතී සරහු මහී. සබ්බා නා සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා රොති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො, හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා රොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුද්දනිනනා භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොසසග්ගපරිණාමී. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

ගඬිගාපෙය්‍යාලී*

කත්‍රුද්දනං:

ජ පාවිනතො නිත්තා ජ ව නිත්තා සමුද්දනො
එතෙ ඉච්ච ආදාස භොහති වග්ගො තෙන පවුච්චතීති.

* ඉතො පථං අක්කමානා දුක්ඛගංඝාපෙය්‍යාලවග්ගො තුක්ඛගංඝාපෙය්‍යාලවග්ගො වතුසු-ගංඝාපෙය්‍යාලවග්ගොති තයො වග්ගා ඕහලපොඤ්ඤා පෙය්‍යාලවග්ගො නිද්දිදා.

1. 9. 10

වතුත්ථ සමුද්දතිත්ත සුත්‍රය

100. මහණෙනි, යමයෙක් සරභු නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 11

පඤ්චම සමුද්දතිත්ත සුත්‍රය

101. මහණෙනි, යමයෙක් මහී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බරවූයේ වේ යයි.

1. 9. 12

ජවය සමුද්දතිත්ත සුත්‍රය

102. මහණෙනි, යමකිසි මහා නදීහු එනම: ගඨගා යමුනා අවීරවතී සරභු මහී නදීහු වෙද්ද, යමයෙක් ඒ සියල්ලෝ මුහුදට නැමුණාහු මුහුදට නැඹුරු වූවාහු මුහුදට බර වූවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභීමහ වඩනුයේ අරිඅටභීමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඅටභීමහ වඩනුයේ අරිඅටභීමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ වීරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සමමාදිවඨිය වඩයි...සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ අරිඅටභීමහ වඩනුයේ අරිඅටභීමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

ගඨගාථෙයාල යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

පාචීනගීත්ත සුත්‍ර සමයකි. සමුද්දතිත්ත සුත්‍ර ද සමයකි. මේ ජක්ක දෙක සුත්‍ර දෙළසෙක් වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ යි.

10. දුතියග්ගිකාපෙසකාලො

1. 10. 1

පාච්චනනිකාසුතං

103. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඬගා නදී පාච්චනනිකා පාච්චනපොඤා පාච්චනපඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං දඬුඬඬිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං දඬුඬඬිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිබ්බානනිකො හොති නිබ්බානපොඤා නිබ්බානපඤාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං දඬුඬඬිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං දඬුඬඬිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිබ්බානනිකො හොති නිබ්බානපොඤා නිබ්බානපඤාරො ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති රාගච්චනසපරියොසානං දෙසච්චනසපරියොසානං මොහච්චනසපරියොසානං -පෙ-සමොසමාධිං භාවෙති රාගච්චනසපරියොසානං දෙසච්චනසපරියොසානං මොහච්චනසපරියොසානං. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං දඬුඬඬිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං දඬුඬඬිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිබ්බානනිකො හොති නිබ්බානපොඤා නිබ්බානපඤාරොති.

1. 10. 2

දුතිය පාච්චනනිකාසුතං

104. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී පාච්චනනිකා පාච්චනපොඤා පාච්චනපඤාරා, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤාරොති.

1. 10. 3

කකිස පාච්චනනිකාසුතං

105. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අච්චවනී නදී පාච්චනනිකා පාච්චනපොඤා පාච්චනපඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤාරොති.

1. 10. 4

චතුසු පාච්චනනිකාසුතං

106. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරහු නදී පාච්චනනිකා පාච්චනපොඤා පාච්චනපඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤාරොති.

10. දුතිය ගඬිගාපෙය්‍යාලය

1. 10. 1

පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

103. මහණෙනි, යම්සේ ගඬිගා නදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඤ්චිමහ, වඩන්තේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩන්තේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ රාගච්ඡාදය පයච්ඡාදය වූ ද්වේෂච්ඡාදය පයච්ඡාදය වූ මෝහච්ඡාදය පයච්ඡාදය වූ සමාග්‍යදාමය වෙයි ... රාගච්ඡාදය පයච්ඡාදය වූ ද්වේෂච්ඡාදය පයච්ඡාදය වූ මෝහච්ඡාදය පයච්ඡාදය වූ සමාග්‍යදාමය වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඤ්චිමහ වඩන්තේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1: 10. 2

දුතිය පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

104. මහණෙනි, යම්සේ යමුක්ඛා ගඟ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 3

තතිය පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

105. මහණෙනි, යම්සේ අචිරවතී ගඟ පෙරදිගට නැමුණි පෙර දිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බරවූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බරවූයේ වේ යයි.

1. 10. 4

චතුත්ථ පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

106. මහණෙනි, යම්සේ සරභු ගඟ පැයුම්දිගට නැමුණි පැයුම් දිගට නැඹුරු වූවා පැයුම්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 5

පඤ්චම පාචිනනිනනසුක්කං

107. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී පාචිනනිනන පාචිනපොඡා පාචිනපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්චාරොති.

1. 10. 6

ඡට්ඨ පාචිනනිනනසුක්කං

108. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී මහානදියො, සෙය්‍යරීදා: ගඬගා යමුනා අචිරවතී සරහු මහී, සබ්බා තා පාචිනනිනන පාචිනපොඡා පාචිනපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්චාරොති.

1. 10. 7

සමුද්දනිනනසුක්කං

109. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඬගා නදී සමුද්දනිනන සමුද්දපොඡා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපඤ්චාරො. කපඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපඤ්චාරො ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති රාගච්ඡයපරියොසානං දෙසච්ඡයපරියොසානං මොහච්ඡයපරියොසානං -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති රාගච්ඡයපරියොසානං දෙසච්ඡයපරියොසානං මොහච්ඡයපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපඤ්චාරොති.

1. 10. 8

දුතිය සමුද්දනිනනසුක්කං

110. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී සමුද්දනිනන සමුද්දපොඡා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්චාරොති.

1. 10. 9

තතිය සමුද්දනිනනසුක්කං

111. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී සමුද්දනිනන සමුද්දපොඡා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්චාරොති.

1. 10. 5

පඤ්චම පාවිනනිත්ත සූත්‍රය

107. මහණෙනි, යමයේ මනී ගහ පදුමදිගට නැමුණි පදුමදිගට නැඹුරු වූවා පදුමදිගට බරවූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 6

ජටය පාවිනනිත්ත සූත්‍රය

108. මහණෙනි, යම කිසි මහානදීහු ආදේ, ඔහු නම: ගඛනා යමුනා අචිරවනී සරහු මනී යන මොහු යි. යමයේ ඒ සියල්ලෝ පදුමදිගට නැමුණාහු පදුමදිගට නැඹුරු වූවාහු පදුමදිගට බරවූවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 7

සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

109. මහණෙනි, යමයේ ගඛනා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බරවූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඤ්චිමහ වඩනුයේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඤ්චිමහ වඩනුයේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ රාග-චිතය පයඛිවසානය වූ ද්වේෂචිතය පයඛිවසානය වූ මෝහචිතය පයඛිවසානය වූ සමාග්දාෂ්ටිය වඩයි...රාගචිතය පයඛිවසානය වූ ද්වේෂචිතය පයඛිවසානය වූ මෝහචිතය පයඛිවසානය වූ සමාග්දාෂ්ටිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඤ්චිමහ වඩනුයේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 8

දුතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

110. මහණෙනි, යමයේ යමුනා නදිය මුහුදට නැමුණි, මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 9

තතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

111. මහණෙනි, යමයේ අචිරවනී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 10

වතුන්සමුද්දනිනාසුක්කං

112. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී සමුද්දනිනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානා-පඛාරොති.

1. 10. 11

පඤ්චම සමුද්දනිනාසුක්කං

113. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී සමුද්දනිනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානාපඛාරොති.

1. 10. 12

ජට්ඨ සමුද්දනිනාසුක්කං

ගඬිණා යමුනා අවිරවතී සරභු මහී, සඛ්ඛා තා සමුද්දනිනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානානිකොනා හොති නිබ්බානාපොණො නිබ්බානාපඛාරො. කප්ඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානානිකොනා හොති නිබ්බානාපොණො නිබ්බානාපඛාරො ඉධ භික්ඛවෙ-භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති. රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං, එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානානිකොනා හොති නිබ්බානාපොණො නිබ්බානාපඛාරොති.

දුක්ඛයගඬිණාපෙයාආලී.

කත්තුද්දනං:

ජ පාචිතො නිකො ජ ව නිකො සමුද්දනො;
එතෙ දෙච ද්වාදස භොගානි වග්ගො තෙන පට්ඨවතීති.

1. 10. 10

වතුන්ට සමුද්දනින්න සුත්‍රය

112. මහණෙනි, යමයේ සරභු නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ...නිවනට නැමුණේ වේ යයි.

1. 10. 11

පඤ්චම සමුද්දනින්න සුත්‍රය

113. මහණෙනි, යමයේ මහී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

114. මහණෙනි, යම කිසි මහානදීහු වෙන් ද ඔහු කවරහ: ගඬගා යමුනා අවිරවතී සරභු මහී නදීහු වෙති. යමයේ එ හැම නදීහු මුහුදට නැමුණාහු මුහුදට නැඹුරු වූවාහු මුහුදට බර වූවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඤ්චමග වඩන්නේ අරිඤ්චමග බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චමග වඩන්නේ අරිඤ්චමග බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙස්සනෙහි මහණ රාගච්ඡාදන පයච්ඡාදන වූ ද්වේච්ඡාදන පයච්ඡාදන වූ මෝහච්ඡාදන පයච්ඡාදන වූ සමාග්ගදාමනීය වඩයි... රාගච්ඡාදන පයච්ඡාදන වූ ද්වේච්ඡාදන පයච්ඡාදන වූ මෝහ ච්ඡාදන පයච්ඡාදන වූ සමාග්ගදාමනීය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඤ්චමග වඩන්නේ අරිඤ්චමග බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

දුතිය ගඬගාපෙයාල යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

පාච්චනිකසුත්‍ර සයෙකි. සමුද්දනින්න සුත්‍ර ද සයෙකි. මෙ ජක්ක දෙක දෙළොස් සුත්‍රාන්ත කෙනෙක් වෙති. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබෙයි.

11. නතිය ගඩ්ඛාපෙසඤාලො

1. 11. 1

පාච්ඡනනිත්තසුත්තං

115. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඩ්ඛා නදී පාච්ඡනනිත්තං පාච්ඡනපොණං පාච්ඡනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙනෙතා අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනෙතා නිබ්බානනිත්තො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙනෙතා අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනෙතා නිබ්බානනිත්තො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙනෙතා අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනෙතා නිබ්බානනිත්තො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 2

දුතිය පාච්ඡනනිත්තසුත්තං

116. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුත්තා නදී පාච්ඡනනිත්තං පාච්ඡන පොණං පාච්ඡනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 3

තතිය පාච්ඡනනිත්තසුත්තං

117. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අවිරට්ඨි නදී පාච්ඡනනිත්තං පාච්ඡන පොණං පාච්ඡනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 4

චතුස්ස පාච්ඡනනිත්තසුත්තං

118. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරහු නදී පාච්ඡනනිත්තං පාච්ඡනපොණං පාච්ඡනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

11. නීතිය ගඬිගාපෙය්‍යාලය

1. 11. 1

පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

115. මහණෙනි, යමයේ ගඬිගා නම් ගඟ පැදුන්දිගට නැමුණි පැදුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැදුන් දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූවක් නිවන පිහිට කොට ඇත්තක් නිවන කෙළවර කොට ඇත්තක් කොට සමාග්දාමථිය වඩයි...නිවනට ඇතුළත් වූවක් නිවන පිහිට කොට ඇත්තක් නිවන කෙළවර කොට ඇත්තක් කොට සමාග්දාමථිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 2

දුතිය පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

116. මහණෙනි යමයේ යමුතා ගඟ පැදුන්දිගට නැමුණි පැදුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැදුන්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 3

තතිය පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

117. මහණෙනි, යමයේ අචිරවතී ගඟ පැදුන්දිගට නැමුණි පැදුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැදුන්දිගට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 4

චතුස්‍ර පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

118. මහණෙනි, යමයේ සරභු ගඟ පැදුන්දිගට නැමුණි පැදුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැදුන්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 5

පඤ්චම පාචිනනිත්තසුත්තං

119. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී පාචිනනිත්තං පාචිනපොණං පාචිනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 6

ඡට්ඨ පාචිනනිත්තසුත්තං

120. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී මහානදියො සෙය්‍යරීදං ගඬිගා යමුනා අචිරවතී සාරහු මහී, සඤ්ඤා තා පාචිනනිත්තං පාචිනපොණං, පාචිනපඤ්ඤාරා, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 7

සමුද්දනිත්තසුත්තං

121. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඬිගා නදී සමුද්දනිත්තං සමුද්දපොණං සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මිකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 8

දුතිය සමුද්දනිත්තසුත්තං

122. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී සමුද්දනිත්තං සමුද්දපොණං සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 9

තතිය සමුද්දනිත්තසුත්තං

123. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී සමුද්දනිත්තං සමුද්දපොණං සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 5

පඤ්චම පාචිනනිත්ත සූත්‍රය

119. මහණෙනි, යමිසේ මහී ගඬ පැදුන්දිගට නැමුණි පැදුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැදුන්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 6

ජට්ඨ පාචිනනිත්ත සූත්‍රය

120. මහණෙනි, යමිකිසි මහාගඬාගාවෝ වෙන් ද, ඔහු කවරහ: ගඬාගා යමුනා අවිරවනී සරහු මහී ගඬාගාවෝ යැ. යමිසේ ඒ සියල්ලෝ පැදුන්දිගට නැමුණාහු පැදුන්දිගට නැඹුරු වූවාහු පැදුන්දිගට බර වූවාහු වේදද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 7

සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

121. මහණෙනි, යමිසේ ගඬාගා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඤ්චි මහ වඩන්නේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි...නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි මෙසේ මහණ අරිඤ්චිමහ වඩනුයේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 8

දුතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

122. මහණෙනි, යමිසේ යමුනා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 9

තනිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

123. මහණෙනි, යමිසේ අවිරවනී ගඬ මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 10

වතුන් සමුද්දනිනාසුත්තං

124. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී සමුද්දනිනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

1. 11. 11

පඤ්චම සමුද්දනිනාසුත්තං

125. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී සමුද්දනිනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

1. 11. 12

ජට්ඨ සමුද්දනිනාසුත්තං

126. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාවී මහානදියො සෙය්‍යරීදං ගඬගා සමුනා අචිරවතී සරභු මහී, සබ්බා තා සමුද්දනිනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිකොනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා රො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිකොනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා රො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුද්දනි. භාවෙති අමනොගධං අමනපරායණං අමනපරියොසානං -පෙ- සල්ලාසමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමනපරායණං අමනපරියොසානං. එව. ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිකොනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

තතිය ගඬගාපෙය්‍යාලො.

කත්‍රාද්දනං:

ජ පාචිනතො නික්ඛා ජ ව නික්ඛා සමුද්දනො,
එතෙ දො ආදස හොතති වග්ගො තෙන පච්චවතීති.

1. 11. 10

වතුක සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

124. මහණෙනි, යමසේ සරභු නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 11

පඤ්චම සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

125. මහණෙනි, යමසේ මහී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 12

ජටය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

126. මහණෙනි, යමකිසි මහානදීහු වෙන් ද ඔහු කවරහ යත්: ගඛගා යමුතා අවිරවතී සරභු මහී නදීහු යි. යමසේ එ සියල්ලෝ මුහුදට නැමුණාහු මුහුදට නැඹුරු වූවාහු මුහුදට බර වූවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි ... නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

තනිය ගඛගා පෙයොල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාචීනනිත්තසූත්‍ර සයෙකි. සමුද්දනිත්තසූත්‍ර ද සයෙකි. මේ ඡක්ක දෙක දොළොස් සූත්‍ර කෙනෙක් වෙත්. එයින් වර්ග යයි කියනු ලැබේ යි.

12. චතුස් ගඹිඟාපෙය්‍යාලො

1. 12. 1

පාච්චනනිත්තසුත්තං

127. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, ගඹිඟා නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චන-පොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදීධිං භාවෙති නිබ්බාන-නිත්තං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-පඤ්ඤා රොති.

1. 12. 2

දුතිය පාච්චනනිත්තසුත්තං

128. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යමුත්තා නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චනපොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

1: 12. 3

තතිය පාච්චනනිත්තසුත්තං

129. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චන-පොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බාන-පඤ්ඤා රොති.

1. 12. 4

චතුස් පාච්චනනිත්තසුත්තං

130. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, සරහු නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චනපොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

1. 12. 5

පඤ්චම පාච්චනනිත්තසුත්තං

131. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මභී නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චනපොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

12. චතුස් ගඛගා පෙය්‍යාලය

1. 12. 1

පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

127. මහණෙනි, යම්සේ ගඛගා නම් ගහ පදුන්දිගට නැමුණි පදුම් දිගට නැඹුරු වූවා පදුන්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අර්ථදායක වඩනුයේ අර්ථදායක බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අර්ථදායක වඩනුයේ අර්ථදායක බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසේනෙහි මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බරවූ සමාග්දෂ්ටිය වෙයි... නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සමාක්සමාධිය වෙයි. මහණෙනි, මහණ තෙමේ මෙසේ අර්ථදායක වඩනුයේ අර්ථදායක බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 2

දුතිය පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

128. මහණෙනි, යම්සේ යමුතා නදිය පදුන්දිගට නැමුණි පදුන්දිගට නැඹුරු වූවා පදුන්දිගට බරවූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 3

තරිය පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

129. මහණෙනි, යම්සේ අවිච්ඡි නදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ.. නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 4

චතුස්ථ පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

130. මහණෙනි, යම්සේ සරභු නදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ.. නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 5

පඤ්චම පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

131. මහණෙනි, යම්සේ මහී නදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ.. නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 6

ඡට්ඨ පාචිනනිනනසුත්තං

132. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ය කාචී මහානදියො, සෙය්‍යථීදං: ශධ්‍යා යමුනා අචිරවතී සරභු මභී සඛ්ඛා තා පාචිනනිනනා පාචිනපොණං පාචිනපඛ්ඛාරා. එවලෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිඛ්ඛානනිනනො හොති නිඛ්ඛානපොණො නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරො. කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිඛ්ඛානනිනනො හොති නිඛ්ඛානපොණො නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති නිඛ්ඛානනිනනං නිඛ්ඛානපොණං නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරං. -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති නිඛ්ඛානනිනනං නිඛ්ඛානපොණං නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිඛ්ඛානනිනනො හොති නිඛ්ඛානපොණො නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරොති.

1. 12. 7

සමුද්දනිනනසුත්තං

133. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ශධ්‍යා නදී සමුද්දනිනනා සමුද්ද- පොණං සමුද්දපඛ්ඛාරා, එවලෙව ඛො භික්ඛවෙ. භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිඛ්ඛානනිනනො හොති නිඛ්ඛානපොණො නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරො. කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිඛ්ඛානනිනනො හොති නිඛ්ඛානපොණො නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති නිඛ්ඛාන- නිනනං නිඛ්ඛානපොණං නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරං. -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති නිඛ්ඛානනිනනං නිඛ්ඛානපොණං නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිඛ්ඛානනිනනො හොති නිඛ්ඛානපොණො නිඛ්ඛාන- පඛ්ඛාරොති.

1. 12. 8

දුතිය සමුද්දනිනනසුත්තං

134. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී සමුද්දනිනනා සමුද්ද- පොණං සමුද්දපඛ්ඛාරා. එවලෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඛ්ඛාන- පඛ්ඛාරොති.

1. 12. 9

තතිය සමුද්දනිනනසුත්තං

135. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්ද- පොණං සමුද්දපඛ්ඛාරා. එවලෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරොති.

1. 12. 6

ජට්ඨ පාවිනනිත්ත සූත්‍රය

132. මහණෙනි, යම් කිසි මහානදිහු ඇද්ද ඔහු කවරහ: ගඬගා යමුනා අවිරවනී සරහු මහී යන නදීහු යි. යම්සේ ඒ සියල්ලෝ පෙරදිගට නැමුණාහු පෙරදිගට නැඹුරු වූවාහු පෙරදිගට බර වූවාහු වෙත් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරුවූයේ නිවනට බරවූයේ වෙ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි... නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙ යයි.

1. 12. 7

සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

133. මහණෙනි, යම්සේ ගඬගානදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වෙ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි.. නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙ යයි.

1. 12. 8

දුතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

134. මහණෙනි, යම්සේ යමුනා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වෙ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ කෙමේ... නිවනට බර වූයේ වෙ යයි.

1. 12. 9

තතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

135. මහණෙනි, යම්සේ අවිරවනී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වෙ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වෙ යයි.

1. 12. 10

චතුස් සමුද්දනිනනසුත්තං

136. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරහු නදී සමුද්දනිනනා සමුද්ද-
පොණා සමුපද්දබ්බාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බාන-
පබ්බාරොති.

1. 12. 11

පඤ්චම සමුද්දනිනනසුත්තං

137. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා
සමුද්දපබ්බාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපබ්බාරොති.

1. 12. 12

ඡට්ඨ සමුද්දනිනනසුත්තං

138. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචි මහානදියො සෙය්‍යරීදං:
භඩ්ඨා යමුනා අචීරචඪී සරහු මහී, සබ්බා තා සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා
සමුද්දපබ්බාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛණිකං
මඟ්ඨං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨඛණිකං මඟ්ඨං බහුලීකරොතොනා නිබ්බාන-
නිතොනා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරො, කථඤ්ච භික්ඛවෙ,
භික්ඛු අරියං අට්ඨඛණිකං මඟ්ඨං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨඛණිකං මඟ්ඨං
බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිතොනා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-
පබ්බාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති නිබ්බානනිතො-
නිබ්බානපොණං නිබ්බානපබ්බාරං. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බාන-
නිතො නිබ්බානපොණං නිබ්බානපබ්බාරං. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු
අරියං අට්ඨඛණිකං මඟ්ඨං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨඛණිකං මඟ්ඨං
බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිතොනා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-
පබ්බාරොති.

චතුස් ගඩ්ඨාපෙය්‍යාලී

තමුද්දනං:

ඡ පාචිතතො නිත්තා ඡ ච නිත්තා සමුද්දනො,
එතෙ දෙච දවාදස භොතති වග්ගො තෙන පට්ඨවට්ඨිති.

1. 12. 10

වතුන්ට සමුද්දන්තින්න සුත්‍රය

136. මහණෙනි, යමෙක් සරභු නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 11

පඤ්චම සමුද්දන්තින්න සුත්‍රය

137. මහණෙනි, යමෙක් මහී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 12

ජටය සමුද්දන්තින්න සුත්‍රය

128. මහණෙනි, යම කිසි මහානදීහු ඇත් ද ඔහු කවරහ: ගඟගා යමුනා අවිරවනී සරභු මහී නදීහු යි. යමෙක් ඒ සියල්ලෝ මුහුදට නැමුණාහු මුහුදට නැඹුරු වූවාහු මුහුදට බර වූවාහු වෙත් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාදිච්ඡිය වඩයි...නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

දෙළොස්වැනි වතුන්ට ගඟ පෙය්‍යාල යි.

එහි සුත්‍රනාමමාලාව:

පාචිනතින්න සුතුරු සයෙකි. සමුද්දන්තින්න සුතුරු ද සයෙකි. මෙ ජක්ක දෙක දෙළොස්සුතුරෙක් වේ. එයින් වර්ග යයි කියනු ලැබේ යයි.

13. අපමාදවග්ගො

1. 13. 1

තථාගතසුතතං.

139. සාවස්ථියා :

යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දීපදා වා චතුපද වා බහුපද වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා තථාගතො තෙසං අග්ගමසබ්බායති අරහං සමමාසමුද්ධො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙවී කුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමසබ්බායති. අපමනසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරීසසතිති.

කථංඤී භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරොති : ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදීට්ඨිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 13. 9

දුතිය තථාගතසුතතං.

140. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දීපද වා චතුපද වා බහුපද වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා තථාගතො තෙසං අග්ගමසබ්බායති අරහං සමමාසමුද්ධො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙවී කුසලා ධම්මා සබ්බෙ තෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමසබ්බායති. අපමනසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං : අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙසසති. අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරීසසතිති. කථංඤී භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරොති : ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදීට්ඨිං භාවෙති රාගචීතයපරියොසානං දෙසචීතයපරියොසානං මොහචීතයපරියොසානං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති රාගචීතයපරියොසානං දෙසචීතයපරියොසානං මොහචීතයපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. දීපද - මජ්ඣ. නිකාය, 82.

13. අප්පමාද වර්ගය

1. 13. 1

තරාගත සුත්‍රය

139. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, පා නැත්තා වූ ද දෙපා ඇත්තා වූ ද සිවුපා ඇත්තා වූ ද බොහෝ පා ඇත්තා වූ ද රූ ඇත්තා වූ ද රූ නැත්තා වූ ද සඤ්ඤා ඇත්තා වූ ද සඤ්ඤා නැත්තා වූ ද නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා වූ ද යම්තාක් සත්ත්වයෝ වෙද්ද තරාගත වූ අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසල්දහමිහු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමග පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිදටභිමහ වඩන්නේ ය, අරිදටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ කෙසේ නම් අරිදටභිමහ වඩා ද අරිදටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවෙකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමෙනසුලු සමායද්‍යාත්මීය වඩයි... විවෙකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමෙනසුලු සමායස්මාදිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ මෙසේ අරිදටභිමහ වඩයි. අරිදටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 2

දුතිය තරාගත සුත්‍රය

140. මහණෙනි, පා නැත්තා වූ ද දෙපා ඇත්තා වූ ද සිවුපා ඇත්තා වූ ද බොහෝ පා ඇත්තා වූ ද රූ ඇත්තා වූ ද රූ නැත්තා වූ ද සඤ්ඤා ඇත්තා වූ ද සඤ්ඤා නැත්තා වූ ද නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා වූ ද යම් තාක් සත්ත්වයෝ වෙත් නම් තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසල්දහමිහු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමග පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිදටභිමහ වඩන්නේ ය අරිදටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ කෙසේ නම් අරිදටභිමහ වඩා ද අරිදටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ රාගච්ඡාදන වූ ද්වේෂච්ඡාදන පයඛිප්පාන වූ මොහච්ඡාදන පයඛිප්පාන වූ සම්මාදිව්ඨිය වඩයි ... රාගච්ඡාදන පයඛිප්පාන වූ ද්වේෂච්ඡාදන පයඛිප්පාන වූ මොහ ච්ඡාදන පයඛිප්පාන වූ සම්මායමාදිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ මෙසේ අරිදටභිමහ වඩයි අරිදටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 3

කතිය කථාගතසුක්කං

141. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දිපද වා චතුසද වා බහුසද වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නෙව-සඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා කථාගතො තෙසං අග්ගමකඛායති අරභං සමාසමුද්ධො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මො සමෙඛ තෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං උග්ගමකඛායති. අපමනනෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛං “අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති”ති. කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනෙතා අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- සමාසමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායනං අමතපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ,¹ භික්ඛු අපමනෙතා අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 13. 4

චතුස කථාගතසුක්කං

142. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දිපද වා චතුසද වා බහුසද වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා කථාගතො තෙසං අග්ගමකඛායති අරභං සමාසමුද්ධො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මො සමෙඛ තෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා. අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමකඛායති. අපමනනෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛං: “අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති”ති. කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනෙතා අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඛාරං -පෙ- සමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඛාරං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනෙතා අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 13. 5-8

පදසුක්කානි

143-146 සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යාති කානිච්ඡි ජට්ඨමානං² පාණානං පදාතානි, සමානානි තානි භජීපදෙ සමොධානං ගච්ඡති. භජීපදං තෙසං අග්ගමකඛායති යදිදං මහනතනෙන. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මො සමෙඛ තෙ අපමාදමුලකා, අපමාදසමොසරණා. අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමකඛායති. අපමනනෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛං: අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති -පෙ- බහුලීකරොතිති.

(යථා කථාගතසුක්කානි කථා විජායෙතවධ්ධානි)

1. එවමෙව ඛො - ප 1, 2. ජට්ඨමානං - මජ්ඣ. සන්.

1. 13. 3

තනිය තරාගත සුත්‍රය

141. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බ්‍රහ්‍මපා වූ ද රූපි වූ ද අරූපි වූ ද සඤ්ඤී වූ ද අසඤ්ඤී වූ ද නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී වූ ද යමිකාක් සත්ත්වයෝ වෙත් නම් තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමිකිසි කුසල්දහම්හු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමඟ පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිඤ්චිමඟ වඩන්නේ ය අරිඤ්චිමඟ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමඟ වඩා ද අරිඤ්චිමඟ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සම්මාදිට්ඨිය වඩයි ... නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ මෙසේ අරිඤ්චිමඟ වඩයි අරිඤ්චිමඟ බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 4

චතුස්ස තරාගත සුත්‍රය

142. මහණෙනි, අපාදක වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බ්‍රහ්‍මපා වූ ද රූපි වූ ද අරූපි වූ ද සඤ්ඤී වූ ද අසඤ්ඤී වූ ද නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී වූ ද යමිකාක් සත්ත්වයෝ වෙත් නම් තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමිකිසි කුසල්දහම්හු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමඟ පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිඤ්චිමඟ වඩන්නේ ය අරිඤ්චිමඟ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමඟ වඩා අරිඤ්චිමඟ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි ... නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඤ්චිමඟ වඩයි. අරිඤ්චිමඟ බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 5-8

පද සූත්‍ර

143-146 මහණෙනි, යමිකේ ඇවිදිනසතුන්ගේ යම් කිසි පා සටහන්හු වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ ඇත්පියෙහි ඇතුළත්වීමට යෙත්. ඇත්පිය මහත් බැවින් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසල්දහම්හු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමඟ පවත්නාහු අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිඤ්චිමඟ වඩන්නේ ය, අරිඤ්චිමඟ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි...බහුල කෙරේ යයි.

(තරාගත සුත්‍ර මෙන් විස්තර කටයුතු යි)

1. 13. 9-12

කුටසුත්තානි

147-150. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, කුටාගාරස්ස යා කාචී ගොපානා-
සියො සබ්බා තා කුටඛග්ගො කුටනිත්තා කුටසමොසරණා, කුටං තාසං
අග්ගමසබ්බායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච් කුසලා ධර්මො -පෙ-
බ්හුලීකරොතීති.

1. 13. 13-16

මූලසුත්තානි

151-154. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච් මූලගන්ධා, කාලාත්‍රු-
සාරී¹ තෙසං අග්ගමසබ්බායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ-
බ්හුලීකරොතීති.

1. 13. 17-20

සාරසුත්තානි

155-158. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච් සාරගන්ධා, ලොහිත-
වන්දනා තෙසං අග්ගමසබ්බායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ-
බ්හුලීකරොතීති.

1. 13. 21-24

වසිකසුත්තානි

159-162. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච් පුප්ඵගන්ධා, වසික-
තෙසං අග්ගමසබ්බායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ-
බ්හුලීකරොතීති.

1.13 25-28

රාජසුත්තානි

163-166. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ. යෙ කෙච් කුඨ්ඨිරාජානෝ² සබ්බඛ
තෙ රඤ්ඤා වක්ඛවත්තීස්ස අනුයන්තා³ භවහතී. රාජා තෙසං වක්ඛවත්තී
අග්ගමසබ්බායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ-
බ්හුලීකරොතීති.

1. 13. 29-32

වන්දිමසුත්තානි

167-170. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී තාරකරූපානං පභා. සබ්බා
තා වන්දිමසභායං⁴ කලං නාගසති සොළසි. වන්දෙහා තාසං අග්ගමසබ්බායති.
එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ-
බ්හුලීකරොතීති.

1. තෙසං - සී 1, 2.
2. කාල චුසාරී - සී 1, 2. කොට්ඨාචුසාරීය - සා.
3. කුට්ඨිරාජානො - මජ්ඣිම, ඝා.
4. අනුයුත්තා - සීචු.
5. වන්දිමසභා - ඝා.

1. 13. 9-12

කුට සූත්‍ර

147-150. මහණෙනි, යම්යෙ කුඵගෙයක යම් කිසි ගොනැස්හු (-පරාල) වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ මුද්‍රිතව ගියාහු මුද්‍රිතව නැමුණාහු මුද්‍රිත සමඟ පවත්නාහු වෙති. මුද්‍රිත ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසල්භූතීහු ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 13-16

මූල සූත්‍ර

151-154. මහණෙනි, යම්යෙ යම් කිසි මුල්ගඳහු වෙද්ද කඵඟිල් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම...බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 17-20

සාර සූත්‍ර

155-158. මහණෙනි, යම්යෙ යම් කිසි හර ගඳහු වෙද්ද, රත්සඳුන් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම...බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 21-24

වස්සික සූත්‍ර

159-162. මහණෙනි, යම්යෙ යම් කිසි මල්ගඳහු වෙද්ද දැසමන් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම.. බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 25-28

රාජ සූත්‍ර

163-166 මහණෙනි, යම්යෙ යම් කිසි කුඩාරජහු වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ සක්චිතිරජුට අනුව යන්නෝ වෙති සක්චිති රජ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම.. බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 29-32

වන්දිම සූත්‍ර

167-170. මහණෙනි, යම්යෙ තරු පිළිබඳ යම් කිසි ඵලියක් වෙ ද, ඒ සියල්ල සඳඵලියෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුත් නො අඟී. සඳඳස් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 33-36

සුරියසුත්තානි

171-174. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, සරදසමයෙ වීදො චිග්ගවලාහකෙ දෙවෙ ආදිවෙඨා නහං අබ්බසුත්තකමානො සබ්බං ආකාසගතං තමගතං අභිච්චවට්ඨාසතෙ ව තපතෙ ව වීරොවති ව. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ; -පෙ- බ්හුලීකරොතිති.

1. 13 37-40

වජ්ජුත්තානි

175-178. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ යානි කානි චි තත්තාච්චිතානං වජ්ජානං කාසිකං වජ්ජං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ යෙ කෙච්චි කුසලා ධම්මා සබ්බෙ තෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා. අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති. අපමනංසෙතං භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පාචිකඛ්ඛං අරියං අවධම්මිකං මග්ගං භාවෙය්සති, අරියං අවධම්මිකං මග්ගං බ්හුලීකරිත්ථෙති. කථංඤච භික්ඛවෙ භික්ඛු අපමනො අරියං අවධම්මිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අවධම්මිකං මග්ගං බ්හුලීකරොතිති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො අරියං අවධම්මිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අවධම්මිකං මග්ගං බ්හුලීකරොතිති,

(සබ්බමෙව සාවඤ්චිදනං යථා තථාගතසුත්තානි සබ්බානි තථා විජ්ජාරෙතබ්බානි.)

අපමාදවග්ගො තෙළසමො.

තමුද්දනං:

තථාගතං පදං කූටං මූලං සාරෙන වසයිකං,
රාජා වජ්ජිමසුරියා ව වජ්ජන දසමං පදනති.

1. 13. 33-36

සුරිය සුත්‍ර

171-174. මහණෙනි, ශරත්කල්හි පහ ව ගිය වලාකුළු ඇති වැස්ස නැවති කල්හි හිරු අහසට නැගෙනුයේ අහසෙහි වූ සියලු අඳුර වෙසෙසින් නසා යමයේ දිලියේ ද, නවා ද, බබළා ද, මහණෙනි එසෙයින් ම...බහුල කෙරේ යි.

1. 13. 37-40

වස සුත්‍ර

175-178 මහණෙනි, යමයේ නූලින් වියන ලද යම් කිසි වස්තුවේ ද, කසිවත ඔවුනට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසල්දහම්හු වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමඟ පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුනට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ ය, අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිඅටභිමඟ වඩා ද, අරිඅටභිමඟ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිස්සිත වූ විරාගනිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ නිවනට නැමෙන සම්මාදිට්ඨිය වඩයි...සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඅටභිමඟ වඩයි. අරිඅටභිමඟ බහුල කෙරේ යයි.

(සියල්ල සැවත ම නිදන කොට ඇත.)
(සියලු සුත්‍ර තරාගතසුත්‍ර මෙන් විස්තර කටයුතු).

තෙළෙස්වැනි අප්‍රමාද වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

තරාගත, පද,කුට, මූල, සාර, වස්සික, රාජ, වන්දිම, සුරිය යි වතුෂ්ක නවයෙකි. වත්ථ නමින් දඟවන වතුෂ්ක පදය වේ.

(වර්ගයෙහි සුත්‍රමුළුල්ල සාළියෙකි)

14. බලකරණීයවගෙහා

1. 14. 1

බලසුන්තං

179. සාවතීයං;

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණීයා කමමනා කරියන්ති, සබ්බෙ නෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පතිට්ඨාය ඵවමෙනෙ බලකරණීයා කමමනා කරියන්ති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති. කරුණු භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති: අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙක-නිසීතං විරාගනිසීතං නිරොධනිසීතං වොසසග්ගපරිණාමිං. -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසීතං විරාගනිසීතං නිරොධනිසීතං වොසසග්ගපරිණාමිං, ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 14. 2

දුතියබලසුන්තං

180. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණීයා කමමනා කරියන්ති, සබ්බෙ නෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පතිට්ඨාය. ඵවමෙනෙ බලකරණීයා කමමනා කරියන්ති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති. කරුණු භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදා-දිට්ඨිං භාවෙති රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡාය-පරියොසානං. -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති. රාගච්ඡායපරියොසානං දෙස-ච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 14. 3

තතියබලසුන්තං

181. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණීයා කමමනා කරියන්ති, සබ්බෙ නෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පතිට්ඨාය, ඵවමෙනෙ බලකරණීයා කමමනා කරියන්ති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති. කරුණු භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති. අමනොගධං අමනපරායනං අමනපරියොසානං. -පෙ-

14. බලකරණය වර්ගය

1. 14. 1

බල සූත්‍රය

179. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, යම්සේ කායබලයෙන් කළ යුතු යම් කිසි කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණය කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඳවහිමහ වඩයි. අරිඳවහිමහ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඳවහිමහ වඩා ද අරිඳවහිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට පිරිනැමෙන සම්මාදිවයි ය වඩයි... විවෙකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට පිරිනැමෙන සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඳවහිමහ වඩයි. අරිඳවහිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 14. 2

දුතියබල සූත්‍රය

180. මහණෙනි, යම්සේ කාය බලයෙන් කළයුතු යම් කිසි කර්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණය කර්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි එසෙයින් ම මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඳවහිමහ වඩයි. අරිඳවහිමහ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඳවහිමහ වඩාද, අරිඳවහිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ රාගචිතය පයඝීවසාන වූ දෙසචිතය පයඝීවසාන වූ මොහචිතය පයඝීවසාන වූ සම්මාදිවයි ය වඩයි...රාගචිතය පයඝීවසාන දෙසචිතය පයඝීවසාන වූ මොහචිතය පයඝීවසාන වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඳවහිමහ වඩයි, අරිඳවහිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 14. 3

තතියබල සූත්‍රය

181. මහණෙනි, යම්සේ කායබලයෙන් කළයුතු යම් කිසි කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණය කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඳවහිමහ වඩයි. අරිඳවහිමහ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඳවහිමහ වඩා ද, අරිඳවහිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සම්මාදිවයි ය වඩයි ...

සමාධිං සමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායනං අමතපරියොසානං.
එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඞ්ගිකං
මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 14. 4

වතුඤ්ඤාබලසුත්තං

182. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණියා කම්මනායා
කරියන්ති, සබ්බෙ තෙ පඨවීං නිසසාය පඨවීයං පතිට්ඨාය, එවමෙන
බලකරණියා කම්මනායා කරියන්ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං
නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං
අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං බහුලීකරොති. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය
සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඞ්ගිකං
මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති නිබ්බානා-
නිත්තං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති
නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. එවං ඛො භික්ඛවෙ,
භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං භාවෙති.
අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1.14. 5-8

බීජසුත්තානි.

183-186. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙකෙච්චි බීජගාමභුතගාමා වුද්ධිං
වීරුළ්භිං වෙපුලලං ආපජ්ජන්ති, සබ්බෙ තෙ පඨවීං නිසසාය පඨවීයා
පතිට්ඨාය, එවමෙන බීජගාමභුතගාමා වුද්ධිං වීරුළ්භිං වෙපුලලං
ආපජ්ජන්ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ
පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨඞ්ගිකං
මග්ගං බහුලීකරොනොනා වුද්ධිං වීරුළ්භිං වෙපුලලං පාපුණාති ධම්මෙසු.
කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඞ්ගිකං
මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං බහුලීකරොනොනා වුද්ධිං
වීරුළ්භිං වෙපුලලං පාපුණාති ධම්මෙසු: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං
භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං
නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං
නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං භාවෙතොනා
අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං බහුලීකරොනොනා වුද්ධිං වීරුළ්භිං වෙපුලලං
පාපුණාති ධම්මෙසුති.

කිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළෙවර කොට ඇති සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඤ්චමහ වඩයි, අරිඤ්චමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 14. 4

වතුකුබල සුත්තය

182. මහණෙනි, යමසේ යම කිසි බලකරණිය කමාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණිය කමාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඤ්චමහ වඩයි. අරිඤ්චමහ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඤ්චමහ වඩා ද අරිඤ්චමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට නැවුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි... නිවනට නැවුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඤ්චමහ වඩයි. අරිඤ්චමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 14. 5-8

බිජ සුත්ත

183-186. මහණෙනි, යමසේ යම කිසි ඇටවර්ග පැලවර්ගයෝ වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ ඇටවර්ග පැලවර්ගයෝ වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඤ්චමහ වඩන්නේ අරි ඤ්ච මහ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ. මහණෙනි, මහණ තෙමේ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඤ්ච මහ වඩන්නේ අරිඤ්චමහ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැවුණු සමමාදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි මෙසේ මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඤ්චමහ වඩන්නේ අරි-ඤ්චමහ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ යයි.

1.14. 9-12

නාගසුක්කානි

187-190. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, භිමවන්තං¹ පබ්බතරාජං නිසසාය නාගා කායං වට්ඨෙඨන්ති, බලං ගාහෙනති. තෙ තස්ස කායං වට්ඨෙඨන්තා බලං ගාහෙන්තා කුසසුබ්බො² ඔතරන්ති. කුසසුබ්බො ඔතරන්තා මහාසොබ්බො ඔතරන්ති. මහාසොබ්බො ඔතරන්තා කුණාදියො ඔතරන්ති, කුණාදියො ඔතරන්තා මහානදියො ඔතරන්ති. මහානදියො ඔතරන්තා මහාසමුද්දං සාගරං ඔතරන්ති. තෙ තස්ස මහන්තනං වෙපුලලන්තං³ අපඤ්ඤානි කායෙන. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතො මහන්තනං වෙපුලලන්තං³ පාපුණාති ධම්මෙසු. කප්ඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතො මහන්තනං වෙපුලලන්තං³ පාපුණාති ධම්මෙසු: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතො මහන්තනං වෙපුලලන්තං³ පාපුණාති ධම්මෙසුති.

1.14. 13-16

රුක්ඛසුක්කානි

191-194 සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ රුක්ඛො පාචිනනිතො පාචින පොණො පාචිනපබ්බාරො සො මූලෙ⁴ ජිනො කතමෙන පපාතෙන පපතෙය්‍යාති⁵ යෙන භතො, නිතො යෙන පොණො යෙන පබ්බාරොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානනිතො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරො. කප්ඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානනිතො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මා සමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතො, නිබ්බානනිතො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරොති.

1. භිමවන්තං භික්ඛවෙ- - සී 1, 2, සා.
 2. කුසසුබ්බො - මජ්ඣිම, කුසසුබ්බො සා.
 3. වෙපුලලන්තං - සී 1, 2
 4. මූලජිනො - මජ්ඣිම.
 5. පපතෙය්‍යාති - සා.

1. 14. 9-12

නාග සූත්‍ර

187-190. මහණෙනි, යම්සේ හිමවත් පර්වතරාජයා නිසා නාගයෝ කය වඩද්ද, බල ගන්ද්ද, ඔහු එහි කය වඩා බල ගෙන කුඩා හෙබවලට බසිත්. කුඩා හෙබවලට බැස මහහෙබවලට බසිත්. මහහෙබවලට බැස කුඩාගඬගාවලට බසිත්. කුඩාගඬගාවලට බැස මහාගඬගාවලට බසිත්. මහාගඬගාවලට බැස මහමුහුදුසයුරට බසිත්. ඔහු එහි කයින් මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ දහමිති ලා මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ දහමිති ලා මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සම්මාදිවධිය වඩයි...සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ දහමිති ලා මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ යයි.

1. 14. 13-16

රුකඛ සූත්‍ර

191-194. මහණෙනි, යම්සේ රුකෙක් පැයුන්දිගට නැමුණේ පැයුන්දිගට නැඹුරු වූයේ පැයුන්දිගට බරවූයේ වේ ද, එය මුල ඩිඳින ලද්දේ කවර ප්‍රපාතයකට වැටෙන්නේ ද යි. වහන්ස, යම්දිගකට නැමුණේ යම්දිගකට නැඹුරු වූයේ යම් දිගකට බර වූයේ නම් (ඒදිගට)ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ විවේකනිස්සිත වූ විරාග නිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිතවූ නිවනට නැමුණු සම්මාදිවධිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 14. 17-20

කුමභසුක්කනානි

195-198. ජෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, කුමෙහා නික්කඥජ්ජා වමනෙව උදකං නො පච්චාවමති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං බහුලීකරොතොනා වමනෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධරෙච නො පච්චාවමති. කථඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං බහුලීකරොතොනා වමනෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධරෙච නො පච්චාවමති; ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොක්ඛසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං බහුලීකරොතොනා වමනෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධරෙච නො පච්චාවමතිති.

1. 14. 21-24

සුක්ඛ සුක්කනානි

199-202. ජෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සාලීසුක්ඛං වා යවසුක්ඛං වා සමමා පණ්ණිතං හඤ්ඤා වා පාදෙන වා අකකන්තං හත්ථං වා පාදං වා හෙවච්ඡති ලොභිතං වා උපපාදෙසසනීති යානමෙතං විජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු: සමමා පණ්ණිතන්තා භික්ඛවෙ, සුක්ඛස්ස. එවමෙව ඛො යො වතා භික්ඛු සමමා පණ්ණිතාය දිට්ඨියා සමමා පණ්ණිතාය මග්ග භාවනාය අවිජ්ජං හෙවච්ඡති විජ්ජං උපපාදෙසසනී නිබ්බානං සච්ඡිකරොතිති යානමෙතං විජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු: සමමා පණ්ණිතන්තා භික්ඛවෙ දිට්ඨියා, කථඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමා පණ්ණිතාය දිට්ඨියා සමමා පණ්ණිතාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං භික්ඛු විජ්ජං උපපාදෙති නිබ්බානං සච්ඡිකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමා සමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොක්ඛසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමා පණ්ණිතාය දිට්ඨියා සමමා පණ්ණිතාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං භික්ඛු විජ්ජං උපපාදෙති නිබ්බානං සච්ඡිකරොතිති.

1. 14. 25-28

ආකාස සුක්කනානි

203-206. ජෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ආකාසෙ විවිධා වාතා වායනති පුරුක්ඛිමාපි වාතා වායනති. පච්ඡිමාපි වාතා වායනති. උක්කරාපි වාතා වායනති දුක්ඛිමාපි වාතා වායනති. සරජාපි වාතා වායනති අරජාපි වාතා වායනති. සීතාපි වාතා වායනති. උණ්ණාපි වාතා වායනති පරිණාපි වාතා වායනති. අධිමත්තාපි වාතා වායනති,

1. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ - මජ්ඣ., ස්‍යා.
 2. භික්ඛසනී - මජ්ඣ., ස්‍යා.

1. 14. 17-20

කුමහ සූත්‍ර

195-198. මහණෙනි, යම්සේ කළය යටිහුරු වූයේ දිය වගුරුවන්තේ මැ වේ, නොම පෙරළා ගනී ද මහණෙනි, එසෙයින් ම උභයං අර්ථවිභව වඩන්නේ අර්ථවිභව බහුල කරන්නේ ලාමක අකුසල් දහම් වමාරුක්‍රයේ නොම පෙරළා ගනී. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ අර්ථවිභව වඩන්නේ අර්ථවිභව බහුල කරන්නේ ලාමක අකුසල් දහම් වමාරුක්‍රයේ නොම පෙරළා ගනී ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි උභයං විචේකනිස්සිත වූ විරාගනිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ අර්ථවිභව වඩන්නේ අර්ථවිභව බහුල කරන්නේ ලාමක අකුසල් දහම් වමාරා ම ය නොම පෙරළා ගනී යි.

1. 14. 21-24

සුක සූත්‍ර

199-202. මහණෙනි, යම්සේ හැල්නණ්ඩුවක් හෝ යවනණ්ඩුවක් හෝ මැනැවින් තබන ලද්දේ අනින් හෝ පයින් හෝ ඇක්මුණේ අත හෝ පය හෝ බිඳින්තේ ය, ලේ හෝ උපදවන්නේ ය යන මෙ කරුණ ඇද්ද, ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, නණ්ඩුව තමා මැනැවින් තබන ලද බැවිනි. මහණෙනි, එසෙයින් ම ඒ මහණ මැනැවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනැවින් පිහිටු වන ලද මාර්ගභාවනායෙන් අද්දාහව බිඳින්තේ ය, විදාහව උපදවන්නේ ය, නිවන පසක් කරන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, දෘෂ්ටිය මැනැවින් පිහිටුවන ලද බැවිනි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ මැනැවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනැවින් පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනායෙන් අද්දාහව බිඳී ද, විදාහව උපදවා ද, නිවන පසක් කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ විචේකනිස්සිත විරාගනිස්සිත නිරෝධනිස්සිත වොස්සග්ගපරිණාමී සමමාදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ මැනවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනැවින් පිහිටුවන ලද මාර්ග භාවනායෙන් අද්දාහව බිඳී විදාහව උපදවයි නිවන පසක් කෙරේ යයි.

1. 14. 25-28

ආකාස සූත්‍ර

203-206. මහණෙනි, යම්සේ අහසෙහි විවිධවෘත්තයෝ හමද්ද පෙර-දිගිනුදු වෘත්තය හමයි, පැළදිගිනුදු වෘත්තය හමයි. උතුරු දිගිනුදු වෘත්තය හමයි. දකුණු දිගිනුදු වෘත්තය හමයි. රජස් සහිත වෘත්තය ද හමයි, රජස් රහිත වෘත්තය ද හමයි, සිහිල් වෘත්තය ද හමයි. උණුසුම් වෘත්තය ද හමයි, මද වූ වෘත්තය ද හමයි, බොහෝ වූ වෘත්තය ද හමයි.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. භාවයනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. බහුලීකරොනො වත්තාරොපි සතිපට්ඨානා භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති. වත්තාරොපි සමුප්පධානා භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති, වත්තාරොපි ඉද්ධිපාද භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති. පඤ්චි ඉන්ද්‍රියානි භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති. පඤ්චි බලානි භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති. සත්ථි ඛොජ්ඣක්ඛයා භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති. කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. භාවෙතො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. බහුලීකරොනො වත්තාරොපි සතිපට්ඨානා භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති. වත්තාරොපි සමුප්පධානා -පෙ- වත්තාරොපි ඉද්ධිපාද -පෙ- පඤ්චි ඉන්ද්‍රියානි -පෙ- පඤ්චි බලානි -පෙ- සත්ථි ඛොජ්ඣක්ඛයා භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති, ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං. වොස්සග්ගපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. භාවයනො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. බහුලීකරොනො වත්තාරොපි සතිපට්ඨානා භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති. වත්තාරොපි සමුප්පධානා -පෙ- වත්තාරොපි ඉද්ධිපාද -පෙ- පඤ්චි ඉන්ද්‍රියානි -පෙ- පඤ්චි බලානි -පෙ- සත්ථි ඛොජ්ඣක්ඛයා භාවනා පාරිච්ඡරී. ගච්ඡන්ති.

1. 14. 29-32

මෙසයුක්තනී

207-210 සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, ගිහොනං පච්චමෙ මාසෙ උගගනං¹ රජොජලං. තමෙනං මහාඅකාලමෙසො ධානසො අන්තරධාපෙති චූපසමෙති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. භාවෙතො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. බහුලීකරොනො උප්පනනුප්පනෙහ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ ධානසො අන්තරධාපෙති චූපසමෙති. කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. භාවෙතො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. බහුලීකරොනො උප්පනනුප්පනෙහ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ ධානසො අන්තරධාපෙති, චූපසමෙති; ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති-පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං. වොස්සග්ගපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. භාවෙතො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. බහුලීකරොනො උප්පනනුප්පනෙහ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ ධානසො අන්තරධාපෙති, චූපසමෙති.

1. 14. 33-36

දුතියමෙසයුක්තනී

211-214. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, උප්පනං මහාමෙසං, තමෙනං මහාවානො අන්තරායෙව අන්තරධාපෙති චූපසමෙති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. භාවෙතො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං. බහුලීකරොනො උප්පනනුප්පනෙහ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ

1. උපහත, - අධ්‍යක්ෂ.

මහණෙනි, එසෙයින් ම අර්ථදෝෂවල වඩන අර්ථදෝෂවල බහුල කරන මහණහුගේ සතරසතිපට්ඨානයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙහි. සතරසමුප්පාදනයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙහි. සතරසාද්ධිපාදයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙහි. පඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙහි. පඤ්ඤා බලයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙහි. සත්‍ය බොජ්ඣංගයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙහි. මහණෙනි, කෙසේ නම් අර්ථදෝෂවල වඩන අර්ථදෝෂවල බහුල කරන මහණහුගේ සතර සතිපට්ඨානයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙත් ද, සතර සමුප්පාදනයෙන් ... සතර ඉද්ධිපාදයෙන් ... පඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියයෙන් ... පඤ්ඤා බලයෙන් ... සත්‍ය බොජ්ඣංගයෙන් භාවනායෙන් පිරිවට යෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සමුදායවිධිය වඩයි ... සමුදායවිධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ අර්ථදෝෂවල වඩන අර්ථදෝෂවල බහුල කරන මහණහුගේ සතර සතිපට්ඨානයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙහි. සතර සමුප්පාදනයෙන් ... සතර ඉද්ධිපාදයෙන් ... පඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියයෙන් ... පඤ්ඤා බලයෙන් ... සත්‍ය බොජ්ඣංගයෙන් භාවනායෙන් පිරිවට යෙහි යි.

1. 14. 29-32

මේසසුත්‍ර

207-210. මහණෙනි, යම් සේ ශ්‍රීෂ්ඨ සාකුයෙහි පැසුළුමස (ඇසළමස) උඩට නැගුණු ඒ මේ රජස්දුල්ල මහත් නොකල්වැස්සෙක් සහමුලින් අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිද්‍රවා ද; මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ අර්ථදෝෂවල වඩන්නේ අර්ථදෝෂවල බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල් සහමුලින් අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රවයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අර්ථදෝෂවල වඩන්නේ අර්ථදෝෂවල බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහම් සහමුලින් අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිද්‍රවා ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකනිසස්ත විරාගනිසස්ත නිරෝධනිසස්ත වොසසග්ගපරිණාමී සමුදායවිධිය වඩයි ... සමුදායවිධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අර්ථදෝෂවල වඩන්නේ අර්ථදෝෂවල බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහම් සහමුලින් අතුරුදන් කෙරේ, සන්තිද්‍රවා යයි.

1. 14. 33-36

දුතියමේසසුත්‍ර

211-214. මහණෙනි, යම් සේ උපන් ඒ මේ මහාමේසය මහා වාතය අතරමග ම අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිද්‍රවා ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණතෙමේ අර්ථදෝෂවල වඩන්නේ අර්ථදෝෂවල බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල දහම් අතරමග ම අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රවයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ අර්ථදෝෂවල වඩන්නේ අර්ථදෝෂවල බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහම්

අනතරායෙව අනතරධාපෙති, වූපසමෙති. කප්ඤ්ඤ භික්ඛවෙ භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො උපනත්ථුපනෙත පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ අනතරායෙව අනතරධාපෙති, වූපසමෙති; ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො උපනත්ථුපනෙත පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ අනතරායෙව අනතරධාපෙති වූපසමෙතිති.

1. 14. 37-40

නාවාසුක්කනානි

215-218. සෙයාපාපි භික්ඛවෙ, සාමුද්දිකාය නාවාය වෙක්ඛ-බන්ධන බන්ධාය ඡමාසානි උදකෙ පරියාතාය¹ හෙමනතිකෙන ඵලං² උකඛිතාය වාතාතපපරෙතානි බන්ධනානි තානි පාවුසසකෙන මෙසෙන අභිපච්චධානි³ අපකසිරෙන පටිපසසමහනති⁴. සුත්තිකානි භවන්ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවයතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො අපකසිරෙනෙව සංයොජනානි පටිපසසමහනති. සුත්තිකානි භවන්ති. කප්ඤ්ඤ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවයතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො අපකසිරෙනෙව සංයොජනානි පටිපසසමහනති⁵ සුත්තිකානි භවන්ති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවයතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො අපකසිරෙනෙව සංයොජනානි පටිපසසමහනති සුත්තිකානි භවන්ති.

1. 14. 41-44

ආගනතුකසුක්කනානි

219-222 සෙයාපාපි භික්ඛවෙ, ආගනතුකාගාරං, තස්ස පුරන්ධිමාය¹ දිසාය ආගනතො වාසං කපෙහති. පට්ඨිමාය දිසාය ආගනතො වාසං කපෙහති. උත්තරාය දිසාය ආගනතො වාසං කපෙහති. දකුණිමාය දිසාය ආගනතො වාසං කපෙහති. බත්ඨයාපි ආගනතො වාසං කපෙහති. බ්‍රාහ්මණාපි ආගනතො වාසං කපෙහති. වෙය්‍යාපි ආගනතො වාසං කපෙහති. සුද්දාපි ආගනතො වාසං කපෙහති.

1. පරියාදය - මජ්ඣං, සා, පිචු.
 2. ඵලෙ - සී 1, 2.
 3. අභිපච්චධානි සී 1, 2.
 4. පටිපසසමහනති - 1, 2.
 5. පුරන්ධිමායපි - මජ්ඣං සා.

අතරමග ම අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිද්‍රවා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැවුණු සමාදිධිය වෙයි ... සමාදිධිය වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ අරිඅට්ඨිමභ වඩන්නේ අරිඅට්ඨිමභ බහුල කරන්නේ උපනුපන ලාමක අකුසල්දහම් අතරමග ම අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රවා යයි.

1. 14. 37-40

නාවාසුත්‍ර

215-218. මහණෙනි, වෙවැල්බැඳුමෙන් බඳනා ලද සමසක් මුළුල්ලෙහි දියෙහි ඔබ්බොබ ගමන් කළ හේමන්තාවාසයෙන් ගොඩ නගන ලද මුහුදෙහි වූ නැවක් පිළිබඳ අවුසුළුහින් ඔබනා ලද (යම්) බඤ්ඤායෝ වෙන් ද ඔහු වැසිකල්හි වූ වැස්සෙන් හාත්පසින් තෙමුණාහු නිතැතින් ම යම්සේ ලිහෙද්ද කුණුවුවාහු වෙන් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිඅට්ඨිමභ වඩන අරිඅට්ඨිමභ බහුල කරන මහණහුගේ සංයෝජනයෝ නිදුකින් ම සන්තිදෙත්. ඤය වෙත්. මහණෙනි, කෙසේ නම් අරිඅට්ඨිමභ වඩන අරිඅට්ඨිමභ බහුල කරන මහණහුගේ සංයෝජනයෝ නිදුකින් ම සන්තිදෙද්ද ඤය වුවාහු වෙද්ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සමාක්-දාෂ්ටිය වෙයි... සමාක් සමාධිය වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ අරිඅට්ඨිමභ වඩන අරිඅට්ඨිමභ බහුල කරන මහණහුගේ සංයෝජනයෝ නිදුකින් ම සන්තිදෙත් ක්ෂය වුවාහු වෙති යි.

1. 14. 41-44

ආගන්තුකසුත්‍ර

219-222. මහණෙනි, ආගන්තුක ගෘහය යම්සේ ද, එහි පෙරදිගින් ද අවුත් වාස කෙරෙති. පැළදිගින් ද අවුත් වාස කෙරෙති. උතුරු දිගින් ද අවුත් වාස කෙරෙති. දකුණුදිගින් ද අවුත් වාස කෙරෙති. ඤත්‍රියයෝ ද අවුත් වාස කෙරෙති. බ්‍රාහ්මණයෝ ද අවුත් වාස කෙරෙති. වෛශ්‍යයෝ ද අවුත් වාස කෙරෙති. ශුද්‍රයෝ ද අවුත් වාස කෙරෙත්.

මහණෙනි, එපරිද්දෙන් ම මහණ අරිඅට්ඨිමභ වඩන්නේ අරිඅට්ඨිමභ බහුල කරන්නේ යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් පිරිසිදු දහ යුතු වෙන් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිදු දනී. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් ප්‍රභාණය කටයුතු වෙන් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් ප්‍රභාණය කරයි. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් පසක් කළ යුතු වෙන් නම් ඒ දහම් වෙසෙස් නුවණින් පසක්කෙරෙයි. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් වැඩිය යුතු වෙන් නම් ඒ දහම් වෙසෙස් නුවණින් වෙයි.

එවෙලෙව් බො භික්ඛවෙව්, භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙතොතා අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතොතා යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පරිජානාති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පහාතඛො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පජහති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා සට්ඨිකාතඛො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා සච්ඡිකරොති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතඛො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා භාවෙති.

කතමෙ ච භික්ඛවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා: පඤ්චපාදනාකම්භානිසස වචනීයා. කතමෙ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදනාකම්භො-පෙ- වීඤ්ඤාඤ්ඤාපාදනාකම්භො. ඉමෙ බො භික්ඛවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා. කතමෙ ච භික්ඛවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා පහාතඛො: අච්ජා ච භවතණ්ඤා ච. ඉමෙ භික්ඛවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා පහාතඛො. කතමෙ ච භික්ඛවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාතඛො: ච්ජා ච විමුක්ඛි ච, ඉමෙ භික්ඛවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාතඛො. කතමෙ ච භික්ඛවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතඛො: සමපො ච විපස්සනා ච. ඉමෙ භික්ඛවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතඛො. කප්ඤ්ච භික්ඛවෙව්, භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙතොතා අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතොතා. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පරිජානාති -පෙ- යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතඛො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා භාවෙති: ඉධ භික්ඛවෙව්, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසංකිතං විරාගනිසංකිතං නිරොධනිසංකිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං බො භික්ඛවෙව්, භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙතොතා අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතොතා, යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පරිජානාති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පහාතඛො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පජහති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාතඛො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා සච්ඡිකරොති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතඛො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා භාවෙතිති.

1. 14. 45-48

නදීසුත්තනාහි

223-226. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙව් ගඬගා නදී පාවිනනිනනා පාවිනං පොණං පාවිනපඤ්ඤාරා. අථ මහාජනකායො ආගච්චෙය්‍ය, කුද්දාලපිටකං ආද්‍ය මයං ඉමං ගඬගානදීං පව්ජානිනනං කරිස්සාම පව්ජාපොණං පව්ජාපඤ්ඤාරහං. තං කිම්මඤ්ඤප භික්ඛවෙව්, අපි නු සො මහාජනකායො තං ගඬගානදීං පව්ජානිනනං කරෙය්‍ය පව්ජාපොණං පව්ජාපඤ්ඤාරහං? නො හෙතං හතොත, තං කිංස හෙතු? ගඬගා හතොත, නදී පාවිනනිනනා පාවිනපොණං පාවිනපඤ්ඤාරා, සා න සුකරා පව්ජානිනනං කාතුං පව්ජාපොණං පව්ජාපඤ්ඤාරං. යාවදෙව ච පන සො මහාජනකායො කිලමථස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සාති.

1. අභිච්ඤ්ඤායා - පි 2.
 2. ගඬගා නදීං - මජ්ඣ. සා.

මහණෙනි, කවර දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිදු දත යුත්තාහු ද; පඤ්ඤාපාදනස්කන්ධ යයි කිය යුතු වෙයි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපොපාදනස්කන්ධය ... විඤ්ඤානොපාදනස්කන්ධ යි. මහණෙනි, මේ දහම්හු වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිදු දත යුත්තාහු ය මහණෙනි කවර දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් ප්‍රභාණයකට යුත්තාහු ද; අවිද්‍යාවන් හවතෘෂ්ණාවන් ය. මහණෙනි, මේ දහම්හු වෙසෙස්නුවණින් ප්‍රභාණය කළ යුත්තාහු ය. මහණෙනි, කවර දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පසක්කළ යුත්තාහු ද; විද්‍යාවන් විමුක්තියත් ය. මහණෙනි, මේ දහම්හු වෙසෙස්නුවණින් පසක්කළ යුත්තාහු ය. මහණෙනි, කවර දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් වැඩිය යුත්තාහු ද; සම්පයන් විදඹ්භාවන් ය. මහණෙනි, මේ දහම්හු වෙසෙස් නුවණින් වැඩිය යුත්තාහු ය. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිදු දත යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිදු දැනී ද... යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් වැඩිය යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් වඩා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසසිභ විරාගනිසසිභ වොසුඤ්ඤාපරිණාමී කොට සමදා-දිට්ඨිය වඩයි ... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිදු දත යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිදු දැනී. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් ප්‍රභාණය කළ යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් ප්‍රභාණයකරයි. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පසක්කළ යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් පසක් කෙරෙයි. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් වැඩිය යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස් නුවණින් වඩා යි.

1. 14. 45-48

නදීසුත්‍ර

223-226. මහණෙනි, යම්සේ ගඬයානදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා වේ ද, ඉදින් මහා ජනසමුහයෙක් උදලපැහි රඟෙන අපි මේ ගඬයානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැඹුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නෙමු යි එන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිටු ද, ඒ මහාජනසමුහයා ඒ ගඬයානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැඹුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නේ ද? වහන්ස; එය නොවේ ම ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: වහන්ස, ගඬයානදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා ය. ඒ ගහ පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැඹුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නට පහසු නොවෙයි. ඒ මහාජනසමුහයා හුදෙක් විධාවට පෙළීමට භාජන වන්නේ යයි.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු¹ අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙනා² අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතො³ රාජානො වා රාජමහාමත්තා වා මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා භොගෙහි අභිභට්ඨං පවාරෙය්‍යං. එභලොකො⁴ පුරිස, කීතොන ඉමෙ කාසාවා අනුදභන්තී. කිං මුණොධා කපාලමනුසඤ්චරසි. එහි. භීනායාවත්තකා භොගෙ ව භුක්ඛසසු. පුඤ්ඤාති ව කරොභී ති. යො වත භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතො සික්ඛා පච්චක්ඛාය භීනායාවත්තොය්‍යාතී⁵. නොතං යානං චීජජති. තං කිස්ස හෙතු: යං හී තං භික්ඛවෙ, චිත්තං දීසරත්තං චිචෙකතිත්තං චිචෙකපොඤා චිචෙක පඤ්ඤාරං. තං වත භීනායාවත්තසසතීති නොතං යානං චීජජති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ; භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, චිචෙකතිසසිතං චීරාගතිසසිතං නීරොධතිසසිතං වොස්සග්ගපරිඤාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතීති.

(යථා බලසුත්තානී සබ්බානී තුථා චිජ්ඣාරෙතබ්බානී.)

බලකරණීයවග්ගො වුද්දසමො.

තමුද්දනං:

බලං බීජං ව නාගො ව රුක්ඛං කුමේඝන සුකීනා ආකාසෙන දුවෙ මෙසා නාවා ආඥොකා නදී ති.

1. භික්ඛු - සිමු. සි 1, 2.
 2. භාවෙනො - සිමු. සි 1, 2.
 3. බහුලීකරොතො - සිමු. සි 1, 2.
 4. එභලොකො - සිමු සි 1, 2.
 5. භීනායාවත්තසසතීති - මජ්ඣ, සතා,

මහණෙනි, එසෙයින්ම අර්ථදැනීම වඩන අර්ථදැනීම බහුල කරන මහණහු රජවරු හෝ රජමහඥාමතියෝ හෝ මිතුරෝ හෝ සහවරයෝ හෝ නෑයෝ හෝ සහලේ නෑයෝ හෝ එම්බල පුරුෂය, “එව මේ කහවත් කුමකට තා විසින් හඳිනු (දරනු) ලැබේ ද? කීම මුඛ වූ කබලෙකින් යුක්ත ව හැසිරෙහි ද? එව ගිහිබවට පෙරළී හෝගයන් ද අනුභව කරව පින් ද කරව”යි හෝගයෙන් එළවා පවරන්නාහු නම් මහණෙනි, අර්ථදැනීම වඩන අර්ථදැනීම බහුල කරන ඒ මහණ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ශික්‍ෂා ප්‍රතිකර්ම කොට ගිහිබවට පෙරළෙන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත්තේ ය. ඊට හේතු කීම? මහණෙනි, යම් හෙයකින් ඒ සිත බොහෝ කලක් විවේකයට නැමුණේ විවේකයට නැඹුරු වූයේ විවේකයට බර වූයේ වේ නම් ඒ සිත ඒකාන්තයෙන් ලාමකබවට පෙරළෙන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත්තේ ම ය. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අර්ථදැනීම වඩා ද, අර්ථදැනීම බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසිඤ්ඤා විරාගනිසිඤ්ඤා නිරෝධනිසිඤ්ඤා වොසසග්ගපරිණාමී වූ සමුදායධර්මය වඩයි ... සමුදායධර්මය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අර්ථදැනීම වඩයි. අර්ථදැනීම බහුල කෙරේ යි.

(බලසුත්‍ර මෙන් සියලුසුත්‍ර වස්තර කටයුතු යි.)

තුදස්වැනි බලකරණියවර්ගය යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුක්ක, කුම්භ, සුක, ආකාස යි වතුෂ්ක සතෙකි. මෙසසුත්‍ර වතුෂ්ක දෙකෙකි. නාවා ආගනතුක නදී යි වතුෂ්ක තුනෙකි. (සුත්‍ර මුළුල්ල අටසාළිසකි).

15. එසනාවග්ගො

1. 15. 1

එසනාසුතනං

227. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ තිසසනනං එසනානං අභිඤ්ඤා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොක්ඛග්ගපරිඤ්ඤාමිං. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ තිසසනනං එසනානං අභිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බාති.*

1. 15. 2

දුතිය එසනාසුතනං

228. තිසෙසා ඉමා ඛො භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ තිසසනනං එසනානං අභිඤ්ඤා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති රාගචිනයපරියොසානං දෙසචිනයපරියොසානං මොහචිනයපරියොසානං. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසසනනං එසනානං අභිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බාති.

1. 15. 3

තතිය එසනාසුතනං

229. තිසෙසා ඉමා ඛො භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසසනනං එසනානං අභිඤ්ඤා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසසනනං එසනානං අභිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බාති.

* ඉතො පරං දියමානාති එසනාසුතනාති සිහලපොඤ්ඤා න දියසනෙන.

15. ඵසනාවගීය

1. 15. 1

ඵසනාසුත්‍රය

227. මහණෙනි, මේ ඵසනා (-සෙවුම්) තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා (-කම්සැප සෙවුම්) භවෙසනා (-භවසෙවුම්) බ්‍රහ්මචරියෙසනා (-මිසදිවු බ්‍රහ්මචරියෙසනා) යි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුන යි. මහණෙනි; මේ ඵසනා තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතුයි. කවර අරිඅටභිමභෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවෙකනිශ්‍රිත විරාගනිශ්‍රිත නිරොධනිශ්‍රිත ව්‍යවසර්ගයට නැඹුරු වූ සමාග්දාෂ්ටිය වඩයි ... සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුන පිරිසිදු දැනීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 2

දුතිය ඵසනාසුත්‍රය

228. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනයි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමභෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ රාගය දුරලීමේ කෙළවර කොට දොව්භය දුරලීමේ කෙළවර කොට මොහය දුරලීමේ කෙළවර කොට සමාදිට්ඨිය වඩයි... සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි මේ ඵසනා තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 3

තතිය ඵසනාසුත්‍රය

229. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමභෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූවක් නිවන පිහිට කොට ඇත්තක් නිවන කෙළවර කොට ඇත්තක් කොට සමාදිට්ඨිය වඩයි... සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 4

වතුන් එසනාසුතනං

230. තිසෙසා ඉමා ඛෙ භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බුභුච්චරියෙසනා. ඉමා ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං අභිඤ්ඤාය අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙධා. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චිංඪිං භාවෙති -පෙ- සමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානානිකං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපඤ්ඤාරං ඉමාසං ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං අභිඤ්ඤාය අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙධාති.

1. 15. 5-8

5-8 එසනාසුතනානි

231-234. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බුභුච්චරියෙසනා. ඉමා ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං පරිඤ්ඤාය -පෙ- අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙධාති.

(යථා අභිඤ්ඤාවාරො තථා චිත්ථාරෙනධෙධා.)

1. 15. 9-12

9-12 එසනාසුතනානි

235-238. තිසෙසා භික්ඛවෙ, එසනා. කාමෙසනා භවෙසනා බුභුච්චරියෙසනා. ඉමා ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං පරිකුසාය -පෙ- අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙධාති.

(යථා අභිඤ්ඤාවාරො තථා චිත්ථාරෙනධෙධා.)

1. 15. 13-16

13-16 එසනාසුතනානි

239-242. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා, කාමෙසනා භවෙසනා බුභුච්චරියෙසනා. ඉමා ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං පහානාය අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙධා. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුච්චිංඪිං භාවෙති. -පෙ- සමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං චිරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමී. ඉමාසං ඛෙ භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙධාති.

(යථා අභිඤ්ඤාවාරො තථා චිත්ථාරෙනධෙධා.)

1. 15. 4

වතුන් ඵසනාසුත්‍රය

230. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස අරිඤ්චමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඤ්චමහෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නිවනට නැවුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සලොද්ධිය වඩයි... සලොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස මේ අරිඤ්චමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 5-8

5-8. ඵසනාසුත්‍ර

231-234. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... මේ අරිඤ්චමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

(අභිඤ්ඤාචාරය මෙන් විභර කටයුතු)

1. 15. 9-12

9-12. ඵසනාසුත්‍ර

235-238. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් ඝෟස කිරීම පිණිස... මේ අරිඤ්චමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

(අභිඤ්ඤාචාරය මෙන් විභර කටයුතු)

1. 15. 13-16

13-16. ඵසනාසුත්‍ර

239-242. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් පැහීම පිණිස අරිඤ්චමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඤ්චමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවෙකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසභපරිණාමී වූ සලොද්ධිය වඩයි... සලොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් පැහීම පිණිස මේ අරිඤ්චමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 17-32

විධායුක්තානි

243-258. තිසෙසා ඉලා භික්ඛවෙ, විධා. කතමා තිසෙසා: “සෙයෙයා හමඤ්චි”ති විධා, “සදිසො හමඤ්චි”ති විධා, “භීනො හමඤ්චි”ති විධා. ඉලා ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසා විධා. ඉලාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං විධානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො, භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්දඤ්චි. භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉලාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං විධානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

(යථා එසනාසන්නානි තථා විජායෙතඛොති.)

1: 15. 33-48

ආසවයුක්තානි

259-274. තයො මෙ භික්ඛවෙ, ආසවා. කතමෙ තයො: කාමාසවො හවාසවො අච්ඡාසවො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, තයො ආසවා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං ආසවානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්දඤ්චි. භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං ආසවානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 15. 49-64

හවයුක්තානි

275-290. තයො මෙ භික්ඛවෙ, හවා. කතමෙ තයො: කාමහවො රූපහවො අරූපහවො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, තයො හවා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං හවානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්දඤ්චි. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං හවානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 15. 17-32

විධාසුත්‍ර

243-258. මහණෙනි, මේ විධා (-මාන) තුනෙනි. කවර තුනෙක යත්: “මම ශ්‍රේෂ්ඨයෙමි”යි මානායෙකි. “මම සදෘශයෙමි”යි මානායෙකි. “මම භීතයෙමි”යි මානායෙකි. මහණෙනි, මේ මාන-තුනයි. මහණෙනි, මේ මාන තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස ... ඝෛය කිරීම පිණිස ... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසස්සන විරාගනිසස්සන නිරොධනිසස්සන වොසසග්ගපරිණාමී වූ සමච්ඡේදිකිය වඩයි ... සමච්චාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ මාන කොටස් තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

(ඵසනා සුතුරු මෙන් විතර කටයුතු)

1. 13. 33-48

ආසවසුත්‍ර

259-274 මහණෙනි, මේ ආසව තුනෙනි. කවර තුනෙක යත්: කාමාසව හවාසව අවිද්‍යාසව යි. මහණෙනි, මේ ආසව තුන යි. මහණෙනි, මේ ආසව තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේක-නිසස්සන විරාගනිසස්සන නිරොධනිසස්සන වොසසග්ගපරිණාමී වූ සමච්ඡේදිකිය වඩයි... සමච්චාසමාධිය වඩයි මහණෙනි, මේ ආසව තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 49-64

හවසුත්‍ර

275-294. මහණෙනි, මේ හව තුනෙනි. කවර තුනෙක යත්: කාමහව රූපහව අරූපහව යි. මහණෙනි, මේ හව තුන යි. මහණෙනි, මේ හවත්‍රය වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසස්සන විරාගනිසස්සන නිරොධනිසස්සන වොසසග්ගපරිණාමී වූ සමච්ඡේදිකිය වඩයි... සමච්චාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ හවත්‍රය වෙසෙසින් දැනීම පිණිස.. පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 65-80

දුක්ඛතාසුත්තානි

291-306. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, දුක්ඛතා. කතමා තිසෙසා: දුක්ඛදුක්ඛතා සඛිඛාරදුක්ඛතා විපරිණාමදුක්ඛතා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසා දුක්ඛතා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං දුක්ඛතානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති. විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං දුක්ඛතානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 15. 81-96

විලසුත්තානි

307-322. තයොමෙ භික්ඛවෙ, විලා. කතමෙ තයො: රාගො විලො දෙසො විලො මොහො විලො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, තයො විලා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනනං විලානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනනං විලානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 14. 97-112

මලසුත්තානි

323-338. තිණ්ණමානි භික්ඛවෙ, මලානි. කතමානි තිණ්ණ රාගො මලං. දෙසො මලං. මොහො මලං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණ මලානි. ඉමෙසං භික්ඛවෙ, තිණ්ණනනං මලානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනනං මලානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 15. 65-80

දුක්ඛතාසුත්ත

291-306. මහණෙනි, මේ දුක්ඛතා (දුක්ඛඵ) තුනෙනි. කවර තුනෙනි යත්: දුක්ඛදුක්ඛතා සංඛාරදුක්ඛතා විපරිණාමදුක්ඛතා යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛතා තුන යි. මහණෙනි, මේ ත්‍රිවිධ දුක්ඛතාවන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඤ්චිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොසසඤ්ඤපරිණාමී සමොද්ධිය වඩයි... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ ත්‍රිවිධ දුක්ඛතාවන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 81-96

බිලසුත්ත

307-322. මහණෙනි, මේ බිල (හුල්) තුනෙනි. කවර තුනෙනි යත්: රාගබිල දෙසබිල මොහබිල යි. මහණෙනි, මේ බිල තුන යි. මහණෙනි, මේ ත්‍රිවිධ බිලයන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස.. පැහීම පිණිස අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඤ්චිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොසසඤ්ඤපරිණාමී වූ සමොද්ධිය වඩයි... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ ත්‍රිවිධ බිලයන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස.. පැහීම පිණිස මේ අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 97-112

මලසුත්ත

323-338. මහණෙනි, මේ මල (කිරිටි) තුනෙනි. කවර තුනෙනි යත්: රාගමල යැ දෙසමල යැ මොහමල යැ යි. මහණෙනි, මේ මල තුන යි. මහණෙනි, මේ මල තුන මවසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිදු දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඤ්චිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොසසඤ්ඤපරිණාමී වූ සමොද්ධිය වඩයි. සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන්මල වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිදු දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 113-128

නීසසුත්තානි

339-354. තයොමෙ භික්ඛවෙ, නීසා¹. කතමෙ තයො: රාගො නිසො දෙසො නිසො. මොහො නිසො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, තයො නීසා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං නීසානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චිද්ධිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති. විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං නීසානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

1. 15. 129-144

වෙදනාසුත්තානි

355-370. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, වෙදනා. කතමා තිසෙසා: සුඛා වෙදනා. දුක්ඛා වෙදනා. අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසා වෙදනා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනතං වෙදනානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චිද්ධිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනතං වෙදනානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

1. 15. 145-160

තණ්හාසුත්තානි

371-386. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, තණ්හා. කතමා තිසෙසා: කාමතණ්හා හවතණ්හා විහවතණ්හා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසා තණ්හා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනතං තණ්හානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චිද්ධිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනතං තණ්හානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

(යථා එසනාසුත්තානි තථා සඛං විජ්ඣා රෙතඛං)

එසනාවග්ගො පණ්ණරසමො.

කත්තූඤ්ඤා:

එසනා විධා ආසවා හවා දුක්ඛතා ව තිසෙසා
බ්ලා මලානි නීසා ව වෙදනාහි තණ්හාහි වාති.

1. නීසා - සා.

1. 15. 113-128

නීසසුත්‍ර

339-354. මහණෙනි, මේ නීස (දුක්) තුනෙනි. කවර තුනෙක යත්: රාගනීස, දෙසනීස, මොහනීස යි. මහණෙනි, මේ නීස තුන යි. මහණෙනි, මේ නීසතුන වෙසෙසන් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විචේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී වූ සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ නීසතුන වෙසෙසින් දැනුම පිණිස.. පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස.. මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 129-144

වෙදනාසුත්‍ර

355 370 මහණෙනි, මේ වෙදනා තුනෙනි. කවර තුනෙක යත් සුවවෙදනා දුක්වෙදනා නොදුක්නොසුවවෙදනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් වෙදනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් වෙදනාවන් වෙසෙසින් පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස.. ගෙවීම පිණිස.. පැහීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විචේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී වූ සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් වෙදනාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස.. ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 145-160

තණ්හාසුත්‍ර

371-386. මහණෙනි, මේ තණ්හා තුනෙනි. කවර තුනෙක යත්: කාමතණ්හා භවතණ්හා චිහවතණ්හා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් තණ්හාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් තණ්හාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විචේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් තණ්හාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

(එසනා සුත්‍ර මෙන් සියල්ල ඒකර කටයුතු) පසළොස්වැනි එසනාවර්ගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

එසනා විධා, ආසව, භව, ත්‍රිවිධ දුක්ඛතා, ටීල, මල, නීස, වෙදනා, තණ්හා යි භොධසක දඟයෙකි. හෙවත් සුත්‍ර එක්සිය සැලකේ යි.

16. ඔසවගෙහා

1. 16. 1-16

ඔසසුත්තානී

387-402. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ වත්තාරො: කාමොසො හවොසො දිට්ඨොසො අච්ඡාසො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ඔසා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං ඔසානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛො. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං ඔසානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛොති.

(යථා එසනා සොළසසුත්තානානි තථාවිජ්ජාරෙතඛොති.)

1. 16. 17-32

යොගසුත්තානී

403-418. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, යොගා. කතමෙ වත්තාරො: කාමයොගො හවයොගො දිට්ඨියොගො අච්ඡායොගො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො යොගා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං යොගානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛො. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං යොගානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛොති.

1. 16. 33-48

උපාදනසුත්තානී

419-434. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, උපාදනානි, කතමානි වත්තාරි කාමුපාදනං දිඤ්ඤපාදනං සිලබ්බතුපාදනං අක්ඛවංශුපාදනං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි උපාදනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ චතුක්ඛං උපාදනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛො. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං උපාදනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛොති.

16: ඔස වර්ගය

1. 16. 1-16

ඔස සූත්‍ර

387-402. මහණෙනි, මේ ඔස (සැඬදියපහර) සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: කාමොස (කාමෙශුණයන්හි දැඩි රාගය) භවොස (රූපාරූපභවයන්හි දැඩි රාගය) දිට්ඨොස (දෙසැටදිටු) අවිජ්ජාසය. මහණෙනි, මොහු සිටු ඔසයෝ යි. මහණෙනි, මේ සිටුඔසයන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිටු ඔසයන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

(ඵසනාසූත්‍ර මෙන් සොළොස් සූත්‍රාන්ත විතරකටයුතුයි.)

1. 16. 17-32

යොග සූත්‍ර

403-418. මහණෙනි, මේ යොග (යෙදීම) සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: කාමයොග භවයොග දිට්ඨියොග අවිජ්ජායොග යි. මහණෙනි, මේ යෝග සතර යි. මහණෙනි, මේ යෝග සතර වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිටු යෝගයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 33-48

උපාදන සූත්‍ර

419-434. මහණෙනි, මේ උපාදන (දැඩි ගැනුම) සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: කාමුපාදන දිට්ඨපාදන, සීලබ්බතුපාදන, අක්ඛවාදුපාදන යි. මහණෙනි, මේ උපාදන සතර යි. මහණෙනි, මේ උපාදන සතර වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිටු උපාදනයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 49-64

ගන්ධසුත්තානි

435-450. වන්හාරොමෙ භික්ඛවෙ, ගන්ධා කතමෙ වන්හාරො: අභිජ්ඣා කායගන්ධො ව්‍යාපාදෙ කායගන්ධො සීලබ්බතපරාමාසො කායගන්ධො ඉදංසම්මොභිනිවෙසො කායගන්ධො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ගන්ධා ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං ගන්ධානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මොදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මොසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං ගන්ධානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 16. 65-80

අනුසයසුත්තානි

351-466. සක්ඛමෙ භික්ඛවෙ, අනුසයා. කතමෙ සක්ඛ: කාමරාගානුසයො පටිසානුසයො දිට්ඨානුසයො විචිකිච්ඡානුසයො මානානුසයො හවිරාගානුසයො අච්ඡානුසයො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සක්ඛ අනුසයා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, සක්ඛන්තං අනුසයානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්මොදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මොසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, සක්ඛන්තං අනුසයානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 16. 81-96

කාමගුණසුත්තානි

467-482. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, කාමගුණා කතමෙ පඤ්ච: චක්ඛවිඤ්ඤායා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනීයා. සොතවිඤ්ඤායා සඤ්ඤා -පෙ- සානවිඤ්ඤායා ගජ්ඣා -පෙ- ජීවහාවිඤ්ඤායා රසා -පෙ- කායවිඤ්ඤායා ථොට්ඨංඛා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනීයා. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච කාමගුණා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං කාමගුණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මොදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මොසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තං කාමගුණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 16. 49-64

ගන්ධ සූත්‍ර

435-450. මහණෙනි, මේ ගන්ධ (ගෙතීම) සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: අභිජ්ඣාකායගන්ධ ව්‍යාපාදකායගන්ධ සීලධ්මතපරාමාස-කායගන්ධ ඉදංසව්චාභිනිවෙසකායගන්ධ යි. මහණෙනි, මේ ගන්ධ සතර යි. මහණෙනි, මේ ගන්ධසතර වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභීමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභීමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ග්‍රන්ථයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභීමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 65-80

අනුසය සූත්‍ර

451-466. මහණෙනි, මේ අනුසය (නිදිගත්කෙලෙස්) සතෙකි. කවර සතෙක යත්: කාමරාගානුසය පටිසානුසය දිට්ඨානුසය විචිකිච්ඡානු-සය මානානුසය භවරාගානුසය අවිජ්ජානුසය යි. මහණෙනි, මොහු සත් අනුසයයෝ යි. මහණෙනි, මේ සත් අනුසයයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභීමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභීමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට සමොදිට්ඨිය වඩයි.. සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සත් අනුසයයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභීමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 81-96

කාමගුණ සූත්‍ර

467-482. මහණෙනි, මේ කාමගුණ පයෙකි. කවර පයෙක යත්: ඉෂ්ට වූ කෘතන වූ මනාප වූ ප්‍රියඤ්ජරූප වූ කාමොපසංහිත වූ රජනීය වූ ඇඹින් දතයුතු රූපයෝ ය... කනින් දතයුතු ඉබ්දයෝ ය... නැහැයෙන් දතයුතු ගන්ධයෝ ය.. දිවින් දතයුතු රසයෝ ය ඉෂ්ට වූ කෘතන වූ මනවධන ප්‍රියඤ්ජාච වූ කාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු කයින් දතයුතු ස්පර්ශයෝ යි. මහණෙනි, මොහු පස්කම් ගුණයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස්කම් ගුණයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස අරිඅටභීමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභීමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස්කම් ගුණයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභීමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16, 97-112

නිවරණසුද්ධානි

483-498. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, නිවරණානි. කතමානි පඤ්ඤා: කාමච්ඡන්දනිවරණං ව්‍යාපාදනිවරණං ජිනමිඳුනිවරණං උඤ්චවකුකුච්චනිවරණං විචිකිච්ඡානිවරණං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා නිවරණානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං නිවරණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤානං නිවරණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 16. 113-128

උපාදනකඛන්ධසුද්ධානි

499-514. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, උපාදනකඛන්ධා. කතමෙ පඤ්ඤා: රුද්ධපාදනකඛන්ධො වෙදනුපාදනකඛන්ධො සඤ්ඤපාදනකඛන්ධො සඛ්ඛාරුපාදනකඛන්ධො විඤ්ඤානුපාදනකඛන්ධො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාපාදනකඛන්ධා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උපාදනකඛන්ධානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උපාදනකඛන්ධානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 16. 129-144

ඔරමහාගීයසංයොජනසුද්ධානි

515-530. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඔරමහාගීයානි සංයොජනානි. කතමානි පඤ්ඤා: සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො කාමච්ඡන්දෙ ව්‍යාපාදෙ. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාරමහාගීයානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඛෙඛාති.

1. 16. 97-112

නීවරණ සූත්‍ර

483-498. මහණෙනි, මේ නීවරණ පසෙකි. කවර පසෙක යත්: කාමච්ඡන්දනීවරණය ව්‍යාපාදනීවරණය චීනම්ඛනීවරණය උභිච්චකුකකුච්චනීවරණය විචිකිච්ඡනීවරණය යි. මහණෙනි, මේ නීවරණ පස යි. මහණෙනි, මේ නීවරණ පස වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිදු දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොඤ්ඤපරිණාමී කොට සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ නීවරණ පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ක්ෂය කරන පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 113-128

උපාදනාකමන්ධ සූත්‍ර

499-514. මහණෙනි, මේ උපාදනාකමන්ධ පසෙකි. කවර පසෙක යත්: රුප්පාදනාකමන්ධය වේදනුපාදනාකමන්ධය සංකෘපාදනාකමන්ධය සංඛාරුපාදනාකමන්ධය විඤ්ඤපාදනාකමන්ධය යි. මහණෙනි, මේ උපාදනාකමන්ධ පස යි. මහණෙනි, මේ උපාදනාකමන්ධ පස වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිදු දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට නමාච්ච සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ උපාදනාකමන්ධ පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ක්ෂය කරන පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 129-144

ඔරමහාගීයසංයොජනසූත්‍ර

515-530. මහණෙනි, මේ ඔරමහාගීය සංයොජන පසෙකි. කවර පසෙක යත්: සසංකායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සිලබ්බතපරාමාස කාමච්ඡන්ද ව්‍යාපාද යි. මහණෙනි, මේ ඔරමහාගීය සංයොජන පස යි. මහණෙනි, මේ ඔරමහාගීය සංයොජන පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට නැවුණු සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ ඔරමහාගීය සංයොජන පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ක්ෂය කරනු පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 145-160

උදාමහාගියසංයොජනසුත්තානි

531-546. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උදාමහාගියානි සංයොජනානි. කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උදුංචිං අවිජ්ජා. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුදාමහාගියානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තං උදාමහාගියානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරිකබ්බායාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනඛො. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තං උදාමහාගියානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරිකබ්බායාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනඛොති.

(යථා එසනා සුත්තන්තා තථා සබ්බෙසු පෙය්‍යාලෙසු සොළස සොළස සුත්තන්තා විජ්ජාරෙතඛො.)

ඔසවග්ගො සොළසමො.

කත්‍රුද්දනං:

ඔසා යොගා උපාදනා ගජ්ඣා අනුසයාපි ව කාමගුණ නිවරණා ඛන්ධා ඔරුදාමහාගියානි.

මග්ග සංයුතං සමන්තං.

කත්‍ර වග්ගද්දනං:

අවිජ්ජා වග්ගො පඨමො දුතියො විභාරො චූච්චිති. මිට්ඨකතවග්ගො තුතියො චතුඤ්ඤා පට්ටකති ව. අඤ්ඤාතිජ්ජියො පඤ්චමො ජට්ටො සුරියපෙය්‍යාලො, එකධම්මො දුවෙ ගඛනා පෙය්‍යාලාපි ව චත්තාරො. අපමාදෙ තෙළසමො බලවග්ගො ව චූද්දසො, එසනා පණ්ණරසමො ඔසවග්ගො සොළසමොති.

1. 16. 145-160

උද්ධමහාගීයසංයොජනසූත්‍ර

531-546. මහණෙනි, මේ උද්ධමහාගීය සංයොජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධමි අච්ඡා යි. මහණෙනි, මේ උද්ධමහාගීය සංයොජන පසයි. මහණෙනි, මේ උද්ධමහාගීය සංයොජන පස වෙසෙසින් දුනුම පිණිස... පිරිසිදු දුනුම පිණිස... ඤය කරනු පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි සමණ විචෙකනි:ශ්‍රීත වූ විරාගනි:ශ්‍රීත වූ නිරොධනි:ශ්‍රීත වූ නිර්වාණයට නමා වූ සමමාදිවධිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ පඤ්ඤාඋද්ධමහාගීය සංයොජනයන්ගේ අභිඤ්චා පිණිස... පරිඤ්චා පිණිස ඤය කරන පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුක්තේ යි.

(එසනා සූත්‍ර මෙන් සිසුලු පෙය්‍යාලයන්හි සූත්‍ර සොළස සොළස විතර කටයුතු යි.)

භොළොස් වැනි ඔසවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යෙහෙ, උපාදාන, ගඤ්ඤ, අඤ්ඤාය. කාමගුණ, නිවරණ, ඔඤ්ඤ, ඔරමහාගීය, උද්ධමහාගීය යි භොධගත දගයෙකි. සූත්‍ර එක්සිය සෑදෙකි යි.

මග්ගසංයුත්තය නිමිගේ යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

පළමුවැන්න අච්ඡාවර්ගය යි. දෙවැන්න විහාරවර්ගය යි කියනු ලැබේ. තෙවැන්න මිච්ඡත්තවර්ගය යි. සිවුවැන්න පටිපක්ඛි වර්ගය යි. පස්වැන්න අඤ්ඤානිත්ථියවර්ගය යි. සවැන්න සූරිය-පෙය්‍යාල යි. එකධම්මවර්ග දෙකෙකි. ගඤ්ඤාපෙය්‍යාල ද සතරෙකි. තෙළොස්වැන්න අසමාදවර්ගය යි. තුදස්වැන්න ඛලකරණියවර්ගය යි. පසළොස්වැන්න එසනාවර්ගය යි. සොළොස්-වැන්න ඔසවර්ගය යි.

2. බොජකවිගසංසුභා.

1. පබ්බතවග්ගො

2. 1. 1

භිමවනසුභා.

547. පාවතුවීයා:

භිමවනං භික්ඛවෙ, පබ්බතරාජානං¹ ත්‍රිසංඝාය නාගා කායං වඩෙඪන්ති ඛලං ගාභෙන්ති. තෙ තස්ස කායං වඩෙඪන්ති ඛලං ගාභෙන්ති කුසුඛධෙහ ඔතරන්ති. කුසුඛධෙහ ඔතරීන්ති මහාසොධෙහ ඔතරන්ති. මහාසොධෙහ ඔතරීන්ති කුනකදියො ඔතරන්ති. කුනකදියො ඔතරීන්ති මහානදියො ඔතරන්ති. මහානදියො ඔතරීන්ති මහාසමුද්දං සාගරං ඔතරන්ති. තෙ තස්ස මහනතතං වෙසුලුතං ආපජ්ඣති කායෙන. එවමෙව බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසංඝාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්තබොජකධෙහ භාවෙනො සත්තබොජකධෙහ ධ්වුලීකරොන්තො මහනතතං වෙසුලුතං පාපුණාති ධමමෙසු.

කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසංඝාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්තබොජකධෙහ භාවෙනො සත්තබොජකධෙහ ධ්වුලීකරොන්තො මහනතතං වෙසුලුතං පාපුණාති ධමමෙසු: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසමොජකධං භාවෙති විවෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. ධම්මවිචයසමොජකධං භාවෙති විවෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. විරියසමොජකධං භාවෙති විවෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. පීතිසමොජකධං භාවෙති විවෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. පංසද්ධිසමොජකධං භාවෙති විවෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. සමාධිසමොජකධං භාවෙති විවෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. උපෙක්ඛාසමොජකධං භාවෙති විවෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. එවං බො භික්ඛවෙ භික්ඛු සීලං නිසංඝාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්තබොජකධෙහ භාවෙනො සත්තබොජකධෙහ ධ්වුලීකරොන්තො මහනතතං වෙසුලුතං පාපුණාති ධමමෙසුති.

2. 1. 2

කායසුභා.

548. පාවතුවීයා:

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අයං කායො ආභාරට්ඨිතිකො ආභාරං පටිඵම තිට්ඨති, අනාභාරො නො තිට්ඨති. එවමෙව බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා නිවරණං ආභාරට්ඨිතිකා ආභාරං පටිඵව තිට්ඨති, අනාභාරො නො තිට්ඨන්ති.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනන්තස්ස වා කාමච්ඡද්දස්ස උප්පාදය උප්පනන්තස්ස වා කාමච්ඡද්දස්ස භියොනාභාවාය වෙසුලුඌය. අස්ථි භික්ඛවෙ සුභනිථිතං. තස්ස අයොනිසො මනසිකාරධ්වුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනන්තස්ස වා කාමච්ඡද්දස්ස උප්පාදය උප්පනන්තස්ස වා කාමච්ඡද්දස්ස භියොනාභාවාය වෙසුලුඌය.

1. පබ්බතරාජං - 1, සා:

2. බෞද්ධධර්ම සංයුත්තය

1. පබ්බත වර්ගය

2. 1. 1

හිමවන්තසුත්‍රය

547. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, හිමවන් පවුරජ නිසා නාගයෝ කය වඩත්, බල ගන්වත්. ඔහු එහි කය වඩා, බල ගන්වා කුඩා හෙබවලට බසිති. කුඩා හෙබවලට බැස මහ හෙබවලට බසිති. මහ හෙබවලට බැස කුඩා ගඬයාවලට බසිති. කුඩා ගඬයාවලට බැස මහ ගඬයාවලට බසිති. මහ ගඬයාවලට බැස මහමුහුදට සයුරට බසිති. ඔහු එහි කයින් මහත්කයට විපුලකයට පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සප්තබොධාධයයන් වඩන්නේ සප්තබොධාධයයන් බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්කයට විපුලකයට පැමිණේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සප්තබොධාධයයන් වඩන්නේ සප්තබොධාධයයන් බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්කයට විපුලකයට පැමිණේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ විවේකනිසිත්ත වූ විරාගනිසිත්ත වූ නිරොධනිසිත්ත වූ වොසුඤ්ඤාපරිණාමී වූ සතිසංඛොජ්ඣායය වඩයි. විවේකනිසිත්ත විරාගනිසිත්ත නිරොධනිසිත්ත වොසුඤ්ඤාපරිණාමී වූ ධම්මච්චයසංඛොජ්ඣායය වඩයි. විවේකනිසිත්ත විරාගනිසිත්ත නිරොධනිසිත්ත වොසුඤ්ඤාපරිණාමී වූ චර්යාසංඛොජ්ඣායය වඩයි. විවේකනිසිත්ත විරාගනිසිත්ත නිරොධනිසිත්ත වොසුඤ්ඤාපරිණාමී වූ පිහිසමඛොජ්ඣායය වඩයි. විවේකනිසිත්ත විරාගනිසිත්ත නිරොධනිසිත්ත වොසුඤ්ඤාපරිණාමී වූ පසසද්ධිසමඛොජ්ඣායය වඩයි. විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සමාධිසමඛොජ්ඣායය වඩයි. විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු උපෙකා සමඛොජ්ඣායය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සත්ඛොජ්ඣ වඩන්නේ සත්ඛොජ්ඣ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්කයට විපුලකයට පැමිණේ යි.

2. 1. 2

කායසුත්‍රය

548. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, යම්කෙසේ ආහාර ප්‍රත්‍යයයෙන් සිටුනා මේ කය අහර නිසා පවතී ද, අහර නැති වී නො පවතී ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම ආහාරප්‍රත්‍යයයෙන් සිටුනා පඤ්ඤා නිවරණයෝ අහර නිසා පවතිත්, අහර නැති වී නො පවතිත්.

මහණෙනි, නූපන් කාමච්ඡදය ඉපදීම පිණිස ද උපන් කාමච්ඡදයාගේ බහුල බව විපුල බව පිණිස ද ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ඉහනිමිත්තෙක ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් මේ ද නූපන් කාමච්ඡදය ඉපදීම පිණිසත්, උපන් කාමච්ඡදය බොහෝ විට පිණිසත් විපුලකය පිණිසත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස භියොභාවාය වෙට්ඨලොය: අපී භික්ඛවෙ, පටිසන්තිමිත්තං. තඤ්ඤොතිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස භියොභාවාය වෙට්ඨලොය.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා චීනමිඤ්ඤස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා චීනමිඤ්ඤස්ස භියොභාවාය වෙට්ඨලොය: අපී භික්ඛවෙ අරති තඤ්ඤී විජ්ජිකා හතඤ්ඤමුඤ්ඤො වෙනසො චීනතනං. තඤ්ඤොතිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා චීනමිඤ්ඤස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා චීනමිඤ්ඤස්ස භියොභාවාය වෙට්ඨලොය.

අපී භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා උඤ්චවකුකුච්චස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා උඤ්චවකුකුච්චස්ස භියොභාවාය වෙට්ඨලොය. අපී භික්ඛවෙ වෙනසො අට්ඨපසමො. තඤ්ඤොතිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා උඤ්චවකුකුච්චස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා උඤ්චවකුකුච්චස්ස භියොභාවාය වෙට්ඨලොය.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනාය වා විචිකිච්චාය උප්පාදය උප්පනනාය වා විචිකිච්චාය භියොභාවාය වෙට්ඨලොය? අපී භික්ඛවෙ විචිකිච්චායානියා ධමමො. තඤ්ඤොතිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනනාය වා විචිකිච්චාය උප්පාදය උප්පනනාය වා විචිකිච්චාය භියොභාවාය වෙට්ඨලොය. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අයං කායො ආභාරට්ඨිතිකො ආභාරං පටිච්ච නිට්ඨති. අනාභාරො නො නිට්ඨති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ ඉමෙ පඤ්ඤා නීවරණා ආභාරට්ඨිතිකා ආභාරං පටිච්ච නිට්ඨන්ති. අනාභාරො නො නිට්ඨන්ති.

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ අයං කායො ආභාරට්ඨිතිකො, ආභාරං පටිච්ච නිට්ඨති, අනාභාරො නො නිට්ඨති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ සත්ත ඛොඤ්ඤාධර්මා ආභාරට්ඨිතිකා ආභාරං පටිච්ච නිට්ඨන්ති. අනාභාරො නො නිට්ඨන්ති. කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා සතිසංඛොඤ්ඤාධර්මාස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා සතිසංඛොඤ්ඤාධර්මාස්ස භාවනාය පාරිපුරියා අපී භික්ඛවෙ සතිසංඛොඤ්ඤාධර්මානිසා ධමමො. තඤ්ඤොතිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා සතිසංඛොඤ්ඤාධර්මාස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා සතිසංඛොඤ්ඤාධර්මාස්ස භාවනාය පාරිපුරියා.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා ධමමවිචිය-සංඛොඤ්ඤාධර්මාස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා ධමමවිචියසංඛොඤ්ඤාධර්මාස්ස භාවනාය පාරිපුරියා: අපී භික්ඛවෙ කුසලාකුසලා ධමමා සාවජ්ජාන-වජ්ජා ධමමා භීතපාඤ්ඤා ධමමා කණ්ඩුකුසස්සට්ඨාභාරා ධමමා. තඤ්ඤොතිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා ධමමවිචියසංඛොඤ්ඤාධර්මාස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා ධමමවිචිය-සංඛොඤ්ඤාධර්මාස්ස භාවනාය පාරිපුරියා.

මහණෙනි, නූපන් ව්‍යාපාදය ඉපදීම පිණිසත් උපන් ව්‍යාපාදයාගේ බහුල බව විපුල බව පිණිසත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ප්‍රතිසනිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙක් බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් ව්‍යාපාදය ඉපදීම පිණිසත් උපන් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපන් ඊතමිඤ්ඤය ඉපදීම පිණිසත් උපන් ඊතමිඤ්ඤයාගේ බහුල බව විපුලත්වය පිණිසත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි (ප්‍රාන්තසෙනාසනයන්හි හා අධිකුල) ධම්මයන්හි නො ඇල්මෙක් තෙලරියෙක් (මැලිබවෙක්) මැලි හැරීමෙක් (කායවිප්‍රමභණ්ඩයෙක්) බත්මකයෙක් සිතේ මැලිබවෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙක් බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් ඊතමිඤ්ඤය ඉපදීම පිණිසත් උපන් ඊතමිඤ්ඤයාගේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපන් උඤ්චකුක්කුච්චය ඉපදීමටත් උපන් උඤ්චකුක්කුච්චයාගේ බොහෝබවටත් විපුලත්වයටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිතේ නො සන්තිදුමෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙක් බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් උඤ්චකුක්කුච්චයාගේ ඉපදීමටත් උපන් උඤ්චකුක්කුච්චයාගේ බොහෝ බවටත් විපුලත්වයටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපන් විචිකිච්ඡාව ඉපදීමටත් උපන් විචිකිච්ඡාවගේ බොහෝ බවටත් විපුලත්වයටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, විචිකිච්ඡාවට හිත වූ ධම්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙක් බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් විචිකිච්ඡාව ඉපදීමටත් උපන් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බවටත් විපුලත්වයටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි. මහණෙනි, යම්සේ මේ කය ප්‍රත්‍යයසථිකික වේ ද ප්‍රත්‍යය නිසා පවතී ද, ප්‍රත්‍යය නැති වී නො පවතී ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ පඤ්ච නිවර්ණයෝ ප්‍රත්‍යයසථිකිකයහ. ප්‍රත්‍යය නිසා පවතීත්, ප්‍රත්‍යය නැතිවී නො පවතීත්.

මහණෙනි, යම්සේ මේ කය ප්‍රත්‍යයසථිකික වේ ද, ප්‍රත්‍යය නිසා පවතී ද, ප්‍රත්‍යය නැති වී නො පවතී ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම සජ්ඣ බෞද්ධධර්මයෝ ප්‍රත්‍යයසථිකිකයහ, ප්‍රත්‍යය නිසා පවතීත්. ප්‍රත්‍යය නැති වී නො පවතීත්. මහණෙනි, නූපන් සතිසම්බොද්ධිය ඉපදීමටත් උපන් සතිසම්බොද්ධිය වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සතිසම්බොද්ධියට හිත වූ ධම්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙක් බහුල කිරීමෙක් වේ ද නූපන් සතිසම්බොද්ධිය ඉපදීමටත් උපන් සතිසම්බොද්ධියාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපන් ධම්මච්චයසම්බොද්ධියාගේ ඉපැදීමටත් උපන් ධම්මච්චයසම්බොද්ධියාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, කුශලාකුශලධම්මයෝ සාවද්‍යානවද්‍යධම්මයෝ භීතප්‍රණීතධම්මයෝ කාෂ්ණ්‍යුකලසප්‍රතිභාගධම්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙක් බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් ධම්මච්චයසම්බොද්ධියාගේ ඉපැදීමටත් උපන් ධම්මච්චයසම්බොද්ධියාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා විරියසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා විරියසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා: අපී භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නීක්ඛමධාතු පරක්ඛමධාත, තස් යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා විරියසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා විරියසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා පිනිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා පිනිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා: අපී භික්ඛවෙ පිනිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස ධර්මො, තස් යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා පිනිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පිනිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා පසස්ඨිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පසස්ඨිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා: අපී භික්ඛවෙ කායපස්සද්ධි, වීක්ඛපස්සද්ධි, තස් යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා පසස්ඨිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පසස්ඨිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා සමාධිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා සමාධිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා: අපී භික්ඛවෙ, සමප්තිමික්ඛා¹ අබ්භ්ගනිමික්ඛා, තස් යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා සමාධිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා සමාධිසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා උප්පවාසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා උප්පවාසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා: අපී භික්ඛවෙ, උප්පවාසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස ධර්මො, තස් යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා උප්පවාසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා උප්පවාසඤ්ඤාචක්ඛණස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරියා. පෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, අයං ඤාණො ආභාරථසඪිකො ආභාරං පට්ඨව තිලධනී, අයමාභාරො නො තිට්ඨති. ඵවමෙව මො භික්ඛවෙ, ඉමෙ සත්ථා ඤාචක්ඛණ ආභාරථසඪිකා ආභාරං පට්ඨව තිට්ඨහති, අනාභාරා නො තිට්ඨහති.

1. සමාධිමික්ඛා - භ්‍යා.
2. මොච්ඡධර්මධර්මො - භ්‍යා.

මහණෙනි, නූපන් විරියසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් විරියසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, පළමු ඇරඹුණු වියථියෙක්, මැලිබැවින් නික්මුණු වියථියෙක්, මතුමතු තැන් ඇක්මෙනා වියථියෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් විරියසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් විරියසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපන් පිතිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් පිතිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, පිතිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාට හිත වූ ධර්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන්, බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් පිතිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් පිතිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපන් පසසද්ධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් පසසද්ධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: (වේදනා සංඤ්ඤා සංඛාර යන) නාම කයෙහි බර හැරීමෙන්, සිතෙහි බර හැරීමෙන් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් පසසද්ධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් පසසද්ධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපන් සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, සමජනිමිත්තයෙක් එකාලඛනනිමිත්තයෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපන් උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත්, උපන් උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාට හිත වූ ධර්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපදීමටත් උපන් උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි. මහණෙනි, යම්ගේ මේ කය ප්‍රත්‍යයසීතික වේ ද, ප්‍රත්‍යය නිසා පවතී ද, ප්‍රත්‍යය නැති ව නො පවතී ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ ස්පත බොධාඛයෝ ප්‍රත්‍යයසීතිකයහ. ප්‍රත්‍යය නිසා පවතීත්. ප්‍රත්‍යය නැති ව නො පවතීත් යි.

2. 1. 3

සිලසුඤ්ඤා

549. යෙ තෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සිලසමපන්නා සමාධිසමපන්නා පඤ්ඤාසමපන්නා චිත්තනිසමපන්නා චිත්තනිඤ්ඤාදස්සනසමපන්නා. දස්සනමපභංගි භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදමී. සවනමපභංගි භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදමී. උපසංඛාමනමපභංගි භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදමී. පඨිරුපාසනමපභංගි භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදමී, අනුස්සතිමපභංගි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදමී. අනුපබ්බජ්ජමපභංගි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදමී. තං කිස්ස හෙතු: තථාරූපානං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ධම්මං සුඤ්ඤා ද්වයෙන³ වූපකට්ඨා විහරති කායවූපකාසෙන ච වීක්ඛවූපකාසෙන ච. සො තථා වූපකට්ඨා විහරතොනා තං ධම්මං අනුස්සරති අනුවිතසෙකති.

යස්මී සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා⁴ වූපකට්ඨා විහරතොනා තං ධම්මං අනුස්සරති අනුවිතසෙකති. සතිසඤ්ඤාජ්ඣංඛො තස්මී සමයෙ තස්ස භික්ඛුනො ආරඥා හොති. සතිසඤ්ඤාජ්ඣංඛං යස්මී සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, සතිසඤ්ඤාජ්ඣංඛො තස්මී සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිසුරිං ගවජති. සො තථා සතො විහරතොනා තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනති පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ජති.

යස්මී සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සතො විහරතොනා තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනති පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ජති, ධම්මච්චයසඤ්ඤාජ්ඣංඛො තස්මී සමයෙ තස්ස භික්ඛුනො ආරඥා හොති. ධම්මච්චයසඤ්ඤාජ්ඣංඛං යස්මී සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, ධම්මච්චයසඤ්ඤාජ්ඣංඛො තස්මී සමයෙ තස්ස භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගවජති. තස්ස තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනතො පච්චරතො පරිච්චංසමාපජ්ජතො ආරඥං හොති විරියං අසලීනං.

යස්මී සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනතො පච්චරතො පරිච්චංසමාපජ්ජතො ආරඥං හොති විරියං අසලීනං, විරියසඤ්ඤාජ්ඣංඛො තස්මී සමයෙ භික්ඛුනො ආරඥා හොති. විරියසඤ්ඤාජ්ඣංඛං යස්මී සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, විරියසඤ්ඤාජ්ඣංඛො තස්මී සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගවජති. ආරඥවිරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා.

යස්මී සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආරඥවිරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා, පිතිසඤ්ඤාජ්ඣංඛො තස්මී සමයෙ භික්ඛුනො ආරඥා හොති. පිතිසඤ්ඤාජ්ඣංඛං යස්මී සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, පිතිසඤ්ඤාජ්ඣංඛො තස්මී සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගවජති. පිතිමනස්ස කායොපි පස්සමහති වීක්ඛමපි පස්සමහති,

1. පාභං - මඤ්ඤා.
 2. ඛහුපකාරං - සා.
 3. ද්වයෙන වූපකාසෙන වූපකට්ඨා - මඤ්ඤා.
 4. තථා - මඤ්ඤා, සා.

2. 1. 3

සිලසුත්‍රය

549. මහණෙනි, යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් ශීලසම්පන්න වෙන් ද, සමාධිසම්පන්න වෙන් ද, ප්‍රඥාසම්පන්න වෙන් ද, විමුක්තිසම්පන්න වෙන් ද, විමුක්තිඥාදර්ශනයම්පන්න වෙන් ද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂුන්ගේ දක්මන් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂුන්ගේ (වදන්) ඇසීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. ඒ භික්ෂුන් ඇසුරු කිරීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. ඒ භික්ෂුන් සිහි කිරීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. ඒ භික්ෂුන් අනුව පැවිදිවීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, එබඳු භික්ෂුන්ගේ දහම් අසා කායච්චේකය චිත්තච්චේකය යන උභයච්චේකයෙන් යුතු වෑ වෙසේ. හෙතෙමේ එසේ වෙන් ව වසන්නේ ඒ දහම සිහිකරයි, පුනපුනා සිතයි.

මහණෙනි, මහණ, යම්කලෙක යම්සේ වෙන් ව වසන්නේ ඒ ධර්මය සිහි කෙරේ ද පුනපුනා සිතා ද එසමයෙහි ඒ මහණහු විසින් සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය පටන් ගන්නා ලද වෙයි. යම් කලෙක මහණ සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙන්නේ ඒ දහම නුවණින් සොයයි. නුවණ හසුරුවයි. විමසීමට පැමිණේ.

මහණෙනි, මහණ යම්කලෙක එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙන්නේ ඒ දහම නුවණින් සොයා ද, නුවණ හසුරුවා ද, විමසීමට පැමිණේ ද, එසමයෙහි ඒ මහණහු විසින් ධර්මවිච්චයසමොඤ්ඤාචාර්යය පටන්ගන්නා ලද වෙයි. මහණ යම් සමයක ධර්මවිච්චයසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩා ද එසමයෙහි ඒ මහණහුගේ ධර්මවිච්චයසමොඤ්ඤාචාර්යය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ඒ දහම නුවණින් සොයන නුවණ හසුරුවන විමසීමට පැමිණෙන ඔහුගේ විශ්වීය අරඹන ලද වෙයි, සංලීන නො වේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක ඒ දහම නුවණින් සොයන නුවණ හසුරුවන විමසීමට පැමිණෙන මහණහුගේ විශ්වීය අරඹන ලද වේ ද අසංලීන වේ ද, එසමයෙහි මහණ විරියසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ විරියසමොඤ්ඤාචාර්යය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ඇරඹූ වැර ඇත්තනුව නිරාමිභ ප්‍රීතිය උපදී.

මහණෙනි, යම් කලෙක ඇරඹූ වැර ඇති මහණහුට නිරාමිභ ප්‍රීතිය උපදී ද එසමයෙහි මහණහු විසින් ප්‍රීතියමොඤ්ඤාචාර්යය අරඹන ලද වෙයි. යම් කලෙක මහණ තෙමේ ප්‍රීතියමොඤ්ඤාචාර්යය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ ප්‍රීතියමොඤ්ඤාචාර්යය භාවනායෙන් පිරීමට යේ. ප්‍රීත සිත් ඇත්තනුවේ නාම කයත් සැඟැල්ල වේ, සිතත් සැඟැල්ල වේ.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පිතිමනස්ස කායොපි පසසමහති, වීනාච්චි පසසමහති, පසසද්ධිසමොච්ඡාඤ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඥො හොති. පසසද්ධිසමොච්ඡාඤ්ඤායො යසම්¹ සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, පසසද්ධිසමොච්ඡාඤ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගච්ඡති. පසසද්ධිකායස්ස සුඛං හොති සුඛිනො වීනං සමාධියති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පසසද්ධිකායස්ස සුඛිනො වීනං සමාධියති, සමාධිසමොච්ඡාඤ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඥො හොති. සමාධිසමොච්ඡාඤ්ඤායො යසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, සමාධිසමොච්ඡාඤ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගච්ඡති. යො තථා සමාහිතං වීනං සාධුකං අජ්ඣුපෙකඤ්ඤා හොති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සමාහිතං වීනං සාධුකං අජ්ඣුපෙකඤ්ඤා හොති, උපෙඛාසමොච්ඡාඤ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඥො හොති. උපෙඛාසමොච්ඡාඤ්ඤායො යසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, උපෙඛාසමොච්ඡාඤ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගච්ඡති.

ඵච භාවිනෙසු ඛො භික්ඛවෙ සත්තසු ඛොඤ්ඤායො සු ඵච ඛුද්ධිකතෙසු සත්ත ඵලා සත්තානිසංසා පාවිකඛ්ඛා. කතමෙ සත්ත ඵලා සත්තානිසංසා: දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤා ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤා ආරාධෙති, අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤා ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤා ආරාධෙති, අථ පඤ්ඤා ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරිකඛයා අනාරාපරිනිඛ්ඛායි හොති. නො වෙ දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ පඤ්ඤා ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරිකඛයා අනාරාපරිනිඛ්ඛායි හොති, අථ පඤ්ඤා ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරිකඛයා උපහච්ච පරිනිඛ්ඛායි හොති. නො වෙ දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ පඤ්ඤා ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරිකඛයා අනාරාපරිනිඛ්ඛායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤා ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරිකඛයා උපහච්ච පරිනිඛ්ඛායි හොති, අථ පඤ්ඤා ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරිකඛයා අසංඛාරපරිනිඛ්ඛායි හොති.

1. තසම් - මජ්ඣ, සා.
 2. පටිකච්ච - මජ්ඣ, සා.

මහණෙනි, යම් කලෙක ප්‍රිය සිත් ඇති මහණහුගේ කයන් සැහැල්ලු වේ ද සිතත් සැහැල්ලු වේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් පසසඳ්ධිසංඛොඤ්ඤාවය අරඹන ලද වෙයි. යම් කලෙක මහණ පසසඳ්ධිසංඛොඤ්ඤාවය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ පසසඳ්ධිසංඛොඤ්ඤාවය භාවනායෙන් පිරීමට යේ. සැහැල්ලු කාය ඇතියහුට සුවය වේ. සුව ඇතියහුගේ සිත එකඟ වේ.

මහණෙනි, යම් සමයෙක සැහැල්ලු කය ඇති මහණහුගේ සිත එකඟ වේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් සමාධිසංඛොඤ්ඤාවය අරඹන ලද වෙයි. යම් සමයෙක මහණ සමාධිසංඛොඤ්ඤාවය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ සමාධිසංඛොඤ්ඤාවය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ඒ මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලන්නේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මනා කොට මැදහත් ව බලන්නේ වේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙකඛාසංඛොඤ්ඤාවය අරඹන ලද වෙයි. යම් කලෙක මහණ උපෙකඛාසංඛොඤ්ඤාවය වඩා ද, එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙකඛාසංඛොඤ්ඤාවය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ.

මහණෙනි, සජ්ඣ බෞද්ධයන් මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි සත් පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් කැමතිවිය යුතුහ. කවර සත් පල කෙනෙක් ද කවර සත් අනුසස් කෙනෙක් ද, යත්: දිට්ඨමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව ලබයි. ඉදින් දිට්ඨමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව නො ලබා නම් එකල්හි මැරෙන කළ රහත්බව ලබයි. ඉදින් දිට්ඨමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල රහත්බව නො ලබා නම් එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් (බඹ ලොව ඉපිද ආයු අඩක් නො ගෙවා) අතර පිරිනිවෙතසුලු වෙයි. ඉදින් දිට්ඨමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අතර පිරිනිවෙතසුලු නො වේ නම් එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් (බඹලොව ඉපද ආයු අඩක් ගෙවා කෙළවර) ළඟට පැමිණ පිරිනිවෙතසුලු වෙයි. ඉදින් දිට්ඨමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අතර පිරිනිවෙතසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් ආයු කෙළවර ළඟට පැමිණ පිරිනිවෙතසුලු නො වේ නම් එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහරහිත ව පිරිනිවෙතසුලු වෙයි.

නො වෙ දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, හො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අන්තරා පරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා උපහච්ච පරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති, අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා සසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අන්තරාපරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා උපහච්ච පරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා සසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති. අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා උද්ධංසොතො හොති අකන්ඨිගාමී. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, සත්තසු ඛොජ්ඣංඛෙයසු එවං ඛුජ්ජිකතෙසු ඉමෙ සත්ත ඵලා ඝණාතිසංසා පාවිකඛිනාති.

2. 1. 4

වස්සුක්ඛං

550. එකං සමයං ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො සාවස්සං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිකස්ස ආරාමෙ. තත්ථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො භික්ඛු ආමනෙතයි “ආච්ඡො භික්ඛවො”ති. “ආච්ඡො”ති ඛො තෙ භික්ඛු ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තස්ස පච්චසෙසාසු. ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො එතදවොච:

සත්තමෙ ආච්ඡො, ඛොජ්ඣංඛො කතමෙ සත්තං සතිසංඛොජ්ඣංඛො ධර්මවිචයසංඛොජ්ඣංඛො විරියසංඛොජ්ඣංඛො පිනිසංඛොජ්ඣංඛො පසංඤ්ඤාසංඛොජ්ඣංඛො සමාධිසංඛොජ්ඣංඛො උපෙඛාසංඛොජ්ඣංඛොති, ඉමෙ ඛො ආච්ඡො සත්තංඛොජ්ඣංඛො. ඉමෙසං¹ ආච්ඡො, සත්තංඛො ඛොජ්ඣංඛොනං යෙන යෙන ඛොජ්ඣංඛොන ආකඛිනාමී පුබ්බන්තසමයං විහරිතුං. තෙන තෙන ඛොජ්ඣංඛොන පුබ්බන්තසමයං විහරාමී. යෙන යෙන ඛොජ්ඣංඛොන ආකඛිනාමී මජ්ඣන්තකං² සමයං විහරිතුං, තෙන තෙන ඛොජ්ඣංඛොන මජ්ඣන්තකං සමයං විහරාමී. යෙන යෙන ඛොජ්ඣංඛොන ආකඛිනාමී සායන්තසමයං විහරිතුං, තෙන තෙන ඛොජ්ඣංඛොන සායන්තසමයං විහරාමී.

1. ඉමෙසංඛොනං - මජ්ඣං, සා.
 2. මජ්ඣන්තකං - මජ්ඣං.

ඉදින් දිට්ඨමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්ඛව නොලබා නම්, ඉදින් මැරෙන කල රහත්ඛව නොලබා නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අතර පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීයසංයෝජන පස ගෙවීමෙන් ආයු කෙළවර ළඟට පැමිණ පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීයසංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහ රහිත ව පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහ සහිත ව පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. ඉදින් දිට්ඨමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත් ඛව නොලබා නම්, ඉදින් මැරෙන කල රහත්ඛව නොලබා නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අතර පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් ආයු කෙළවර ළඟට පැමිණ පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීයසංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහ රහිත ව පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහ සහිත ව පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අකනිටා යනසුලු උඤ්ඤාතයෙක් වෙයි. මහණෙනි, සප්තබොධාඛයන් මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි මේ සත් ඵලයෝ සත් අනුසස්සු කැමති විය යුත්තාහු යි.

2. 1. 4

වස්සුත්‍රය

550. එක්කලෙක ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සැවැත්තුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමහි වැඩවෙසෙති. එහි දී ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ‘ඇවැත්ති’ මහණෙනි, යි භික්ෂුන් ඇමතුහ. ඒ භික්ෂුහු ‘ඇවැත්ති’ යි ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවනට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ මෙය වදළහ:

“ඇවැත්ති, මේ බොජ්ඣංග සතෙකි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමොඡ්ඤ්ඤාතය ධර්මවිවිසමොඡ්ඤ්ඤාතය විරියසමොඡ්ඤ්ඤාතය පිනිසමොඡ්ඤ්ඤාතය පසුඤ්ඤාතය සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාතය උපෙකඛාසමොඡ්ඤ්ඤාතය යි. මහණෙනි, මොහු සත් බොජ්ඣංගයෝ යි. ඇවැත්ති, මේ සත් බොජ්ඣංගයන් අතුරෙන් යම් යම් බොජ්ඣංගයෙකින් යුතු ව පෙරවරු වසන්නට කැමැති වෙමි නම් ඒ ඒ බොජ්ඣංගයෙන් යුතු ව පෙරවරු වෙසෙමි. යම් යම් බොජ්ඣංගයෙකින් යුතු ව මැදියම වෙසෙන්නට කැමති වෙමි නම් ඒ ඒ බොජ්ඣංගයෙන් යුතු ව මැදියම වෙසෙමි. යම් යම් බොජ්ඣංගයෙකින් යුතු ව සවස් කල වසන්නට කැමැති වෙමි නම් ඒ ඒ බොජ්ඣංගයෙන් යුතු ව සවස් කල වෙසෙමි.

සතිසමොඡ්ඤානිකො ඉති වෙ මෙ ආවුසො, හොති අපමාණොති මෙ හොති. සුසමාරදොති මෙ හොති. තිට්ඨන්තං¹ තිට්ඨතීති පජානාමී. සවෙපි මෙ වචනි, ඉදපච්චයා මෙ වචනීති පජානාමී, -පෙ- උපෙධාසමොඡ්ඤානිකො ඉති වෙ මෙ ආවුසො හොති. අපමාණොති මෙ හොති. සුසමාරදොති මෙ හොති. තිට්ඨන්තං තිට්ඨතීති පජානාමී. සවෙපි මෙ වචනි, ඉදපච්චයා මෙ වචනීති පජානාමී. සෙය්‍යථාපි ආවුසො. රඤ්ඤෙ වා රාජමහාමක්ඛස්ස වා නානාරක්ඛානං දුස්සානං දුස්සකරණිකො පුරො අස්ස සො යඤ්ඤෙදෙව² දුස්සයුගං ආකමෙඛයා පුබ්බන්තසමයං පාරුපියං. තන්තදෙව දුස්සයුගං පුබ්බන්තසමයං පාරුපෙය්‍ය. යඤ්ඤෙදෙව දුස්සයුගං ආකමෙඛයා මඡ්ඤානීකං සමයං පාරුපියං. තන්තදෙව දුස්සයුගං මඡ්ඤානීකං සමයං පාරුපෙය්‍ය. යඤ්ඤෙදෙව දුස්සයුගං ආකමෙඛයා සායන්තසමයං පාරුපියං. තන්තදෙව දුස්සයුගං සායන්තසමයං පාරුපෙය්‍ය.

එවමෙව ඛො'හං ආවුසො, ඉමෙසං සත්තනං ඛොඡ්ඤානිකො යෙන යෙන ඛොඡ්ඤානිකො ආකමිංමී පුබ්බන්තසමයං චිහරිතුං. තෙන තෙන ඛොඡ්ඤානිකො පුබ්බන්තසමයං චිහරාමී. යෙන යෙන ඛොඡ්ඤානිකො ආකමිංමී මඡ්ඤානීකං සමයං චිහරිතුං. තෙන තෙන ඛොඡ්ඤානිකො මඡ්ඤානීකං සමයං චිහරාමී. යෙන යෙන ඛොඡ්ඤානිකො ආකමිංමී සායන්තසමයං චිහරිතුං. තෙන තෙන ඛොඡ්ඤානිකො සායන්තසමයං චිහරාමී. සතිසමොඡ්ඤානිකො ඉති වෙ මෙ ආවුසො, හොති අපමාණොති මෙ හොති. සුසමාරදොති මෙ හොති. තිට්ඨන්තං තිට්ඨතීති පජානාමී. සවෙපි මෙ වචනි ඉදවච්චයා මෙ වචනීති පජානාමී -පෙ- උපෙධාසමොඡ්ඤානිකො ඉති වෙ මෙ ආවුසො හොති, අපමාණොති මෙ හොති. සුසමාරදොති මෙ හොති. තිට්ඨන්තං තිට්ඨතීති පජානාමී. සවෙපි මෙ වචනි, ඉදපච්චයා මෙ වචනීති පජානාමීති.

2. 1. 5

භික්ඛුසුත්තං

551. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඛන්තී -පෙ- එකමන්තං නිසිනො ඛො සො භික්ඛු හගවන්තං එතදචොච: ඛොඡ්ඤානිකො ඛොඡ්ඤානිකො හතො, වුළ්චන්තී කිත්තාවතා නුඛො හතො, ඛොඡ්ඤානිකො වුළ්චන්තී?ති ඛොධාය සංවත්තනතීති ඛො භික්ඛු තස්මා ඛොඡ්ඤානිකො වුළ්චන්තී. ඉධ භික්ඛු, භික්ඛු³ සති-සමොඡ්ඤානිකං භාවෙති විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සනනපරිඤාමී. -පෙ- උපෙධාසමොඡ්ඤානිකං භාවෙති විචෙක-නිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සනනපරිඤාමී.-

1. තිට්ඨන්තං ව නං - මජ්ඣ. 2. පුරො යඤ්ඤෙදෙව - සී 1, 2. සීඉ. 3. ඉධ භික්ඛු සතිසමොඡ්ඤානිකං - මජ්ඣ.

ඇවැත්නි, ඉදින් සතිසමොඤ්ඤායං ය යි මට සිත් වේ නම් නො පමණ ය යි මට සිත් වේ. මැනවින් පිරුණේ ය යි මට සිත් වේ. පවත්නා බොජ්ඣංගය පවත්නේ ය යි දැනගනිමි. ඉදිනුදු මාගේ බොජ්ඣංගය ව්‍යුත වේ නම් මේ හේතුවෙන් මාගේ බොජ්ඣංගය වුත වේ යයි දැනගනිමි... ඇවැත්නි, ඉදින් උපෙකාසමොඤ්ඤායං ය යි මට සිත් වේ නම් නො පමණ ය යි මට සිත් වේ මැනවින් පිරුණේ යයි මට සිත් වේ. පවත්නා බොජ්ඣංගය පවතී ය යි දැනගනිමි. ඉදිනුදු මාගේ බොජ්ඣංගය ව්‍යුත වේ නම් මේ හේතුවෙන් මාගේ බොජ්ඣංගය ව්‍යුත වේ ය යි දැනගනිමි. ඇවැත්නි යමිපේ රජකුගේ හෝ රජමහආමනියකුගේ හෝ නොයෙක් වර්ණයෙන් රඳනා ලද වතින් පිරුණු වත්කරඬුවෙක් වන්නේ ද හෙතෙමේ පෙරවරු යම් යම් වත්සුවලක් පොරවන්නට කැමැති වන්නේ නම් ඒ ඒ වත් සුවල ම පෙරවරු පොරවන්නේ ය. යම් යම් වත්සුවලක් මැදියම පොරවන්නට කැමැති වන්නේ නම් ඒ ඒ වත්සුවල ම මැදියම පොරවන්නේ ය. යම් යම් වත්සුවලක් පස්වරු පොරවන්නට කැමැති වන්නේ නම් ඒ ඒ වත්සුවල ම පස්වරු පොරවන්නේ ය.

ඇවැත්නි, එසෙයින් ම මේ සත් බොජ්ඣංගයන් අතුරෙන් යම් යම් බොජ්ඣංගයෙකින් යුතු ව පෙරවරු වසන්නට මම කැමැති වෙමි නම් ඒ ඒ බොජ්ඣංගයෙන් යුතු ව පෙරවරු වෙසෙමි. යම් යම් බොජ්ඣංගයෙකින් යුතු ව මැදියම වසන්නට කැමැති වෙමි නම් ඒ ඒ බොජ්ඣංගයෙන් යුතු ව මැදියම වෙසෙමි. යම් යම් බොජ්ඣංගයෙකින් යුතු ව පස්වරු වසන්නට කැමැති වෙමි නම් ඒ ඒ බොජ්ඣංගයෙන් යුතු ව පස්වරු වෙසෙමි. ඇවැත්නි, ඉදින් සතිසමොඤ්ඤායං ය යි මට සිත් වේ නම් නො පමණ ය යි මට සිත් වේ. මැනවින් පිරුණේ ය යි මට සිත් වේ. පවත්නා බොජ්ඣංගය පවතී ය යි දැනගනිමි. ඉදිනුදු මාගේ බොජ්ඣංගය ව්‍යුත වේ නම් මේ හේතුවෙන් මාගේ බොජ්ඣංගය ව්‍යුත වේ ය යි දැනගනිමි... ඇවැත්නි, ඉදින් උපෙකාසමොඤ්ඤායං ය යි මට සිත් වේ නම් නො පමණ ය යි මට සිත් වේ. මැනවින් පිරුණේ ය යි මට සිත් වේ. පවත්නා බොජ්ඣංගය පවතී ය යි දැනගනිමි. ඉදිනුදු මාගේ බොජ්ඣංගය ව්‍යුත වේ නම් මේ හේතුවෙන් මාගේ බොජ්ඣංගය ව්‍යුත වේ ය යි දැනගනිමි යි.

2. 1. 5

හික්ඛුසුත්‍රය

551. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය... එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, “බොජ්ඣංගහ බොජ්ඣංගහ” යි කියනු ලැබෙත්. වහන්ස, කොතෙකින් “බොජ්ඣංගහ” යි කියනු ලැබේදෝ? යි. මහණ, අවබෝධය පිණිස පවතිත් නු යි එහෙයින් බොජ්ඣංගහ යි කියනු ලැබෙත්. මහණ, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සතිසමොඤ්ඤායං වඩයි... විවේකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට උපෙකාසමොඤ්ඤායං වඩයි.

තසයිමෙ සත්තබොජ්ඣංඛෙහ භාවයනො කාමාසවාපි විතං විමුච්චති. භවාසවාපි විතං විමුච්චති. අවිජ්ජාසවාපි විතං විමුච්චති. විමුක්ඛස්මිං විමුක්ඛමිති ඤාණං හොති. ඛිණං ජාති වුසිතං ට්‍රිභවෙරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාති. බොධාය සංවත්තභයීති බො භික්ඛු, තස්මා බොජ්ඣංඛයාති වුච්චන්තීති.

2. 1. 6

කුණ්ඩලියසුත්තං

552. එකං සමයං හගවා සාකෙතෙ විහරති අඤ්ඤනවනෙ මග්ගදයෙ, අථ බො කුණ්ඩලියො පරිබ්බාජකො යෙන හගවා තෙනුපසධංකමි. උපසධංකමිතා හගවතා සඤ්ඤා සමමොදි. සමමොදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙතා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසිකො බො කුණ්ඩලියො පරිබ්බාජකො හගවනතං එතදවොච: අභමසමි හො ගොතම, ආරාමනිසාදී පරිසාවචරො. තස්ස මඤ්ඤා හො ගොතම, පච්ජාභක්ඛං භුක්ඛපාතරාසසා අයමාවාරො හොති: ආරාමෙන ආරාමං උයානෙන උයානං අනුච්චිකමාමි, අනුච්චිරාමි. සො තස්ස පසසාමි: “එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ ඉතිවාදපපමොසකානිසංසංඤ්ච කථං කථෙතො උපාරමිභානිසංසංඤ්ච.” භවං පන ගොතමො කිමානිසංසො විහරතීති. විජ්ජාවිමුක්ඛඑලානිසංසො බො කුණ්ඩලිය, තරාගතො විහරතීති. කතමෙ පන හො ගොතම, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙහතී?ති සත්ත බො කුණ්ඩලිය, බොජ්ඣංඛයා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙහතීති.

කතමෙ පන හො ගොතම, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සත්ත-බොජ්ඣංඛෙහ පරිපුරෙහතී?ති චත්තාරො බො කුණ්ඩලිය, සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා සත්තබොජ්ඣංඛෙහ පරිපුරෙහතීති.

කතමෙ හො ගොතම, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙහතී?ති තීණි බො කුණ්ඩලිය, සුවරිතානි භාවිතානි බහුලීකතානි චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙහතීති.

කතමෙ පන හො ගොතම, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා තීණි සුවරිතානි පරිපුරෙහතී?ති, ඉන්ද්‍රියසංවරො බො කුණ්ඩලිය, භාවිතො බහුලීකතො තීණි සුවරිතානි පරිපුරෙහතීති.

කථං භාවිතො ච කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරො කථං බහුලීකතො තීණි සුවරිතානි පරිපුරෙහතී? ඉධ කුණ්ඩලිය, භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා මනාපං නාභිජ්ඣති, නාභිභංසනී, න රාගං ජනෙති, තස්ස ධීතො ච කායො හොති, ධීතං විතං, අජ්ඣන්තං සුසංඝීතං, සුවිමුක්ඛං චක්ඛුනා බො පනෙව රූපං දිස්වා අමනාපං න මඛඤ්ඤා හොති, අපතිස්ථිතවිතො අදීනමනසො අධ්‍යාපනාවෙතසො. තස්ස ධීතො ච කායො හොති, ධීතං විතං, අජ්ඣන්තං සුසංඝීතං, සුවිමුක්ඛං.

1. ආරාම නිසසධී - මජ්ඣං, ආරාමනිසාදී - සා.
2. අයමාවාරො - සා.
3. න:භිජ්ඣායනී - සා.
4. නාභිභංසනී - සිඉ.
5. සුසං චිචිතං - සි 1, 2.
6. අපතිස්ථිතවිතො - මජ්ඣං, සා, අපචිතධීකවිතො - සි 1, 2.
7. අදීනමනසො - මජ්ඣං, අදීනමනසො - සා.

මේ සත් බොජහ වඩන ඔහුගේ සිත කාමාසුවයෙහිදී, චේදයි. භවාසුවයෙහිදී සිත චේදයි අව්‍යාසුවයෙහිදී සිත චේදයි. මිදුණු කල්හි මිදුණේ ය යි දැනීම වෙයි. ඉපදීම ගෙවිණ. බඹසර වැස නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බව පිණිස අනෙකක් නැතැයි දැනගනී. මහණ අවබෝධය පිණිස පවතින්නු යි එහෙයින් බොජහග යි කියනු ලැබෙයි යි.

2. 1. 6

කුණ්ඩලියසූත්‍රය

552. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාකේතනුවර සමීපයෙහි මිහඳය නම් අඳුන්වෙනෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි කුණ්ඩලිය පිරිවැජි තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කරාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්නේය. එකත්පස් ව හුන් කුණ්ඩලිය පිරිවැජි තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “භවත් ගෞතමයෙනි, මම අරම නිසා වෙසෙන (මෙරමා මතය මැඩ ලා සවමතය තිර කිරීමට සමත්) පිරිස්හි හැසිරෙන්නෙක් වෙමි. භවත් ගෞතමයෙනි, උදයබත වැළඳු ඒ මාගේ පසුබත මෙබඳු සිරිතෙක් වෙයි: අරමින් අරම උයනෙන් උයන අනුව සක්මන් කරමි. අනුව හැසිරෙමි. ඒ මම “වාදය මෙසේ ය, වාදයෙන් මිදීම මෙසේ ය” යි මෙය අනුසස් කොට ඇති කරාව කියන ඇතැම් මහණබහුණන් එහි දකිමි. භවත් ගෞතම තෙමේ කුමක් අනුසස් කොට ඇති ව වෙසේ ද?” යි. කුණ්ඩලිය, තථාගත තෙමේ විද්‍යාවිමුක්තිඵල අනුසස් කොට ඇති ව වෙසෙයි. භවත් ගෞතමයෙනි, කවර දහමිහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුක්ති සම්පූර්ණ කෙරෙද්දී? යි. කුණ්ඩලිය, සත් බෞද්ධධර්මයෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුක්ති සම්පූර්ණ කෙරෙයි යි.

“භවත් ගෞතමයෙනි, කවර දහමිහු වඩන ලදහු කෙරෙද්දී?” යි කුණ්ඩලිය, සිවුසිවටන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජහ පිරිපුන් කෙරෙයි යි.

“භවද් ගෞතමයෙනි, කවර දහමිහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සිවු සිවටන් පිරිපුන් කෙරෙද්දී?” යි. කුණ්ඩලිය, ත්‍රිවිධ සුවර්තයෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සිවු සිවටන් පිරිපුන් කෙරෙයි යි.

“භවද් ගෞතමයෙනි, කවර දහමිහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තුන් සුසිරින් පිරිපුන් කෙරෙද්දී?” යි කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ තුන් සුසිරින් පිරිපුන් කෙරේ යි.

කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ තුන් සුසිරින් පිරිපුන් කෙරේද? යත්: කුණ්ඩලිය, මෙහි මහණ තෙමේ ඇසින් දක ඉටු අරමුණ නො පතයි. සාමීස සතුවන් නො පෙළෙයි. රාගය නූපදවයි. ඔහුගේ නාම කයත් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ (කමටහන් වශයෙන්) මැනවින් සිටියේ (කමටහනින් මිදීමෙන්) මැනවින් මිදුණේ වෙයි. ඇසින් ම අනිටු රු දක ද මකු නො වෙයි. (නො හැකිලෙයි) නො සන්හුන් සිත් නැත්තේ බැගෑපත් සිත් නැත්තේ දුෂ්ට සිත් නැත්තේ වෙයි. ඔහුගේ නාමකයත් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙයි

සුනවපරං කුණ්ඩලිය, හික්ඛු සොතෙන සද්දං සුඤ්ඤා -පෙ-
 සාතෙන ගඤ්ඤං සාධිතා -පෙ- ජීවහාය රසං සාධිතා -පෙ-
 කායෙන ඵොට්ඨස්සං චුට්ඨිතා -පෙ- මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය මනාපං
 නාහිජ්ඣති, නාහිභංසති, න රාගං ජනෙති. තස්ස ධීතො ච
 කායො භොති, ධීතං චිත්තං, අජ්ඣක්ඛං සුසංඤ්ඤිතං, සුච්චුක්ඛං.
 මනසා ඛො පනෙව ධම්මං විඤ්ඤාය අමනාපං න මඤ්ඤා භොති.
 අපතිජ්ඣතවික්ඛො අදීනමනසො අඛාපනතචෙතසො. තස්ස ධීතො ච
 කායො භොති, ධීතං චිත්තං, අජ්ඣක්ඛං සුසංඤ්ඤිතං, සුච්චුක්ඛං
 යතො ඛො කුණ්ඩලිය, හික්ඛුතො චක්ඛුතා රූපං දීඤ්ඤා මනාපා-
 මනාපෙසු රූපෙසු ධීතො ච කායො භොති, ධීතං චිත්තං, අජ්ඣක්ඛං
 සුසංඤ්ඤිතං, සුච්චුක්ඛං. සොතෙන සද්දං සුඤ්ඤා -පෙ- සාතෙන
 ගඤ්ඤං සාධිතා -පෙ- ජීවහාය රසං සාධිතා -පෙ- කායෙන
 ඵොට්ඨස්සං චුට්ඨිතා -පෙ- මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය මනාපාමනාපෙසු
 ධම්මෙසු ධීතො ච කායො භොති, ධීතං චිත්තං, අජ්ඣක්ඛං සුසංඤ්ඤිතං,
 සුච්චුක්ඛං. එවං භාවිතො ඛො කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංචරො එවං
 බහුලීකතො තීණි සුවරිතානි පරිපුරෙතීති.

කථං භාවිතානි ච කුණ්ඩලිය, තීණි සුවරිතානි කථං බහුලී-
 කතානි චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙතීති? ඉධ කුණ්ඩලිය, හික්ඛු
 කායද්‍රවරිතං පභාය කායසුවරිතං භාවෙති. වච්චුච්චරිතං පභාය
 වච්චුච්චරිතං භාවෙති. මනෝද්‍රවරිතං පභාය මනෝසුවරිතං භාවෙති.
 එවං භාවිතානි ඛො කුණ්ඩලිය, තීණි සුවරිතානි එවං බහුලීකතානි
 චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙතීති.

කථං භාවිතා ච කුණ්ඩලිය, චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා කථං
 බහුලීකතා සත්ථ ඛොජ්ඣංඤෙ පරිපුරෙතීති? ඉධ කුණ්ඩලිය, හික්ඛු
 කායෙ කායානුපසස්සි විහරති, ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය
 ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. චෙදනාසු -පෙ- වික්ඛං -පෙ- ධම්මෙසු
 ධම්මානුපසස්සි විහරති. ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ
 අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං භාවිතා ඛො කුණ්ඩලිය, චක්ඛාරො සති-
 පට්ඨානා එවං බහුලීකතා සත්ථ ඛොජ්ඣංඤෙ පරිපුරෙතීති.

කථං භාවිතා ච ඛො කුණ්ඩලිය, සත්ථ ඛොජ්ඣංඤො කථං
 බහුලීකතා විජ්ඣාච්චුක්ඛං පරිපුරෙතීති? ඉධ කුණ්ඩලිය, හික්ඛු
 සතිසමොජ්ඣංඤං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධ-
 නිස්සිතං චොසස්ඤාපරිඤාමිං -පෙ- උපෙධාසමෙධොජ්ඣංඤං භාවෙති
 විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං චොසස්ඤාපරිඤාමිං.
 එවං භාවිතා ඛො කුණ්ඩලිය, සත්ථ ඛොජ්ඣංඤො එවං බහුලීකතා
 විජ්ඣාච්චුක්ඛං පරිපුරෙතීති. එවං වුක්ඛෙ කුණ්ඩලියො පරිබොජකො
 හගවන්තං එතදවොච: “අභිසංඝන්තං භො ගොතම -පෙ- පාණ්ණපතං
 සරණං ගත”තීති.

“කුණ්ඩලිය, නැවත අනෙකක් ද කියමි. මහණ තෙමේ කනිත් හඬ අසා... නැහැයෙන් ගඳ ගෙන... දිවින් රස විඳ... කයින් පහස් පැහැය... සිතින් දහම් දැන ඉටු අරමුණ නො පනයි. සාමීය සතුටින් නො පෙළෙයි. රාගය නූපදවයි. ඔහුගේ නාමකයන් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙයි. සිතින් දහම් දැන අනිටු අරමුණෙහි මකු නො වෙයි. නො සන්හුන් සිත් නැත්තේ බැගැපත් සත් නැත්තේ දුෂ්ට සිත් නැත්තේ වෙයි. ඔහුගේ නාම කයන් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙයි. කුණ්ඩලිය, යම්, කලෙක පටන් මහණහුගේ සිත ඇසින් රූ දක ඉටු අනිටු රුහි නාම කයන් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙ ද, කනිත් සද අසා... නැහැයෙන් ගඳ ගෙන... දිවෙන් රස විඳ... කයින් පහස් පැහැය... සිතින් දහම් දැන ඉටු අනිටු දහම්හි නාමකයන් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙ ද, කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ තුන්සුසිරිත් පිරිසුන් කෙරේ” යි.

“කුණ්ඩලිය, තුන් සුසිරිත් කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පිරිසුන් කෙරේ ද? යත්: කුණ්ඩලිය, මෙහි මහණ තෙමේ කායදුශ්චරිතය හැර කායසුවරිතය වඩයි. වාග්දුශ්චරිතය හැර වාක්සුවරිතය වඩයි. මනෝදුශ්චරිතය හැර මනාසුවරිතය වඩයි. කුණ්ඩලිය, තුන් සුසිරිත් මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පිරිසුන් කෙරේ” යි.

“කුණ්ඩලිය, සිවුසිව්වන්හු කෙසේ වඩන ලදහු කෙසේ බහුල කරන ලදහු සත් බෞද්ධ පිරිසුන් කෙරෙද්ද? යත්: කුණ්ඩලිය මෙහි මහණ තෙමේ කයෙහි කය අනුව බලමින් කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලොච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ, විදුමහි... සිත්හි... දහම්හි දහම් අනුව බලමින් කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම්ලොච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කුණ්ඩලිය, සිවු සිව්වන්හු මෙසේ වඩන ලදහු මෙසේ බහුල කරන ලදහු සත් බෞද්ධ පිරිසුන් කෙරෙහි” යි.

“කුණ්ඩලිය, සත්තබෞද්ධධර්මයෝ කෙසේ වඩන ලදහු කෙසේ බහුල කරන ලදහු අරහත්මාර්ගවිද්‍යාව හා ඵලච්ඡික්කිය පිරිසුන් කෙරෙද්ද යත්: කුණ්ඩලිය, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සතිසමෝච්ඡිකිය වඩයි... උච්චිකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට උපෙකවාසමෝච්ඡිකිය වඩයි. කුණ්ඩලිය, සත්තබෞද්ධධර්මයෝ මෙසේ වඩන ලදහු මෙසේ බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුක්ඛ පිරිසුන් කෙරෙහි” යි.

මෙසේ වදළ කල්හි කුණ්ඩලිය පිරිවැජි තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය. “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවි... දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (මාලවසු කොට දරන සේක්වා)” යි.

2. 1. 7

කුටාගාරසුත්තං

553. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, කුටාගාරසුත්තං යා කාවි ගොපානසියො සබ්බා නා කුටනිත්තා කුටපොණො කුටපබ්බාරා, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො භාවෙහොතා සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො බහුලීකරොහොතා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරො. කරුණි භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො භාවෙහොතා සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො බහුලීකරොහොතා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරො? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සතිසමොඤ්ඤාදිකො භාවෙති විවෙකනිසසිතං වීරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං -පෙ- උපෙබාසමොඤ්ඤාදිකො භාවෙති විවෙකනිසසිතං වීරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො භාවෙහොතා සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො බහුලීකරොහොතා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරොති.

2. 1. 8

උපවානසුත්තං

554. එකං සමයං ආයඤ්ඤා ව උපවානො ආයඤ්ඤා ව සාරිපුත්තො කොසමබ්බො විහරන්ති සොසිකාරාමෙ. අථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො සායන්තසමයං පටිසලානා වුට්ඨිතො යෙනායඤ්ඤා උපවානො තනනුපසබ්බමි. උපසංකමිත්වා ආයඤ්ඤා උපවානෙන සද්ධිං සමොදදී. සමොදදනීයං කරං සාරාණියං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසිනොතා ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො ආයඤ්ඤා උපවානං එතදවොච: “ජානෙය්‍ය නු ඛො ආවුසො උපවාන භික්ඛු පච්චිකං යොනිසො මනසිකාරා” එවං සුසමාරඤ්ඤා මෙ සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො ඵාසුච්චාරාය සංවත්තන්ති”ති.

ජානෙය්‍ය ඛො ආවුසො සාරිපුත්ත භික්ඛු පච්චිකං යොනිසො මනසිකාරා එවං සුසමාරඤ්ඤා මෙ සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො ඵාසුච්චාරාය සංවත්තන්ති. සතිසමොඤ්ඤාදිකො ඛො ආවුසො භික්ඛු ආරහමානො පජානාති “විකං ව මෙ සුච්චුත්තංචිතමිඤ්ඤා ව මෙ සුසමුහතං. උඤ්චව කුකුචුච්චිකො මෙ සුපට්ඨිතං. ආරඤ්ඤා ව මෙ වීරියං අට්ඨිකත්වා මනසිකරොමි. නො ව ලීනන්ති” -පෙ- උපෙබා සමොඤ්ඤාදිකො ආවුසො භික්ඛු ආරහමානො පජානාති විකං මෙ සුච්චුත්තං. චිතමිඤ්ඤා මෙ සුසමුහතං උඤ්චවකුකුචුච්චිකො මෙ සුපට්ඨිතං. ආරඤ්ඤා ව මෙ වීරියං අට්ඨිකත්වා මනසිකරොමි නො ව ලීනන්ති. එවං ඛො ආවුසො සාරිපුත්ත භික්ඛු ජානෙය්‍ය පච්චිකං යොනිසො මනසිකාරා සුසමාරඤ්ඤා මෙ සත්ත ඛොජ්ඣාදිකො ඵාසු ච්චාරාය සංවත්තන්ති.

1. එවං ඛො භික්ඛු - සිච්චු, හො.
 2. මනසිකාරො - සි 1, 2.
 3. අට්ඨි කත්වා - මඡසං.

2. 1. 7

කුටාගාර සූත්‍රය

553. මහණෙනි, යම්කිසි කුඵලයක යම්කිසි ගොනැස්සු වෙද්ද ඒ සියල්ලෝ මුදුනට නැමුණාහු මුදුනට නැඹුරු වුවාහු මුදුනට බර වුවාහු වෙති. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ සත්බොජ්‍ය වඩන්නේ සත්බොජ්‍ය බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ සත්බොජ්‍ය වඩන්නේ සත් බොජ්‍ය බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකත්සන්න විරාගනිසන්න නිරෝධනිසන්න වොසසග්‍යපරිණාමී වූ සතිසංඛොජ්ඣංකය වඩයි ... විවේකනිසන්න විරාගනිසන්න නිරෝධනිසන්න වොසසග්‍යපරිණාමී වූ උපෙබ්‍යසංඛොජ්ඣංකය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ සත් බොජ්‍ය වඩන්නේ සත් බොජ්‍ය බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි.

2. 1. 8

උපවාන සූත්‍රය

554. එක් කලෙක ආයුෂ්මත් උපවාන තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් කොසඹානුවර සම්පයෙහි සොසිතාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සවස්කල විවේකයෙන් නැඟී සිටියාහු ආයුෂ්මත් උපවාන තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් උපවාන තෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කරාව කොට නිමවා එකත්පස්ව වැඩ හුන්හ. එකත් පස්ව වැඩ හුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් උපවාන තෙරණුවනට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, උපවානයෙනි, මහණ තෙමේ නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් මෙසේ මා විසින් මොනවට අරඹන ලද සජ්න බොධාධර්මයෝ පහසු විහරණය පිණිස පවතින් යි තෙමේ ම දැනගන්නේ ද?” යි.

ඇවැත්නි, ඤරිපුත්‍රයෙනි, මහණ තෙමේ නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් “මෙසේ මා විසින් මොනවට අරඹන ලද සජ්න බොධාධර්මයෝ පහසු විහරණය පිණිස පවතින්” යි තෙමේ ම දැනගන්නේ ය. ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ සතිසංඛොජ්ඣංකය අරඹනුයේ “මාගේ සිත ද මැනවින් මිදුණේ ය. ඊතමිඤ්ඤය ද මවිසින් සහමුලින් නසන ලද්දේ ය. උඤ්ඤාකුක්කාදාය ද මවිසින් මැනවින් දුරුකරන ලද්දේ ය. වියථිය ද මවිසින් අරඹන ලද්දේ නො ද සැඟවුණේ ය. අර්ථවත් කොට (ප්‍රයෝජන සලකා) මෙනෙහි කරමි යි දැනගනී. ... ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ උපෙබ්‍යසංඛොජ්ඣංකය අරඹනුයේ මාගේ සිත ද මැනවින් මිදුණේ ය. ඊතමිඤ්ඤය ද මා විසින් සහමුලින් නසන ලද්දේ ය. උඤ්ඤාකුක්කාදාය ද මා විසින් මැනවින් දුරු කරන ලද්දේ ය. වියථිය ද මා විසින් අරඹන ලද්දේ නො ද සැඟවුණේ ය. අර්ථවත් කොට මෙනෙහි කරමි යි. ඇවැත්නි, ඤරිපුත්‍රයෙනි, මහණ තෙමේ නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් “මෙසේ මා විසින් මැනවින් අරඹන ලද සජ්න බොධාධර්මයෝ පහසු විහරණය පිණිස පවති යි මෙසේ දැනගන්නේ” යි.

2. 1. 9

උපාදසුතතං

555. සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංඛයා භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උපපජ්ඣති නාඤ්ඤත්ත තරාගතස්ස පාතුභාවා අරහතො සමොසම්බුද්ධස්ස. කතමෙ සත්ත සතිසම්මොජ්ඣංඛෙයා -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛෙයා. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංඛයා භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උපපජ්ඣති නාඤ්ඤත්ත තරාගතස්ස පාතුභාවා අරහතො සමොසම්බුද්ධස්සාති.

2. 1. 10

දුතිය උපාදසුතතං

556. සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංඛයා භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උපපජ්ඣති නාඤ්ඤත්ත සුගතචිතයා. කතමෙ සත්ත සතිසම්මොජ්ඣංඛෙයා -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛෙයා. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංඛයා භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උපපජ්ඣති නාඤ්ඤත්ත සුගතචිතයාති.

පබ්බතවග්ගො පටමො.

තත්ත්වං:

භිමවනං කායො සීලං වසං භික්ඛු ව කුණ්ඨලී කුටාගාරමුපවානං උපාදෙ අපරෙ දුටෙති.

2. 1. 9

උපසාද සූත්‍රය

555. මහණෙනි, මේ සජ්ඣන්ධාරිණ කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු තරාගත අර්භන් සමා සමබ්බුරුඡාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් අන් කල්හි නුපන්නාහු නුපදිති. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමබ්බුරුඡාණය... උපෙඛාසමබ්බුරුඡාණය යි. මහණෙනි, මේ සත්‍ය බෞද්ධයෝ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු තරාගත අර්භන් සමා සමබ්බුරුඡාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් අන් කල්හි නුපන්නාහු නුපදිති යි.

2. 1. 10

දුතිය උපසාද සූත්‍රය

556. මහණෙනි, මේ සත්‍යබෞද්ධාරිණ කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු බ්‍රහ්මසමුතෙන් අන්තන්හි නුපදනාහු නුපදිති. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමබ්බුරුඡාණය ... උපෙඛාසමබ්බුරුඡාණය යි. මහණෙනි, මේ සත්‍ය බෞද්ධයෝ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු බ්‍රහ්මසමුතෙන් අන්තන්හි නුපන්නාහු නුපදිති යි.

පළමුවැනි පබ්ලිකවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

හිමවනත, කාය, සීල, වස, හික්ඛු, කුණ්ඩලී, කුචාගාර උපවාන සූත්‍රය, අනෙක් උපසාදසූත්‍ර දෙක ය යි දශ සූත්‍ර කෙනෙකි.

2. ගිලානවගෙහා

2. 2. 1

පාණසුත්තං

557. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙව් පාණා වන්තාරො ඉරියාපථෙ කප්පෙත්ති කාලෙන ගමනං කාලෙන ධානං කාලෙන නිසජ්ජං කාලෙන සෙය්‍යා, සබ්බෙ තෙ පඨවී. නිසසාය පඨවියං පතිට්ඨාය ඵවමෙතෙ වන්තාරො ඉරියාපථෙ කප්පෙත්ති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති. සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමී. -පෙ- උපෙඛාසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමී. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති.

2. 2. 2

සුරියසුත්තං

558. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යද්දං අරුණංගං. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනො සත්තත්තං ඛොජ්ඣංඛගානං උප්පාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යද්දං කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තසෙස්සතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛං සත්තඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙස්සති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරිඤ්ඤාති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො සත්තඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති සත්තඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙඛා සංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමී. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති.

2. 2. 3

දුතියසුරියසුත්තං

559. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යද්දං අරුණංගං. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො සත්තත්තං ඛොජ්ඣංඛගානං උප්පාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යද්දං යොනිසොමනසිකාරො. යොනිසොමනසිකාරසම්පන්නසෙස්සතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛං සත්තඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙස්සති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරිඤ්ඤාති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනිසොමනසිකාරසම්පන්නො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමී. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනිසොමනසිකාරසම්පන්නො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති.

2. ගීලානවර්ගය

2. 2. 1

පාන සූත්‍රය

557. මහණෙනි, යම් සේ යම් කිසි ප්‍රාණිහු කලෙක ගමන ද කලෙක සිටුම ද කලෙක හිඳුම ද කලෙක ශයනය ද යි සිටු ඉරියවු කෙරෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා එසේ ඒ සිටු ඉරියවු කෙරෙති. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සත් බොජභ වඩයි. සත් බොජභ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සත් බොජභ වඩා ද, සත් බොජභ බහුල කෙරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරුකළ කීරෝධය ඇසුරුකළ නිවනට පිරිනැමුණු සනිසමොඤ්ඤාභවය වඩයි. විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී උපෙබාසමොඤ්ඤාභවය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සත් බොජභ වඩයි. සත් බොජභ බහුල කෙරෙ යි.

2. 2. 2

සුරිය සූත්‍රය

558. මහණෙනි, යම් මේ අරුණොදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මෙය පෙරටු ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් මේ කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් වේ ද, මහණහට සත් බොජභ ඉපදීම පිණිස මෙය පෙරටු ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, සත් බොජභ වඩන්නේ ය සත්බොජභ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණ මිතුරන් ඇති මහණහු විසින් කැමැති විය යුතු. මහණෙනි, කෙසේ නම් කලණ මිතුරන් ඇති මහණ තෙමේ සත් බොජභ වඩා ද, සත් බොජභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී සනිසමොඤ්ඤාභවය වඩයි ... උපෙබාසමොඤ්ඤාභවය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ කලණ මිතුරන් ඇති මහණ තෙමේ සත් බොජභ වඩයි. සත් බොජභ බහුල කෙරේ යි.

2. 2. 3

දුතිය සුරිය සූත්‍රය

559. මහණෙනි, යම් මේ අරුණ නැගීමෙක් වේ ද උදවන හිරුට මෙය පෙරටු ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් මේ යෝනිසොමනසිකාරයෙක් වේ ද, මහණහට සත් බොජභ ඉපදීමට මෙය පෙරටු ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, සත් බොජභ වඩන්නේ ය, සත් බොජභ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනිසොමනසිකාරයෙන් යුත් මහණහු විසින් කැමැති විය යුතු. මහණෙනි, කෙසේ නම් යෝනිසෝමනසිකාරයෙන් යුත් මහණ තෙමේ සත්බොජභ වඩා ද සත් බොජභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ මහණ තෙමේ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී සනිසමොඤ්ඤාභවය වඩයි ... උපෙබාසමොඤ්ඤාභවය වඩයි. මහණෙනි, යෝනිසොමනසිකාරයෙන් යුත් මහණ තෙමේ මෙසේ සත් බොජභ වඩයි. සත් බොජභ බහුල කෙරේ යි.

2. 2. 4

ගිලානසුත්තං

560. එවං මෙ සුතං. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙඵවනෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා මහා-කසසපො පිපථලිඉභායං විහරති ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලහගීලානො. අථඛො භගවා සායන්තසමයං පටිසලලනා වුට්ඨිතො යෙනායස්මා මහාකසසපො තෙත්ථපසඛංචි. උපසඛංචිත්ථා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ඡ ඛො භගවා ආයස්මන්තං මහාකසසපං එතදවොච: “කච්චී තෙ කසසප, ඛමනීයං? කච්චී යාපනීයං? කච්චී දුක්ඛා වෙදනා? පටිසකමභතී නො අභිසකමභතී? පටිසකමොසානං පඤ්ඤායති නො අභිසකමො? තී න මෙ භනෙත, ඛමනීයං. න යාපනීයං බාලහා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභිසකමනී, නො පටිසකමනී. අභිසකමොසානං පඤ්ඤායති, නො පටිසකමො” තී.

“සත්තමෙ කසසප බොජ්ඣංඛො මයා සමමදකඛානා භාවිතා ඛහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බාණය සංවත්තනී. කතමෙ සත්ත: සතිසමමොජ්ඣංඛො ඛො කසසප, මයා සමමදකඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො. අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. ධම්ම-ච්චියසමමොජ්ඣංඛො ඛො කසසප, මයා සමමදකඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. ඊරීය-සමමොජ්ඣංඛො ඛො කසසප, මයා සමමදකඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. පීතිසමමොජ්ඣංඛො ඛො කසසප, මයා සමමදකඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. පසසදධිසමමොජ්ඣංඛො ඛො කසසප, මයා සමමදකඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. සමාධි-සමමොජ්ඣංඛො ඛො කසසප, මයා සමමදකඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. උපෙබ්බා-සමමොජ්ඣංඛො ඛො කසසප, මයා සමමදකඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. ඉමෙ ඛො කසසප, සත්ත බොජ්ඣංඛො මයා සමමදකඛානා භාවිතා ඛහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. තඤ්ඤ භගව,¹ බොජ්ඣංඛො, තඤ්ඤ සුගත, බොජ්ඣංඛො තී.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා මහාකසසපො භගවනො භාසිතං අභිනඤ්ඤි. වුට්ඨංභි² වායස්මා මහාකසසපො තමො ආබාධා. තථා පභීනො ච ආයස්මනො මහාකසසපසස සො ආබාධො අභොසීති.

1. පිපථලි - මජ්ඣං,
 2. භගවා - මජ්ඣං, සා,
 3. වුට්ඨංභි - මජ්ඣං, සා.

2. 2. 4

ශිලාන සූත්‍රය

560. මව්සින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලඤ්ඤනිවාප නම් වේච්චනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවෝ රෝගී ව දුකට පැමිණ දැඩ්ගිලන් ව පිපඵලිගුභාවෙහි වැඩවෙසෙති. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් කල පලසමචනින් නැගී සිටියේක් ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවන් වෙත එළඹියේක. එළඹ පැනවූ අසුන්හි වැඩහුන්සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩහිඳ ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවනට මෙය වදාළයේක: “කස්‍යපයෙනි, කීම නොපට ඉවසිය හැකි ද? කීම යැපිය හැකි ද? කීම දුක් වේදනාවෝ අඩු වේද ද? වැඩී නො වේද ද? මොවුන් ගේ අඩුවීමක් පෙනේ ද? වැඩීවීමක් නො පෙනේ ද?” යි. “වහන්ස, මට ඉවසිය නො හැකිය, යැපිය නො හැකිය. මාගේ දැඩ් දුක් වේදනාවෝ වැඩී වෙත්, අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩී වීම පෙනේ. අඩු වීම නො පෙනේ” යි.

කස්‍යපයෙනි, මේ සත් බෞද්ධ කෙනෙක් මව්සින් මැනවින් පවසන ලදහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු වෙසෙසින් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්. කවර සතෙක් ද? යත්: කස්‍යපයෙනි, සතිසමෛර්ණික ධර්මය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, ධර්ම විවිධය මෙබැඳි ධර්මය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, විවිධය මෙබැඳි ධර්මය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ, බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, පිතිසමෛර්ණික ධර්මය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, පසංඝර්ණික ධර්මය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, සමාධිසමෛර්ණික ධර්මය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, උපෙඛාසමෛර්ණික ධර්මය, මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, මේ සත් බෞද්ධයෝ මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දහු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්” යි.

“භාග්‍යවතුන් වහන්ස, බෞද්ධයෝ ඒකාන්තයහ. සුගතයන් වහන්ස, බෞද්ධයෝ ඒකාන්තයහ” යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ. ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවෝ ඒ ආබාධයෙන් ද නැගී සිටියහ. ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවන්ගේ ඒ ආබාධය එසේ පහවූයේ ම විය.

2. 2. 5

දුතිය ගිලානසුත්තං

561. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලඤ්ඤ-
 නිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයඤ්ඤා මහාමොග්ගලොනො
 ගීජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරති ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාළභගීලානො.
 අථ ඛො භගවා සායන්හසමයං පටිසලොනා වුට්ඨිතො යෙනායඤ්ඤා
 මහාමොග්ගලොනො තෙත්ථපසඛකම්. උපසඛකම්ඤා පඤ්ඤානෙත
 ආසනෙ නිසීදී. නිසජ්ජ ඛො භගවා ආයඤ්ඤානං මහාමොග්ගලොනං
 එතදවොච: කච්චි තෙ මොග්ගලොන, ඛමනීයං? කච්චි යාපනීයං?
 කච්චි දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමහති නො අභික්කමහති? පටික්ක-
 මොසානං පඤ්ඤායති නො අභික්කමොති? න මෙ භනෙත ඛමනීයං
 න යාපනීයං. බාළභා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමහති, නො
 පටික්කමහති. අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති, නො පටික්කමොති.

සත්තිමෙ මොග්ගලොන, ඛොජ්ඣකුටො මයා සමමදකුටො භාවිතා
 බහුලිකතා අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තහති. කතමෙ
 සත්ත: සතිසමමොජ්ඣකුටො ඛො මොග්ගලොන, මයා සමමදකුටො
 භාවිතො බහුලිකතො අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති -පෙ-
 උපෙඛාසමමොජ්ඣකුටො ඛො මොග්ගලොන, මයා සමමදකුටො
 භාවිතො බහුලිකතො අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.
 ඉමෙ ඛො මොග්ගලොන, සත්ත ඛොජ්ඣකුටො මයා සමමදකුටො
 භාවිතා බහුලිකතා අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තහති.

තඤ්ඤ භගව, ඛොජ්ඣකුටො තඤ්ඤ සුගත, ඛොජ්ඣකුටොති.

“ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ආයඤ්ඤා මහාමොග්ගලොනො
 භගවිතො භාසිතං අභිනන්දී. වුට්ඨාහි වායඤ්ඤා මහාමොග්ගලොනො තමිකා
 ආබාධා. තථා පභීතො වායඤ්ඤා මහාමොග්ගලොනස්ස පො ආබාධො
 අභොසිති.

2. 2. 6

තතිය ගිලානසුත්තං

562. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලඤ්ඤ-
 නිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා ආබාධිකො භොති
 දුක්ඛිතො බාළභගීලානො. අථ ඛො ආයඤ්ඤා මහාවුඤ්ඤා යෙන භගවා
 තෙත්ථපසඛකම්, උපසඛකම්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙඤා එකමන්තං නිසීදී.
 එකමන්තං නිසිත්තං ඛො ආයඤ්ඤානං මහාවුඤ්ඤා භගවා එතදවොච:

2. 2. 5

දුතියගීලාන සූත්‍රය

561. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලඤ්ඤකනිවාස නම් වූ වේඨවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ රෝගී ව හටගත් දුක් ඇති ව දැඩි-ගීලන් ව ගිපීකුළුපව්වෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් කල පලසමච්ඡිත් නැගී සිටියේක් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවන් වෙත එළඹී සේක. එළඹ පැනවූ අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. වැඩහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට මෙය වදළ සේක. “මොඟ්‍හලලානයෙනි, කීම තොපට ඉවසිය හැකි ද? කීම? යැපිය හැකි ද? කීම දුක්වේදනාවෝ අඩු වේද්ද? වැඩි නොවේද්ද? මොවුන්ගේ අඩුවීම පෙනේ ද? වැඩිවීමෙක් නො පෙනේ ද?” යි. “වහන්ස, මට ඉවසිය නො හැක්ක. යැපිය නො හැක්ක; මාගේ දැඩි දුක් වේදනාවෝ වැඩි වෙත්. අඩු නො වෙත්. මොවුන්ගේ වැඩිවීම පෙනේ. අඩුවීමෙක් නො පෙනේ” යි.

“මොඟ්‍හලලානයෙනි, මේ සත් බෞද්ධ කෙනෙක් මවිසින් මැනවින් පවසන ලද්දහු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනාඅවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද යත්: මුගලන, සිහිසම්බොජ්‍ය මවිසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනාඅවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවති ... මුගලන, උපේසම්බොජ්‍ය මවිසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනාඅවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවති. මුගලන, මේ සත් බෞද්ධ මවිසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනාඅවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවති” යි.

“භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සත් බෞද්ධ ඒකාන්ත ය, සුගතයන් වහන්ස, සත් බෞද්ධ ඒකාන්ත ය” යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. සතුටුයිත් ඇති ඇවත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ. ඇවත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ද ඒ ආබාධයෙන් නැගී සිටියහ. ඇවත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ගේ ඒ ආබාධය එසේ පහවූයේ ම වී ය.

2. 2. 6

තතියගීලාන සූත්‍රය

562. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලඤ්ඤකනිවාස නම් වේඨවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හටගත් ආබාධ ඇත්සේක් දුක් ඇතිසේක් දැඩි ගීලන් වූ සේක් වෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහාචූඤ්ඤ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් මහාචූඤ්ඤ තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක:

පමිහන්තු තං වුඤ්ඤා, බොජ්ඣන්ධියාති. සතතිමෙ හනෙතා බොජ්ඣන්ධියා හගචතා සමමදකුඛාතො භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤා සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. කතමෙ සත්තො: සතිසමමොජ්ඣන්ධියො බො හනෙත, හගචතා සමමදකුඛාතො භාවිතො බහුලීකතො අභිඤ්ඤා සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී -පෙ- උපෙබ්බාසමමොජ්ඣන්ධියො බො හනෙත, හගචතා සමමදකුඛාතො භාවිතො බහුලීකතො අභිඤ්ඤා සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනී. ඉමෙ බො හනෙත, සත්ත බොජ්ඣන්ධියා හගචතා සමමදකුඛාතො භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤා සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනීති.

තඤ්ඤා වුඤ්ඤා, බොජ්ඣන්ධියා තඤ්ඤා වුඤ්ඤා, බොජ්ඣන්ධියාති.

ඉදමචොවායඤ්ඤා මහාවුඤ්ඤා, සමනුඤ්ඤා සසා අභොසි. වුට්ඨාහි ච හගචා තච්ඤා ආබාධා. තථා පභිනො ච හගචනො සො ආබාධො අභොසිති.

2. 2. 7

අපාරසුතතං

563. සතතිමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣන්ධියා භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තනී. කතමෙ සත්තො: සතිසමමොජ්ඣන්ධියො -පෙ- උපෙබ්බාසමමොජ්ඣන්ධියො. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, සත්තබොජ්ඣන්ධියා භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තනීති. ඉදමචොව -පෙ- සසා.¹

1. අප්පකා තෙ මනුසසසු යෙ ජනා පාරගාමීනො, අරායං ඉතරා පජා තීරමෙවානුධාවතී.
2. යෙ ච බො සමමදකුඛාතෙ ධමමෙ ධම්මානුචක්ඛනො, තෙ ජනා පාරමෙසසතති මච්චුධෙය්‍යං සුදුහතරං.
3. කණ්ණං ධම්මං විජ්ඣාය සුක්ඛං භාවෙථ පණ්ඩිතො, ඔකා අනොකං ආගම්ඤ්ඤා¹ විවෙකෙ යසු දුරමං.
4. තත්ථාහිරතිමිවෙජ්ජයා හිත්වා කාමෙ අකිඤ්ඤො, පරියොදපෙය්‍යා අත්තානං විතතකෙලසෙහි පණ්ඩිතො.
5. යෙසං සමමොධිඅධෙයසු² සමමො විත්තං සුභාවිතං, ආදනපට්ඨිනිසසග්ගෙ අනුපාදය යෙ රතා, ඛිණ්ණසවා පුත්තිමනෙතා තෙ ලොකෙ පරිනිබ්බුතාති.

1. අනොකාමාගම - මජ්ඣං, ස්‍යා,
2. සමමොධියධොසු - මජ්ඣං, ස්‍යා.

“වුඤ්ඤානී, නොපට බෞද්ධයෙක් වැටහෙන්නා”යි. “වහන්ස, මේ සත්‍ය බෞද්ධයා කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් පවසන ලද්දකු වඩන ලද්දකු බහුල කරන ලද්දකු වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්. කවර සතෙක් ද? යත්: වහන්ස, සත්‍ය බෞද්ධයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. ... වහන්ස, උපෙට්ඨාසම්බන්ධය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. වහන්ස, මේ සත් බෞද්ධයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් පවසන ලද්දකු වඩන ලද්දකු බහුල කරන ලද්දකු වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්”යි.

“වුඤ්ඤානී, බෞද්ධයෙක් එකානුභව. වුඤ්ඤානී, බෞද්ධයෙක් එකානුභව”යි.

ආයුෂ්මත් මහාවුඤ්ඤා තෙරණුවෝ මෙය වදාළහ: ශාස්තෘන් වහන්සේ පිළිගත්තේක් වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ ආබාධයෙන් නැගී සිටියේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඒ ආබාධය එසේ පහවූයේ ම වී ය.

2. 2. 7

අපාර සුත්‍රය

3.3. මහණෙනි, මේ සත් බෞද්ධ කෙනෙක් වඩන ලද්දකු බහුල කරන ලද්දකු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතින්. කවර සතෙක් ද යත්: සත්‍ය බෞද්ධයා ... උපෙට්ඨාසම්බන්ධය යි. මහණෙනි, මේ සත්‍ය බෞද්ධ දහම්හු වඩන ලද්දකු බහුල කරන ලද්දකු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතිනී යි. මෙය වදාළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ:

1. “යම් ජනකෙනෙක් පරතෙරට යනසුලු වෙද්ද මිනිසුන් අතර ඔහු අල්පයහ. වැලි මේ ඉතිරි ප්‍රජාව ඉවුර අනුව ම (-සසරෙහිම) දුවයි.

2. යම් කෙනෙකුත් මොනවට වදහළ දහම්හි දහම් අනුව පවතිනසුලු වෙද්ද ඒ ජනයෝ සුදුස්තර වූ මාරධෙයය (-සසර) හැර පරතෙරට යන්නාහ.

3.4. පණ්ඩිත තෙමේ අකුසල් දහම් දුරු කොට කුසල් දහම් වඩන්නේ ය. නිවන ඇරඹ සසරින් කාමයන් අත්හැර පලිබෝධ නැති ව යම් ඊවේකයෙක දුෂ්කරයේ ඇලිය යුතු නම් එහි ඇලීම කැමැති වන්නේ ය. පණ්ඩිත තෙමේ කෙලෙසුන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරන්නේ ය.

5. යම් කෙනෙකුන්ගේ සිත බොධ්‍යාධ්‍යයන්හි මැනවින් වඩන ලද ද, යම් කෙනෙක් උපද්‍රව රහිත ව නිවනෙහි ඇලුණාහු ද ලොවහි බැබළීම ඇති ඒ රහත්හු පිරිනිව්‍යාහු යි.

2. 2. 8

ආරද්ධසුත්තං

564. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා වීරද්ධා වීරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සමමා දුක්ඛකම්මයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා ආරද්ධා ආරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සමමා දුක්ඛකම්මයගාමී. කතමෙ සත්ත: සතිසමොඤ්ඤාචරියො -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාචරියො යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ සත්ත- ඛොජ්ඣංඛයා වීරද්ධා. වීරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සමමා දුක්ඛකම්මයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා ආරද්ධා, ආරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සමමාදුක්ඛකම්මයගාමීති.

2. 2. 9

අරියසුත්තං

565. සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, ඛොජ්ඣංඛයා භාවිතා ඛහුලීකතා අරියා නියයානිකා නියන්ති තකකරස්ස සමමා දුක්ඛකම්මයාය. කතමෙ සත්ත: සතිසමොඤ්ඤාචරියො -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාචරියො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා භාවිතා ඛහුලීකතා අරියා නියයානිකා නියන්ති තකකරස්ස සමමා දුක්ඛකම්මයායාති.

2. 2. 10

නිබ්බදසුත්තං

566. සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, ඛොජ්ඣංඛයා භාවිතා ඛහුලීකතා එකන්තනිබ්බදය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බාණය සංවත්තන්ති. කතමෙ සත්ත: සතිසමොඤ්ඤාචරියො -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාචරියො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා භාවිතා ඛහුලීකතා එකන්තනිබ්බදය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බාණාය සංවත්තන්ති.

ගීලානවග්ගො දුතියො.

තත්තුද්දනං:

පාඨො දො සුරියුපමෙ ගීලානා අපරෙ තයො,
අපාරමාරද්ධානි ච අරියො නිබ්බදය වාති.

2. 2. 8

ආරඬුසූත්‍රය

564. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන් විසින් සත් බෞද්ධධර්මයෝ වරදනලද නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන ආයතීමාගී වරදන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන් විසින් සත් බෞද්ධධර්මයෝ අරඹන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන ආයතී- මාර්ගය අරඹන ලද්දේ ය. කවර සතෙක් ද? යත්: සතීසමොච්ඡාදාය... උපෙඛාසමොච්ඡාදාය යි. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන් විසින් මේ සත් බෞද්ධධර්මයෝ වරදන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන ආයතීමාර්ගය වරදන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන් විසින් මේ සත් බෞද්ධධර්මයෝ අරඹන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන ආයතීමාර්ගය අරඹන ලද්දේ යි.

2. 2. 9

අරිය සූත්‍රය

565. මහණෙනි, ආයතී වූ නෛයතීණික වූ (නිවන කරා පමුණු- වන) මේ සත් බෞද්ධ කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ඒ අනුව පිළිපදින්නහු මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවත්. කවර සතෙක් ද යත්: සිහිබොජන ... උපෙඛමබොජන යි. මහණෙනි, ආයතී වූ නෛයතීණික වූ මේ සත් බෞද්ධධර්මයෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ඒ අනුව පිළිපදින්නහු මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවති යි.

2. 2. 10

නිබ්බිද සූත්‍රය

566. මහණෙනි, මේ සත් බෞද්ධධර්ම කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඒකාන්ත නිර්වේදය පිණිස විරාගය පිණිස නිරෝධය පිණිස ව්‍යුපගමය පිණිස විශිෂ්ටඥානය පිණිස සමොඛාධිය පිණිස නිර්වාණය පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද? යත්: සතීසමොච්ඡාදාය... උපෙඛාසමොච්ඡාදාය යි. මහණෙනි, මේ සත් බෞද්ධධර්මයෝ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඒකාන්ත නිර්වේදය පිණිස විරාගය පිණිස නිරෝධය පිණිස ව්‍යුපගමය පිණිස විශිෂ්ටඥානය පිණිස සමොඛාධිය පිණිස නිර්වාණය පිණිස පවතිත් යි.

දෙවෙනි ශීලානවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාණසූත්‍රය ද සුරියුපම සූත්‍ර දෙක ද අනෙක් ශීලාන සූත්‍ර තුන ද අපාර, ආරඬු, අරිය, නිබ්බිද සූත්‍ර සතර ද යි දශ සූත්‍ර කෙනෙකි යි.

3. උද්ඝ්ටිවග්ගො

2. 3. 1

බොධායසුත්තං

567. අප්ඵ බො අඤ්ඤානරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසධංකම්. උපසධංකම්ඤා භගවනං අභිවාදෙඤා එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසීනෙඤා බො සො භික්ඛු භගවනං එතදවොච: “බොඡ්ඤාඤා බොඡ්ඤාඤාති” භනොත, වුච්චතීති කිත්තාවතා නු බො භනොත, බොඡ්ඤාඤාති වුච්චතීති. බොධාය¹ සංවත්තනතීති බො භික්ඛු තඤ්චා බොඡ්ඤාඤාති වුච්චතී. ඉධ භික්ඛු² භික්ඛු සනිසමෙඛ ඡ්ඤාඤා භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසමෙඛාඡ්ඤාඤා භාවෙති විවෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසංගපරිඤාමි. බොධාය සංවත්තනතීති බො භික්ඛු තඤ්චා බොඡ්ඤාඤාති වුච්චතීති.

2. 3. 2

දෙසනාසුත්තං

568. සත්තමො භික්ඛවෙ, බොඡ්ඤාඤා දෙසිසංකම්, තං සුඤ්ඤං. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, සත්තබොඡ්ඤාඤා: සනිසමෙඛාඡ්ඤාඤා -පෙ- උපෙඛාසමෙඛාඡ්ඤාඤා. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, සත්ත බොඡ්ඤාඤාති.

2. 3. 3

යානසුත්තං

569. කාමරාගධානියානං භික්ඛවෙ, ධම්මානං මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙඤා වෙච කාමච්ඡද්දෙ උප්පජ්ඤාති, උප්පනෙඤා ව කාමච්ඡද්දෙ භියෙඤාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. බ්‍යාපාදධානියානං භික්ඛවෙ, මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙඤා වෙච බ්‍යාපාදෙ උප්පජ්ඤාති, උප්පනෙඤා ව බ්‍යාපාදෙ භියෙඤාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. ටීනා- ටීඤ්ඤාධානියානං භික්ඛවෙ, ධම්මානං මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙඤා ඤෙච ටීනාටීඤ්ඤං උප්පජ්ඤාති, උප්පනෙඤා ටීනාටීඤ්ඤං භියෙඤාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. උඤ්චිඤ්ඤාඤාච්චධානියානං භික්ඛවෙ, ධම්මානං මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙඤා උඤ්චිඤ්ඤාච්ච උප්පජ්ඤාති, උප්පනෙඤා උඤ්චිඤ්ඤාච්ච භියෙඤාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. විචිකිච්ඡාධානියානං භික්ඛවෙ, ධම්මානං මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙඤා වෙච විචිකිච්ඡා උප්පජ්ඤාති, උප්පනෙඤා ව විචිකිච්ඡා භියෙඤාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති.

1. සමෙඛාධාය - සා,
 2. ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු - ඩ, 1, 2, සා,
 3. සත්ත වො භික්ඛවෙ - මජ්ඣං, සා.

3. උදයවර්ෂය

2. 3. 1

බෝධාය සූත්‍රය

567. ඉක්බිති එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, බොජ්ඣංගයෝ යැ, බොජ්ඣංගයෝ යැ යි කියනු ලැබෙත්. වහන්ස, කෙනෙකින් බොජ්ඣංගයෝ යි කියනු ලැබේද්ද” යි. මහණ, අවබෝධා පිණිස පවතිත් නු යි. එහෙයින් බොජ්ඣංගයෝ යි කියනු ලැබෙත්. මහණ, මෙහි මහණ විවේකනිසස්ත විරාගනිසස්ත නිරෝධනිසස්ත සතියඛෙජ්ඣංගය වොස්සනපරිණාමී කොට වඩ යි. ... උපෙබාසඛොජ්ඣංගය වඩ යි. මහණ, අවබෝධා පිණිස පවතිත් නු යි. එහෙයින් බොජ්ඣංගයෝ යි කියනු ලැබෙති යි.

2. 3. 2

දේශනා සූත්‍රය

568. මහණෙනි, මේ සත් බොජන දේශනා කරමි. එය අසව. මහණෙනි, සත් බොජනහු කවරහු ද යත්: සිහිසම්බොජන ... උපේසම්බොජන යි. මහණෙනි, මොහු සත් බොජන යි.

2. 3. 3

යාන සූත්‍රය

569. මහණෙනි, කාමරාගයට කරුණු වූ දහම් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් කාමච්ඡද්දයත් උපදී. උපත් කාමච්ඡද්දයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ව්‍යාපාදයට කරුණු වූ දහම් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් ව්‍යාපාදයත් උපදී. උපත් ව්‍යාපාදයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ජිනමිඳයට කරුණු වූ දහම් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් ජිනමිඳයත් උපදී. උපත් ජිනමිඳයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, උඤ්චවකුකඤ්චයට කරුණු වූ දහම් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් උඤ්චවකුකඤ්චයත් උපදී. උපත් උඤ්චවකුකඤ්චයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, විචිකිච්ඡාවට කරුණු වූ දහම් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් විචිකිච්ඡාවත් උපදී, උපත් විචිකිච්ඡාවත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී.

සතිසම්මොජ්ඣානිකානං භික්ඛවෙ, ධම්මානං මනසිකාර-
බහුලිකාරා අනුප්පනො වෙව සතිසම්මොජ්ඣානිකානං උප්පජ්ඣති,
උප්පනො ච සතිසම්මොජ්ඣානිකානං භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති -පෙ-
උප්පොසම්මොජ්ඣානිකානං භික්ඛවෙ, ධම්මානං මනසිකාර-
බහුලිකාරා අනුප්පනො වෙව උප්පොසම්මොජ්ඣානිකානං උප්පජ්ඣති,
උප්පනො ච උප්පොසම්මොජ්ඣානිකානං භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති.

2. 3. 4

යොනියොසුක්කං

570. අයොනියො භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පනො වෙව
කාමච්ඡන්දෙ උප්පජ්ඣති, උප්පනො ච කාමච්ඡන්දෙ භියොභාවාය
වෙපුලලාය සංවත්තති අනුප්පනො වෙව ව්‍යාපාදෙ උප්පජ්ඣති,
උප්පනො ච ව්‍යාපාදෙ භියොභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති.
අනුප්පනොඤ්ච ටීනමිඳං උප්පජ්ඣති උප්පනොඤ්ච ටීනමිඳං භියොභා-
වාය වෙපුලලාය සංවත්තති. අනුප්පනොඤ්ච උඳ්ධවච්ඡන්දෙ උප්පජ්ඣ-
ති, උප්පනොඤ්ච උඳ්ධවච්ඡන්දෙ භියොභාවාය වෙපුලලාය සංවත්ත-
ති. අනුප්පනො වෙව විචිකිච්ඡා උප්පජ්ඣති උප්පනො ච විචිකිච්ඡා භියොභා-
වාය වෙපුලලාය සංවත්තති. අනුප්පනො ච සතිසම්මොජ්ඣානිකානං
නුප්පජ්ඣති, උප්පනො ච සතිසම්මොජ්ඣානිකානං නිරුජ්ඣති -පෙ- අනුප්ප-
නො ච උප්පොසම්මොජ්ඣානිකානං නුප්පජ්ඣති, උප්පනො ච උප්පොස-
ම්මොජ්ඣානිකානං නිරුජ්ඣති.

යොනියො භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පනො වෙව
කාමච්ඡන්දෙ නුප්පජ්ඣති උප්පනො ච කාමච්ඡන්දෙ පභීයති. අනුප්පනො
වෙව ව්‍යාපාදෙ නුප්පජ්ඣති, උප්පනො ච ව්‍යාපාදෙ පභීයති. අනුප්පනො-
ඤ්ච ටීනමිඳං නුප්පජ්ඣති, උප්පනොඤ්ච ටීනමිඳං පභීයති.
අනුප්පනොඤ්ච උඳ්ධවච්ඡන්දෙ නුප්පජ්ඣති, උප්පනොඤ්ච උඳ්ධවච-
ච්ඡන්දෙ පභීයති. අනුප්පනො වෙව විචිකිච්ඡා නුප්පජ්ඣති, උප්පනො ච
විචිකිච්ඡා පභීයති. අනුප්පනො ච සතිසම්මොජ්ඣානිකානං උප්පජ්ඣති,
උප්පනො ච සතිසම්මොජ්ඣානිකානං භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති -පෙ-
අනුප්පනො ච උප්පොසම්මොජ්ඣානිකානං උප්පජ්ඣති, උප්පනො ච
උප්පොසම්මොජ්ඣානිකානං භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති.

2. 3. 5

අපරිභානියසුක්කං

571. සත්ත වො භික්ඛවෙ, අපරිභානියෙ ධම්මෙ දෙසිසසාමි, තං
සුඤ්ඤං කතමෙ ච භික්ඛවෙ, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා: යද්දිං
සත්ත බොජ්ඣානිකානං කතමෙ සත්ත: සතිසම්මොජ්ඣානිකානං -පෙ- උප්පොස-
ම්මොජ්ඣානිකානං ඉමෙ වො භික්ඛවෙ, සත්ත අපරිභානියා ධම්මාති.

මහණෙනි, සතිසමෝච්ඡාදකයාට කරුණු වූ දහම් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපන් සතිසමෝච්ඡාදකයන් උපදී උපන් සතිසමෝච්ඡාදකයන් වැඩිමෙන් පිරීමට යේ ... මහණෙනි, උපෙමාසමෝච්ඡාදකයාට කරුණු වූ දහම් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපන් උපෙමාසමෝච්ඡාදකයන් උපදී. උපන් උපෙමාසමෝච්ඡාදකයන් වැඩිමෙන් පිරීමට යේ යි.

2. 3. 4

යෝනියෝ සූත්‍රය

570. මහණෙනි, නුනුවණින් මෙනෙහි කරන්නහුට නූපන් කාමච්ඡාදකයන් උපදී. උපන් කාමච්ඡාදකයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. නූපන් ව්‍යාපාදකයන් උපදී. උපන් ව්‍යාපාදකයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. නූපන් ඊතමිඤ්ඤයන් උපදී. උපන් ඊතමිඤ්ඤයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. නූපන් උඤ්චවකුක්කුච්චයන් උපදී. උපන් උඤ්චවකුක්කුච්චයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. නූපන් විචිකිච්ඡාවන් උපදී. උපන් විචිකිච්ඡාවන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. නූපන් සතිසමෝච්ඡාදකයන් නූපදී. උපන් සතිසමෝච්ඡාදකයන් නිරුඤ්ඤ වෙයි ... නූපන් උපෙමාසමෝච්ඡාදකයන් නූපදී. උපන් උපෙමාසමෝච්ඡාදකයන් නිරුඤ්ඤ වේ.

මහණෙනි, නුවණින් මෙනෙහි කරන්නහුට නූපන් කාමච්ඡාදකයන් නූපදී. උපන් කාමච්ඡාදකයන් ප්‍රභීණ වෙයි. නූපන් ව්‍යාපාදකයන් නූපදී. උපන් ව්‍යාපාදකයන් ප්‍රභීණ වෙයි. නූපන් ඊතමිඤ්ඤයන් නූපදී. උපන් ඊතමිඤ්ඤයන් ප්‍රභීණ වෙයි. නූපන් උඤ්චවකුක්කුච්චයන් නූපදී. උපන් උඤ්චවකුක්කුච්චයන් ප්‍රභීණ වෙයි. නූපන් විචිකිච්ඡාවන් නූපදී. උපන් විචිකිච්ඡාවන් ප්‍රභීණ වෙයි. නූපන් සතිසමෝච්ඡාදකයන් උපදී. උපන් සතිසමෝච්ඡාදකයන් වැඩිමෙන් පිරීමට යෙයි. ... නූපන් උපෙමාසමෝච්ඡාදකයන් උපදී. උපන් උපෙමාසමෝච්ඡාදකයන් වැඩිමෙන් පිරීමට යේ යි.

2. 3. 5

අපරිහානිය සූත්‍රය

571. මහණෙනි, සන්අපරිහානිය (නො පිරිහීමට කරුණු වූ) දහම් නොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, සන්අපරිහානිය දහම් කවරහු ද යත්: මේ සත්‍යබෝධියෙහි යෙයි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමෝච්ඡාදකයා ... උපෙමාසමෝච්ඡාදකයා යි. මහණෙනි, මොහු සන්අපරිහානිය දහම්හු යි.

2. 3. 6

බයසුතතං

572. යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපදු තණ්හකඛයාය සංවත්තනී¹, තං මග්ගං තං පටිපදං භාවෙථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා ච පටිපදු තණ්හකඛයාය සංවත්තනී: යද්දිං සත්තං බොජ්ඣකියා. කතමෙ සත්ත: සතිසමොච්ඡාජ්ඣකියො -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡාජ්ඣකියොති. එවං චුක්ඛෙ ආයසමා උද්ධි හච්චන්තා එතදවොච: කරං භාවිතා නු ඛො හන්තො, සත්තං බොජ්ඣකියා කරං බහුලීකතා තණ්හකඛයාය සංවත්තනීති.

ඉධුද්ධි, භික්ඛු සතිසමොච්ඡාජ්ඣකියං භාවෙති විවෙකනීසුසිතං විරාගනීසුසිතං නිරොධනීසුසිතං වොසසග්ගපරිණාමී වීජුලං² මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. තසස සතිසමොච්ඡාජ්ඣකියං භාවයතො විවෙකනීසුසිතං විරාගනීසුසිතං නිරොධනීසුසිතං වොසසග්ගපරිණාමී වීජුලං මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. තණ්හා පභීයති -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡාජ්ඣකියං භාවෙති විවෙකනීසුසිතං විරාගනීසුසිතං නිරොධනීසුසිතං වොසසග්ගපරිණාමී වීජුලං මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. තසස උපෙඛාසමොච්ඡාජ්ඣකියං භාවයතො විවෙකනීසුසිතං විරාගනීසුසිතං නිරොධනීසුසිතං වොසසග්ගපරිණාමී වීජුලං මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. තණ්හා පභීයති. තණ්හාය පහානා කම්මං පභීයති. කම්මසස පහානා දුකං පභීයති. ඉති ඛො උද්ධි, තණ්හකඛයා කම්මකඛයො. කම්මකඛයා දුකඛකඛයොති.

2. 3. 7

නිරොධසුතතං

573. යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපදු තණ්හානිරොධාය සංවත්තනී, තං මග්ගං තං පටිපදං භාවෙථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පටිපදු තණ්හානිරොධාය සංවත්තනී: යද්දිං සත්තං බොජ්ඣකියා. කතමෙ සත්ත: සතිසමොච්ඡාජ්ඣකියො -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡාජ්ඣකියො. කරං භාවිතා ච භික්ඛවෙ සත්තං බොජ්ඣකියා කරං බහුලීකතා තණ්හානිරොධාය සංවත්තනී: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසමොච්ඡාජ්ඣකියං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡාජ්ඣකියං භාවෙති විවෙකනීසුසිතං විරාගනීසුසිතං නිරොධනීසුසිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, සත්තං බොජ්ඣකියා එවං බහුලීකතා තණ්හානිරොධාය සංවත්තනීති.

1. සංවත්තනී - සී, 1, 2.
2. වෙසුලං - සී 1, 2.
3. පහානාය - සී 1, 2.

2. 3. 6

බයසුත්‍රය

572. මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් තෘෂ්ණාසංයමය පිණිස පවතී නම් ඒ මහ ඒ පිළිවෙත වඩවු. මහණෙනි, කවර මහෙක් කවර පිළිවෙතෙක් තෘෂ්ණාසංයමය පිණිස පවතී ද? මේ සත්‍යබොධයෙහි බොධයෝ යි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසම්මොඡ්ඡාධිකය ය ... උපෙඛාසම්මොඡ්ඡාධිකය යි. මෙසේ වදාළ කල්හි ආයුෂ්මත් උද්ධි සථිවර භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, සත්-බොධයෙහි බොධයෝ කෙසේ වඩන ලද්දහු කෙසේ බහුල කරන ලද්දහු තෘෂ්ණාසංයමය පිණිස පවතිද්දෝ යි.

උද්ධි, මෙහි මහණ විවේකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසභ්‍යපරිඤ්ඤාමි කොට පැතුරුණක් මහත් බවට පැමිණියක් අප්‍රමාණ වූවක් නිදුක් වූවක් කොට සතිසම්මොඡ්ඡාධිකය වඩයි. විවේකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසභ්‍යපරිඤ්ඤාමි කොට විපුල මහභ්‍යත අප්‍රමාණ අබ්‍යාපඡ්ඤාමි කොට සතිසම්මොඡ්ඡාධිකය වඩන ඔහුගේ තෘෂ්ණාව ප්‍රභීණ වෙයි ... විවේකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසභ්‍යපරිඤ්ඤාමි කොට විපුල මහභ්‍යත අප්‍රමාණ අබ්‍යාපඡ්ඤාමි කොට උපෙඛාසම්මොඡ්ඡාධිකය වඩයි. විවේකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසභ්‍යපරිඤ්ඤාමි කොට විපුල මහභ්‍යත අප්‍රමාණ අබ්‍යාපඡ්ඤාමි කොට උපෙඛාසම්මොඡ්ඡාධිකය වඩන ඔහුගේ තෘෂ්ණාව ප්‍රභීණ වේ. තෘෂ්ණාව ප්‍රභීණ වීමෙන් කර්මය ප්‍රභීණ වේ. කම්මය ප්‍රභීණ වීමෙන් දුක ප්‍රභීණ වේ. උද්ධි, මෙසේ තෘෂ්ණාසංයමයෙන් කම්මය වේ. කම්මයයෙන් දුක වේ යි.

2. 3. 7

නිරෝධසුත්‍රය

573. මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් තෘෂ්ණානිරෝධය පිණිස පවතී නම් ඒ මහ ඒ පිළිවෙත වඩවු. මහණෙනි, කවර මහෙක් කවර පිළිවෙතෙක් තෘෂ්ණානිරෝධය පිණිස පවතී ද? මේ සත්‍යබොධයෙහි බොධයෝ යි, කවර සතෙක් ද යත්: සතිසම්මොඡ්ඡාධිකය ය ... උපෙඛාසම්මොඡ්ඡාධිකය යි. මහණෙනි, සත්‍යබොධයෙහි බොධයෝ කෙසේ වඩන ලද්දහු කෙසේ බහුල කරන ලද්දහු තෘෂ්ණානිරෝධය පිණිස පවතිද් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසභ්‍යපරිඤ්ඤාමි කොට සතිසම්මොඡ්ඡාධිකය වඩයි ... උපෙඛාසම්මොඡ්ඡාධිකය වඩයි. මහණෙනි, සත්‍යබොධයෙහි බොධයෝ මෙසේ වඩන ලද්දහු මෙසේ බහුල කරන ලද්දහු තෘෂ්ණානිරෝධය පිණිස පවතින් යි.

2. 3. 8

නිබ්බධසුත්තං

574. නිබ්බධභාගීයං වො භික්ඛවෙ, මඤ්ඤං දෙසිංසාමී. තං සුඤ්ඤං. කතමො ච භික්ඛවෙ, නිබ්බධභාගීයො මඤ්ඤො යදිදං සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා. කතමෙ සත්ත: සතිසම්මොජ්ඣංඛයො -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛයොති. එවං වුත්තෙ ආයස්මා උද්ධි හගචන්තං එතදවොච: කරං භාවිතා නු ඛො හන්තො, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා කරං බහුලීකතා නිබ්බධාය සංවත්තන්ති.

ඉද්ධි, භික්ඛු සතිසම්මොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනීස්සිතං වීරාගනිස්සිතං නිරොධනීස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමී. විපුලං මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. සො සතිසම්මොජ්ඣංඛං භාවිතො¹ විත්තො අනිබ්බිධුපුබ්බං අපදලිතපුබ්බං ලොභකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති, පදලෙති. අනිබ්බිධුපුබ්බං අපදලිතපුබ්බං දෙසකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති, පදලෙති. අනිබ්බිධුපුබ්බං අපදලිතපුබ්බං මොහකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති, පදලෙති. -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනීස්සිතං වීරාගනීස්සිතං නිරොධනීස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමී. විපුලං මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. සො උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛං භාවිතො විත්තො අනිබ්බිධුපුබ්බං අපදලිතපුබ්බං ලොභකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති, පදලෙති. අනිබ්බිධුපුබ්බං අපදලිතපුබ්බං දෙසකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති, පදලෙති, අනිබ්බිධුපුබ්බං අපදලිතපුබ්බං මොහකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති, පදලෙති. එවං භාවිතා ඛො උද්ධි, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා එවං බහුලීකතා නිබ්බධාය² සංවත්තන්ති.

2. 3. 9

එකධම්මසුත්තං

575. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙ පි සමනුපස්සාමී යෙ³ එවං භාවිතා බහුලීකතා⁴ සංයොජනියානං ධම්මානං පහානාය සංවත්තන්ති⁵. යථයිදං භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා. කතමෙ සත්ත: සතිසම්මොජ්ඣංඛයො -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛයො. කරං භාවිතා ච භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා කරං බහුලීකතා සංයොජනියානං ධම්මානං පහානාය සංවත්තන්ති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසම්මොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනීස්සිතං වීරාගනීස්සිතං නිරොධනීස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා එවං බහුලීකතා සංයොජනියානං ධම්මානං පහානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ ච භික්ඛවෙ, සංයොජනියා ධම්මා: චක්ඛු භික්ඛවෙ, සංයොජනියො ධම්මො. එසොතෙ උපපජ්ජන්ති සංයොජනවීතිබ්බො අජෙක්ඛාසානා. -පෙ- ජිව්හා සංයොජනියො ධම්මො. එසොතෙ උපපජ්ජන්ති සංයොජනවීතිබ්බො අජෙක්ඛාසානා -පෙ- මනොසංයොජනියො ධම්මො. එසොතෙ උපපජ්ජන්ති සංයොජනවීතිබ්බො අජෙක්ඛාසානා. ඉමෙ වුවුචන්ති භික්ඛවෙ, සංයොජනියා ධම්මාති.

1. සතිසම්මොජ්ඣංඛංභාවිතො - සා.
2. නිබ්බානාය සී 1. 2.
3. යො - මජ්ඣ., සා.
4. භාවිතො බහුලීකතො - මජ්ඣ., සා.
5. සංවත්තන්ති - මජ්ඣ., සා.

2. 3. 8

නිබ්බේධ සූත්‍රය

674. මහණෙනි, නිබ්බේධභාගීය (කෙලෙස් නැසීමට හිත) මාර්ගය කොපට දේශනා කරන්නෙමි, එය අසවු. මහණෙනි, නිබ්බේධභාගීය මාර්ගය කවරේ ද: මේ සත් බෞද්ධධර්මයෝ යි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමොඡ්ඡාදාය ... උපෙඛාසමොඡ්ඡාදාය යි. මෙසේ වදල කල්හි ආයුෂ්මත් උද්ධි සඵර් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය. “වහන්ස, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සත් බෞද්ධධර්මයෝ කෙලෙස් නැසීම පිණිස පවතිද් ද යි.

උද්ධි, මෙසස්තෙහි මහණ විවේකනීසස්සිත විරාගනීසස්සිත නිරොධනීසස්සිත සතිසමොඡ්ඡාදාය වොයසග්‍ගපරිඡාමී කොට විපුල මහග්‍ගන අපමාණ අබ්‍යාපඡ්ඡා කොට වඩයි. හෙතෙමේ සතිසමොඡ්ඡාදාය වැඩු සිතින් නොනැසුවිරු නොපැලුවිරු ලොභ-සමුභය නසයි, පලයි. නොනැසුවිරු නොපැලුවිරු දෝෂසමුභය නසයි, පලයි. නොනැසුවිරු නොපැලුවිරු මෝහසමුභය නසයි, පලයි ... විවේකනීසස්සිත විරාගනීසස්සිත නිරොධනීසස්සිත උපෙඛාසමොඡ්ඡාදාය වොයසග්‍ගපරිඡාමී කොට විපුල මහග්‍ගන අපමාණ අබ්‍යාපඡ්ඡා කොට වඩයි. හෙතෙමේ උපෙඛාසමොඡ්ඡාදාය වැඩු සිතින් නොනැසුවිරු නොපැලුවිරු ලෝභසමුභය නසයි, පලයි. නොනැසුවිරු නොපැලුවිරු දෝෂ සමුභය නසයි, පලයි. නොනැසුවිරු නොපැලුවිරු මෝහසමුභය නසයි, පලයි. උද්ධි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බෞද්ධධර්මයෝ කෙලෙස් නැසීම පිණිස පවතින් යි.

2. 3. 9

ඵකධම්ම සූත්‍රය

575. මහණෙනි, යම් දහම් කෙනෙක් මෙසේ වඩන ලදහු මෙසේ බහුල කරන ලැහු සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහම් ප්‍රභාණ පිණිස පවතිද්ද මහණෙනි, මේ සත්බොජ්‍ය යම්බදු නම් එබදු එක් දහමකු දු මම නොම දකිමි. කවර සතෙක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්‍ය ... උපේසම්බොජ්‍ය යි. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සත්බොජ්‍ය සංයෝජනයන් ට කරුණු වූ දහම් ප්‍රභාණ පිණිස පවතිද් යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ විවේකනීසස්සිත විරාගනීසස්සිත නිරොධනීසස්සිත සිහිසම්බොජ්‍ය වොයසග්‍ගපරිඡාමී කොට වඩයි ... උපේසම්බොජ්‍ය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජ්‍ය සංයෝජනයන් ට කරුණු වූ දහම් ප්‍රභාණ පිණිස පවති. මහණෙනි, සංයෝජනයන් ට කරුණු වූ දහම් කවරහු ද යත්: මහණෙනි, අභසංයෝජනයන් ට කරුණු වූ දහමෙකි. මෙහි තෙල සංයෝජනයන් විසින් බදනාලද අධ්‍යවසානයෝ (බැසැගැනීම) උපදනාහ. ... දිව සංයෝජනයන් ට කරුණු වූ දහමෙකි. මෙහි තෙල සංයෝජනයන් විසින් බදනාලද අධ්‍යවසානයෝ (බැසැගැනීම) උපදනාහ. ... සිත සංයෝජනයන් ට කරුණු වූ දහමෙකි. මෙහි තෙල සංයෝජනයන් විසින් බදනාලද අධ්‍යවසානයෝ (බැසැගැනීම) උපදනාහ. මහණෙනි, මොහු සංයෝජනයන් ට කරුණු වූ දහම්හු යි කියනු ලැබෙත් යි.

2. 3. 10

උද්දියුක්තං

576. එකං සමයං හගවා සුමෙහසු විහරති සෙක්කං¹ නාම සුභ්‍රහානං නිගමො. අපට්ඨො ආයස්මා උද්දී යෙන හගවා තෙනුපසංකම්. -පෙ- එකමනනං නිසිනෙතා ඛො ආයස්මා උද්දී හගවන්තං එතදවොච: අච්ඡරියං හනෙත, අඤ්ඤං හනෙත, යාව ඛහුකතං ව² මෙ හනෙත, හගවති පෙමං ව ගාරවො ව හිරි ව ඔත්තප්පඤ්ඤි. අහං හි හනෙත, පුඤ්ඤං අගාරිකභුතො සමානො අඛහුකතො අහොසිං ධම්මෙත. අඛහුකතො සඛෙක්කත. යො ඛවාහං හනෙත, හගවති පෙමං ව ගාරවං ව හිරිං³ ව ඔත්තප්පඤ්ඤි සමපස්සමානො අගාරස්මා අනගාරියං පඛඤ්ඤිං⁴. තස්ස මෙ හගවා ධම්මං දෙසෙසි: “ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති රූපස්ස අක්ඛගමො, ඉති වෙදනා -පෙ- ඉති සඤ්ඤා -පෙ- ඉති සඛබ්බාරා -පෙ- ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො ඉති විඤ්ඤාණස්ස අක්ඛගමො”ති.

යො ඛවාහං හනෙත, සුඤ්ඤාගාරගතො ඉමෙසු පඤ්ඤිසු උපාදනකඛඤ්ඤිසු⁵ උක්ඤ්ඤාචක්ඛුජ්ජං සමපරිවර්තෙතොතො ඉදං දුක්ඛිනි යථාභුතං අඛහාඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභුතං අඛහාඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභුතං අඛහාඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛනිරෝධං ගාමිනීපට්ඨද්දති යථාභුතං අඛහාඤ්ඤාසිං. ධම්මො ව මෙ හනෙත, අභිසම්මො⁶, මග්ගො ව පට්ටඤ්ඤා⁷, යො මෙ භාවිතො ඛහුලීකතො තථා තථා විහරන්තං තථස්සාය උපනෙක්කති. යථාහං “විණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායා”ති පජානිස්සාමි. සතිසම්මොජ්ඣංඛෙයා මෙ හනෙත, පට්ටඤ්ඤා, යො මෙ භාවිතො ඛහුලීකතො තථා තථා විහරන්තං තථස්සාය උපනෙක්කති; යථාහං “විණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායා”ති පජානිස්සාමි. -පෙ- උපෙධාසම්මොජ්ඣංඛෙයා ඛො මෙ හනෙත, පට්ටඤ්ඤා යො මෙ භාවිතො ඛහුලීකතො තථා තථා විහරන්තං තථස්සාය උපනෙක්කති, යථාහං “විණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායා”ති පජානිස්සාමි. අයං ඛො මෙ හනෙත, මග්ගො පට්ටඤ්ඤා, යො මෙ භාවිතො ඛහුලීකතො තථා තථා විහරන්තං තථස්සාය උපනෙක්කති; යථාහං “විණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායා”ති පජානිස්සාමිති.

1. පෙදකං - සී 1, 2.
 2. ඛහුකාරාභි - ස්‍යා.
 3. ගාරවො ව හිරි ව - සී 1, 2.
 4. පඛඤ්ඤිතො - මජ්ඣං, සීචු.
 5. ඉමෙසං පඤ්ඤිපාදනකඛඤ්ඤානං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 6. අභිසම්මො - සී 1, 2, ස්‍යා.
 7. මග්ගො ව මෙ පට්ටඤ්ඤා - මජ්ඣං, ස්‍යා.

2. 3. 10

උදයී සුත්‍රය

576. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුමහ දනවටෙහි ශෛවකක නම් සුමහයන්ගේ නියමගමහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් උදයී සථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස්ව හුන් ආයුෂ්මත් උදයී සථවිර භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: වහන්ස, අසිරියෙකි. වහන්ස පුදුමයෙකි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ මාගේ ප්‍රේමයත් ගෞරවයත් හිරිඔතප් දෙකත් කෙතෙක් බුහුමන් කරන ලද ද, වහන්ස, මම පෙර ගිහි වූයෙම ම දහමින් බුහුමන් නො කරන ලද්දෙම වීමි. සහන විසින් බුහුමන් නො කරන ලද්දෙම වීමි. වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රේමයත් ගෞරවයත් හිරිඔතප් දෙකත් දකිමින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදිවීමි. ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “රූපය මෙසේ ය, රූපයේ හටගැනීම මෙසේ ය, රූපයේ අස්තඛගමය මෙසේ ය, වේදනාව මෙසේ ය ... සංඤාව මෙසේ ය ... සංස්කාරයෝ මෙසේ ය ... විඤානය මෙසේ ය ... විඤානයේ හටගැනීම මෙසේ ය ... විඤානයේ අස්තඛගමය මෙසේ ය යි දහම දෙසූ සේක.

වහන්ස, ඒ මම ශුන්‍යාගාරයට ගියෙම මේ පඤ්ඤාපාදනස්කන්ධයෙහි උදයව්‍යය සමමභීත කෙරෙමින් මේ (පඤ්ඤස්කන්ධය) දුකැ' යි තතුසේ දැනැගනිමි. මේ (තෘෂණාසමුදය) දු:බසමුදයැ' යි තතු සේ දැනැ ගනිමි. මේ (තෘෂණානිරෝධය) දු:බනිරෝධයැ' යි තතුසේ දැන ගනිමි. මේ (ආයාඤ්චාධ්‍යමාර්ගය) දු:බනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපද යැ' යි තතුසේ දැනැගනිමි. වහන්ස, මා විසින් (විදඹනා) ධම් ද අවබෝධ කරන ලද යැ. (විදඹනා) මාර්ගය ද ලබන ලදි. මා විසින් යම් ධම් මාර්ගයෙක් භාවිත බහුලීකෘත වේ ද (හෙ) ඒ ඒ අයුරින් වාස කරන්නහු යම්සේ “ජාතිය ඤය විය. මහබලසර වැසැ නිමවන ලද, කරණි කරන ලද, මෙ අත්බව පිණිස අන් කියෙක් නැති” යි මම දනිමි නම් තරාභාවයට පමුණුවන්නේ යැ: වහන්ස, මා විසින් ස්මෘතිසම්බොධ්‍යාධ්‍ය ලබන ලද යැ. යම් බොධ්‍යාධ්‍යයෙක් මා විසින් භාවිත බහුලීකෘත වූයේ ඒ ඒ අයුරින් වාස කරන්නහු යම්සේ “ජාතිය ඤය විය. මහබලසර වැසැ නිමවන ලද, කරණි කරන ලද, මෙ අත්බව පිණිස අන් කියෙක් නැතැ” යි මම දනිමි නම් තරාභාවයට පමුණු වන්නේ යැ. ... වහන්ස, මා විසින් උපේක්‍ෂාසම්බොධ්‍යාධ්‍ය ලබන ලද. යම් බොධ්‍යාධ්‍යයෙක් මා විසින් භාවිත බහුලීකෘත වූයේ ඒ ඒ අයුරින් වාස කරන්නහු යම්සේ “ජාතිය ඤය විය. මහබලසර වැසැ නිමවන ලද, කරණි කරන ලද, මෙ අත්බවට අන් කියෙක් නැතැ” යි මම දනිමි නම් තරාභාවයට පමුණුවන්නේ යැ. වහන්ස, මා විසින් මේ මාර්ගය ලබන ලද. මා විසින් යම් මාර්ගයෙක් භාවිත බහුලීකෘත වූයේ ඒ ඒ අයුරින් වාස කරන්නහු යම්සේ “ජාතිය ඤය විය, මහබලසර වැසැ නිමවන ලද, කරණි කරන ලද මෙ අත්බවට අන් කියෙක් නැතැ” යි මම දනිමි නම් තරාභාවයට පමුණු වන්නේ යැ' යි.

සාධු සාධු උද්ධි, එසො හි තෙ උද්ධි, මග්ගො පටිලඤ්ඤා,
 යො තෙ භාවිතො බහුලීකතො තථා තථා විහරන්තං තථකතාය
 උපනෙක්ඝති යථා තං “බිණං ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරීයං කතං
 කරණීයං නාපරං ඉක්ඛන්තායා”ති පජානික්ඝසීති.

උද්ධිවග්ගො තතියො.

තප්‍රඥනං :

බොධාය දෙසනා ධානා යොනිසො'පරිභානියා,
 බයො නිරොධො නිබ්බේධො එකධම්මො උද්ධි චාති.

උද්ධි, මැනවී, මැනවී... උද්ධි, මේ මහ තොප විසින් පිළිලදී. යමෙක් තොප විසින් වඩන ලද ද, බහුල කරන ලද ද, (එය) “ඉපැදීම ගෙවිණ බඹසර වැස නිමවන ලදී, කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනිකක් නැතැ”යි යම්සේ තෙපි දැනගන්නහු නම් එසේ එසේ වෙසෙන තොප ඒ බැව් පිණිස පමුණුවන්නේ යි.

තෙවැනි උද්දිවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

බොධිය, දෙසනා, යාන, යොනිසො, අපරහානිය, බය, නිරොධ, නිබ්බධ, එකධම්ම, උද්ධි ය යි සුත්‍ර දසයකි යි.

4. නීවරණවග්ගො

2. 4. 1

කුසලසුතතං

577. යෙ කෙවී භික්ඛවෙ, ධම්මො කුසලා කුසලභාගියා කුසල-
 පකඛියා, සබ්බෙ තෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා අපමාදෙ
 තෙසං ධම්මානං අග්ගමකඛායති. අපමන්තසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො
 පාටිකඛිං සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙසසති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලී-
 කර්ථසති. කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ
 භාවෙති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු
 සතිසම්මොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙධාසම්මොජ්ඣංඛං භාවෙති
 වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී.
 එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති,
 සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති.

2. 4. 2

දුතියකුසලසුතතං

578. යෙ කෙවී භික්ඛවෙ, ධම්මො කුසලා කුසලභාගියා කුසල-
 පකඛියා, සබ්බෙ තෙ යොනියොමනසිකාරමුලකා යොනියොමනසිකාර-
 සමොසරණා යොනියොමනසිකාරො තෙසං ධම්මානං අග්ගමකඛායති.
 යොනියොමනසිකාරසම්පන්නසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං
 සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙසසති; සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකර්ථසති.
 කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසම්පන්නො සත්ත
 ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති: ඉධ
 භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසම්මොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙධා
 සම්මොජ්ඣංඛං භාවෙති වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධ-
 නිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියො-
 මනසිකාරසම්පන්නො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ
 ඛහුලීකරොති.

4. නිවරණ වර්ගය

2. 4. 1

කුසල සූත්‍රය

577. මහණෙනි, යම්කිසි දහම කෙනෙක් කුසල් ද, කුසල් කොටස්හි වූවෝ ද කුසල් පස්හි වූවෝ ද, ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇත්තෝ ය. අප්‍රමාදයෙහි ඇතුළත් වූවෝ ය. අප්‍රමාදය ඒ ධර්මයන්ට අග්‍රය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, “සත්ඛොජ්ඣ වඩන්තෝ ය සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කරන්තෝ ය” යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, නොපමා මහණ කෙසේ නම් සත්ඛොජ්ඣ වඩා ද සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කෙරේ ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත සිහිසම්බොජ්ඣ වොසංඝානපරිණාමී කොට වඩයි ... උපේසම්බොජ්ඣ වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ නොපමා මහණ තෙමේ සත්ඛොජ්ඣ වඩයි. සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කෙරේ යි.

2. 4. 2

දුතියකුසල සූත්‍රය

578. මහණෙනි, යම්කිසි දහම කෙනෙක් කුසල් ද කුසල්කොටස්හි වූවෝ ද කුසල්පස්හි වූවෝ ද ඒ සියල්ලෝ නුවණින් මෙනෙහි කිරීම මුල් කොට ඇතියහ. නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙහි ඇතුළත්හ. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම ඒ දහමුන්ට අග්‍රය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, “සත්ඛොජ්ඣ වඩන්තෝ ය සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කරන්තෝ ය” යන මෙය නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් යුත් මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්නා මහණ කෙසේ නම් සත්ඛොජ්ඣ වඩා ද සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත සිහිසම්බොජ්ඣ වොසංඝාන පරිණාමී කොට වඩයි ... උපේසම්බොජ්ඣ වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්නා මහණ මෙසේ සත්ඛොජ්ඣ වඩයි. සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කෙරේ යි.

2. 4. 3

කිලෙසසුතතං

579. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපකතිලෙසා යෙහි උපකති-
 ලෙසෙහි උපකතිලිට්ඨං ජාතරූපං න වෙව මුදු හොති, න ච
 කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩගු ව, න ච සමමා උපෙති
 කම්මාය. කතමෙ පඤ්ච: අයො භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපකති-
 ලෙසො, යෙන උපකතිලෙසෙන උපකතිලිට්ඨං ජාතරූපං න වෙව
 මුදු හොති න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩගු ව, න ච
 සමමා උපෙති කම්මාය. ලොභා භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපකතිලෙසො
 -පෙ- නිදු භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපකතිලෙසො -පෙ- සීසං භික්ඛවෙ,
 ජාතරූපස්ස උපකතිලෙසො -පෙ- සජ්ඣු භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස
 උපකතිලෙසො යෙන උපකතිලෙසෙන උපකතිලිට්ඨං ජාතරූපං න
 වෙව මුදු හොති, න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩගු ව-
 න ච සමමා උපෙති කම්මාය. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ජාත
 රූපස්ස උපකතිලෙසා, යෙහි උපකතිලෙසෙහි උපකතිලිට්ඨං ජාතරූපං
 න වෙව මුදු හොති න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩගු ව,
 න ච සමමා උපෙති කම්මාය.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චමෙ විත්තස්ස උපකතිලෙසා යෙහි
 උපකතිලෙසෙහි උපකතිලිට්ඨං විත්තං න වෙව මුදු හොති න ච
 කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩගු ව, න ච සමමාසමාධියති ආසවානං
 ඛයාය. කතමෙ පඤ්ච: කාමච්ඡන්දෙ භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපකතිලෙසො
 යෙන උපකතිලෙසෙන උපකතිලිට්ඨං විත්තං න වෙව මුදු හොති
 න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩගු ව, න ච සමමාසමාධියති
 ආසවානං ඛයාය. ව්‍යාපාදෙ භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපකතිලෙසො
 -පෙ- ටීනමිඳං භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපකතිලෙසො -පෙ- උද්ධම-
 කුකුළිචං භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපකතිලෙසො -පෙ- විචිච්ච්ඡා
 භික්ඛවෙ. විත්තස්ස උපකතිලෙසො යෙන උපකතිලෙසෙන උපකති-
 ලිට්ඨං විත්තං න වෙව මුදු හොති න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං
 පහඩගු ව, න ච සමමාසමාධියති ආසවානං ඛයාය. ඉමෙ ඛො
 භික්ඛවෙ, පඤ්ච විත්තස්ස උපකතිලෙසා, යෙහි උපකතිලෙසෙහි
 උපකතිලිට්ඨං විත්තං න වෙව මුදු හොති, න ච කම්මනීයං, න ච
 පහස්සරං, පහඩගු ව, න ච සමමාසමාධියති ආසවානං ඛයායාති.

2. 4. 3

කිලෙස සුත්‍රය

579. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුන්ගෙන් කෙලෙසුණු ස්වර්ණය මෘදුන් නො වේද කම්ණයන් නො වේ ද ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද බිඳෙනසුලුත් වේ ද කම් පිණිය (-ආහරණ ආදිය තැනීම සඳහා) මැනැවින් නො ද පැමිණේ (සුදුසු නො වේ) ද ස්වර්ණයට මේ (එබඳු) කෙලෙසේ පසෙකි:- කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, යම් කෙලෙසුමෙකින් කෙලෙසුණු ස්වර්ණය මෘදුන් නො වේ ද කම්ණයන් නො වේ ද ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද බිඳෙනසුලුත් වේ ද කම් පිණිය මැනැවින් නො ද පැමිණේ ද, යකඩ ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... ලොහො ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... කඵතුමු ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... සුදුතුමු ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුමෙකින් කෙලෙසුණු ස්වර්ණය මෘදුන් නො වේ ද කම්ණයන් නො වේද. බබළනසුලුත් නො වේ ද බිඳෙනසුලුත් වේ ද කම් පිණිය නො ද පැමිණේ ද රිදී ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුන්ගෙන් කිලිටි වූ ස්වර්ණය මෘදුන් නො වේ ද, කම්ණයන් නො වේ ද බබළන සුලුත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුත් වේ ද, කම් පිණිය නො ද පැමිණේ ද මේ පස ස්වර්ණයට එබඳු කෙලෙසුම ය.

මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙලෙසුන්ගෙන් කිලිටි වූ සිත මෘදුන් නො වේද, කම්ණයන් නො වේද, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුත් වේ ද ආසුච්ඡය පිණිය නො ද මැනැවින් එකඟ වේද, සිතට මේ (එබඳු) කෙලෙසේ පසෙකි. කවර පසෙක්ද යත්: මහණෙනි, යම් කෙලෙසුමෙකින් කිලිටි වූ සිත මෘදුන් නො වේ ද, කම්ණයන් නො වේද, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුත් වේ ද, ආසුච්ඡය පිණිය නො ද මැනැවින් එකඟ වේද, කාමච්ඡය සිතට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... ව්‍යාපාදය සිතට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... චීනමිඳිය සිතට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුමෙකින් කිලිටි වූ සිත මෘදුන් නො වේ ද, කම්ණයන් නො වේද, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුත් වේ ද, ආසුච්ඡය පිණිය නො ද මැනැවින් එකඟ වේ ද, විචිකිච්ඡාව සිතට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුන්ගෙන් කිලිටි වූ සිත මෘදුන් නො වේ ද, කම්ණයන් නො වේ ද, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුත් වේ ද, ආසුච්ඡය පිණිය නො ද මැනැවින් එකඟ වේ ද, මොහු පස සිතට එබඳු කෙලෙසේ යි.

2. 4. 4

අනාවරණසුත්තං

580. සත්තමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගො අනාවරණං අනීවරණං වෙනසො අනුප්පකකිලෙසා භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිලුක්ඛිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනතී. කතමෙ සත්ත: සතිසමෙධොජ්ඣංගො බො භික්ඛවෙ, අනාවරණං අනීවරණං වෙනසො අනුප්පකකිලෙසො භාවිතො බහුලිකතො විජ්ජාවිලුක්ඛිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනි -පෙ- උපෙබාසමෙධොජ්ඣංගො බො භික්ඛවෙ, අනාවරණං අනීවරණං වෙනසො අනුප්පකකිලෙසො භාවිතො බහුලිකතො විජ්ජාවිලුක්ඛිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනි. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංගො අනාවරණං අනීවරණං වෙනසො අනුප්පකකිලෙසා භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිලුක්ඛිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනතීති.

2. 4. 5

යොනියොසුත්තං

581. අයොනියො භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පනො වෙව කාමච්ඡන්දො උප්පජ්ජති, උප්පනො ච කාමච්ඡන්දො භියොගාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනි. අනුප්පනො වෙව ව්‍යාපාදො උප්පජ්ජති, උප්පනො ච ව්‍යාපාදො භියොගාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනි. අනුප්පනංඝෙච චීනමිඳ්ධං උප්පජ්ජති, උප්පනංඝෙච චීනමිඳ්ධං භියොගාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනි. අනුප්පනංඝෙච උඳ්ධවචකුකච්චං උප්පජ්ජති, උප්පනංඝෙච උඳ්ධවචකුකච්චං භියොගාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනි. අනුප්පනො වෙව විවිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, උප්පනො ච විවිකිච්ඡා භියොගාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනි.

යොනියො ච භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පනො වෙව සතිසමෙධොජ්ඣංගො උප්පජ්ජති; උප්පනො ච සතිසමෙධොජ්ඣංගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති -පෙ- අනුප්පනො වෙව උපෙබාසමෙධොජ්ඣංගො උප්පජ්ජති, උප්පනො ච උපෙබාසමෙධොජ්ඣංගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡතීති.

2. 4. 6

බුද්ධියුත්තං

582. සත්තමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගො භාවිතා බහුලිකතා බුද්ධියා අපරිභානාය සංවත්තනතී. කතමෙ සත්ත: සතිසමෙධොජ්ඣංගො -පෙ- උපෙබාසමෙධොජ්ඣංගො. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංගො භාවිතා බහුලිකතා බුද්ධියා අපරිභානාය සංවත්තනතීති.

2. 4. 4

අනාවරණ සූත්‍රය

580. මහණෙනි, මේ සත්ඛොජ්ඣ කෙනෙක් නො අවුරන්තෝ ය. නො වසන්තෝ ය. සිත නො කෙලෙසන්තෝ ය. වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද යත්: මහණෙනි, සිහිසම්බොජ්ඣ නො අවුරන්තෙකි. නො වසන්තෙකි. සිත නො කෙලෙසන්තෙකි. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී ... මහණෙනි, උපේසම්බොජ්ඣ නො අවුරන්තෙකි. ඵො වසන්තෙකි. සිත නො කෙලෙසන්තෙකි. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී. මහණෙනි, මේ සත්ඛොජ්ඣ නො අවුරන්තෝ ය. නො වසන්තෝ ය. සිත නො කෙලෙසන්තෝ ය. වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක්කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

2. 4. 5

යොනියො සූත්‍රය

581. මහණෙනි, නුභවණින් මෙනෙහි කරන්නහුට නුපත් කාමච්ඡදයත් උපදී. උපත් කාමච්ඡදයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. නුපත් ව්‍යාපාදයත් උපදී. උපත් ව්‍යාපාදයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී, නුපත් චිතච්ඡදයත් උපදී. උපත් චිතච්ඡදයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. නුපත් උඤ්චොකුක්ඛවයත් උපදී. උපත් උඤ්චොකුක්ඛවයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. නුපත් විචිකිච්ඡාවත් උපදී. උපත් විචිකිච්ඡාවත් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී.

මහණෙනි, නුභවණින් මෙනෙහි කරන්නහුට නුපත් සිහිසම්බොජ්ඣත් උපදී. උපත් සිහිසම්බොජ්ඣත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ... නුපත් උපේසම්බොජ්ඣත් උපදී, උපත් සම්බොජ්ඣත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ යි.

2. 4. 6

බුද්ධි සූත්‍රය

582. මහණෙනි, මේ සත්ඛොජ්ඣ කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු බුද්ධිය නො පිරිහීම පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසම්බොජ්ඣ ... උපේසම්බොජ්ඣ යි. මහණෙනි, මේ සත්ඛොජ්ඣ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු බුද්ධිය නො පිරිහීම පිණිස පවතිත් යි,

2. 4. 7

ආවරණසුක්තං

583. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, ආවරණා නිවරණා වෙතසො උපනති-
 ලෙසා පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණා. කතමෙ පඤ්ඤා: කාමච්ඡන්දෙ භික්ඛවෙ,
 ආවරණො නිවරණො වෙතසො උපනතිලෙසො පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණො.
 ව්‍යාපාදෙ භික්ඛවෙ, ආවරණො නිවරණො වෙතසො උපනතිලෙසො
 පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණො. ඵිනමිඤ්ඤං භික්ඛවෙ, ආවරණං නිවරණං
 වෙතසො උපනතිලෙසං පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං. උඤ්චවකුක්ඛචං
 භික්ඛවෙ, ආවරණං නිවරණං වෙතසො උපනතිලෙසං පඤ්ඤය දුබ්බලී-
 කරණං. විවිඤ්ච්ඡා භික්ඛවෙ ආවරණා නිවරණා වෙතසො උපනතිලෙසා
 පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණා, ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා ආවරණා නිවරණා
 වෙතසො උපනතිලෙසා පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණාති.

2. 4. 8

අනිවරණසුක්තං

584. යස්මිං භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අට්ඨකඤ්ඤා මනසි-
 කඤ්ඤා සංඛවෙතසො සමනනාහරිඤ්ඤා ඔභිතසොනො ධම්මං සුඤ්ඤාති.
 පඤ්ඤාසු නිවරණා තස්මිං සමයෙ න භොගතී. සත්ත ඛොජ්ඣංඛනා
 තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡතී. කතමස්ස පඤ්ඤානිවරණා
 තස්මිං සමයෙ න භොගතී: කාමච්ඡන්දනිවරණං තස්මිං සමයෙ න
 භොගතී. ව්‍යාපාදනිවරණං -පෙ- ඵිනමිඤ්ඤානිවරණං -පෙ- උඤ්චව-
 කුක්ඛචනිවරණං -පෙ- විවිඤ්ච්ඡානිවරණං තස්මිං සමයෙ න භොගතී.
 ඉමස්ස පඤ්ඤානිවරණා තස්මිං සමයෙ න භොගතී.

කතමෙ සත්ත ඛොජ්ඣංඛනා තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං
 ගච්ඡතී: සතිසංඛොජ්ඣංඛනා තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡතී
 -පෙ- උපෙඛාසංඛොජ්ඣංඛනා තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡතී.
 යස්මිං භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අට්ඨකඤ්ඤා මනසිකඤ්ඤා සංඛ-
 වෙතසො සමනනාහරිඤ්ඤා ඔභිතසොනො ධම්මං සුඤ්ඤාති. ඉමස්ස
 පඤ්ඤානිවරණා තස්මිං සමයෙ න භොගතී. ඉමෙ සත්ත ඛොජ්ඣංඛනා
 තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡතීති.

2. 4. 7

ආවරණ සූත්‍රය

583. මහණෙනි, මේ අවුරුත්තෝ වසන්තෝ සිත කෙලෙසන්තෝ තුවණ දුබල කරන්තෝ පස් දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙක් ද යත්: මහණෙනි, කාමච්ඡද්දය (කුසල්සිත) අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, තුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, ව්‍යාපාදය අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, තුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, ඊනම්ඛය අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, තුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, උඤ්චිච්ඤාකූච්චය අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, තුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, විචිකිච්ඡාව අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, තුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, මේ පස අවුරුත්තෝ ය, වසන්තෝ ය, සිත කෙලෙසන්තෝ ය, තුවණ දුබල කරන්තෝ යි.

2. 4. 8

අනිවරණ සූත්‍රය

584. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවු තෙමේ බලාපොරොත්තු සහිත ව මෙනෙහි කොට මුළුතින් මෙහෙයා යොමු කළ කන් ඇති ව දහම් අසා ද එසමයෙහි ඔහුට පඤ්ඤානිවරණයෝ නො වෙත්. එසමයෙහි සත් බොජ්ඣංගයෝ වැඩිමෙන් පිරිමට යෙත්. කවර පඤ්ඤානිවරණයෝ එසමයෙහි ඔහුට නො වෙද් ද කාමච්ඡද්දනිවරණය එසමයෙහි ඔහුට නො වේ. ව්‍යාපාද නිවරණය ... ඊනම්ඛනිවරණය ... උඤ්චිච්ඤාකූච්චනිවරණය ... විචිකිච්ඡානිවරණය එසමයෙහි ඔහුට නො වේ. මේ පස් නිවරණයෝ එසමයෙහි ඔහුට නො වෙත්.

එසමයෙහි ඔහුගේ කවර සත් බොජ්ඣංගයෝ වැඩිමෙන් පිරිමට යෙද්ද: සතිසම්මොජ්ඣංගය එසමයෙහි වැඩිමෙන් පිරිමට යේ... උපෙබ්බාසම්මොජ්ඣංගය එසමයෙහි වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවු තෙමේ අර්ථි ව මෙනෙහි කොට මුළුතින් මෙහෙයා යොමු කළ කන් ඇති ව දහම් අසා ද එසමයෙහි මේ පස් නිවරණයෝ ඔහුට නො වෙත්. එසමයෙහි මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ වැඩිමෙන් පිරිමට යෙති යි.

2. 4. 9

මහාරුක්ඛසුත්තං

585. සත්ථි¹ භික්ඛවෙ, මහාරුක්ඛා අනුඛිජා මහාකායා රුක්ඛානං අජ්ඣාරුහා, යෙහි රුක්ඛා අජ්ඣාරුලහා ඔහග්ගච්ඡග්ගා විපතිතා සෙත්ථි. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, මහාරුක්ඛා අනුඛිජා මහාකායා රුක්ඛානං අජ්ඣාරුහා යෙහි රුක්ඛා අජ්ඣාරුලහා ඔහග්ගච්ඡග්ගා විපතිතා සෙත්ථි, සෙය්‍යථිද: අසසකෙථා නිග්‍රොධො පිලකො උදුඛරො කච්ඤො කපිත්ථො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, මහාරුක්ඛා අනුඛිජා මහාකායා රුක්ඛානං අජ්ඣාරුහා, යෙහි රුක්ඛා අජ්ඣාරුලහා ඔහග්ගච්ඡග්ගා විපතිතා සෙත්ථි².

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉධෙකවෙදා කුලපුත්තො යාදිසකෙ කාමෙ ඔභාය අගාරස්ථා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො තාදිසකෙහි වා කාමෙහි තතො වා පාපිට්ඨතරෙහි ඔහග්ගච්ඡග්ගො විපතිතො සෙති.

පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහා පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං කතමෙ පඤ්ඤ: කාමච්ඡන්‍යෙ භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහො පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං ව්‍යාපාදෙ භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහො පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං, ටීනමිඳං භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහං පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං. උධ්ච්චකුන්ඤාදං භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහං පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං විචිකිච්ඡා භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහා පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤ ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහා පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං.

සත්ථිමෙ භික්ඛවෙ; ඛොජ්ඣංඛයා අනාචරණං අනිවරණං චෙතසො අනාජ්ඣාරුහා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තන්ති. කතමෙ සත්ථි: සතිසංඛොජ්ඣංඛො භික්ඛවෙ, අනාචරණං අනිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහො භාවිතො බහුලීකතො විජ්ජාවිමුක්ඛ ඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තති -පෙ- උපෙඛා සංඛොජ්ඣංඛො භික්ඛවෙ, අනාචරණං අනිවරණං චෙතසො අනාජ්ඣාරුහො භාවිතො බහුලීකතො විජ්ජාවිමුක්ඛඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ථි ඛොජ්ඣංඛයා අනාචරණං අනිවරණං චෙතසො අනාජ්ඣාරුහා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තන්ති.

1. සත්ථිමෙ -- පි 2.
2. හොත්ථි - පි 2.

2. 4. 9

මහාරුක්ඛ සුත්‍රය

585. මහණෙනි, ගස් මැඩගෙන වැඩුණු වෘක්ෂයෝ යම් මහගස්වලින් භාත්පසින් බිඳුනා ලද්දෝ සරස වැටී භොවිද් ද, බීජයෙහි පටන් ක්‍රමයෙන් වැඩෙන මහසිරුරු ඇති ගස් මැඩගෙන වැඩෙන එබඳු මහගස් ඇත. මහණෙනි, ගස් මැඩගෙන වැඩෙන වෘක්ෂයෝ යම් මහගස්වලින් භාත්පසින් බිඳුනාලද්දෝ සරස වැටී භොවිත් නම් බීජයෙහි පටන් ක්‍රමයෙන් වැඩෙන මහසිරුරු ඇති ගස් මැඩ ගෙන වැඩුණු ඒ මහාවෘක්ෂයෝ කවරහු ද ඒ මෙසේ යි: ඇසතු, නුග, පුලිල, දිඹුල්, ඇටකසුක්, ගිවුළු යන මොහු යි. මහණෙනි, ගස් මැඩගෙන වැඩෙන වෘක්ෂයෝ යම් මහගස්වලින් භාත්පසින් බිඳුනා ලද්දෝ සරස වැටී භොවිත් නම් බීජයෙහි පටන් ක්‍රමයෙන් වැඩෙන මහසිරුරු ඇති ගස් මැඩගෙන වැඩෙන මහාවෘක්ෂයෝ මොහු යි.

මහණෙනි, එ සෙයින් ම මෙහී ඇතැම් කුලපුත්‍රයෙක් යම්බඳු කාමයන් හැරදමා ගිහිගෙන් නික්ම සසුනෙහි පැවිදි වූයේ වේ ද, හෙතෙමේ එබඳු වූ කාමයන්ගෙන් හෝ එයිනුදු ඉතා පවිටු වූ කාමයන්ගෙන් හෝ භාත්පසින් බිඳුනා ලද්දේ සරසට (-අපායට) වැටී භොවී.

මහණෙනි, මේ පස්දෙනෙක් අවුරන්තෝ ය, වසන්තෝ ය, සිත යටපත් කරන්තෝ ය, නුවණ දුබල කරන්තෝ ය. කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, ක්ෂමවිච්ඡේද අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, ව්‍යාපාදය අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, ඊතමිඤ්ඤා අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, උඤ්චවකුක්ඛමය අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, විචිකිව්ඡාව අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, මොහු පස් දෙන අවුරන්තෝ ය, වසන්තෝ ය, සිත යටපත් කරන්තෝ ය, නුවණ දුබල කරන්තෝ ය.

මහණෙනි, මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ නො අවුරන්තෝ ය, නො වසන්තෝ ය, සිත යටපත් නො කරන්තෝ ය, වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද යත්: මහණෙනි, සතියමොක්ඛාජ්ඣංගය නො අවුරන්තෝකි, නො වසන්තෝකි, සිත යටපත් නො කරන්තෝකි. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී ... මහණෙනි, උපෙබාසමොක්ඛාජ්ඣංගය නො අවුරන්තෝකි, නො වසන්තෝකි, සිත යටපත් නො කරන්තෝකි, වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී. මහණෙනි, මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ නො අවුරන්තෝ ය, නො වසන්තෝ ය, සිත යටපත් නො කරන්තෝ ය, වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

2. 4. 10

නීවරණසුත්තං

586. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, නීවරණං අත්තිකරණං අවකච්චකරණං අඤ්ඤාණකරණං පඤ්ඤානිරෝධියා විසාතපකඛියා අනිබ්බානසංවත්තනිකා. කතමෙ පඤ්ඤා: කාලිච්ඡන්දනීවරණං භික්ඛවෙ, අත්තිකරණං අවකච්චකරණං අඤ්ඤාණකරණං පඤ්ඤානිරෝධියං විසාතපකඛියං අනිබ්බානසංවත්තනිකං. ව්‍යාපාදනීවරණං භික්ඛවෙ -පෙ- ටීනමීඤ්ඤිනීවරණං භික්ඛවෙ -පෙ- උඤ්ඤිච්චකුක්ඛච්චනීවරණං භික්ඛවෙ -පෙ- විචිකිච්ඡානීවරණං භික්ඛවෙ, අත්තිකරණං අවකච්චකරණං අඤ්ඤාණකරණං පඤ්ඤානිරෝධියං විසාතපකඛියං අනිබ්බානසංවත්තනිකං. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානීවරණං අත්තිකරණං අවකච්චකරණං අඤ්ඤාණකරණං පඤ්ඤානිරෝධියා විසාතපකඛියා අනිබ්බානසංවත්තනිකා.

සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, ඛොජ්ඣංඝියා චකච්චකරණං ඤාණකරණං පඤ්ඤාච්ඡුඤ්ඤියා අවිසාතපකඛියා නිබ්බානසංවත්තනිකා. කතමෙ සත්ත: සතිසමොජ්ඣංඝියො භික්ඛවෙ, චකච්චකරණං ඤාණකරණං පඤ්ඤාච්ඡුඤ්ඤියො අවිසාතපකඛියො නිබ්බානසංවත්තනිකො -පෙ- උපෙඛාසමොජ්ඣංඝියො භික්ඛවෙ, චකච්චකරණං ඤාණකරණං පඤ්ඤාච්ඡුඤ්ඤියො අවිසාතපකඛියො නිබ්බානසංවත්තනිකො. ඉමෙ ඛො භික්ඛව ච සත්තං ඛොජ්ඣංඝියා චකච්චකරණං ඤාණකරණං පඤ්ඤාච්ඡුඤ්ඤියා අවිසාතපකඛියා නිබ්බානසංවත්තනිකාති.

නීවරණවග්ගො චතුතෙථා.

තප්පාදානං :

ඡෙදා කුසලා කිලෙසො ච අනාවරණඤ්ඤියොනීසො,
චුධ්‍යාවරණානීවරණං මහාරුක්ඛනීවරණාති.

1. 4. 10

නීවරණ සූත්‍රය

586. මහණෙනි, මේ පස්නීවරණ කෙනෙක් අදබව කරන්නෝ ය. නුවණැස නො කරන්නෝ ය. මොහය කරන්නෝ ය. නුවණ වළකන්නෝ ය. දුක්පසෙහි වූවෝ ය. නිවන් පිණිස නො පවත්නෝ ය. කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, කාමව්ජ්ජුනීවරණය අදබව කරන්නෙකි. නුවණැස නො කරන්නෙකි. මෝහය කරන්නෙකි. නුවණ වළකන්නෙකි. දුක්පසෙහි වූවෙකි. නිවන් පිණිස නො පවත්නෙකි. මහණෙනි, ව්‍යාපාද නීවරණය ... මහණෙනි, ඊනමිඤ්ඤිනීවරණය .. මහණෙනි, උඤ්චවකුකුච්චනීවරණය ... මහණෙනි, විචිකිච්ජානීවරණය අදබව කරන්නෙකි. නුවණැස නො කරන්නෙකි. මෝහය කරන්නෙකි. නුවණ වළකන්නෙකි. දුක්පසෙහි වූවෙකි. නිවන් පිණිස නො පවත්නෙකි. මහණෙනි, මේ පස් නීවරණයෝ අදබව කරන්නෝ ය. නුවණැස නො කරන්නෝ ය. මෝහය කරන්නෝ ය. නුවණ වළකන්නෝ ය. දුක්පසෙහි වූවෝ ය නිවන් පිණිස නො පවත්නෝ ය.

මහණෙනි, මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ නුවණැස කරන්නෝ ය. නුවණ කරන්නෝ ය. නුවණ වැඩීම පිණිස වූවෝ ය. නොදුක්පසෙහි වූවෝ ය. නිවන් පිණිස පවත්නෝ ය. කවර සතෙක් ද යත්: මහණෙනි, සති සමොඤ්ඤාදිය නුවණැස කරන්නෙකි. නුවණ කරන්නෙකි. නුවණ වැඩීම පිණිස වූවෙකි. නො දුක්පසෙහි වූවෙකි. නිවන් පිණිස පවත්නෙකි ... මහණෙනි, උපෙබ්බසමොඤ්ඤාදිය නුවණැස කරන්නෙකි. නුවණ කරන්නෙකි. නුවණ වැඩීම පිණිස වූවෙකි. නොදුක්පසෙහි වූවෙකි. නිවන් පිණිස පවත්නෙකි. මහණෙනි, මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ නුවණැස කරන්නෝ ය. නුවණ කරන්නෝ ය. නුවණ වැඩීම පිණිස වූවෝ ය. නො දුක්පසෙහි වූවෝ ය. නිවන් පිණිස පවත්නෝ යි.

සිවුවැනි නීවරණ වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

කුසල සූත්‍ර දෙක ද කිලෙස, අනාවරණ, යොනිසො, බුද්ධි, ආවරණ, අනීවරණ, මහාරුකක, නීවරණ යන සූත්‍ර අට ද යි දශ සූත්‍ර කෙනෙකි යි.

5. ව්‍යාජවත්තිවගෙනා

2. 5. 1

විධායුක්තා

587. යෙහි කෙව් හිසබවෙ, අතීතමඤ්ඤානං සමඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤා වා තිසේසා විධා පජ්ඣිංසු. සඤ්ඤා තෙ සත්තනනං බොජ්ඣන්දියානං භාවිතනනං බහුලීකතනනා: යෙහි කෙව් හිසබවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං සමඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤා වා තිසේසා විධා පජ්ඣිංසුහති සඤ්ඤා තෙ සත්තනනං බොජ්ඣන්දියානං භාවිතනනං බහුලීකතනනා. යෙහි කෙව් හිසබවෙ, එතරහි සමඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤා වා තිසේසා විධා පජ්ඣිංසුහති, සඤ්ඤා තෙ සත්තනනං බොජ්ඣන්දියානං භාවිතනනං බහුලීකතනනා. කතමෙසං සත්තනනං: සතිසමෙධොජ්ඣන්දියානං -පෙ- උපෙධාසමෙධොජ්ඣන්දියානං. යෙහි කෙව් හිසබවෙ, අතීතමඤ්ඤානං සමඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤා වා තිසේසා විධා පජ්ඣිංසු -පෙ- පජ්ඣිංසුහති -පෙ- පජ්ඣිංසු, සඤ්ඤා තෙ ඉමෙසං ව සත්තනනං බොජ්ඣන්දියානං භාවිතනනං බහුලීකතනනාති.

2. 5. 2

ව්‍යාජවත්තිසුක්තා

588. රඤ්ඤෙහි හිසබවෙ, ව්‍යාජවත්තිසුක්තා පාතුභාවා සත්තනනං රතනානං පාතුභාවො භොති. කතමෙසං සත්තනනං: ව්‍යාජවත්තිසුක්තා පාතුභාවො භොති, හජ්ජරතනසුක්තා පාතුභාවො භොති, අසුරතනසුක්තා පාතුභාවො භොති, මඤ්ඤරතනසුක්තා පාතුභාවො භොති, ඉත්ථරතනසුක්තා පාතුභාවො භොති, ගහපතිරතනසුක්තා පාතුභාවො භොති, පරිනායකරතනසුක්තා පාතුභාවො භොති. රඤ්ඤෙහි හිසබවෙ, ව්‍යාජවත්තිසුක්තා පාතුභාවා ඉමෙසං සත්තනනං රතනානං පාතුභාවො භොති. තථාගතසුක්තා හිසබවෙ, පාතුභාවා අරහතො සමමාසමුද්දාසුක්තා සත්තනනං බොජ්ඣන්දියානං රතනානං පාතුභාවො භොති. කතමෙසං සත්තනනං: සතිසමෙධොජ්ඣන්දියානං පාතුභාවො භොති -පෙ- උපෙධාසමෙධොජ්ඣන්දියානං පාතුභාවො භොති. තථාගතසුක්තා හිසබවෙ, පාතුභාවා අරහතො සමමාසමුද්දාසුක්තා ඉමෙසං සත්තනනං බොජ්ඣන්දියානං රතනානං පාතුභාවො භොතිති.

2. 5. 3

මාරයුක්තා

589. මාරසෙනපපමඤ්ඤානං වො හිසබවෙ, මග්ගං දෙසිංසාමී. තං සුඤ්ඤාථ. කතමො ව හිසබවෙ, මාරසෙනපපමඤ්ඤානො මග්ගො යද්දං සත්තබොජ්ඣන්දියානං. කතමෙ සත්තනං: සතිසමෙධොජ්ඣන්දියානං -පෙ- උපෙධාසමෙධොජ්ඣන්දියානං. අයං වො හිසබවෙ, මාරසෙනපපමඤ්ඤානො මග්ගොති.

1. සත්තනනං බොජ්ඣන්දියානං - මජ්ඣිම., සා. 2.
 2. සත්තනනං බොජ්ඣන්දියානං රතනානං - සා. 3.
 3. සතිසමෙධොජ්ඣන්දියානං රතනානං - මජ්ඣිම., 4.
 4. උපෙධාසමෙධොජ්ඣන්දියානං රතනානං - මජ්ඣිම.,

5. වකකවනති වර්ගය

2. 5. 4

විධා සූත්‍රය

287. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම්කිසි මහණකෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ත්‍රිවිධ මානය හළාහු ද; ඒ සියල්ලෝ සත්බොජන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ත්‍රිවිධ මානය හළහ. මහණෙනි, මතුකල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ත්‍රිවිධ මානය දුරු කරන්නාහු ද ඒ සියල්ලෝ සත්බොජන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ත්‍රිවිධ මානය දුරුකරන්නාහ. මහණෙනි, මෙකල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ත්‍රිවිධ මානය දුරු කෙරෙද් ද ඒ සියල්ලෝ සත් බොජන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් දුරු කෙරෙති. කවර සතෙක් ද යත්: සිහිසම්බොජන ... උපේසම්බොජන යි. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ත්‍රිවිධ මානය දුරු කළාහු ද ... දුරු කරන්නාහු ද ... දුරු කෙරෙද් ද ඒ සියල්ලෝ මේ සත් බොජන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ත්‍රිවිධ මානය දුරු කෙරෙති.

2. 5. 2

වකකවනති සූත්‍රය

588. මහණෙනි, සක්විති රජුගේ පහළවීමෙන් සත්රුවනෙක පහළවීම වේ. කවර සතෙක් ද යත්: සත්රුවනෙහි පහළ වීම වේ. ඇත්රුවනෙහි පහළවීම වේ. අස්රුවනෙහි පහළවීම වේ. ඕණ්ණුවනෙහි පහළවීම වේ. ඉතිරි රුවනෙහි පහළවීම වේ. ගැහැවිරුවනෙහි පහළ වීම වේ පුත් රුවනෙහි සහළවීම වේ. මහණෙනි, සක්විති රජුගේ පහළවීමෙන් මේ සත් රුවනුන්ගේ පහළවීම වේ. මහණෙනි, තරාගත අර්හත් සමුච්චාසමුද්දරජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් සත් බොජනරුවනුන්ගේ පහළවීම වේ. කවර සතෙක යත්: සිහිසම්බොජන රුවනෙහි පහළවීම වේ ... උපේසම්බොජනරුවනෙහි පහළවීම වේ. මහණෙනි, තරාගත අර්හත් සමුච්චාසමුද්දරජාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් මේ සත්බොජනරුවනුන්ගේ පහළවීම වේ යි.

2. 5. 3

මාර සූත්‍රය

589. මහණෙනි, මරසෙන් මඩින මහ තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, මරසෙන් මඩින මහ කවරේ ද යත්: මේ සත් බොජන යි. කවර සතෙක් ද යත්: සිහිසම්බොජන...උපෙසම්බොජන යි. මහණෙනි, මේ මරසෙන් මඩින මහ යි.

2. 5. 4

දුපසඤ්ඤාසුත්තං

590. අඵ ථො අඤ්ඤාතරො භීතඛු යෙන හගවා තෙනුපසධකම් -පෙ- එකමනතං නිසිනෙතා ඛො සො භිකඛු හගවනතං එතදවොච: “දුපසඤ්ඤා එළමුගො දුපසඤ්ඤා එළමුගො”ති හනෙතා, වුච්චති. කිත්තාවතා නු ඛො හනෙතා, “දුපසඤ්ඤා එළමුගොති වුච්චති”ති? සත්තනතං ඛො භිකඛු, බොජ්ඣංඛයානං අභාවිතනතා අබ්භුථිකතනතා “දුපසඤ්ඤා එළමුගො”ති වුච්චති. කතමෙසං සත්තනතා: සති-සමොච්ඡංඛංසං -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡංඛංසං. ඉමෙසං ඛො භිකඛු, සත්තනතං බොජ්ඣංඛයානං අභාවිතනතා අබ්භුථිකතනතා “දුපසඤ්ඤා එළමුගො”ති වුච්චති.

2. 5. 5

පඤ්ඤාවසුත්තං

591. “පඤ්ඤවා අනෙළමුගො පඤ්ඤවා අනෙළමුගො”ති හනෙතා, වුච්චති. කිත්තාවතා නු ඛො හනෙතා, “පඤ්ඤවා අනෙළමුගො”ති වුච්චති? සත්තනතං ඛො භිකඛු, බොජ්ඣංඛයානං භාවිතනතා අබ්භුථිකතනතා “පඤ්ඤවා අනෙළමුගො”ති වුච්චති. කතමෙසං සත්තනතා: සතිසමොච්ඡංඛංසං -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡංඛංසං. ඉමෙසං ඛො භිකඛු සත්තනතං බොජ්ඣංඛයානං භාවිතනතා අබ්භුථිකතනතා “පඤ්ඤවා අනෙළමුගො”ති වුච්චති.

2. 5. 6

දළිඳ්දසුත්තං

592. “දළිඳ්දෙ අළිඳ්දෙති හනෙතා, වුච්චති, කිත්තාවතා නු ඛො හනෙතා, දළිඳ්දෙ”ති වුච්චති? සත්තනතං ඛො භිකඛු, බොජ්ඣංඛයානං අභාවිතනතා අබ්භුථිකතනතා දළිඳ්දෙති වුච්චති. කතමෙසං සත්තනතා: සතිසමොච්ඡංඛංසං -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡංඛංසං. ඉමෙසං ඛො භිකඛු, සත්තනතං බොජ්ඣංඛයානං අභාවිතනතා අබ්භුථිකතනතා දළිඳ්දෙති වුච්චති.

2. 5. 7

අදළිඳ්දසුත්තං

593. “අදළිඳ්දෙ අදළිඳ්දෙ”ති හනෙතා, වුච්චති කිත්තාවතා නු ඛො හනෙතා, “අදළිඳ්දෙති වුච්චති”ති? සත්තනතං ඛො භිකඛු බොජ්ඣංඛයානං භාවිතනතා අබ්භුථිකතනතා “අදළිඳ්දෙ”ති වුච්චති කතමෙසං සත්තනතා? සතිසමොච්ඡංඛංසං -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡංඛංසං. ඉමෙසං ඛො භිකඛු සත්තනතං බොජ්ඣංඛයානං භාවිතනතා අබ්භුථිකතනතා “අදළිඳ්දෙ”ති වුච්චති.

2. 5. 4

දුපඤ්ඤ සූත්‍රය

590. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළේ ය: වහන්ස, “අනුවණ කෙළතොලු ය, අනුවණ කෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් “අනුවණ කෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ දෝ යි. මහණ, සත්ඛොජ්ජන නොවැඩූ බැවින් නොබහුල කළ බැවින් “අනුවණ කෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ. කවර සතක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්ජන ... උපේසම්බොජ්ජන යි. මහණ, මේ සත්ඛොජ්ජන නොවැඩූ බැවින් නොබහුල කළ බැවින් “අනුවණකෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ.

2. 5. 5

පඤ්ඤව සූත්‍රය

591. වහන්ස, “නුවණැති නොකෙළතොලු ය, නුවණැති නොකෙළ- තොලු ය” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් “නුවණැති නො කෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ දෝ යි. මහණ, සත්ඛොජ්ජන වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් නුවණැති නොකෙළතොලු ය යි කියනු ලැබේ. කවර සතක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්ජන ... උපේසම්බොජ්ජන යි. මහණ, මේ සත් ඛොජ්ජන වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින්” නුවණැති නොකෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ යි.

2. 5. 6

දිළිඳු සූත්‍රය

592. වහන්ස, “දිළිඳු ය දිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් “දිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ දෝ යි. මහණ, සත්ඛොජ්ජන නොවැඩූ බැවින් නොබහුල කළ බැවින් “දිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ. කවර සතක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්ජන .. උපේසම්බොජ්ජන යි. මහණ, මේ සත්ඛොජ්ජන නොවැඩූ බැවින් නොබහුල කළ බැවින් “දිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ යි.

2. 5. 7

අදිළිඳු සූත්‍රය

593 වහන්ස, “නොදිළිඳු ය නොදිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් නොදිළිඳු ය යි කියනු ලැබේ දෝ යි මහණ, සත් ඛොජ්ජන වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් නොදිළිඳු ය යි කියනු ලැබේ. කවර සතක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්ජන ... උපේසම්බොජ්ජන යි. මහණ, මේ සත් ඛොජ්ජන වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් නොදිළිඳු ය යි කියනු ලැබේ යි.

2. 5. 8

ආදිවට්ඨසකං

594. ආදිවට්ඨසං භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බධගමං එතං පුබ්බතිලික්ඛං යදිදං අරුණංගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො සත්තන්තං බොජ්ඣංඛගානං උප්පාදය එතුං පුබ්බධගමං එතං පුබ්බතිලික්ඛං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛං සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙසසති සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරීසසති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ. භික්ඛු සතිසමොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙධාසමොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසඤ්ඤාපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොතිති.

2. 5. 9

අධගසුක්තං

595. අජ්ඣත්තකං භික්ඛවෙ, අධගගති කරිඨා නාඤ්ඤා එකඛගමිච්චි සමනුපසසාමි සත්තන්තං බොජ්ඣංඛගානං උප්පාදය යථයිදං භික්ඛවෙ, යොනිසොමනසිකාරො. යොනිසොමනසිකාරසමපනෙසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛං සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙසසති සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරීසසති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනිසොමනසිකාරසමපනො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසමොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙධාසමොජ්ඣංඛං භාවෙති, විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසඤ්ඤාපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනිසොමනසිකාරසමපනො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොතිති.

2. 5. 10

දුතිය අධගසුක්තං

596. බාහිරං භික්ඛවෙ, අධගගති කරිඨා නාඤ්ඤා එකධමමෙච්චි සමනුපසසාමි සත්තන්තං බොජ්ඣංඛගානං උප්පාදය. යථයිදං භික්ඛවෙ, කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණමිත්තසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛං. සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙසසති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරීසසති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ. භික්ඛු සතිසමොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙධාසමොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසඤ්ඤාපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොතිති.

වකකවත්තිවග්ගො පඤ්චමො.

තත්‍රඥානා:

විධා වකකවත්තිමානො දුපපඤ්ඤා පඤ්ඤවෙන ච දළිඥො අදළිඥො ච ආදිවට්ඨෙය්‍යෙහි තෙදසා ති.

2. 5. 8

ආදිව සූත්‍රය

594. මහණෙනි, සම මේ අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු ය, මේ පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම මේ කල්‍යාණමිත්‍රත්වයෙක් වේ ද, මහණහට සත්ඛොජ්ඣ ඉපදීමට මෙය පෙරටු ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, සත්ඛොජ්ඣ වඩන්නේ ය සත්ඛොජ්ඣ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණමිතුරන් ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, කලණමිතුරන් ඇති මහණ කෙසේ නම් සත්ඛොජ්ඣ වඩා ද, සත් ඛොජ්ඣ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිස්සිත සිහිසම්බොජ්ඣ විරාගනිස්සිත නිරොධනිස්සිත වොස්සග්ගපරිණාමී කොට වඩයි ... උපේසම්බොජ්ඣ වඩයි. මහණෙනි, කලණමිතුරන් ඇති මහණ තෙමේ මෙසේ සත් ඛොජ්ඣ වඩයි, සත් ඛොජ්ඣ බහුල කෙරේ යි.

2. 5. 9

අධගසූත්‍රය

595. මහණෙනි, මේ යෝනියොමනසිකාරය යම බදු ද. මහණෙනි සත්ඛොජ්ඣ ඉපදීමට ඇතුළත වූ අවයවයක් කොට අන් එක් අවයවයකුදු නො ම දකිමි. මහණෙනි, සත්ඛොජ්ඣ වඩන්නේ ය, සත්ඛොජ්ඣ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ තෙමේ කෙසේ නම් සත්ඛොජ්ඣ වඩා ද සත් ඛොජ්ඣ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිස්සිත විරාගනිස්සිත නිරොධනිස්සිත වොස්සග්ගපරිණාමී කොට සිහිසම්බොජ්ඣ වඩයි...උපේසම්බොජ්ඣ වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ මෙසේ සත්ඛොජ්ඣ වඩයි, සත්ඛොජ්ඣ බහුල කෙරේ යි.

2. 5. 10

දුතියඅධග සූත්‍රය

596. මහණෙනි, මේ කල්‍යාණමිත්‍රත්වය යම්බදු නම් මහණෙනි, සත්ඛොජ්ඣ ඉපදීම පිණිස බාහිර වූ අවයවයක් කොට අන් එක් අවයවයකුදු නො ම දකිමි. මහණෙනි, සත්ඛොජ්ඣ වඩන්නේ ය, සත්ඛොජ්ඣ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණමිතුරන් ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, කලණමිතුරන් ඇති මහණ තෙමේ කෙසේ නම් සත්ඛොජ්ඣ වඩා ද සත්ඛොජ්ඣ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවෙකනිස්සිත විරාගනිස්සිත නිරොධනිස්සිත වොස්සග්ගපරිණාමී කොට සිහිසම්බොජ්ඣ වඩයි...උපේසම්බොජ්ඣ වඩයි. මහණෙනි, කලණමිතුරන් ඇති මහණ මෙසේ සත්ඛොජ්ඣ වඩයි, සත්ඛොජ්ඣ බහුල කෙරේ යි.

පස්වැනිවකකවකති වගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

විධා, වකකවකති, මාර, දුප්පඤ්ඤ, පඤ්ඤව, දළිද්ද, අදළිද්ද, ආදිවට්ඨි සූත්‍ර අටෙකි. අධගසූත්‍ර දෙකෙකි. ඔහු (මුළුල්ල) දශයෙකි යි.

6. බෞද්ධධර්මය

2. 6. 1

ආහාරසුඤ්ඤා

597. පඤ්ඤානං ව චො භික්ඛවෙ' නීවරණානං සත්තනං ව බෞද්ධධර්මානං ආහාරං ව අනාහාරං ව දෙසිස්සාමි. තං සුඤ්ඤාථ. කො ව භික්ඛවෙ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා කාමච්ඡදස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා කාමච්ඡදස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, සුභනිමිත්තං. තඤ්ඤ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා කාමච්ඡදස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා කාමච්ඡදස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, පටිසනිමිත්තං. තඤ්ඤ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය,

කො ව භික්ඛවෙ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා ඊනමිඤ්ඤාස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා ඊනමිඤ්ඤාස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අරති තඤ්ඤි විජමහිතා භතභසලලදෙ වෙනසො ව ලීනතං. තඤ්ඤ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා ඊනමිඤ්ඤාස්ස උප්පාද්දය, උප්පනනස්ස වා ඊනමිඤ්ඤාස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා උද්ධච්ච කුකකුච්චස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා උද්ධච්චකුකකුච්චස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, වෙනසො අවුපසමො. තඤ්ඤ අයොනිසොමනසිකාර බහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා උද්ධච්චකුකකුච්චස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා උද්ධච්චකුකකුච්චස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, ආහාරො අනුප්පනනාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාද්දය උප්පනනාය වා විචිකිච්ඡාය භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, විචිකිච්ඡාච්ඡානිසා ධමමො. තඤ්ඤ අයොනිසො මනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාද්දය උප්පනනාය වා විචිකිච්ඡාය භියොසාභාවාය වෙපුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා සතිසමොඤ්ඤාස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා සතිසමොඤ්ඤාස්ස භාවනාපාරිපුරියා අඤ්ඤි භික්ඛවෙ සතිසමොඤ්ඤාස්ස ච්ඡානිසා ධමමො. තඤ්ඤ යොනිසොමනසිකාර බහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා සතිසමොඤ්ඤාස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා සතිසමොඤ්ඤාස්ස භාවනාපාරිපුරියා.

6. බොජ්ඣංග වග්ගය

2. 6. 1

ආහාර සූත්‍රය

597. මහණෙනි, පස්නිවරණයන්ගේ ද සත්බොජ්ඣංගයන්ගේ ද ආහාරයන් අනාහාරයන් තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, නූපන් කාමච්ඡන්දය ඉපදීම පිණිසත් උපන් කාමච්ඡන්දයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර (-ප්‍රත්‍යය) කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, සුභනිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් කාමච්ඡන්දය ඉපදීම පිණිසත්, උපන් කාමච්ඡන්දයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් ව්‍යාපාදය ඉපදීම පිණිසත්, උපන් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, ප්‍රතීසනිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද; නූපන් ව්‍යාපාදය ඉපදීම පිණිසත්, උපන් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් ථිනමිද්ධය ඉපදීම පිණිසත් උපන් ථිනමිද්ධයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, (අධිකුශලධර්මයන්හි) නො ඇල්මෙක් තෙමරියෙක් මැලිකැටීමෙක් බන්-මතයෙක් සිතේ සැඟවුණු බවෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද; නූපන් ථිනමිද්ධයේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් ථිනමිද්ධයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් උද්ධවච්ඡකකුච්චයේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් උද්ධවච්ඡකකුච්චයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, සිතේ නො සන්සුන් කමෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද; නූපන් උද්ධවච්ඡකකුච්චයේ ඉපැදීම පිණිසත්, උපන් උද්ධවච්ඡකකුච්චයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් විචිකිච්ඡාවේ ඉපැදීම පිණිසත්, උපන් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, විචිකිච්ඡාවට කරුණු වූ දඟමිහු ඇතියහ. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් විචිකිච්ඡාවේ ඉපැදීම පිණිසත්, උපන් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් සතිසංඛොජ්ඣංගයේ ඉපැදීමටත්, උපන් සති-සංඛොජ්ඣංගය වැඩීමෙන් පිරීමටත් ආහාර කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, සතිසංඛොජ්ඣංගයට කරුණු වූ දඟමිහු ඇතියහ. එහි ලා නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් සති-සංඛොජ්ඣංගය ඉපැදීමටත්, උපන් සතිසංඛොජ්ඣංගය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ ආහාර යි.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවය-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ උප්පාදය උප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවයසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ
 භාවනාපාරිච්ඡරියා. අඤ්ඤා භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා, සාවජ්ජාන-
 වජ්ජා ධම්මා, භීතප්පඤ්ඤා ධම්මා, කණ්ණසුඤ්ඤාසංඝායෙ ධම්මා, තඤ්ඤා
 යොනිසො මනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා
 ධම්මවිවයසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවය
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ
 උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනාපාරිච්ඡරියා.
 අඤ්ඤා භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්ඛමධාතු පරක්ඛමධාතු. තඤ්ඤා යොනිසො
 මනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤා-
 සංඝායෙ උප්පාදය උප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පිතිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ
 උප්පාදය උප්පන්නස්ස වා පිතිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනා පාරිච්ඡරියා. අඤ්ඤා
 භික්ඛවෙ, පිතිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ ධම්මා. තඤ්ඤා යොනිසො මනසිකාර-
 බ්බුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පිතිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ උප්පාදය
 උප්පන්නස්ස වා පිතිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධිසමොඡ්ඤ්ඤා-
 සංඝායෙ උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනා
 පාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤා භික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි,¹ චිත්තපස්සද්ධි, තඤ්ඤා යොනිසො
 මනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධි-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ
 භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ
 උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනාපාරිච්ඡරියා
 අඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සමථනිච්ඡිත්තං² අබ්බාහනනිච්ඡිත්තං, තඤ්ඤා යොනිසො
 මනසිකාරබ්බුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤා-
 සංඝායෙ උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනාපාරිච්ඡරියා,

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ
 උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ භාවනා
 පාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤා භික්ඛවෙ, උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ ධම්මා, තඤ්ඤා
 යොනිසො මනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා
 උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායෙ උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤා-
 සංඝායෙ භාවනාපාරිච්ඡරියා.

1. කායපාසාදධි - මජ්ඣිම, ඡා. 1.
 2. චිත්තපාසාදධි - මජ්ඣිම, ඡා. 1.
 3. සමාධිනිච්ඡිත්තං - සී 1, 2, ඡා. 1.

මහණෙනි, නූපන් ධම්මවිවිසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් ධම්මවිවිසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාර කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, කුශලාකුශල ධර්මයෝ සාවද්‍ය අනවද්‍ය ධර්මයෝ භීතප්‍රණීත ධර්මයෝ කෘෂණ ශුක්ල සප්‍රතිභාග ධර්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් ධම්මවිවිසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත් උපන් ධම්මවිවිසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් විරියසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් විරියසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාරය කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, පළමු ඇරඹුණු වියඝයෙක් මැළිබැවින් නික්මෙනවියඝයෙක් මතු මතු තැන් ඇක්මෙන වියඝයෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් විරියසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් විරියසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් පිතිසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් පිතිසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාරය කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, පිතිසමොඤ්ඤාසංඝායට කරුණු වූ දහම් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුලකිරීමෙක් වේ ද නූපන් පිතිසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත් උපන් පිතිසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් පසසද්ධිසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් පසසද්ධිසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාරය කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, කයෙහි සැහැල්ලු බවෙක් සිතෙහි සැහැල්ලු බවෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද නූපන් පසසද්ධිසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් පසසද්ධිසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් සමාධිසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් සමාධිසමොඤ්ඤාසංඝාය පිරිමටත් ආහාරය කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, සමථ නිමිත්තෙක් අව්‍යඤ්ඤ නිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් සමාධිසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් සමාධිසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් උපෙඛාසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් උපෙඛාසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාරය කීමෙක් ද යත්: මහණෙනි, උපෙඛාසමොඤ්ඤාසංඝායට කරුණු වූ දහම්හු ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් උපෙඛාසමොඤ්ඤාසංඝාය ඉපදීමටත්, උපන් උපෙඛාසමොඤ්ඤාසංඝාය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡදස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡදස්ස භියොභාවාය වෙජුලොය : අඤ්ඤි භික්ඛවෙ අසුභනිච්චිතො, තඤ්ඤි යොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො. අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡදස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡදස්ස භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස භියොභාවාය වෙජුලොය : අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, මෙඤ්ඤිවෙතොච්චුඤ්ඤි. තඤ්ඤි යොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ථිතථිඤ්ඤි උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ථිතථිඤ්ඤි භියොභාවාය වෙජුලොය : අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නිකමධාතු පරකමධාතු, තඤ්ඤි යොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ථිතථිඤ්ඤි උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ථිතථිඤ්ඤි භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධවච්ඤ්ඤි උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධවච්ඤ්ඤි භියොභාවාය වෙජුලොය : අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, වෙතසො චූපසමො. තඤ්ඤි යොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධවච්ඤ්ඤි උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධවච්ඤ්ඤි භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා විචිකිච්ඡාය භියොභාවාය වෙජුලොය : අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධමමා, සාවජ්ජානවජ්ජා ධමමා, භීතප්පණ්ණා ධමමා, කණ්ණසුකසප්පච්චාගා ධමමා, තඤ්ඤි යොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා විචිකිච්ඡාය භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සතිසමොඤ්ඤිභවස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා සතිසමොඤ්ඤිභවස්ස භාවනාපාරිච්ඡරියා : අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, සතිසමොඤ්ඤිභවධ්‍යානියා ධමමා, තඤ්ඤි මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සතිසමොඤ්ඤිභවස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා සතිසමොඤ්ඤිභවස්ස භාවනාපාරිච්ඡරියා.

මහණෙනි, නූපන් කාමච්ඡද්දේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් කාමච්ඡද්දේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් කිමෙක් අනාභාර (-ප්‍රත්‍යය නො වේ) ද යත්: මහණෙනි, අසුබ නිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමේ වේ ද, නූපන් කාමච්ඡද්දේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් කාමච්ඡද්දේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාභාර යි.

මහණෙනි, නූපන් ව්‍යාපාදයේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් කිමෙක් අනාභාර ද යත්: මහණෙනි, මෙවිච්චිත්තවිමුක්තියෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමේ වේ ද, නූපන් ව්‍යාපාදයේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාභාර යි.

මහණෙනි, නූපන් ඊනම්භුද්දේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් ඊනම්භුද්දේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් කිමෙක් අනාභාර ද යත්: මහණෙනි, පළමු ඇරඹුණු වියඪයෙක් මැලි බැවින් නික්මුණු වියඪයෙක් මතු මතු තැන් ඇක්මෙන වියඪයෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමේ වේ ද, නූපන් ඊනම්භුද්දේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් ඊනම්භුද්දේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාභාර යි.

මහණෙනි, නූපන් උභ්‍යවකුක්කුච්චයේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් උභ්‍යවකුක්කුච්චයේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් කිමෙක් අනාභාර ද යත්: මහණෙනි, සිතේ සංසිද්ධියෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීම වේ ද, නූපන් උභ්‍යවකුක්කුච්චයේ ඉපැදීම පිණිසත් බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාභාර යි.

මහණෙනි, නූපන් විචිකිච්ඡාවේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් කිමෙක් අනාභාර ද යත්: මහණෙනි, කුසලාකුසලධර්මයෝ සාවද්‍ය අනවද්‍ය ධර්මයෝ භීතප්‍රණීතධර්මයෝ කෘෂ්ණශුක්ලසප්‍රතිභාගධර්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමේ වේ ද, නූපන් විචිකිච්ඡාවේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාභාර යි.

මහණෙනි, නූපන් සතිසම්බොද්ධිය ඉපැදීමටත් උපන් සතිසම්බොද්ධිය වැඩීමෙන් පිරීමටත් කිමෙක් අනාභාර ද යත්: මහණෙනි, සතිසම්බොද්ධියට කරුණු වූ දහමහු ඇතියහ. එහි ලා නො මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමේ වේ ද, නූපන් සතිසම්බොද්ධිය ඉපැදීමටත් උපන් සතිසම්බොද්ධිය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ අනාභාර යි.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ධම්මච්චය-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ධම්මච්චයසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා, සාවජ්ජානවජ්ජා
 ධම්මා, භීනාපඤ්ඤා ධම්මා කණ්ණසුකකසප්පච්චාභා ධම්මා, තඤ්ඤා
 අමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ධම්මච්චය-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ධම්මච්චයසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤා-
 සංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං භාවනා-
 පාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නිකමධාතු පරසකමධාතු.
 තඤ්ඤා අමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා විරිය-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං භාවනාපාරිච්ඡරියා:
 අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං ධම්මා, තඤ්ඤා අමනසිකාර-
 බහුලිකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 උප්පාදය උප්පන්නස්ස වා පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පසස්ඤ්ඤා-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා පසස්ඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, කායපසස්ඤ්ඤා, චිත්තපසස්ඤ්ඤා.
 තඤ්ඤා අමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පසස්ඤ්ඤා
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා පසස්ඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා,

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සමාධි-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, සමථනිච්චිතං, අබ්‍යන්තනිච්චිතං. තඤ්ඤා
 අමනසිකාරබහුලිකාරො. අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සමාධි-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා උපෙඛා-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං ධම්මා.
 තඤ්ඤා අමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා උපෙඛා-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියානි.

මහණෙනි, නූපන් ධම්මවිවයසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් ධම්මවිවයසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, කුශලාකුශලධර්මයෝ සාවද්‍ය අනවද්‍ය ධර්මයෝ භීත-ප්‍රණීතධර්මයෝ කෘෂ්ණශුක්ලසප්‍රතිභාගධර්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නො මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් ධම්මවිවයසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් ධම්මවිවයසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් විරියසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් විරිය-සම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, පළමු ඇරඹුණු වියඵයෙක් මැලිබැවින් නික්මෙන වියඵයෙක්, මතු මතු තැන් ඇක්මෙන වියඵයෙක් ඇත. එහි ලා නො මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් විරියසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් විරියසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් පිතිසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් පිති සම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, පිතිසම්බොජ්ජකාමයට කරුණු වූ දහමහු ඇතියහ. එහි ලා නො මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් පිතිසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් පිතිසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් පසසද්ධිසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් පසසද්ධිසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, කයෙහි සැහැල්ලු බවෙක් සිතෙහි සැහැල්ලු බවෙක් ඇත. එහි ලා නො මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් පසසද්ධි-සම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් පසසද්ධිසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත්, මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් සමාධිසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් සමාධිසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, සමඵනිමිත්තෙක් අබ්‍යභ්ගනිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නො මෙනෙහි කිරීම බහුලකිරීමෙක් වේ ද, නූපන් සමාධිසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් සමාධිසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් උපෙබ්බාසම්බොජ්ජකාමය ඉපැදීමටත් උපන් උපෙබ්බාසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, උපෙබ්බාසම්බොජ්ජකාමයට කරුණු වූ දහමහු ඇතියහ. එහි ලා නො මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපන් උපෙබ්බා-සම්බොජ්ජකාමයේ ඉපැදීමටත් උපන් උපෙබ්බාසම්බොජ්ජකාමය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ අනාහාරවේ යි.

2. 6. 2

පරියායසුත්තං

298. අථ ඛො සබ්බසුලා භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදය සාවස්ථීං පිණ්ඩාය පච්ඡිංසු. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුනං එතදභොසි: “අනිප්පගො ඛො නාව සාවස්ථීයං පිණ්ඩාය චරිතුං, යනනුන මයං යෙන අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඩ්ධාමෙය්‍යාමා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඩ්ධාමිංසු. උපසඩ්ධාමීත්වා තෙහි අඤ්ඤතිත්ථීයෙහි පරිබ්බාජකෙහි සද්ධිං සලලොදිංසු. සලලොදනීයං කථං සාරාණීයං චිත්ඨසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසිනො ඛො තෙ භික්ඛු තෙ අඤ්ඤතිත්ථීයා පරිබ්බාජකා එතදවොචු: “සමඡො ආචුසො ගොතමො සාවකානං එවං ධච්චෙ. දෙසෙති. “එථ තුමෙහ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤච්චරණෙ පහාය වෙතසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණෙ සත්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභුතං භාවෙථා”ති. මයලපි ඛො ආචුසො, සාවකානං එවං ධච්චෙ. දෙසෙම. “එථ තුමෙහ ආචුසො, පඤ්ඤච්චරණෙ පහාය වෙතසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණෙ සත්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභුතං භාවෙථා”ති. ඉධ නො ආචුසො කො වීසෙසො, කො අධිප්පායො¹, කිං නානාකරණං, සමණස්ස වා ගොතමස්ස අමනාකං වා යදිදං ධච්චෙදෙසනාය වා ධච්චෙදෙසනං අනුසාසනීයා වා අනුසාසනීකම්”

අථ ඛො තෙ භික්ඛු තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං භාසිතං නෙව අභිනාදිංසු, නප්පච්චෙකොසිංසු. අනභිනාදිත්වා අප්පච්චෙකොසිත්වා උඨ්ඨායාසනා පකකමීංසු, “හගවතො සනතීකෙ එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථං ආජානික්ඛාමා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු සාවස්ථීයං පිණ්ඩාය චරිත්වා පච්ජාහන්තං පිණ්ඩපානපච්ඡිකන්තො යෙන හගවා තෙනුපසඩ්ධාමිංසු. උපසඩ්ධාමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්නා ඛො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදවොචු: “ඉධ මයං හනොන පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදය සාවස්ථීං පිණ්ඩාය පච්ඡිමෙහ, තෙසං නො හනොන, අමනාකං එතදභොසි: “අනිප්පගො ඛො නාව සාවස්ථීයං පිණ්ඩාය චරිතුං. යනනුන මයං යෙන අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඩ්ධාමෙය්‍යාමා”ති.

අථ ඛො මයං හනොන, යෙන අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඩ්ධාමිමෙහ. උපසඩ්ධාමීත්වා තෙහි අඤ්ඤතිත්ථීයෙහි පරිබ්බාජකෙහි සද්ධිං සලලොදිමෙහ. සලලොදනීයං කථං සාරාණීයං චිත්ඨසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිමෙහ. එකමන්තං නිසිනො ඛො අමෙහ හනොන, තෙ අඤ්ඤතිත්ථීයා පරිබ්බාජකා එතදවොචු: “සමඡො ආචුසො ගොතමො සාවකානං එවං ධච්චෙ. දෙසෙති. “එථ තුමෙහ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤච්චරණෙ පහාය වෙතසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණෙ සත්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභුතං භාවෙථා”ති.

1. අධිප්පායසො - මජ්ඣං, සා.

2. 6. 2

පරියාය සූත්‍රය

598. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන සැවතට පිඬු පිණිස පිවිසියහ. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුන්ට මෙබඳු සිතෙක් විය: “සැවතෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙන්නට තව ම කල් වැඩිය අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම වෙත එළඹෙන්නමෝ නම් මැනැවැ” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම කරා එළඹියහ. එළඹ ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු දිනී කට යුතු කථා කොට නිමවා එකත් පස්ව හුන්හ. එකත් පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුන්ට ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙය කීහ: ඇවැත්නි, “මහණ ගොයුම් සච්චන්ට මෙසේ දහම් දෙසයි “මහණෙනි, එව, තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්නීවරණ පහ කොට සත්ඛොජ්ජන තතු සේ වඩව” යි. ඇවැත්නි, අපිද සච්චනට මෙසේ දහම් දෙසමු.” ඇවැත්නි, එව. තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්නීවරණ පහ කොට සත් බොජ්ජන තතු සේ වඩව” යි. ඇවැත්නි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන්ගේ හා අපගේ යම් මේ ධර්මදේශනාව හා සමග ධර්මදේශනාවක් හෝ අනුශාසනාව හා සමග අනුශාසනාවක් ඇද්ද, අප දෙදෙනාගේ මේ පැනවීමෙහි ලා විශෙෂ කීම? අධික ප්‍රයෝග කීම? නානාඤ්ඤා කීමයි.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ දෙසුම නො ම පිළිගත්හ, නොම පිළිකෙටි කළහ. නො පිළිගෙන නො පිළිකෙටි කොට “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සම්පයෙහි මේ දෙසුමහි අරුත දැන ගන්නමෝයි හුනස්නෙන් නැඟිට ගියහ. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු සැවතෙහි පිඬු පිණිස හැසිර පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්-පසෙක හුන්හ. එකත් පසෙක හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, මෙහි අපි පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන සැවතට පිඬු පිණිස පිවිසියෙමු. වහන්ස, ඒ අපට මේ සිතවිය: “සැවතෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙන්නට තවම කල් වැඩිය. අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම කරා එළඹෙන්නමෝ නම් මැනැවැ” යි.

වහන්ස, ඉක්බිති අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම වෙත එළඹ ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් සමඟ සතුටු වූමු. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කථා කොට නිමවා එකත් පසෙක හුන්නෙමු. වහන්ස එකත්පසෙක හුන් අපට ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම් සච්චන්ට මෙසේ දහම් දෙසයි: “මහණෙනි එව, තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්නීවරණ පහ කොට සත්ඛොජ්ජන තතු සේ වඩව” යි. ඇවැත්නි, අපිත් සච්චනට මෙසේ දහම් දෙසමු: “ඇවැත්නි, එව තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්නීවරණ පහ කොට සත්ඛොජ්ජන තතු සේ වඩව” යි.

මයමි බො ආවුසො, සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙම: “එථ තුමේන ආවුසො, පඤ්චීවරණෙ පභාය වෙනසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ, සත්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභූතං භාවෙථා”ති. ඉධ නො ආවුසො, කො වීසෙසො කො අධිපායො කිං නානාකරණං සමඤ්ඤා වා ගොතමඤ්ඤා අමභාකං වා යදිදං ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනං අනුසාසනියා වා අනුසාසනිකී. අථ බො මයං භනෙත, තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං භාසිතං නෙව අභිනන්දිමහ; නපට්ඨෙකොසිමහ. අනභිනන්දිත්වා අපට්ඨෙකොසිත්වා උට්ඨායාසනා පකකමීමහ. “භගවතො සහතිකෙ එතඤ්ඤා භාසිතඤ්ඤා අත්ථං ආජානිඤ්ඤාමා”ති.

එවං වාදිතො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවමසු වචනීයා. අත්ථි පනාවුසො පරියායො යං පරියායං ආගමම පඤ්චීවරණා දස භොතති. සත්තබොජ්ඣංඛො වතුදාසාති? එවං පුට්ඨා භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා න වෙව සමුපාධිඤ්ඤානති¹. උත්තරිඤ්ඤා විසාතං ආපජ්ඣිඤ්ඤානති. තං කිඤ්ඤා භෙතු: යථා තං භික්ඛවෙ, අදිසසඤ්ඤා. නාහං තං භික්ඛවෙ, පසසාමී² සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුභුමකෙ සඤ්ඤාමණවුභුමණියා පජාය සදෙවමනුඤ්ඤාය. යො ඉලෙසං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණෙන වීක්ඛං ආරාධෙය්‍ය අඤ්ඤානු තථාගතෙන වා තථාගතසාවකෙන වා ඉතො වා පන සුත්වා.

කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම පඤ්චීවරණා දස භොතති: යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣාන්තං කාමච්ඡන්දෙ තදපි නීවරණං. යදපි බහිද්ධා කාමච්ඡන්දෙ තදපි නීවරණං. කාමච්ඡන්දු නීවරණනී ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති.³ තදමීනාපෙනං පරියායෙන ද්වයං භොති.

යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣාන්තං බ්‍යාපාදෙ තදපි නීවරණං. යදපි බහිද්ධා බ්‍යාපාදෙ තදපි නීවරණං. බ්‍යාපාදනීවරණනී ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදමීනාපෙනං පරියායෙන ද්වයං භොති.

යදපි භික්ඛවෙ, ථීනං තදපි නීවරණං, යදපි මිද්ධං තදපි නීවරණං. ථීනමිද්ධනීවරණනී ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදමීනාපෙනං පරියායෙන ද්වයං භොති.

යදපි භික්ඛවෙ, උද්ධවං තදපි නීවරණං. යදපි කුකඤ්ඤං තදපි නීවරණං. උද්ධවකුකඤ්ඤනීවරණනී ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදමීනාපෙනං පරියායෙන ද්වයං භොති.

1. සමුපාධිඤ්ඤානති - සි 2
 2. පසසාමී - සි 1.
 3. ආගච්ඡති. - සා.

ඇවැත්නි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන්ගේ හා අපගේ යම මේ ධර්මදේශනාව හා සමග ධර්මදේශනාවක් හෝ අනුශාසනාව හා සමග අනුශාසනාවක් ඇද්ද, අපදෙදෙනාගේ මේ පැනවීමෙහි ලා වියේෂකීම, අධික ප්‍රයෝග කීම නානාකම්මැ' යි. වහන්ස, ඉක්බිති අපි ඒ අන්තොටු පිරි-වැජ්ජන්ගේ දෙසුම නො ම පිළිගතුවහ. නො ම පිළිකෙටි කළමහ. නො පිළිගෙන නො පිළිකෙටි කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පමීපයෙහි මේ වදනෙහි අරුත දනගන්නලෝ යි හුනස්නෙක් නැඟිට පිටත් ව ගියෙමු.

මහණෙනි, මෙසේ කියන ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙසේ කීව යුතු වන්නාහ: “ඇවැත්නි, යම් නයකට පැමිණ පස්නීවරණ දසයෙක් වේ නම්, සන්බොජ්ඣ තුද්‍රසෙක් වේ නම් එබඳු නයෙක් ඇත්ද” යි. මහණෙනි, මෙසේ පුළුවස්නා ලද අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ (පිළිතුරු) සපයා කියන්නට නො ද හැකි වන්නාහ. මතු දුකටත් පැමිණෙන්නාහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, අවිෂය කරුණෙහි ලා (පුළුවස්නා ලද්දේ) යම් සේ නදී එහෙයිනි. මහණෙනි, තරාගත කෙනෙකුත් විසින් හෝ තරාගත සවිච්ඡාදි විසින් හෝ මෙයින් (-මාගේ සස්නෙන්) අසා (-ඉගෙන) හෝ හැර යලෙක් මේ පැන විසඳීමෙන් සිත සතුටු කරන්නේ නම් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත ලෙව්හි මහණ බමුණන් සභිත දෙව මිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි එබන්දකු මම නො ම දකිමි.

මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ පස්නීවරණ දසයෙක් වේ නම් ඒ නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි: ඇතුළත (සිය පස් කඳ ඇරඹ) යම් කාමච්ඡන්ද්‍රයකුත් වේ නම් එද නීවරණයෙකි. පිටත (මෙරමා පස් කඳ ඇරඹ) යම් කාමච්ඡන්ද්‍රයකුත් වේ නම් එද නීවරණයෙකි. මෙසේ මෙය කාමච්ඡන්ද්‍රනීවරණය යි ගණනට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, ඇතුළත යම් ව්‍යාපාදයෙකුත් වේ නම් එ ද නීවරණ යෙකි. පිටත යම් ව්‍යාපාදයෙකුත් වේ නම් එ ද නීවරණයෙකි. මෙසේ මෙය ව්‍යාපාදනීවරණය යි උදෙසීමට යෙයි. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

යම් ජීනයකුත් වේ නම් එ ද නීවරණයෙකි. යම් මිඤ්ඤයකුත් වේ නම් එද නීවරණයෙකි. මෙසේ මෙය ජීනමිඤ්ඤනීවරණය යි උදෙසීමට යෙයි. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් උද්ධමයකුත් වේ නම් එ ද නීවරණයෙකි. යම් කුකුඤ්ඤයකුත් වේ නම් එ ද නීවරණයෙකි. මෙසේ මෙය උද්ධමඤ්ඤකුඤ්ඤනීවරණය යි උදෙසීමට යෙයි. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු විචිකිච්ඡා තදපි නිවරණං. යදපි බහිද්ධා ධම්මෙසු විචිකිච්ඡා තදපි නිවරණං. චිචිකිච්ඡා නිවරණානා ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති. අයං ටො භික්ඛවෙ පරියායො යං පරියායං ආගමම පක්ඛනීවරණා දස හොනති.

කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම සතත ඛොජ්ඣායා චතුද්දස හොනති: යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු¹ සති තදපි සතිසම්මොජ්ඣායො. යදපි බහිද්ධා ධම්මෙසු සති තදපි සති සම්මොජ්ඣායො. සතිසමෙඛොජ්ඣායොති ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු¹ පඤ්ඤා පච්චිනති පච්චරති² පරිච්චංසමාපජ්ඡති තදපි ධම්මවිචයසම්මොජ්ඣායො. යදපි බහිද්ධා ධම්මෙසු පඤ්ඤා පච්චිනති පච්චරති² පරිච්චංසමාපජ්ඡති තදපි ධම්මවිචය සම්මොජ්ඣායො. ධම්මවිචයසම්මොජ්ඣායොති ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, කාසිකං චිරියං තදපි චිරියසම්මොජ්ඣායො. යදපි චේතසිකං චිරියං තදපි චිරියසම්මොජ්ඣායො. චිරියසම්මොජ්ඣායොති ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, සච්චකකසච්චාරා පීඨි තදපි පීඨිසම්මොජ්ඣායො. යදපි අච්චකකඅච්චාරා පීඨි තදපි පීඨිසම්මොජ්ඣායො. පීඨිසම්මොජ්ඣායොති ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, කායපඤ්ඤා තදපි පඤ්ඤාසම්මොජ්ඣායො, යදපි චිත්තපඤ්ඤා, තදපි පඤ්ඤාසම්මොජ්ඣායො, පඤ්ඤාසම්මොජ්ඣායොති ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, සච්චකකසච්චාරා සමාධි තදපි සමාධි-සම්මොජ්ඣායො, යදපි අච්චකකසච්චාරා සමාධි තදපි සමාධි-සම්මොජ්ඣායො, සමාධිසම්මොජ්ඣායොති ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු උපෙඛා තදපි උපෙඛා-සම්මොජ්ඣායො; යදපි බහිද්ධාධම්මෙසු උපෙඛා තදපි උපෙඛා-සම්මොජ්ඣායො, උපෙඛාසම්මොජ්ඣායොති ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති. අයං ටො භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම සතතඛොජ්ඣායා චතුද්දසාති.

1- අජ්ඣන්තධම්මෙසු - 83.
2- පච්චරති - 81, 2.

මහණෙනි, ඇතුළත (සිය පස්කඳෙහි) යම් විවිකිච්ඡාවකුත් වේ නම් එ ද නිවරණයෙකි. පිටත (අන්තර්ගත) යම් විවිකිච්ඡාවකුත් වේ නම් එ ද නිවරණයෙකි. මෙසේ මෙය විවිකිච්ඡා නිවරණය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ පස්නිවරණ දසයෙක් වේ නම් මේ (ඒ) නයයි.

මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සත්ඛොජ්ඣ කුදුසෙක් වේ නම් (ඒ) නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ඇතුළත දහමහි (-ආධ්‍යාත්මික-සංස්කාරයන්හි) යම් සිහියකුත් වේ නම් එ ද සතිසම්බොද්ධියෙකි. පිටත දහමහි (-බාහිර සංස්කාරයන්හි) යම් සිහියකුත් වේ නම් එ ද සතිසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය සතිසම්බොද්ධියෙකි යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, ඇතුළත දහමහි නුවණින් සොයයි, පරික්ෂා කෙරෙයි භාත්පයින් විමසීමට පැමිණෙයි යන යමක් වේ නම් එ ද ධම්ම-විච්ඡාරණයෙකි. පිටත දහමහි නුවණින් සොයයි, පරික්ෂා කෙරෙයි භාත්පයින් විමසීමට පැමිණෙයි යන යමක් වේ නම් ඒ ද ධම්මවිච්ඡාරණයෙකි. මෙසේ මෙය ධම්මවිච්ඡාරණයෙකි ය යි උදෙසීමට යෙයි. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් කායික වියාර්යයෙකුත් වේ නම් එ ද විරියසම්බොද්ධියෙකි. යම් චෛතසික වියාර්යයෙකුත් වේ නම් එ ද විරියසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය විරියසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් සච්ඡාරකසච්චාර ප්‍රීතියෙකුත් වේ නම් එ ද ප්‍රීති-සම්බොද්ධියෙකි. යම් අච්ඡාරකසච්චාර ප්‍රීතියෙකුත් වේ නම් එ ද පිතිසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය පිතිසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් කායපසුඤ්ඤියෙකුත් වේ නම් එ ද පස්සඤ්ඤි-සම්බොද්ධියෙකි. යම් චිත්තපස්සඤ්ඤියෙකුත් වේ නම් එ ද පස්සඤ්ඤි-සම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය පස්සඤ්ඤිසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් සච්ඡාරකසච්චාර සමාධියෙකුත් වේ නම් එ ද සමාධිසම්බොද්ධියෙකි. යම් අච්ඡාරකසච්චාර සමාධියෙකුත් වේ නම් එ ද සමාධිසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය සමාධිසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, ඇතුළත දහමහි යම් මැදහත් බවෙකුත් වේ නම් එ ද උපෙඛාසම්බොද්ධියෙකි. පිටත දහමහි යම් මැදහත් බවෙකුත් වේ නම් එ ද උපෙඛාසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය උපෙඛාසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සත්ඛොජ්ඣ කුදුසෙක් වේ නම් මේ (ඒ) නය යි.

2. 6. 3

අග්ගියුක්තං

599. අථ ඛො සමබ්භුලා භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පන්තච්චරමාදය සාවස්ථිං පිණ්ඩාය පච්ඡිංසු -පෙ- (පරියාය යුක්තන්තං වණ්ණිකකාමොඵව) ඵවංචාදිනො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඵවමසසු වචනීයා: “යස්මිං ආවුසො, සමයෙ ලීනං වීතනං හොති, කතමෙසං තස්මිං සමයෙ බොජ්ඣ්ඤානං අකාලො භාවනාය, කතමෙසං තස්මිං සමයෙ බොජ්ඣ්ඤානං කාලො භාවනාය: යස්මිං පන්තවුසො සමයෙ උද්ධතං වීතනං හොති, කතමෙසං තස්මිං සමයෙ බොජ්ඣ්ඤානං අකාලො භාවනාය, කතමෙසං තස්මිං සමයෙ බොජ්ඣ්ඤානං කාලො භාවනායා”ති. ඵවං පුට්ඨා භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා න වෙච සමාධිසංඝාතී, උත්තරිණි වීසාතං ආපජජිත්ථිනී. තං කිත්ථි හෙතු: යථා තං භික්ඛවෙ අවිසයස්මිං. නාහං තං භික්ඛවෙ, පස්සාමී සදේවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුභමකෙ සස්සමණ්ඩානමණියා පජාය සදේවමනුස්සාය යො ඉමෙසං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණෙන වීතනං ආරාධෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර තථාගන්තො වා තථාගතසාවකෙන වා ඉත්තො වා පන සුත්වා.

යස්මිං භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං වීතනං හොති අකාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. අකාලො සමාධිසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. අකාලො උපෙබ්බාසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. තං කිත්ථි හෙතු: ලීනං භික්ඛවෙ වීතනං. තං එතෙහි ධමමෙහි දුස්සමුට්ඨාපයං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජාලෙතුකාමො අස්ස, සො තත් අලොකී වෙච තිණානී පකඛ්පෙය්‍ය, අලොකී ච ගොමයානී පකඛ්පෙය්‍ය, අලොකී ච කට්ඨානී පකඛ්පෙය්‍ය, උදකවාතණි දදෙය්‍ය, පංසුකෙන ච ඔකිරෙය්‍ය, හඬෙය්‍යා නු ඛො සො පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජාලෙතුනී? නො හෙතං හන්තො. ඵවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යස්මිං සමයෙ ලීනං වීතනං හොති, අකාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. අකාලො සමාධිසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. අකාලො උපෙබ්බාසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. තං කිත්ථි හෙතු: ලීනං භික්ඛවෙ වීතනං. තං එතෙහි ධමමෙහි දුස්සමුට්ඨාපයං හොති.

යස්මිං ච ඛො භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං වීතනං හොති. කාලො තස්මිං සමයෙ ධමමෙවිචයසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. කාලො වීරිය--සමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. කාලො පීතිසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. තං කිත්ථි හෙතු: ලීනං භික්ඛවෙ වීතනං. තං එතෙහි ධමමෙහි සුසමුට්ඨාපයං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජාලෙතුකාමො අස්ස. සො තත් සුසකානී වෙච තිණානී පකඛ්පෙය්‍ය. සුසකානී ගොමයානී පකඛ්පෙය්‍ය. සුසකානී කට්ඨානී පකඛ්පෙය්‍ය. මුඛවාතං ච දදෙය්‍ය. න ච පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය හඬෙය්‍යා නු ඛො සො පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජාලෙතුනී. ඵවං හන්තො. ඵවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යස්මිං සමයෙ ලීනං වීතනං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධමමෙවිචයසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. කාලො වීරිය සමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. කාලො පීතිසමෙධාජ්ඣ්ඤානං භාවනාය. තං කිත්ථි හෙතු: ලීනං භික්ඛවෙ වීතනං, තං එතෙහි ධමමෙහි සුසමුට්ඨාපයං හොති.

2. 6. 3

අග්ගි සූත්‍රය

599. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු පෙරවරු හැද පෙරව පාසිවුරු ගෙන සැවනට පිටු පිණිස පිවිසියහ... (පරියාය සූත්‍රයේ වර්ණනා කළ ක්‍රමය මැයි) මහණෙනි, මෙබඳු වාද ඇති අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ මෙසේ කිය යුතු වන්නාහු: ඇවැත්නි, යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ නම් එසමයෙහි කවර බෞද්ධ ධර්මයන් වැඩිමට නො කල් ද? එසමයෙහි කවර බෞද්ධ ධර්මයන් වැඩිමට කල් ද? ඇවැත්නි, යම් කලෙක සිත නොසන්සුන් වූයේ වේ නම් එසමයෙහි කවර බෞද්ධ ධර්මයන් වැඩිමට නො කල් ද? එසමයෙහි කවර බෞද්ධ ධර්මයන් වැඩිමට කල් ද යි. මහණෙනි, මෙසේ පුළුවස්නා ලද අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ (පිළිතුරු) සපයා කියන්නට නො හැකි වන්නාහ. මතු දුකටත් පැමිණෙන්නාහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, අවිච්ඡය කරුණෙහි ලා යම් සේ නම් එමෙහි. මහණෙනි, ත්‍යාග කෙරෙහි විසින් හෝ ත්‍යාග සම්පූර්ණ වීමෙන් හෝ මෙයින් අසා හෝ හැර යමෙක් මේ පැන විසඳීමෙන් සිත සතුටු කරන්නේ නම් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලිත් සහිත ලෙව්හි මහණ බලිණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි එබන්දකු මම නොම දකිමි.

මහණෙනි, යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ නම් එසමයෙහි පස්සද්ධිසම්බෝධ ධර්මය වැඩිමට නො කලි. සමාධිසම්බෝධ ධර්මය වැඩිමට නො කලි. උපෙබාසම්බෝධ ධර්මය වැඩිමට නො කලි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත සැහවුණේ ය. එය මේ දහමින් නො නගාලිය හැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් සේ පුරුෂයෙක් මද ගින්නක් දල්වනු කැමැත්තේ වන්නේ ද, හෙතෙමේ එහි අමු තණන් බහාලන්නේ නම් අමුගොමත් බහා ලන්නේ නම් අමු දරන් බහා ලන්නේ නම් සිහිලි සුලභන් දෙන්නේ නම් වැලිත් ඉසින්දේ නම් ඒ පුරිස් තෙමේ මද ගින්න දල්වන්නට සුදුසු ද යි. වහන්ස මෙය නොවේ ම ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ නම් එසමයෙහි පස්සද්ධිසම්බෝධ ධර්මය වඩන්නට නො කලි. සමාධිසම්බෝධ ධර්මය වඩන්නට නො කලි. උපෙබාසම්බෝධ ධර්මය වඩන්නට නො කලි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත සැහවුණේ ය. එය මේ දහමින් නො නගාලිය හැක්කේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ ද; එසමයෙහි ධම්ම-විවයසම්බෝධ ධර්මය වඩනට කලි. විරියසම්බෝධ ධර්මය වඩනට කලි. පීතිසම්බෝධ ධර්මය වඩනට කලි. ඒ කවර හෙයින් යත්, මහණෙනි, සිත සැහවුණේ ය. එය මේ දහමින් මැනැවින් නගාලිය හැක්කේ වෙයි. මහණෙනි, යම් සේ පුරුෂයෙක් මද ගින්නක් දල්වනු කැමැත්තේ වන්නේ ද, හෙතෙමේ එහි විසලි තණන් බහා ලන්නේ නම් විසලි ගොමත් බහා ලන්නේ නම් විසලි දරන් බහා ලන්නේ නම් මුවසුලභන් දෙන්නේ නම් වැලි නො ද ඉසින්දේ නම් ඒ පුරිස් තෙමේ මද ගින්න දල්වන්නට සුදුසු ද යි. වහන්ස, එසේ ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ නම් එසමයෙහි ධම්මවිවයසම්බෝධ ධර්මය වඩනට කලි. විරිය සම්බෝධ ධර්මය වඩනට කලි. පීතිසම්බෝධ ධර්මය වඩනට කලි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත සැහවුණේ ය. එය මේ දහමින් මැනැවින් නගාලිය හැක්කේ වෙයි.

යසම් භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං වීතනං හොති, අකාලො තසම් සමයෙ ධම්මච්චයසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. අකාලො වීරියසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. අකාලො පීතිසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. තං කිසස හෙතු? උද්ධතං භික්ඛවෙ වීතනං, තං එතෙහි ධම්මෙහි දුට්ඨපසමං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අඤ්ඤාඛය්ඤ නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො ත්ඤ්ඤා පුසුඤ්ඤානි වෙව තිණාති පකඤ්ඤාය. පුසුඤ්ඤානි ගොමයාති පකඤ්ඤාය, පුසුඤ්ඤානි කට්ඨානි පකඤ්ඤාය මුඛවාතඤ්ඤා දදෙය්‍ය, න ච පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය. හමෙඤ්ඤා නු ඛො සො පුරිසො මහන්තං අඤ්ඤාඛය්ඤ නිබ්බාපෙතුහන්ති? නො හෙතං හන්තං, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යසම් සමයෙ උද්ධතං වීතනං හොති, අකාලො තසම් සමයෙ ධම්මච්චයසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. අකාලො වීරියසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය, අකාලො පීතිසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. තං කිසස හෙතු උද්ධතං භික්ඛවෙ වීතනං. තං එතෙහි ධම්මෙහි දුට්ඨපසමං හොති.

යසම් භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං වීතනං හොති කාලො තසම් සමයෙ පසස්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. කාලො සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. කාලො උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. තං කිසස හෙතු, උද්ධතං භික්ඛවෙ වීතනං. තං එතෙහි ධම්මෙහි සුට්ඨපසමං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අඤ්ඤාඛය්ඤ නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො ත්ඤ්ඤා අලලානි වෙව තිණාති පකඤ්ඤාය, අලලානි වෙව ගොමයාති පකඤ්ඤාය, අලලානි ච කට්ඨානි පකඤ්ඤාය, උද්ධවාතඤ්ඤා දදෙය්‍ය, පංසුකෙන ච ඔකිරෙය්‍ය, හමෙඤ්ඤා නු ඛො සො පුරිසො මහන්තං අඤ්ඤාඛය්ඤ නිබ්බාපෙතුහන්ති? එවමෙව හන්තං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යසම් සමයෙ උද්ධතං වීතනං හොති, කාලො තසම් සමයෙ පසස්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. කාලො සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය, කාලො උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාඛය්ඤ භාවනාය. තං කිසස හෙතු, උද්ධතං භික්ඛවෙ වීතනං. තං එතෙහි ධම්මෙහි සුට්ඨපසමං හොති. යනිං ඛවාහං භික්ඛවෙ සබ්බස්සිකං වද්ධති.

2. 6. 4

මෙතනසුත්තං

600. එකං සමයං හගවා කොලියෙසු විහරති හලිද්දවසනං. නාම කොලියානා නිගමො. අථ ඛො සමෙහුලා භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පනත්චරමාදය හලිද්දවසනං පිණ්ඩාය පච්ඤිංසු. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුනා එතදහොසී: “අනිසුගො ඛො තාව හලිද්දවසනෙ පිණ්ඩාය වරිතුං, යනනුන මයං යෙන අඤ්ඤානිසීයානාං පරිබ්බාපකානාං ආරාමො තෙනුපසඤ්ඤාමය්‍යාමා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන අඤ්ඤානිසීයානාං පරිබ්බාපකානාං ආරාමො තෙනුපසඤ්ඤාමීසු. උපසඤ්ඤාමීත්වා තෙහි අඤ්ඤානිසීයෙහි පරිබ්බාපකෙහි සඤ්ඤා සමෙවොදිංසු, සමෙවොදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු, එකමන්තං නිසීදෙනො ඛො තෙ භික්ඛු තෙ අඤ්ඤානිසීයා පරිබ්බාපකා එතදමොට්ඨ:.

1. සඤ්ඤා ව ඛවාහං මජ්ඣං, සා. සඤ්ඤා ඛවාහං-බ් 1, 2

මහණෙනි, යම් කලෙක සිත නොසන්සුන් වේ ද; එසමයෙහි ධර්මවිවිසමබෞද්ධධර්මය වඩනට නො කලී. විරියසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට නො කලී. පිනිසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට නො කලී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත නො සන්සුන් ය. එය මේ දහමින් නොසන්සිඳුවිය හැක්කේ වෙයි. මහණෙනි, යම් සේ පුරුෂයෙක් මහත් ගීනිකඳක් නිවනු කැමැත්තේ වන්නේ ද; හෙතෙමේ එහි විසලි නණත් බහා ලන්නේ නම් විසලි ගොමත් බහා ලන්නේ නම් විසලි දරත් බහා ලන්නේ නම් මුවසුළඟත් දෙන්නේ නම් වැලි නො ද ඉසින්තේ නම් ඒ පුරිස් තෙමේ මහත් ගීනිකඳ නිවන්නට සුදුසු ද යි. වහන්ස, මෙය නො වේ ම ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කලෙක සිත නොසන්සුන් වේ නම් එසමයෙහි ධර්මවිවිසමබෞද්ධධර්මය වඩනට නො කලී. විරියසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට නො කලී. පිනිසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට නො කලී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත නො සන්සුන් ය. එය මේ දහමින් නො සන්සිඳුවිය හැකි වෙයි.

මහණෙනි, යම් කලෙක සිත නොසන්සුන් වේ නම් එසමයෙහි පස්සද්ධියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කලී. සමාධියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කලී. උපෙතියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කලී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත නොසන්සුන් ය. එය මේ දහමින් මැනවින් සන්සිඳු විය හැක්කේ වෙයි. මහණෙනි, යම් සේ පුරුෂයෙක් මහත් ගීනිකඳක් නිවනු කැමැත්තේ වන්නේ ද; හෙතෙමේ එහි අමු නණත් බහා ලන්නේ නම් අමු ගොමත් බහා ලන්නේ නම් අමු දරත් බහා ලන්නේ නම් සිහිල් සුළඟත් දෙන්නේ නම් වැලින් ඉසින්තේ නම් ඒ පුරිස් තෙමේ මහත් ගීනිකඳ නිවන්නට සුදුසු ද යි. වහන්ස, එසේ ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලෙක සිත නො සන්සුන් වේ නම් එසමයෙහි පස්සද්ධියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කලී. සමාධියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කලී. උපෙතියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කලී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත නො සන්සුන් ය. එය මේ දහමින් මැනවින් සන්සිඳු විය හැක්කේ වෙයි. මහණෙනි, සිහිය වූ කලී සියලු හන්තී ම කැමති විය යුතු යයි මම කියමි යි.

2. 6. 4

මෙතන සූත්‍රය

600. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්තේ කෝලිය දනව්වෙහි හලිද්ද වසන නම් කෝලියයන්ගේ නියමගමනී වැඩවසන සේක. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන හලිද්දවසන නියමගමට පිටු පිණිස පිලිසියහ. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුන්ට මේ සිත විය: හලිද්ද වසනායෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නට කුමක් කල වැඩි ය. අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම වෙත එළඹෙන්නමෝ නම් මැනවැ' යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම වෙත එළඹියහ. එළඹ ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතා කොට නිමවා එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ඒ භික්ෂුන්ට ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙය කීහ:

සමණො ආවුසො, ගොතමො සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙති: “එථ තුමෙහ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානිවරණෙ පහාය වෙතසො උපකතිලලසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරික්ඛා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්ඤාමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බන්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන ඵරික්ඛා විහරථ. කරුණාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරික්ඛා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්ඤාමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බන්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං කරුණාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන ඵරික්ඛා විහරථ. මුද්දිතාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරික්ඛා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්ඤාමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බන්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං මුද්දිතාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන ඵරික්ඛා විහරථ. උපෙබ්බාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරික්ඛා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්ඤාමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බන්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙබ්බාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන ඵරික්ඛා විහරථ”ති.

මයං මි ඛො ආවුසො, සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙමි: “එථ තුමෙහ ආවුසො, පඤ්ඤානිවරණෙ පහාය වෙතසො උපකතිලලසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරික්ඛා විහරථ -පෙ- කරුණාසහගතෙන වෙතසා -පෙ- මුද්දිතාසහගතෙන වෙතසා -පෙ- උපෙබ්බාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරික්ඛා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්ඤාමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බන්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙබ්බාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අප්පමාණෙන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන ඵරික්ඛා විහරථ”ති. ඉධ නො ආවුසො, කො විසෙසො කො අධිප්පායො කිං නානාකරණං සමණස්ස වා ගොතමස්ස අමොකං වා යද්දං ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනං අනුසාසනියා වා අනුසාසනිනී,

අථ ඛො තෙ භික්ඛු තෙසං අඤ්ඤානිස්සියානං පරිබ්බාජකානං භාසිං තෙව අභිනාදිංසු, නාප්පටිකෙසාසිංසු. අනභිනාදිනා අප්පටිකෙසාසිනා උට්ඨායාසනා පකකමිංසු; හගවතො සන්තිකෙ එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථං ආජානිස්සාමාති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හලිඤ්ඤවසනෙ පිණ්ඩාය වරික්ඛා පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපාතපටිකන්තානා යෙන හගවා තෙනුප්පසධාමිංසු. උපසධාමිකා හගවන්තං අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීදන්තා ඛො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදවොචු: ඉධ මයං හතොත, පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙතා පත්තචීවරමාදාය හලිඤ්ඤවසනං පිණ්ඩාය පටිසිමිහ. තෙසං නො හතොත, අමොකං එතදහොසි: “අනිප්පගො ඛො තාව හලිඤ්ඤවසනෙ පිණ්ඩාය වරික්ඛං, යනුන මයං යෙන අඤ්ඤානිස්සියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුප්පසධාමෙය්‍යාමා”ති.

1. අධ්‍යාපණෙන ම 1, 2 යා.

ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම් සච්චනට මෙසේ දහම් දෙසයි: “මහණෙනි, එවු, තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පක්ඛි නිවරණ පහකොට මෙන්සහගිය සිතින් එක්දිගක් පතුරුවා වෙසෙව. එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියල්ලෙන් යුත් ලොව විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි නො පමණ වූ වෙර නැති දෙමිනස් රහිත මෙන්සහගිය සිතින් පතුරුවා වෙසෙව, කුච්ඡුසහගිය සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව. එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියල්ලෙන් යුත් ලොව විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි නො පමණ වූ වෙර නැති දෙමිනස් රහිත කුච්ඡුසහගිය සිතින් පතුරුවා වෙසෙව. මුදිතා සහගත සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව. එසේ දෙවන දිග ද, එසේ තෙවන දිග ද, එසේ සිවුවන දිග ද, (පතුරුවා වෙසෙව) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියල්ලෙන් යුත් ලොව විපුල වූ මහත්බවට ගිය නොපමණ වූ වෙර නැති දෙමිනස් රහිත මුදිතා සහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව. මැදහත් බව සහගිය සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව. එසේ දෙවන දිග ද, එසේ තෙවන දිග ද, එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සර්වාත්මනයෙන් සියලු ලොව පැතුරුණු මහත්බවට ගිය නොපමණ වූ වෙර නැති දෙමිනස් රහිත උපෙක්ඛා සහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව යි.

ඇවැත්නි, අපි දු සච්චනට මෙසේ දහම් දෙසමු: “ඇවැත්නි එව තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන නිවරණ පහ කොට මෙන් සහගිය සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව...කරුණා සහගත සිතින්... මුදිතා සහගත සිතින්... උපෙක්ඛාසහගත සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙවු. එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියලු ලොව පැතුරුණු මහත්බවට ගිය නො පමණ වූ වෙර නැති, දෙමිනස් රහිත උපෙක්ඛාසහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව” යි. ඇවැත්නි. මෙහි මහණ ගොයුම්හුගේ හා අපගේ යම් මේ ධම්මදෙශනාව හා සමග ධම්මදෙශනාවක් හෝ අනුශාසනාව හා සමග අනුශාසනාවක් ඇද්ද, අප දෙදෙනාගේ මේ පැනවීමෙහිලා විශෙෂ කීම, අධික ප්‍රයෝග කීම, නානාකිකීමැ’ යි.

එකල්හි ඒ හික්ෂුහු ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ භාෂිතය නො ම පිළිගත්හ. නොම පිළිකෙව් කළහ. නොපිළිගෙන නොපිළිකෙව් කොට “මේ භාෂිතයේ අරුත භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සමීපයෙහි දී දැන ගන්නෙමු” යි හුනස්නෙන් නැගී පිටත්ව ගියහ. ඉක්බිති ඒ හික්ෂුහු හලිද්දවසනයෙහි පිටු පිණිස හැසිර පසුබට පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සාල කළහ. වහන්ස, මෙහි අපි පෙරවරු හැදපෙරව පාසිවුරු ගෙන හලිද්දවසනයට පිටු පිණිස පිවිසියෙමු. වහන්ස, ඒ අපට මෙබඳු සිතෙක් විය: “හලිද්දවසනයෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නට තව ම කල් වැඩිය, අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම කරා එළඹෙන්න:මෝ තම් ඉතා යෙහෙකැයි. වහන්ස, එකල්හි අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ

අප ධො මයං භනොන, යෙනඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඨාමිමෙ. උපසඨාමිත්ථා හෙති අඤ්ඤතිත්ථියෙති පරිබ්බාජකෙහි සද්ධිං සමමාදිමෙ. සමමාදන්තියං කථං සාරාණියං චිතිසාරෙත්ථා එකමන්තං නිසිදිමෙ. එකමන්තං නිසිතො ධො අමෙහ භනොන, තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එතදවොද්ධිං:

සමමෙහො ආවුසො, ගොතමො සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙති: “එප තුමෙහ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානීවරණෙ පහාය වෙනසො උපනතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ මෙත්තාසභගතෙන වෙනසා එකං දිසං එරිත්ථා විහරථ -පෙ- කරුණාසභගතෙන වෙනසා -පෙ- මුදිතාසභගතෙන වෙනසා -පෙ- උපෙධාසභගතෙන වෙනසා එකං දිසං එරිත්ථා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථිං, ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බන්තාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙධාසභගතෙන වෙනසා විපුලෙන මහණතෙන අපමාණෙන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන එරිත්ථා විහරථා”ති.

මයමු ධො ආවුසො, සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙම: “එප තුමෙහ ආවුසො, පඤ්ඤා නීවරණෙ පහාය වෙනසො උපනතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ මෙත්තාසභගතෙන වෙනසා එකං දිසං එරිත්ථා විහරථ -පෙ- කරුණාසභගතෙන වෙනසා -පෙ- මුදිතාසභගතෙන වෙනසා -පෙ- උපෙධාසභගතෙන වෙනසා එකං දිසං එරිත්ථා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථිං, ඉති උද්ධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බන්තාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙධාසභගතෙන වෙනසා විපුලෙන මහණතෙන අපමාණෙන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන එරිත්ථා විහරථා”ති. ඉධ නො ආවුසො, කො විසෙසො කො අධිප්පායො කිං නානාකරණං, සමණස්ස වා ගොතමස්ස අමොකං වා යදිදං ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනං අනුසාසනියා වා අනුසාසනිත්ථි.

අප ධො මයං භනොන, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං භාසිතං නෙව අභිනන්දිමෙ. නන්ථිකෙසාසිමෙ. අනභිනන්දිත්ථා අපට්ඨෙකාසිත්ථා උට්ඨායාසනා පකකමිමෙ, “භගවතො සන්ථිකෙ එතස්ස භාසිතස්ස අපං ආජානිස්සාමා”ති. එවංවාදිනො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවමසු වචනීයා: “කථං භාවිතා පනාවුසො මෙත්තා වෙත්තාවිමුක්ති කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිමචලා කිමපරියොසානා? කථං භාවිතා පනාවුසො, කරුණාවෙනොවිමුක්ති කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිමචලා කිංපරියොසානා? කථං භාවිතා පනාවුසො, මුදිතා වෙනොවිමුක්ති කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිමචලා කිංපරියොසානා? කථං භාවිතා පනාවුසො උපෙධාවෙනොවිමුක්ති කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිමචලා කිංපරියොසානා”ති. එවං පුට්ඨා භික්ඛවෙ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා න වෙව සමාධිස්සන්ති, උත්තරිඤ්ඤා විසාතං ආපඤ්ඤන්ති. තං කිස්ස හෙතු: යථා තං භික්ඛවෙ අවිසයස්මි. නාහං තං භික්ඛවෙ, පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමෙකෙ සස්සමණං භාගමණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය යො ඉමෙසං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තං ආරාධෙය්‍ය අඤ්ඤන්තූ තථාගතෙන වා තථාගතසාවකෙන වා ඉත්තො වා පන සුත්ථා.

අරම කරා එළඹුණෙමු. එළඹී ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් සමග සතුටු වූමු. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කතා කොට නිමවා එකක් පසෙක හිඳගත්තෙමු. වහන්ස, එකත්පසෙක හුන් අපට ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙය කීහ :

ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම් සවිචනට මෙසේ දහම් දෙසයි: “මහණෙනි එව, තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පඤ්ඤානිවරණ පහ කොට මෙන්සහගිය සිතින් ...එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව... කුළුණු සහගිය සිතින් ... මුදිතා සහගත සිතින් ... උපෙකෂා සහගත සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව, එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව). මෙසේ උඩ යට සරස සඵාතමතායෙන් සියලු ලොව පැතුරුණු මහත්ඛට්ට ගිය නො පමණ වූ වෙර නැති දෙමනස් රහිත උපෙකෂාසහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව”යි.

ඇවැත්නි, අපිදු සවිචනට මෙසේ දහම් දෙසමු. “ඇවැත්නි, එව තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පඤ්ඤානිවරණ පහ කොට මෙන් සහගිය සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව,...කුළුණු සහගිය සිතින් ... මුදිතා සහගත සිතින් ... උපෙකෂාසහගත සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව. එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාතමතායෙන් සියලු ලොව පැතුරුණු මහත් ඛට්ට ගිය නො පමණ වූ වෙර නැති දෙමනස් රහිත උපෙකෂාසහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව” යි. ඇවැත්නි, මෙහි මහණ ගොයුම්හුගේ හා අපගේ යම් මේ ධර්මදේශනාව සමග ධර්මදේශනාවක් හෝ අනුශාසනාව හා සමග අනුශාසනාවක් හෝ ඇද්ද, අප දෙදෙනාගේ මේ පැනවීමෙහි ලා විශෙෂ කීම, අධික ප්‍රයෝග කීම, නානාත්වකීම යි.

වහන්ස, ඉක්බිති අපි ඒ අන්තොටුපිරිවැජ්ජන්ගේ වදන් නොම පිළිගතුවහ. නො ම පිළිකෙටි කළෙමහ. නො පිළිගෙන නො පිළිකෙටි කොට මේ වදනෙහි අරුත භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි දී දනගන්තෙමු යි හුනස්නෙන් නැඟී පිටත්ව ගියෙමු යි. මහණෙනි, මෙබඳු ධාද ඇති අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙසේ කියයුතු වන්නාහ: ඇවැත්නි, කෙසේ වඩනලද මෙහිවිකම්මකතිය (අර්පණාසමාධිය) කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද? ඇවැත්නි, කෙසේ වඩන ලද කරුණාවිකම්මකතිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද? ඇවැත්නි, කෙසේ වඩනලද මුදිතා විකම්මකතිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද? ඇවැත්නි, කෙසේ වඩනලද උපෙකා-විකම්මකතිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද යි. මහණෙනි, මෙසේ පුළුවස්නා ලද අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ සපයා කියන්නට නො ද හැකි වන්නාහ. මතු දුකටත් පැමිණෙන්නාහ. හේ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, අවිෂය කරුණෙහිලා යම්සේ නම් එමෙනි. මහණෙනි, තථාගත කෙනකුන් විසින් හෝ තථාගත සවිචතු විසින් හෝ මෙයින් අසා හෝ හැර යමෙක් මේ පැන විසඳීමෙන් සිත් ගන්නේ නම් දෙවියන් සහිත මරුන් බඹුන් සහිත ලෙව්හි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවෙහි එබන්දකු මම නො ම දකිමි.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, මෙඤ්ඤාවෙතොවිමුක්ඛි කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිංඵලා කිංපරියොසානා : ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු මෙඤ්ඤා-සහගතං සතිසමුදායංඤ්ඤාං භාවෙති -පෙ- මෙඤ්ඤා සහගතං උපෙධාසමුදායංඤ්ඤාං භාවෙති විවේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසඤ්ඤාපරිණාමිං. සො සවෙ ආකඛති අප්පටිකකුලෙ පටිකකුල¹ සඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති. සවෙ ආකඛති පටිකකුලෙ අප්පටිකකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති අප්පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති. සවෙ ආකඛති අප්පටිකකුලෙ ව පටිකකුලෙ ව පටිකකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති. සවෙ ආකඛති පටිකකුලෙ ව අප්පටිකකුලෙ ව අප්පටිකකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති අප්පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති. සවෙ ආකඛති පටිකකුලෙ ව අප්පටිකකුලෙ ව පටිකකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති. සවෙ ආකඛති අප්පටිකකුලෙ පටිකකුලෙත්ථ නදුග්ගං අභිනිවජ්ජෙය්‍යා උපෙධකො විහරෙය්‍යං සනො සමපජානොති උපෙධකො තස් විහරති සනො සමපජානො. සුභං වා ධො පන විමොධං උපසමපජ්ජ විහරති, සුභපරමාහං භික්ඛවෙ, මෙඤ්ඤා වෙතොවිමුක්ඛං වදුමි ඉධ පඤ්ඤාස්ස භික්ඛුනො උත්තරිං විමුක්ඛං අප්පටිච්ඡංඤිතො.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, කරුණාවෙතොවිමුක්ඛි කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිංඵලා කිං පරියොසානා : ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කරුණා-සහගතං සතිසමුදායංඤ්ඤාං භාවෙති -පෙ- කරුණාසහගතං උපෙධාසමුදායංඤ්ඤාං භාවෙති විවේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසඤ්ඤාපරිණාමිං. සො සවෙ ආකඛති අප්පටිකකුලෙ පටිකකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති. පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති, සවෙ ආකඛති පටිකකුලෙ අප්පටිකකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති. අප්පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති. සවෙ ආකඛති අප්පටිකකුලෙ ව පටිකකුලෙ ව පටිකකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති, පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති. සවෙ ආකඛති පටිකකුලෙ ව අප්පටිකකුලෙ ව අප්පටිකකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති, අප්පටිකකුලසඤ්ඤි තස් විහරති. සවෙ ආකඛති අප්පටිකකුලෙ ව පටිකකුලෙ ව නදුග්ගං අභිනිවජ්ජෙය්‍යා උපෙධකො විහරෙය්‍යං සනො සමපජානොති, උපෙධකො තස් විහරති සනො සමපජානො. සධ්ධසො වා රූපසඤ්ඤානං සමතිකකමා පටිසසඤ්ඤානං අස්ථගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා අනන්තො ආකාසොති ආකාසානඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ විහරති. ආකාසානඤ්ඤායතනපරමාහං භික්ඛවෙ, කරුණාවෙතොවිමුක්ඛං වදුමි; ඉධ පඤ්ඤාස්ස භික්ඛුනො උත්තරිං විමුක්ඛං අප්පටිච්ඡංඤිතො.

1. අප්පටිකුලෙ පටිකුල - මජ්ඣං, ඡා. 1.

මහණෙනි, කෙසේ වදන ලද මෙම චරිතවලින් කිනම් ගති ඇත්ති කුමක් උතුම් කොට ඇත්ති කිනම් අනුසස් ඇත්ති කුමක් කෙළවර කොට ඇත්ති වේ ද යත්; මහණෙනි, ජෛන මහණ වුවකනිසිසින විරාගනිසිසින නිරොධනිසිසින වොසසගපරිණාමි කොට මෙතොසගගන සනිසමොච්ඡාදකිසිසි වඩයි... මෙතොසගගන උපෙතොසමොච්ඡාදකිසි වඩයි. ඉදින් හෙතෙම ඉටු අරමුණෙහි අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහි ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහි අනිටු අරමුණෙහි ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහි අනිටු අරමුණෙහි අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහි අනිටු අරමුණෙහි යන දෙක දුරු කොට උපෙකො ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදකුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා උපෙකො ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදකුම් ඇතිව වෙසේ. ඉහවිමොක්ඛයට හෝ පැමිණ වෙසේ. මහණෙනි, ලොකිකප්‍රඥා ඇති මතු විමුක්තිය (අර්හත්වය) අවබෝධ නොකරන මහණහට මෙම චරිතවලින් කිසි කෙළවර කොට ඇත්තියයි මම කියමි.

මහණෙනි, කෙසේ වදන ලද කරුණාවෙන් මුක්තිය කිනම් ගති ඇත්ති කුමක් උතුම් කොට ඇත්ති කිනම් අනුසස් ඇත්ති කුමක් කෙළවර කොට ඇත්ති වේ ද යත්; මහණෙනි, ජෛන මහණ වුවකනිසිසින විරාගනිසිසින නිරොධනිසිසින වොසසගපරිණාමි කොට කරුණා සහගතසනිසමොච්ඡාදකිසි වඩයි... කරුණා සහගත උපෙතොසමොච්ඡාදකිසි වඩයි. ඉදින් හෙතෙම ඉටු අරමුණෙහි අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහි ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහි අනිටු අරමුණෙහි අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහි ඉටු අරමුණෙහි ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහි අනිටු අරමුණෙහි යන දෙක දුරු කොට උපෙකො ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදකුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා උපෙකො ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදකුම් ඇතිව වෙසේ. සර්වප්‍රකාරයෙන් රූපසංඥාවන් ඉක්මවීමෙන් ප්‍රතිසංඥාවන්ගේ අස්තඛමයෙන් නානාසංඥාවන්ගේ නොමෙනෙහි කිරීමෙන් ආකාසය අනන්තයයි ආකාසානඝොසතයට පැමිණ හෝ වෙසේ. මහණෙනි, ලොකිකප්‍රඥා ඇති මතු විමුක්තිය අවබෝධ නොකරන මහණහට කරුණාවෙන් මුක්තිය ආකාසානඝොසතය පරම කොට ඇත්තිය යයි මම කියමි.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, මුදිතා වෙතොවිමුත්ති කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිංඵලා කිංපරියොසානා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු මුදිතාසහගතං සතිසමොච්ඡාධං භාවෙති -පෙ- මුදිතාසහගතං උපෙධාසමොච්ඡාධං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගාපරිඤාමී. සො සවෙ ආකඛ්ඛිති අපච්ඡාදකුලෙ පච්ඡාදකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති, පච්ඡාදකුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති -පෙ- සවෙ ආකඛ්ඛිති අපච්ඡාදකුලඤ්ඤි පච්ඡාදකුලඤ්ඤි තදුභයං අභිනිවජ්ජෙය්‍යා උපෙධකො විහරෙය්‍යාං සතො සමපජානොති, උපෙධකො තස්ස විහරති සතො සමපජානො. සබ්බසො වා පන ආකාසානඤ්ඤායතනං සමතිකකමම අනන්තං විඤ්ඤාණන්තී විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං උපසමපජස්ස විහරති. විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනපරමාහං භික්ඛවෙ, මුදිතාවෙතොවිමුත්තං වදුමී, ඉධ පඤ්ඤාසස භික්ඛුනො උත්තරිං විමුත්තං අපච්චිජ්ජාමිතො.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, උපෙධාවෙතොවිමුත්ති කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිංඵලා කිංපරියොසානා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු උපෙධාසහගතං සතිසමොච්ඡාධං භාවෙති -පෙ- උපෙධාසහගතං උපෙධාසමොච්ඡාධං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගාපරිඤාමී. සො සවෙ ආකඛ්ඛිති අපච්ඡාදකුලෙ පච්ඡාදකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති, පච්ඡාදකුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛ්ඛිති පච්ඡාදකුලෙ අපච්ඡාදකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති, අපච්ඡාදකුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛ්ඛිති අපච්ඡාදකුලෙ ව පච්ඡාදකුලෙ ව පච්ඡාදකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති, පච්ඡාදකුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛ්ඛිති පච්ඡාදකුලෙ ව අපච්ඡාදකුලෙ ව අපච්ඡාදකුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යන්ති, අපච්ඡාදකුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛ්ඛිති, අපච්ඡාදකුලඤ්ඤි පච්ඡාදකුලඤ්ඤි තදුභයං අභිනිවජ්ජෙය්‍යා උපෙධකො විහරෙය්‍යාං සතො සමපජානොති, උපෙධකො තස්ස විහරති සතො සමපජානො. සබ්බසො වා පන විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං සමතිකකමම නස්සි කිඤ්චිති ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනං උපසමපජස්ස විහරති. ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනපරමාහං භික්ඛවෙ, උපෙධාවෙතොවිමුත්තං වදුමී, ඉධ පඤ්ඤාසස භික්ඛුනො උත්තරිං විමුත්තං අපච්චිජ්ජාමිතොති.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද මුදිතාවිතවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකනිසස්ස වීරාගනිසස්ස නිරොධනිසස්ස වොසසග්ගපරිණාමී කොට මුදිතාසහගත සතිසමොච්ඡිකියය වධයි... මුදිතාසහගත උපෙධාසමොච්ඡිකියය වධයි. ඉදින් හෙතෙමේ ඉටු අරමුණෙහි ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහි ලා අනිටු හැඟුම් ඇතිව වෙසේ... ඉදින් ඉටු අරමුණත් අනිටු අරමුණත් යන දෙක දුරු කොට උපේක්ෂා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහි ලා උපේක්ෂා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම ඇතිව වෙසේ. සර්වප්‍රකාරයෙන් ආකාසානඝෝයතනය ඉක්මවා විඤ්ඤාණය අනන්‍යයයි විඤ්ඤාණඝෝයතනයට පැමිණ හෝ වෙසේ. මහණෙනි, ලොකිකප්‍රඥා ඇති මතු විමුක්තිය අවබෝධ නොකරන මහණහට මුදිතාවේතෝවිමුක්තිය විඤ්ඤාණඝෝයතනය පරම කොට ඇත්තී ය යි මම කියමි.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද උපෙක්ෂාවිතවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකනිසස්ස වීරාගනිසස්ස නිරොධනිසස්ස වොසසග්ග-පරිණාමී කොට උපෙධාසහගත සතිසමොච්ඡිකියය වධයි... උපෙධා සහගතඋපෙධාසමොච්ඡිකියය වධයි. ඉදින් හෙතෙමේ ඉටු අරමුණෙහි අනිටු හැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟුම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහි ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් ඉටුඅරමුණෙහිත් අනිටුඅරමුණෙහිත් අනිටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටුහැඟුම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් අනිටුඅරමුණෙහිත් ඉටුඅරමුණෙහිත් ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් ඉටුඅරමුණත් අනිටුඅරමුණත් යන දෙක දුරු කොට උපේක්ෂා ඇතිව සිහි ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා උපේක්ෂා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම ඇතිව වෙසේ. සර්වප්‍රකාරයෙන් විඤ්ඤාණඝෝයතනය ඉක්මවා කිසිවක් නැතැයි ආකිඤ්ඤාණයතනයට පැමිණ හෝ වෙසේ. මහණෙනි, ලොකිකප්‍රඥා ඇති මතු විමුක්තිය අවබෝධ නොකරන මහණහට උපෙක්ෂා විතවිමුක්තිය ආකිඤ්ඤාණයතනය පරම කොට ඇත්තී ය යි මම කියමි.

2. 6. 5

සධගාරවසුත්තං

601. අථ ඛො සධගාරවො බ්‍රාහ්මණො යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්ච. උපසඬකම්චා හගවතා සද්ධිං සමමොද්දි. සමමොද්දනියං කථං සාරාණියං චික්ඛා රෙඤා එකමන්තං නිසීද්දි. එකමන්තං නිසීදන්තො ඛො සධගාරවො බ්‍රාහ්මණො හගවන්තං එතදවොච: කො ණු ඛො හො ගොතම, හෙතු කො පච්චයො යෙනෙකද දීඝරන්තං සජ්ඣායකතා පි මන්තා නප්පට්ඨන්ති, පගෙව අසජ්ඣායකතා? කො පන හො ගොතම, හෙතු කො පච්චයො යෙනෙකද දීඝරන්තං අසජ්ඣායකතාපි මන්තා පට්ඨන්ති. පගෙව සජ්ඣායකතාති.

යසම්ච ඛො බ්‍රාහ්මණ, සමයෙ කාමරාගපරිදුට්ඨිතෙන වෙනසා චිහරති කාමරාගපරෙතෙන. උප්පන්නාස ව කාමරාගාස නිසසරණං යථාභූතං නප්පජානාති¹. අත්තස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති² න ප්‍යසති. පරස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍යසති. උභයස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍යසති. දීඝරන්තං සජ්ඣායකතාපි මන්තා නප්පට්ඨන්ති. පගෙව අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උද්දපන්නො සංසට්ඨො ලාබ්‍ය වා හලීද්දියා වා නීලාය³ වා මඤ්ඤට්ඨාය වා, තස්මි වක්ඛමා පුරිසො සකං මුඛනිමිත්තං පච්චවෙක්ඛමානො යථාභූතං න ජානෙය්‍ය න ප්‍යෙය්‍ය. එවමෙව ඛො බ්‍රාහ්මණ, යසම්ච සමයෙ කාමරාගපරිදුට්ඨිතෙන වෙනසා චිහරති කාමරාගපරෙතෙන උප්පන්නාස ව කාමරාගාස නිසසරණං යථාභූතං නප්පජානාති. අත්තස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍යසති. පරස්මි -පෙ- උභයස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍යසති. දීඝරන්තං සජ්ඣායකතාපි මන්තා නප්පට්ඨන්ති පගෙව අසජ්ඣායකතා.

පුන ව පරං බ්‍රාහ්මණ, යසම්ච සමයෙ බ්‍යාපාදපරිදුට්ඨිතෙන වෙනසා චිහරති බ්‍යාපාදපරෙතෙන. උප්පන්නාස ව බ්‍යාපාදාස නිසසරණං යථාභූතං න ජානාති. අත්තස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍යසති. පරස්මි -පෙ- උභයස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍යසති. දීඝරන්තං සජ්ඣායකතාපි මන්තා නප්පට්ඨන්ති. පගෙව අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උද්දපන්නො අඤ්ඤා සන්තන්නො උසස්මිතො⁴ උසස්මකජාතො⁵, තස්මි වක්ඛමා පුරිසො සකං මුඛනිමිත්තං පච්චවෙක්ඛමානො යථාභූතං න ජානෙය්‍ය න ප්‍යෙය්‍ය. එවමෙව ඛො බ්‍රාහ්මණ, යසම්ච සමයෙ බ්‍යාපාදපරිදුට්ඨිතෙන වෙනසා චිහරති බ්‍යාපාදපරෙතෙන. උප්පන්නාස ව බ්‍යාපාදාස නිසසරණං යථාභූතං නප්පජානාති. අත්තස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍යසති. පරස්මි -පෙ- උභයස්මි තසම්ච සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍යසති. දීඝරන්තං සජ්ඣායකතාපි මන්තා නප්පට්ඨන්ති. පගෙව අසජ්ඣායකතා.

1. නප්පට්ඨජානාති - සි 1, 2.
 2. නප්පජානාති - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 3. හලීද්දියා වා මඤ්ඤට්ඨාය වා - සි 1, 2. නීලියා ස්‍යා
 4. පක්ඛරීතො - මජ්ඣ, උක්ඛරීතො - ස්‍යා,
 5. උසස්මකජාත - මජ්ඣ, උසස්මකජාත - ස්‍යා.

2. 6. 5

සධාරාව සූත්‍රය

601. එකල්හි සධාරාව බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු විය පුතු සිහි කටයුතු කරා කොට නිමවා එකත්පස්ව හුන්තෝය. එකත්පස්ව හුන් සධාරාව බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේය සැල කෙළේය. හවත් ගෞතමයෙනි, යම් හෙයකින් ඇතැම් දිනෙක දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහඳුළ මන්ත්‍ර නබා හඳුළ මන්ත්‍ර පවා නොවැටහේ ද, එයට හේතු කිම? ප්‍රත්‍යය කිම? හවත් ගෞතමයෙනි, යම් හෙයකින් ඇතැම් දිනෙක දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හඳුළ මන්ත්‍ර නබා නො හඳුළ මන්ත්‍ර පවා වැටහේ ද, එයට හේතු කිම? ප්‍රත්‍යය කිමැ යි.

බමුණ, යම් කලෙක කාමරාගයෙන් මධ්‍යා ලද කාමරාගය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද, උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එසමයෙහි පරාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී නො දකී. එසමයෙහි උභයාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හඳුළ මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. නො හඳුළ මන්ත්‍ර කැල මැ නො වැටහෙයි. බමුණ, යම්සේ දියබඳුනෙක් ලතුයෙන් හෝ කහ පැහැයෙන් හෝ නිල්පැහැයෙන් හෝ මදවිය පැහැයෙන් හෝ මුසු වූයේ වේ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ තතුයේ නො දන්නේය, නො දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම් කලෙක කාමරාගයෙන් මධ්‍යාලද කාමරාගය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාඤ්ඤාත්... එසමයෙහි උභයාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හඳුළ මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. නො හඳුළ මන්ත්‍ර කැල මැ නො වැටහෙයි.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි. යම්කලෙක ව්‍යාපාදයෙන් මධ්‍යා ලද ව්‍යාපාදය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද, උපන් ව්‍යාපාද දුරු කිරීමත් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාඤ්ඤාත්... එසමයෙහි උභයාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නො හඳුළ මන්ත්‍ර නබා හඳුළ මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. බමුණ, යම්සේ දියබඳුනෙක් ගින්නෙන් නැවුණේ කැකුරුණේ හටගත් උණුසුම් ඇත්තේ වේ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් සිය මුවසටහන බලන්නේ තතුයේ නො දන්නේ ය, නො දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම්කලෙක ව්‍යාපාදයෙන් මධ්‍යා ලද ව්‍යාපාදය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද උපන් ව්‍යාපාද දුරු කිරීමත් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාඤ්ඤාත්... එසමයෙහි උභයාඤ්ඤාත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහඳුළ මන්ත්‍ර නබා හඳුළ මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ.

පුනච්ච පරං බ්‍රාහ්මණං, යසම්භිං සමයෙ ථීනමිඤ්ඤපරිඤ්ඤිතෙන චෙතසා විහරති ථීනමිඤ්ඤපරෙතෙන, උප්පත්තාසංඝං ච ථීනමිඤ්ඤානි නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. අත්තකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න පසසති. පරකුම්බි -පෙ- උභයකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනනා නප්පට්ඨන්ති. පගෙච අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණං, උද්දප්පෙතො සෙවාඋප්පණකපරියොනඤ්ඤා, තස්ච චකඛුමා පුරියො සකං මුඛනිමිත්තං පට්ඨවෙකඛමානො යථාභූතං න ජානෙය්‍ය, න පසෙසෙය්‍ය, එවමෙච බො බ්‍රාහ්මණං, යසම්භිං සමයෙ ථීනමිඤ්ඤපරිඤ්ඤිතෙන චෙතසා විහරති ථීනමිඤ්ඤපරෙතෙන, උප්පත්තාසංඝං ච ථීනමිඤ්ඤානි නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති, අත්තකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති, පරකුම්බි -පෙ- උභයකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න පසසති, දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනනා නප්පට්ඨන්ති, පගෙච අසජ්ඣායකතා.

පුන ච පරං බ්‍රාහ්මණං, යසම්භිං සමයෙ උද්ධව්චකුක්ඛව්චපරිඤ්ඤිතෙන චෙතසා විහරති උද්ධව්චකුක්ඛව්චපරෙතෙන, උප්පත්තාසංඝං ච උද්ධව්චකුක්ඛව්චසංඝං නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. අත්තකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. පරකුම්බි -පෙ- උභයකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනනා නප්පට්ඨන්ති, පගෙච අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණං උද්දප්පෙතො වානෙරිතො චලිතො හනෙතො උමිජාතො, තස්ච චකඛුමා පුරියො සකං මුඛනිමිත්තං පට්ඨවෙකඛමානො යථාභූතං න ජානෙය්‍ය, න පසෙසෙය්‍ය. එවමෙච බො බ්‍රාහ්මණං, යසම්භිං සමයෙ උද්ධව්චකුක්ඛව්චපරිඤ්ඤිතෙන චෙතසා විහරති උද්ධව්චකුක්ඛව්චපරෙතෙන, උප්පත්තාසංඝං ච උද්ධව්චකුක්ඛව්චසංඝං නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. අත්තකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. පරකුම්බි -පෙ- උභයකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති, දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනනා නප්පට්ඨන්ති, පගෙච අසජ්ඣායකතා.

පුන ච පරං බ්‍රාහ්මණං, යසම්භිං සමයෙ විචිකිච්ඡාපරිඤ්ඤිතෙන චෙතසා විහරති විචිකිච්ඡාපරෙතෙන, උප්පත්තාසංඝං ච විචිකිච්ඡාය නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති අත්තකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. පරකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. උභයකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනනා නප්පට්ඨන්ති, පගෙච අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණං, උද්දප්පෙතො ආච්චො උලිතො කලුලිභුතො අක්ඛකාරෙ නිකම්භෙතො. තස්ච චකඛුමා පුරියො සකං මුඛනිමිත්තං පට්ඨවෙකඛමානො යථාභූතං න ජානෙය්‍ය, න පසෙසෙය්‍ය. එවමෙච බො බ්‍රාහ්මණං, යසම්භිං සමයෙ විචිකිච්ඡාපරිඤ්ඤිතෙන චෙතසා විහරති විචිකිච්ඡාපරෙතෙන, උප්පත්තාසංඝං ච විචිකිච්ඡාය නිස්සරණං යථාභූතං නප්පජානාති. අත්තකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. පරකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. උභයකුම්බි තසම්භිං සමයෙ යථාභූතං න ජානාති, න පසසති. දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනනා නප්පට්ඨන්ති, පගෙච අසජ්ඣායකතා. අයං බො බ්‍රාහ්මණං, තෙකු අයං පට්ඨයො යෙනෙකද දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනනා නප්පට්ඨන්ති, පගෙච අසජ්ඣායකතා.

බමුණ නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ඊනාදියෙන් මධ්‍යා ලද ඊනාදිය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් ඊනාදියෙන් නිසසරණයන් තතුයේ නො දනී ද එසමයෙහි ආත්මාකීයන් තතුයේ නො දනී. නො දකී. පරාකීයන්...එසමයෙහි උභයාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර පවා නොවැටහේ. නො හදල මන්ත්‍ර කියනු කිම? බමුණ, යම්යේ දියබඳුනෙක් පණක සෙවෙලින් භාත්පසින් වැසුණේ වෙ ද; ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ තතුයේ නො දන්නේ ය, නො දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම්කලෙක ඊනාදියෙන් මධ්‍යා ලද ඊනාදිය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් ඊනාදියෙන් නිසසරණයන් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාකීයන්... එසමයෙහි උභයාකීයන් තතුයේ නො දනී නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහෙයි. නො හදල මන්ත්‍ර කියනු ම කිම?

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක උදාවනුයේ මධ්‍යා ලද උදාවනුයේ අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් උදාවනුයේ නිසසරණයන් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාකීයන්... එසමයෙහි උභයාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර තබා හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. බමුණ යම්යේ දියබඳුනෙක් සුළඟින් කමුණ වූයේ සැලුණේ බැමුණේ හටගත් රළ ඇත්තේ වෙ ද; ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ තතුයේ නො දන්නේ ය, නො දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම්කලෙක උදාවනුයේ මධ්‍යා ලද උදාවනුයේ අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද උපන් උදාවනුයේ නිසසරණයන් ඇතිසැටියෙන් නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාකීයන්... එසමයෙහි උභයාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර තබා හදල මන්ත්‍ර පවා නොවැටහේ.

බමුණ නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක විවිකිව්‍යාවෙන් මධ්‍යා ලද විවිකිව්‍යාව අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද උපන් විවිකිව්‍යාවෙන් දුරු කිරීමත් ඇතිසැටියෙන් නො දනී ද; එකල්හි ආත්මාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එකල්හි පරාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එකල්හි උභයාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. නොහදල මන්ත්‍ර කියනුම කිම? බමුණ, යම්යේ දියබඳුනෙක් කැලඹුණේ නොසන්හුන්නේ මඩවූයේ අඳුරෙහි තබන ලද්දේ වෙ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ ඇතිසැටියෙන් නො දන්නේ ය, නො දක්නේ ය. බමුණ එසෙයින් ම විවිකිව්‍යාවෙන් මධ්‍යා ලද විවිකිව්‍යාව අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද; උපන් විවිකිව්‍යාවෙන් නිසසරණයන් ඇතිසැටියෙන් නො දනී ද, එසමයෙහි ආත්මාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එසමයෙහි පරාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එසමයෙහි උභයාකීයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. නො හදල මන්ත්‍ර කියනු ම කිම? බමුණ යම්හෙයෙකින් ඇතැම් දිනෙක දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර තබා හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ නම් එයට මේ හේතුවයි, මේ ප්‍රත්‍යයයි.

යසම් ච ඛො බ්‍රාහ්මණ සමයෙ න කාමරාගපරිශුද්ධිනෙන චෙතසා විහරති න කාමරාගපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච කාමරාගසංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. පරකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. උභයකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරණං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා. සෙයාරාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපනො අසංසවෙයා ලාබ්‍ය වා හලීඤ්ඤා වා නීලාය වා මඤ්ඤවයාය වා, තකු වකුමුඛා පුරිසො සකං මුඛනිමිතං පච්චවෙකඛමානො යථාභූතං ජානෙය්‍ය, පසෙසෙය්‍ය. එවමෙව ඛො බ්‍රාහ්මණ යසම් සමයෙ න කාමරාගපරි-
 ශුද්ධිනෙන චෙතසා විහරති, න කාමරාගපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච කාමරාගසංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. පරකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. උභයකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරණං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා.

පුන ච පරං බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ න ඛ්‍යාපාදපරිශුද්ධිනෙන චෙතසා විහරති, න ඛ්‍යාපාදපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච ඛ්‍යාපාදසංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති පසසති. පරකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති පසසති. උභයකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති. පසසති. දීසරණං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා. සෙයාරාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපනො න අභන්තා සන්තනො න උභකුමුඛො න උසාදකජාතො -පෙ- පගෙව සජ්ඣායකතා.

පුන ච පරං බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ න ටීනමිඤ්ඤපරිශුද්ධිනෙන චෙතසා විහරති න ටීනමිඤ්ඤපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච ටීනමිඤ්ඤ සංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. පරකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. උභයකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරණං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා. සෙයාරාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපනො න සෙවාලපණකපරියොනඤ්ඤා -පෙ- පගෙව සජ්ඣායකතා.

පුන ච පරං බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ න උඤ්ඤවචකුකඤ්ඤපරිශුද්ධිනෙන චෙතසා විහරති, න උඤ්ඤවචකුකඤ්ඤපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච උඤ්ඤවච-
 කුකඤ්ඤසංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. පරකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. උභයකුම්පි තසම් සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරණං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා. සෙයාරාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපනො න වාතෙරිතො, න වලිතො, න භතො, න උභමිජාතො -පෙ- පගෙව සජ්ඣායකතා.

බමුණ, යම්කලෙක වූකලී කාමරාගයෙන් නොමඩනා ලද කාමරාගය අනුව නොගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් ඇතිසැටියෙන් දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි පරාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි උභයාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර තබා නො හදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. බමුණ යමයේ දියබඳුනෙක් ලෙසින් හෝ කපපැහැයෙන් හෝ නිල් පැහැයෙන් හෝ මදවිය පැහැයෙන් හෝ නුමුසු වූයේ වේ ද; ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුඛසටහන බලන්නේ ඇතිසැටියෙන් දන්නේ ය, දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම්කලෙක කාමරාගයෙන් නො මඩනා ලද කාමරාගය අනුව නොගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් ඇතිසැටියෙන් දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි පරාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි උභයාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර තබා නො හදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ව්‍යාපාදයෙන් නොමඩනා ලද ව්‍යාපාදය අනුව නොගිය සිතින් වෙසේ ද. උපන් ව්‍යාපාදයාගේ නිසසරණයත් ඇතිසැටියෙන් දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි පරාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි උභයාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනු ම කීම? බමුණ, යමයේ දිය බඳුනෙක් ගින්නෙන් නොතැවුණේ නොකැකැරුණේ නොහටගත් උණුසුම ඇත්තේ වේ ද... හදල මන්ත්‍ර කැල මැ වැටහෙයි.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ඊතමිඤ්ඤාවෙන් නොමඩනා ලද ඊතමිඤ්ඤාව අනුව නොගිය සිතින් වෙසේ ද, උපන් ඊතමිඤ්ඤාවාගේ නිසසරණයත් ඇතිසැටියෙන් දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි පරාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි උභයාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනු ම කීම? බමුණ, යමයේ දියබඳුනෙක් සෙවෙල්පෙණින් හාත්පසින් නො වැසුනේ වේ ද... හදල මන්ත්‍ර කැල මැ වැටහෙයි.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක උභයාඤ්ඤාවෙන් නොමඩනා ලද උභයාඤ්ඤාව අනුව නොගිය සිතින් වෙසේ ද; උපන් උභයාඤ්ඤාවාගේ නිසසරණයත් ඇති සැටියෙන් දැනී ද; එකල්හි ආත්මාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එකල්හි පරාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී, දකී. එකල්හි උභයාඤ්ඤාවත් තතුයේ දැනී දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනු ම කීම? බමුණ, යමයේ දියබඳුනෙක් සුළඟින් කම්පිත නොවූයේ නොසැලුණේ නොබැමුණේ නොහටගත් රළ ඇත්තේ වේ ද... හදල මන්ත්‍ර කැල මැ වැටහෙයි.

පුත ව පරං බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ න විචිකිච්ඡාපරිසුට්ඨිනෙන වෙතසා විහරති; න විචිකිච්ඡාපරෙතෙන. උපසන්නාය ව විචිකිච්ඡාය නිසසරණං යථාභුතං පජානාති. අත්තස්මිපි තසම් සමයෙ යථාභුතං පජානාති, පසසති. පරස්මිපි තසම් සමයෙ යථාභුතං පජානාති. පසසති. උභයස්මිපි තසම් සමයෙ යථාභුතං පජානාති, පසසති. දීඝරන්තං අසජ්ඣායකතාපි මන්තා පටිභනති. පඟෙව සජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපනො අවෙඡා විෂ්ඨනො අනාවිලො ආලොකෙ නිකඛ්ඤො. තස්මි වත්ඛුමා පුරිසො සකං මුට්ඨිමිත්තං පච්චෙවෙකම්මානො යථාභුතං ජානෙය්‍ය, පසෙසය්‍ය. එවමෙව බො බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ න විචිකිච්ඡාපරිසුට්ඨිනෙන වෙතසා විහරති. න විචිකිච්ඡාපරෙතෙන. උපසන්නාය ව විචිකිච්ඡාය නිසසරණං යථාභුතං පජානාති. අත්තස්මිපි තසම් සමයෙ යථාභුතං පජානාති, පසසති. පරස්මිපි තසම් සමයෙ යථාභුතං පජානාති, පසසති, උභයස්මිපි තසම් සමයෙ යථාභුතං පජානාති පසසති. දීඝරන්තං අසජ්ඣායකතාපි මන්තා පටිභනති. පඟෙව සජ්ඣායකතා. අයං බො බ්‍රාහ්මණ හෙතු. අයං පච්චයො. යෙනොකද දීඝරන්තං අසජ්ඣායකතාපි මන්තා පටිභනති. පඟෙව සජ්ඣායකතා.

සත්තමෙ බ්‍රාහ්මණ, බෞද්ධකියා අනාවරණා අනීවරණා වෙතසො අනුපකකිලෙසා භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිමුක්ඛ්ඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති. කතමෙ සත්ත? සතිසමොච්ඡාදිකියො බො බ්‍රාහ්මණ, අනාවරණා අනීවරණා වෙතසො අනුපකකිලෙසො භාවිතො බහුලිකතො විජ්ජාවිමුක්ඛ්ඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති. -පෙ- උපෙබාසමොච්ඡාදිකියො බො බ්‍රාහ්මණ, අනාවරණා අනීවරණා වෙතසො අනුපකකිලෙසො භාවිතො බහුලිකතො විජ්ජාවිමුක්ඛ්ඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති. ඉමෙ බො බ්‍රාහ්මණ, සත්ත බෞද්ධකියා අනාවරණා අනීවරණා වෙතසො අනුපකකිලෙසා භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිමුක්ඛ්ඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති කී. එව. වුනෙන සංගාරවො බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං එතදවොච: අභිකකන්තං හො ගොතම -පෙ- අජ්ජතග්ගෙ පාණ්දපෙන සරණං ගතනති.

2. 6. 6

අභයසුක්තං

602. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති ගීජකිකුටෙ පබ්බතෙ. අථ බො අභයො රාජකුමාරො යෙන භගවා තෙතූපසඬකමී. උපසඬකමීඤ්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීනො බො අභයො රාජකුමාරො භගවන්තං එතදවොච: පූරණො භනොත, කසසපො එවමාහ: “නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො අඤ්ඤාණාය අදසසනාය. අහෙතුඅපපච්චයා’ අඤ්ඤාණං අදසසනං හොති. නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො ඤ්ඤාණදසසනාය’ අහෙතු අපපච්චයා ඤ්ඤාණදසසනං’ හොතිති. ඉධ භගවා කිමාහා’ති. අත්ථි රාජකුමාර, හෙතු අත්ථි පච්චයො

1. අහෙතුඅපපච්චයො - සා, මජ්ඣ.
 2. ඤාණාය දසසනාය - මජ්ඣ, සා.
 3. ඤාණං දසසනං - මජ්ඣ, සා.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම් කලෙක විවිකිව්‍යාවෙන් නො මඩනා ලද විවිකිව්‍යාව අනුව නො ගිය සිතින් වෙසේ ද, උපන් විවිකිව්‍යාවගේ නිශ්ශරණයත් තතු සේ දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාත්මයත් තතු සේ දැනී දැකී. එසමයෙහි පරාත්මයත් තතු සේ දැනී දැකී. එසමයෙහි උභයාත්මයත් තතු සේ දැනී දැකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නො හදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනුම කිම? බමුණ, යම් සේ පහන් වූ වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැලඹුණු දියබඳුනෙක් එලියෙහි තබන ලද්දේ වේ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුව සටහන බලන්නේ තතු සේ දන්නේය. දක්නේය. බමුණ, එසෙයින් ම යම් කලෙක විවිකිව්‍යාවෙන් නොමඩනා ලද විවිකිව්‍යාව අනුව නො ගිය සිතින් වෙසේ ද, උපන් විවිකිව්‍යාවගේ නිශ්ශරණයත් ඇති සැටියෙන් දැනී ද, එකල්හි ආත්මාත්මයත් තතු සේ දැනී, දැකී. එකල්හි පරාත්මයත් තතු සේ දැනී, දැකී. එකල්හි උභයාත්මයත් තතු සේ දැනී, දැකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනුම කිමැ යි. බමුණ, යම් භෙයෙකින් ඇතැම් දිනෙක දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර තබා නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ නම් (එයට) මේ හේතුවයි. මේ ප්‍රත්‍යයයි.

බමුණ, මේ සත්‍යබෞද්ධයෝ (සිත) නො අවුරන්තෝය. නොවසන්තෝය. සිත නො කෙලෙසන්තෝය. වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතින්. කවර සතෙකැයත්: බමුණ, සතිසමොඡ්ඤාය (සිත) නො අවුරන්තෙකි.. නොවසන්තෙකි. සිත නොකෙලෙසන්තෙකි. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී... බමුණ, උපෙක්ඛාසමොඡ්ඤාය නො අවුරන්තෙකි. නො වසන්තෙකි. සිත නො කෙලෙසන්තෙකි. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී. බමුණ මේ සත්‍යබෞද්ධයෝ නො අවුරන්තෝය; නො වසන්තෝය. සිත නො කෙලෙසන්තෝය. වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතිනැ යි. මෙසේ වදල කල්හි සඛනාරව බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය: හවන් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවි... අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය මා උවසුවකු කොට දරනසේක් වා යි.

2. 6. 6

අභය සූත්‍රය

602. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි භික්ෂුකුළුවෙහි වැඩවසනසේක. එකල්හි අභය රාජකුමාර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්තේය. එකත්පස් ව හුන් අභයරාජකුමාර භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය: වහන්ස, පුරුෂකසාපයෝ මෙසේ කියති: නො දැන්මට නො දැක්මට හේතුවෙක් නැත. ප්‍රත්‍යයෙක් නැත. අහේතුක ව අප්‍රත්‍යය ව නො දැන්ම නො දැක්ම වේ. දැන්මට දැක්මට හේතුවෙක් නැත. ප්‍රත්‍යයෙක් නැත. අහේතුක ව අප්‍රත්‍යය ව දැන්ම දැක්ම වේ" යි. මෙහිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමක් වදරනසේක් දැ යි... රාජකුමාරය, නො දැන්මට නො දැක්මට හේතුවෙක් ඇත.

අඤ්ඤාණාය අදස්සනාය. සහෙතු සප්පව්වයා¹ අඤ්ඤාණං අදස්සනං හොති. අඤ්ඤාණං රාජකුමාර හෙතු අඤ්ඤාණං පච්චයො ඤාණදස්සනාය. සහෙතු සප්පව්වයා ඤාණදස්සනං හොති. කතමො පන හතොත, හෙතු කතමො පච්චයො අඤ්ඤාණාය අදස්සනාය. කරං සහෙතු සප්පව්වයා අඤ්ඤාණං අදස්සනං හොති.

යසම් ඛො රාජකුමාර, සමයෙ කාමරාගපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති කාමරාගපරෙතෙන, උප්පත්තාසස්ස ච කාමරාගස්ස නිස්සරණං යථාභූතං න ජානාති න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙතු අයං පච්චයො අඤ්ඤාණාය අදස්සනාය. එවං සහෙතු සප්පව්වයා අඤ්ඤාණං අදස්සනං හොති. පුනච්ච පරං රාජකුමාර, යසම් සමයෙ බ්‍යාපාදපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති බ්‍යාපාදපරෙතෙන. උප්පත්තාසස්ස ච බ්‍යාපාදස්ස නිස්සරණං යථාභූතං න ජානාති න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙතු අයං පච්චයො අඤ්ඤාණාය අදස්සනාය. එවමපි සහෙතුසප්පව්වයා අඤ්ඤාණං අදස්සනං හොති. පුනච්ච පරං රාජකුමාර, යසම් සමයෙ ඊනම්භිද්ධපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති ඊනම්භිද්ධපරෙතෙන. උප්පත්තාසස්ස ච ඊනම්භිද්ධස්ස නිස්සරණං යථාභූතං න ජානාති න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙතු අයං පච්චයො අඤ්ඤාණාය අදස්සනාය. එවමපි සහෙතුසප්පව්වයා අඤ්ඤාණං අදස්සනං හොති. පුනච්ච පරං රාජකුමාර, යසම් සමයෙ උඤ්චවකුක්ඛවච්චපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති උඤ්චවකුක්ඛවච්චපරෙතෙන, උප්පත්තාසස්ස ච උඤ්චවකුක්ඛවච්චස්ස නිස්සරණං යථාභූතං න ජානාති න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙතු අයං පච්චයො අඤ්ඤාණාය අදස්සනාය. එවමපි සහෙතුසප්පව්වයා අඤ්ඤාණං අදස්සනං හොති. පුනච්ච පරං රාජකුමාර, යසම් සමයෙ විචිකිච්ඡාපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති විචිකිච්ඡාපරෙතෙන, උප්පත්තාසස්ස ච විචිකිච්ඡාය නිස්සරණං යථාභූතං න ජානාති, න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙතු අයං පච්චයො අඤ්ඤාණාය අදස්සනාය එවං සහෙතුසප්පව්වයා අඤ්ඤාණං අදස්සනං හොති.

කො නාමොයං හතොත ධම්මපරියායොති. නීවරණා නාමෙතෙ රාජකුමාරාති. තග්ග හගච නීවරණා, තග්ග සුගත නීවරණා. එකමෙකෙනපි ඛො හතොත නීවරණෙන අභිභූතො යථාභූතං න ජානෙය්‍ය න පසෙය්‍ය, කො පන වාදෙ පඤ්ඤිභි නීවරණෙභි. කතමො පන හතොත, හෙතු කතමො පච්චයො ඤාණදස්සනාය කරං සහෙතුසප්පව්වයා ඤාණදස්සනං හොති.

ඉධ රාජකුමාර, භික්ඛු පතිසම්මොජ්ඣංගං භාවෙති, විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. සො සතිසම්මොජ්ඣංගං භාවිතෙන විතෙතන යථාභූතං ජානාති පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙතු අයං පච්චයො ඤාණදස්සනාය. එවං සහෙතු සප්පව්වයා ඤාණදස්සනං හොති -පෙ- පුනච්ච පරං රාජකුමාර, භික්ඛු උපෙබ්බාසම්මොජ්ඣංගං භාවෙති, විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. සො උපෙබ්බාසම්මොජ්ඣංගං භාවිතෙන විතෙතන යථාභූතං ජානාති පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙතු අයං පච්චයො ඤාණදස්සනාය. එවමපි සහෙතුසප්පව්වයා ඤාණදස්සනං හොති.

1. සහෙතුසප්පව්වයො... මජ්ඣං, සා..

ප්‍රත්‍යයෙක් ඇත. සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රාජකුමාරය, දැන්මට දැක්මට හේතුවෙක් ඇත. ප්‍රත්‍යයෙක් ඇත. සහේතු සප්‍රත්‍යයව දැන්ම දැක්ම වේ'' යි. වහන්ස, නොදැන්මට නොදැක්මට හේතුව කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? කෙසේ සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නො දැන්ම නො දැක්ම වේ ද යි.

රජකුමර, යම්කලෙක කාමරාගයෙන් මඛනා ලද කාමරාගය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේද; උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් තතුසේ නො දැනී ද; නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නොදැක්මට මෙ ද හේතුවකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේ සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ව්‍යාපාදයෙන් මඛනා ලද ව්‍යාපාදය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් ව්‍යාපාදයාගේ නිසසරණයත් තතුසේ නො දැනී ද; නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නොදැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේත් සහේතුසප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ජීනමිඤ්ඤයෙන් මඛනා ලද ජීනමිඤ්ඤය අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද, උපන් ජීනමිඤ්ඤයාගේ නිසසරණයත් තතුසේ නො දැනී ද, නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නොදැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේත් සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක උඤ්චකුකුච්චයෙන් මඛනා ලද උඤ්චකුකුච්චය අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද; උපන් උඤ්චකුකුච්චයාගේ නිසසරණයත් ඇතිසැටියෙන් නො දැනී ද; නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නො දැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේත් සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක විචිකිච්ඡාවෙන් මඛනා ලද විචිකිච්ඡාව අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද; උපන් විචිකිච්ඡාවගේ නිසසරණයත් ඇතිසැටියෙන් නො දැනී ද; නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නොදැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේ සහේතුසප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ යි.

වහන්ස. මේ දහමනස කිනම දී යි. රජකුමර, මොහු නිවරණ නම්හ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් නිවරණයහ. සුභතයන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් නිවරණයහ. වහන්ස, එක්එක් නිවරණයෙහුදු මඛනා ලද්දේ තතුසේ නො දන්නේය, නො දක්නේය. පසඤ්චිවරණයන්ගෙන් (මඛනා ලද්දේ) කවර කලා ද? වහන්ස, දැන්මට දැක්මට හේතු කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? කෙසේ සහේතුසප්‍රත්‍යය ව දැනීම දැක්ම වේ ද යි.

රජකුමර, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසස්සන විරාගනිසස්සන නිරොධනිසස්සන වොසසග්ගපරිණාමී කොට සතිසමොච්ඡාදකඛණය වඩයි. හේ සතිසමොච්ඡාදකඛණය වැඩු සිතින් තතුසේදැනී දැකී. රජකුමර, දැකීමට දැනීමට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේ සහේතු සප්‍රත්‍යය ව දැනීම දැකීම වේ.... රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: මහණ විවෙකනිසස්සන විරාගනිසස්සන නිරොධනිසස්සන වොසසග්ග පරිණාමී කොට උපෙධාසමොච්ඡාදකඛණය වඩයි. හෙතෙමේ උපෙධාසමොච්ඡාදකඛණය වැඩුසිතින් තතුසේ දැනී, දැකී. රජකුමර, දැනීමට දැකීමට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේත් සහේතුසප්‍රත්‍යය ව දැන්ම දැක්ම වේ යි.

කොනාමොයං භනෙත, ධම්මපරියායො'ති. බොජ්ඣංඛියා නාමෙන රාජකුමාරාති. තඤ්ඤ භගව බොජ්ඣංඛියා, තඤ්ඤ සුගත බොජ්ඣංඛියා. එකමෙකෙනපි බො භනෙත, බොජ්ඣංඛියෙන සමනාගතො යථාභූතං ජානෙය්‍ය පසෙසය්‍ය, කො පන වාදෙ සත්ථි බොජ්ඣංඛියෙහි. යො'පි මෙ භනෙත, ගීජ්ඣකුට්ඨං ආරොහනිංසං කායකිලමරො වීක්කකිලමරො සො'පි මෙ පටිපසංසද්ධො, ධම්මො ච මෙ අභිසම්මොති.

බොජ්ඣංඛිගවග්ගො පඨමො.

තප්පාද්දනා:-

ආහාරපරියායංගි මෙත්තං සඛාරවෙන ච
අභයො පුච්ඡිතො පඤ්ඤං ගීජ්ඣකුට්ඨං පබ්බතෙති.

වහන්ස, මේ දහමනාය කීනම් දෑ යි. රජකුමර, මොහු බෞද්ධ ධර්මය නම්හ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් බෞද්ධ ධර්මයහ. සුභතයන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් බෞද්ධ ධර්මයහ. වහන්ස, එක්එක් බෞද්ධ ධර්මයෙහි යුතු වූයේ තතුසේ දන්තේය, දක්තේය. සත්ත-බෞද්ධ ධර්මයෙන් යුතු වූයේ කවර කලා ද? වහන්ස, ගීජ්ජුළුපච්චව නැගෙන මාගේ කයෙහි යම් විධාවෙක් සිතෙහි විධාවෙක් වී ද, හෙ ද සන්තිසුතේය. මා විසින් දහම ද අවබෝධ කරන ලද්දේ යි.

සවැනි බෞද්ධ ධර්මවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ආහාර, පරියාය, අග්ගි, මෙඤ්ඤ, සඛ්ඤ්ඤ, යන සූත්‍ර පස ද ගීජ්ජුළුපච්චවෙහි අභයරාජකුමරුන් ප්‍රශ්න විචාළ සූත්‍රය වූ අභය සූත්‍රය ද යි සූත්‍රසයෙකි.

7. ආනාපානවග්ගො

2. 7. 1

අට්ඨකසුත්තං

603. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලිකතා මහපථලා හොති, මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමී. -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමී. එවං භාවිතා බො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලිකතා මහපථලා හොති මහානිසංසානි.

2. 7. 2

දුතිය අට්ඨකසුත්තං

604. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතාය බහුලිකතාය ධ්වනං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතා. කථං භාවිතාය ව බො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලිකතාය ද්විග්ගං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතා. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමී. එවං භාවිතාය බො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලිකතාය ධ්වනං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතානි.

2. 7. 3

තතිය අට්ඨකසුත්තං

605. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහතො අසාය සංවනනති. කථං භාවිතා භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලිකතා මහතො අසාය සංවනනති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමී. එවං භාවිතා බො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලිකතා මහතො අසාය සංවනනති.

7. ආනාපාන වර්ගය

2. 7. 1

අට්ඨක සූත්‍රය

603. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත්ඵල මහත් අනුසස් ඇති වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අසථිකසංඥාව මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනව නැඹුරු වූවක් කොට අසථික සංඥාවෙන් යුක්ත සති සමෛච්ඡිකාඛය වඩයි... විවේකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනව නැඹුරු වූවක් කොට අසථිකසංඥාවෙන් යුක්ත උපෙකා සමෛච්ඡිකාඛය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අසථිකසංඥාව මහත් ඵල ඇත්තී මහත් අනුසස් ඇත්තී වේ යි.

2. 7. 2

දුතිය අට්ඨක සූත්‍රය

604. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව වඩන ලද කල්හි බහුල කරන ලද කල්හි ඵල දෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති විය යුතු ය. දිට්ඨමි-යෙහි ම රහත් බව හෝ උපාදන සේසව ඇති කල්හි අනගමී බව හෝ යි. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව කෙසේ වැඩු කල්හි කෙසේ බහුල කළ කල්හි දිට්ඨමියෙහි රහත් බව ද උපාදන සේසව ඇති කල්හි අනගමී බව ද යන ඵල දෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති විය යුතු ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසංසිත විරාගනිසංසිත නිරොධනිසංසිත වොසග්ග පරිණාමී කොට අට්ඨකසංඥාසහගත සතිසමෛච්ඡිකාඛය වඩයි ... අට්ඨකසංඥාසහගත උපෙකාසමෛච්ඡිකාඛය වඩයි. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි දිට්ඨමියෙහි ම රහත් බව ද උපාදන සේසව ඇති කල්හි අනගමී බව ද යන ඵල දෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති විය යුතු යි.

2. 7. 3

තතිය අට්ඨක සූත්‍රය

605. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් වැඩ පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අසථිකසංඥාව මහත් වැඩ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසංසිත විරාගනිසංසිත නිරොධනිසංසිත වොසග්ග පරිණාමී කොට අට්ඨකසංඥා සහගත සතිසමෛච්ඡිකාඛය වඩයි... අට්ඨකසංඥා සහගත උපෙකා සමෛච්ඡිකාඛය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අට්ඨකසංඥාව මහත් වැඩ පිණිස පවතී යි.

2. 7. 4

චතුස් අට්ඨකසුත්තං

606. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තති. කථං භාවිතා ච භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලීකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසම්මොජ්ඣධං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙධාසම්මොජ්ඣධං භාවෙති, විචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොෂ්ඨග්ගපරිණාමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලීකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තතිති.

2. 7. 5

පඤ්චම අට්ඨකසුත්තං

607. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තති. කථං භාවිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලීකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසම්මොජ්ඣධං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤා-සහගතං උපෙධාසම්මොජ්ඣධං භාවෙති, විචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොෂ්ඨග්ගපරිණාමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලීකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තතිති.

2. 7. 6

ෂට්ඨ අට්ඨකසුත්තං

608. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහතො ඵාසු විහාරාය සංචිත්තති. කථං භාවිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලීකතා මහතො ඵාසු විහාරාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසම්මොජ්ඣධං භාවෙති -පෙ- අට්ඨක-සඤ්ඤාසහගතං උපෙධාසම්මොජ්ඣධං භාවෙති, විචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොෂ්ඨග්ගපරිණාමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලීකතා මහතො ඵාසු විහාරාය සංවත්තතිති.

2. 7. 7-12

පුළුවකසුත්තානි

609-614. පුළුවකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තතිති.

2. 7. 4

වතුකු අට්ඨකසුත්‍රය

606. මහණෙනි, අට්ඨකසඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් යොගසෙබමය (නිවන) පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අට්ඨකසඤ්ඤාව මහත් යොගසෙබමය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිස්සිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට අට්ඨක සඤ්ඤා සහගත සතිසමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි ... අට්ඨකසඤ්ඤා සහගත උපෙබා සමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අට්ඨකසඤ්ඤාව මහත් යොගසෙබමය පිණිස පවතී යි.

2. 7. 5

පඤ්චම අට්ඨකසුත්‍රය

607. මහණෙනි, අට්ඨක සඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් සංවේග පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අසථිකසංඤාව මහත් සංවේග පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට අට්ඨකසඤ්ඤා සහගත සතිසමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි...අට්ඨකසඤ්ඤා සහගත උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අට්ඨකසඤ්ඤාව මහත් සංවේගය පිණිස පවතී යි.

2. 7. 6

ඡවය අට්ඨකසුත්‍රය

608. මහණෙනි, අට්ඨකසඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් පහසු විහරණ පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අට්ඨකසඤ්ඤාව මහත් පහසු විහරණ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට අට්ඨකසඤ්ඤා සහගත සතිසමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි -ප- අට්ඨක සඤ්ඤා සහගත උපෙබා-සමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අට්ඨකසඤ්ඤාව මහත් පහසු විහරණ පිණිස පවතී යි.

2. 7. 7 — 12

පුළුවක සුත්‍ර

609 - 614 මහණෙනි, පුළුවකසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 7. 13-18

විනීලකසුත්තානි

615-620. විනීලකසුත්තෙ භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 19-24

විච්ඡද්දකසුත්තානි

621-626. විච්ඡද්දකසුත්තෙ භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 25-30

උද්ධුමාතකසුත්තානි

627-632. උද්ධුමාතකසුත්තෙ භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 31-36

මෙත්තාසුත්තානි

633-638. මෙත්තා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 37-42

කරුණාසුත්තානි

639-644. කරුණා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 43-48

මුදිතාසුත්තානි

645-650. මුදිතා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 49-54

උපෙධාසුත්තානි

651-656. උපෙධා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 55-60

ආනාපානසතිසුත්තානි

657-662. ආනාපානසති භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

ආනාපානවග්ගො සත්තමො.

තසසුද්දනං:

අට්ඨි පුළුව විනීල විච්ඡද්දකොද්ධුමාතකා
මෙත්තා කරුණා මුදිතොපෙධානාපානොන වානි.

2. 7. 13 - 18

විනීලක සූත්‍ර

615 - 620 මහණෙනි, විනීලක සඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 7. 19 - 24

විච්ඡේදක සූත්‍රය

621 - 626 මහණෙනි, විච්ඡේදක සඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 7. 25 - 30

උද්ධමානක සූත්‍ර

627 - 632 මහණෙනි, උද්ධමානක සඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 7. 31 - 36

මෙත්තා සූත්‍ර

633 - 638 මහණෙනි, මෙත්තිය ... පවතී යි.

2. 7. 37 - 42

කරුණා සූත්‍ර

639 - 644 මහණෙනි, කරුණාව ... පවතී යි.

2. 7. 43 - 48

මුදිතා සූත්‍ර

645 - 650 මහණෙනි, මුදිතාව ... පවතී යි.

2. 7. 49 - 54

උපෙඛා සූත්‍ර

651 - 656 මහණෙනි, උපෙක්ඛාව ... පවතී යි.

2. 7. 55 - 60

ආනාපානසති සූත්‍ර

657 - 662 මහණෙනි, ආනාපානසතිය ... පවතී යි.

සත්වැනි ආනාපානවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

අරිසික, පුළුවක, විනීලක, විච්ඡේදක, උද්ධමානක, මෙත්තා, කරුණා, මුදිතා උපෙඛා, ආනාපාන යි ඡවක දශයෙනි. සූත්‍ර මුළුල්ල සැටෙකි.

8. නිරෝධවග්ගො

2. 8. 1-6

අසුභසුතතානි

663-668. අසුභසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 7-12

මරණසුතතානි

669-674. මරණසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 13-18

ආභාරෙ පටිකකුලසුතතානි

675-680. ආභාරෙ පටිකකුලසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 19-24

සබ්බලොකෙ අනභිරතසුතතානි

681-686. සබ්බලොකෙ අනභිරතසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 25-30

අනිච්චසුතතානි

687-692. අනිච්චසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 31-36

අනිච්ච දුක්ඛසුතතානි

693-698. අනිච්ච දුක්ඛසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 37-42

දුග්ගෙ අනත්තසුතතානි

699-704. දුග්ගෙ අනත්තසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 43-48

පභානසුතතානි

705-710. පභානසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

8, නිරෝධ වර්ගය

2. 8. 1 - 6

අසුභ සූත්‍ර

663 - 668. මහණෙනි, අසුභසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 8. 7 - 12

මරණ සූත්‍ර

669 - 674. මහණෙනි, මරණසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 8. 13 - 18.

ආභාරෙ පටික්කුල සූත්‍ර

675 - 680. මහණෙනි, ආභාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 8. 19 - 24

සබ්බලොකෙ අනභිරත සූත්‍ර

681 - 686. මහණෙනි, සබ්බලොකෙ අනභිරතසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 8. 25 - 30

අනිච්ච සූත්‍ර

687 - 692. මහණෙනි, අනිච්චසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 8. 31 - 36

අනිච්චෙ දුක්ඛ සූත්‍ර

693 - 698. මහණෙනි, අනිච්චෙ දුක්ඛසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 8. 37 - 42

දුක්ඛෙ අනත්ත සූත්‍ර

699 - 704. මහණෙනි, දුක්ඛෙ අනත්ත සඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 8. 43 - 48

පභාන සූත්‍ර

705 - 710. මහණෙනි, පභානසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 8. 49-54

වීරාගසුත්තානි

711-716. වීරාගසද්දස්ස භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 55

නිරොධසුත්තං

717. නිරොධසද්දස්ස භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කරං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස කරං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දස්සසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දස්සසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා බො භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස එවං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසානි.

2. 8. 56

දුතිය නිරොධසුත්තං

718. නිරොධසද්දස්ස භික්ඛවෙ, භාවිතාය බහුලීකතාය ද්විතාං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිනා. කරං භාවිතාය භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස කරං බහුලීකතාය ද්විතාං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිනා. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දස්සසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දස්සසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතාය බො භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස එවං බහුලීකතාය ද්විතාං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිනානි.

2. 8. 57

තතිය නිරොධසුත්තං

719. නිරොධසද්දස්ස භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහතො අත්ථාය සංවත්තනී. කරං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස කරං බහුලීකතා මහතො අත්ථාය සංවත්තනී: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දස්සසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දස්සසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා බො භික්ඛවෙ නිරොධසද්දස්ස එවං බහුලීකතා මහතො අත්ථාය සංවත්තනීති.

2. 8. 49 - 54

වීරාග සූත්‍ර

711 - 716. මහණෙනි, වීරාගසංකප්පව ... පවතී සි.

2. 8. 55

නිරෝධ සූත්‍රය

717. මහණෙනි, නිරෝධසංකප්පව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහපඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකප්පව මහපඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු වූවක් වීරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට නිරෝධසංකප්පසහගත සතිසම්මොඡ්ඤය වඩයි ... නිරෝධසංකප්ප සහගත උපෙබාසම්මොඡ්ඤය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකප්පව මහපඵල මහානිසංස වේ සි.

2: 8. - 56

දුතිය නිරෝධ සූත්‍රය

718. මහණෙනි, නිරෝධ සංකප්පව වැඩු කල්හි බහුල කළ කල්හි ඵලදෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති වියයුතු: දිට්ඨමියෙහි රහත්බව හෝ උපාදන සෙස ව ඇති කල්හි අනගැමි බව හෝ සි. මහණෙනි, නිරෝධ සංකප්පව කෙසේ වැඩු කල්හි කෙසේ බහුල කළ කල්හි දිට්ඨමියෙහි ම රහත්බව හෝ උපාදන සෙස ව ඇති කල්හි අනගැමි බව හෝ යන ඵලදෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති වියයුතු ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකනිසසිත වීරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොසසග්ග පරිණාමී කොට නිරෝධසංකප්පසහගත සතිසම්මොඡ්ඤය වඩයි ... නිරෝධසංකප්පසහගත උපෙබාසම්මොඡ්ඤය වඩයි. මහණෙනි, නිරෝධසංකප්පව මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි දිට්ඨමියෙහි ම රහත්බව හෝ උපාදන සෙස ව ඇති කල්හි අනගැමිබව හෝ යනඵල දෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති වියයුතු යි.

2. 8. 57

තතිය නිරෝධ සූත්‍රය

719. මහණෙනි, නිරෝධසංකප්පව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් වැඩ පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකප්පව මහත් වැඩ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකනිසසිත වීරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොසසග්ග පරිණාමී කොට නිරෝධ සංකප්පව සමග යෙදුණු සතිසම්මොඡ්ඤය වඩයි ... නිරෝධ සංකප්පව සමග යෙදුණු උපෙබාසම්මොඡ්ඤය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධ සංකප්පව මහත් වැඩ පිණිස පවතී සි.

2. 8. 58

චතුස් නිරොධසුඤ්ඤා

720. නිරොධසුඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තති. කථං භාවිතා ච භික්ඛවෙ, නිරොධසුඤ්ඤා කථං බහුලිකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසුඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඤ්ඤාඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසුඤ්ඤාසහගතං උපෙධාසමොඤ්ඤාඛං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං වීරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගපරිඤාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, නිරොධසුඤ්ඤා එවං බහුලිකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තති.

2. 8. 59

පඤ්චම නිරොධසුඤ්ඤා

721. නිරොධසුඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තති. කථං භාවිතා ච භික්ඛවෙ, නිරොධසුඤ්ඤා කථං බහුලිකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසුඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඤ්ඤාඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසුඤ්ඤාසහගතං උපෙධාසමොඤ්ඤාඛං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං වීරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගපරිඤාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, නිරොධසුඤ්ඤා එවං බහුලිකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තති.

2. 8. 60

ඡට්ඨ නිරොධසුඤ්ඤා

722. නිරොධසුඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහතො ඵාසුච්චාරාය සංවත්තති. කථං භාවිතා ච භික්ඛවෙ, නිරොධසුඤ්ඤා කථං බහුලිකතා මහතො ඵාසුච්චාරාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසුඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඤ්ඤාඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසුඤ්ඤාසහගතං උපෙධාසමොඤ්ඤාඛං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං වීරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගපරිඤාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, නිරොධසුඤ්ඤා එවං බහුලිකතා මහතො ඵාසුච්චාරාය සංවත්තති.

නිරොධවග්ගො අට්ඨමො.

තත්ත්වය:-

අසුභමරණාභාර පටිකකුලානභිරතා
අනිවර්ථනානානපහාන වීරාගනිරොධොති.

1. 8. 58

වතුත්ථනිරෝධ සූත්‍රය

720. මහණෙනි, නිරෝධසඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් යොගක්ෂෙමය පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසඤ්ඤාව මහත් යොගක්ෂෙමය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත වොසසග්‍රහපරිණාමී කොට නිරෝධ සඤ්ඤා සහගත සතිසමොඤ්ඤා ධර්මය වඩයි. ... නිරෝධසඤ්ඤාසහගත උපෙධාසමොඤ්ඤා ධර්මය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසඤ්ඤාව මහත් යොගක්ෂෙමය පිණිස පවතී යි.

2. 8. 59

පඤ්චම නිරෝධ සූත්‍රය

721. මහණෙනි, නිරෝධසඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් සංවෙගය පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසඤ්ඤාව මහත් සංවෙගය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසස්සිත විරාගනිසස්සිත නිරෝධනිසස්සිත වොසසග්‍රහ පරිණාමී කොට නිරෝධසඤ්ඤාසහගත සතිසමොඤ්ඤා ධර්මය වඩයි ... නිරෝධසඤ්ඤාසහගත උපෙධාසමොඤ්ඤා ධර්මය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසඤ්ඤාව මහත් සංවෙගය පිණිස පවතී යි.

2. 8. 60

ජට්ඨ නිරෝධ සූත්‍රය

722. මහණෙනි, නිරෝධසඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් පහසුවිහරණ පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධ සඤ්ඤාව මහත් පහසු විහරණ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසස්සිත විරාග නිසස්සිත නිරෝධනිසස්සිත වොසසග්‍රහපරිණාමී කොට නිරෝධසඤ්ඤාව සමග යෙදුණු සතිසමොඤ්ඤා ධර්මය වඩයි ... නිරෝධසඤ්ඤාව සමග යෙදුණු උපෙධාසමොඤ්ඤා ධර්මය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසඤ්ඤාව මහත් පහසු විහරණය පිණිස පවතී යි.

අටවැනි නිරෝධ වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය;

අසුභ, මරණ, ආහාරෙ පටික්කල, අනභිරත, අනිච්ච, දුක්ඛ, අනත්ත, පහාන, විරාග, නිරෝධ යි ඡවක දශයෙකි. සූත්‍ර මුළුල්ල සැටෙකි.

9. ගඩගාපෙය්‍යාලො

2. 9. 1-12

ගඩගාදිසුත්තනානි

723-734. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, ගඩගානදී පාවිනනිත්තං පාවින-පොණං පාවිනපඛ්‍යාරා. එවමෙව ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙණො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛුත්තිකරොණො නිබ්බානනිණො හොති, නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛ්‍යාරො. කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙණො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛුත්තිකරොණො නිබ්බානනිණො හොති නිබ්බාන-පොණො නිබ්බානපඛ්‍යාරො. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙධාසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිස්සුතං විරාගනිස්සුතං නිරොධනිස්සුතං චොසංඤ්ඤපරිණාමිං. එවං ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සත්තඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙණො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛුත්තිකරොණො නිබ්බානනිණො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-පඛ්‍යාරොති -පෙ- නිබ්බානපඛ්‍යාරොති. (චොදසසුත්තනානි විඤ්ඤානි.)

ගඩගාපෙය්‍යාලො නවමො.

කත්‍රද්දනං:

ජ පාවිනතො නිත්තං ජ ච නිත්තං සමුද්දතො
 එතෙ දෙව චොදස භොහති වග්ගො තෙන පට්ඨන්ති.

10. අපපමාදවග්ගො

2. 10. 1-10

තථාගතාදි සුත්තනානි

735-744. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දච්චද වා චතුසද වා ඛුත්තිකරොති -පෙ- ඛුත්තිකරොති.

(ඛොජ්ඣංඛෙහවසෙන දස සුත්තනානි විඤ්ඤානි)

අපපමාදවග්ගො දසමො.

කත්‍රද්දනං :

තථාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වස්සිතං
 රාජා වර්ධමසුරියා ච වසෙත දසමං පදනති.

9. ගඩගාපෙය්‍යාල වර්ගය

2. 9. 1 - 12

ගඩගාදි සුත්‍ර

723-734 මහණෙනි, යම්සේ ගඩගානදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙර දිගට නැමුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ සත්ඛොජ්‍ය වඩන්නේ සත්ඛොජ්‍ය බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ සත්ඛොජ්‍ය වඩන්නේ සත්ඛොජ්‍ය බහුල කරන්නේ භීවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධ නිසසිත වොය්‍යඤ්ඤාපරිණාමී කොට සතිසංඛොජ්‍යකිංඛයා වඩයි...උපෙබා. සංඛොජ්‍යකිංඛයා වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සත්ඛොජ්‍ය වඩන්නේ සත්ඛොජ්‍ය බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ භීවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ යි. ... නිවනට බර වූයේ යි.

(දෙළොස් සුත්‍රාන්තයෝ විස්තර කට යුත්තාහ)

නවවැනි ගඩගාපෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

පාචිනනිත්ත සුත්‍ර සයෙකි. සමුද්දනිත්ත සුත්‍ර සයෙකි. මේ ඡටක දෙක සුත්‍ර දෙළසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ.

10. අප්පමාද වර්ගය

2. 10. 1 - 10

තථාගතාදි සුත්‍ර

735-744. මහණෙනි, අපා වූද දෙපා වූද සිවුපා වූද බ්‍රහ්මපා වූ ද යම් තාක් සත්ත්වයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(බොජ්‍යකිංඛ වශයෙන් දශසුත්‍රාන්තයෝ විතර කටයුතු.)

දශවැනි අප්පමාද වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මුල, සාර, වසසික, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වසු යි සුත්‍ර දශසෙකි.

11. බලකරණීයවගෙණා

2. 11. 1-12

බලාදීසුතතානි

745-756. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණීයා කල්ලනතා කාරීයනති -පෙ- බහුලීකරොතීති.

(බොජ්ඣන්දියවසෙන ද්වාදසසුතතානා විඤ්චාරෙතබ්බො)

බලකරණීයවගෙණා එකාදසමො.

තමුද්දනං:-

බලං ඛිජ්ඣෙ නාගො ච රුක්ඛං කුමෙහන සුකෙන ආකාසෙන ච දො මෙසා නාචා ආගඤ්ඤා නදීති.

12. එසනාවගෙණා

2. 12. 1-40

එසනාදීසුතතානි

757-796. තිසෙසා ඉථා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා -පෙ- භාවෙතබ්බොති.

(මග්ගසංයුතනසස එසනාවගෙණා වීය විඤ්චාරෙතබ්බො)

එසනාවගෙණා ද්වාදසමො.

තමුද්දනං:-

එසනා වීධා ආසවො භවො ච දුක්ඛතා තිසෙසා බ්ලං මලඤ්ඤා නිසො ච වෙදනා තණ්හානි තෙදසාති.

13. ඔසවගෙණා

2. 13. 1 -40

ඔසාදීසුතතානි

797-836. චන්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ චන්තාරො: කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අච්ඡෙජාසො -පෙ- භාවෙතබ්බොති

(මග්ගසංයුතනසස ඔසවගෙණා වීය විඤ්චාරෙතබ්බො)

ඔසවගෙණා තෙළසමො.

තමුද්දනං:

ඔසො යොගො උපාදනං ගඤ්ඤා අනුසයෙන ච කාමගුණා නිවරණා බන්ධා ඔරුද්ධ මහාගීයාති.

11. බලකරණීය වර්ගය

2. 11. 1 - 12

බලාදී සූත්‍ර

745 - 756 මහණෙනි, යමයේ යම්කිසි බලකරණීයකම්භානනයේ කරනු ලැබේද ... බහුල කෙරේ යි.

(බොජ්ඣංග වශයෙන් දෙළොස් සූත්‍රානනයේ විතර කටයුතු.)

එකොළොස්වැනි බලකරණීයවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුසබ්, කුම්භ, සූක, ආකාසසූත්‍ර ද මෙසසූත්‍ර දෙක ද නාවා, ආගන්තුක, නදී සූත්‍ර ද යි දෙළසෙකි.

12. එසනා වර්ගය

2. 12. 1 - 40

එසනාදී සූත්‍ර

757-796 මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මවරියෙසනා යි. ... වැඩිය යුත්තේ යි.

(මහසංයුක්තයෙහි එසනාවර්ගය මෙන් විතර කටයුතු)

දෙළොස්වැනි එසනා වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, භව, දුක්ඛතා, බීල, මල, නීස, වෛදනා, තණ්හා යි වතුෂ්ක දශයෙකි. සූත්‍ර මුළුල්ල සාලියෙකි.

13. ඔසවර්ගය

2. 13. 1 - 40

ඔසාදී සූත්‍ර

797-836 මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: කාමොස භවොස දිට්ඨොස අවිජ්ජාස යි. ... වැඩිය යුත්තේ යි.

(මහසංයුක්තයෙහි ඔසවර්ගය මෙන් විතර කටයුතු.)

තෙළොස්වැනි ඔසවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගන්ධ, අනුසය, කාමගුණ, නිවරණ, බන්ධ ඔරම්භාගීය, උදම්භාගීය යි වතුෂ්ක දශයෙකි. මුළුල්ල සාලියෙකි.

14. පුන ගඛගාපෙය්‍යාලො

2. 14. 1-36

ගඛගාදිසුතතානි

837-872. (රාගචිතය අමතොගධ නිබ්බානනිකතාදිවසෙන විඤ්චාපරතබ්බානි)

පුනගඛගාපෙය්‍යාලො වුද්දසමො.

තමුද්දනං:

ජ පාචිතතො නිකා ජ ව නිකා සමුද්දතො,
එතෙ ඤේ ආදස භොකභි වග්ගො තෙන පවුච්චති.

15. පුන අපමාදවගෙහො

2. 15. 1-30

තථාගතාදිසුතතානි

873-902. (රාගචිතයාදිවසෙන විඤ්චාපරතබ්බානි)

පුන අපමාදවගෙහො පඤ්ඤරසමො.

තමුද්දනං:

තථාගතං පදං කුටං මුලං සාරෙන වසස්සිතං,
රාජා වජ්ඣමසුචියා ව වජ්ඣෙන දසමං පදනති.

16. පුනබලකරණීයවගෙහො

2. 16. 1-36

බලාදිසුතතානි

903-938. (රාගචිතයාදිවසෙන විඤ්චාපරතබ්බානි)

පුනබලකරණීයවගෙහො සොළසමො.

තමුද්දනං:

බලං බිජ්ඣානාගො ව රුකං කුමෙහන සුකෙන
ආකාසෙන ඤේ මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

14. පුනග්ධගාපෙය්‍යාල වර්ගය

2. 14. 1 - 36

ගඬාදී සුත්‍ර

837-872 (රාගච්ඡාදන අමනොගධ නිබ්බානනිකාදී විසින් විතර කට යුතු.)

තුදුස්වැනි පුනග්ධගාපෙය්‍යාල වර්ගයයි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

පාවිනනිකන ත්‍රික සයෙකි. සමුද්දනිකන ත්‍රික සයෙකි. මෙම මටක දෙක දෙළසෙක් වේ.

(සුත්‍ර මුද්‍රණය සතියෙකි.) එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

15. පුන අප්පමාද වර්ගය

2. 15. 1 - 30

තථාගතාදී සුත්‍ර

873-902 (රාගච්ඡාදන විසින් විතර කට යුතු.)

පසළොස්වැනි පුන අප්පමාද වර්ගයයි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වසසික, රාජ, වන්දීම, සුරිය, වස සි ත්‍රික දසයෙකි. සුත්‍ර තියෙකි.

16. පුන බලකරණීය වර්ගය

2. 16. 1 - 36

බලාදී සුත්‍ර

903-938 (රාගච්ඡාදන වශයෙන් විතර කට යුතු.)

සොළොස්වැනි පුන බලකරණීය වර්ගයයි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

බල, බිජ, නාග, රුක්ඛ, කුමභ, සුක, ආකාස යන ත්‍රික ද මෙස ත්‍රික දෙකද නාවා, ආගන්තුග, නදී ත්‍රික තුන ද සි ත්‍රික දෙළසෙකි. සුත්‍ර සතියෙකි යි.

17. පුන ඵසනා වග්ගො

2. 17. 1-120

ඵසනාදිසුත්තානි

939-1058. (රාගචිතයාදිවසෙන විජාරෙතබ්බානි)

පුනඵසනාවග්ගො සත්තරසමො.

තමුද්දනා:-

ඵසනා විධා ආසවො හවො ව දුක්ඛතා තිසෙසා,
බිලං මලඤ්ච නිසො ව වෙදනා තණ්හාති තෙ දසාති.

18. පුන ඔසවග්ගො

2. 18. 1-120

ඔසාදිසුත්තානි

1059-1178. (රාගචිතයාදිවසෙන විජාරෙතබ්බානි)

පුනඔසවග්ගො අටධාරසමො.

තමුද්දනා:-

ඔසො යොගො උපාදනං ගජේථ අනුසයෙන ව,
කාමගුණා නිවරණා බන්ධා ඔරුඤ්චමොගියාති.

බොජ්ඣංදියසංයුත්තං සමත්තං.

තමු වග්ගද්දනා:-

පබ්බතො ගිලානුද්ධි නිවරණො වක්ඛවත්ති
බොජ්ඣංඛො වාතාපානො ව නිරොධගඛොපෙය්‍යාලා
අපමාදො බලකරණියො ඵසනොසා පුනාදිහි
ගඛොපෙය්‍යාල ආදිහි පඤ්චටධාරසෙව තෙති.

17. පුන ඵසනාවර්ගය

2. 17. 1 - 120

ඵසනාදි සූත්‍ර

939-1058. (රාගචිනයාදි ඒසින් විතර කටයුතු.)

සතළොස්වැනි පුන ඵසනාවර්ගය යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

ඵසනා, වීධා, ආසව, හව, දුක්ඛතා, බ්ල. මල. නිස. වෙදනා, තණ්හා යි ද්වාදශක දශයෙකි. සූත්‍ර එක්සියවිස්සෙකි.

18. පුන ඔසවර්ගය

2. 18. 1 - 120

ඔසාදි සූත්‍ර

1059-1178 (රාගචිනයාදි විසින් විතර කටයුතු.)

අටළොස්වැනි පුනඔස වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගතථ, අනුසය, කාමඉණ, නීවරණ, ඛන්ධ, ඔරම්භාභිය, උඤ්චම්භාභියයි ද්වාදශක දශයෙකි. සූත්‍රාන්ත එක්සියවිස්සෙකි.

බොජ්ඣංගසංයුක්තය නිමි.

එහි වර්ග නාමාවලිය:

පබ්බත, ගිලාන, උද්ධි, නීවරණ, වසකවතනි, බොජ්ඣංග, ආනාපාන, නිරොධ, ගඛනාපෙය්‍යාල, අප්පමාද, බලකරණිය, ඵසනා, ඔස යන ඔහු පුන යන්ත ආදී කොට ඇති (පුනගඛනාපෙය්‍යාල පුනඅප්පමාද පුන බලකරණිය පුනඵසනා පුනඔස යන පසන් සමග (බොජ්ඣංගසංයුක්ත යෙහි වර්ග) අටළොසෙක් ම වේ.

3. සතිපට්ඨානසංයුතං

1. අමබපාලිවග්ගො

3. 1. 1

අමබපාලිසුතං

1179. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විහරති අබ්බපාලිවනෙ. තත්‍ර ධො හගවා භික්ඛු ආමනෙතයි: ‘භික්ඛවො’ති. ‘හදනෙත’ති තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චසෙසාසු. හගවා එතදවොච: එකායනො අයං¹ භික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිඤ්චානං² සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ඛමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. යදිදං වත්තාරො සතිපට්ඨානා, කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපෙසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු වෙදනානුපෙසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. විනෙ වත්තානුපෙසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ධම්මෙසු ධම්මානුපෙසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එකායනො අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා, සොකපරිඤ්චානං සමතික්කමාය, දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ඛමාය, ඤායස්ස අධිගමාය, නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. යදිදං වත්තාරො සතිපට්ඨානාති. ඉදමවොච හගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනාසුන්ති.

3. 1. 2

සතොසුතං

1180. එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විහරති අමබපාලිවනෙ. තත්‍ර ධො හගවා භික්ඛු ආමනෙතයි -පෙ- සතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහරෙය්‍ය සමපජානො. අයං වො අමභාකං අනුසාසතී. කප්ඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතො භොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපෙසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපෙසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ධො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතො භොති.

1. එකායනවායං - මජ්ඣං, සූරා.
 2. සොකපරිඤ්චානං මජ්ඣං, ඡූරා.

3. සතිපට්ඨානසංයුත්තය

1. අම්බපාලි වර්ගය

3. 1. 1

අම්බපාලි සූත්‍රය

1179. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර අම්බපාලි වෙතෙහි වැඩ වසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “මහණෙනි” යි භික්ෂුන් ඇමතු සේක. ඒ භික්ෂුහු “පින්වතුන් වහන්සැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළුසේක: මහණෙනි, යම් මේ සතර සතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් ද, සත්ත්වයන්ගේ විසුද්ධිය පිණිස ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීම පිණිස දුක්දෙමනස් දුරු කිරීම පිණිස න්‍යාය සංඛ්‍යාත ආයඛ්‍යභේදාභිතිකමාර්ගය අවබෝධ කිරීම පිණිස නිවන පසක් කිරීම පිණිස මේ එකම මාර්ගය වේ. කවර සතරෙක්ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇතිව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි විදුම අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇතිව විදුමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇතිව සිත් ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. දහමහි දහම අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, යම් මේ සතර සතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් නම් සත්ත්වයන්ගේ විසුද්ධිය පිණිස ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවනු පිණිස දුක්දෙමනස් දුරු කරනු පිණිස න්‍යාය අවබෝධ කරනු පිණිස නිවන පසක් කරනු පිණිස මේ එකම මාර්ගය” යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළු සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව පිළිගත්හ යි.

3. 3. 2

යතො සූත්‍රය

1180. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර අම්බපාලි වෙතෙහි වැඩ වසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක... මහණෙනි. මහණ සිහි ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව වෙසෙන්නේ ය. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනා යි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිහි ඇත්තේ වේ ද යත්: මහණෙනි. මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇතිව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. ... වේදනාවන්හි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිහි ඇත්තේ වෙයි.

කරුණා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමපජානො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභික්කන්තො පටික්කන්තො සමපජානකාරී හොති. ආලොකිතෙ ටිලොකිතෙ සමපජානකාරී හොති. සමෛඤ්ජනෙ පසාරිතෙ සමපජානකාරී හොති. සඛ්ඛාවිපක්ඛවීචරධාරණෙ සමපජානකාරී හොති. අසිතෙ පිතෙ බාසිතෙ සාසිතෙ සමපජානකාරී හොති. උච්චාරපක්ඛාවකමම සමපජානකාරී හොති. ගතෙ ධීතෙ නිසිතො සුතො ජාගරිතො භාසිතො කුණ්ඨිභාවෙ සමපජානකාරී හොති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමපජානො හොති. සනො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහරෙය්‍ය සමපජානො. අයං වො අමිභාකං අනුසාසනීති.

3. 1. 3

භික්ඛුසුත්තං

1181. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඛිකමී. -පෙ- එකමන්තං නිසිතො ඛො සො භික්ඛු හගවන්තං එතදවොච: “සාධු මෙ හන්තො, හගවා සඛිකන්තො ධමමං දෙසෙතු යමහං හගවන්තො ධමමං සුචා එකො වූපකට්ඨා අපමන්තො ආතාපි පභිතන්තො විහරෙය්‍යන්ති”. එවමෙව පනිධෙකචො මොසපුරිසා මමෙව අජ්ඣකසනති ධමමෙ ව භාසිතො මමෙව අනුබන්ධිතධං මඤ්ඤන්ති: “දෙසෙතු මෙ හන්තො, හගවා සඛිකන්තො ධමමං, දෙසෙතු සුගතො සඛිකන්තො ධමමං, අපෙචනාමාහං හගවන්තො භාසිතස්ස අත්ථං ආජානෙය්‍යං, අපෙචනාමාහං හගවන්තො භාසිතස්ස දයාදෙ අසිසනති.”

තස්මාතිහ නං භික්ඛු ආදිමෙව විසොධෙති කුසලෙසු ධමමෙසු. කො ව ආදි කුසලානං ධමමානං: සීලඤ්ඤා සුචිසුඤ්ඤා, දිට්ඨි ව උජුක්ඛා. යනො ඛො තෙ භික්ඛු, සීලං සුචිසුඤ්ඤං හවිසුඤ්ඤා, දිට්ඨි ව උජුක්ඛා, තනො නං භික්ඛු, සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය වක්ඛාරො සති. පට්ඨානෙ තිවිධෙන භාවෙය්‍යාසී. කතමෙ වක්ඛාරො: ඉධ නං භික්ඛු අජ්ඣකං කායෙ කායානුපසී විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. බහිඤ්ඤා කායෙ කායානුපසී විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අජ්ඣකබහිඤ්ඤා කායෙ කායානුපසී විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣා දෙමනස්සං.

1. මඤ්ඤව - මජ්ඣං.
 2. අජ්ඣකං වා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. බහිඤ්ඤා වා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 4. අජ්ඣකං බහිඤ්ඤා - සී. මු.

මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් මනා දැනුම් ඇත්තේ වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඉදිරිගමන්හිද පෙරළා ගමන්හිද මනා දැනුම් ඇතිව කරනසුලු වෙයි. ඉදිරිබැලුම්හිද අවට බැලුම්හිද මනා දැනුම් ඇතිව කරන සුලු වෙයි. (අත්පා) හැකිළීමෙහි දිග හැරීමෙහි මනා දැනුම් ඇතිව කරන සුලු වෙයි. සහළ පාසිවුරු දැරීමෙහි මනා දැනුම් ඇතිව කරනසුලු වෙයි. බිදීමෙහි පීමෙහි කෑමෙහි රස විඳීමෙහි මනා දැනුම් ඇතිව කරන සුලු වෙයි. මලමු කමහි මනා දැනුම් ඇතිව කරන සුලු වෙයි. ගමන්හි සිටුමහි හිඳුමහි හිඳුමහි නිදි වැරැමහි බිණුමහි නිසඳබැවහි මනා දැනුම් ඇතිව කරනසුලු වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ මනාදැනුම් ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව වෙසෙන්නේ ය. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනයි.

3. 1. 3

හික්ඛු සුත්‍රය

1181. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹීමේ ය ... එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් දහමක් අසා එකලා වූයෙමි ගණයා කෙරෙන් වෙන් වූයෙමි නොපමා වූයෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇතියෙමි වෙසෙන්නෙමි නම් එබඳු දහමක් මට සැකෙවින් දෙසන සේක්වා යි. මෙහි ඇතැම් හිස් පුරුෂයෝ මෙසේම මට ආරාධනා කෙරෙන්. දහම් දෙසු කල්හි මා ම ලුහුබැඳියයුතු කොට හඟිනිසි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැකෙවින් මට දහම් දෙසන සේක්වා. සුගතයන් වහන්සේ සැකෙවින් මට දහම් දෙසන සේක්වා මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දහම් අරුත දැනගන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකැ. මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාසනය පිළිබඳ දයාදයෙක් වන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකැ යි.

මහණ, එසේ නම් තෙපි කුසල්දහම්හි මූල ම පිරිසිදු කරවු. කුසල් දහමුන්ගේ මූල කවරේ ද යත්: ඉතා පිරිසිදු ශීලයත් සෘජු වූ දෘෂ්ටියත් ය. මහණ, යම් කලෙක තොපගේ ශීලය ඉතා පිරිසිදු වන්නේ ද, දෘෂ්ටියත් සෘජු වන්නේ ද එකල්හි මහණ තෙපි ශීලය ඇසුරු කොට ශීලයෙහි පිහිටා සතර සිව්ටන් තුන් අයුරෙකින් වඩන්නහු ය. කවර සිවුදෙනෙක්ද යත්: මහණ මෙහි තෙපි සිය කයෙහි කය අනුව බලනසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙව්හි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. මෙරමා කයෙහි කය අනුව බලනසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙව්හි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසෙවු. සිය මෙරමාකයෙහි කය අනුව බලමින් කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාය ලොකයෙහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසෙවු.

අජ්ඣන්තං වෙදනාසු -පෙ- බ්හිඤ්ඤා වෙදනාසු -පෙ- අජ්ඣන්ත
 බ්හිඤ්ඤා වෙදනාසු වෙදනානුපසයි විහරාහි -පෙ- අජ්ඣන්තං විනෙත
 -පෙ- බ්හිඤ්ඤා විනෙත -පෙ- අජ්ඣන්තබ්හිඤ්ඤා විනෙත විනානුපසයි
 විහරාහි -පෙ- අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු -පෙ- බ්හිඤ්ඤා ධම්මෙසු -පෙ-
 අජ්ඣන්තබ්හිඤ්ඤා ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරාහි ආතාපි සමථජානො
 සතිමා විනොයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යනො ඛො තං භික්ඛු
 සීලං නිත්තාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ චිත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං
 තිව්ධෙන භාවෙසෙසි, තනො තුඤ්ඤං භික්ඛු, යා රත්ත වා දිවසො වා
 ආගමීසෙති වුද්ධියෙව පාවිකඛිඛා කුසලෙසු ධම්මෙසු නො පරිභානීති.

අර ඛො සො භික්ඛු හගවනො භාසිතං අභිනාදිඤ්ඤා අනුමොදිඤ්ඤා
 උට්ඨායාසනා හගවනං අභිවාදෙඤ්ඤා පදකඤ්ඤා කඤ්ඤා පකඤ්ඤා. අර
 ඛො සො භික්ඛු එකො වූපකට්ඨො අපමනො ආතාපි පතිතනො
 විහරනො න විරජෙසව යසෙසාය කුලපුත්තා සමුද්දෙව අගාරස්මා
 අනගාරියං පබ්බජනී, තදනුඤ්ඤං බුඤ්ඤාපරියොසානං සයං අභිඤ්ඤ
 සජ්ජිකඤ්ඤා උපසමපජ විහාසි. ඛිණං ජාති, වුසිං බුඤ්ඤාපරියං, කතං
 කරණියං, නාපරං ඉත්තොයාති අබ්ගඤ්ඤාසි. අඤ්ඤාතරො ව පන
 සො භික්ඛු අරහතං අභොසිති.

3. 1. 4

සාලාසුතං

1182. එවං මෙ සුතං. එකං සමයං හගවා කොසලෙසු විහරති
 සාලායං¹ බ්‍රාහ්මණොමෙ. තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෙතසි². යෙ
 තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං,
 තෙ වො³ භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුක්කං සතිපට්ඨානානං භාවනාය සමාද-
 පෙනඛො, නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙනඛො. කතමෙසං චතුක්කං: එර
 තුමෙක ආවුසො, කායෙ කායානුපසස්සිනො විහරථ, ආතාපිනො සමථජානා
 එකොදිභුතා විපසයනාවිත්තා සමාහිතා එකභවිත්තා කායසස යථාභුතං
 ඤාණොය. වෙදනාසු වෙදනානුපසස්සිනො විහරථ, ආතාපිනො සමථජානා
 එකොදිභුතා විපසයනාවිත්තා සමාහිතා එකභවිත්තා, වෙදනානං සරා-
 භුතං ඤාණොය. විනෙත විනානුපසස්සිනො විහරථ ආතාපිනො සමථජානා
 එකොදිභුතා විපසයනාවිත්තා සමාහිතා එකභවිත්තා විනතසස යථාභුතං
 ඤාණොය. ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සිනො විහරථ, ආතාපිනො සමථජානා
 එකොදිභුතා විපසයනාවිත්තා සමාහිතා එකභවිත්තා ධම්මානං
 යථාභුතං ඤාණොය.

1. සාලාය - මජ්ඣ, කොසලායං - සා.
 2. ආමනෙතසි පෙ- එතදවොච - මජ්ඣ, සා.
 3. තෙ වෙ - සී 1, 2

සිය වේදනාවන්හි ... මෙරමා වේදනාවන්හි...සිය මෙරමා වේදනාවන්හි වේදනා අනුව බලනසුලු ව වෙසෙවු ... සිය සිත්හි ... මෙරමා සිත්හි ... සිය මෙරමා සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලු ව වෙසෙවු ... සිය දහමහි ... මෙරමා දහමහි ... සිය මෙරමා දහමහි දහම අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙව්හි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. මහණ, යම් කලෙක තෙපි සීලය ඇසුරු කොට සීලයෙහි පිහිටා මේ සිටු සිව්වන් මෙසේ තුන් අයුරෙන් වඩන්නහු නම් මහණ එකල්හි නොපට යම් රයෙක් හෝ දොළක් හෝ පැමිණෙන්නේ නම් කුසල්දහමහි වැඩිමෙක් ම කැමැති වියයුතු. පිරිහීමෙක් නොකැමති වියයුතු.

ඉක්බිති ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව පිළිගෙන අනුමොදන් ව හුනාස්නෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට ගියේ ය. එකල්හි ඒ මහණ එකලාව ගණයා කෙරෙන් වෙන් වූයේ නොපමාව කෙලෙස් නවන වැර ඇත්තේ හිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන්නේ නොබෝ කලකින් ම කුලපුත්තු යමක් පිණිස මැනවින් ම ගිහිගෙන් නික්ම සස්නෙහි පැවිදි වෙද්දී, මහබ්බසර කෙළවර වූ ඒ අනුත්තර අර්හත්ඤ්ඤා තෙමේ ම වෙසෙස්නුවණින් පසක් කොට ඊට පැමිණ වීසී ය. ඉපැද්ම ගෙවීණ. බ්බසර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී, මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි දනගන්නේ ය. ඒ මහණ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වී යයි.

3. 1. 4

සාලා සුත්‍රය

1182. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙහි සාලා නම් බමුණුගමහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, අලුත පැවිදි වූ ළඟ දී මෙයස්නට පැමිණි යම් ඒ නවක භික්ෂූහු වෙන් නම් මහණෙනි, ඒ භික්ෂූහු තොප විසින් සිටුසිව්වන් වඩනු පිණිස සමාදන් කරවිය යුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටුවියයුතුවහ. කවර සන්තරක් ද යත්: ඇවැත්නි, එව තෙපි කයෙහි කය අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව එකඟ සිත් ඇති ව වෙසෙසින් පහන් සිත් ඇති ව කය තතුයේ දැනුම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිත්ත ව වෙසෙවු. විදුමහි විදුම අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව එකඟසිත් ඇති ව වෙසෙසින් පහන් සිත් ඇති ව වේදනාවන් තතුයේ දැනුම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිත්ත ව වෙසෙවු. සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව එකඟසිත් ඇති ව වෙසෙසින් පහන් සිත් ඇති ව සිත තතුයේ දැනුම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිත්ත ව වෙසෙවු. දහමහි දහම අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව එකඟ සිත් ඇති ව වෙසෙසින් පහන් සිත් ඇති ව දහම තතුයේ දැනුම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිත්ත ව වෙසෙවු.

යෙ'පි නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙධා අපඤ්චානාසා අනුක්‍රමං යොගකෙඛමං පස්සමානා විහරන්ති. තෙ'පි කායෙ කායානුපසස්සිතො විහරන්ති, ආතාපිතො සමපජානා එකොදිභුතා විපසඤ්චානා සමාහිතා එකභවිතො කායසස පරිඤ්ඤාය. වෙදනාසු වෙදනානුපසස්සිතො විහරන්ති -පෙ- වෙදනානා¹ පරිඤ්ඤාය. විතො විතානුපසස්සිතො විහරන්ති -පෙ- විතාසස පරිඤ්ඤාය. ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සිතො විහරන්ති ආතාපිතො සමපජානා එකොදිභුතා විපසඤ්චානා සමාහිතා එකභවිතො ධම්මානං පරිඤ්ඤාය.

යෙ'පි නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහතො ධිණාසවා වුසිතවනො කකකරණියා ඕභිතභාරා අනුපඤ්චාසා පරිකම්භවසංයොජනා සමච්ඡෙදඤ්ඤාවිමුක්තො. තෙ'පි කායෙ කායානුපසස්සිතො විහරන්ති, ආතාපිතො සමපජානා එකොදිභුතා විපසඤ්චානා සමාහිතා එකභවිතො කායෙන විසංග්‍රහනා. වෙදනාසු වෙදනානුපසස්සිතො විහරන්ති -පෙ- වෙදනාහි විසංග්‍රහනා. විතො විතානුපසස්සිතො විහරන්ති -පෙ- විතොන විසංග්‍රහනා. ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සිතො විහරන්ති ආතාපිතො සමපජානා එකොදිභුතා විපසඤ්චානා සමාහිතා එකභවිතො ධම්මෙහි විසංග්‍රහනා. යෙ'පි නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නවා අවිරපඤ්චිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං, නෙ වො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමෙසං චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං. භාවනාය සමාදපෙනඛො නිවෙසෙනඛො පතිට්ඨාපෙනඛොති.

3. 1. 5

කුසලරාසිසුතං

1183. අකුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො² පඤ්චීවරණෙ සමමා වදමානො වදෙය්‍ය. කෙවලොභ'යං භික්ඛවෙ, අකුසලරාසි යදිදං පඤ්චී නීවරණං. කතමෙ පඤ්ච: කාමච්ඡදනීවරණං ධ්‍යාපාදනීවරණං ඊතම්භනීවරණං උඤ්චචකුක්ඛනීවරණං විචිකිච්ඡානීවරණං. අකුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො ඉමෙ පඤ්චීවරණෙ සමමා වදමානො වදෙය්‍ය. කෙවලොභ'යං භික්ඛවෙ, අකුසලරාසි යදිදං පඤ්චී නීවරණං.

කුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ සමමා වදමානො වදෙය්‍ය. කෙවලොභ'යං භික්ඛවෙ, කුසලරාසි යදිදං චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසස්සි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනයො ලොකෙ අභිඤ්ඤාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතො -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සි විහරති, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනයො ලොකෙ අභිඤ්ඤාදෙමනස්සං. කුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො ඉමෙ චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ සමමා වදමානො වදෙය්‍ය. කෙවලොභ'යං භික්ඛවෙ, කුසලරාසි යදිදං චක්ඛාරො සතිපට්ඨානාති.

1. වෙදනා - සී 1, 2.
 2. සමමාවදමානො - සී 1, 2.

මහණෙනි, යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් ඔෛෂ්ඨ වූවාහු නොපැමිණි රහත්බව ඇත්නාහු අනුන්තරයොගසෛමය (නිවන) පනමින් වෙසෙත් ද, ඔහුත් කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟසිත් ඇතිව වෙසෙසිත් පහන්සිත් ඇතිව කය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිත්තව වෙසෙත්. විදුමහි විදුම අනුව බලනසුලුව ... විදුම පිරිසිඳ දැනීම පිණිස වෙසෙත්. සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලුව ... සිත් පිරිසිඳ දැනුම පිණිස වෙසෙත්. දහමහි දහම අනුව බලනසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟසිත් ඇතිව වෙසෙසිත් පහන්සිත් ඇතිව දහම පිරිසිඳ දැනීම පිණිස සමාහිතව එකාග්‍රචිත්තව වෙසෙත්.

මහණෙනි, රහත් වූ ක්ෂිණවූ ආශ්‍රව ඇති වැය නිමවූ බබ්සර ඇති කළ කටයුතු ඇති බහානැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණියොත් සඛිබ්බාන අර්හත්ඛය ඇති ස්වය කළ හටසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ මහණ කෙනෙකුත් වෙන් නම් ඔහුත් කයෙහි කය අනුව දක්නා සුලුව වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟ වූ සිත් ඇතිව වෙසෙසිත් පහන් සිත් ඇතිව සමාහිත ව එකාග්‍රචිත්ත ව කැසින් වෙන් ව වෙසෙත්. විදුමහි විදුම අනුව බලනසුලුව ... විදුමින් වෙන් ව වෙසෙත්. සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලුව ... සිතින් වෙන් ව වෙසෙත්. දහමහි දහම අනුව බලනසුලුව වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟසිත් ඇතිව වෙසෙසිත් පහන්සිත් ඇතිව සමාහිතව එකාග්‍රචිත්තව දහමින් වෙන් ව වෙසෙත්. මහණෙනි, යම් ඒ මහණ කෙනෙක් නවක ද, අලුත පැවිදි වූවාහු ද, මෙසස්නට ළඟදී පැමිණියාහු ද මහණෙනි, ඔහු නොප විසින් සිවුසිවටන් වඩනු පිණිස සමාදන් කරවියයුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටුවියයුතුවහ යි.

3. 1. 5

කුසල් රාසි සූත්‍රය

1183. මහණෙනි, අකුසල් රාසි කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ පඤ්ඤානිවරණ කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ පඤ්ඤානිවරණයෝ වෙන් නම් මහණෙනි, මේ හුදු අකුසල් රාසියකි. කවර පසෙක්ද යත්: කාමච්ඡදා නිවරණයැ ව්‍යාපාදනිවරණයැ ඊනම්ඤානිවරණයැ උඤ්චචකුච්ච නිවරණයැ විචිකිච්ඡානිවරණය යි. මහණෙනි, අකුසල් රාසි කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ මේ පඤ්ඤානිවරණ කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ පඤ්ඤානිවරණයෝ වෙන් නම් මේ හුදු අකුසල් රාසි යි.

මහණෙනි, කුසල් රාසි කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ සිවුසිවටන් කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ සිවුසිවටන් වේ නම් මේ හුදු කුසල් රාසියකි. කවර සතරෙක්ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙච්චි දුච්චොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව දහමලෙච්චි දුච්චොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසේ. මහණෙනි, කුසල් රාසි කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ මේ සිවුසිවටන් කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ සිවුසිවටන් වේ නම් මේ හුදු කුසල් රාසි යි.

3. 1. 6

සකුණුභිසුත්තං

1184. භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ, සකුණුභි ලාපං සකුණං සහසා අජ්ඣාපාතො අග්ගහෙසි. අථ ඛො භික්ඛවෙ, ලාපො සකුණො සකුණුභියා හරියමානො එවං හි පරිදෙවෙසී: “මයමෙවමො¹ අලකඛිකා. මයං අපපුඤ්ඤා, යෙ මයං අගොචරෙ වරිමො² පරවිසයෙ. සවජ්ජ මයං ගොචරෙ වරෙය්‍යාම සකෙ පෙත්තකෙ විසයෙ, නවායං³ සකුණුභි අලං අභවිසස යද්දං යුඤ්ඤායා”ති. කො පන තෙ ලාප ගොචරො සකො පෙත්තකො විසයොති. යද්දං නඛගලකට්ඨකරණං ලෙඤ්චුට්ඨානණ්ඨි. අථ ඛො භික්ඛවෙ, සකුණුභි සකෙ බලෙ අපසුඤ්ඤා සකෙ බලෙ අවචමානා⁴ අමුඤ්චි, ගච්ඡ ඛො ත්වා ලාප, තස්සාපි මෙ ගහතවා න මොක්ඛසීති.

අථ ඛො භික්ඛවෙ, ලාපො සකුණො නඛගලකට්ඨකරණං ලෙඤ්චුට්ඨානං ගහතවා මහනාං ලෙඤ්චු අභිරුහිත්වා සකුණුභි අවචමානො⁵ අට්ඨාසි, එහි ඛොදනී⁶ සකුණුභි, එහි ඛොදනී සකුණුභිති. අථ ඛො සා භික්ඛවෙ, සකුණුභි සකෙ බලෙ අපසුඤ්ඤා සකෙ බලෙ අවචමානා උභො පකෙඛ සන්ධාය⁷ ලාපං සකුණං සහසා අජ්ඣාපාතො. යද ඛො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාසි ලාපො සකුණො ඛහු ආගතා⁸ ඛො මහායං සකුණුභිති. අථ තසෙසව ලෙඤ්චුසස අනාරං පච්චුපාදි. අථ ඛො භික්ඛවෙ, සකුණුභි තසෙසව උරං පච්චතාලෙසි. එවං හෙතං⁹ භික්ඛවෙ, හොති යො අගොචරෙ වරති පරවිසයෙ.

තඤ්ඤාතිභ භික්ඛවෙ, මා අගොචරෙ වරිසු පරවිසයෙ. අගොචරෙ භික්ඛවෙ, වරතං පරවිසයෙ ලච්ඡති මාරො ඔතාරං. ලච්ඡති මාරො ආරමමණං. කො ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොචරො පරවිසයො: යද්දං පඤ්ච කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ච: වන්චුච්චෙඤ්ඤාය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනීයා. සොතච්චෙඤ්ඤාය්‍යා සඤ්ඤා -පෙ- සානච්චෙඤ්ඤාය්‍යා ගන්ධා -පෙ- ජීවහාච්චෙඤ්ඤාය්‍යා රසා -පෙ- කායච්චෙඤ්ඤාය්‍යා ඓද්ධිඛා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනීයා. අයං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොචරො පරවිසයො.

1. මයමෙවමො - මජ්ඣං, සා.
 2. වරිමො - මජ්ඣං, සා.
 3. නවායං - මජ්ඣං, සා.
 4. අපපුඤ්ඤා - මජ්ඣං, අචාරාමානා - සා.
 5. වචමානො - මජ්ඣං, සා.
 6. දනිමෙ - මජ්ඣං, සා.
 7. සන්ධායම - මජ්ඣං.
 8. ඛහු ආගතා - සී 1, 2.
 9. හිතං - මජ්ඣං.

3. 1. 6

සකුණගහි සූත්‍රය

1184. මහණෙනි, පෙර ගිජුලිහිණියක් සැහැසිකමින් පැමිණ කැට කුරුල්ලකු අල්ලා ගත්තා ය. මහණෙනි, එකල්හි කැට කුරුල්ල තෙමේ ගිජුලිහිණිය විසින් හැර ගෙන යනු ලබන්නේ මෙසේ හැඩී ය: යම්බඳු අපි අගොවර වූ අනුන් අයත් විෂයෙහි හැසුරුණුමෝ නම් (ඒ) අපි ම කාලකන්නී වමභ. අපි ම පින් නැත්තමභ. ඉදින් අපි ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසුරුණුමෝ නම් මේ ගිජුලිහිණි මේ සුද්ධයට නො ද සමත් වන්නී ය යි. එම්බල කැටකුරුල්ල තාගේ ගොදුරු වූ සියපියසතු විෂය කීමෙක් ද''යි. නඟුලෙන් සාන ලද කෙතෙහි කැට නැඟි තැනයි. මහණෙනි, එකල්හි ගිජුලිහිණි සිය බලයෙහි තදව සිට සියබලය වනමින් එම්බල කැටකුරුල්ල, තෝ යා, එහි ද ගොස් මාගෙන් නො මිඳෙන්නේ යැ යි මිදුවා ය.

මහණෙනි, ඉක්බිති කැටකුරුල්ල තෙමේ නඟුලෙන් සාන ලද කැට නැඟි තැනකට ගොස් මහත් කැටකට නැග “ගිජුලිහිණිය, දන් එව, ගිජුලිහිණිය දන් එව''යි ගිජුලිහිණියට කියමින් සිටියේ ය. මහණෙනි, එකල්හි ඒ ගිජුලිහිණි සියබලයෙහි තද කොට සිටගෙන සියබලය වනමින් දෙපියාපත් නඟා කැටකුරුල්ලා වෙත සැහැසි කමින් පැමිණියා ය. මහණෙනි, යම් කලෙක කැටකුරුල්ල තෙමේ ගිජුලිහිණි මා පිණිය බොහෝ දුර ආවා යි දැන ගත්තේ නම් එකල්හි ඒ කැටෙහි ම ඇතුළට පිවිසියේ ය. මහණෙනි, එකල ගිජුලිහිණිය එහි ම ළය තළාගත්තා ය. මහණෙනි, යමෙක් අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂයෙහි හැසිරේ නම් එය මෙසේ ම වේ.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂය යෙහි නහමක් හැසිරෙවු. මහණෙනි, අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන් පිළිබඳව මරු අවකාශ ලබන්නේ ය. මරු අරමුණක් ලබන්නේ ය. මහණෙනි, මහණහට අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂය කීමෙක් ද යත්: මේ පඤ්ඤාමග්ගණයෝ යි. කවර පසෙක් ද යත්: ඉටුකැමති මනවධන පියදෑ වූ කාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු ඇසින් දැකුණු රූපයෝ යැ.. කනින් දැකුණු ශබ්දයෝ යැ ... නැහැයෙන් දැකුණු ගන්ධයෝ යැ... දිවෙන් දැකුණු රසයෝ යැ. ඉටු කැමති මන වධන පියදෑ වූ කාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු කයින් දැකුණු ස්පර්ශයෝ යි. මහණෙනි, මේ මහණහට අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂය යි.

ගොවරෙ භික්ඛවෙ, වරථ සකෙ පෙත්තකෙ වීසයෙ. ගොවරෙ භික්ඛවෙ, වරතං සකෙ පෙත්තකෙ වීසයෙ න ලච්ඡති මාරො ඔතාරං, න ලච්ඡති මාරො ආරමච්ඡං. කො ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවරො සකො පෙත්තකො වීසයො, යද්දිං චන්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී චිහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධමමෙසු ධමමානුපස්සී චිහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අයං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවරො සකො පෙත්තකො වීසයොති.

3: 1. 7

මකකටසුතතං.

1185. අපී භික්ඛවෙ, භිමචකො පබ්බතරාජස්ස දුග්ගා වීසමා දෙසා, යඤ්ඤෙව මකකටානං චාරී න මනුස්සානං. අපී භික්ඛවෙ, භිමචකො පබ්බතරාජස්ස දුග්ගා වීසමා දෙසා යඤ්ඤෙව මකකටානං භිමචකො පබ්බතරාජස්ස දුග්ගා වීසමා දෙසා යඤ්ඤෙව මකකටානං භිමචකො පබ්බතරාජස්ස සම භූමිභාගා රමණියා, යඤ්ඤෙව මකකටානං වෙච චාරී මනුස්සානං. තනු භික්ඛවෙ, උද්දං මකකටචීරීසු ලෙපං ඔධෙධිත්තී මකකටානං බාධනාය තනු භික්ඛවෙ, යෙ තෙ මකකටා අබාලජාතිකා¹ අලොලජාතිකා² තෙ තං ලෙපං දිස්වා ආරකා පරිචජෙජන්ති³. යො පන සො හොති මකකටො බාලජාතිකො ලොලජාතිකො ඡසා තං ලෙපං උපසඬකමිත්වා හතෙත්ත ගණන්ති. සො තඤ්ඤං ඛජ්ඣති. හඤ්ඤං මොචෙස්සාමීති දුතියෙන හතෙත්ත ගණන්ති, සො තඤ්ඤං ඛජ්ඣති. උභො හතෙත්ත මොචෙස්සාමීති පාදෙන ගණන්ති, සො තඤ්ඤං ඛජ්ඣති. උභො හතෙත්ත මොචෙස්සාමීති පාදං චාති⁴ දුතියෙන පාදෙන ගණන්ති, සො තඤ්ඤං ඛජ්ඣති. උභො හතෙත්ත මොචෙස්සාමී පාදෙ චාති තුණ්ණෙන ගණන්ති, සො තඤ්ඤං ඛජ්ඣති. එචං හි සො භික්ඛවෙ, මකකටො පඤ්චධිතො ඵනං⁵ සෙති අතයං ආපනෙතො වාසනං ආපනෙතො යථාකාමකරණියො උද්දංසු. තමෙනං භික්ඛවෙ, උද්දං විජ්ඣන්ති⁶ තස්මිං යෙච මකකටං උද්ධරිත්වා අවිසස්සජෙජන්ති⁷ යෙන කාමං පකකමති. එචං හි⁸ තං භික්ඛවෙ, හොති යො අගොචරෙ වරති පරවීසයෙ.

1. ජාතියං - සී 1, 2.
 2. පරිචජෙජති - මජ්ඣ.
 3. පාදං චාති - සීචු, සී 1, 2.
 4. පඤ්චධිතො උත්තං - මජ්ඣං, සා.
 5. ඤ්ඤං - සී 1, 2.
 6. තස්මිං යෙච කට්ඨකකචගාරෙ අවිසස්සජෙජන්ති - මජ්ඣං, තස්මිං යෙච මකකටං උද්ධරිත්වා ආවිජෙජන්ති - සී 1, 2.
 7. එචං හෙතං - මජ්ඣං, එචං හෙතං - සා.
 8. එචං හෙතං - මජ්ඣං, එචං හෙතං - සා.

මහණෙනි, ගෝවර වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසිරෙවු. මහණෙනි ගෝවර වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන් පිළිබඳව මරු අවකාශයක් නොලබන්නේ ය. මරු අරමුණක් නොලබන්නේ ය. මහණෙනි මහණහට ගෝවර වූ සිය පියසතු විෂය කීමෙක් ද යත්: මේ සිවු සිව්වන්හු යි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. විදුමහි... සිත්හි... දහමහි දහම අනුව දක්නා සුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ මහණහට ගෝවර වූ සිය පියසතු විෂය යි.

3. 1. 7

මකකට සූත්‍රය

1185. මහණෙනි, යම් තැනෙක වදුරන්ගේත් හැසිරීමෙක් නොවේද, මිනිසුන්ගේත් හැසිරීමෙක් නොවේද, හිමවත් පවුරුදුගේ (එබඳු) යා නොහැකි විසම පෙදෙස් ඇත. මහණෙනි, යම් තැනෙක වදුරන්ගේ හැසිරීමෙක් වේද, මිනිසුන්ගේ හැසිරීමෙක් නොවේද, හිමවත් පවුරුදුගේ එබඳු යා නොහැකි විසම පෙදෙස්ද ඇත. මහණෙනි, යම් පෙදෙසක වදුරන්ගේ හැසිරීමත් වේද, මිනිසුන්ගේ හැසිරීමත් වේද, හිමවත් පවුරුදුගේ එබඳු සිත්කලු සමබ්බිම පෙදෙස්ද ඇත. මහණෙනි, එහි වැද්දේ වදුරුමංහි වදුරන් තසන පිණිස වදුරුලහවු ගල්වා තබන්. මහණෙනි, එහි යම් ඒ වදුරුකෙනෙක් බාලගති නැත්තාහුද ලොල්ගති නැත්තාහුද ඔහු ඒ ලහවු දැක දුරින් දුරු කෙරෙත්. යම් ඒ වදුරෙක් බාලගති ඇත්තේ. ලොල්ගති ඇත්තේ වේ නම් හේ ඒ ලහවු කරා එළඹ අතින් ගනී. හේ එහි බැදේ. අත මුදන්නෙමි යි දෙවැනි අතින් ගනී. හේ එහි බැදේ. දැන මුදන්නෙමි යි පයින් ගනී. හේ එහි බැදේ දැනත් පයත් මුදන්නෙමි යි දෙවැනි පයින් ගනී. හේ එහි බැදේ. දැනත් පෙපයත් මුදන්නෙමි යි තුඩින් ගනී. හේ එහි බැදේ. මහණෙනි, මෙසේ ඒ වදුරා පස්තැනෙකින් එල්ලන ලද්දේ අනයට පැමිණියේ ව්‍යසනයට පැමිණියේ වැද්ද විසින් යම් කැමති පරිද්දක් කළ හැකි වූයේ තඬනමින් හොවී. මහණෙනි, වැද්ද ඒ වදුරා එහි දීම විද උදුරා අත් නොහැර යම් කැමති දිගකට යේ. මහණෙනි, යමෙක් අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂයෙහි හැසිරේ නම් ඒ මෙසේ ම වෙයි.

තසමානිභ භික්ඛවෙ, මා අගොවරෙ වරිඤ්ඤ පරච්ඡයෙ. අගොවරෙ භික්ඛවෙ, වරතං පරච්ඡයෙ ලච්ඡනී මාරො ඔතාරං, ලච්ඡනී මාරො ආරම්භං. කො ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොවරො පරච්ඡයො: යද්දිං පඤ්ඤාමග්ගං. කතමෙ පඤ්ඤා: චක්ඛුච්ඤායා රූපා ඉට්ඨා කනතා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනීයා -පෙ- කායච්ඤායා ඓදධංඛා ඉට්ඨා කනතා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනීයා. අයං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොවරො පරච්ඡයො.

ගොවරෙ භික්ඛවෙ, වරථ සකෙ පෙත්තකෙ වීසයෙ. ගොවරෙ භික්ඛවෙ, වරතං සකෙ පෙත්තකෙ වීසයෙ න ලච්ඡනී මාරො ඔතාරං, න ලච්ඡනී මාරො ආරම්භං. කො ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවරො සකො පෙත්තකො වීසයො: යද්දිං වන්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වාතාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපය්ඨී විහරති ආතාපි සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනාසං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපය්ඨී විහරති ආතාපි සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනාසං. අයං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවරො සකො පෙත්තකො වීසයොති.

3. 1. 8

සුදසුක්තං

1186. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, බාලො අච්චානො අකුසලො සුදෙ රාජානං වා රාජමහාමනං¹ වා නානවච්චයෙහි සුපෙහි පච්චුපට්ඨිතො අස්ස: අමබ්බලගෙහිපි තිත්තකගෙහිපි කටුකගෙහිපි මධුරගෙහිපි බාරිකෙහිපි අබාරිකෙහිපි ලොභිකෙහිපි අලොභිකෙහිපි. සධො සො භික්ඛවෙ, බාලො අච්චානො අකුසලො සුදෙ සකස්ස හතතු² නිමිත්තං න උග්ගණනාති: ඉදං වා මෙ අජ්ජ හතතු² සුපෙය්‍යං රූච්චති, ඉමස්ස වා අභිහරති, ඉමස්ස වා බහුං ගණනාති, ඉමස්ස වා වණ්ණං භාසති, අමබ්බලගං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙය්‍යං රූච්චති, අමබ්බලගස්ස වා අභිහරති, අමබ්බලගස්ස වා බහුං ගණනාති, අමබ්බලගස්ස වා වණ්ණං භාසති, තිත්තකගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- කටුකගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- මධුරගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- බාරිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- අබාරිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- ලොභිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- අලොභිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙය්‍යං රූච්චති, අලොභිකාස වා අභිහරති, අලොභිකස්ස වා බහුං ගණනාති, අලොභිකස්ස වා වණ්ණං භාසති. සධො සො භික්ඛවෙ, බාලො අච්චානො අකුසලො සුදෙ නවෙච ලාභී හොති: අච්චාදනස්ස, න ලාභී වෙතනස්ස, න ලාභී අභිභාරානං. තංකිස්ස හෙතු: තරා හි සො භික්ඛවෙ, බාලො අච්චානො අකුසලො සුදෙ සකස්ස හතතු නිමිත්තං න උග්ගණනාති.

1. රාජමහාමනානං - සීඉ.
 2. හතත - මජ්ඣ, ස්‍යා.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂයෙහි නහමක් හැසිරවුව. මහණෙනි, අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන්ගේ බැසගැනීම මරු ලබන්නේය. මරු අරමුණක් ලබන්නේය. මහණෙනි, මහණහට අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂය කීමෙක්ද යත්: මේ පස්කම්ගුණ යි. කවර පසෙක් ද යත්; ඉටු කැමති මනවඩන පිය දැ වූකාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු ඇසින් දතයුතු රු යැ... ඉටු කැමති මනවඩන පිය දැ වූ කාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු කයින් දතයුතු පහස් යැ. මහණෙනි, මේ මහණහට අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂය යි.

මහණෙනි, ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසිරවුව. මහණෙනි, ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන්ගේ බැසගැනීම මරු නො ලබන්නේය. මරු අරමුණක් නො ලබන්නේය. මහණෙනි, මහණහට ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂය කීමෙක් ද යත්: මේ සිටු සිටුවනි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලොකයෙහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ මහණහට ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂය යි.

3. 1. 8

සුදසුත්‍රය

1186. මහණෙනි, යම්සේ බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ අරක්කැමියෙක් ඇඹුල් කොටස් ඇත්තා වූත් තිත්ත කොටස් ඇත්තා වූත් කුළු කොටස් ඇත්තා වූත් මිහිරි කොටස් ඇත්තා වූත් කරරස ඇත්තා වූත් කරරස නැත්තා වූත් ලුණුරස ඇත්තා වූත් ලුණුරස නැත්තා වූත් නත් වැදුරුම් සුපයෙන් යුතු ව රජු වෙත හෝ රජමහඇමතියකු වෙත හෝ එළඹ සිටියේ වන්නේ ද, මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඒ මේ අරක්කැමි තම ස්වාමියාගේ (හොඳන) නිමිත්ත නො උගනියි. “අද මාගේ ස්වාමීහට මේ සුපරසය රුචි වේ ය හෝ, මෙය ගැනීමට අත දිගුකරයි හෝ, මෙය බොහෝ කොට ගනියි හෝ, මෙහි ගුණ කියා යි හෝ අද මාගේ ස්වාමීහට ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපරසය රුචි වේ යි හෝ, ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයට අත දිගුකරයි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයෙන් බොහෝ ගනියි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයෙහි ගුණ කියා යි හෝ, අද මාගේ ස්වාමීහට කුළු කොටස් ඇති ... හෝ... අද මාගේ සැමියාට මිහිරි කොටස් ඇති හෝ, ... අද මාගේ සැමියාට කරරස ඇති හෝ, ... අද මාගේ ස්වාමීහට කරරස නැති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට ලුණුරස ඇති හෝ .. අද මාගේ ස්වාමීහට ලුණුරස නැති සුපරසය රුචි වේ ය හෝ ලුණුරස නැති සුපයට අත දිගුකරයි හෝ ලුණු රස නැති සුපයෙන් බොහෝ ගනි යි හෝ ලුණු රස නැති සුපයේ ගුණ කියා යි හෝ” යි. මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ මේ අරක්කැමි වස්ත්‍ර නො ද ලබනසුලු වෙයි. වැටුප් නො ද ලබනසුලු වෙයි. පඬුරු නො ද ලබනසුලු වෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඒ අරක්කැමි සිය ස්වාමීහුගේ හොඳන නිමිත්ත නො උගනියි ද එහෙයිනි.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො බාලො අචානො අකුසලො භික්ඛු කායෙ න කායානුපසයි¹ චිහරති ආතාපි සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස කායෙ න කායානු-පසයිනො² චිහරතො විතං න සමාධියති, උපකතිලෙසා න පභීයනති. සො තං නිමිතං න උග්ගණ්ඨාති. වෙදනාසු -පෙ- වීතො -පෙ-ධමෙමසු න ධම්මානුපසයි³ චිහරති ආතාපි සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස ධමෙමසු න ධම්මානුපසයිනො⁴ චිහරතො විතං න සමාධියති, උපකතිලෙසා න පභීයනති, සො තං නිමිතං න උග්ගණ්ඨාති, සධො සො භික්ඛවෙ, බාලො අචානො අකුසලො භික්ඛු නෙවෙව ලාභී හොති දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරානං,⁵ න ලාභී සතිසමපජ්ඣද්දස්ස. තංකියස් හෙතු? තථා හි සො භික්ඛවෙ, බාලො අචානො අකුසලො භික්ඛු සකස්ස විතස්ස නිමිතං න උග්ගණ්ඨාති.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො වියතො කුසලො සුදෙ රාජානං වා රාජමහාමනං වා නානච්චයෙහි සුපෙහි පච්චුපට්ඨිතො අස්ස: අභි-ලභෙහිපි තිත්තකභෙහිපි කටුකභෙහිපි මධුරභෙහිපි ධාරිකෙහිපි අධාරිකෙහිපි ලොභිකෙහිපි අලොභිකෙහිපි. සධො සො භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො වියතො කුසලො සුදෙ සකස්ස හතතු නිමිතං උග්ගණ්ඨාති: “ඉදං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙයාං රුච්චති, ඉමස්ස වා අභිහරති, ඉමස්ස වා බහුං ගණ්ඨාති, ඉමස්ස වා වණ්ණං භාසති, අඛිඤ්ඤාං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙයාං රුච්චති, අඛිඤ්ඤාස්ස වා අභිහරති, අඛිඤ්ඤාස්ස වා බහුං ගණ්ඨාති, අඛිඤ්ඤාස්ස වා වණ්ණං භාසති. තිත්තකභං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- කටුකභං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- මධුරභං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- ධාරිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- අධාරිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- ලොභිකං වං මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- අලොභිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙයාං රුච්චති, අලොභිකස්ස වා අභිහරති, අලොභිකස්ස වා බහුං ගණ්ඨාති. අලොභිකස්ස වා වණ්ණං භාසති. සධො සො භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො වියතො කුසලො සුදෙ ලාභී වෙව හොති අච්චාදනස්ස, ලාභී වෙතනස්ස, ලාභී අභිහාරානං. තං කියස් හෙතු: තථා හි සො භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො වියතො කුසලො සුදෙ සකස්ස හතතු නිමිතං උග්ගණ්ඨාති.

1. කායෙ කායානුපසයි - මජ්ඣං, සා.
2. කායෙ කායානුපසිනො - මජ්ඣං, සා.
3. ධමෙමසු ධම්මානුපසයි - මජ්ඣං, සා.
4. ධමෙමසු ධම්මානුපසිනො - මජ්ඣං, සා.
5. දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරානං - මජ්ඣං, සා.

මහණෙනි, එසෙයින් ම මෙහි බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඇතැම් මහණෙක් කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට නො වෙසෙයි. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව නො වෙසෙන ඔහුගේ සිත එකඟ නො වේ. කෙලෙස් ප්‍රභීණ නො වේ. හේ ඒ නිමිත්ත නො උගනියි වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට නො වෙසේ. දහමහි දහම් අනුව දක්නාසුලු ව නො වෙසෙන ඔහු ගේ සිත එකඟ නො වෙයි. කෙලෙස් ප්‍රභීණ නො වේ. හේ ඒ නිමිත්ත නො උගනියි. මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඒ මහණ දිට්‍රදම්යෙහි සුව විහරණ නො ද ලබනසුලු වෙයි. සිහි නුවණ නො ද ලබනසුලු වෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඒ මහණ සිය සිතෙහි නිමිත්ත නො උගනී ද එහෙයිනි.

මහණෙනි, යම්සේ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ අරක්කැමියෙක් ඇඹුල් කොටස් ඇත්තා වූත් තිත්ත කොටස් ඇත්තා වූත් කුළු කොටස් ඇත්තා වූත් මිහිරි කොටස් ඇත්තා වූත් කරරස ඇත්තා වූත් කරරස නැත්තා වූත් ලුණුරස ඇත්තා වූත් ලුණුරස නැත්තා වූත් නන් වැදෑරුම් සුපයෙන් යුතු ව රජු වෙත හෝ රජමහඇමතිසකු වෙත හෝ එළඹ සිටියේ වන්නේ ද, මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඒ අරක්කැමි සිය සැමියාගේ හෝජන නිමිත්ත උගනියි. “අද මාගේ සැමියාට මේ සුපරසය රුවී වේ යි හෝ මෙයට අත දිගුකරයි හෝ මෙයින් බොහෝ ගනියි හෝ මෙහි ගුණ කියායි හෝ අද මාගේ ස්වාමීහට ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපරසය රුවී වේ යි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයට අත දිගුකරයි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයෙන් බොහෝ ගනි යි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයේ ගුණ කියා යි හෝ අද මාගේ ස්වාමීහට තිත්ත කොටස් ඇති ... හෝ, අද මාගේ ස්වාමීහට කුළු කොටස් ඇති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට මිහිරි කොටස් ඇති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට කරරස ඇති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට කරරස නැති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට ලුණුරස ඇති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට ලුණුරස නැති සුපරසය රුවී වේ යි හෝ ලුණුරස නැති සුපයට අත දිගුකරයි හෝ ලුණුරස නැති සුපයෙන් බොහෝ ගනි යි හෝ ලුණුරස නැති සුපයෙහි ගුණ කියා යි හෝ” යි. මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඒ මේ අරක්කැමි වස්ත්‍ර ලබනසුලු වෙයි. වැටුප් ලබනසුලු වෙයි. පඩුරු ලබනසුලු වෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඒ අරක්කැමි සිය ස්වාමීහුගේ භෝජන නිමිත්ත උගනී එහෙයිනි.

එවමෙව බො භික්ඛවෙ, ඉධෙකවෙවා පඤ්ඤා වියතො කුසලො භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති දාතාපි සමපජානො සත්ථා විනෙය්‍ය ලොකෙ දභිඤ්ඤාදෙමනස්සං. තස්ස කායෙ කායානුපස්සීනො විහරතො විහං සමාධියති, උපකකිලෙසා පභීයන්ති, සො තං නිමිත්තං උග්ගණ්හාති. වෙදනාසු -පෙ- විනො -පෙ- ධමමෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපි සමපජානො සත්ථා විනෙය්‍ය ලොකෙ දභිඤ්ඤාදෙමනස්සං. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සීනො විහරතො විහං සමාධියති, උපකකිලෙසා පභීයන්ති, සො තං නිමිත්තං උග්ගණ්හාති. සබො සො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා වියතො කුසලො භික්ඛු ලාභී වෙව හොති දිට්ඨධමමෙසුඛවිහාරානං, ලාභී හොති සතිසමපඤ්ඤස්ස. තං කිසස් හෙතු: තථා හි සො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා ව්‍යතො කුසලො භික්ඛු සකස්ස විතස්ස නිමිත්තං උග්ගණ්හාතිති.

3. 1. 9

ගිලානසුතං

1187. එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විහරති බෙලුවගාමකෝ. තත්‍ර බො හගවා භික්ඛු ආමනොසි: “එඵ තුමො භික්ඛවෙ, සාමනාඃ වෙසාලියා යථාමිත්තං යථාසන්දිට්ඨං යථාසමහත්තං වස්සං උපෙඵ. ඉධෙවාහං බෙලුවගාමකෙ වස්සං උපගච්ඡාමී”ති. “එවං හතො”ති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පටිසසුඤ්ඤා සාමනා වෙසාලියා යථාමිත්තං යථාසන්දිට්ඨං යථාසමහත්තං වස්සං උපගක්ඡන්තං. හගවා පන තස්ථෙව බෙලුවගාමකෝ වස්සං උපගක්ඡන්තී. අඵ බො හගවතො වස්සුපගහස්ස ධරො ආබාධො උප්පජ්ඣ. බාලො වෙදනා වත්තන්ති මාරණන්තිකා. තාඃ සුදං හගවා සතො සමපජානො අධිවාසෙසි අවිහක්ඡන්තො. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: න බො පන මෙතං පතිරුපං යො’හං අනාමනොඤ්ඤා උපධාමකෙ, අනපලොකෙඤ්ඤා භික්ඛුසඛකං පරිනිබ්බායෙය්‍යං¹. යනුනාහං ඉමං ආබාධං විරියෙන පටිපඤ්ඤාමෙඤ්ඤා² ජීවිතසඤ්ඤාරං අධිධාය විහරෙය්‍යන්ති. අඵ බො හගවා තං ආබාධං විරියෙන පටිපඤ්ඤාමෙඤ්ඤා ජීවිතසඤ්ඤාරං අධිධාය විහාසි. අඵ බො හගවා ගිලානා වුට්ඨිතො³ අචිරවුට්ඨිතො ගෙලක්ඡු විහාරපච්ඡායායං⁴ පඤ්ඤානො ආසනො නිසීදී.

1. වෙඵවගාමකෙ - මජ්ඣ.
2. සමනා - මජ්ඣ, සා.
3. හගවා පන බෙලුවගාමකෙ - සී 1, 2.
4. තත්‍ර සුදං - මජ්ඣ, සා.
5. පරිනිබ්බායෙය්‍යං - සී 1.
6. පටිපඤ්ඤාමෙඤ්ඤා - මජ්ඣ.
7. ගිලානවුට්ඨිතො - මජ්ඣ.
8. විහාරපච්ඡායායං - සී 1, 2, සා.

මහණෙනි, එසෙයින් ම මෙහි පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඇතැම් මහණෙක් කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කායලෝකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුගේ සිත එකඟ වෙයි. කෙලෙස් ප්‍රභීණ වේ. හේ ඒ නිමිත්ත උගනී. වෙදනාහි ... සිත්හි .. දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුගේ සිත එකඟ වෙයි. කෙලෙස් ප්‍රභීණ වේ. හේ ඒ නිමිත්ත උගනී. මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඒ මේ මහණ දිට්‍රදුමයෙහි සුඛවිහරණ ලබනසුලු ද වෙයි. සිහිනුවණ ලබනසුලු ද වෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඒ මහණ සිය සිතෙහි නිමිත්ත උගනී එහෙයින් යි.

3. 1. 9

ගිලාන සූත්‍රය

1187. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර සමීපයෙහි බෙඵවගමහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්‍ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එවු. තෙපි මිතුරුකම් ඇති සේ දුටුපමණින් වූ මිතුරුකම් ඇති සේ දැඩිලෙස වූ මිතුරුකම් ඇති සේ විසල්පුර අවට වස් එළඹෙවු. මම මෙහි බෙලුවගමහි ම වස් එළඹෙමි”යි. වහන්ස, එසේ යයි ඒ භික්‍ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී මිතුරුකම් ඇති සේ දුටුපමණින් වූ මිතුරුකම් ඇති සේ දැඩිලෙස වූ මිතුරුකම් ඇති සේ විසල්පුර අවට වස් එළඹුණාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි එහි ම බෙලුවගමහි වස් එළඹුණු සේක. එකල්හි වස් එළඹුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කුර ආබාධයෙක් උපන. මරණය කරා පවුණුවන දැඩි වෙදනාවෝ පවතින්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සිහි ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව නොපෙළෙමින් ඒ වෙදනා ඉවසු සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙබඳු සිතෙක් විය: “යම්බඳු මම උචාවන් කරන්නාවුන් නො අමතා බික්සභන නො දන්වා පිරිනිවේම නම් මට එය සුදුසු නො වෙයි. මම මේ රොගය වියඝියෙන් යටපත් කොට ජීවිතසංස්කාර (ජීවිතය පවතින සේ) අධිෂ්ඨාන කොට වෙසෙන්නෙමි නම් මැනැවැ”යි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ ආබාධය වියඝියෙන් යටපත් කොට ජීවිතසංස්කාර අධිෂ්ඨාන කොට වැඩවුසු සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගිලන්බවෙන් නැඟිසිටි සේක. ගිලන්බවෙන් නැඟි සිටි නොබෝකල් ඇති සේක් වෙහෙර පසුපස සෙවණැල්ලෙහි පැනැ වූ අසුන්හි වැඩහුන් සේක.

අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඛක්ඛි. උපසඛක්ඛිඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදචොච:* “දිට්ඨං හනෙන, හගවතො ඛමනීයං, දිට්ඨං හනෙන, හගවතො යාපනීයං, අපි මෙ හනෙන, මධුරකජානො වීය කායො. දියාපි මෙ න පක්ඛායකඤ්ඤා. ධර්මාපි මං නපට්ඨිහන්ති, හගවතො ගෙලලඤ්ඤාන. අපි ච මෙ හනෙන, අහොසි: කාවිදෙව අසසාසමන්තා¹ න තාව හගවා පරිනිබ්බායිසසන්ති. න තාව හගවා භික්ඛුසඛං ආරඛ්භ කිඤ්චිදෙව උද්භරන්ති”ති.

කිම්පනදන්ති ආනන්ද භික්ඛුසඛෙසා මධි පචවාසීංසති: දෙසිතො ආනන්ද, මයා ධම්මො අනන්තරං අඛණ්ණිකං කඤ්ඤා, නඤ්ඤානන්ද, තථාගතස්ස ධම්මෙසු ආචරියමුච්චි. යස්ස² නුත ආනන්ද, එවමස්ස අහං භික්ඛුසඛං පරිහරිස්සාමීති වා, මමුද්දෙසිකො භික්ඛුසඛෙසාති වා යො නුත ආනන්ද, භික්ඛුසඛං ආරඛ්භ කිඤ්චිදෙව උද්භරෙය්‍ය. තථාගතස්ස ඛො ආනන්ද, න එවං හොති අහං භික්ඛුසඛං පරිහරිස්සාමීති වා මමුද්දෙසිකො භික්ඛුසඛෙසාති වා, සතිං ආනන්ද, තථාගතො භික්ඛුසඛං ආරඛ්භ කිඤ්චිදෙව උද්භරිස්සති: එතරහි ඛො පනානන්ද, ජිණ්ණො වුඤ්ඤා මහලලකො අද්ධගතො වයො අනුපපන්නො ආසිතියො මෙ වයො වන්තති. සෙය්‍යථාපි ආනන්ද, ජජ්ජරසකටං³ වෙඵම්භස්සකෙන⁴ යාපෙති; එවමෙව ඛො ආනන්ද, වෙඵම්භස්සකෙන මඤ්ඤා තථාගතස්ස කායො යාපෙති.

යස්මිං ආනන්ද, සමයෙ තථාගතො සංඛනිමිත්තානං අමනසිකාරා එකච්චානං වෙදනානං නිරොධා අනිමිත්තං වෙනොසමාධිං උපසමපජ්ජ විහරති. ඵාසුතරං ආනන්ද, තස්මිං සමයෙ තථාගතස්ස හොති. තස්මිං නිභානන්ද, අත්තදීපා විහරථ අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො, ධම්මදීපා ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො. කථඤ්ඤානන්ද, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො, ධම්මදීපො ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො: ඉධානන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතො -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ඛො ආනන්ද, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො ධම්මදීපො ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො. යෙ හි කෙච්චි ආනන්ද, එතරහි වා මමච්චයෙ වා අත්තදීපා විහරිස්සාමීති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො, ධම්මදීපා ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො නමත්තග්ගෙ මෙ තෙ ආනන්ද, භික්ඛු හවිස්සාමීති යෙ කෙච්චි සික්ඛවාකාමාති.

1. අසාදමන්තා - සි 1, 2.
 2. යනනුත - යනා.
 3. ජරසකටං - .
 4. වෙඵම්භස්සකෙන - සි 1, 2. වෙඵම්භස්සකෙන - මජ්ඣං, වෙඵම්භස්සකෙන - PTS.
 * “දිට්ඨං මෙ හනෙන හගවතො ඵාසු” ඉති පාඨො මජ්ඣං පොඤ්ඤෙ එත්ථ දියසතෙ.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඉවසිය හැකි ය යි දක්නා ලදී. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට යැපිය හැකි ය යි දක්නා ලදී. වහන්ස, එතෙකුදු වුවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ගිලන්බව හේතු කොට ගෙන මාගේ සිරුර ද තද වූවාක් මෙනි. දිශාවෝ ද මට පැහැදිලි නො වෙත්. දහම් ද මට නො වැටහේ. වහන්ස, තව ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් ම නො පිරිනිවේන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බික්සභන ඇරඹ නව ම කිසිවක් ගෙනහැර නොපාන (අන්තිම අවවාදය නොකරන) සේකැ” යි කිසියම් අස්වැසිලි මාත්‍රයෙක් වී ය යි.

ආනන්ද, බික්සභන මා කෙරෙහි කුමක් අපේක්ෂා කෙරේ ද? ආනන්ද, මා විසින් අනන්තර-අබාහිර (-නො සහවා)නො කොට දහම් දෙසන ලදී. ආනන්ද, තථාගත දහමිහි ආවායඪ මුෂටී නැත. ආනන්ද, “මම බික්සභන පරිභරණය කරන්නෙමි යි හෝ බික්සභන මා උදෙසියයුතු කොට ඇත්තේ (වේ ව)” යි හෝ යමකුට ඒකාන්ත යෙන් මෙබඳු අදහසෙක් වන්නේ ද ආනන්ද, හේ ඒකාන්තයෙන් බික්සභන ඇරඹ කිසිවක් ගෙන හැර පානේ (කිසියම් අවවාදයක් දෙන්නේ) නම් ආනන්ද, “මම බික්සභන පරිභරණය කරන්නෙමි යි හෝ බික්සභන මා උදෙසියයුතු කොට ඇත්තේ (වේව)” යි හෝ තථාගතයන් හට වූකලී මෙබඳු සිතෙක් නො වේ. ආනන්ද, ඒ තථාගත බික්සභන ඇරඹ කිසිවක් ගෙනහැර පානේ ද ආනන්ද, දැන් වූකලී දිරුයෙම වෘද්ධයෙම මහලු වූයෙම කල්ගත වූයෙම පිළිවෙළින් මහලුවියට පැමිණියෙම මාගේ අසුවැනි විය පවතී. ආනන්ද, දිරු ගැලක් යම්සේ හුණ මුසු පිළිසකරින් යැපේ ද ආනන්ද, එපරිද්දෙන් තථාගතයන්ගේ කය හුණ මුසු පිළිසකරින් මෙන් යැපේ.

ආනන්ද, යම්කලෙක තථාගත තෙමේ සියලු නිමිති මෙනෙහි නො කිරීමෙන් ඇතැම් වෙදනාවන්ගේ නිරොධයෙන් නිමිති රහිත වූ චිත්ත-සමාධියට පැමිණ වෙසේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි තථාගතයන්ට ඉතා පහසු වෙයි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට අනුන් පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසෙවූ. ආනන්ද, කෙසේ නම් මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට අනුන් පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසේ ද යත්: ආනන්ද, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි ද්ධි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙච්චි ද්ධිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ආනන්ද, මෙසේ මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට අනුන් පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසේ. ආනන්ද, යම්කිසි භික්ෂු කෙනෙක් දැන් හෝ මාගේ ඇවෑමෙහි හෝ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට අනුන් පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසෙන්නාහු ද, යම්කිසි කෙනෙක් ශික්ෂාකාමී වන්නාහු ද ආනන්ද, ඒ මේ භික්ෂුහු අග්‍රනම වෙති යි.

3. 1. 10

භික්ඛුනුපසායස්සතං

1188. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පක්ඛවීරමාදය යෙනඤ්ඤතරො භික්ඛුනුපසායො¹ තෙනුපසධංකමී. උපසධංකමීත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙ නිසීදී. අථ ඛො සම්මෙහුලා භික්ඛුනියො යෙනායස්මා ආනන්දෙ තෙනුපසධංකමීංසු. උපසධංකමීත්වා ආයස්මිනං ආනන්දං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදීංසු. එකමන්තං නිසින්නා ඛො තා භික්ඛුනියො ආයස්මිනං ආනන්දං එතදවොචුං: “ඉධ භනෙන, ආනන්ද, සම්මෙහුලා භික්ඛුනියො චතුස්ස සතිපට්ඨානෙහු සුපට්ඨිතචිත්තා² විහරන්තියො උළාරං පුබ්බන්තාපරං විසෙසං සඤ්ජානංකමී”ති. “එවමෙතං භගීනියො, එවමෙතං භගීනියො, යො හි කොචි භගීනියො, භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා චතුස්ස සතිපට්ඨානෙහු සුපට්ඨිතචිත්තො³ විහරති, තසෙසතං පාටිකඛිං” “උළාරං පුබ්බන්තාපරං විසෙසං සඤ්ජානංකමී”ති. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ තා භික්ඛුනියො ධම්මො කථාය සන්දසෙත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තෙජෙත්වා සමපහංසෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමී.

අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ සාවතීයං පිණ්ඩය වරිත්වා පච්ජා-
හතං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තො යෙන භගවා තෙනුපසධංකමී. උපසධංක-
මීත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසින්නා
ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවන්තං එතදවොච: ඉධාහං භනෙන,
පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පක්ඛවීරමාදය යෙනඤ්ඤතරො භික්ඛුනු-
පසායො තෙනුපසධංකමී. උපසධංකමීත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙ නිසීදීං.
අථ ඛො භනෙන, සම්මෙහුලා භික්ඛුනියො යෙනාහං තෙනුපසධංකමීංසු.
උපසධංකමීත්වා මං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදීංසු. එකමන්තං නිසින්නා
ඛො භනෙන, තා භික්ඛුනියො මං එතදවොචුං: “ඉධ භනෙන
ආනන්ද, සම්මෙහුලා භික්ඛුනියො චතුස්ස සතිපට්ඨානෙහු සුපට්ඨිතචිත්තා
විහරන්තියො උළාරං පුබ්බන්තාපරං විසෙසං සඤ්ජානංකමී”ති.
එවං චුන්නාහං භනෙන, තා භික්ඛුනියො එතදවොච: “එවමෙතං
භගීනියො, එවමෙතං භගීනියො, යො හි කොචි භගීනියො, භික්ඛු වා
භික්ඛුනී වා චතුස්ස සතිපට්ඨානෙහු සුපට්ඨිතචිත්තො විහරති, තසෙසතං
පාටිකඛිං: “උළාරං පුබ්බන්තාපරං විසෙසං සඤ්ජානංකමී”ති.

1. භික්ඛුනිපසාය - සී 1.
2. සුපට්ඨිතචිත්තා - මජ්ඣ.
3. සුපට්ඨිතචිත්තා - සී 1.

3. 1. 10

හික්ඛුනුපසසය සුත්තය

1188. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙර ව පාසිවුරු ගෙන එක්තරා මෙහෙණ අසපුවක් වෙත එළඹීයහ. එළඹ පැනවූ අසුන්හි වැඩ හුන්හ. එකල්හි බොහෝ මෙහෙණහු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ මෙහෙණහු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “වහන්ස, ආනන්දයෙනි, මෙහි බොහෝ මෙහෙණහු සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටී සිත් ඇති ව වෙසෙන්නාහු පෙරට වඩා උදර විශේෂයක් පසු ව හඳුනාති” යි. නැගණියෙනි, එය එසේ ය. නැගණියෙනි, එය එසේ ය. නැගණියෙනි, යම්කිසි මහණෙක් හෝ මෙහෙණෙක් හෝ සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටී සිත් ඇති ව වෙසේ නම් ඔහු විසින් පෙරට වඩා උදර විශේෂයක් පසු ව හඳුනාන්නේ ය යන මෙය කැමති වියයුතු යි. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ දහැමි කථාවෙන් ඒ මෙහෙණුන් කරුණු දක්වා සමාදන් කරවා තෙද ගන්වා සතුටු කරවා හුනස්නෙන් නැඟී ගියහ.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ සැවැත් නුවර පිඬු පිණිස හැසිර පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, මෙහි මම පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන එක්තරා මෙහෙණ අසපුවක් කරා එළඹියෙමි. එළඹ පැනවූ අස්නෙහි හුන්නෙමි. වහන්ස, එකල්හි බොහෝ මෙහෙණහු මා වෙත එළඹීයහ. එළඹ මා වැඳ එකත්පස්ව හුන්හ. වහන්ස, එකත්පස් ව හුන් ඒ මෙහෙණහු මට මෙය කීහ: “වහන්ස, ආනන්දයෙනි, මෙහි බොහෝ මෙහෙණහු සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටී සිත් ඇති ව වෙසෙන්නාහු පෙරට වඩා උදර විශේෂයක් පසු ව හඳුනාති” යි. වහන්ස, එසේ කියන ලද මම ඒ මෙහෙණහට මෙය කීමි: “නැගණියෙනි, එය එසේය. නැගණියෙනි, එය එසේය. නැගණියෙනි, යම්කිසි මහණෙක් හෝ මෙහෙණෙක් හෝ සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටී සිත් ඇති ව වෙසේ නම් ඔහු විසින් පෙරට වඩා උදර විශේෂයක් පසු ව හඳුනාන්නේ ය යන මෙය කැමති විය යුතු” යි.

එවමෙතං ආනන්ද, එවමෙතං ආනන්ද, යො හි කොච්ඡි ආනන්ද, හික්ඛු වා හික්ඛුනී වා චතුසු සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතවිතො විහරති, තස්සෙතං පාටිකඛිං: “උළාරං පුඛෙඛනාපරං විසෙසං සඤ්ජානිස්සති”ති. කතමෙසු චතුසු: ඉධානන්ද, හික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස කායෙ කායානුපසස්සිතො විහරතො කායාරම්භණො වා උපපජ්ජති, කායසම් පරිලාභො, වෙනසො වා ලීනත්තං, ඛණ්ඩා වා විත්තං වික්ඛිපති. තෙන භානන්ද, හික්ඛුතා කිස්සීවිදෙව පසාදනීයෙ නිමිත්තෙ විත්තං පණ්දහිතඛං. තස්ස කිස්සීවිදෙව පසාදනීයෙ නිමිත්තෙ විත්තං පණ්දහතො පාමුජ්ජං ජායති. පමුදිතස්ස පිති ජායති, පිතිමනස්ස කායො පස්සමහති. පස්සඤ්ඤාකායො සුඛං වෙදියති. සුඛිතො විත්තං සමාධියති. යො ඉති පටිසඤ්චිකඛති: යස්ස ඛො‘භං අඤ්ඤාය විත්තං පණ්දහිං, යො මෙ අඤ්ඤා අභිනිජ්ජනො, හන්දනි පටිසංහරාමීති. යො පටිසංහරති වෙච න ච විතකෙකති. න ච විචාරෙති. “අචිතකෙකාමි අච්චාරො අජ්ඣානං සතිමා සුඛිතස්මි”ති පජානාති.

පුනචපරං ආනන්ද, හික්ඛු වෙදනාසු වෙදනානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස වෙදනාසු වෙදනානුපසස්සිතො විහරතො වෙදනාරම්භණො වා උපපජ්ජති කායසම් පරිලාභො -පෙ- පජානාති.

පුනචපරං ආනන්ද, හික්ඛු විතො විත්තානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස විතො විත්තානුපසස්සිතො විහරතො විත්තාරම්භණො වා උපපජ්ජති කායසම් පරිලාභො -පෙ- පජානාති.

පුනචපරං ආනන්ද, හික්ඛු ධමමෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස ධමමෙසු ධම්මානුපසස්සිතො විහරතො ධම්මාරම්භණො වා උපපජ්ජති කායසම් පරිලාභො, වෙනසො වා ලීනත්තං. ඛණ්ඩා වා විත්තං වික්ඛිපති. තෙන භානන්ද, හික්ඛුතා කිස්සීවිදෙව පසාදනීයෙ නිමිත්තෙ විත්තං පණ්දහිතඛං. තස්ස කිස්සීවිදෙව පසාදනීයෙ නිමිත්තෙ විත්තං පණ්දහතො පාමුජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පිති ජායති, පිතිමනස්ස කායො පස්සමහති, පස්සඤ්ඤාකායො සුඛං වෙදෙති, සුඛිතො විත්තං සමාධියති. යො ඉති පටිසඤ්චිකඛති: “යස්ස ඛො‘භං අඤ්ඤාය විත්තං පණ්දහිං, යො මෙ අඤ්ඤා අභිනිජ්ජනො, “හන්දනි පටිසංහරාමී”ති. යො පටිසංහරති වෙච න ච විතකෙකති, න ච විචාරෙති; අචිතකෙකාමි අච්චාරො අජ්ඣානං සතිමා සුඛිතස්මි”ති පජානාති. එව: ඛො ආනන්ද, පණ්දාය ගාවනා හොති.

ආනන්ද, එය එසේ ය. ආනන්ද, එය එසේ ය. ආනන්ද, යම්කිසි මහණෙක් හෝ මෙහෙණක් හෝ සිද්ධිසිව්වන්හි මැනවින් ඵලඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසේ නම් ඔහු විසින් පෙරට වඩා උදර වූ විශේෂයක් පසු ව හඳුනාන්නේ ය යන මෙය කැමති වියයුතු. කවර සතරෙක ද යත්: ආනන්ද, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට කය අරමුණු කොට ඇති කයෙහි දැවිල්ලෙක් හෝ උපදී. සිතේ සැහවුණු බවෙක් හෝ වේ. පිටත හෝ සිත විසිරෙයි. ආනන්ද, ඒ මහණහු විසින් කිසියම් පැහැදියයුතු ක්‍රමිත්තෙක සිත පිහිටුවියයුතු යි. කිසියම් පැහැදියයුතු ක්‍රමිත්තෙක සිත පිහිටුවන ඔහුට ප්‍රමුදිතභාවය උපදී. හටගත් ප්‍රමොද ඇත්තහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රීතසිත් ඇත්තහුගේ කය සැහැල්ලු වේ. සැහැල්ලු කය ඇත්තේ සුව විදී යි. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ. හේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි: “මම යමක් පිණිස සිත පිහිටුවෙමි නම් ඒ අරුත මට නිපන. ඵකාන්තයෙන් දැන් (පැහැදියයුතු ක්‍රමිත්තෙන් සිත) ආපසු හැර ගනිමි” යි. හෙතෙමේ ආපසු හැර ගැනීමත් කෙරෙයි. නො ද විතර්ක කෙරෙයි. නො ද විචාර කෙරෙයි. විතර්ක නැත්තෙම විචාර නැත්තෙම ඇතුළත සිහි ඇත්තෙම හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දනගනී.

ආනන්ද, නැවත අනෙකක් ද කියමි: මහණ වේදනාවන්හි වේදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව වේදනාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වේදනාවන්හි වේදනා අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට වේදනා අරමුණු කොට ඇති කයෙහි දැවිල්ලෙක් හෝ උපදී ... දනගනී.

ආනන්ද, නැවත අනෙකක් ද කියමි: මහණ සිත්හි සිත් අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇත් ව සිත්ලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. සිත්හි සිත් අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට සිත් අරමුණු කොට ඇති කයෙහි දැවිල්ලෙක් හෝ උපදී ... දනගනී.

ආනන්ද, නැවත අනෙකක් ද කියමි: මහණ දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට දහම අරමුණු කොට ඇති කයෙහි දැවිල්ලෙක් හෝ උපදී. සිතේ සැහවුණු බවෙක් හෝ වේ. පිටත හෝ සිත විසිරේ. ආනන්ද, ඒ මහණහු විසින් පැහැදිය යුතු කිසියම් ක්‍රමිත්තෙක සිත පිහිටුවියයුතු. පැහැදියයුතු කිසියම් ක්‍රමිත්තෙක සිත පිහිටුවන ඔහුට ප්‍රමුදිත භාවය උපදී. හටගත් ප්‍රමොද ඇත්තහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රීතසිත් ඇත්තහුගේ කය සැහැල්ලු වේ. සැහැල්ලු කය ඇත්තේ සුව විදී. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ. හේ මම යමක් පිණිස සිත පිහිටුවෙමි නම් ඒ අරුත මට නිපන. ඵකාන්තයෙන් දැන් ආපසු හැර ගනිමි” යි මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. හේ ආපසු හැර ගැනීමත් කෙරෙයි. විතර්ක නො ද කෙරෙයි. විචාර නො ද කෙරෙයි. විතර්ක නැත්තෙම විචාර නැත්තෙම ඇතුළත සිහි ඇත්තෙම හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දනගනී. ආනන්ද, මෙසේ (සිත)පිහිටුවා වැඩීම වේ.

කරණානන්ද, අපච්ඡේදාය භාවනා හොති: බහිද්ධා ආනන්ද, භික්ඛු විතං අපච්ඡේදාය “අපච්ඡේදිතං මෙ බහිද්ධා විතතති” පජානාති. අථ පච්ඡා පුරෙ අසඬ්ඛිතං විමුක්ඛං අපච්ඡේදිතනති පජානාති. අථ ච පන කායෙ කායානුපසසී විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා සුඛිතසමීති පජානාති.

බහිද්ධානන්ද, භික්ඛු විතං අපච්ඡේදාය “අපච්ඡේදිතං මෙ බහිද්ධා විතතනති” පජානාති. අථ පච්ඡා පුරෙ අසඬ්ඛිතං විමුක්ඛං අපච්ඡේදිතනති පජානාති. අථ ච පන වේදනාසු වේදනානුපසසී විහරාමී, ආතාපී සමපජානො සතිමා සුඛිතසමීති පජානාති.

බහිද්ධානන්ද, භික්ඛු විතං අපච්ඡේදාය “අපච්ඡේදිතං මෙ බහිද්ධා විතතනති” පජානාති. අථ පච්ඡා පුරෙ අසඬ්ඛිතං විමුක්ඛං අපච්ඡේදිතනති පජානාති. අථ ච පන විතො විතනානුපසසී විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා සුඛිතසමීති පජානාති.

බහිද්ධානන්ද, භික්ඛු විතං අපච්ඡේදාය “අපච්ඡේදිතං මෙ බහිද්ධා විතතනති” පජානාති. අථ පච්ඡා පුරෙ අසඬ්ඛිතං විමුක්ඛං අපච්ඡේදිතනති පජානාති. අථ ච පන ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා සුඛිතසමීති පජානාති. එවං ඛො ආනන්ද, අපච්ඡේදාය භාවනා හොති.

ඉති ඛො ආනන්ද, දෙසිතා මයා පච්ඡේදාය භාවනා, දෙසිතා අපච්ඡේදාය භාවනා. යං ආනන්ද, සඤ්ජාරා කරණියං සාවකානං භිතෙසිතා අනුකමපකෙත අනුකමපං උපාදය, කතං වො තං මයා: එතාති ආනන්ද, රුකඤ්චුලානි, එතාති සුඤ්ඤභාරානි, ක්කායථානන්ද, මා පමාදස්, මා පච්ඡා විපපට්ඨාරිතො අහුවස්, අයං වො අමකාකං අනුසාසනීති.

අමබ්පාලිවග්ගො පඨමො.

තත්ථුද්දන්තං:

අබ්පාලි සතො භික්ඛු සාලා කුසලරාසී ච
සකුණන්ඨි මකකටො සුදෙ ගිලානො භික්ඛුනුපසසයොති.

1. සුඛිතසමීති - මජ්ඣ., සඤ්.

ආනන්ද, (සිත) නොපිහිටුවා වැඩීම කෙසේ වේ ද යත්: ආනන්ද, මහණ පිටත සිත නොපිහිටුවා මාගේ සිත පිටත නොපිහිටුවන ලද්දේ දී දැනගනී. නැවත පසුව පෙර නො හැකුළුණේ මිදුණේ නො පිහිටුවන ලද්දේ ය යි දැනගනී. එසේ වතුදු කයෙහි කස අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව වෙසෙමි. හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දැනගනී.

ආනන්ද මහණ පිටත සිත නො පිහිටුවා මාගේ සිත පිටත නො පිහිටුවන ලද්දේ දී දැනගනී. නැවත පසුව පෙර නො හැකුළුණේ මිදුණේ නො පිහිටුවන ලද්දේ ය යි දැනගනී. එසේ වතුදු වෙදනාවන්හි වෙදනා අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව වෙසෙමි, හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දැනගනී.

ආනන්ද, මහණ පිටත සිත නො පිහිටුවා මාගේ සිත පිටත නො පිහිටුවන ලද්දේ දී දැනගනී. යළි පසු ව පෙර නො හැකුළුණේ මිදුණේ නො පිහිටුවන ලද්දේ ය යි දැනගනී. එසේ වතුදු සිත්හි සිත් අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව වෙසෙමි, හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දැනගනී.

ආනන්ද, මහණ පිටත සිත නො පිහිටුවා මාගේ සිත පිටත නො පිහිටුවන ලද්දේ දී දැනගනී. යළි පසු ව පෙර නො හැකුළුණේ මිදුණේ නො පිහිටුවන ලද්දේ ය යි දැනගනී. එසේ වතුදු දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම මනාදැනුම ඇතියෙම සිහි ඇතියෙම වෙසෙමි, හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දැනගනී. ආනන්ද, මෙසේ (සිත) නො පිහිටුවා වැඩීම වේ.

ආනන්ද, මෙසේ මා විසින් සිත පිහිටුවා වැඩීම දේශනා කරන ලදී. සිත නො පිහිටුවා වැඩීම දේශනා කරන ලදී. ආනන්ද, සච්චන්ට වැඩ කැමති අනුකම්පා කරන ශාස්තෘවරයකු විසින් අනුකම්පාව ක්‍රියා යමක් කටයුතු නම් මා විසින් එය තොපට කරන ලදී. ආනන්ද, තෙල රුක්මුල් ඇත. තෙල ශුන්‍යාශාර ඇත. ආනන්ද, ධ්‍යාන කරව්. නහමක් පමාදව්. පසුව නහමක් විපිළිසර ඇත්තෝ වව්. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනා යි.

පළමුවැනි අමබපාලිවර්ගී යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

අමබපාලි, සතො, භික්ඛු, සාලා, කුසලරාසි, සකුණංගි, මක්ඛට, සුද, ගිලාන, භික්ඛුනුපසස යි දශසුත්‍රාන්තකෙනෙකි යි.

2. නාලන්දාවගො

3. 2. 1

මහාපුරිසසුතතං.

1189. සාවකපීයං -

අථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුඤ්ඤා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්. -පෙ- එකමනතං නිසිනෙතා ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුඤ්ඤා භගවනතං එතදවොච: “මහාපුරිසො මහාපුරිසොති භනෙත, වුච්චති, කිත්තාවතා නු ඛො: භනෙත, මහාපුරිසො හොති”ති: විමුක්ඛචිත්තනතා ඛො‘භං සාරිපුක්ඛ මහාපුරිසොති වදම්. අවිමුක්ඛචිත්තනතා නො මහාපුරිසොති වදම්, කථංඤ්ඤා සාරිපුක්ඛ, විමුක්ඛචිත්තො හොති: ඉධ සාරිපුක්ඛ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසඬි විහරති. ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං, තස්ස කායෙ කායානුපසඬිනො විහරතො වික්ඛං විරජ්ජති; විමුච්චති, අනුපාදය ආසවෙහි. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසඬි විහරති, ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපසඬිනො විහරතො වික්ඛං විරජ්ජති, විමුච්චති, අනුපාදය ආසවෙහි. එවං ඛො සාරිපුක්ඛ, විමුක්ඛචිත්තො හොති, විමුක්ඛ-චිත්තනතා ඛො‘භං සාරිපුක්ඛ, මහාපුරිසොති වදම්. අවිමුක්ඛචිත්තනතා නො මහාපුරිසොති වදම්ති.

3. 2. 2

නාලන්දාසුතතං.

1190. එකං සමයං භගවා නාලන්දයං විහරති පාවාරිකමඛවනෙ. අථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුඤ්ඤා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්. -පෙ- එකමනතං නිසිනෙතා ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුඤ්ඤා භගවනතං එතදවොච: “එවං පසංකො‘භං භනෙත, භගවති ‘න වාහු න ච භවිස්සති, න චෙතරහි විජ්ජති, අඤ්ඤා සමඤ්ඤා වා බුද්ධඤ්ඤා වා භගවතා භියොතා‘භික්ඤ්ඤා - තරො යදිදං සංඛොධිය’තභී.

2. නාලන්දාවගීය

3. 2. 1

මහාපුරිස සූත්‍රය

1189. සැවැත්තුවර—

එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ... එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, මහාපුරිස මහාපුරිස” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් මහාපුරිස වේ ද?” යි. සාරිපුඤ්ඤ, මිදුණු සිත් ඇති බැවින් මහාපුරිස ය යි මම කියමි. නො මිදුණු සිත් ඇති බැවින් මහාපුරිස නො වේ ය යි කියමි. සාරිපුඤ්ඤ කෙසේ නම් මිදුණු සිත් ඇත්තේ වේ ද යත්: සාරිපුඤ්ඤ, මෙසස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුගේ සිත නො ඇලේ. උපාදන රහිත ව කෙලෙසුන්ගෙන් මිදේ. විදුමිහි... සිත්හි... දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමිලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුගේ සිත නො ඇලේ. උපාදන රහිත ව කෙලෙසුන්ගෙන් මිදේ. සාරිපුඤ්ඤ, මෙසේ මිදුණු සිත් ඇත්තේ වෙයි. සාරිපුඤ්ඤ, මිදුණුසිත් ඇති බැවින් මහාපුරිස ය යි මම කියමි. නොමිදුණු සිත් ඇති බැවින් මහාපුරිස නො වේ ය යි කියමි යි.

3. 2. 2

නාලන්දා සූත්‍රය

1190. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නාලන්දාවර සමීපයෙහි පාවාරික අභිවෙනෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ.. එකත්පස් ව හුන් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, යම් මෙ සවිනේ නුවණෙහි හෝ රහත්මහ නුවණෙහි ලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා උඤ්ඤතර නුවණ ඇති අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ නො ද වී ය. නො ද වන්නේ ය. දැනුණු නැත්තේ ය” යි මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදිණිමි” යි.

උළාරාත්‍යත්‍රායං¹ සාරිපුත්ත, ආසති වාචා භාසිතා, එකංසො ගභිතො, සීහනාදෙ නදිතො, එවං පසනොභං භනොත, හගවති: “න වාහු න ව හවිසසති න චෙතරභි විජජති අපෙඤ්ඤා සමඤ්ඤො වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤො වා හගවතා භියොයාභිඤ්ඤතරො යදිදං සඤ්ඤොධිය”²තභී. කිත්තු තෙ සාරිපුත්ත, යෙ තෙ අහෙසුං අතීතමඤ්ඤානං අරභනොතා සඤ්ඤාසමබ්‍රුඤ්ඤා සඤ්ඤො තෙ හගවනොතා චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතා. එවංසීලො තෙ හගවනොතා අහෙසුං ඉති වා, එවංධම්මො තෙ හගවනොතා අහෙසුං ඉති වා, එවංපඤ්ඤා තෙ හගවනොතා අහෙසුං ඉති වා, එවංචිභාරිතො තෙ හගවනොතා අහෙසුං ඉති වා එවංචිබ්‍රුතො තෙ හගවනොතා අහෙසුං ඉති වාති? නොහෙතං භනොත,

කිම්පන තෙ සාරිපුත්ත, යෙ තෙ හවිසසනති අනාගතමඤ්ඤානං අරභනොතා සම්මාසම්බ්‍රුඤ්ඤා, සඤ්ඤො තෙ හගවනොතා චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතා: “එවංසීලො තෙ හගවනොතා හවිසසනති ඉති වා, එවංධම්මො තෙ හගවනොතා හවිසසනති ඉති වා, එවංපඤ්ඤා තෙ හගවනොතා හවිසසනති ඉති වා, එවංචිභාරිතො තෙ හගවනොතා, හවිසසනති ඉති වා, එවංචිබ්‍රුතො තෙ හගවනොතා හවිසසනති ඉති වාති? නොහෙතං භනොත,

කිං පන තෙ³ සාරිපුත්ත, එතරභි අරභං සම්මාසම්බ්‍රුඤ්ඤො චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතො: “එවංසීලො හගවා ඉති වා, එවංධම්මො හගවා ඉති වා, එවංපඤ්ඤා හගවා ඉති වා, එවංචිභාරි හගවා ඉති වා, එවංචිබ්‍රුතො හගවා ඉතිපචවා”⁴ති? නොහෙතං භනොත. එකං ව තෙ සාරිපුත්ත, අතීතානාගතපච්චුපනෙත්‍යු අරභනොත්‍යු සඤ්ඤාසමබ්‍රුඤ්ඤා චෙතොපරියඤ්ඤාණං³ නඤ්ඤී. අථ කිඤ්ඤරභි තයා⁴ සාරිපුත්ත, උළාරා ආසති වාචා භාසිතා. එකංසො ගභිතො, සීහනාදෙ නදිතො: “එවං පසනොභං භනොත, හගවති නවාහු නව හවිසසති න චෙතරභි විජජති අපෙඤ්ඤා සමඤ්ඤො වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤො වා හගවතා භියොයාභිඤ්ඤතරො යදිදං සඤ්ඤොධිය”²තභී.

1. උළාරා මො ක්‍රායං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. ක්‍රායං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. චෙතොපරියඤ්ඤාණං - සී 1, 2. ස්‍යා.
 4. ක්‍රායං - මජ්ඣං, ස්‍යා.

සාරිපුත්ත, සචිතේ නුවණෙහි හෝ රහත්මහ නුවණෙහි ලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා උක්ඛරිතර ඤාණ ඇති අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ නො ද වී ය, නො ද වන්නේ ය, දැනුණු නැත්තේ ය යි මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදිණිමි” යි යන මේ ශ්‍රේෂ්ඨය අකමප්‍ය වචනයෙක් මෙහි ලා කියන ලදී. ඒකාන්තයෙන් ගන්නා ලද සිංහනාදයෙක් පවත්වන ලදී. සාරිපුත්ත, කිම? ඉකුත්කල යම් ඒ අර්භත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ පහළ වූ සේක් නම් ඒ සියලු සම්බුදුවරයෝ “තොප විසින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු සිල් ඇත්තෝ වූ සේකැයි හෝ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු දහම් ඇත්තෝ වූ සේකැ යි හෝ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු නුවණ ඇත්තෝ වූ සේකැ යි හෝ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු විහරණ ඇත්තෝ වූ සේකැ යි හෝ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු විමුක්ති ඇත්තෝ වූ සේකැ” යි හෝ සිතීන් සිත පිරිසිඳ දන්නා ලද්දෝ ද? යි වහන්ස මෙය නැත් ම ය.

සාරිපුත්ත, කිමෙක් ද? මතුකල යම් ඒ අර්භත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ පහළ වන සේක් නම් ඒ සියලු සම්බුදුවරයෝ තොප විසින් “ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලා මෙබඳු සිල් ඇත්තෝ වන්නාහ යි හෝ ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලා මෙබඳු දහම් ඇත්තෝ වන්නාහ යි හෝ ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු නුවණ ඇත්තෝ වන්නාහ යි හෝ ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලා මෙබඳු විහරණ ඇත්තෝ වන්නාහ යි හෝ ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු විමුක්ති ඇත්තෝ වන්නාහ” යි හෝ සිතීන් සිත පිරිසිඳ දන්නා ලද්දහු ද? යි වහන්ස, මෙය නැත් ම ය.

සාරිපුත්ත, කිමෙක් ද? තොප විසින් දැන් අර්භත් සම්මාසම්බුදුරජ “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු සිල් ඇති සේකැ යි හෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු දහම් ඇති සේකැ යි හෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු ප්‍රඥා ඇති සේකැ යි හෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු විහරණ ඇති සේකැ යි හෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු විමුක්ති ඇති සේකැ යි හෝ සිතීන් සිත පිරිසිඳ දන්නා ලද්දහු ද? යි. වහන්ස, මෙය නැත් ම ය. සාරිපුත්ත, මෙහි ලා තොපට අතීතානාගතපච්චසන්ත අර්භත් සම්මාසම්බුදුවරයන් කෙරෙහි වෙතොපරීයඤාණයෙක් (=සිතීන් සිත පිරිසිඳ දැනීමේ නුවණෙක්) නැත. එකල්හි කුමක් හෙයින් තොප විසින් “වහන්ස, යම් මේ සචිතේ නුවණෙහි හෝ රහත්මහනුවණෙහි ලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා උක්ඛරිතර නුවණ ඇති අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් නො ද වී ය. නො ද වන්නේ ය. දැනුණු නැතැ යි මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදිණිමි” යි ශ්‍රේෂ්ඨ අකමප්‍ය වචනයෙක් කියන ලද ද: ඒකාන්තයෙන් ගන්නා ලද සිංහනාදයෙක් පවත්වන ලද ද? යි.

න ඛො මෙ¹ හනෙත, අතීතානාගතච්චුපභෙතසු අරභනෙතසු සමමාසමුද්දොසු වෙනොපරියඤ්ඤං අසී. අපි ච ධම්මනවයො විදිතො. සෙයාථාපි හනෙත, රඤ්ඤා පච්චනතිමං නගරං දළහුදුපං² දළහපාකාරතොරණං එකආරං, තත්‍රසස දෙවාරිකො පණධිතො ව්‍යතෙතා මෙධාවී අඤ්ඤානානං නිචාරෙතා ඤානානං පචෙසෙතා, සො තසස නගරසස සමනාං අනුපරියායපථං අනුසකමමානො න පසෙසයා පාකාරසන්ධිං වා පාකාරවිචරං වා අනතමසො බිලාලනිකම්මනමහමපි, තසස ඵචමසස, යෙ කෙවී ඔලාරිකා පාණා ඉමං නගරං පවිසන්ති වා නිකම්මන්ති වා සබ්බෙ තෙ ඉමිනාව ආරොන පවිසන්ති වා නිකම්මන්ති වාති.

එවමෙව ඛො මෙ³ හනෙත, ධම්මනවයො විදිතො: “යෙපි තෙ හනෙත අහෙසුං අතීතමිද්ධානං අරභනෙතා සමමාසමුද්දො. සබ්බෙ තෙ හගවනෙතා පඤ්ඤානිචරණෙ පභාය වෙනසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනො⁴ සත්තබොජ්ඣංඛෙග යථාභූතං භාවෙඤා අනුතරං සමමාසමොධිං අභිසමුද්දොසු. යෙපි තෙ හනෙත. හවිසසන්ති අනාගතමිද්ධානං අරභනෙතා සමමාසමුද්දො සබ්බෙ තෙ හගවනෙතා පඤ්ඤානිචරණෙ පභාය වෙනසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනො⁵ සත්තබොජ්ඣංඛෙග යථාභූතං භාවෙඤා අනුතරං සමමාසමොධිං අභිසමුද්දොසු. හගවාපි හනෙත, එතරභි අරභං සමමා සමුද්දො පඤ්ඤානිචරණෙ පභාය වෙනසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනො සත්තබොජ්ඣංඛෙග යථාභූතං භාවෙඤා අනුතරං සමමාසමොධිං අභිසමුද්දො”ති.

සාධු සාධු සාරිපුත්ත, තසමානිභ ඤාං සාරිපුත්ත, ඉමං ධම්මපරියායං අභිකම්ඤං භාසෙය්‍යාසි⁶, භික්ඛුනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං. යෙසමපි භි සාරිපුත්ත, මොසපුරිසානං හවිසසන්ති තථාගතෙ කඤ්ඤා වා විමති වා තෙසමපිමං ධම්මපරියායං සුඤ්ඤා යා තථාගතෙ⁶ කඤ්ඤා වා විමති වා සා පභීයිසසන්ති ති.

1. න ඛො මෙ තං - සා.
2. දළහුදුපං - මජ්ඣං, දළහඤාලං - සා.
3. ඛො හනෙත - සී 1, 2.
4. සුපට්ඨිතවිනො - මජ්ඣං, සා.
5. භාවෙය්‍යාසි - සී 1.
6. සුඤ්ඤා තථාගතෙ - සී 1, 2.

වහන්ස, අතීතානාගතපච්චසන්න වූ අර්හත් සම්මාසම්බුදුවරුණන් වහන්සේ කෙරෙහි චේතොපරිය ඤාණයෙක් මට නැත. එසේ වුව ද, දහම් අනු ව දන්තා ලදී. වහන්ස, යම්සේ රජකුට දැඩිපවුරු ඇති දැඩිපවුරු තොරන් ඇති එක් දෙරක් ඇති පසල්නුවරෙක් වේ ද; එහි පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ නුවණ ඇති නො අඳුනන්නවුන් වළක්වන අඳුනන්නවුන් ඇතුළු කරන දෙරවුපල්ලෙක් වන්නේ ය. හේ ඒ නුවර භාත්පස පවුර අවට මහ අනුව යන්නේ යටත් පිරිසෙයින් බලලුන් නික්මෙන පමණ වූත් පවුරුයන්ධියක් (=ගඩොළු දෙකක් ඉවත් වූ තැනක්) හෝ පවුරු සිදුරක් (=සුන්දැනක්) හෝ නොදක්නේ ය. ඔහුට මෙසේ සිත් වන්නේ ය. යම්කිසි ඔදරික ප්‍රාණිහු මේ නුවරට පිවිසෙත් නම් හෝ නික්මෙත් නම් හෝ ඒ සියල්ලෝ මේ දෙරින් ම පිවිසෙත් හෝ නික්මෙත් හෝ යි.

වහන්ස, එසෙයින් ම මා විසින් දහම් අනු ව දන්තා ලද්දේ ය. වහන්ස, ඉකුත්කල යම් ඒ අර්හත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ පහළ වූ සේක් ද; ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්තීවරණ පහ කොට සිවුසිවටන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති සේක් සත්බොජ්‍ය තතු සේ වඩා අනුභව වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළ සේක. වහන්ස, මතුකලදු යම් ඒ අර්හත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ පහළවන සේක් නම් ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්තීවරණ පහ කොට සිවුසිවටන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති සේක් සත්බොජ්‍ය තතුසේ වඩා අනුභව සම්මාසම්බෝධිය අවබෝධ කරන සේක. වහන්ස, මෙකල අර්හත් සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරණ පස්තීවරණ පහ කොට සිවුසිවටන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතිසේක් සත්බොජ්‍ය තතුසේ වඩා අනුභව වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළ සේකැ යි..

සාරිපුත්ත, මැනවී, මැනවී, සාරිපුත්ත, එහෙයින් මෙහි ලා තෙපි මේ දහම්නය මහණුනට මෙහෙණනට උච්ඡුනට උච්ඡියනට එක්වත් කියන්නහු. සාරිපුත්ත, යම් භික්ෂුරුණයනට දු තථාගතයන් කෙරෙහි යම් සැකයෙක් හෝ විමතිසේක් හෝ වන්නේ නම් මේ දහම්නය අසා ඔවුන්ගේත් තථාගතයන් කෙරෙහි වූ යම් සැකයෙක් හෝ විමතිසේක් හෝ වේ ද; එය ප්‍රතීණ වන්නේ යි.

3. 2. 3

වුඤ්ඤාතනං

1191. එකං සමයං හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාථ-
 පිණ්ඩිකසස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො
 මගධෙසු උභරති නාළකගාමකේ¹, ආබාධිකො දුක්ඛිනො බාළහගිලානො.
 වුඤ්ඤා ච සමඤ්ඤාසො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තස්ස උපට්ඨාකො හොති.
 අථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො තෙනෙව ආබාධෙන පරිනිබ්බාසී.
 අථ ඛො වුඤ්ඤා සමඤ්ඤාසො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තස්ස පත්තචීවරං
 ආදය යෙන සාවඤ්ඤා ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩිකසා ආරාමො, යෙනායසමා
 ආනඤ්ඤා තෙනුපසඛන්තී. උපසඛන්තීඤ්ඤා ආයඤ්ඤා ආනඤ්ඤා අභිවා-
 දෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීදෙතො ඛො වුඤ්ඤා සමඤ්ඤාසො
 ආයඤ්ඤා ආනඤ්ඤා එතදවොච:

“ආයඤ්ඤා හනෙත, සාරිපුත්තො පරිනිබ්බුතො. ඉදමස්ස පත්ත-
 චීවර”ඤ්ඤා. අඤ්ඤා ඛො ඉදං ආවුසො කථාපාහනං හගවන්තං දස්සනාය.
 ආයාමාවුසො වුඤ්ඤා, යෙන හගවා තෙනුපසඛන්තීස්සාම. උපසඛන්තීඤ්ඤා
 හගවතො එතමඤ්ඤා ආරොචෙස්සාමාති. එවං හනෙත”ති ඛො වුඤ්ඤා
 සමඤ්ඤාසො ආයඤ්ඤා ආනඤ්ඤා පච්චසෙසාසී. අථ ඛො ආයඤ්ඤා
 ච ආනඤ්ඤා වුඤ්ඤා ච සමඤ්ඤාසො යෙන හගවා තෙනුපසඛන්තීස්ස.
 උපසඛන්තීඤ්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදීස්ස. එකමන්තං
 නිසීදෙතො ඛො ආයඤ්ඤා ආනඤ්ඤා හගවන්තං එතදවොච: “අයං
 හනෙත, වුඤ්ඤා සමඤ්ඤාසො එවමාහ. ආයඤ්ඤා හනෙත, සාරිපුත්තො
 පරිනිබ්බුතො, ඉදමස්ස පත්තචීවර”ඤ්ඤා. අපි ච මෙ හනෙත, මධුරක-
 ජානො විය කායො. දිසාපි මෙ න පක්ඛායන්ති. ධම්මොපි මං
 නස්සට්ඨන්ති. ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො පරිනිබ්බුතො”ති සුඤ්ඤාති.

කිනතු ඛො තෙ ආනඤ්ඤා සාරිපුත්තො සීලකඤ්ඤා චා ආදය පරි-
 නිබ්බුතො, සමාධිකඤ්ඤා චා ආදය පරිනිබ්බුතො, පඤ්ඤාකඤ්ඤා චා
 ආදය පරිනිබ්බුතො, විමුක්ඛකඤ්ඤා චා ආදය පරිනිබ්බුතො, විමුක්ඛඤ්ඤා-
 දස්සනකඤ්ඤා චා ආදය පරිනිබ්බුතොති? න ඛො මෙ හනෙත.² ආයඤ්ඤා
 සාරිපුත්තො සීලකඤ්ඤා චා ආදය පරිනිබ්බුතො -පෙ- විමුක්ඛඤ්ඤා-
 දස්සනකඤ්ඤා චා ආදය පරිනිබ්බුතො. අපි ච හනෙත, ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො
 ඔවාදකො අහොසී, වීඤ්ඤාපකො සඤ්ඤාසකො සමාදපකො සමුත්තපකො
 සමපහංසකො අකීලාසු ධම්මදෙසනාය, අනුග්ගාහකො සමුඤ්ඤාචාරීතං. තං
 මයං ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තස්ස ධම්මොපං ධම්මහොගං ධම්මානුග්ගහං
 අනුස්සරාමාති.

1. නාලගාමකෙ - පි 1, 2.
 2. න ඛො මෙ තං හනෙත - පි 1, 2.
 න ච ඛො මෙ හනෙත - මඤ්ඤා.

3. 2. 3

වුඤ්ඤා සූත්‍රය

1191. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත සමීපයෙහි අනෙපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ මගදදනවටෙහි නාළකගමහි හටගත් ආබාධ ඇත්තාහු දුකට පැමිණියාහු දැඩියේ ගිලන් වූවාහු වැඩවෙසෙති. වුඤ්ඤාගරණ තෙමේත් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ට උච්චන් කරන්-
 නේ වේ. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ඒ ආබාධයෙන් ම පිරිනිවියහ. ඉක්බිති වුඤ්ඤා ගරණ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ගේ පාසිවුරු ගෙන සැවැත්තුවර අනෙපිඬුසිටුහුගේ දෙවරම්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් වුඤ්ඤා ගරණ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කී ය.

වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ පිරිනිවියහ. මේ උන්වහන්සේගේ පාසිවුරු යි ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු වස් මේකතාපටුරෙක් ඇත. ඇවත වුඤ්ඤා, යමු. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙන්නෙමු. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ අරුත සැලකෙන්නෙමු යි. වහන්ස, එසේ ය යි වුඤ්ඤාගරණ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට පිළිතුරු දිනි. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝත් වුඤ්ඤාගරණුවෝත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, මේ වුඤ්ඤා ගරණ මෙසේ කියයි: “වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ පිරිනිවියහ. මේ උන්වහන්සේගේ පාසිවුරු” යි. වහන්ස, තව ද ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ පිරිනිවියහ යි අසා මාගේ සිරුර තද වූවාක් මෙනි. දිශාවෝ ද මට පැහැදිලි නො වෙත්. දහම් ද මට නොවැටහේ යි.

ආනන්ද, කීමෙක් ද? සැරියුත් තොපගේ ශීලස්කන්ධය හෝ රුගෙන පිරිනිවියේ ද? සමාධිස්කන්ධය හෝ රුගෙන පිරිනිවියේ ද? ප්‍රඥාස්කන්ධය හෝ රුගෙන පිරිනිවියේ ද? විමුක්තිස්කන්ධය හෝ රුගෙන පිරිනිවියේ ද? විමුක්තිඥානදර්ශනස්කන්ධය හෝ රුගෙන පිරිනිවියේ ද? යි. වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ මාගේ ශීලස්කන්ධය හෝ රුගෙන නො පිරිනිවියහ ... මාගේ විමුක්තිඥාන-
 දර්ශනස්කන්ධය හෝ රුගෙන නො ම පිරිනිවියහ. වහන්ස, එතෙකුදු වුවත් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ අවවාද කරන්නෙක් කරුණු අභවන්නෙක් කරුණු දක්වන්නෙක් සමාදන් කරවන්නෙක් තෙද ගන්වන්නෙක් සතුටු කරවන්නෙක් දම්දෙසුම්හි නො පසුබස්නෙක් සමුම්සරුන්ට අනුග්‍රහ කරන්නෙක් වූහ. අපි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ගේ ඒ ධර්මෝපස ධර්මභොගය ධර්මානුග්‍රහ සිහි කරමු යි.

නනු තං ආනන්ද, මයා පටිගළේච්ච අසනිතං; “සබ්බෙහි පියෙහි චොපෙහි නානාභාවො විනාභාවො අඤ්ඤාථාභාවො, තං කුතෙස්ස ආනන්ද, ලබ්භා යං තං ජාතං භූතං සබ්බිතං පලොකධම්මං තං චත මා පලුජජීති, තෙනං යානං චිජ්ජති, සෙය්‍යථාපි ආනන්ද, මහතො රුක්ඛස්ස නිට්ඨතො සාරවතො සො මහනන්තරො ඛන්ධො සො පලුජ්ජෙය්‍ය, එවම්ච ඛො ආනන්ද, මහතො භික්ඛුසඤ්ඤස්ස නිට්ඨතො සාරවතො සාරිපුත්තො පරි- නිබ්බුතො, තං කුතෙස්ස ආනන්ද, ලබ්භා, යං තං ජාතං භූතං සබ්බිතං පලොකධම්මං තං චත මා පලුජජීති, තෙනං යානං චිජ්ජති. ත.සොතිභානන්ද, අත්තදීපා විහරථ, අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො ධම්මදීපා ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො.

කථඤ්ඤානන්ද, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො. ධම්මදීපො ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො: ඉධානන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ඛො ආනන්ද, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො ධම්මදීපො ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො. යෙහි කෙච්චි ආනන්ද, එතරහි චා මමළ්චයෙ චා අත්තදීපා විහරිස්සන්ති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො ධම්මදීපා ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො. තමතඟ්ගෙ මෙ ඛෙ ආනන්ද, භික්ඛු භවිස්සන්ති යෙ කෙච්චි පිකාකාමා'ති.

3. 2. 4

උකකචෙලසුත්තං

1192. එකං සමයං භගවා චජජීසු විහරති උකකචෙලායං නදියා තීරෙ මහතා භික්ඛුසඤ්ඤන සද්ධිං අචිරපරිනිබ්බුතෙසු සාරිපුත්තමොග්ගලොනෙසු. තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා භික්ඛුසඤ්ඤපරිචුතො අලෙභාකායෙ නිසින්නො භොති අථ ඛො භගවා තුණ්හිභූතං භික්ඛුසඤ්ඤං අනුචිලොකෙත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ඤ්ඤි:

න ඛො මෙතං භනෙත - ඩ . 1, 2, න ච ඛො මෙ භනෙත මජ්ඣං.

ආනන්ද, සියලු ප්‍රියමනාප වස්තුවලින් වෙනස්වනබව වෙන්වන බව අන්අයුරකට පැමිණෙනබව මා විසින් පළමු කොට ම කියන ලද්දේ නො වේ ද? ආනන්ද, ඒ යමක් උපන්නේ ද වූයේ ද හෙතු ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්තේ ද වැනසෙන සැහැවී ඇත්තේ ද; එය එකානා-යෙන් චිතාශ නො වේවා යන ඒ කරුණ මෙහි ලා කොයින් ලැබිය හැකි ද මේ කරුණ නැත්තේ ය. ආනන්ද, යම්යේ පවත්නා හර ඇති මහත්රුකෙක යම් ඉතාමහත් කඳෙක් වේ ද; එය නැසෙන්නේ ය. ආනන්ද, එසෙයින් ම පවත්නා හර ඇති මහත් බික්සහන පිළිබඳ සැරියුත් පිරිනිව්‍යේ ය. ආනන්ද, යමක් උපන්නේ ද වූයේ ද හෙතු-ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්තේ ද වැනසෙන ස්වභාව ඇත්තේ ද; එය එකානා-යෙන් නො නැසේ වා යන ඒ කාරණය මෙහි ලා කොයින් ලැබිය හැකි ද මේ කාරණය නැත්තේ ය. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසෙවු.

ආනන්ද, කෙසේ නම් මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසේ ද යත්; ආනන්ද, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දුඛිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වෙදනාහි... සිත්හි ... දහම්හි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දුඛිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ආනන්ද, මෙසේ මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසේ. ආනන්ද, යම්කිසි භික්ෂු කෙනෙක් දැන් හෝ මාගේ ඇවෑමෙහි හෝ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසෙන්නාහු නම් ආනන්ද, යම්කිසි භික්ෂු කෙනෙක් ශික්ෂාකාමී වන්නාහු නම් ඒ මේ භික්ෂු අග්‍රතම වෙති යි.

3. 2. 4

උක්කවෙල සුත්‍රය

1192. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැරියුක්මුගලන් දෙනම පිරිනිව්‍යී නො බෝකල් ඇති සමයෙහි වැදෑදනවමෙහි උක්කවෙලා නුවර සමීපයෙහි ගඬගා ගංඉවුරෙහි මහත් බික්සහන සමග වැඩවසන සේක. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බික්සහන විසින් පිරිවරන ලද සේක් එලිමහන්හි වැඩහුන් සේක් වෙති. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිහඬ බික්සහන දෙස බලා හික්ෂුන් ඇමතු සේක:

“අපි ඩ ඛවායං¹ භික්ඛවෙ, පරිසා සුඤ්ඤා විය බායති පරිනිබ්බුතෙසු සාරිපුක්ඛමොග්ගලොනෙසු අසුඤ්ඤා මෙ² සා භික්ඛවෙ, පරිසා³ හොති අනපෙබා තස්සං දිසායං හොති, යස්සා දිසායං සාරිපුක්ඛමොග්ගලොනා විහරන්ති. යෙ'පි තෙ භික්ඛවෙ, අහෙසුං අතීතමඤ්ඤානං අරහතොනා සමමාසමුද්ධා, තෙසමපි හගවන්තානං එතපරමං යෙව සාවකයුගං අහොසි, සෙය්‍යරාපි මග්ගං සාරිපුක්ඛමොග්ගලොනා. යෙ'පි තෙ භික්ඛවෙ, හවිස්සන්ති අනාගතමඤ්ඤානං අරහතොනා සමමාසමුද්ධා, තෙසමපි හගවන්තානං එතපරමං යෙව සාවකයුගං හවිස්සති, සෙය්‍යරාපි මග්ගං සාරිපුක්ඛමොග්ගලොනා. අවජරියං භික්ඛවෙ, සාවකානං අබහුතං භික්ඛවෙ, සාවකානං සන්ද්‍රව්‍යමානා ව⁴ සාසනකරා හවිස්සන්ති ඔවාදපතිකරා වතුන්තඤ්ඤා පරිසානං පියා හවිස්සන්ති මනාපා ගරුභාවනීයා ව. අවජරියං භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස, අබහුතං භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස එවරුපෙපි නාම සාවකයුගෙ⁵ පරිනිබ්බුතෙ නන්ති තථාගතස්ස සොකො වා පරිදෙවො වා. තං කුතෙත්ථ භික්ඛවෙ, යං තං ජාතං භූතං සම්බතං පලොකධම්මං, තං වත මා පලුජ්ජිති නෙතං යානං විජ්ජති.

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහතො රුක්ඛස්ස තිට්ඨතො සාරවතො යෙ මහන්තකරා ඛන්ධා තෙ පලුජ්ජෙය්‍යං, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, මහතො භික්ඛුසම්බන්ධස්ස තිට්ඨතො සාරවතො සාරිපුක්ඛමොග්ගලොනා පරිනිබ්බුතා. තං ඤාතෙත්ථ භික්ඛවෙ ලබ්භා, යං තං ජාතං භූතං සම්බතං පලොකධම්මං, තං වත මා පලුජ්ජිති නෙතං යානං විජ්ජති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, අත්තදීපා විහරථ අත්තසරණං අනඤ්ඤසරණං ධම්මදීපා ධම්මසරණං අනඤ්ඤසරණං.

කථඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණං අනඤ්ඤ සරණං ධම්මදීපො ධම්මසරණං අනඤ්ඤසරණං ඉධ භික්ඛවෙ-භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණං අනඤ්ඤසරණං ධම්මදීපො ධම්මසරණං අනඤ්ඤසරණං. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරහි වා මමෙවයෙ වා අත්තදීපා විහරිස්සන්ති අත්තසරණං අනඤ්ඤසරණං, ධම්මදීපා ධම්මසරණං අනඤ්ඤසරණං. තමතග්ගො චෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු හවිස්සන්ති යෙ හි කෙවි සිසංඛාකාමාති.

1. අපි මහායං - මජ්ඣං, අපි ඛො මහායං - ස්‍යා.
 2. අසුඤ්ඤා සා - සී 1, 2, අසුඤ්ඤා මෙ භික්ඛවෙ - මජ්ඣං.
 3. දිසා - සී 1, 2, ස්‍යා.
 4. සන්ද්‍ර ව නාම - මජ්ඣං, ස්‍යා,
 5. සාවකයුගෙපි - සී 1, 2.

මහණෙනි, සැරියුත්මුගලන් දෙනම පිරිනිව් කල්හි මේ මුළු පිරිස ම තිස් වුවාසේ වැටහේ. මහණෙනි, යම් දිගෙක සැරියුත් මුගලන් දෙනම වෙසෙත් නම් මාගේ ඒ පිරිස නො සිස් වේ. ඒ දික්ති පුනපුනා අපේක්ෂාව වේ. මහණෙනි, අතීතකාලයෙහි යම් ඒ අර්භත් සමමාසමිබුදුවරයෝ වූ නම් ඒ භාග්‍යවතුන්ට ද දැන් මට සැරියුත්-මුගලන් දෙනම යම්සේ නම් එබඳු වූ ම සවුසුවලෙක් වී ය. මහණෙනි, අනාගතකාලයෙහි යම් ඒ අර්භත්සමමාසමිබුදුවරයෝ වන්නාහු නම් ඒ භාග්‍යවතුන්ට ද දැන් මට සැරියුත්මුගලන් දෙනම යම්සේ නම් එබඳු වූ ම සවුසුවලෙක් වන්නේ ය. මහණෙනි, සව්චන්තේ අසිරියෙකි. මහණෙනි, සව්චන්තේ පුදුමයෙකි. ශාස්තෘසම වූවෝ ම සස්න කරන්නෝ අව්වාදය අනු ව ක්‍රියා කරන්නෝ වන්නාහ. සිවුපිරිසට ප්‍රිය වූවෝ ද මන වඩන්නෝ ද ගරු කටයුත්තෝ ද වන්නාහ. මහණෙනි, තථාගතයන්ගේ අසිරියෙකි. මහණෙනි, තථාගතයන්ගේ පුදුමයෙකි. මෙබඳු වූ ම ශ්‍රාවකයුත්මයක් පිරිනිව්කල්හි දු තථාගතයන්ට ශොකයෙක් හෝ වැලපීමෙක් හෝ නැති මහණෙනි, ඒ යමක් උපන්නේ ද පහළ වූයේ ද හේතුවෙන් හටගත්තේ ද වැනසීම සම්භාව කොට ඇත්තේ ද; එය ඒකාන්තයෙන් නො වැනසේවා යන මේ කාරණය මෙහි ලා කොසින් ලැබිය හැකි ද, මේ කාරණය නැත්තේ ය.

මහණෙනි, යම්සේ හර ඇති සිටුනා මහන්රුකෙක යම් ඉතා මහත් කඳහු වෙත් නම් ඔහු වැනසෙන්නාහ. මහණෙනි, එසෙයින් ම හර ඇති සිටුනා මහත්බික්සහනගේ සැරියුත්මුගලන්හු පිරිනිව්සහ. මහණෙනි, ඒ යමක් උපන්නේ ද පහළ වූයේ ද හේතුවෙන් හටගත්තේ ද වැනසීම සම්භාව කොට ඇත්තේ ද; එය ඒකාන්තයෙන් නො වැනසේවා යන මේ කාරණය මෙහි ලා කොසින් ලැබිය හැකි ද, මේ කාරණය නැත්තේ ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම පිහිට කොට දහම සරණ කොට අනිකක් පිහිට නො කොට වෙසෙවු.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම පිහිට කොට දහම සරණ කොට අනිකක් පිහිට නො කොට වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ වේදනාහි... සිත්හි... දහමහි දහම අනු ව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, භෙණ මෙසේ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම පිහිට කොට දහම සරණ කොට අනිකක් පිහිට නො කොට වෙසේ. මහණෙනි, යම්කිසි භික්ෂු කෙනෙක් දැන් හෝ මාගේ ඇවෑමෙහි හෝ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම පිහිට කොට දහම සරණ කොට අනිකක් පිහිට නො කොට වසන්නාහු ද, මහණෙනි, යම්කිසි කෙනෙක් ශික්ෂාකාමී වන්නාහු ද, භෙණෙනි, ඒ මේ භික්ෂුහු අග්‍රනම වෙති යි.

3. 2. 5

බාහියසුත්තං

1193. අථ ඛො ආයඤ්ඤා බාහියො¹ යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. -පෙ- එකමනතං නිසිනෙතො ඛො ආයඤ්ඤා බාහියො හගවනතං. එතදවොච: “සාධු මෙ හනෙත හගවා සඬ්ඤ්ඤානන ධම්මං දෙසෙකු යමහං හගවතො ධම්මං සුඤ්ඤා එකො වූපකට්ඨො අපමනෙතො ආනාපී පභිතනෙතො විහරෙය්‍යඝඤ්ඤා”.

තඤ්ඤානිහ නිං බාහිය, ආදිමෙව විසොධෙති කුසලෙසු ධම්මෙසු. කොවාදි කුසලානං ධම්මානං: සීලඤ්ඤා සුචිත්තං, දිට්ඨි ව උජුකා. යතො ඛො තෙ බාහිය, සීලඤ්ඤා සුචිත්තං හවිසසති, දිට්ඨි ව උජුකා. තතො නිං බාහිය, සීලං නිසංඝාය සීලෙ පතිට්ඨාය වන්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙය්‍යාසී. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ නිං බාහිය කායෙ කායානුපසී විහරසී ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අඤ්ඤාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානු-පසී විහරසී ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අඤ්ඤාදෙමනස්සං. යතො ඛො නිං බාහිය, සීලං නිසංඝාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං භාවෙය්‍යාසී තතො කුසුඤ්ඤා බාහිය, යා රතති වා දිට්ඨො වා ආගම්ඤ්ඤා වුද්ධියෙව පාවිකඛිඛා කුසලෙසු ධම්මෙසු, නො පරිභානී”ති.

අථ ඛො ආයඤ්ඤා බාහියො හගවතො භාසිතං අභිනන්දිතො අනුමොදිතො උට්ඨායාසනා හගවනතං අභිවාදෙතො පදකඤ්ඤා කතො පකකාමී. අථ ඛො ආයඤ්ඤා බාහියො එකො වූපකට්ඨො අපමනෙතො ආනාපී පභිතනෙතො විහරනෙතො න විරසෙසව යසකඤ්ඤා කුලපුත්තො සත්වදෙව ආභාරඤ්ඤා අනාගාරියං පබ්බජතී, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරිය-පරියොසානං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සඤ්ඤාකතො උපසමපජ්ජ විහාසී, ඛිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉක්කන්තායාති අභිඤ්ඤාසී. අඤ්ඤාතරො ව පනායඤ්ඤා බාහියො අරහතං අභොසීති.

3. 2. 6

උත්තියසුත්තං

1194. අථ ඛො ආයඤ්ඤා උත්තියො² යෙන හගවා තෙනුපසඛකම් -පෙ- තතො නිං උත්තිය, ගම්ඤ්ඤා මච්චුධෙය්‍යාස්ස පාරහනී -පෙ- අඤ්ඤාතරො ව පනායඤ්ඤා උත්තියො අරහතං අභොසීති.

1. බාහිකො - සී 1, 2.
2. උත්තියකො - සී 1, 2.

3. 2. 5

බාහිය සූත්‍රය

1193. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් බාහිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය. ... එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් බාහිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් දහමක් අසා එකලා වූයෙමි ගණයා කෙරෙන් වෙන් වූයෙමි නොපමා වූයෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි කායචිත්තදෙක්හි අපේක්ෂා රහිතයෙමි වසන්තොමි නම් එබඳු දහමක් මට සැකෙවින් දෙසන සේක්වා යි.

බාහිය එහෙයින් මෙහි ලා තෙපි කුසල්දහමහි මුල ම පිරිසිදු කරවු. කුසල්දහමුන්ගේ මුල කවරේ ද යත්: ඉතා පිරිසිදු වූ සීලයත් ඉතා සෘජු වූ දෘෂ්ටියත් ය. බාහිය, යම් කලෙක නොපගේ ශීලය ඉතා පිරිසිදුත් දෘෂ්ටිය ඉතා සෘජුත් වන්නේ නම් බාහිය, එකල්හි තෙපි සීලය ඇසුරු කොට සීලයෙහි පිහිටා සිටුවීමටත් වඩන්නහු ය. කවර සිටු දෙනෙක් ද යත්: බාහිය, මෙහි තෙපි කයෙහි කස අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. වේදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. බාහිය, යම් කලෙක තෙපි සීලය ඇසුරු කොට සීලයෙහි පිහිටා මේ සිටුවීමටත් මෙසේ වඩන්නහු ද, බාහිය, එකල්හි නොපට යම් රයෙක් හෝ දවාලෙක් හෝ පැමිණෙන්නේ නම්, කුසල්දහමහි වැඩිමෙක් ම කැමැති වියයුතු, පිරිහීමෙක් නො කැමැති වියයුතු යි.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් බාහිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව පිළිගෙන අනුමෝදන් ව හුනාස්නෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට පිටත් ව ගියේ ය. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් බාහිය තෙරණුවෝ එකලා ව ගණයා කෙරෙන් වෙන් ව නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන්නාහු නො බෝකලකින් ම යමක් පිණිස කුලපුත්තු මැනවින් ම ගිහිගෙන් නික් ම සස්තෙහි පැවිදි වෙන් නම් අනුඤ්ඤා වූ මහබ්බසර කෙළවර වූ ඒ අර්භඤ්ඤා දිට්ඨියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වියුහ. ඉපැදි ම ගෙවිණ. බබ්බසර වැස නිමවන ලදී කටයුතු කරන ලදී. මේබැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැන ගත්හ. ආයුෂ්මත් බාහිය තෙරණුවෝ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වූහ යි.

3. 2. 6

උත්තිය සූත්‍රය

1194. එකල්හි ආයුෂ්මත් උත්තිය තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ .. උත්තිය, එකල්හි තෙපි සසර පරතෙරට යන්නහු යි ... ආයුෂ්මත් උත්තිය තෙරණුවෝ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වූහ යි.

3. 2. 7

අරියසුත්තං

1195. චන්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යානිකා තකකරස්ස සමමා දුක්ඛසංඛයාය. කතමෙ චන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපචානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපචානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චන්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යානිකා තකකරස්ස සමමා දුක්ඛසංඛයායාති.

3. 2. 8

බ්‍රහ්මසුත්තං

1196. එකං සමයං භගවා උරුච්චලායං විහරති නජජා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ අජපාලනීග්‍රොධෙ පට්ඨමාභිසම්බුද්ධො. අථ ඛො භගවතො රහොගතස්ස පතිසලලීනස්ස එවං වෙනසො පරිචිතකෙකා උදපාදී: “එකායනො”යං මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිඤ්චානං සමතිකමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං චන්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චන්තාරො: කායෙ වා භික්ඛු කායානුපස්සී විහරෙය්‍ය, ආතාපී සමපචානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකො අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු වා භික්ඛු -පෙ- විනෙත වා භික්ඛු -පෙ- ධම්මෙසු වා භික්ඛු ධම්මානුපස්සී විහරෙය්‍ය ආතාපී සමපචානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එකායනො”යං මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිඤ්චානං සමතිකමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං චන්තාරො සතිපට්ඨානා”ති.

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහමපති භගවතො වෙනසා වෙනො පරිචිතකක- මඤ්ඤාය සෙය්‍යරාපී නාම බලවා පුරිසො සලීඤ්ඤිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සමඤ්ඤෙය්‍ය, එවමෙවං බ්‍රහ්මලොකෙ අනන්තරභිතො භගවතො පුරතො පාතුරහොසි. අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහමපති එකංසං උත්තරාසංඛං කරිත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ඤලිං පණාමෙත්වා භගවන්තං එතදවොච:

3. 2. 7

අරිය සූත්‍රය

1195. මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද ආයඹ වූ නොයඹාණික වූ මේ සිවුසිව්වන්හු ඒ අනු ව පිළිපන්නහු මැනවින් දුක් ගෙවීම පිණිස පමුණුවන්. කවර සතරෙක් ද යත්; මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, ආයඹ වූ නොයඹාණික වූ මේ සිවු-සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ඒ අනු ව පිළිපන්නහු මැනවින් දුක් ගෙවීම පිණිස පමුණුවති යි.

3. 2. 8

බ්‍රහ්ම සූත්‍රය

1196. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බුදු ව පළමු කොට උරුවෙල් දැනව්වෙහි තෙරඤ්ජරාගංඉඩුරෙහි අපපල් තුගරුකමුල වැඩවසන සේක. එකල්හි රහසිගත ව විවෙකයෙන් යුතුව වැඩවෙසෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙබඳු විඤ්චිතර්කයෙක් පහළ විය: යම් මේ සිවුසිව්වන්හු වෙද් ද; සත්ත්වයන්ගේ විඤ්චිතර්කය පිණිස ශෝක-පරිදේවයන් ඉක්මවීම පිණිස දුක්දෙමනස් දුරු කිරීම පිණිස අරිඅට්ඨමහ අවබෝධ කිරීම පිණිස නිවන පසක් කිරීම පිණිස මේ එක ම මහ ය. කවර සතරෙක් ද යත්; මහණ කයෙහි හෝ කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. මහණ වෙදනාහි හෝ ... මහණ සිත්හි හෝ ... මහණ දහමහි හෝ දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. යම් මේ සිවුසිව්වන්හු වෙත් නම් සත්ත්වයන්ගේ විඤ්චිතර්කය පිණිස ශෝක-පරිදේවයන් ඉක්ම වීම පිණිස දුක්දෙමනස් දුරු කිරීම පිණිස අරිඅට්ඨමහ අවබෝධ කිරීම පිණිස නිවන පසක් කිරීම පිණිස මේ එක ම මහ වේ යි.

එකල්හි සහපෙති බ්‍රහ්ම සියසිතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ විඤ්චිතර්කය දැන යම් සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අතක් හෝ දිගු කරන්නේ ද; දිගුකළ අතක් හෝ හකුළුවන්නේ ද එසෙයින් ම බඹලොව අතුරුධන් ව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ විය. ඉක්බිති සහපෙති බ්‍රහ්ම උතුරුසහ එකස් කොට ඇදිලිබැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ'' ය.

“එවිමෙතං භගවා, එවිමෙතං සුගත, එකායනෝ‘යං භනෙත, මනො සත්තානං විසුඤ්ඤියා සොකපරිද්දුවානං සමතිකකමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අඤ්ඤාමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යද්දිං වහ්නාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වහ්නාරො : කායෙ වා භනෙත, භික්ඛු කායානුපසයි චිහරෙය්‍ය, ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු වා භනෙත, භික්ඛු -පෙ-විකෙත වා භනෙත, භික්ඛු -පෙ-ධම්මෙසු වා භනෙත, භික්ඛු ධම්මානුපසයි චිහරෙය්‍ය, ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එකායනෝ‘යං භනෙත, මනො සත්තානං විසුඤ්ඤියා සොකපරිද්දුවානං සමතිකකමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අඤ්ඤාමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යද්දිං¹ වහ්නාරො සතිපට්ඨානා’ති. ඉදමවොව බ්‍රහ්මා සහපෙති, ඉදං වඤ්ඤා අපාපරං එතදවොව :

එකායනං ජාතිබයනාදසයි මනං පජානාති භික්ඛානුකමපි
එතෙන මග්ගෙන අතරිංසු පුබ්බෙ තරිස්සකති යෙ ව තරනති ඔසකති.

3. 2. 9

සෙදකසුත්තං

1197. එකං සමයං භගවා සුඛෙහසු² විහරති සෙදකං නාම සුඛොනං නිගමො. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතයි: භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, වණ්ඩාලවංසිකො වණ්ඩාලවංසං උසසාපෙඤා මෙදකපාලිකං අනෙතවාසිං ආමනෙතයි: “එහි ඤං සමම මෙදකපාලිකෙ, වණ්ඩාලවංසං අභිරුහිඤා මම උපරිකබ්බෙති නිට්ඨාහිති. එවං ආචරියාති ඛො භික්ඛවෙ, මෙදකපාලිකා අනෙතවාසි වණ්ඩාලවංසිකස්ස පටිසුඤ්ඤා වණ්ඩාලවංසං අභිරුහිඤා ආචරියස්ස උපරිකබ්බෙති අට්ඨාසි. අථ ඛො භික්ඛවෙ, වණ්ඩාලවංසිකො මෙදකපාලිකං අනෙතවාසිං එතදවොව: “ඤං සමම මෙදකපාලිකෙ, මමං රකඛ. අහං තචං රකඛිස්සාමි. එවං මයං අඤ්ඤාම අඤ්ඤාගුණා අඤ්ඤාමඤ්ඤා රකඛිතා සිප්පානි වෙව දසෙස්සස්සාම, ලාභෙ ව ලච්ඡාම, සොඤ්ඤානා ව වණ්ඩාලවංසා ඔරොභිස්සාමාති. එවං වුකෙත භික්ඛවෙ, මෙදකපාලිකා අනෙතවාසි වණ්ඩාලවංසිකං එතදවොව: “න ඛො නාමෙතං ආචරිය, එවං භවිස්සති, ඤං ආචරිය, අත්තානං රකඛ, අහං අත්තානං රකඛිස්සාමි. එවං මයං අත්තගුණා අත්තරකඛිතා සිප්පානි වෙව දසෙස්සස්සාම, ලාභඤ්ඤා ලච්ඡාම, සොඤ්ඤානා ව වණ්ඩාලවංසා ඔරොභෙස්සාමා’ති.

1. යද්දිමෙ - සි 1, 2.
2. සුඛෙහසු - සි 1, 2. සුඛොසු - ස්‍යා.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මෙය එසේ ය. සුගතයන් වහන්ස, මෙය එසේ ය. වහන්ස, යම් මේ සිටු සිට්ටන්හු වෙත් නම් සත්ත්වයන්ගේ විසුද්ධියට සෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීමට දුක්දෙමනස් දුරු කිරීමට අරිඤ්චිමහ අවබෝධ කිරීමට නිවන පසක් කිරීමට මේ එක ම මහ ය. කවර සතරෙක් ද යත්: වහන්ස, මහණ කයෙහි හෝ කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, මහණ වෙදනාහි හෝ ... වහන්ස, මහණ සිත්හි හෝ ... වහන්ස, මහණ තෙමේ දහමිහි හෝ දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, යම් මේ සිටුසිට්ටන්හු වෙත් නම් සත්ත්වයන්ගේ විසුද්ධියට සෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීමට දුක්දෙමනස් දුරු කිරීමට ඤායය අවබෝධ කිරීමට නිවන පසක් කිරීමට මේ එක ම මහ වේ යි. සහමපතී බ්‍රහ්ම මෙය කියා: මෙය කියා යළි මතු ද මෙය කී ය:

නිවන දක්නා වූ භික්ෂුකමසා ඇති (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ) එක ම මහ දන්තාසේක. යම් කෙනෙක් චතුරෝසය පෙර තරණය කළාහු ද, මතු තරණය කරන්නාහු ද, දන් තරණය කෙරෙද්දී (ඔහු) මේ මගින් තරණය කළහ. කරන්නාහ. කෙරෙති යි.

3. 2. 9

සේදක සූත්‍රය

1197. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුභ්ම දනව්වෙහි සුභ්මයන්ගේ සේදක නම් නියමගමිහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතුවේ. මහණෙනි, පෙර වණ්ඩාලවංශිකයෙක් සැබොල්හුණගස ඔසොවා “යහළු මෙදකරාලිකාවනි, එවූ තෙපි සැබොල්හුණගසට නැඟී මාගේ කද මතුවෙහි සිටිවූ” යි. මෙදකරාලිකා නම් අතැවැස්සා ඇමතී ය.

මහණෙනි, ඇදුර, එසේ ය යි මෙදකරාලිකා අතවැසි වණ්ඩාල-වංශිකයාට පිළිතුරු දී වණ්ඩාලවංසයට නැඟී ඇදුරාගේ කදමතුවෙහි සිටියේ ය. මහණෙනි, එකල්හි වණ්ඩාලවංසික මෙදකරාලිකා අතවැස්සාට මෙය කී ය: යහළු මෙදකරාලිකාවනි, තෙපි මා රකිවු. මම තෙපි රකින්නෙමි. මෙසේ අපි ඔවුනොවුන් විසින් ගොපනය කරන ලද්දමෝ ඔවුනොවුන් විසින් රක්නා ලද්දමෝ ශිල්ප ද දක්වන්නොමු ලාභ ද ලබන්නොමු. සුවසේ සැබොල්හුණගසින් ද බසින්නොමු” යි. මහණෙනි, එසේ කී කල්හි මෙදකරාලිකා අතවැසි වණ්ඩාලවංසිකයාට මෙය කී ය: ඇදුර, මෙය එසේ නොම වන්නේ ය. ඇදුර, තෙපි තමා රකිවු. මම ද තමා රකින්නෙමි. මෙසේ අපි තමා විසින් ගොපනය කරන ලද්දමෝ තමා විසින් රක්නා ලද්දමෝ ශිල්ප ද දක්වන්නොමු ලාභ ද ලබන්නොමු, වණ්ඩාලවංසයෙන් ද සුවසේ බසින්නොමු” යි.

“සො නත්ත ඤායොති හගවා අවොච: යථා මෙදකථාලිකා අනෙතවාසී ආචරියං අවොච. අත්තානං භික්ඛවෙ, රක්ඛිස්සාමීති සතිපට්ඨානං සෙවිතබ්බං. පරං රක්ඛිස්සාමීති සතිපට්ඨානං සෙවිතබ්බං. අත්තානං භික්ඛවෙ, රක්ඛනෙතා පරං රක්ඛති. පරං රක්ඛනෙතා අත්තානං රක්ඛති. කථංඤා භික්ඛවෙ, අත්තානං රක්ඛනෙතා පරං රක්ඛති, ආසෙවනාය භාවනාය බහුලිකලෙමන. එවං ඛො භික්ඛවෙ, අත්තානං රක්ඛනෙතා පරං රක්ඛති. කථංඤා භික්ඛවෙ, පරං රක්ඛනෙතා අත්තානං රක්ඛති, බන්ධනාය අවිහිංසාය මෙත්තචිත්තතාය අනුද්දයතාය. එවං ඛො භික්ඛවෙ, පරං රක්ඛනෙතා අත්තානං රක්ඛති. “අත්තානං භික්ඛවෙ, රක්ඛිස්සාමී”ති සතිපට්ඨානං සෙවිතබ්බං, පරං රක්ඛිස්සාමීති සතිපට්ඨානං සෙවිතබ්බං, අත්තානං භික්ඛවෙ රක්ඛනෙතා පරං රක්ඛති, පරං රක්ඛනෙතා අත්තානං රක්ඛතිති.”

3. 2. 10

ජනපදකලායාභිසුත්තං

1198 එකං සමයං හගවා සුමොසු විහරති සෙදකං නාම සුමානං නිගමො. තත්ථ ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෙත්ථි: “සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, ජනපදකලායාභි, “ජනපදකලායාභි”ති ඛො භික්ඛවෙ, මහාජනකායො සන්තිපතෙය්‍ය. සා ඛො පනස්ස ජනපදකලායාභි පරමපාසාවතී¹ නවෙච, පරමපාසාවතී භිතො, ජනපදකලායාභි නවචති ගායතීති ඛො භික්ඛවෙ, භියෙය්‍යාසොමත්තාය මහාජනකායො සන්තිපතෙය්‍ය, අථ පුරිසො ආගචෙජ්ජය්‍ය ජීවීතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛපටිකකුලො. තමෙනෙවං² වදෙය්‍යු: අයං තෙ අමොනාපුරිස, සමතිත්තකො තෙලපත්තො අන්තරෙත්³ ඓහාසමයං⁴ අන්තරෙත් ජනපදකලායාභියා පරිභාරෙතබ්බො⁵, පුරිසො වෙකො⁶ උක්ඛිත්තාසිකො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධිත්තං යත්ථෙව නං ථොකමපි ජධෙධස්සති තත්ථෙව තෙ සිරො පාතෙස්සතිති. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, අපි නු සො පුරිසො අමුං තෙලපත්තං අමනසිකරිත්තා බභිද්ධා පමාදං ආභරෙය්‍යාති?” නො භෙතං හන්තං.

උපමා ඛො ම්‍යායං භික්ඛවෙ, කතා අත්තං විඤ්ඤපනාය. අයං ථෙසු අත්තො: “සමතිත්තකො තෙලපත්තොති ඛො භික්ඛවෙ, කායගතාය එතං සතියා අධිච්චනං. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, එවං සික්ඛිතබ්බං කායගතා නො සති භාවිතා හවිස්සති බහුලිකතා යාතීකතා වඤ්ඤාතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරභ්බාති.” එවං භි වො භික්ඛවෙ, සික්ඛිතබ්බතං.

නාලඤ්චගෙහා දුතියො.

තත්ථඤ්ඤා:

මහාපුරිසො ච නාලඤං චුඤ්ඤ වෙලො ච බාහියො
 උත්තියො අරියො බුහමා සෙදකං ජනපදෙන වාති.

1. පරමපාසාවතී - සී, 1, 2.
 2. තමෙනං එවං - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 3. අන්තරෙත්ත ච - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 4. මහාසමජ්ජ - මජ්ඣ, ස්‍යා.

5. පරිභාරිතබ්බො - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 6. ව තෙ - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 7. ආභරෙය්‍යාසි - සී 1, 2.

“මෙදකථාලිකා අතවැසි තෙමේ ඇදුරාට යම්සේ කියේ නම් එය එහි න්‍යායය” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළ සේක. “මහණෙනි, තමා රක්තෙමි” යි සිව්ටන් සෙවියයුතු යි. මෙරමා රක්තෙමි යි සිව්ටන් සෙවියයුතු යි. මහණෙනි, තමා රක්තේ මෙරමා රකියි. මහණෙනි, කෙසේ නම් තමා රක්තේ මෙරමා රකී ද යත්: කමටහන් සෙවුමෙනි, වැඩිමෙනි, බහුල කිරීමෙනි, මෙසේ තමා රක්තේ මෙරමා රකී. මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙරමා රක්තේ තමා රකී ද යත්: ඉවසීමෙනි, කරුණායෙනි, මෙන්සිත් ඇති බැවිනි, මුදු බැවිනි. මහණෙනි, මෙසේ මෙරමා රක්තේ තමා රකියි. මහණෙනි, තමා රක්තෙමි යි සිව්ටන් සෙවියයුතු යි. මෙරමා රක්තෙමි යි සිව්ටන් සෙවියයුතු යි. මහණෙනි, තමා රක්තේ මෙරමා රකීයි. මෙරමා රක්තේ තමා රකී යි.

3. 2. 10

ජනපදකලාණි සූත්‍රය

1198. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුභද්‍රවච්චෙහි සුභමයන්ගේ සෙදක නම් ක්‍රියමිගමිනි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, ජනපදකලාණිය යම්සේ ද; මහණෙනි, ජනපදකලාණිය යයි (ඇසුකෙණෙහි) මහජන සමූහයා රැස්වන්නේ ය. ඒ ජනපදකලාණි නොමෝ නැටුමෙහි ඉතා උතුම් පැවතුම් ඇත්තී ගැයුමෙහි ඉතා උතුම් පැවතුම් ඇත්තී වන්නී ය. මහණෙනි, දනවුකලණ නටයි, ගයයි ඇසු කෙණෙහි බෙහෙවින් ම මහජනසමූහයා රැස්වන්නේ ය. එකල්හි ජීවත්වනු කැමති නො මැරෙනු කැමති සුව කැමති දුක පිළිකුල් කරන පුරුෂයෙක් එන්නේ ය. ඒ මොහුට මෙසේ කියන්නාහු ය: “එම්බල පුරුෂය, මුව්ට සම කොට පිරුණු මේ තෙල් බඳුන මහාසමූහයා අතරෙන් දනවුකලණ අතරෙන් ගෙන යායුතු. ඔසවා ගත් කඩු ඇති පුරුෂයෙක් පසුපස ලුහුබදනේ ය. යම් මැ තැනෙක එයින් සවිලාසකුදු ඉවතලන්නේ නම් එහි ම තාගේ හිස කපා හෙළන්නේ” යි. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඬවු ද? ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ තෙල් බඳුන නො මෙනෙහි කොට බැහැර පමාවට එළඹෙන්නේ ද? වහන්ස, එය නො වේ ම ය.

මහණෙනි, අරුත් දන්වනු පිණිස මා විසින් මේ උපමාවක් කරන ලද. මේ එහි අතී යි: මහණෙනි, “මුව්ට සම කොට පිරුණු තෙල්බඳුනැ” යි කාශියසිහියට මේ නමෙකි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මෙසේ භික්ෂියයුතු යි: අප විසින් කායගතාසනිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී යානයක් මෙන් කරන ලද්දී වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දී දැඩියේ පිහිටුවන ලද්දී පුරුදු කරන ලද්දී මැනවින් අරඹන ලද්දී වන්නී ය” යි. මහණෙනි, තොප විසින් මෙසේ ම භික්ෂිය යුතු යි.

දෙවැනිනාලන්ද වර්ගය යි.

එහි සූත්‍රාන්‍යමාවලිය:

මහාපුරිස, නාලන්ද, වූන්ද, උක්කවෙට්, බාහිය, උක්කිය, අරිය, මුඛම යන සූත්‍ර අට ය. සෙදක ජනපදකලාණි ය යි සූත්‍ර දශයෙකි.

3. සීලධර්මවග්ගො

3. 3. 1

සීලසූතකං

1199. එකං සමයං ආයස්මා ච ආනන්දෙ ආයස්මා ච හඤ්ඤ පාටලිපුත්තෙ විහරති කුක්කුචාරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා හඤ්ඤ සායනභසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙනායස්මා ආනන්දෙ තෙනුපසවතථී. උපසංඛාරිතා ආයස්මතා ආනන්දෙන සද්ධීං සමමොදි-පෙ-ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච: “යානිමානි ආවුසො ආනන්ද, කුසලානි සීලානි වුත්තානි හගචතා, ඉමානි කුසලානි සීලානි කීමඤ්ඤානි වුත්තානි හගචතා”ති. සාධු සාධු ආවුසො හද්ද, හද්දකො-ඛො තෙ ආවුසො හද්ද, උමිඤ්ඤො,¹ හද්දකං පටිභානං, කල්යාණී පරිපුච්ඡා, “එවං හී තං ආවුසො හද්ද, පුච්ඡසී: යානිමානි ආවුසො ආනන්ද කුසලානි සීලානි වුත්තානි හගචතා ඉමානි කුසලානි සීලානි කීමඤ්ඤානි වුත්තානි හගචතා”ති. එවමාවුසොති.

යානිමානි, ආවුසො හද්ද, කුසලානි සීලානි වුත්තානි හගචතා, ඉමානි කුසලානි සීලානි යාවදෙව චතුක්කං සතිපට්ඨානානං භාවනාය වුත්තානි හගචතා. කතමෙසං චතුක්කං: ඉධාවුසො භීක්ඛු කායෙ කායානුපසසී විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣා-දෙමනස්සං. යානිමානි ආවුසො හද්ද, කුසලානි සීලානි වුත්තානි හගචතා, ඉමානි කුසලානි සීලානි යාවදෙව ඉමෙසං චතුක්කං සතිපට්ඨානානං භාවනාය වුත්තානි හගචතාති.

3. 3. 2

ධීතිසූතකං

1200. කුක්කුචාරාමෙ:

කො නු ඛො ආවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධම්මො න විරට්ඨිතිකො භොතී. කොපනා-වුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධම්මො විරට්ඨිතිකො භොතීති? සාධු සාධු ආවුසො හද්ද, හද්දකො

1. උමඤ්ඤා - මජ්ඣං.

3. සිලටයිනි වර්ගය

3. 3. 1

සිල සූත්‍රය

1199. එක්කලෙක ආයුෂමත් ආනන්දතෙරණුවෝ ද ආයුෂමත් හද්දතෙරණුවෝ ද පැළලුප්නුවර කුක්කුටාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂමත් හද්දතෙරණුවෝ සවස්කල විවේකයෙන් නැහි සිටියෝ ආයුෂමත් ආනන්දතෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂමත් ආනන්දතෙරණුවන් සමග සතුටුවූහ... ආයුෂමත් අනද තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් මේ කුසල්සිල් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ද, මේ කුසල්සිල් කුමක් පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දැයි. ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, මැනවි මැනවි: ඇවැත්නි හද්දයෙනි, තොපගේ ප්‍රශ්න විමර්ශනය යහපති. ප්‍රතිභානය යහපති. පරිපුච්ඡාව මැනවි. ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, මෙසේ තෙපි පුඵවුසුහු ද? ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් මේ කුසල්සිල් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද නම් මේ කුසල්සිල් කුමක් පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දැයි. ඇවැත්නි, එසේ යි.

ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, යම් මේ කුසල්සිල් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද නම් මේ කුසල්සිල් සිවුසිවටන් වැඩීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලදී. කවර සතරෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙසස්නෙහි මහණතෙමේ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුම්හි.. සිත්හි... දහම්හි දහම් අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, යම් මේ කුසල්සිල් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද නම් මේ කුසල්සිල් මේ සිවුසිවටන් වැඩීම පිණිස ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දැයි.

3. 3. 2

යිනි සූත්‍රය

1200. කුක්කුටාරාමයෙහි :

ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, යම් භෙයෙකින් තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව්කල්හි සද්ධම්මය වීරසථිතික නො වේ නම් ඊට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, යම් භෙයෙකින් තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සද්ධම්මය වීරසථිතික වේ නම් ඊට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය දැයි? ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, මැනවි, මැනවි. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, තොපගේ ප්‍රශ්න විමර්ශනය යහපති. ප්‍රතිභානය යහපති. පරිපුච්ඡාව මැනවි. ඇවැත්නි,

බො තෙ ආවුසො හද්ද, උමමග්ගො, හද්දකං පච්භානං, කල්‍යාණි-පරිපුච්ඡා, එවං හි කං ආවුසො හද්ද, පුච්ඡයි: “කො නු බො ආවුසො ආනන්ද හෙතු, කො පච්චයො යෙන තථාගතෙ පරි-නිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති, කො පනාවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො විරට්ඨිතිකො හොති”ති. එවමාවුසොති.

චතුත්තං බො ආවුසො, සතිපට්ඨානානං අභාවිතභ්‍යා අබ්‍රහ්මලි-කතභ්‍යා තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති. චතුත්තං ආවුසො සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්‍යා බ්‍රහ්මලිකතභ්‍යා තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො විරට්ඨිතිකො භොති. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසංඝි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ඤ්ඤං. වෙදනාසු-පෙ- විතෙත -පෙ- ධමෙමසු ධමමානුපසංඝි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ඤ්ඤං. ඉමෙසං බො ආවුසො චතුත්තං සතිපට්ඨානානං අභාවිතභ්‍යා අබ්‍රහ්මලිකතභ්‍යා තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති. ඉමෙසං ආවුසො චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්‍යා බ්‍රහ්මලිකතභ්‍යා තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො විරට්ඨිතිකො හොතිති.

3. 3. 3

පරිභානසුත්තං

1201. කුකකුචාරාමෙ :

කො නු බො ආවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන සද්ධමමපරිභානං හොති, කො පනාවුසො¹ ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන සද්ධමමපරිභානං හොතිති? සාධු සාධු ආවුසො හද්ද, හද්දකො බො තෙ ආවුසො හද්ද, උමමග්ගො, හද්දකං පච්භානං, කල්‍යාණි පරිපුච්ඡා එවං හි කං ආවුසො හද්ද, පුච්ඡයි: “කො නු බො ආවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන සද්ධමමපරිභානං හොති, කො පනාවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන සද්ධමමපරිභානං හොතිති. එවමාවුසොති.

චතුත්තං බො ආවුසො, සතිපට්ඨානානං අභාවිතභ්‍යා අබ්‍රහ්මලි-කතභ්‍යා සද්ධමමපරිභානං හොති, චතුත්තං බො ආවුසො සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්‍යා බ්‍රහ්මලිකතභ්‍යා සද්ධමමපරිභානං හොති. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසංඝි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ඤ්ඤං. වෙදනාසු-පෙ- විතෙත -පෙ- ධමෙමසු ධමමානුපසංඝි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ඤ්ඤං. ඉමෙසං බො ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං අභාවිතභ්‍යා අබ්‍රහ්මලිකතභ්‍යා සද්ධමමපරිභානං හොති. ඉමෙසං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්‍යා බ්‍රහ්මලිකතභ්‍යා සද්ධමමපරිභානං හොතිති.

1. කො නු බො ආවුසො - මජ්ඣ, ස්‍යා.

හද්දයෙනි, මෙසේ තෙපි පුළුචුසුහු ද? “ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චීය වීරසීතික නො වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චීය වීරසීතික වේ නම් ඊට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද”යි. ඇවැත්නි, එසේ යි.

ඇවැත්නි, සිවුසිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් සරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චීය වීරසීතික නො වෙයි. ඇවැත්නි, සිවුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චීය වීරසීතික වේ. කවර සතරෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙච්චි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චීය වීරසීතික නො වෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චීය වීරසීතික වේ යි.

3. 3. 3
පරිභාන සුත්‍රය

1201. කුක්කුචාරාමයෙහි :

ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් සදහම් පිරිහීම වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් සදහම් නො පිරිහීම වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? යි. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, මැනව් මැනව්. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, තොපගේ නුවණ සෙවීම යහපති. වැටහීම යහපති. පිළිවිසුම මැනව්. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, තෙපි මෙසේ පුළුචුසුහු ද? “ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් සදහම් පිරිහීම වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද, කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද, ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් සදහම් නො පිරිහීම වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද, කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද” යි. ඇවැත්නි, එසේ යි.

ඇවැත්නි, සිවුසිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් සදහම් පිරිහීම වෙයි. ඇවැත්නි, සිවුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සදහම් නො පිරිහීම වේ. කවර සතරෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි... සිත්හි... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙච්චි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් සදහම් පිරිහීම වේ. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සදහම් නො පිරිහීම වේ යි.

3. 3. 4

සුඤ්චකසුත්තං

1202. සාවඤ්චියං :

විත්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානානං. කතමෙ විත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසී විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසී විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, විත්තාරො සතිපට්ඨානානි.

3. 3. 5

බ්‍රාහ්මණසුත්තං

1203. සාවඤ්චියං :

අථ ටො අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො යෙන භගවා තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්භා භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරාණියං වීඨිසාරෙභා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසිනො ටො සො බ්‍රාහ්මණො භගවනතං එතදවොච: “කො නු ටො හො ගොතම හෙතු කො පච්චයො යෙන තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සඤ්චෙමො න වීරඤ්චිකො හොති, කො පන හො ගොතම, හෙතු කො පච්චයො යෙන තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සඤ්චෙමො වීරඤ්චිකො හොති”ති.

වතුක්ඛං ටො බ්‍රාහ්මණ සතිපට්ඨානානං අභාවිතන්තා අබ්‍රුලී-කතන්තා තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සඤ්චෙමො න වීරඤ්චිකො හොති. වතුක්ඛණ්ඤො ටො බ්‍රාහ්මණ, සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකතන්තා තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සඤ්චෙමො වීරඤ්චිකො හොති. කතමෙසං වතුන්තං: “ඉධ බ්‍රාහ්මණ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසී විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසී විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ටො බ්‍රාහ්මණ, වතුන්තං සතිපට්ඨානානං අභාවිතන්තා අබ්‍රුලීකතන්තා තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සඤ්චෙමො න වීරඤ්චිකො හොති. ඉමෙසණ්ඤො ටො බ්‍රාහ්මණ වතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකතන්තා තථාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සඤ්චෙමො වීරඤ්චිකො හොති”ති. එවං චුතො සො බ්‍රාහ්මණො භගවනතං එතදවොච: “අභිසකන්තං හො ගොතම, අභිසකන්තං හො ගොතම, -පෙ- අජ්ජතග්ගො පාණ්දපෙන සරණං ගත”න්තී.

3. 3. 4

සුද්ධක සූත්‍රය

1202. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මොහු සතර සත්පට්ඨානයෝ යි.

3. 3. 5

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

1203. සැවැත්තුවර:

එකල්හි එක්තරා බමුණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කතා කොට ගිමවා එකත්පස් ව හුන්තෝ ය. එකත්පස් ව හුන් ඒ බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “භවත් ගෞතමයෙනි, යම් භෙයකින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සද්ධම්මය වීරස්ථිතික නො වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? භවත් ගෞතමයෙනි, යම් භෙයකින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සද්ධම්මය වීරස්ථිතික වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? යි.”

බමුණ, සිවු සිවටන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සද්ධම්මය වීරස්ථිතික නො වෙයි. බමුණ සිවු සිවටන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සද්ධම්මය වීරස්ථිතික වේ. කවර සතරෙක් ද යත්: බමුණ, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. බමුණ, මේ සිවු සිවටන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සද්ධම්මය වීරස්ථිතික නො වෙයි. බමුණ, මේ සිවු සිවටන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සද්ධම්මය වීරස්ථිතික වේ යි. මෙසේ වදළ කල්හි ඒ බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළේ ය: “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවී, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවී, ... අද පටන් දිවිහිම කොට සරණ ගිය (මා උවසුවකු කොට දරන සේකවා)” යි.

3. 3. 6

පදෙසසුත්තං

1204. එකං සමයං ආයස්මා ව සාරිපුත්තො ආයස්මා ව මහා මොග්ගලානො ආයස්මා ව අනුරුද්ධො සාකෙතෙ භිඛරන්ති, කණ්ටකී-වනෝ¹. අථ ඛො ආයස්මා ව සාරිපුත්තො ආයස්මා ව මහාමොග්ගලානො සායන්තසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතා යෙනායස්මා අනුරුද්ධො තෙත්ථපසඬකම්භිසු. උපසිඬකම්භා ආයස්මතා අනුරුද්ධෙන සඤ්ඨං සලෙමාදිංසු. සලෙමාදනීයං කරං සාරාණීයං චිතිසාරෙඤ්ච එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීනො ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදවොච: “සෙඛො සෙඛොති² ආවුසො අනුරුද්ධ, වුවචති, කිත්තාවතා නු ඛො ආවුසො සෙඛො භොති”ති.

වතුන්තං ඛො ආවුසො සතිපට්ඨානානං පදෙසං භාවිතත්තා සෙඛො භොති. කතමෙසං වතුන්තං: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසිඬි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා චිත්තය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වේදනාසු -පෙ- චිත්තෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානු-පසිඬි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා චිත්තය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො ආවුසො වතුන්තං සතිපට්ඨානානං පදෙසං භාවිතත්තා සෙඛො භොතිති.

3. 3. 7

සමත්තසුත්තං

1205. කණ්ටකීවනෙ :

අසෙඛො අසෙඛොති ආවුසො අනුරුද්ධ වුවචති, කිත්තාවතා නු ඛො ආවුසො, අසෙඛො භොතිති: වතුන්තං ඛො ආවුසො, සති-පට්ඨානානං සමත්තං භාවිතත්තා අසෙඛො භොති. කතමෙසං වතුන්තං: ඉධාවුසො, භික්ඛු කායෙ කායානුපසිඬි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා චිත්තය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වේදනාසු -පෙ- චිත්තෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසිඬි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා චිත්තය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො ආවුසො, වතුන්තං සතිපට්ඨානානං සමත්තං භාවිතත්තා අසෙඛො භොතිති.

1. කණ්ටකීවනෙ - මජ්ඣං.
 2. සෙඛො සෙඛොති - සා.

3. 3. 6

පදෙස සූත්‍රය

1204. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝත් සාකෙතනුවර සඵපයෙහි කණ්ටකී වනයෙහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝත් සවස්කල විවේකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතා කොට නිමවා එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය වදාළහ: “ඇවැත්නි, අනුරුද්ධයෙනි, සෙබ ය සෙබ ය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, කෙතෙකින් සෙබ වේ ද?” යි.

ඇවැත්නි, සිටු සිව්වන් පිළිබඳ කොටසක් වැඩු බැවින් සෙබ වෙයි. කවර සතරක ද? යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනා ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම් ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් පිළිබඳ කොටසක් වැඩු බැවින් සෙබ වේ යි.

3. 3. 7

සමකත සූත්‍රය

1205. කණ්ටකීවනයෙහි :

ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, අසෙබ ය අසෙබ යයි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, කෙතෙකින් අසෙබ වේ ද යි. ඇවැත්නි, සිටුසිව්වන් මුළුමනින් වැඩු බැවින් අසෙබ වේ. කවර සතරෙක් ද? යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණතෙමේ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනා ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් මුළුමනින් වැඩු බැවින් අසෙබ වේ යි.

3. 3. 8

ලොකසුත්තං

1206. කණ්ඨකීවනෙ :

කතමෙසං ආයස්මා අනුරුද්ධො¹ ධම්මානං භාවිතන්තා බහුලී-
 කතන්තා මහාභීඤ්ඤිතං පනෙතාති? “චතුන්තං ඛො ආචුසො, සතිපට්ඨා-
 නානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මහාභීඤ්ඤිතං පනෙතා. කතමෙසං
 චතුන්තං: ඉධාහං ආචුසො, කායෙ කායානුපස්සී වීහරාමී ආතාපී
 සමපජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභීජ්ඣාදෙමන්තස්සං. වෙදනාසු
 -පෙ- වීනෙ -පෙ- ධම්මෙවසු ධම්මානුපස්සී වීහරාමී ආතාපී සමප-
 ජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභීජ්ඣාදෙමන්තස්සං. ඉමෙසං ඛො
 ආචුසො චතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා
 මහාභීඤ්ඤිතං පනෙතා. ඉමෙසංඤ්ඤි ඛො පනාහං ආචුසො චතුන්තං
 සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා සහස්සං ලොකං
 අභීජානාමී”ති.

3. 3. 9

සිරිවඩ්ඨසුත්තං

1207. එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දෙ රාජගහෙ වීහරති වෙඵවනෙ
 කලන්දකනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සිරිවඩ්ඨො ගහපති
 ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලාග්ගිලානො. අඵ ඛො සිරිවඩ්ඨො
 ගහපති අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමනෙත්ති: “එහි ත්වං අමෙහා පුරිසං,
 යෙනායස්මා ආනන්දෙ තෙනුපසඛිකම, උපසඛිකමීතිං මම වචනෙන
 ආයස්මතො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දා, සිරිවඩ්ඨො භනෙන
 ගහපති ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලාග්ගිලානො, යො ආයස්මතො
 ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දති”ති. එවඤ්ඤි වදෙහි: ¹ සාධු කිර භනෙතා,
 ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන ව සිරිවඩ්ඨස්ස ගහපතිතො නිවෙසනං
 තෙනුපසඛිකමතු අනුකමපං උපාදයා”ති.

1. ආචුසො අනුරුද්ධ - මජ්ඣ. 2.
 2. වදෙසි - සීඉ, සී 2, වදෙසී - සී 1.

3. 3. 8

ලොක සූත්‍රය

1206. කණටකීවනයෙහි:

ආයුෂමත් අනුරුද්ධයෝ කවර දහම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ (මහනුවණැති) බවට පැමිණියෝ දැයි. ඇවැත්නි, සිවුසිවටන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහනුවණැති බවට පැමිණියෙමි යි. කවර සතරෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදුනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වේදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දුනුම ඇතිව සිහි ඇතිව දහමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිවටන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහනුවණැති බවට පැමිණියෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිවටන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම දහසක් ලොව වෙසෙසින් දනිමි යි.

3. 3. 9

සිරිවඩ්ඪ සූත්‍රය

1207. එක්සමයෙක ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවෝ රජගහනුවර සම්පයෙහි කලඤ්ඤකීවාස නම් වෙළඳවනාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි සිරිවඩ්ඪ ගැහැව් හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගීලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි සිරිවඩ්ඪ ගැහැව් එක්තරා පුරුෂයකු ඇමතී ය. එමබල පුරුෂය, එව. තෝ ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹෙව. එළඹ “වහන්ස, සිරිවඩ්ඪ ගැහැව් හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගීලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ආනන්ද ආයුෂමකුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදී” යි මා වදනින් ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදුව, මෙසේත් කියව: වහන්ස, ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවෝ අනුකම්පා පිණිස සිරිවඩ්ඪ ගැහැව්හුගේ නිවෙස වෙත එළඹෙන සේක් නම් මැනැවැ යි.

“එවං හනෙත”ති ඛො සො ජුරියො සිරිවඩ්ඪස්ස ගහපතිස්ස පටිසක්ඛනා යෙනායසමා ආනන්දෙ තෙනුපසඩ්ඪමි. උපසඩ්ඪමීනා ආයසමනනං ආනන්දං අභිවාදෙතො එකමනනං නිසීදි. එකමනනං නිසිනෙතො ඛො සො ජුරියො ආයසමනනං ආනන්දං එතදවොච: “සිරිවඩ්ඪො හනෙත, ගහපති ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලභගීලානො, සො ආයසමනො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දති, එවස්ඤ්ච වදෙති: “සාධු කීර හනෙත, ආයසමා ආනන්දෙ යෙන සිරිවඩ්ඪස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඩ්ඪමකු, අනුකමපං උපාදයා”ති. අධිවාසෙසි ඛො ආයසමා ආනන්දෙ තුණ්භිභාවෙන.

අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙනා පක්ඛවිචරමාදය යෙන සිරිවඩ්ඪස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඩ්ඪමි. උපසඩ්ඪමීනා පඤ්ඤනෙත ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ සිරිවඩ්ඪං ගහපතිං එතදවොච: කච්චි තෙ ගහපති ඛමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි දුක්ඛා වෙදනා පටිකකමන්ති නො අභික්ඛමන්ති, පටිකකමොසානං පඤ්ඤයති නො අභික්ඛමොති? න මෙ හනෙත ඛමනියං, න යාපනියං බාලො මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්ඛමන්ති නො පටිකකමන්ති, අභික්ඛමොසානං පඤ්ඤයති නො පටිකකමොති. තස්මාතිහ තෙ ගහපති, එවං සිකතිතඛංඛං: “කායෙ කායානුපසි විහරිස්සාමි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මොනුසංඝි විහරිස්සාමි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සන්ති” එවං හි තෙ ගහපති, සිකතිතඛන්ති.

යෙ’මෙ හනෙත, හගවතා වක්ඛාරො සතිපට්ඨානා දෙසිතා, සංචිජ්ජන්ති තෙ ධම්මො’ මයි. අහස්ඤ්ච තෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමි. අහං හනෙත, කායෙ කායානුපසි විහරාමි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මොනුපසි විහරාමි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යාති වීමානි හනෙත, හගවතා පඤ්ඤා-රමභාගියානි සංයොජනානි දෙසිතානි, නාහං තෙසං කිස්ඤ්ච අත්තනි අප්පභීතං සමනුපස්සාමිති. ලාභා තෙ ගහපති, සුලඤ්චං තෙ ගහපති, අනාගාමිඵලං තයා ගහපති, බ්‍යාකතන්ති.

1. සංචිජ්ජනෙත රහතධම්මො ටීසී සීඉ, සී 1, 2.

“එසේ ය හිමියනි” යි ඒ පුරිස් සිරිවඩු ගැහැවිහට පිළිතුරු දී ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් ඒ පුරිස් ආයුෂ්මත් අනුතෙරණුවන්ට මෙය සැලකෙළේ ය: වහන්ස, සිරිවඩු ගැහැවි තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ ය. දුකට පැමිණියේ ය. දැඩි සේ ගිලන් වූයේ ය. හෙතෙමේ ආනන්ද ආයුෂ්මතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදියි. මෙසේත් කියයි: “වහන්ස, ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ අනුකම්පා පිණිස සිරිවඩු ගැහැවිහුගේ නිවෙස වෙත එළඹෙන සේක්නම් මැනවැ” යි. ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ නිහඬබැවින් ඉවසූහ.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පොට ව පාසිවුරු ගෙන සිරිවඩු ගැහැවිහුගේ නිවෙස වෙත එළඹියහ. එළඹ පැන වූ අස්නෙහි වැඩහුන්න. වැඩහිඳ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ සිරිවඩු ගැහැවිහට මෙය වදළහ: ගැහැවි, කීම තොපට ඉවසිය හැකි ද? කීම යැපිය හැකි ද? කීම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද? වැඩි නො වෙද් ද? ඔවුන්ගේ අඩු වීම පැනේ ද? වැඩි වීමක් නො පැනේ ද? යි. වහන්ස, මට ඉවසිය නො හැක්ක. යැපිය නො හැකි. මාගේ දැඩි දුක් වෙදනාවෝ වැඩි වෙති. අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩි වීම පැනෙයි, අඩු වීමක් නො පැනේ යි. ගැහැවි, එහෙයින් මෙහි ලා තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු: “කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නෙමි. වෙදනා ... සිත්හි .. දහමිහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නෙමි” යි. ගැහැවි, මෙසේ ම තොප විසින් හික්මිය යුතු යි.

වහන්ස, යම් මේ සිවුසිව්වන්හු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද්දහු ද, ඒ දහමිහු මා කෙරෙහි ඇතියහ. මම ද ඒ දහමිහි මැනවින් දීස්වෙමි. වහන්ස, මම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇත්තෙමි මනාදැනුම් ඇත්තෙමි සිහි ඇත්තෙමි කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම් අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇත්තෙමි මනාදැනුම් ඇත්තෙමි සිහි ඇත්තෙමි දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වහන්ස, යම් මේ පඤ්ච ඔරමනාගියසංයෝජන කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද්දහු නම් ඔවුන්තුරන් ප්‍රභීණ නො වූ කිසිවක් තමා කෙරෙහි මම නො ම දකිමි යි. ගැහැවි, තොපට ලාභයෙකි. ගැහැවි, තොපට මනා ලැබීමෙකි. ගැහැවි, අනාගාමී ඵලය තොප විසින් පවසන ලදී යි.

3. 3. 10

මානදින්නසුත්තං

1208. එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දෙ රාජගහෙ විහරති වෙඵ්වනෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන මානදින්නො ගහපති ආබාධිකො හොති, දුක්ඛිතො බාලාගිලානො. අථ ඛො මානදින්නො ගහපති අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමනෙතසි: -පෙ- ඵ්වරූපාය වාහං භනෙත, දුක්ඛාය වෙදනාය ඵුට්ඨො සමානො කායෙ කායානු-පසසී විහරාමී ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධර්මෙසු ධම්මානු-පසසී විහරාමී ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං යානි වී'මානි භනෙත භගවතා පඤ්ඤාරම්භාගියානි සංයොජනානි දෙසිතානි, නාහං භනෙත තෙසං කීඤ්චී අත්තනි අපභීනං සමනුපසසාමී''ති. ලාභා තෙ ගහපති සුලඤං තෙ ගහපති "අනාගාමීඵලං තයා ගහපති, බ්‍යාකතන්ති."

සීලධර්මිකිවග්ගො තතිසො.

තප්‍රාද්දනං:

සීලං ධීති පරිභානං සුද්ධකං ඩ්‍රාහමිණෙන ව
 පදෙසං සමත්තං ලොකො සිරිවට්ඨො මානදින්නාති.

3. 3. 10

මානදින්න සූත්‍රය

1208. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලන්දකනිවාස නම් වෙළඳවනාරාමයෙහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි මානදින්න ගැහැවි හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගිලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි මානදින්න ගැහැවි එක්තරා පුරුෂයකු ඇමති ය. ... වහන්ස, මම මෙබඳු දුක්වේදනාවකින් පහස්නා ලද්දේම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇත්තෙම මනාදනුම ඇත්තෙම සිහි ඇත්තෙම කාලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වේදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වෙර ඇත්තෙම මනාදනුම ඇත්තෙම සිහි ඇත්තෙම දහමලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වහන්ස, යම් මේ පඤ්ච ඔරමභාගිය සංයෝජන කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලදහු නම් වහන්ස, ඔවුන්ගේ අප්‍රභිණ කිසිවක් තමා කෙරෙහි මම නො ම දක්මි යි. ගැහැවි, තොපට ලාභයෙකි. ගැහැවි, තොපට මනා ලැබීමෙකි. ගැහැවි, තොප විසින් අනගැමි. එලය පවසන ලද යි.

තෙවැනි සීලධර්මවර්ග ධ

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

සීල, ධීනි, පරිභාණ, සුද්ධික, බ්‍රාහ්මණ, පදෙස, සමඤ්ඤ, ලොක සිරිවට්ඨ, මානදින්නසී සූත්‍රානුභව දශයෙකි යි.

4. අනුක්‍රමය

3. 4. 1

අනුක්‍රමය

1209. සාවකය :

අයං කායෙ කායානුපස්සනාති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනුක්‍රම-
 තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි,
 විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. සා ඛො පනායං කායෙ
 කායානුපස්සනා භාවෙනඛො'ති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතාති මෙ
 භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනුක්‍රමතෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං
 උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. අයං
 වෙදනාසු වෙදනානුපස්සනා'ති -පෙ- අයං චිත්තෙ වික්ඛානුපස්සනා'ති
 -පෙ- අයං ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සනා'ති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ
 අනුක්‍රමතෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා
 උදපාදි; විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි, සා ඛො පනායං
 ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සනා භාවෙනඛො'ති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ-
 භාවිතාති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනුක්‍රමතෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං
 උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො
 උදපාදි'ති.

3. 4. 2

විරාගසුතං

1210. වක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා භාවිතා ඛුට්ඨිකතා
 එකනනනිඛිදිය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය
 නිබ්බානාය සංවත්තනාති. කතමෙ වක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු
 කායෙ කායානුපස්සි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා
 ලොකෙ අභිජ්ජාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- වික්ඛෙ -පෙ- ධම්මෙසු
 ධම්මානුපස්සි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ
 අභිජ්ජාදෙමනස්සං. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරො සතිපට්ඨානා
 භාවිතා ඛුට්ඨිකතා එකනනනිඛිදිය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය
 අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනාති.

4. අනනුසංගත චර්යා

3. 4. 1

අනනුසංගත සූත්‍රය

1209. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ කයෙහි කය අනුව දැක්ම ය යි මා විසින් පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. ඵලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ කයෙහි කය අනුව දැක්ම වැඩිය යුතු ය යි මා විසින් ... මහණෙනි, වඩන ලද යි මා විසින් පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැන පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. ඵලිය පහළ විය. මේ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනුව දැක්ම යයි. ... මේ සිත්හි සිත් අනුව දැක්ම යයි ... මහණෙනි, මේ දහමිහි දහම අනුව දැක්ම යයි මා විසින් පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැන පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. ඵලිය පහළ විය. මහණෙනි; ඒ මේ දහමිහි දහම අනුව දැක්ම වැඩිය යුතු යයි මා විසින් ... මහණෙනි, වඩන ලද යි මා විසින් පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැන පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. ඵලිය පහළ වී යයි.

3. 4. 2

විරාග සූත්‍රය

1210. මහණෙනි, මේ සිවුසිව්වන්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඵකාන්ත නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය කෙටුණවාපශමය විශිෂ්ටඥානය වතුසසන්තාවබොධය නිර්වාණය පිණිස පවතින්. කවර සිවුසිව්වන්හු ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමිලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සිවුසිව්වන්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඵකාන්ත නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ක්ලේශවාපශමය විශිෂ්ටඥානය වතුසසන්තාවබොධය නිර්වාණය පිණිස පවතින් යි.

3. 4. 3

වීරඤ්ඤා

1211. යෙසං කෙසඤ්ඤි භික්ඛවෙ, වන්හාරො සතිපට්ඨානා වීරඤ්ඤා වීරඤ්ඤා තෙසං අරියො¹ මග්ගො සමමා දුක්ඛකම්මයගාමී. යෙසං කෙසඤ්ඤි භික්ඛවෙ, වන්හාරො සතිපට්ඨානා ආරඤ්ඤා, ආරඤ්ඤා තෙසං අරියො මග්ගො සමමා දුක්ඛකම්මයගාමී. කතමෙ වන්හාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යෙසං කෙසඤ්ඤි භික්ඛවෙ, ඉමෙ වන්හාරො සතිපට්ඨානා වීරඤ්ඤා, වීරඤ්ඤා තෙසං අරියො මග්ගො සමමා දුක්ඛකම්මයගාමී. යෙසං කෙසඤ්ඤි භික්ඛවෙ, ඉමෙ වන්හාරො සතිපට්ඨානා ආරඤ්ඤා, ආරඤ්ඤා තෙසං අරියො මග්ගො සමමා දුක්ඛකම්මයගාමීති.

3. 4. 4

භාවිතසුක්ඛා

1212. වන්හාරොමෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා භාවිතා ධුට්ඨිකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තහති. කතමෙ වන්හාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා ධුට්ඨිකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තහතිති.

3. 4. 5

සන්තොසුක්ඛා

1213. සන්තො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහරෙයා සමපචානො, අයං වො අමොකං අනුසාසති. කපඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු සන්තො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සන්තො හොති. කපඤ්ඤි භික්ඛවෙ භික්ඛු සමපචානො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුන්තො විදිතා වෙදනා උපපජ්ජති, විදිතා උපට්ඨහති, විදිතා අඛණ්ඨං ගවජ්ජති. විදිතා විතක්ඛා උපපජ්ජති, විදිතා උපට්ඨහති, විදිතා අඛණ්ඨං ගවජ්ජති. විදිතා සඤ්ඤා උපපජ්ජති, විදිතා උපට්ඨහති, විදිතා අඛණ්ඨං ගවජ්ජති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමපචානො හොති සන්තො භික්ඛවෙ භික්ඛු විහරෙයා සමපචානො, අයං වො අමොකං අනුසාසතිති.

1. අරියො අට්ඨකො මග්ගො - ස...

3. 4. 3

විරජ්ජ සූත්‍රය

1211. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන් විසින් සිටුවීවටන්හු වරද්දන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මග වරද්දන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන් විසින් සිටුවීවටන්හු අරඹන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මග අරඹන ලද්දේ ය. කවර සිටුවීවටන්හු ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන් විසින් මෙ සිටුවීවටන්හු වරද්දන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මග වරද්දන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන් විසින් මෙ සිටුවීවටන්හු අරඹන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මග අරඹන ලද්දේ යි.

3. 4. 4

භාවිත සූත්‍රය

1212. මහණෙනි, මේ සතරසතිපට්ඨානයේ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතිත්, කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව .. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සතර සතිපට්ඨානයේ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතිත් යි.

3. 4. 5

සතො සූත්‍රය

1213. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව වෙසෙන්නෝය. මෙය තොපට අපගේ අනුසායනා යි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිහි ඇත්තේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව ... විදුම්හි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිහි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ මනා දැනුම ඇත්තේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහට වෙදනාවෝ දන්නා ලද්දහු උපදිත්. දන්නා ලද්දහු ඵලඹ සිටිත්. දන්නා ලද්දහු වැනසීමට යෙත්. විතර්කයෝ දන්නා ලද්දහු උපදිත්. දන්නා ලද්දහු ඵලඹ සිටිත්. දන්නා ලද්දහු වැනසීමට යෙත්. සංඥාවෝ දන්නා ලද්දහු උපදිත්. දන්නා ලද්දහු ඵලඹ සිටිත්. දන්නා ලද්දහු වැනසීමට යෙත්. මහණෙනි, මෙසේ මහණ මනා දැනුම ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව වෙසෙන්නෝ ය. මේ තොපට අපගේ අනුසායනා යි.

3. 4. 6

අඤ්ඤාසුතතං

1214. වහ්නාරො මෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා, කතමෙ වහ්නාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ධො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො ද්වික්ඛං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාවිකඛං: “දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමීනා”ති.

3. 4. 7

ඡන්දසුතතං

1215. වහ්නාරොමෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා කතමෙ වහ්නාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස කායෙ කායානුපසයිනො විහරතො යො කායඤ්ඤං ඡන්දෙසො පභීයති. ඡන්දස්ස පහානා අමතං සච්ඡිකතං හොති. වෙදනාසු -පෙ- යො වෙදනාසු ඡන්දෙසො පභීයති. ඡන්දස්ස පහානා අමතං සච්ඡිකතං හොති. විනෙත -පෙ- යො විනෙතඤ්ඤං ඡන්දෙසො පභීයති. ඡන්දස්ස පහානා අමතං සච්ඡිකතං හොති. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපසයිනො විහරතො යො ධම්මෙසු ඡන්දෙසො පභීයති, ඡන්දස්ස පහානා අමතං සච්ඡිකතං හොතීති.

3. 4. 8

පරිඤ්ඤාතසුතතං

1216. වහ්නාරොමෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා, කතමෙ වහ්නාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස කායෙ කායානුපසයිනො විහරතො කායො පරිඤ්ඤතො හොති. කායස්ස පරිඤ්ඤතතො අමතං සච්ඡිකතං හොති. වෙදනාසු -පෙ- වෙදනා පරිඤ්ඤතො හොතති. වෙදනානං පරිඤ්ඤතතො අමතං සච්ඡිකතං හොති. විනෙත -පෙ- විනෙතං පරිඤ්ඤතං හොති. විනෙතස්ස පරිඤ්ඤතතො අමතං සච්ඡිකතං හොති. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපසයිනො විහරතො ධම්මො පරිඤ්ඤතො හොතති, ධම්මානං පරිඤ්ඤතතො අමතං සච්ඡිකතං හොතීති.

1. වෙදනාය - සිඉ.
2. වෙදනාය - සිඉ.

3. 4. 6

අඤ්ඤා සූත්‍රය

1214. මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව ... විදුමිති ... සිත්ති ... දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සතර සත්පට්ඨාන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් උගය ඵලයන ගෙන් එක්තරා ඵලයක් කැමති විය යුතු යි. දිවුදුමියෙහි රහත්බව හෝ උපාදනශේෂ ට ඇති කල්හි අනගාමී බව හෝ යි.

3. 4. 7

ජන්ද සූත්‍රය

1215. මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන සතරකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට කයෙහි යම් තෘෂ්ණාජන්දයෙක් වේ නම් එය ප්‍රතීණ වේ. ජන්දය ප්‍රතීණ වීමෙන් නිවන පසක් කරන ලද්දේ වේ. වේදනාහි ... වේදනායෙහි යම් තෘෂ්ණාජන්දයෙක් වේ නම් එය ප්‍රතීණ වේ. ජන්දය ප්‍රතීණ වීමෙන් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ සිත්ති ... සිත්ති යම් තෘෂ්ණාජන්දයෙක් වේ නම් එය ප්‍රතීණ වේ. ජන්දය ප්‍රතීණ වීමෙන් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ. දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට දහමිති යම් තෘෂ්ණාජන්දයෙක් වේ නම් එය ප්‍රතීණ වේ. ජන්දය ප්‍රතීණ වීමෙන් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ යි.

3. 4. 8

පරිඤ්ඤාන සූත්‍රය

1216. මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහු විසින් කය පිරිසිදු දන්තා ලද්දේ වෙයි. කය පිරිසිදු දන් බැවින් නිවන පසක් කරන ලද්දේ වේ. වේදනාහි ... වේදනාව පිරිසිදු දන්තා ලද්දේ වේ. වේදනාව පිරිසිදු දන් බැවින් නිවන පසක් කරන ලද්දේ වේ. සිත්ති ... සිත පිරිසිදු දන්තා ලද්දේ වේ. සිත පිරිසිදු දන් බැවින් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ. දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහු විසින් දහමහු පිරිසිදු දන්තා ලද්දහු වෙති. දහම පිරිසිදු දන් බැවින් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ යි.

3. 4. 9

භාවනාසුත්තං.

1217. චතුත්තං භික්ඛවො, සතිපට්ඨානානං භාවනං දෙසිසසාමී. නං සුඤ්ඤං. කතමා ච භික්ඛවො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවනා: ඉධ භික්ඛවො, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ත්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ත්සං. අයං ඛො භික්ඛවො,¹ චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවනානී.

3. 4. 10

විභවගුණතං.

1218. සතිපට්ඨානඤ්ඤා වො භික්ඛවො, දෙසිසසාමී සතිපට්ඨාන-භාවනඤ්ඤා සතිපට්ඨානභාවනාගාමීනීඤ්ඤා පටිපදං. නං සුඤ්ඤං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවො, සතිපට්ඨානං: ඉධ භික්ඛවො, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ත්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ත්සං. ඉදං වුච්ඡති භික්ඛවො සතිපට්ඨානං.

කතමා ච භික්ඛවො, සතිපට්ඨානභාවනා: ඉධ භික්ඛවො, භික්ඛු සමුදයධම්මානුපසයි කායසමී. විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ත්සං. වයධම්මානුපසයි කායසමී. විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ත්සං. සමුදයවයධම්මානුපසයි කායසමී. විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්ත්සං. සමුදයධම්මානුපසයි වෙදනාසු විහරති -පෙ- වයධම්මානුපසයි වෙදනාසු විහරති -පෙ- සමුදයවය-ධම්මානුපසයි වෙදනාසු විහරති -පෙ- සමුදයධම්මානුපසයි විකතසමී.

1. අයං භික්ඛවො - සී 1, 2.

3. 4. 9

භාවනා සූත්‍රය

1217. මහණෙනි, සිවු සිව්වන් වැඩීම දේශනා කරන්නෙහි. එය අසවු. මහණෙනි, සිවු සිව්වන් වැඩීම කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සිවුසිව්වන් වැඩීම යි.

3. 4. 10

විහසිග සූත්‍රය

1218. මහණෙනි, සතිපට්ඨානයන් සතිපට්ඨාන වැඩීමත් සතිපට්ඨාන වැඩීමට යන පිළිවෙතත් තොපට දේශනා කරන්නෙහි. එය අසවු. මහණෙනි, සතිපට්ඨාන කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සතිපට්ඨාන යයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සතිපට්ඨාන වැඩීම කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි හටගැනුම ස්වභාවය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි වැනසුම සැඟවී පුනපුනා දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි හටගැනුම ස්වභාවය හා වැනසුම ස්වභාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වේදනාවන්හි හටගැනුම ස්වභාවය අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. වේදනාවන්හි වැනසුම ස්වභාවය අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. වේදනාවන්හි හටගැනුම ස්වභාවය හා වැනසුම ස්වභාවය අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ ... සිත්හි

විහරති -පෙ- වයධර්මානුපසයි විත්තසමිං විහරති -පෙ- සමුදයවය-
 ධම්මානුපසයි විත්තසමිං විහරති -පෙ- සමුදයධම්මානුපසයි ධර්මෙසු
 විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනොයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙ-
 මනස්සං. වයධර්මානුපසයි ධම්මෙසු විහරති ආනාපි සමපජානො
 සතිමා විනොයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සමුදයවයධර්මානු-
 පසයි ධර්මෙසු විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනොයා
 ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ සතිපට්ඨානභාවනා.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානභාවනාගාමීනී පටිපදා අයමෙව
 අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො. සෙයාපීදං සමුදාදිට්ඨි -පෙ- සමුදා-
 යමාධි. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානභාවනාගාමීනීපටිපදානි.

අනනුසුතවග්ගො චතුසො.

තමුද්දනං :

අනනුසුතං වීරාගො ච වීරද්ධං භාවිතො සමො
 අඤ්ඤා ච ඡරෙ පරිඤ්ඤාතො භාවනා විභවෙග්ගො චාති.

භටගැනුම් සම්භාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිත්හි වැනසුම් සම්භාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිත්හි භටගැනුම් සම්භාවය හා වැනසුම් සම්භාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව වෙසේ. දහමිහි භටගැනුම් සම්භාවය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි වැනසුම් සම්භාවය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි භටගැනුම් සම්භාවය හා වැනසුම් සම්භාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන වැඩීමය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සත්පට්ඨාන වැඩීමට යන පිළිවෙත කවරේද යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන වැඩීමට යන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

සිවුවැනි අනන්‍යසුභ්‍යවර්ගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

අනන්‍යසුභ්‍ය, වීරාග, වීරඤ්ඤා, භාවිත, සතො, අඤ්ඤා, ඡන්දා, පරිඤ්ඤා, භාවනා යන සුත්‍ර නවය විභවිත සුත්‍රයෙන් දසයෙක් වේ යි.

5. අමතව යොා

3. 5. 1

අමතසුතනං

1219. වතුසු භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතචික්ඛා විහරථ. මා වො අමතං පනාසස. කතමෙසු වතුසු: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසසි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනාසසං. වෙදනාසු -පෙ- විකෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසසි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනාසසං. ඉමෙසු භික්ඛවෙ, වතුසු සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතචික්ඛා විහරථ, මා වො අමතං පනාසසාති.

3. 5. 2

සමුදයසුතනං

1220. සාවඤ්ඤා :

වතුතනං භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ඤා අසුගමඤ්ඤා දෙසිසසාමී. තං සුඤ්ඤාථ. කො ව භික්ඛවෙ, කායසස සමුදයො. ආභාරසමුදයා කායසස සමුදයො¹, ආභාරනිරොධා කායසස අසුගමො. එසසසමුදයා වෙදනානං සමුදයො² එසසනිරොධා වෙදනානං අසුගමො. නාමරූපසමුදයා වික්ඛසස සමුදයො. නාමරූපනිරොධා වික්ඛසස අසුගමො. මනසිකාරසමුදයා ධම්මානං සමුදයො. මනසිකාරනිරොධා ධම්මානං අසුගමොති.

3. 5. 3

මගගසුතනං

1221. එකං සමයං හගවා සාවඤ්ඤා විහරති ජෙතවනෙ අනාථ-සිඤ්ඤිකසස ආරාමෙ, තනු ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොසසි. එකමීදහං භික්ඛවෙ, සමයං උරුවෙලායං විහරාමී, නජ්ජා තොරඤ්ජරාය තීරෙ අජසාලනිශ්‍රොධෙ පඨමාභිසමබ්බෙඤ්ඤා. තාස මඤ්ඤා භික්ඛවෙ, රහො-ගතාසස පතිසලලීනාසස එවං වෙතසො පරිචිතකෙකා උදපාදි:

1. කායසමුදයො - සිඞු.
2. වෙදනාසමුදයො - සිඞු, සි 1.

5. අමත වර්ගය

3. 5. 1

අමත සූත්‍රය

1219. මහණෙනි, සිටු සිට්ටන්හි එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසෙවු. තොපට භීවන නො නැසේවා. කවර සිටු සිට්ටන්හි ද යන: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සිටු සිට්ටන්හි එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසෙවු. තොපට භීවන නො නැසේවා යි.

3. 5. 2

සමුදය සූත්‍රය

1220. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, සිටුසිට්ටන් හි සමුදයන් අකමයන් දේශනා කරන- නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, කයෙහි සමුදය කීමෙක් ද යන: ආහාරසමුදයයෙන් කයෙහි හට ගැනීම වේ, ආහාරනිරෝධයෙන් කයෙහි අස්තඛණ්ඩය වේ. එසස සමුදයයෙන් වෙදනාවන්ගේ හට ගැනීම වේ. එසස නිරෝධයෙන් වෙදනාවන්ගේ අස්තඛණ්ඩය වේ. නාමරූපසමුදයයෙන් සිතේහටගැනීම වේ. නාමරූපනිරෝධයෙන් සිතේ අස්තඛණ්ඩය වේ. මනසිකාරසමුදයයෙන් ධර්මයන්ගේ හටගැනීම වේ. මනසිකාරනිරෝධ- යෙන් ධර්මයන්ගේ අස්තඛණ්ඩය වේ යි.

3. 5. 3

මග්ග සූත්‍රය

1221. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමීපයෙහි අනේසිටු සිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, මම බුදු ව පළමු කොට එක්සමයෙක උරුවෙල්දනවුහි තොරඤ්ඤා ගංඉවුරෙහි අප්පල්කුගරුක මුල්හි වෙසෙමි. මහණෙනි, එකලා වූ විවේකයෙන් යුත් ඒ මට මෙබඳු විතච්ඡාර්කයෙක් පහළ විය:

එකායනොයං¹ මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං² සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය, යදිදං වන්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වන්තාරො: කායෙ ටා භික්ඛු කායානුපසයි විහරෙය්‍ය, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු ටා භික්ඛු වෙදනානුපසයි විහරෙය්‍ය -පෙ- විනෙත ටා භික්ඛු වින්නානුපසයි විහරෙය්‍ය -පෙ- ධම්මෙසු ටා භික්ඛු ධම්මානුපසයි විහරෙය්‍ය ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එකායනොයං මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං වන්තාරො සතිපට්ඨානා''ති.³

අප්ඵ බො භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මා සහමපති මම වෙනසා වෙනො පරිවිතක්කමඤ්ඤාය සෙය්‍යරාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සමමිඤ්ජය්‍ය. එවමෙවං බ්‍රහ්මලොකෙ අනාරභිනො මම පුරතො පාතුරහොසි. අප්ඵබො භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මා සහමපති එකංසං උත්තරාසභං කරිත්වා යෙනාහං තොඤ්ජිං පනාමෙත්වා මං එතදවොච:

එවමෙතං හගවා, එවමෙතං සුගහ, එකායනොයං හනො, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං වන්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වන්තාරො: කායෙ ටා හනෙන, භික්ඛු කායානුපසයි විහරෙය්‍ය ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු ටා හනෙන භික්ඛු වෙදනානුපසයි විහරෙය්‍ය -පෙ- විනෙත ටා හනෙන භික්ඛු වින්නානුපසයි විහරෙය්‍ය -පෙ- ධම්මෙසු ටා හනෙන, භික්ඛු ධම්මානුපසයි විහරෙය්‍ය ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එකායනොයං හනො මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං වන්තාරො සතිපට්ඨානාති. ඉදමවොච. භික්ඛවෙ බ්‍රහ්මා සහමපති ඉදං වත්වා අරාපරං එතදවොච:

එකායනං ජාතිබ්බන්තදසසි⁴
 මග්ගං පජානාති භිතානුකම්බි
 එතෙන මග්ගෙන අතංසු⁵ පුබ්බඛ
 නරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔසන්ති.

1. එකායනොයං - ස්‍යා, මජ්ඣං.
 2. සොකපරිද්දවානං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. සතිපට්ඨානා - ස්‍යා.
 4. බ්‍යඤ්ච දසසි - සී 2.
 5. අතරිංසු - ස්‍යා, තරිංසු, මජ්ඣං.

“යම් මේ සතරසතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් නම් සත්වයන්ගේ විශුද්ධිය පිණිස ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීම පිණිස දුක් දෙමනස් දුරු කිරීම පිණිස අරිඅට්ඨමඟ අවබෝධ කරනු පිණිස නිවන පසක්කිරීම පිණිස මේ එක ම මඟය. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. මහණ විදුමහි හෝ විදුම අනුව දක්නාසුලුව... වෙසෙන්නේ ය. මහණ සිත්හි හෝ සිත් අනුව දක්නාසුලුව වෙසෙන්නේ ය. මහණ දහමහි හෝ දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. යම් මේ සතරසතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් නම් සත්වයන්ගේ විශුද්ධිය පිණිස ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවනු පිණිස දුක් දෙමනස් දුරු කරනු පිණිස අරිඅට්ඨමඟ අවබෝධ කරනු පිණිස නිවන පසක්කරනු පිණිස මේ එක ම මඟ වේ”යි.

මහණෙනි, එකල්හි සහම්පතී බ්‍රහ්මතෙමේ මාගේ විතතපරිවිතරකය සියසිතින් දන යමයේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුලු අතක් හෝ දිගු කරන්නේ ද; දිගු කළ අතක් හෝ හකුලුවන්නේ ද; එසෙයින් ම බබලොව අතුරුදන් ව මා ඉදිරියෙහි පහළ විය. මහණෙනි, ඉක්බිති සහම්පතී බ්‍රහ්ම උතුරුසඟ එකස් කොට මා වෙත එළඹූ ඇදිලි බැඳ මට මෙසේ සැලකෙළේ ය:

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මෙය එසේ ය. සුභතයන් වහන්ස, මෙය එසේ ය. වහන්ස, යම් මේ සතරසතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් නම් සත්වයන්ගේ විශුද්ධියට ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීමට දුක් දෙමනස් දුරු කිරීමට ඤායය අවබෝධ කිරීමට නිවන පසක්කිරීමට මේ එක ම මඟය. කවර සතරෙක් ද යත්: වහන්ස, මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, මහණ විදුමහි හෝ විදුම අනුව දක්නාසුලුව...වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, මහණ සිත්හි හෝ සිත් අනුව දක්නාසුලුව...වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, මහණ දහමහි හෝ දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, යම් මේ සතර සතිපට්ඨානකෙනෙක් වෙත් නම් සත්වයන්ගේ විශුද්ධියට ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීමට දුක් දෙමනස් දුරු කිරීමට ඤායය අවබෝධ කිරීමට නිවන පසක් කිරීමට මේ එක ම මඟ වේ යි. මහණෙනි, සහම්පතී බ්‍රහ්ම තෙමේ මෙය කී ය. මෙය කියා යළි මේ ගය ද කී:

නිවන දක්නාසුලු වූ භික්ෂානුකමසා ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එකායනාමාඪිය (-සිවුසිවටන්) දන්නා සේක. යම් කෙනෙක් (දුන් යම් මහකින්) වතුරොස තරණය කෙරෙත් නම් පෙරන් මේ මහින් තරණය කළහ. (මතුන්) තරණය කරන්නාහ යි.

3. 5. 4

සනොසුත්තං

1222. සනො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චිහරෙයා අයං වො අමහාකං අනුසාසනී. කරුණු භික්ඛවෙ, භික්ඛු සනො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි චිහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා චිනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- චිනෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි චිහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා චිනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු සනො හොති. සනො භික්ඛවෙ භික්ඛු චිහරෙයා, අයං වො අමහාකං අනුසාසනීති.

3. 5. 5

කුසලරාසිසුත්තං

1223. කුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො වන්තාරො සතිපට්ඨානො සම්මාවදමානො වදෙයා. කෙවලො වායං¹ භික්ඛවෙ, කුසලරාසි යද්දං වන්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- චිනෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි චිහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා චිනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. කුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො ඉමෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානො සම්මාවදමානො වදෙයා. කෙවලො හයං භික්ඛවෙ, කුසලරාසි. යද්දං වන්තාරො සතිපට්ඨානාති.

3. 5. 6

පාතිමොකඛසුත්තං

1224. අථ ඛො අඤ්ඤිතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසධකම්. උපසඬකම්ඤා භගවන්තා අභිවාදෙඤා එකමන්තං තිසීදී. එකමන්තං නිසිනෙකා ඛො සො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: "සාධු මෙ භනෙත, භගවා සඬබ්බිනෙත ධම්මං දෙසෙතු, යමහං භගවතො ධම්මං සුඤ්ඤා එකො චූපකට්ඨො අපමනො ආතාපි පභිතන්තො චිහරෙයානතී."

1. කෙවලොභායං - මජ්ඣං, සා.

3. 5. 4

සතො සුත්‍රය

1222. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇති ව වෙසෙන්නේ ය. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනා යි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිහි ඇත්තේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි...සිත්හි...දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇතිව දහමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිහි ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇතිව වෙසෙන්නේ ය. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනා යි.

3. 5. 5

කුසලරායි සුත්‍රය

1223. මහණෙනි, කුසල් රායි යි කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ සතිපට්ඨානසතර කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ සතිපට්ඨාන සතරෙක් වේ නම් මෙය හුදු කුසල් රාසෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව විදුමහි...සිත්හි...දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, කුසල් රායි කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ මේ සතරසතිපට්ඨාන කියන්නේය. මහණෙනි, යම් මේ සතිපට්ඨාන සතරෙක් වේ නම් මෙය හුදු කුසල් රාසෙකි යි.

3. 5. 6

පාතිමොක්ඛ සුත්‍රය

1224. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පස් ව හුන්නේය. එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් දහමක් අසා එකලාව ගණයා කෙරෙත් වෙන් වූයෙමි නො පමාව කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි භීවන පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇතියෙමි වෙසෙන්නෙමි නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ (එබඳු) දහමක් සැකෙවින් මට දේශනා කරනු මැනවි”යි.

තසමානිභ ත්වං භික්ඛු, ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධර්මෙසු. කො ව ආදි කුසලානං ධර්මානං: ඉධ ත්වං භික්ඛු පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරාහි ආචාරගොචරසමපනො අනුමනෙසු වජෙසු භයදසොචි සමාදය සිකඛසි සිකඛාපදෙසු. යතො ඛො ත්වං භික්ඛු පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරිසසසි ආචාරගොචරසමපනො අනුමනෙසු වජෙසු භයදසොචි සමාදය සිකඛසි සිකඛාපදෙසු, තතො ත්වං භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙය්‍යාසි. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ ත්වං භික්ඛු කායෙ කායානුපසසි විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධර්මෙසු ධර්මානුපසසි විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසං. යතො ඛො ත්වං භික්ඛු, සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ ඵවං භාවෙසසසි, තතො තුඤ්ඤා භික්ඛු, යා රක්ඛි වා දිවසො වා ආගමිසසති වුද්ධියෙව පාවිකඛිඛා කුසලෙසු ධර්මෙසු. නො පරිභානීති. අථ ඛො සො භික්ඛු භගවතො භාසිතං -පෙ- අඤ්ඤතරො ව පන සො භික්ඛු අරහතං අහොසීති.

3. 5. 7

දුට්ඨවිකල්පනං

1225. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඛසථි -පෙ- ඵකමනතං නිසිනෙතා ඛො සො භික්ඛු භගවනතං ඵතදචොව: “යාධු මෙ භනෙතා, භගවා සධිනිනෙතන ධර්මං දෙසෙතු, යමභං භගවතො ධර්මං සුඤ්ඤා ඵතො වූපකට්ඨං අසමනො ආතාපි පභිතනො විහරෙය්‍යසති.”

තසමානිභ ත්වං භික්ඛු ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධර්මෙසු. කො ව ආදි කුසලානං ධර්මානං. ඉධ ත්වං භික්ඛු, කායදුට්ඨවිකල්පනං පභාය කායසුට්ඨවිකල්පනං භාවෙසසසි. වච්ඡුච්චවිකල්පනං පභාය වච්ඡුච්චවිකල්පනං භාවෙසසසි. මනොදුට්ඨවිකල්පනං පභාය මනොසුට්ඨවිකල්පනං භාවෙසසසි. යතො ඛො ත්වං භික්ඛු, කායදුට්ඨවිකල්පනං පභාය කායසුට්ඨවිකල්පනං භාවෙසසසි, වච්ඡුච්චවිකල්පනං පභාය වච්ඡුච්චවිකල්පනං භාවෙසසසි, මනොදුට්ඨවිකල්පනං පභාය මනොසුට්ඨවිකල්පනං භාවෙසසසි, තතො ත්වං භික්ඛු, සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙය්‍යාසි. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ ත්වං භික්ඛු කායෙ කායානුපසසි විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධර්මෙසු ධර්මානුපසසි විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසං. යතො ඛො ත්වං භික්ඛු, සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ ඵවං භාවෙසසසි, තතො තුඤ්ඤා භික්ඛු, යා රක්ඛි වා දිවසො වා ආගමිසසති වුද්ධියෙව පාවිකඛිඛා කුසලෙසු ධර්මෙසු නො පරිභානීති. -පෙ- අඤ්ඤතරො ව පන සො භික්ඛු අරහතං අහොසීති.

1. සිකඛසු - මජ්ඣං, සා.

මහණ, එහෙයින් මෙහිලා තෙපි කුසල්දහමිහි මුලම පිරිසිදු කරවු. කුසල්දහමුන්ගේ මුල කිමෙක් ද යත්: මහණ තෙපි මෙහි ප්‍රාති-මොක්ඛසංවරයෙන් සංවෘත ව ආචාරගොවරසමපනාව අණුමාත්‍ර වූ ද වරදෙහි බිය දක්නාසුලු ව වෙසෙවු. සිටපදෙහි සමාදන් ව හික්මෙවු. මහණ, යම්කලෙක තෙපි ප්‍රාතිමොක්ඛසංවරයෙන් සංවෘත ව ආචාරගොවරසමපනාව අණුමාත්‍ර වූ ද වරදෙහි බිය දක්නාසුලු ව වෙසෙන්නහු නම් සිටපදෙහි සමාදන් ව හික්මෙවු නම් මහණ, එකල තෙපි සීලය නිසා සීලයෙහි පිහිටා සිටුසිටවන් වඩන්නහු. කවර සිටුසිටවන් හු ද යත්: මහණ, මෙහි තෙපි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. විදුමිහි...සිත්හි...දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. මහණ, යම් කලෙක තෙපි සීලය නිසා සීලයෙහි පිහිටා මේ සිටු සිටවන් මෙසේ වඩන්නහු නම් මහණ, එකල තොපට යම් රැයෙක් හෝ දවාලෙක් හෝ පැමිණේ ද, කුසල්දහමිහි වැඩීම ම කැමති විය යුතු. පිරිහීම නොකැමති විය යුතු. එකල්හි ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව ... ඒ මහණ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වූහ යි.

3. 5. 7

දුවර්ත සූත්‍රය

1225. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීමේ ය ... එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: "වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් දහමක් අසා එකලා ව ගණයා කෙරෙන් වෙන් වූයෙමි නො පවා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි කාදිවිදෙක්හි නිරපෙක්ඛකයෙමි වෙසෙන්නෙමි නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ (එබඳු) දහමක් සැකෙවින් මට දේශනා කරන සේක් නම් මැනැවි" යි.

මහණ, එසේ නම් තෙපි මෙහිලා කුසල්දහමිහි මුලම පිරිසිදු කරවු. කුසල්දහමුන්ගේ මුල කිමෙක් ද යත්: මහණ මෙහි තෙපි කාය දුශ්චරිතය හැර කායසුවරිතය වඩන්නහු වාග්දුශ්චරිතය හැර වාක්සුවරිතය වඩන්නහු. මනො දුශ්චරිතය හැර මනාසුවරිතය වඩන්නහු. මහණ, තෙපි යම් කලෙක කායදුශ්චරිතය හැර කායසුවරිතය වඩන්නහු නම් වාග්දුශ්චරිතය හැර වාක්සුවරිතය වඩන්නහු නම් මනො දුශ්චරිතය හැර මනාසුවරිතය වඩන්නහු නම් මහණ, එකල්හි තෙපි සීලය නිසා සීලයෙහි පිහිටා සිටුසිටවන් වඩන්නහු. කවර සිටුසිටවන් හු ද යත්: මහණ, මෙහි තෙපි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. විදුමිහි ... සිත්හි .. දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. මහණ, තෙපි යම් කලෙක සීලය නිසා සීලයෙහි පිහිටා මේ සිටුසිටවන් මෙසේ වඩන්නහු ද; මහණ, එකල්හි තොපට යම් රැයෙක් හෝ දවාලෙක් හෝ පැමිණෙන්නේ නම් කුසල්දහමිහි පිරිහීමෙක් නො ව වැඩීමෙක් ම කැමති විය යුතු යි ... ඒ මහණ ද රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් වූහ යි.

3. 5. 8

මිත්තසුත්තං

1226. යෙ භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ, යෙ ච සොතබ්බං මඤ්ඤයාපුං, මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවනාය සමාදපෙතබ්බා, නිවෙසෙතබ්බා, පතිට්ඨාපෙතබ්බා. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යෙ භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ, යෙ ච සොතබ්බං මඤ්ඤයාපුං, මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසං චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවනාය සමාදපෙතබ්බා, නිවෙසෙතබ්බා, පතිට්ඨාපෙතබ්බාති.

3. 5. 9

වෙදනාසුත්තං

1227. තියෙසා ඉමා භික්ඛවෙ වෙදනා, කතමා තියෙසා: සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා, අදුක්ඛම්සුඛා වෙදනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ තියෙසා වෙදනා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තියෙසනං වෙදනානං පරිඤ්ඤය වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තියෙසනං වෙදනානං පරිඤ්ඤය ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බාති.

3. 5. 10

ආසවසුත්තං

1228. තයො'මෙ භික්ඛවෙ ආසවා. කතමෙ තයො: කාමාසවො භවාසවො අච්ඡාසවො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, තයො ආසවා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණත්තං ආසවානං පහානාය වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණත්තං ආසවානං පහානාය ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බාති.

අමතවග්ගො පඤ්චමො.

තත්ත්වද්වයං:

අමතං සමුදයො මග්ගො සතො කුසලරාසී ච,
පාතිමොකඛං දුට්ඨිතං මිත්තො වෙදනා'සවෙනාති.

3. 5. 8

මිත්ත සූත්‍රය

1226. මහණෙනි, මිතුරු වූ හෝ ඇමති (යහළු) වූ හෝ නැ වූ හෝ සහලේ නැ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් යම් කෙනෙක් ඇහුම්කන් දිය යුතු කොට භහනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු සිවුසිවටන් වැඩිමෙහි සමාදන් කරවිය යුතු හ. වැස් විය යුතු හ. පිහිටු විය යුතු හ. කවර සිවුසිවටන් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මිතුරු වූ හෝ ඇමති වූ හෝ සහලේ නැ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දිය යුතු කොට භහනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු මේ සිවුසිවටන් වැඩිමෙහි සමාදන් කරවිය යුතු හ, වැස්විය යුතු හ, පිහිටු විය යුතු හ යි.

3. 5. 9

වේදනා සූත්‍රය

1227. මහණෙනි, මේ වේදනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: සුවවේදනා ය, දුක්වේදනා ය, නොදුක්නොසුවවේදනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන්වේදනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන්වේදනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස සිවුසිවටන් වැඩිය යුතු. කවර සිවුසිවටන්හුද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව ... විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ තුන්වේදනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මේ සිවුසිවටන්හු වැඩිය යුතු හ යි.

3. 5. 10

ආසව සූත්‍රය

1228. මහණෙනි, මේ ආසව තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමාසවය, භවාසවය, අවිද්‍යාසවය යි. මහණෙනි, මේ ආසව තුන යි. මහණෙනි, මේ ආසව තුන පැහීම පිණිස සතිපට්ඨාන සතර වැඩිය යුතු. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ ආසව තුන පැහීම පිණිස මේ සතිපට්ඨාන සතර වැඩිය යුතු යි.

පස්වැනි අමත වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

අමත, සමුදය, මනා, සතො කුසලරාසි, පාතිමොකඛ, දුචරිත, ඒකා, වේදනා, ආසව යි දශසූත්‍රාන්තකෙනෙකි යි.

6. ගඹගාපෙය්‍යාලවග්‍යො

3. 6. 1 - 48

ගඹගාදිසුත්තානි

1229-1276. සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවෙ, ගඹගා නදී පාචීනනිසංඝා පාචීනපොඤ්ඤා පාචීනපඤ්ඤාරා -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති. (ගඹගා-පෙය්‍යාලං සතිපට්ඨානවසෙන විජාරෙතබ්බං)

ගඹගාපෙය්‍යාලවග්‍යො ඡට්ටෙය්‍යා.

කත්‍රඥානං:-

ඡ පාචීනතො නිත්ඤා ඡ ච නිත්ඤා සමුද්දනො,
එතෙ ඥෙ ඤාදස භොතඤ්ච වග්‍යො තෙන පච්චවතීති.

(විවෙකනිසුත්තාදිවසෙන රාගචිත්තයපරියොසානාදිවසෙන අමනො-ගධාදිවසෙන නිබ්බානනිත්තාදිවසෙන ච එකෙකසුමිං චත්තාරො චත්තාරො කඤ්ඤා අට්ඨවත්තාලීසසුත්තනා විජාරෙතබ්බං.)

7. අපපමාදවග්‍යො

3. 7. 1 - 40

කථාගතාදි සුත්තානි

1277-1316. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා ද්විපද වා චතුසද වා ඛහුසද වා -පෙ- ඛහුලීකරොතිති. (අපපමාදවග්‍යො සතිපට්ඨානවසෙන විජාරෙතබ්බං.)

අපපමාදවග්‍යො සත්තමො.

කත්‍රඥානං:

කථාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වස්සිකං,
රාජා චන්දිමසුරියා ච වජෙන දසමං පදඤ්චි.

(අත්‍රාපි එකෙකසුමිං චත්තාරො චත්තාරො කඤ්ඤා චත්තාලීසසුත්තනා විජාරෙතබ්බං.)

6. ගඩුගාපෙය්‍යාල වර්ගය

3. 6. 1 - 48

ගඩුගාදි සූත්‍ර

1229 - 1276. මහභේණි, යමිසේ ගඩුගානදිය පෙරදිගට නැමුණී පෙරදිගට නැමුණු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ගඩුගාපෙය්‍යාලවර්ගය සත්පට්ඨාන වශයෙන් විස්තර කට යුතු)

සවැනි ගඩුගාපෙය්‍යාලවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාචිනනිත්තසූත්‍ර වතුෂ්ඨක සයෙකි. සමුද්දනිත්තසූත්‍ර වතුෂ්ඨක සයෙකි. මේ දෙකොටස දෙළොස් වතුෂ්ඨකයෙක් වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ. (සූත්‍ර මුළුල්ල අටසාලියෙකි).

(විවේක නිසඤ්ඤාදි වශයෙන් ද රාගචිත්තයපරියොසානාදි වශයෙන් ද අමනොගධාදිවශයෙන් ද කිංකානනිත්තාදි වශයෙන් ද එකෙක සතරක් සතරක් කොට අටසාලියේ සූත්‍රාන්තයෝ විතර කට යුතු වෙත්.)

7. අප්පමාද වර්ගය

3. 7. 1 - 40

තපාගතාදි සූත්‍ර

1277 - 1316. මහභේණි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බුහුපා වූ ද යමිතාක් සකයෝ වෙද්ද... බහුල කෙරේ යි.

(අප්පමාදවර්ගය සිව්වන් විසින් විතර කට යුතු)

සත්වැනි අප්පමාදවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තපාගත, පද, කුට, මුල, සාර වසඤ්ඤ, රාජ, චන්දිම, සුරිය, වස යි වතුෂ්ඨක දශයෙකි. මුළුල්ල සාලියෙකි යි.

(මෙහි ද එකෙක සතරක් සතරක් කොට සමසාලියේ සූත්‍රාන්තයෝ විතර කට යුතුහ.)

8. බලකරණීයවග්ගො

3. 8. 1 - 48

බලාදිසුතතානි

1317-1364. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණීයා කම්මනා කසිරනානී -පෙ- බහුලීකරොති.

(බලකරණීයවග්ගො සතිපට්ඨානවසෙන විඤ්ඤාපෙතො.)

බලකරණීයවග්ගො අධ්‍යමො.

තත්‍රඥානා:

බලං බීරඤ්ඤා නාගො ව රුක්ඛං කුමේභන සුකිනං,
ආකාසෙන දො මෙසා නාවා ආගතකුකා නදීති.

(අත්‍ර ව එකසමී වානාරො වානාරො කතා අධ්‍යවනාලීස-
සුතතානා විඤ්ඤාපෙතො.)

9. එසනාවග්ගො

3. 9. 1 - 160

එසනාදිසුතතානි

1365-1524. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තිසෙසා:
නාමෙසනා හවෙසනා බුහුවරියෙසනා. -පෙ- භාවෙතඤ්ඤාති.

(එසනාවග්ගො සතිපට්ඨානවසෙන විඤ්ඤාපෙතො.)

එසනාවග්ගො නවමො.

තත්‍රඥානා:

එසනා වීධා ආසවො හවො දුක්ඛතා ව තිසෙසා,
බලං මලඤ්ඤා නීසො ව වෙදනාතණ්ඤාති වානී.

(වුත්තනසෙන ව තානී අභිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාය පරික්ඛයාය පභා-
නායානී වතුධා විහරනොන ව එකෙකසමී සොළස සොළස කතා
එකසනසට්ඨි සුතතානා විඤ්ඤාපෙතො.)

8. බලකරණය වර්ගය

3. 8. 1 - 48

බලාදී සූත්‍ර

1317 - 1364. මහණෙනි, යම්යෙ යථිකිසි බලකරණයකමාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද ... බහුල කෙරේයි.

(බලකරණයවර්ගය ද සිව්වන් විසින් විතර කට යුතු)

අටවැනි බලකරණයවගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුක්ඛ, කුමභ, සුක, ආකාස, යන වතුෂ්ඨ සත ද මෙසවතුෂ්ඨ දෙක ද නාවා, ආගන්තුග, නදී, වතුෂ්ඨ තුන ද සි මුළුල්ල දෙළොසෙකි. සූත්‍ර අටසාලියෙකි යි.

(මෙහි දු එකෙක සතරක් සතරක් කොට අටසාලිය සූත්‍රාන්තයෝ විතර කට යුතුහ.)

9. එසනා වර්ගය

3. 9. 1 - 160

එසනාදී සූත්‍ර

1365 - 1524. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙ කි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමෙසනා භවේසනා, බ්‍රහ්මචරියේසනා යි ... වැඩිය යුත්තේ යි.

(එසනාවර්ගය ද, සිව්වන් විසින් විතර කට යුතු)

නවවැනි එසනාවගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා විධා ආසව භව දුක්ඛතා බිල මල නීස වෙදනා තණ්හා යි මොඩක දශයෙ කි. සූත්‍ර මුළුල්ල එක්සිය සැටෙකි.

(කියන ලද සිවුනයිත් ද, නැවත මවුන් අභිඤ්ඤ ය පරිඤ්ඤ ය පරික්ඛයාය පභානාය යි සිවුනයිත් ද බෙදන්නහු විසින් එකෙක සොළස සොළස කොට එක්සියසැට සූත්‍රාන්තයෝ විතර කට යුතු හ.)

10. ඔසවගොගා

3. 10. 1-159

ඔසාදිසුතනානි

1625-1683. වතනාරො මෙ භික්ඛවෙ ඔසා. කතමෙ වතනාරො: කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අච්ඡෙජාසො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතනාරො ඔසා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, වතුනතං ඔසානං අභිඤ්ඤාය වතනාරො සතිපට්ඨානා භාවෙනබ්බා. කතමෙ වතනාරො: --පෙ-භාවෙනබ්බාති.

3. 10. 160

උඤ්චිමහාගීයසුතතං

1684. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උඤ්චිමහාගීයානි සංයොජනානි කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උඤ්චිමං අච්ඡා. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුඤ්චිමහාගීයානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනනං උඤ්චිමහාගීයානං සංයොජනානං පභානාය වතනාරො සතිපට්ඨානා භාවෙනබ්බා. කතමෙ වතනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනං . වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනනං උඤ්චිමහාගීයානං සංයොජනානං පභානාය ඉමෙ වතනාරො සතිපට්ඨානා භාවෙනබ්බාති.

(ඔසවගොගා සතිපට්ඨානවසේන විජාරෙතබ්බො.)

ඔසවගොගා දසමො.

තත්‍රාද්දනං:

ඔසො යොගො උපාදනං ගඤ්චං අනුසයෙන ව,
කාමගුණා නිවරණා ධක්ඛා ඔරුඤ්චිමහාගීයාති.

(අත්‍රාපි යථා ඵසතාවගො ඵකසතසඤ්චි සුතනනා විජාරෙතබ්බො.)

සතිපට්ඨානසංයුතතං සමතතං.

තත්‍ර වගගුද්දනං:

අඛපාප්‍රි ව නාලජෙදු සීලධර්මිතානනුසුතා
අමතො ගඤ්චාසමාදු බලකරණියෙසනොසාති.

10. ඔසවර්ගය

3. 10. 1 - 159

ඔසාදි සූත්‍ර

1525 - 1683 මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත් : කාමොස හවොස දිට්ඨොස අච්ඡොස යි. මහණෙනි, මේ ඔස සතර යි. මහණෙනි, මේ වතුරොසයත් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස සිවුසිවටත් වැඩිය යුතු. කවර සතරෙක් ද යත් : ... වැඩිය යුත්තේ යි.

3. 10. 160

උද්ධමභාගිය සූත්‍රය

1684. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගියසංයෝජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත් : රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධව ආවිජා යි. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයෝජන පස යි. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයෝජන පස පැහීම පිණිස සිවුසිවටත් වැඩිය යුතු. කවර සිවුසිවටත්හු ද යත් : මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මුනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගියසංයෝජන පස පැහීම පිණිස මේ සිවුසිවටත්හු වැඩිය යුතුහ යි.

(ඔස වර්ගය ද සිව්වත් විසින් විතර කට යුතු)

දශවැනි ඔසවගි යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යෝග, උපාදන, ගනථ, අනුසය, කාමගුණ, නීවරණ, බන්ධ, ඔරමභාගිය, උද්ධමභාගිය යි ණොධගක දශයෙකි. (සූත්‍ර එක්සියසැටෙකි) යි.

(මෙහි දු එසනාවර්ගයෙහි මෙන් එක්සියසැටසූත්‍රානන්යෝ විතර කට යුතුහ.)

සතිපට්ඨානසංයුක්තය නිමියේ යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

අමබපාලි, නාලන්ද, සීලට්ඨිකි, අනනුස්සුන, අමන, ගඛනාපෙය්‍යාල, අප්පමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔස යි (සතිපට්ඨානසංයුක්තයෙහි වර්ග දශයෙකි යි.)

4. ඉන්ද්‍රියසංයුතනං

1. සුඛකවගෙහා

4. 1. 1

සුඛකසුත්තං

1685. සාවඤ්ඤාං —

පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං විරිධිත්‍රියං සතිත්‍රියං සමාධිත්‍රියං පඤ්ඤිත්‍රියං, ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියානීති.

4. 1. 2

සොතසුත්තං

1686. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං විරිධිත්‍රියං සතිත්‍රියං සමාධිත්‍රියං පඤ්ඤිත්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං¹ අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං පජානාති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපනෙතා අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධි-පරායණොති.

4. 1. 3

දුතිය සොතසුත්තං

1687. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ. ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අස්මගමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං පජානාති අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපනෙතා අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධි-පරායණොති.

4. 1. 4

අරහන්තසුත්තං

1688. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං. යතො ච ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු² ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං විදිතො අනුපාද වීම්බනො භොති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං ඛිණ්ණසම්මො වුසිතවා කතකරණියො ඔභිතභාරො අනුපත්තසද්ධො පටිකම්මභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤවීම්බනොති.

1. සුඛක - මජ්ඣ., සා.
2. ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අස්මගමඤ්ඤා - සා.
3. යතො ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවකො - මජ්ඣ.,

4. ඉන්ද්‍රිය සංයුත්තය

1. සුද්ධකච්චර්ගය

4. 1. 1

සුද්ධක සූත්‍රය

1685. සැවැත්තුවර—

මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි, කච්චර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තද්‍රිය විරිධිත්තද්‍රිය සතිත්තද්‍රිය සමාධිත්තද්‍රිය පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, මේ පස ඉන්ද්‍රියෝ යි.

4. 1. 2

සොත සූත්‍රය

1686. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කච්චර පසෙක් ද යත්; සද්ධිත්තද්‍රිය විරිධිත්තද්‍රිය සතිත්තද්‍රිය සමාධිත්තද්‍රිය පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම්කලෙක අරීසවු මේ පසිඳුරන්ගේ රස විඳගැන්මත් දෙසත් නික්ම යෑමත් තතුසේ දැනී ද; මහණෙනි, මේ අරීසවු නිරැහි නොහෙනසුලු නියත වූ සමෛධිය පිහිට කොට ඇති සෝතාපන්න යි කියනු ලැබේ යි.

4. 1. 3

දුතිය සොත සූත්‍රය

1687. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කච්චර පසෙක් ද යත්; සද්ධිත්තද්‍රිය ... පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම්කලෙක අරීසවු මේ පසිඳුරන්ගේ හටගැන්මත් වැනසුමත් රස විඳගැන්මත් දෙසත් නික්ම යෑමත් තතුසේ දැනී ද; මහණෙනි, මේ අරීසවු නිරැහි නොහෙනසුලු නියත වූ සමෛධිය පිහිට කොට ඇති සෝතා-පන්න යි කියනු ලැබේ යි.

4. 1. 4

අරහන්ත සූත්‍රය

1688. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කච්චර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තද්‍රිය ... පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම්කලෙක මහණ, මේ පසිඳුරන්ගේ ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිසසරණයත් තතුසේ දැන උපාදන රහිත ව මිදුණේ වේ ද; මහණෙනි, මේ මහණ ඤායවු ආසුට ඇති වැස නිම වූ බලසර ඇති කළ කටසුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත්බැව ඇති ඤාය වූ හවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු රහතැ යි කියනු ලැබේ යි.

4. 1. 5

දුතිය අරභනසුත්තං

1689. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච : සඤ්චන්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤින්ද්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමෙසං පඤ්චනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤි අත්ථගමඤ්ඤි අසසාදඤ්ඤි ආදීනවඤ්ඤි නිසසරණඤ්ඤි යථාභූතං විදිතො අනුපාද විමුක්ඛො භොති. අයං වුවවති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරභං ඛිණාසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔභිතභාරො අනුපතනසද්දෙවො පරිකඛිණභවසංයොජනො සමදදඤ්ඤසුවිමුක්ඛොති.

4. 1. 6

සමණසුත්තං

1690. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච : සඤ්චන්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤින්ද්‍රියං. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙසං පඤ්චනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤි අත්ථගමඤ්ඤි අසසාදඤ්ඤි ආදීනවඤ්ඤි නිසසරණඤ්ඤි යථාභූතං නපජානනති, න මෙනෙ භික්ඛවෙ සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සමණෙසු වා සමණසමමනා බ්‍රාහ්මණෙසු වා බ්‍රාහ්මණසමමනා. න ච පන තෙ¹ ආයසමනෙතො සාමඤ්ඤිත්ථං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤිත්ථං වා දිට්ඨෙට්ඨමෙම සයං අභිඤ්ඤසච්ඡකතො උපසමපජ්ජ විහරන්ති.

යෙ ච ඛො කෙවි² භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙසං පඤ්චනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤි අත්ථගමඤ්ඤි අසසාදඤ්ඤි ආදීනවඤ්ඤි නිසසරණඤ්ඤි යථාභූතං පජානනති, තෙ ඛො, මෙ භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සමණෙසු වා³ සමණසමමනා බ්‍රාහ්මණෙසු වා⁴ බ්‍රාහ්මණසමමනා. තෙ ච පතායසමනෙතො සාමඤ්ඤිත්ථං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤිත්ථං වා දිට්ඨෙට්ඨමෙම සයං අභිඤ්ඤසච්ඡකතො උපසමපජ්ජ විහරන්ති.

4. 1. 7

දුතිය සමණසුත්තං

1691. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සඤ්චන්ද්‍රියං නපජානනති. සඤ්චන්ද්‍රියසමුදයං නපජානනති, සඤ්චන්ද්‍රියනිරොධං නපජානනති, සඤ්චන්ද්‍රියනිරොධගාමිනීපච්චදං නපජානනති. විරිසින්ද්‍රියං නපජානනති -පෙ- සතින්ද්‍රියං නපජානනති -පෙ- සමාධින්ද්‍රියං නපජානනති -පෙ- පඤ්ඤින්ද්‍රියං නපජානනති, පඤ්ඤින්ද්‍රියසමුදයං නපජානනති, පඤ්ඤින්ද්‍රියනිරොධං නපජානනති, පඤ්ඤින්ද්‍රියනිරොධගාමිනීපච්චදං නපජානනති. නමෙනෙ භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සමණෙසු වා සමණසමමනා බ්‍රාහ්මණෙසු වා බ්‍රාහ්මණසමමනා. න ච පන තෙ ආයසමනෙතො සාමඤ්ඤිත්ථං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤිත්ථං වා දිට්ඨෙට්ඨමෙම සයං අභිඤ්ඤසච්ඡකතො උපසමපජ්ජ විහරන්ති

1. පතෙතෙ - මජ්ඣං, සෘා
2. තෙ සෘා
3. සමණෙසු වෙව - සිමු, සි 1, 2
4. බ්‍රාහ්මණෙසු ව - සිමු, සි 1, 2

4. 1. 5

දුතිය අරහන්ත සූත්‍රය

1689. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්තඛගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිශ්ශරණයන් තතුසේ දැන උපාදාන රහිත ව මිදුණේ වේද; මහණෙනි, මේ මහණ ඝය වූ ආසුච ඇති වැය නිම වූ බබසර ඇති කළ සිවුමහ කිය ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි සාරී ඇති ඝය වූ හවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු රහතැ යි කියනු ලැබේ යි.

4. 1. 6

සමණ සූත්‍රය

1690. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්තඛගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිශ්ශරණයන් තතුසේ නොදනින් ද; මහණෙනි, ඒ මේ මහණහු හෝ බමුණුහු හෝ මහණුන් කෙරෙහි හෝ මහණහ යි සමූහ නො වෙති. බමුණන් කෙරෙහි හෝ බමුණහ යි සමූහ නො වෙති. ඒ ආයුෂ්මත් හු මහණබවෙහි අරුත හෝ බමුණු බවෙහි අරුත හෝ දිට්ඨමයෙහි තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ නො ද වෙසෙත්.

මහණෙනි, යම්කිසි මහණකෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්තඛගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිශ්ශරණයන් තතුසේ දනිද්ද; මහණෙනි, ඒ මේ මහණෝ හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහින් මහණහ යි සමූහතහ. බමුණන් කෙරෙහින් බමුණහ යි සමූහතහ. ඒ ඇවැත්හු ද (මාර්ගඵල සඛිඛාත) ශ්‍රාමණාර්ථය බ්‍රහ්මණාර්ථය දිට්ඨමයෙහි තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 1. 7

දුතිය සමණ සූත්‍රය

1691. මහණෙනි, යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ සද්ධිත්තිය නො දනින් ද, සද්ධිත්තිය සමුදය නො දනින්ද, සද්ධිත්තිය නිරෝධය නො දනින්ද, සද්ධිත්තිය නිරෝධගාමිනිපටිපදාව නො දනින්ද, විරිසිත්තිය නොදනින්ද, ... සතීන්ද්‍රිය නො දනින්ද, ... සමාධිත්තිය නො දනින්ද, ... පඤ්ඤිත්තිය නො දනින්ද, පඤ්ඤිත්තිය සමුදය නො දනින් ද, පඤ්ඤිත්තිය නිරෝධය නො දනින්ද, පඤ්ඤිත්තිය නිරෝධගාමිනිපටිපදාව නො දනින් ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණෝ හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහි හෝ මහණ යයි සමූහ නො වෙත්. බමුණන් කෙරෙහි හෝ බමුණු යයි සමූහ නො වෙත්. ඒ ඇවැත්හු ශ්‍රාමණාර්ථය හෝ බ්‍රහ්මණාර්ථය හෝ දිට්ඨමයෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ නො ද වෙසෙත්.

යෙ ව ඛො කෙවි භික්ඛවෙ; සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සඤ්ඤිතස්ස පජානන්ති, සඤ්ඤිතස්සමුදයං පජානන්ති, සඤ්ඤිතස්සතිරොධං පජානන්ති සඤ්ඤිතස්සතිරොධගාමිනිපටිපදං පජානන්ති, විරිසිතස්සං පජානන්ති -පෙ- සතිතස්සං පජානන්ති -පෙ- සමාධිතස්සං පජානන්ති -පෙ- පඤ්ඤිතස්සං පජානන්ති, පඤ්ඤිතස්සමුදයං පජානන්ති, පඤ්ඤිතස්සතිරොධං පජානන්ති, පඤ්ඤිතස්සතිරොධගාමිනිපටිපදං පජානන්ති; තෙ භො'මෙ භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණෙසු වෙව¹ සමණසංඝො නා බ්‍රාහ්මණෙසු ව² බ්‍රාහ්මණසමිතා. තෙ ව පනායසමනොනා සාමඤ්ඤිතස්සං බ්‍රහ්මඤ්ඤිතස්සං දිට්ඨවධමෙම සයං අභිඤ්ඤසංඝිකත්වා උපසමපජු විහරන්තිති.

4. 1. 8

දට්ඨබ්බසුත්තං

1692. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ; ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිතස්සං -පෙ- පඤ්ඤිතස්සං. කතං ව භික්ඛවෙ, සද්ධිතස්සං දට්ඨබ්බං: වතුසු සොතාපක්ඛංගොසු.³ එතං සද්ධිතස්සං දට්ඨබ්බං. කතං ව භික්ඛවෙ, විරිසිතස්සං දට්ඨබ්බං: වතුසු සංඝො පට්ඨානොසු. එතං විරිසිතස්සං දට්ඨබ්බං. කතං ව භික්ඛවෙ, සතිතස්සං දට්ඨබ්බං: වතුසු සතිපට්ඨානොසු. එතං සතිතස්සං දට්ඨබ්බං. කතං ව භික්ඛවෙ, සමාධිතස්සං දට්ඨබ්බං: වතුසු ඤානොසු. එතං සමාධිතස්සං දට්ඨබ්බං. කතං ව භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිතස්සං දට්ඨබ්බං: වතුසු අරියසංඝොසු. එතං පඤ්ඤිතස්සං දට්ඨබ්බං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චිතස්සංයානිති.

4. 1. 9

විභංගසුත්තං

1693. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිතස්සං -පෙ- පඤ්ඤිතස්සං. කතමඤ්ඤිතස්සං භික්ඛවෙ, සද්ධිතස්සං, ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සද්ධො භොති, සද්දහති තථාගතඤ්ඤිතො බොධිං: “ඉතිපි සො භගවා අරහං සමාසමුද්ධො විජජාවරණසමපනොනා සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී⁴ සත්වා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ඉදං වුට්ඨති භික්ඛවෙ, සද්ධිතස්සං.

කතමඤ්ඤිතස්සං විරිසිතස්සං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ආරඤ්චිරියො විහරති, අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදය⁵ ථාමවා දළහපරකකමො අනිකම්හන්ධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු. ඉදං වුට්ඨති භික්ඛවෙ, විරිසිතස්සං.

1. සමණෙසු වා - සීඉ, සී 1, 2
 2. බ්‍රාහ්මණෙසු වා - සීඉ, සී 1, 2
 3. සොතාපක්ඛංගොසු - මජ්ඣං, සඤා
 4. සාරථී - මජ්ඣං, සඤා
 5. උපසාදය - සී 1, 2

මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ සද්ධිත්තිය දනිත් ද, සද්ධිත්තිය සමුදය දනිත් ද, සද්ධිත්තිය නිරෝධය දනිත් ද, සද්ධිත්තිය නිරෝධගාමිනීපටිපදාව දනිත් ද, විරිදිත්තිය දනිත් ද ... සතිත්තිය දනිත් ද ... සමාධිත්තිය දනිත් ද ... පඤ්ඤිත්තිය දනිත් ද. පඤ්ඤිත්තිය සමුදය දනිත් ද, පඤ්ඤිත්තිය නිරෝධය දනිත් ද, පඤ්ඤිත්තිය නිරෝධගාමිනී පටිපදාව දනිත් ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණෝ හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහිත් මහණ යයි සම්මත හ. බමුණන් කෙරෙහිත් බමුණු යයි සම්මත හ. ඒ ඇවැත්හු ද ශ්‍රාමණ්‍යාරථය ද, බ්‍රහ්මණ්‍යාරථය ද, දිවුදුමියෙහි ම වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 1. 8

දට්ඨබ්බ සූත්‍රය

1692. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත් : සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, සද්ධිත්තිය කොහි ලා දන යුතු ද යත්; සිවුසොවත්අභග්ගිය. මෙහි ලා සද්ධිත්තිය දන යුතු. මහණෙනි, විරිදිත්තිය කොහි ලා දන යුතු ද යත්; සිවුසම්පදහන්ති ය. මෙහි ලා විරිදිත්තිය දන යුතු. මහණෙනි, සතිත්තිය කොහි ලා දන යුතු ද යත්; සිවුසිවටන් හි ය. මෙහි ලා සතිත්තිය දන යුතු. මහණෙනි, සමාධිත්තිය කොහි ලා දන යුතු ද යත්; සිවුදුහැන් හි ය. මෙහි ලා සමාධිත්තිය දන යුතු. මහණෙනි, පඤ්ඤිත්තිය කොහි ලා දන යුතු ද යත්; සිවුඅරිසස් හි ය. මෙහි ලා පඤ්ඤිත්තිය දන යුතු. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි.

4. 1. 9

විහධග සූත්‍රය

1693. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත් : සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, සද්ධිත්තිය කවරේ ද යත් : මහණෙනි, මෙහි අරිසවු සැදහැ ඇත්තේ වේ, “ඒ භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු අර්හත් හ. සමොසම්බුද්ධි හ. විජ්ජාවරණ සම්පන්න හ. සුගත් හ. ලොකවිදු හ. අනුකරපුරිසදම්මසාරථි හ. දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධි හ. හගවත්හ” යි තරාගතයන් වහන්සේගේ බුද්ධව හදහ යි. මහණෙනි, මේ සද්ධිත්තියයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, විරිදිත්තිය කවරේ ද යත් : මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-අකුසල්දහම් පැහීම පිණිස කුසල්දහම් රැස්කිරීම පිණිස පිරිපුන් වැර ඇත්තේ කුසල්දහම්හි තීර වැර ඇත්තේ දැඩි පැරකුම් ඇත්තේ නො බහා තැබූ බුර ඇත්තේ වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ විරිදිත්තිය යි කියනු ලැබේ.

කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සත්තදියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සතිමා හොති පරමෙන සතිනෙපකෙකන සමනාගතො වීරකතමපි වීරභාසිකමපි සරිතා අනුඤ්ඤරිතා. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ; සත්තදියං.

කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සමාධිතදියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො වොසසඤ්ඤාරමමණං¹ කරිතො ලහති සමාධිං, ලහති විනාසස්ස එකග්ගතං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ සමාධිඤ්ඤියං.

කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ පඤ්ඤිතදියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති උදයකථගාමිනියා පඤ්ඤය සමනාගතො, අරියාය නිකෙධිකාය සමොද්දකඛකඛයගාමිනියා. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ පඤ්ඤිතදියං. ඉමානි බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිතදියානිති.

4. 1. 10

දුතිය විභවගසුක්තං

1694. පඤ්චමාභි භික්ඛවෙ, ඉත්තදියානි: කතමානි පඤ්ඤා : සද්ධිතදියං -පෙ- පඤ්ඤිඤියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සද්ධිතදියං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සඤ්ඤා හොති සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං. “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සතා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ සද්ධිතදියං.

කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, විරිසිතදියං : ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො ආරඬුවීරියො විහරති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං උපයමපදය රාමවා දළාපරකාමො අනිකඤ්ඤාධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු. සො අනුප්පනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ඨානි පදහති. උප්පනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ඨානි පදහති. අනුප්පනානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ඨානි පදහති. උප්පනානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා² අසමොසාය භීයොභාවාය වෙසුලොය භාවනාය පාරිච්ඡරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ඨානි පදහති. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, විරිසිතදියං.

1. වචසඤ්ඤාරමමණං වා - සී 1, 2
2. සමාපක්ඛියා - සා

මහණෙනි, සතින්ද්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-
තෙමේ සිහි ඇත්තේ උතුම් බලවත් සිඟියෙන් යුතු වූයේ ඉතා පෙර
කරන ලද්ද කියන ලද්ද පවා සිහි කරනුයේ පුනපුනා සිහි කරනු
යේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සතින්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සමාධිත්ද්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු
නිවන අරමුණු කොට සමාධිය ලබයි. සිත්හී උඝභබව ලබයි.
මහණෙනි, මේ සමාධිත්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, පඤ්ඤිත්ද්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි
අරිසවු පැණ ඇතියේ උදයව්‍යය පිරිසිඳ දක්නා ආයථ වූ නිර්වේදයට
සමත් වූ, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන නුවණින් යුතු වූයේ වෙයි.
මහණෙනි, මේ පඤ්ඤිත්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු
පසිඳුරෝ යි.

4. 1. 10

දුතිය විභධා සූත්‍රය

1694. මහණෙනි, මේ ඉදුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්:
සද්ධිත්ද්‍රිය ... පඤ්ඤිත්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, සද්ධිත්ද්‍රිය කවරේ ද යත්:
මහණෙනි, මෙහි අරිසවු සැදහැත්තේ වෙයි. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිලීනීයුන්ට ශාස්තෘ, බුද්ධි, භගවත් හ යි
තථාගතයන් වහන්සේගේ බුද්ධිබව හදහයි. මහණෙනි, මේ සද්ධිත්ද්‍රිය යි
කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, චිරිසිත්ද්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි
අරිසවු අකුසල්දහම් පැහීම පිණිස කුසල්දහම් රැස් කිරීම පිණිස
ඇරැඹුණු වැර ඇතියේ කුසල්දහම්හි තිරවැර ඇතියේ දැඩිපැරකුම්
ඇතියේ නොබහා නැඹු වැර ඇතියේ වෙසෙයි. හේ නූපන් ලාමක
අකුසල්දහම් නොඉපැදීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර
අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. පදහන් වැර කෙරෙයි. උපන් ලාමක
අකුසල්දහම් පැහීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර
අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. පදහන් වැර කෙරෙයි. නූපන්
කුසල්දහම් ඉපැත්ම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර
අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. පදහන් වැර කෙරෙයි. උපන්
කුසල්දහම් පැවැත්ම පිණිස නොමුළා බව පිණිස බොහෝ බව පිණිස
විපුලබව පිණිස වැඩීම පිණිස පිරිම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි.
වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. පදහන් වැර කෙරෙයි. මහණෙනි,
මෙය චිරිසිත්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සතින්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සතිමා භොති පරමෙන සතිනෙපසෙකන සමන්තාගතො වීරකතමපි වීරභාසිතමපි සරිතා අනුසසරිතා. සො කායෙ කායානුපසයි විහරති -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධර්මෙසු ධර්මානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සතින්ද්‍රියං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සමාධින්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො වොසසඤ්ඤාරමෙණං කර්ඤා ලභති සමාධිං, ලභති වික්ඛසෙසකභග්ගතං. සො විච්චෙච්ච කාමෙහි විච්ච්ච අකුසලෙහි ධර්මෙහි සවිතකකං සච්චාරං විකෙකපං පිතිසුඛං පයමජ්ඣානං උපසමපජ විහරති. විතකසච්චාරානං චූපසමා -පෙ- දුතියජ්ඣානං -පෙ- තතියජ්ඣානං උපසමපජ විහරති. සුඛස්ස ච පභානා දුක්ඛස්ස ච පභානා සුඛෙච්ච සොමනස්සදෙමනස්සානං අසුගමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙධාසතිපාරිසුද්ධිං චතුසුජ්ඣානං උපසමපජ විහරති. ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සමාධින්ද්‍රියං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, පඤ්ඤන්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා භොති උදයසුගාමිනියා පඤ්ඤා සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බන්ධිකාය සම්මාදුක්ඛකම්මයගාමිනියා. සො 'ඉදං දුක්ඛනි' යථාභූතං පජානාති. 'අයං දුක්ඛසමුදයො'ති යථාභූතං පජානාති. 'අයං දුක්ඛ- නිරොධො'ති යථාභූතං පජානාති. 'අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනීපච්චපද'ති යථාභූතං පජානාති. ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, පඤ්ඤන්ද්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානීති.

සුද්ධකවග්ගො පයමො.

තමුද්දනං :

සුද්ධකඤ්ච දො සොතා අරහතො පරෙ දුවෙ,
 දො සමණා ච දට්ඨබ්බං විහබ්බා අපරෙ දුවෙති.

මහණෙනි, සත්ත්වය කවරේද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු සිහි ඇතියේ උතුම් බලවත් සිහියෙන් යුතු වූයේ ඉතා පෙර කරන ලද්ද කියන ලද්ද පවා සිහි කරනුයේ පුනපුනා සිහි කරනුයේ වෙයි. හෙ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසෙයි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සත්ත්වය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සමාධිත්වය කවරේද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු නිවන අරමුණු කොට සමාධිය ලබයි. සිතෙහි එකඟව ලබයි. හේ කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුසල්දහමුන්ගෙන් වෙන් ව ම විතර්ක සහිත විචාර සහිත විචේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දෘහැනට පැමිණ වෙසෙයි. විතර්කවිචාරයන් සන්තිදීමෙන් ... දෙවන දෘහැනට ... තෙවන දෘහැනට පැමිණ වෙසෙයි, සුවත් පැහීමෙන් දුකත් පැහීමෙන් පළමු ම සොම්නස් දෙමනසුන්ගේ අස්තඛනමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ මැදහත් බැඳීන් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසුදුබැව් ඇති සිවු වන දෘහැනට පැමිණ වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සමාධිත්වය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, පඤ්ඤිත්වය කවරේද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු පැණැතියේ උදයව්‍යය පිරිසිදු දන්තා ආයඹ වූ භිචේදයට සමත් වූ මැනැවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන නුවණින් යුතු වූයේ වෙයි. හේ මේ දුකැයි තතුයේ දනියි. මේ දුක්බසමුදය යි තතුයේ දනියි. මේ දුක්බනිරෝධය යි තතුයේ දනියි මේ දුක්බනිරෝධගාමිණී පටිපදය යි තතුයේ දනියි. මහණෙනි, මේ පඤ්ඤිත්වය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි.

පළමුවැනි සුද්ධක වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

සුද්ධක සුත්‍රය ද සොත සුත්‍ර දෙක ද අනෙක් අරහන්ත සුත්‍ර දෙක ද සමඟ සුත්‍ර දෙක ද දට්ඨබ්බසුත්‍රය ද අනෙක් විභවස සුත්‍ර දෙක ද යි (මුළුල්ල දශයෙකි)යි.

2. මුද්‍රකර්මයෝග

4. 2. 1

පටිලාභසුත්තං

1695. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. කතලඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සද්ධිනද්‍රියං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සද්දො හොති, සද්දභතී තථාගතස්ස බොධිං: “ඉතිපි සො හගවා අරහං සමුච්චාසමුච්චො -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භාවා”ති. ඉදං චුළචනී භික්ඛවෙ, සද්ධිනද්‍රියං. කතලඤ්ඤා භික්ඛවෙ, චිරිසිනද්‍රියං: යං බො භික්ඛවෙ, චන්තාරො සමචසධානෙ ආරඤ්ඤා චිරියං පටිලභතී, ඉදං චුළචනී භික්ඛවෙ, චිරිසිනද්‍රියං. කතලඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සතීනද්‍රියං: යං බො භික්ඛවෙ, චන්තාරො සතිපට්ඨානෙ ආරඤ්ඤා සතීං පටිලභතී, ඉදං චුළචනී භික්ඛවෙ, සතීනද්‍රියං. කතලඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සමාධිනද්‍රියං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො වොස්සග්ගාරමම ඤං කරිතා ලභතී සමාධිං, ලභතී විනාසෙ ඵකාගතං, ඉදං චුළචනී භික්ඛවෙ, සමාධිනද්‍රියං. කතලඤ්ඤා භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති උදයත්ථොච්චිනියා පඤ්ඤා සමුච්චානෙ අරියාය නිබ්බධිකාය සමමා දුක්ඛකඛයගාච්චිනියා. ඉදං චුළචනී භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානී බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියානීති.

4. 2. 2

සධ්ධිතසුත්තං

1696. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානී බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියානී. ඉමොසං බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමන්තං පරිපුරන්තා අරහං හොති. තතො මුද්දනරෙහි අනාගාමී හොති. තතො මුද්දනරෙහි සකදගාමී හොති. තතො මුද්දනරෙහි සොනාපඤ්ඤා හොති. තතො මුද්දනරෙහි ධම්මානුසාරී හොති. තතො මුද්දනරෙහි සද්ධානුසාරී හොතිති.

4. 2. 3

දුතිය සධ්ධිතසුත්තං

1697. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානී බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියානී. ඉමොසං බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමන්තං පරිපුරන්තා අරහං හොති. තතො මුද්දනරෙහි අනාගාමී හොති. තතො මුද්දනරෙහි සකදගාමී හොති. තතො මුද්දනරෙහි සොනාපඤ්ඤා හොති. තතො මුද්දනරෙහි ධම්මානුසාරී හොති. තතො මුද්දනරෙහි සද්ධානුසාරී හොති. ඉති බො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියාවෙමානානා ඵලවෙමන්තා [හොති, ඵලවෙමන්තා සුභගලවෙමන්තා*]ති.

* අයං පාඨො පි 1, 2 පොත්වනෙසු නදිසානෙ

2. මුද්‍රණ වර්ගය

4. 2. 1

පටිලාභ සූත්‍රය

1695. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, සද්ධිත්තිය කවරේ ද යත්: භෙණෙනි, මෙහි අරිසවු සැදහැනියේ වෙයි. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු අරහත්හ. සමොසම්බුද්ධහ. ... දෙවිච්ඡිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධහ. හගවත්හ යි. තථාගසයන් වහන්සේගේ බුද්ධව හැඟයි. මහණෙනි, මේ සද්ධිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, විරිඨිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිවුසම්පදහත් ඇරබ යම් වැරක් පිළිලබා නම් මහණෙනි, මේ විරිඨිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සතිත්තිය කවරේ ද යත්: භෙණෙනි, සිවුසිවටන් ඇරබ යම් සිභියක් පිළිලබා නම් මහණෙනි, මේ සතිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සමාධිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු නිවන අරමුණු කොට සමාධිය ලබා නම් සිතේ එකඟකම ලබා නම් මහණෙනි, මේ සමාධිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පඤ්ඤිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු පැණැනියේ උදයව්‍යය පිරිසිඳ දන්නා ආයඹ වූ නිවේදයට සමත් වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන නුවණින් යුතු වූයේ වේ නම් මහණෙනි, මේ පඤ්ඤිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි.

4. 2. 2

සධිත්ත සූත්‍රය

1696. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිදුරන් රැස්කළ බැවින් පිරු බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් ඉදුරන් හෙතු කොට ගෙන අනගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන් හෙතු කොට ගෙන සෙදගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන් හෙතු කොට ගෙන සෝවන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන් හෙතු කොට ගෙන ධර්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන් හෙතු කොට ගෙන සද්ධානුසාරී වේ යි.

4. 2. 3

දුතිය සධිත්ත සූත්‍රය

1697. මහණෙනි, මේ ඉදුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිදුරන් සචාරෙන් පිරිසුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් ඉදුරන්ගෙන් අනගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෙදගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝවන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධර්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සද්ධානුසාරී වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ ඉන්ද්‍රියනානාකියෙන් ඵලනානාකිය ද [ඵලනානාකියෙන් පුද්ගලනානාකිය ද] වේ යි.

4. 2. 4

තනිය සධ්විතසුත්තං

1698. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනද්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනං ඉන්ද්‍රියානං සමඤ්ඤා පරිපුරඤ්ඤා අරභං භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනාගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොනාපනෙඤ්ඤා භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සද්ධානුසාරී භොති. ඉති ඛො භික්ඛවෙ, පරිපුරං පරිපුරකාරී ආරාධෙති. පදෙසං පදෙසකාරී ආරාධෙති. අවඤ්ඤානිත්තෙවං භික්ඛවෙ, පඤ්චනද්‍රියානි වදුමිති.

4. 2. 5

විජාරසුත්තං

1699. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනද්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනං ඉන්ද්‍රියානං සමඤ්ඤා පරිපුරඤ්ඤා අරභං භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනාරා පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි උපහව පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අසඬධාර පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සසඬධාරපරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි උඤ්ඤාසොනො භොති අකනිට්ඨගාමී. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොනාපනෙඤ්ඤා භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සද්ධානුසාරී භොතිති.

4. 2. 6

දුතිය විජාරසුත්තං

1700. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනද්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනං ඉන්ද්‍රියානං සමඤ්ඤා පරිපුරඤ්ඤා අරභං භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනාරාපරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි උපහච්චපරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අසඬධාර පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සසඬධාරපරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි උඤ්ඤාසොනො භොති අකනිට්ඨගාමී. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොනාපනෙඤ්ඤා භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සද්ධානුසාරී භොති. ඉති ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියවෙමඤ්ඤා ඵලවෙමඤ්ඤා භොති ඵලවෙමඤ්ඤා පුග්ගලවෙමඤ්ඤාති.

4. 2. 4

තනියසඩ්ධිතන සූත්‍රය

1698. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාදිය ... පඤ්ඤාදිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිසුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මෘදු ඉඳුරන්ගෙන් අනගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෙදගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝවන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ පිරිසුන් රහත්මඟ කරන්නෝ රහත්බව සපයයි. පෙදෙස් වූ යට තුන්මඟ කරන්නෝ යට තුන් පල සපයයි. මහණෙනි, පසිඳුරෝ නො ම වදහයි මම කියමිනි.

4. 2. 5

විකාර සූත්‍රය

1699 මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාදිය ... පඤ්ඤාදිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිසුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් ඉඳුරන්ගෙන් (ආයු මැද නොයික්මවා) අතර කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවෙනසුලු හෙවත් රහත්වනසුලු වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් (ආයු මැද ඉක්මවා) කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් පියෝ නැති ව (සුවසේ) කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් පියෝ ඇති ව (දුකසේ) කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. එයට වඩා මොළොක්වූවන්ගෙන් අකනිටා යනසුලු උඤ්ඤාසොකයෙක් හෙවත් අවිභයෙහි පටන් සිවුබඹලොව උපදින්නෙක් වෙයි. එයට වඩා මොළොක්වූවන්ගෙන් සෙදගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝවන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වෙයි.

4. 2. 6

දුතිය විකාර සූත්‍රය

1700. මහණෙනි, මේ ඉඳුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාදිය ... පඤ්ඤාදිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිසුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මෘදු වූවන්ගෙන් අනාභාරපරිනිබ්බාසී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් උපහවචපරිනිබ්බාසී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අසඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සසඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අකනිටියගාමී උඤ්ඤාසොක වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සකදගාමී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සොනාපක්ඛ වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වේ. මහණෙනි, මෙසේ ඉන්ද්‍රියනානාකියෙන් ඵලනානාකිය ද ඵලනානාකියෙන් පුද්ගලනානාකිය ද වේ යි.

4. 2. 7

තනිය විසාරසුත්තං

1701. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමන්තා පරිපුරන්තා අරභං භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනන්තරාපරිනිබ්බාධී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි උපහව්ච්චරිනිබ්බාධී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අසඤ්චාර-පරිනිබ්බාධී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සසඤ්චාරපරිනිබ්බාධී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි උභංසොතො භොති අකනිට්ඨගාමී. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොතාපතොතො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සඤ්චානුසාරී භොති. ඉති ඛො භික්ඛවෙ, පරිපුරං පරිපුරකාරී ආරාධෙති. පදෙසං පදෙසකාරී ආරාධෙති. අවඤ්ඤානි.තෙවාභං භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි වදමීති.

4. 2. 8

පටිපනනසුත්තං

1702. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමන්තා පරිපුරන්තා අරභං භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අරභනනඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපනො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනාගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනාගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපනො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපනො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොතාපනො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොතාපනඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපනො භොති. යස්ස ඛො භික්ඛවෙ, ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි සඤ්ඤන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං නත්ථී, තමභං බාහිරො පුට්ඨජනපභොධි යීතොති වදමීති.

4. 2. 7

තතිය විකාර සූත්‍රය

1701. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිඤ්ඤිය ... පඤ්ඤාඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිපුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අනතුරුපරිනිබ්බායි වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් උපහච්චපරිනිබ්බායි වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අසභ්‍යාපරිනිබ්බායි වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සසභ්‍යාපරිනිබ්බායි වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අකනිට්ඨගාමී උඤ්ඤායොග වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සකඳගාමී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සොනාපක්ඛ වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ පිරිපුන් රහත්මග කරන්නේ රහත්බව සපය යි, යට තුන්මහ කරන්නේ යට තුන්පල සපය යි. මහණෙනි, පසිඳුරෝ නොම වඳහයි මම කියමි යි.

4. 2. 8

පටිපත්ත සූත්‍රය

1702. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිඤ්ඤිය ... පඤ්ඤාඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිපුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් රහත්පල පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අනගමී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අනගමීපල පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෙදගමී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෙදගමීපල පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝචන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝචන්පල පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. මහණෙනි, යමකුට මේ පසිඳුරෝ මුළුමනින් සියලු අයුරින් නැද්ද, හෙතෙමේ බැහැර වූ පුහුදුන් පසෙහි සිටියේ ය යි මම කියමි යි.

4. 2. 9

සම්පන්නසුත්තං

1703. අථ ඛො අඤ්ඤනරො භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්
 -පෙ- එකමන්තං නිසිනෙතා ඛො සො භික්ඛු හගවන්තං එතදවොච:
 “ඉන්ද්‍රියසම්පනෙතා ඉන්ද්‍රියසම්පනෙතා”ති හන්තො වුවචති, කිත්තාවතා නු
 ඛො හන්තො, ඉන්ද්‍රියසම්පනෙතා භොතීති? ඉධ භික්ඛු, භික්ඛු සද්ධින්ද්‍රියං.
 භාවෙති උපසමගාමී. සමොධගාමී. -පෙ- පඤ්ඤින්ද්‍රියං භාවෙති
 උපසමගාමී. සමොධගාමී. එත්තාවතා ඛො භික්ඛු, ඉන්ද්‍රියසම්පනෙතා
 භොතීති.

4. 2. 10

ආසවකියසුත්තං

1704. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤ: සද්ධින්ද්‍රියං
 -පෙ- පඤ්චින්ද්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චින්ද්‍රියානි. ඉමෙසං
 ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤතං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතන්තො ඛහුලීකතන්තො භික්ඛු
 ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං. පඤ්ඤචිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ
 සයං අභිඤ්ඤසම්මකතො උපසම්පජ්ජ වීහරතීති.

මුද්දතරවග්ගො දුතියො.

තත්‍රාද්දනං:

පට්ටාභො කිසඬ්ඛිත්තා වීජාරා අපරෙ තයො
 පට්ටනො ච සම්පනෙතා දසමො ආසවකියොති.

4. 2. 9

සම්පන්න සූත්‍රය

1703. ඉක්බිති එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙලේ ය. වහන්ස, ඉන්ද්‍රියසම්පන්නය ඉන්ද්‍රිය-සම්පන්නය යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙතෙකින් ඉන්ද්‍රියසම්පන්න වේද යි? මහණ, මෙහි මහණතෙමේ කෙලෙස් සංහිදීමට පමුණු-වනසුලු සිටුවමහතැණ පිළිවිදුමට පමුණුවනසුලු සඬිඤ්ඤිය වඩයි ... කෙලෙස් සංසිදුවීමට පමුණුවනසුලු සිටුවමහතැණ පිළිවිදුමට පමුණු-වනසුලු පඤ්ඤිඤ්ඤිය වඩයි. මහණ මෙතෙකින් ඉන්ද්‍රියසම්පන්න (-පිරිපුන් ඉඳුරන් ඇත්තේ) වේ යි.

4. 2. 10

ආසවකඛය සූත්‍රය

1704. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඬිඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණ තෙමේ ආප්‍රවයන් ඝෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

දෙවෙනි මුද්‍රකර වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පටිලාහ සූත්‍රය, සධ්වික්ඛ සූත්‍ර තුන ය, අනෙක් විඤ්ඤාර සූත්‍ර තුන ය, පටිපන්නසම්පන්නසූත්‍ර දෙක ය. දශවන ආසවකඛයසූත්‍ර ය යි දශසූත්‍රානත කෙනෙකි යි.

3. ජලිනද්‍රියවග්ගො

4. 3. 1

පුනඛහවසුතං

1705. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ. ඉන්ද්‍රියානී කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං.
 -පෙ- පඤ්ඤාදිත්‍රියං. යාවකිවාහං¹ භික්ඛවෙ, ඉමෙසං පඤ්ඤාතං ඉන්ද්‍රියානං
 සමුදයඤ්ඤා අසුභමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං
 නාඛනඤ්ඤාසිං, නෙවි තාවාහං භික්ඛවෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ
 සමුභමකෙ සසසමණවුභමණියා පජාය සදෙවමනුසසාය අනුතරං
 සමමාසමොධිං අභිසමුදො පච්චඤ්ඤාසිං. යතො ව ඛො'හං භික්ඛවෙ,
 ඉමෙසං පඤ්ඤාතං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අසුභමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා
 ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං අඛනඤ්ඤාසිං, අථාහං භික්ඛවෙ,
 සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුභමකෙ සසසමණවුභමණියා පජාය සදෙව-
 මනුසසාය අනුතරං සමමාසමොධිං අභිසමුදො පච්චඤ්ඤාසිං.
 ඤ්ඤාණඤ්ඤා පන මෙ දසසනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ වෙතොවිමුත්,
 අයමනතීමා ජාති, නත්ථිදනී පුනඛහවොති.

4. 3. 2

ජීවිතින්ද්‍රියසුතං

1706. තීනිමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී තීනී: ඉසීන්ද්‍රියං
 පුරිසිත්‍රියං ජීවිතින්ද්‍රියං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, තීනී ඉන්ද්‍රියානීනී.

4. 3. 3

අඤ්ඤාදිත්‍රියසුතං

1707. තීනිමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී කතමානී තීනී: අනඤ්ඤා-
 තඤ්ඤාසාමීතිත්‍රියං, අඤ්ඤාදිත්‍රියං, අඤ්ඤාතාදිත්‍රියං. ඉමානී ඛො
 භික්ඛවෙ, තීනී ඉන්ද්‍රියානීනී.

1. යාවකිවාහං - මජ්ඣං, සතා

3. ජලිනද්‍රිය වර්ගය

4.3. 1

පුනබ්‍හව සූත්‍රය

1705. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාදිය ... පඤ්ඤාදිය යි. මහණෙනි, මම යම්තාක් මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයයන් අසාගමයන් ආස්වාදයන් නිසසරණයන් තතුසේ නො දන්නෙමි ද, මහණෙනි, එතාක් මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෙව්හි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි අනුකර වූ සමාසමොධිය (=බුඬාධිය) අවබෝධ කෙළෙමැ යි නො ම පිළිණ කෙළෙමි. මහණෙනි, මම යම් කලෙක මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයයන් අසාගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතුසේ දන්නෙමි ද, මහණෙනි, එකල්හි මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෙව්හි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි අනුකර වූ සමාසමොධිය අවබෝධ කෙළෙමැ යි පිළින කෙළෙමි. මට පස්විකුම්භණ ද පහළ විය. මාගේ අරහත්ඵලවිමුක්තිය නො සැලේ (නො පිරිහේ). මේ අන්තිම ඉපැදීම යි. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි.

4. 3. 2

ජීවිතීන්ද්‍රිය සූත්‍රය

1706. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: ඉන්ද්‍රිය පුරිසින්ද්‍රිය ජීවිතීන්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඉඳුරෝ යි.

4. 3. 3

අඤ්ඤාදිය සූත්‍රය

1707. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්, අනඤ්ඤාතඤ්ඤාසංසාරිතීන්ද්‍රිය, අඤ්ඤාදිය, අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඉඳුරෝ යි.

4. 3. 4

එකබ්ඵිසුත්තං

1708. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤාත්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාත්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමන්තා පරිසුරන්තා අරහං භොති. තනො මුද්දතරෙහි අනන්තරා පරිනිබ්බායි භොති. තනො මුද්දතරෙහි උපහච්චපරිනිබ්බායි භොති. තනො මුද්දතරෙහි අසංඛාර පරිනිබ්බායි භොති. තනො මුද්දතරෙහි සසංඛාරපරිනිබ්බායි භොති. තනො මුද්දතරෙහි උද්ධංසොතො භොති අකනිට්ඨගාමී. තනො මුද්දතරෙහි සකදගාමී භොති. තනො මුද්දතරෙහි එකබ්ඵි භොති. තනො මුද්දතරෙහි කොලංකොලො භොති. තනො මුද්දතරෙහි සත්තකඛතඛපරමො¹ භොති. තනො මුද්දතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තනො මුද්දතරෙහි සද්ධානුසාරී භොතීති.

4. 3. 5

සුඛකසුත්තං

1709. ජයිමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුත්‍රියං සොතිත්‍රියං ඝානිත්‍රියං ජිව්හිත්‍රියං කායිත්‍රියං මනිත්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, ඡ ඉන්ද්‍රියානීති.

4. 3. 6

සොතාපනනසුත්තං

1710. ජයිමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුත්‍රියං -පෙ- මනිත්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං ඡන්තං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අසුඛමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං පජානාති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො සමෙබ්බාධිපරායභොති.

4. 3. 7

අරහනසුත්තං

1711. ජයිමානි භික්ඛවෙ; ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුත්‍රියං -පෙ- මනිත්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමෙසං ඡන්තං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අසුඛමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං විදිතා අනුපාදු විමුක්ඛො භොති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං බිණ්ඤාසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔභිතභාරො අනුපපන්න: සදදෙතා පරිකම්භෙහවසදෙඤ්ඤාජනො සමෙදදෙඤ්ඤාවිමුක්ඛොති.

1. සත්තකඛතඛං පරමො - සා

4. 3. 4

එකබිච් සූත්‍රය

1708. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිඡ්‍රිය ... පඤ්ඤඡ්‍රිය යි, මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ ය. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිපුන් බැවින් රහත් වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අන්තරාපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් උපහමච්චරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අසඹාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සසඹාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අකනිඤ්ඤාමී උඤ්ඤාසොත වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සකදගාමී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ඒකබිච් (=එක් පිළිසඳක් ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් කොලංකොල (=දෙතුන් පිළිසඳක් ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සත්තකඛකඛපරම (=සත්වන පිළිසඳ කෙළවරකොට ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සධ්ධානුසාරී වේ යි.

4. 3. 5

සුඤ්ඤ සූත්‍රය

1709. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වක්ඛුඡ්‍රිය සොතිඡ්‍රිය සානිඡ්‍රිය ජීවිතිඡ්‍රිය කායිඡ්‍රිය මනිඡ්‍රිය යි. මහණෙනි, මොහු සඉදුරෝ යි.

4. 3. 6

සොතාපන්න සූත්‍රය

1710. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වක්ඛුඡ්‍රිය ... මනිඡ්‍රිය යි. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවු මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයත් අස්තගමයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිසසරණයත් තතුසේ දැනී ද, මහණෙනි, මේ අරිසවු සිවුඅසාහි නොහෙන සැහැවී ඇති නියත වූ මතු තුන්මහ නමැති සමෛධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුභුල් යි කියනු ලැබේ යි.

4. 3. 7

අරහත්ත සූත්‍රය

1711. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වක්ඛුඡ්‍රිය ... මනිඡ්‍රිය යි. මහණෙනි, යම්කලෙක මහණ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයත් අස්තගමයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිසසරණයත් තතුසේ දැන උපාදන රහිත ව මිදුනේ වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණ ඤය කළ ආසුචි ඇති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ සිවුමහ කටයුතු ඇති බහා තැබූ කෙලෙස් බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි ස්වාඤ්ඤා ඇති ඤය කළ භවසංයොජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු රහතැයි කියනු ලැබේ යි.

4. 3. 8

බුද්ධසුත්තං

1712. ජයිමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී කතමානී ජ; වකඛුන්ද්‍රියං -පෙ- මනින්ද්‍රියං. යාවකීවාහං භික්ඛවෙ, ඉමෙසං ජනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අත්භමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරඤ්ඤා යථාභූතං නාඛනඤ්ඤාසිං -පෙ- ඤාණඤ්ඤා පන මෙ දසසනං උදපාදී. අකුප්පා මෙ වෙතොවිමුක්ඛී. අයමනතිමා ජාති. නස්දනී පුනඛතවොති.

4. 3. 9

සමණාබ්‍රාහ්මණසුත්තං

1713. ජයිමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී ජ; වකඛුන්ද්‍රියං -පෙ- මනින්ද්‍රියං. යෙ භී කෙවී භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමෙසං ජනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අත්භමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරඤ්ඤා යථාභූතං නපථනනති -පෙ- පථනනති -පෙ- සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකථා උපසමපජ චිහරතතිති.

4. 3. 10

දුතිය සමණාබ්‍රාහ්මණසුත්තං

1714. යෙ භී කෙවී භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා වකඛුන්ද්‍රියං නපථනනති, වකඛුන්ද්‍රියසමුදයං නපථනනති, වකඛුන්ද්‍රියනිරොධං නපථනනති, වකඛුන්ද්‍රියනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං නපථනනති. සොකින්ද්‍රියං නපථනනති -පෙ- සානින්ද්‍රියං නපථනනති -පෙ- ජීවිනින්ද්‍රියං නපථනනති -පෙ- කායින්ද්‍රියං නපථනනති -පෙ- මනින්ද්‍රියං නපථනනති, මනින්ද්‍රියසමුදයං නපථනනති, මනින්ද්‍රියනිරොධං නපථනනති, මනින්ද්‍රියනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං නපථනනති -පෙ- පථනනති -පෙ- සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකථා උපසමපජ චිහරතතිති.

ජළින්ද්‍රියවග්ගො තතියො.

තත්‍රාද්‍යනා:

පුනඛතවො ජීවිතඤ්ඤා එකඛීචි ව සුඛකං, සොනාපනොසාරහං බුද්ධො දොව සමණාබ්‍රාහ්මණාති.

4. 3. 8

බුද්ධ සූත්‍රය

1712. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වක්ඛුඤ්ඤිය ... මනීඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මම යමනාක් මේ සඉදුරන්ගේ සමුදයයන් අස්තගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතුසේ නො දන්නෙමි ද ... මට පස්විකුච නැණ ද පහළ විය. මාගේ අර්හත්ඵල විමුක්තිය නො සැලේ. මේ කෙළවර ඉපැදීම ය. දැන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි.

4. 3. 9

සමණට්ඨාහමණ සූත්‍රය

1713. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වක්ඛුඤ්ඤිය ... මනීඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයයන් අස්තගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතුසේ නො දනිත් ද ... දනිත් ද ... තුමු වෙසෙසින් දැන පසික් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 3. 10

දුතිය සමණට්ඨාහමණ සූත්‍රය

1714. මහණෙනි, යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ වක්ඛුඤ්ඤිය නො දනිත්ද, වක්ඛුඤ්ඤිය සමුදය නො දනිත්ද, වක්ඛුඤ්ඤිය නිරෝධය නො දනිත්ද, වක්ඛුඤ්ඤිය නිරෝධගාමීනීපටිපදාව නො දනිත්ද, සොතිඤ්ඤිය නො දනිත්ද ... සානීඤ්ඤිය නො දනිත් ද ... ජිවහිඤ්ඤිය නො දනිත් ද ... කායිඤ්ඤිය නො දනිත්ද ... මනීඤ්ඤිය නො දනිත්ද, මනීඤ්ඤිය සමුදය නො දනිත්ද, මනීඤ්ඤිය නිරෝධය නො දනිත් ද, මනීඤ්ඤිය නිරෝධගාමීනීපටිපදාව නො දනිත්ද ... දනිත්ද ... තුමු වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

තෙවැනි ඡළිඤ්ඤියවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

පුනර්භව, ජීවිතීඤ්ඤිය, අඤ්ඤිඤ්ඤිය, එකඛිච්චි, සුද්ධික, සොතාපනත, අරහන්තා, බුද්ධ යි සුත්‍ර අටෙක් ද සමණට්ඨාහමණ සුත්‍ර දෙකෙක් ද වෙති යි.

4. සුඛිනිද්‍රියවග්ගො

4. 4. 1

සුඛධකසුත්තං

1715. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං දුක්ඛින්ද්‍රියං සොමනසස්සින්ද්‍රියං දෙමනසස්සින්ද්‍රියං උපෙකඛින්ද්‍රියං, ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාන්ද්‍රියානීති.

4. 4. 2

සොතාපන්නසුත්තං

1716. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං දුක්ඛින්ද්‍රියං සොමනසස්සින්ද්‍රියං දෙමනසස්සින්ද්‍රියං උපෙකඛින්ද්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අක්ඛමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභුතං පජානාති, අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපන්නො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණොති.

4. 4. 3

අරහන්නසුත්තං

1717. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙකඛින්ද්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අක්ඛමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභුතං විදිත්වා අනුපාද වම්මුත්තො භොති. අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං ඛිණ්ණසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔභිතභාරො අනුප්පත්තං සද්දෙසො පරිකඛිණ්ණවසංයොජනො සච්චදඤ්ඤාවම්මුත්තොති.

4. සුඛින්ද්‍රිය චර්ගය

4. 4. 1

සුඛක සූත්‍රය

1715. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛින්ද්‍රිය දුක්ඛින්ද්‍රිය සොමනස්සින්ද්‍රිය දෙමනස්සින්ද්‍රිය උපෙකක්ඛින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි.

4. 4. 2

සොත සූත්‍රය

1716. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛින්ද්‍රිය දුක්ඛින්ද්‍රිය සොමනස්සින්ද්‍රිය දෙමනස්සින්ද්‍රිය උපෙකක්ඛින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවු තෙමේ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්තගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතු සේ දැනී ද, මහණෙනි, මේ අරිසවු තෙමේ සිවුඅපායෙහි නො හෙනසුලු නියන වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් යි කියනු ලැබේ යි.

4. 4. 3

අරහන්ත සූත්‍රය

1717. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛින්ද්‍රිය ... උපෙකක්ඛින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයයන් අස්තගමයන් ආස්වාදයන්, ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතුසේ දැන මිදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණ ඝෛය කළ ආසුව ඇති වැය නිම වූ බඹසර ඇති කළ කටසුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි ස්වාභී ඇති සහමුලින් ඝෛය වූ හවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු රහතෑ යි කියනු ලැබේ යි.

4. 4. 4

සමණව්‍යාහමණසුත්තං

1718. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙක්ඛින්ද්‍රියං. යෙ භී කෙච්චි භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අත්ථගමඤ්ඤා අසංසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං නපපජානන්ති -පෙ- පජානන්ති -පෙ- සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකකා උපසම්පජ්ඣ වීහරන්ති.

4. 4. 5

දුක්ඛය සමණව්‍යාහමණසුත්තං

1719. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙක්ඛින්ද්‍රියං. යෙ භී කෙච්චි භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සුඛින්ද්‍රියං නපපජානන්ති, සුඛින්ද්‍රියසමුදයං නපපජානන්ති, සුඛින්ද්‍රියනිරෝධං නපපජානන්ති, සුඛින්ද්‍රියනිරෝධාමනීපට්ඨපදං නපපජානන්ති. දුක්ඛින්ද්‍රියං නපපජානන්ති -පෙ- සොමනසස්සින්ද්‍රියං නපපජානන්ති -පෙ- දෙමනසස්සින්ද්‍රියං නපපජානන්ති-පෙ-උපෙක්ඛින්ද්‍රියං නපපජානන්ති. උපෙක්ඛින්ද්‍රියං සමුදයං නපපජානන්ති උපෙක්ඛින්ද්‍රියනිරෝධං නපපජානන්ති, උපෙක්ඛින්ද්‍රියනිරෝධාමනීපට්ඨපදං නපපජානන්ති -පෙ- පජානන්ති -පෙ- සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකකා උපසම්පජ්ඣ වීහරන්ති.

4. 4. 6

විහසිගසුත්තං

1720. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙක්ඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං සුඛං, කායිකං සාතං කායසම්මසසජං සුඛං සාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දුක්ඛින්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං දුක්ඛං කායිකං අසාතං කායසම්මසසජං දුක්ඛං අසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, දුක්ඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සොමනසස්සින්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, චෙතසිකං සුඛං චෙතසිකං සාතං මනෝසම්මසසජං සුඛං සාතං වෙදධිතං. ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සොමනසස්සින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දෙමනසස්සින්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, චෙතසිකං දුක්ඛං චෙතසිකං අසාතං මනෝසම්මසසජං දුක්ඛං අසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, දෙමනසස්සින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, උපෙක්ඛින්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං වා චෙතසිකං වා නෙව සාතං නාසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, උපෙක්ඛින්ද්‍රියං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චින්ද්‍රියානීති.

4. 4. 4

සමණඛාත්මණ සූත්‍රය

1718. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්ථිය ... උපෙකඛිත්ථිය යි. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්භවමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් නතු සේ නො දනිත්ද ... දනිත්ද ... තුමු වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 4. 5

දුතිය සමණඛාත්මණ සූත්‍රය

1719. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්ථිය ... උපෙකඛිත්ථිය යි. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ සුඛිත්ථිය නො දනිත් ද. සුඛිත්ථියසමුදයය නො දනිත් ද සුඛිත්ථියනිරෝධය නො දනිත් ද සුඛිත්ථියනිරෝධ-ගාමිනීපටිපදාව නො දනිත් ද දුකඛිත්ථිය නො දනිත් ද ... සොමනස්සිත්ථිය නො දනිත් ද ... දෙමනස්සිත්ථිය නො දනිත් ද ... උපෙකඛිත්ථිය නො දනිත්ද...උපෙකඛිත්ථියසමුදය නො දනිත්ද...උපෙකඛිත්ථියනිරෝධය නො දනිත්ද... උපෙකඛිත්ථියනිරෝධගාමිනීපටිපදාවනො දනිත් ... දනිත් ... තුමු වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 4. 6

විහඩග සූත්‍රය

1720. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්ථිය ... උපෙකඛිත්ථිය යි. මහණෙනි, සුඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති සුව වූ කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති මිහිරි වූ කායහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වෙදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ සුඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දුකඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති දුක් වූ කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති අමිහිරි වූ කායහසින් හටගත් දුක් වූ අමිහිරි වූ යම් වෙදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දුකඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සොමනස්සිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිත පිළිබඳ සුව වූ සිත පිළිබඳ මිහිරි වූ මනපහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වෙදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ සොමනස්සිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දෙමනස්සිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිත පිළිබඳ දුක් වූ සිත පිළිබඳ අමිහිරි වූ මනපහසින් හටගත් දුක් වූ අමිහිරි වූ යම් වෙදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දෙමනස්සිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, උපෙකඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, වක්‍ර සොන සාන ජිව්‍යාප්‍රසාද වස්තු කොට ඇත්තා වූ හෝ සිත පිළිබඳ වූ හෝ නො ම මිහිරි වූත් නොම අමිහිරි වූත් යම් වෙදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ උපෙකඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි.

4. 4. 7

දුතිය විභසිගසුත්තං

1721. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි කතමානී පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙකඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං සුඛං කායිකං සාතං කායසම්මසසජං සුඛං සාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දුකඛින්ද්‍රියං: -පෙ- කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, උපෙකඛින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං වා චෙතසිකං වා නෙව සාතං නාසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, උපෙකඛින්ද්‍රියං. තත්‍ර භික්ඛවෙ යඤ්ඤා සුඛින්ද්‍රියං යඤ්ඤා සොමනසස්සින්ද්‍රියං සුඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. යඤ්ඤා දුකඛින්ද්‍රියං යඤ්ඤා දෙමනසස්සින්ද්‍රියං තත්‍ර භික්ඛවෙ, දුකඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. තත්‍ර භික්ඛවෙ, යම්දං¹ උපෙකඛින්ද්‍රියං අදුකඛමසුඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චින්ද්‍රියානීනි.

4. 4. 8

තතිය විභසිගසුත්තං

1722. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙකඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං සුඛං, කායිකං සාතං, කායසම්මසසජං සුඛං සාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ දුකඛින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං දුකඛං කායිකං අසාතං, කායසම්මසසජං දුකඛං අසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ දුකඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සොමනසස්සින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, චෙතසිකං සුඛං චෙතසිකං සාතං මනෝසම්මසසජං සුඛං සාතං වෙදධිතං. ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සොමනසස්සින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දෙමනසස්සින්ද්‍රියං: යඤ්ඤා භික්ඛවෙ, චෙතසිකං දුකඛං චෙතසිකං අසාතං මනෝසම්මසසජං දුකඛං අසාතං වෙදධිතං. ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, දෙමනසස්සින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, උපෙකඛින්ද්‍රියං. යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං වා චෙතසිකං වා නෙවසාතං නාසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, උපෙකඛින්ද්‍රියං.

1. යදිදං - මජ්ඣං, සතා

4. 4. 7

දුක්ඛය විභවිත සූත්‍රය

1721. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්ථිය ... උපෙකඛිත්ථිය යි. මහණෙනි, සුඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති සුව වූ කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති මිහිරි වූ කාපහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මෙය සුඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දුක්ඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: ... මහණෙනි, උපෙකඛිත්ථිය කවරේද යත්: මහණෙනි, වක්ඛු සොන සාන ජීව්හාප්‍රසාදවාස්තුක වූ හෝ වෛතසික වූ හෝ නො ම මිහිරි වූ න් නො ම අමිහිරි වූ න් යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ උපෙකඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එහි යම් සුඛිත්ථියයකුත් යම් සොමනස්සිත්ථියයකුත් වේ නම් එය සුවවේදනා යි දැක්කයුතු. මහණෙනි, එහි යම් දුක්ඛිත්ථියයකුත් යම් දෙමනස්සිත්ථියයකුත් වේ නම් එය දුක් වේදනා යි දැක්කයුතු. මහණෙනි, එහි යම් මේ උපෙකඛිත්ථියයෙක් වේ නම් එය නොදුක් නොසුවවේදනා යි දැක්කයුතු. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි.

4. 4. 8

කඛිඛය විභවිත සූත්‍රය

1722. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්ථිය ... උපෙකඛිත්ථිය යි. මහණෙනි, සුඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදවාස්තුක සුව වූ කායප්‍රසාදවාස්තුක මිහිරි වූ කාපහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ සුඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දුක්ඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදවාස්තුක අමිහිරි වූ කාපහසින් හටගත් දුක් වූ අමිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ දුක්ඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සොමනස්සිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිත පිළිබඳ සුව වූ සිත පිළිබඳ මිහිරි වූ මනපහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ සොමනස්සිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දෙමනස්සිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිත පිළිබඳ දුක් වූ සිත පිළිබඳ අමිහිරි වූ මනපහසින් හටගත් දුක් වූ අමිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ දෙමනස්සිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, උපෙකඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, වක්ඛුරාදිවතු:ප්‍රසාදවාස්තුක වූ හෝ වෛතසික වූ හෝ නො ම මිහිරි වූ න් නො ම අමිහිරි වූ න් යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ උපෙකඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ.

නත්‍ර භික්ඛවෙ, යඤ්චි සුඛිඤ්ඤියං යඤ්චි සොමනසස්ඤ්ඤියං සුඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. නත්‍ර භික්ඛවෙ, යඤ්චි දුක්ඛිඤ්ඤියං යඤ්චි දෙමනසස්ඤ්ඤියං දුක්ඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. නත්‍ර භික්ඛවෙ, යමීදං උපෙකඛිඤ්ඤියං අදුක්ඛමසුඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. ඉති ඛො භික්ඛවෙ, ඉමානි පඤ්චඤ්ඤියානි පඤ්ච හුදා තීනි භොතන්. තීනි හුදා පඤ්ච භොතානි පරියායෙනානි.

4. 4. 9

කට්ඨාසමසුක්ඛං

1723. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤියානි. කතමානි පඤ්ච: සුඛිඤ්ඤියං සොමනසස්ඤ්ඤියං දුක්ඛිඤ්ඤියං දෙමනසස්ඤ්ඤියං උපෙකඛිඤ්ඤියං. සුඛවෙදනීයං භික්ඛවෙ; එසසං පටිච්ච උපපජ්ඣති සුඛිඤ්ඤියං. සො සුඛිතො ව සමානො සුඛිතොසමීති පජානාති. තසෙසව සුඛවෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං, සුඛවෙදනීයං එසසං පටිච්ච උපපන්නං සුඛිඤ්ඤියං තං නිරුජ්ඣති. නං චූපසමමතීති¹ පජානාති. දුක්ඛවෙදනීයං භික්ඛවෙ, එසසං පටිච්ච උපපජ්ඣති දුක්ඛිඤ්ඤියං. සො දුක්ඛිතො ව සමානො දුක්ඛිතොසමීති පජානාති. තසෙසව දුක්ඛවෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං දුක්ඛවෙදනීයං එසසං පටිච්ච උපපන්නං දුක්ඛිඤ්ඤියං තං නිරුජ්ඣති. නං චූපසමමතීති පජානාති.

සොමනසස්වෙදනීයං භික්ඛවෙ, එසසං පටිච්ච උපපජ්ඣති සොමනසස්ඤ්ඤියං. සො සුමනො ව සමානො සුමනොසමීති පජානාති. තසෙසව සොමනසස්වෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං සොමනසස්වෙදනීයං එසසං පටිච්ච උපපන්නං සොමනසස්ඤ්ඤියං, නං නිරුජ්ඣති. නං චූපසමමතීති පජානාති. දෙමනසස්වෙදනීයං භික්ඛවෙ, එසසං පටිච්ච උපපජ්ඣති දෙමනසස්ඤ්ඤියං. සො දුමමනො ව සමානො දුමමනොසමීති පජානාති. තසෙසව දෙමනසස්වෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං දෙමනසස්වෙදනීයං එසසං පටිච්ච උපපන්නං දෙමනසස්ඤ්ඤියං, නං නිරුජ්ඣති. නං චූපසමමතීති පජානාති. උපෙකඛිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, එසසං පටිච්ච උපපජ්ඣති උපෙකඛිඤ්ඤියං. සො උපෙකඛිතො ව සමානො උපෙකඛිතොසමීති පජානාති. තසෙසව උපෙකඛිවෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං උපෙකඛිවෙදනීයං එසසං පටිච්ච උපපන්නං උපෙකඛිඤ්ඤියං, නං නිරුජ්ඣති. නං චූපසමමතීති පජානාති.

1. චූපසමමතී - ඡා.

මහණෙනි, එහි යම් සුඛිත්‍යයෙකුත් යම් සොමනස්සින්ද්‍රියයෙකුත් වේ නම් එය සුවවේදනා යි දක්කයුතු. මහණෙනි, එහි යම් දුක්ඛිත්‍යයෙකුත් යම් දෙමනස්සින්ද්‍රියයෙකුත් වේ නම් එය දුක්වේදනා යි දක්කයුතු. මහණෙනි, එහි යම් මේ උපෙක්ඛිත්‍යයෙක් වේ නම් එය නොදුක් නොසුව වේදනා යි දක්කයුතු. මහණෙනි, මෙසේ මේ පසිඳුරෝ පස් අයුරුව ත්‍රිවිධ වෙති, තුන් අයුරුව පඤ්චවිධ වෙති යි.

4. 4. 9

කට්ඨොපම සූත්‍රය

1723. මහණෙනි, මේ ඉඳුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්‍යය දුක්ඛිත්‍යය සොමනස්සින්ද්‍රියය දෙමනස්සින්ද්‍රියය උපෙක්ඛිත්‍යය යි. මහණෙනි, සුව වේදනාවට හිත වූ පහස නිසා සුඛිත්‍යය උපදී. හෙතෙමේ හටගත් සුව ඇත්තේ ම සුඛිතයෙහි යි දනගනී. සුවවේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වේදනාවක්, සුවවේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් සුඛිත්‍යයෙක් වේ නම් එය නිරුඳු වේ. එය සන්තිදේ යි දනගනී. මහණෙනි, දුක්වේදනාවට හිත වූ පහස නිසා දුක්ඛිත්‍යය උපදී. හෙතෙමේ හටගත් දුක් ඇත්තේ ම දුක්ඛිතයෙහි යි දනගනී. දුක්වේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වේදනාවක්, දුක්වේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් දුක්ඛිත්‍යයෙක් වේ නම් එය නිරුඳු වේ, එය සන්තිදේ යි දනගනී.

මහණෙනි, සොමනස්සවේදනාවට හිත වූ පහස නිසා සොමනස්සින්ද්‍රියය උපදී. හෙතෙමේ සුඛිත සිත් ඇත්තේ ම සුමනස්සි යි දනගනී. සොමනස්සවේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වේදනාවක්, සොමනස්ස වේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් සොමනස්සින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුඳු වේ, එය සන්තිදේ යි දනගනී. මහණෙනි, දෙමනස්සවේදනාවට හිත වූ පහස නිසා දෙමනස්සින්ද්‍රියය උපදී. හෙතෙමේ දුක්ඛිත සිත් ඇත්තේ ම දුර්මනස්සි යි දනගනී. දෙමනස්ස වේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වේදනාවක්, දෙමනස්ස වේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් දෙමනස්සින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුඳු වේ, එය සන්තිදේ යි දනගනී. මහණෙනි, මැදහත්වේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපෙක්ඛිත්‍යය උපදී. හෙතෙමේ මැදහත් බැව් ඇත්තේ ම උපෙක්ඛිතයෙහි යි දනගනී. උපෙක්ඛිත වේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වේදනාවක්, උපෙක්ඛිතවේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් උපෙක්ඛිත්‍යයෙක් වේ නම් එය නිරුඳු වේ. එය සන්තිදේ යි දනගනී.

සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවෙ, දීඤ්ඤා කට්ඨානං සංඛ්‍යාච්චනසමොධානා උපමා ජායති. තෙජො අභිනීඛිකන්ති. හෙසං යෙව කට්ඨානං නානාභාවා විනිකෙඛපා¹ යා තජ්ජා උපමා සා නිරුජ්ඣති. සා චූපසමෙති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, සුඛවෙදනියං එසස්ස පටිච්ච උපපජ්ජති සුඛිඤ්ඤියං. සො සුඛිකොව සමානො සුඛිකොසමීති පජානාති. තසෙව සුඛවෙදනියස්ස එසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං, සුඛවෙදනියං එසස්ස පටිච්ච උපපන්නං සුඛිඤ්ඤියං තං නිරුජ්ඣති, තං චූපසමෙතිති පජානාති. දුක්ඛවෙදනියං -පෙ- සොමනස්සවෙදනියං -පෙ- දෙමනස්සවෙදනියං -පෙ- උපෙඛාවෙදනියං භික්ඛවෙ, එසස්ස පටිච්ච උපපජ්ජති උපෙඛිඤ්ඤියං, සො උපෙඛකොව සමානො උපෙඛකොසමීති පජානාති. තසෙව උපෙඛාවෙදනියස්ස එසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං, උපෙඛාවෙදනියං එසස්ස පටිච්ච උපපන්නං උපෙඛිඤ්ඤියං. තං නිරුජ්ඣති, තං චූපසමෙතිති පජානාතිති.

4. 4. 10

උපවිපාටිකසුත්තං

1724. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤියානි. කතමානි පඤ්ඤා: දුක්ඛිඤ්ඤියං දෙමනස්සිඤ්ඤියං සුඛිඤ්ඤියං සොමනස්සිඤ්ඤියං උපෙකඛිඤ්ඤියං. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අපමනස්ස ආතාපිනො පභිතනාස්ස විහරතො උපපජ්ජති දුක්ඛිඤ්ඤියං. සො එවං පජානාති: “උපපනං ඛො මෙ ඉදං දුක්ඛිඤ්ඤියං, තඤ්ඤො ඛො සනිමිත්තං සනිදනං සසඛිඛාරං සපච්චියං. තං වත? අනිමිත්තං අනිදනං අසඛිඛාරං අපච්චියං දුක්ඛිඤ්ඤියං උපපජ්ජස්සති” ති තෙනං යානං විජ්ජති සො දුක්ඛිඤ්ඤියඤ්ඤො පජානාති. දුක්ඛිඤ්ඤියනිරොධඤ්ඤො පජානාති. යඤ්ඤ චූපපනං දුක්ඛිඤ්ඤියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. තඤ්ඤො පජානාති. කඤ්ඤ චූපපනං දුක්ඛිඤ්ඤියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චෙච්ච කාමෙහි විච්චෙච්ච අකුසලෙහි ධමමෙහි සවිතකකං සච්චාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පඨමජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරති. එඤ්ඤ චූපපනං දුක්ඛිඤ්ඤියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. අයං චූචනි භික්ඛවෙ, භික්ඛු අඤ්ඤස්සි දුක්ඛිඤ්ඤියස්ස නිරොධං තථනාය² විත්තං උපසංහරති.⁴

1. නානාභාවනිකෙඛපා - සා.
 2. තඤ්ඤො - මජ්ඣං, සා.
 3. තඤ්ඤාය - මජ්ඣං, සා.
 4. උපසංහාසි සී 1, 2.

මහණෙනි, යම්සේ ගිනිගානා දඬු දෙකෙක් ගැටීමෙන් හා එක්-වීමෙන් උණුසුම උපදී ද, ගින්න හටගනී ද, ඒ දඬු දෙකේ ම වෙන් වීමෙන් වෙන් කොට තැබීමෙන් එයින් හටගත් යම් උණුසුමක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ ද, එය සන්තිදේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම සුවවේදනාවට හිත වූ පහස නිසා සුඛින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ හටගත් සුව ඇත්තේ ම සුඛිතයෙමී යි දනගනී. සුවවේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරෝධයෙන් එයින් හටගත් යම් වේදනාවක්, සුවවේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් සුඛින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ, එය සන්තිදේ යි දනගනී. දුක්වේදනාවට හිත වූ ... සොම්නස්වේදනාවට හිත වූ ... දෙමනස්වේදනාවට හිත වූ ... මැදහත්වේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපෙක්ඛින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ උපෙක්ඛා ඇත්තේ ම උපෙක්ඛකයෙමී යි දනගනී. උපෙක්ඛාවේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරෝධයෙන් එයින් හටගත් යම් වේදනාවක්, උපෙක්ඛාවේදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් උපෙක්ඛින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ. එය සන්තිදේ යි දනගනී යි.

4. 4. 10

උප්පට්ඨාටික සූත්‍රය

1724. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: දුක්ඛින්ද්‍රිය, දෙමනස්සින්ද්‍රිය, සුඛින්ද්‍රිය, සොම්නස්සින්ද්‍රිය, උපෙක්ඛින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, මෙහි, නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව තිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට දුක්ඛින්ද්‍රිය උපදී. හේ මෙසේ දනගනී. මට මේ දුක්ඛින්ද්‍රිය උපන, හෙ ද නිමිති සහිත ය, නිදන සහිත ය, සංස්කාර සහිත ය, ප්‍රත්‍යය සහිත ය, ඒ දුක්ඛින්ද්‍රිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේය යන මෙකරුණ එකානායෙන් නැත. හේ දුක්ඛින්ද්‍රියයන් දනගනී. දුක්ඛින්ද්‍රිය සමුදයයන් දනගනී. දුක්ඛින්ද්‍රියනිරෝධයන් දනගනී. යම් තැනක උපන් දුක්ඛින්ද්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ නම් එ ද දනගනී. කොහි උපන් දුක්ඛින්ද්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ කාමයන්ගෙන් වෙන්ව ම අකුසල් දහමුත්ගෙන් වෙන්ව ම විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දෘතනට පැමිණ වෙසේ. මෙහි උපන් දුක්ඛින්ද්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වෙයි. මහණෙනි, මේ මහණ දුක්ඛින්ද්‍රියයේ නිරෝධය දත්තේ ය, ඒ බැව් පිණිස සිත එළවා යි කියනු ලැබේ.

ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අපමනාසස ආනාපිනො පභිතනාසස විහරනො උපපජ්ඨි දෙමනසස්සිද්ධියං. සො එවං පජානාති: “උපපනං ඛො මෙ ඉදං දෙමනසස්සිද්ධියං. නඤ්ඤි ඛො සනිච්ඡනං, සනිදනං සසඛ්ඛාරං සපපව්චයං. තං වත අනිච්ඡනං අනිදනං අසඛ්ඛාරං අපපව්චයං දෙමනසස්සිද්ධියං උපපජ්ඨිසනි”ති නෙතං යානං විජජති. සො දෙමනසස්සිද්ධියඤ්ඤි පජානාති. දෙමනසස්සිද්ධියසමුදයඤ්ඤි පජානාති. දෙමනසස්සිද්ධියනිරෝධඤ්ඤි පජානාති. යඤ්ඤි චූපපනං දෙමනසස්සිද්ධියං අපරිපෙසං නිරුජ්ඣති නඤ්ඤි පජානාති. කඤ්ඤි චූපපනං දෙමනසස්සිද්ධියං අපරිපෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විතකකච්චාරානං චූපසමා අජ්ඣානං සමපයාදනං වෙතසො එකොදිභාවං අචිතකකං අච්චාරං සමාධිපං පිතිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසමපජ්ඨ විහරති. එඤ්ඤි චූපපනං දෙමනසස්සිද්ධියං අපරිපෙසං නිරුජ්ඣති. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අඤ්ඤස්සිද්ධියස්ස නිරෝධං තථනාය විතං උපසංහරති.

ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අපමනාසස ආනාපිනො පභිතනාසස විහරනො උපපජ්ඨි සුඛිද්ධියං. සො එවං පජානාති: “උපපනං ඛො මෙ ඉදං සුඛිද්ධියං. නඤ්ඤි ඛො සනිච්ඡනං සනිදනං සසඛ්ඛාරං සපපව්චයං, තං වත අනිච්ඡනං අනිදනං අසඛ්ඛාරං අපපව්චයං සුඛිද්ධියං උපපජ්ඨිසනි”ති නෙතං යානං විජජති. සො සුඛිද්ධියඤ්ඤි පජානාති, සුඛිද්ධියසමුදයඤ්ඤි පජානාති, සුඛිද්ධියනිරෝධඤ්ඤි පජානාති, යඤ්ඤි චූපපනං සුඛිද්ධියං අපරිපෙසං නිරුජ්ඣති නඤ්ඤි පජානාති. කඤ්ඤි චූපපනං සුඛිද්ධියං අපරිපෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු පිතියා ව විරාගා උපෙබ්බකො ව විහරති. සතො ව සමපජානො සුඛඤ්ඤි කායෙන පටිසංවෙදෙති යං තං අරියා ආචිකඛනති උපෙබ්බකො සනිමා සුඛි- විහාරිති නතියජ්ඣානං උපසමපජ්ඨ විහරති. එඤ්ඤි චූපපනං සුඛිද්ධියං අපරිපෙසං නිරුජ්ඣති. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අඤ්ඤස්සිද්ධියස්ස නිරෝධං තථනාය විතං උපසංහරති.

මහණෙනි, මෙහි නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට දෙමනසිසිසිය උපදී. හෙතෙම මෙසේ දනගනී. මට මේ දෙමනසිසිසිය උපන. එ ද නිමිති සහිත ය. නිදන සහිත ය. සංස්කාර සහිත ය. ප්‍රත්‍යය සහිත ය. ඒ දෙමනසිසිසිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේ ය යන මේ කරුණ ඒකාන්තයෙන් නැත. හෙතෙම දෙමනසිසිසියත් දනගනී. දෙමනසිසිසියසමුදයයත් දනගනී. දෙමනසිසිසියනිරෝධයත් දනගනී. යම් තැනෙක උපන් දෙමනසිසිසිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ නම් එ ද දනගනී කොහි උපන් දෙමනසිසිසිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විතර්ක විචාරයන් යන්හිදීමෙන් තම සිත්හි පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දහැනට පැමිණ වෙසෙයි. මෙහි උපන් දෙමනසිසිසිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වෙයි. මහණෙනි, මේ මහණ දෙමනසිසිසියයේ නිරෝධය දන්නේ ය. ඒ බැව පිණිස සිත එළවා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, මෙහි නොපමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට සුඛිසිය උපදී. හේ මෙසේ දනගනී. මට මේ සුඛිසිය උපන. එ ද නිමිති සහිත ය. නිදන සහිත ය. සංස්කාර සහිත ය. ප්‍රත්‍යය සහිත ය. ඒ සුඛිසිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේ ය යන මේ කරුණ එකාන්තයෙන් නැත. හෙතෙම සුඛිසියයත් දනගනී. සුඛිසියසමුදයයත් දනගනී. සුඛිසියනිරෝධයත් දනගනී. යම් තැනෙක උපන් සුඛිසිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ නම් එ ද දනගනී. කොහි උපන් සුඛිසිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ ප්‍රීතියෙහිත් නො ඇල්මෙන් උපෙක්ක ව වෙසෙයි. සිහි ඇත්තේත් මනා දැනුම ඇත්තේත් කයින් සුවත් වීදියි. ආයතියේ යම් ඒ දහැනක් උපෙක්ක ඇත්තේ ය සිහි ඇත්තේ ය සුව විහරණ ඇත්තේ යයි කියන්නම් (ඒ) තෙවන දහැනට පැමිණ වෙසෙ යි. මෙහි උපන් සුඛිසිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වෙයි. මහණෙනි, මේ මහණ සුඛිසියයේ නිරෝධය දන්නේ ය. ඒ බැව පිණිස සිත එළවා යි කියනු ලැබේ.

ඉධ පන භීකඛවෙ, භීකඛුනො අපමනස්ස ආනාපිනො පභිතතස්ස විහරතො උපපජ්ඣි සොමනස්සිත්ථියං. සො එවං පජානාති ‘උපතනං ඛො මෙ ඉදං සොමනස්සිත්ථියං. තඤ්ඤි සනිමිතං සනිදනං සසඤ්ඤාරං සපථවයං. තං වත අනිමිතං අනිදනං අසඤ්ඤාරං අපථවයං සොමනස්සිත්ථියං උපපජ්ඣස්සීති නෙතං යානං විජජති. ‘සො සොමනස්සිත්ථියඤ්ඤා පජානාති. සොමනස්සිත්ථියසමුදයඤ්ඤා පජානාති. සොමනස්සිත්ථියනිරොධඤ්ඤා පජානාති. යඤ්ඤා වුප්පනං සොමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති, තඤ්ඤා පජානාති. කඤ්ඤා වුප්පනං සොමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භීකඛවෙ, භීකඛු සුඛස්ස ච පභානා දුකඛස්ස ච පභානා පුබ්බෙව සොමනස්සද්දෙමනස්සානං අඤ්ඤා අදුකඛං අසුඛං උපෙඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුස්ථානං උපසමපජ්ඣ විහරති. එඤ්ඤා වුප්පනං සොමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. අයං වුවච්ඡි භීකඛවෙ, භීකඛු අඤ්ඤාසි සොමනස්සිත්ථියස්ස නිරොධං, තථනාය විතං උපසංහරති.

ඉධ පන භීකඛවෙ, භීකඛුනො අපමනස්ස ආනාපිනො පභිතතස්ස විහරතො උපපජ්ඣි උපෙකඛිත්ථියං. සො එවං පජානාති. ‘උපතනං ඛො මෙ ඉදං උපෙකඛිත්ථියං. තඤ්ඤා ඛො සනිමිතං සනිදනං සසඤ්ඤාරං සපථවයං’ තං වත අනිමිතං අනිදනං අසඤ්ඤාරං අපථවයං උපෙකඛිත්ථියං උපපජ්ඣස්සීති නෙතං යානං විජජති, සො උපෙකඛිත්ථියඤ්ඤා පජානාති, උපෙකඛිත්ථියසමුදයඤ්ඤා පජානාති, උපෙකඛිත්ථියනිරොධඤ්ඤා පජානාති. යඤ්ඤා වුප්පනං උපෙකඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති තඤ්ඤා පජානාති. කඤ්ඤා වුප්පනං උපෙකඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භීකඛවෙ, භීකඛු සඛඛෙසා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමභිකකමෙ සඤ්ඤාවෙද්ධිතනිරොධං උපසමපජ්ඣ විහරති. එඤ්ඤා වුප්පනං උපෙකඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. අයං වුවච්ඡි භීකඛවෙ, භීකඛු අඤ්ඤාසි උපෙකඛිත්ථියස්ස නිරොධං, තථනාය විතං උපසංහරති.

සුඛිත්ථියවග්ගො චතුසො.

තප්පාද්දනං:

සුඛිකං සොනො අරහං දුට්ඨෙ සමණබ්බාහමණා,
විහරෙයන තයො වුඤ්ඤා කට්ඨො උපට්ඨාපාටිකතඤ්.

මහණෙනි, මෙහි නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට සොමනසස්සන්දිය උපදී. හෙතෙමේ මෙසේ දැනගනී: මට මේ සොමනසස්සන්දිය උපන. එ ද නිමිති සහිත ය, නිදන සහිත ය, සංස්කාර සහිත ය, ප්‍රත්‍යය සහිත ය. ඒ සොමනසස්සන්දිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේ ය යන මෙකරුණ ඵකාන්තයෙන් නැත්තේ ය. හෙතෙමේ සොමනසස්සන්දියයන් දැන ගනී. සොමනසස්සන්දියසමුදයයන් දැන ගනී. සොමනසස්සන්දියනිරෝධයන් දැනගනී. යම් තැනෙක උපන් සොමනසස්සන්දිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ නම් එයන් දැනගනී. කොහි උපන් සොමනසස්සන්දිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ සුවත් පැහීමෙන් දුක් පැහීමෙන් පළමු ම සොමනස්දෙමනසුන්ගේ අස්තගමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ මැදහත් බැවින් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසුදු බැව් ඇති සිවුවන දෘතව පැමිණ වෙසෙයි. මෙහි උපන් සොමනසස්සන්දිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ. මහණෙනි, මේ මහණ සොමනසස්සන්දියයේ නිරෝධය දත්තේ ය. ඒ බැව් පිණිස සිත එලවා යී කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, මෙහි නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට උපෙක්ඛන්දිය උපදී. හෙතෙමේ මෙසේ දැනගනී. මට මේ උපෙක්ඛන්දිය උපන. එ ද නිමිති සහිත ය, නිදන සහිත ය, සංස්කාර සහිත ය, ප්‍රත්‍යය සහිත ය. ඒ උපෙක්ඛන්දිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේ ය යන මෙකරුණ ඵකාන්තයෙන් නැත. හෙතෙමේ උපෙක්ඛන්දියයන් දැනගනී, උපෙක්ඛන්දියසමුදයයන් දැනගනී, උපෙක්ඛන්දියනිරෝධයන් දැනගනී, යම් තැනෙක උපන් උපෙක්ඛන්දිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ නම් එ ද දැනගනී. කොහි උපන් උපෙක්ඛන්දිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ සර්වප්‍රකාරයෙන් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය ඉක්මවා සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධයට පැමිණ වෙසේ. මෙහි උපන් උපෙක්ඛන්දිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ. මහණෙනි, මේ මහණ උපෙක්ඛන්දියයේ නිරෝධය දත්තේ ය. ඒ බැව් පිණිස සිත එලවා යී කියනු ලැබේ යි.

සිවුවැනි සුඛින්ද්‍රිය වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:-

සුඛක, සොතාපන්න, අරහන්ත යි සූත්‍ර තුනෙකි. සමණබ්‍රාහ්මණ සූත්‍ර දෙකෙකි. විභවන නමින් තුනෙන් කියන ලදී. කට්ඨොපම, උපච්චාපාටික යි සූත්‍ර දෙකකි යි මුළුල්ල දශයෙකි.

5. ජරාධර්මයෝ

4. 5. 1

ජරාසූතනං

1725. එකං සමයං හගවා සාවකපීයං විහරති පුබ්බාරාමේ මිඨාරමාකුපාසාදෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන හගවා සායනකසමයං පටිසලානා වුට්ඨිතො පච්ඡාතපෙ¹ නිසිතොහා හොති පිට්ඨිං ඔකාපයමානො. අථ ඛො ආයඤ්චා ආනාදෙද්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්. උපසඬකම්චා හගවනං අභිවාදෙචා හගවතො ගඤ්ඤානි පාඤ්ඤා අනොමඤ්ඤානා හගවනං එතදවොච: “අච්ඡරියං හරොත, අඬගුතං හරොත, න වෙච්ඡති² හරොත, හගවතො නාව පරිසුද්ධා හොති ජච්චණ්ණො පරියොදනො. සිථිලානි ච ගඤ්ඤානි සඬකානි³ චලිජාතානි.⁴ පුරතො පඬහාරො ච කායො. දිස්සති ච ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤර්ඤානං: චක්ඛන්ද්‍රියස්ස සොකින්ද්‍රියස්ස සාතින්ද්‍රියස්ස ජිඨිතින්ද්‍රියස්ස කායින්ද්‍රියස්සානි.

එවං හෙතං ආනාදෙද්දෙ, හොති ජරාධර්මො යොඤ්ඤො. බ්‍රාහ්මි-ධර්මො ආරොගො. මරණධර්මො ජීවිතෙ. න වෙච්ඡ නාව පරිසුද්ධා හොති ජච්චණ්ණො පරියොදනො. සිථිලානි ච හොතති ගඤ්ඤානි සඬකානි චලිජාතානි. පුරතො පඬහාරො ච කායො. දිස්සති ච ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤර්ඤානං: චක්ඛන්ද්‍රියස්ස සොකින්ද්‍රියස්ස සාතින්ද්‍රියස්ස ජිඨිතින්ද්‍රියස්ස කායින්ද්‍රියස්සානි. ඉද්ධවොච හගවා. ඉදං වචා සුගතො අරාපරං එතදවොච සඤ්ඤා:

ධිතං⁵ ජමී ජරෙ අපඤ්ඤා පුබ්බණ්ණකරණී ජරෙ,
නාව මනොරමං බිඬං ජරාය අභිමඤ්ඤං.

යො⁶ ච වසසතං ජීවෙ සොපි මච්ඡපරායණො⁷
න කිඤ්ඤී පරිචඤ්ඤති සඬකමෙවාභිමඤ්ඤති.

4. 5. 2

උණණාහව්‍රාහමණසූතනං

1726. අථ ඛො උණණාහො ව්‍රාහමණො යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්. උපසඬකම්චා හගවතා සඤ්ඤා සමමොදී. සමමොද්දනියං කථං සාරාඤ්ඤං විනිසාරෙචා එකමනං නිසිදී, එකමනං නිසිතොහා ඛො උණණාහො ව්‍රාහමණො හගවනං එතදවොච: “පඤ්ඤාමානි හො ගොතම, ඉන්ද්‍රියානි නානාවිසයානි නානාගොචරානි න අඤ්ඤා-මඤ්ඤස්ස ගොචරවිසයං පච්චනුහොතති. කතමානි පඤ්ඤා: චක්ඛන්ද්‍රියං-පෙ- කායින්ද්‍රියං. ඉමෙසං නු ඛො හො ගොතම, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං නානාවිසයානං නානාගොචරානං න අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස ගොචරවිසයං පච්චනුහොතානං කිං පටිසරණං කො ච නෙසං ගොචරවිසයං පච්චනුහොතිති.

1. පච්ඡාතපෙතෙ - සා.
 2. වෙච්ඡති - මජ්ඣ.
 3. සඬකානි - සා. 1 ඡ 1, 2.
 4. චලිජාතානි - මජ්ඣ.
 5. ධිතං - මුච්ච, ධිතං - සා.
 6. යොපි - සා.
 7. සංඛො මච්ඡපරායණො - සා.

5. ජරාවර්ගය

4. 5. 1

ජරා සූත්‍රය

1725. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෑවක සමීපයෙහි මීගාරමාකුපාසාද නම් පූර්වාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස්කල පලසමච්ඡිත් නැගී සිටි සේක් වෙහෙර පසුපස සෙවනෙහි පිට තවමින් වැඩහුන් සේක් වෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ අවයව අතින් පිරිමදිමින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, ඇසිරියෙකි, වහන්ස, පුදුමයෙකි, වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිව්පැහැය පෙරමෙන් දැන් නො ද පිරිසිදු වේ. නො ද භාත්පසින් බබළන්නේ වේ. සියලු අවයවයෝ ලිහිල්හ. හටගත් රැලි ඇතියහ. කය ද ඉදිරියට නැඹුරු වූයේ ය. ඉඳුරන්ගේත් එනම්: වකඹුන්දියයේත් සොතින්දියයේත් සාතින්දියයේත් ජීවිතින්දියයේත් කායින්දියයේත් වෙනස් බවෙක් පෙනේ.

ආනන්ද, ඒ එසේ ම ය. යොවුන් බැවිහි දිරන ස්වභාව ඇත්තේ නිරෝගී බැවිහි රෝගී ස්වභාව ඇත්තේ දිවියෙහි මැරෙන ස්වභාව ඇත්තේ වෙයි. සිව්පැහැය ඒතාක් නො ද පිරිසිදු වේ. නො ද භාත්පසින් බබළන්නේ වේ. සියලු අවයවයෝ ලිහිල් වූවාහු හටගත් රැලි ඇත්තාහු ද වෙති. කය ද ඉදිරියට නැඹුරු වූයේ වේ. ඉඳුරන්ගේ ද එනම් වකඹුන්දියයේත් සොතින්දියයේත් සාතින්දියයේත් ජීවිතින්දියයේත් කායින්දියයේත් වෙනස්බවෙක් පෙනේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදාරා යලි මතු ද මෙය වදළ සේක:

එම්බල ලාමක ජරාව, දුර්වර්ණනා කරනසුලු ජරාව, තට නින්ද වේවා. එතාක් මනරම් සිරුර ජරාවෙන් මඩනා ලද්දේ ය.

යමෙක් සියවසක් ජීවත්වතු දු හෙනෙමෙන් මරු වසභ වන්නේ ය. කිසිවක් අත් නො හරී. සියල්ල ම මැඩලා යි.

4. 5. 2

උණණාහඬාත්මණ සූත්‍රය

1726. එකල්හි උණණාහ බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කථාව කොට නිමවා එක්පසෙක හුන්නේ ය. එක්පසෙක හුන් උණණාහ බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කීය: “හවත් ගෞතමයෙනී, මේ පසිඳුරෝ වෙන් වෙන් විෂය ඇත්තාහු වෙන් වෙන් අරමුණු ඇත්තාහු ඔවුනොවුන්ගේ අරමුණු විෂය නො විඳිත්. කවර පසෙක් ද යත්: වකඹුන්දියය ... කායින්දිය යි. හවත් ගෞතමයෙනී, වෙන් වෙන් විෂය ඇති වෙන් වෙන් අරමුණු ඇති ඔවුනොවුන්ගේ අරමුණු විෂය නො විඳිනා මේ පසිඳුරන්ට කීමෙක් පිළිසරණ ද? කවරෙක් ඔවුන්ගේ අරමුණු විෂය විඳී ද යි.

පඤ්චමානී බ්‍රාහ්මණ, ඉන්ද්‍රියානී නානාවිසයානී නානාගොවරානී න අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගොවරවිසයං පව්චනුභොනාති. කතමානී පඤ්ඤා; වකචුන්ද්‍රියං -පෙ- කායිඤ්දියං. ඉමෙසං ටො බ්‍රාහ්මණ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං නානාවිසයානං නානාගොවරානං න අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගොවරවිසයං පව්චනුභොනානානං මනො පට්ඨරණං. මනොව¹ තෙසං ගොවරවිසයං පව්චනුභොතීති. මනස්ස පන භො ගොතම කී පට්ඨරණනති? මනස්ස ටො බ්‍රාහ්මණ, සති පට්ඨරණනති. සතියා පන භො ගොතම, කී පට්ඨරණනති? සතියා ටො බ්‍රාහ්මණ; විමුක්ඛී පට්ඨරණනති. විමුක්ඛියා පන භො ගොතම කී පට්ඨරණනති? විමුක්ඛියා ටො බ්‍රාහ්මණ, නිබ්බානං පට්ඨරණනති. නිබ්බානාස්ස පන භො ගොතම, කී පට්ඨරණනති? අව්චසරා බ්‍රාහ්මණ, පඤ්ඤා. නාසකඛි පඤ්ඤස්ස පරියන්තං ගහෙතුං. නිබ්බානොගධං හි බ්‍රාහ්මණ බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති නිබ්බානපරායණං නිබ්බානපරියොසානනති. අථ ටො උණණාහො බ්‍රාහ්මණො හගවනො භාසිතං අභිනන්දිතො අනුමොදිතො උට්ඨායාසනා හගවන්තං අභිවාදෙතො පදක්ඛණං කතො පකකමි.

අථ ටො හගවා අචීරපකකනෙන උණණාහෙ බ්‍රාහ්මණෙ භිසඬු ආමනෙතයි; “සෙය්‍යථාපි භිකඛවෙ, කුටාගාරෙ වා කුටාගාරසාලායං වා² පාචීනවාතපානා සුරියෙ උග්ගච්ඡනෙන වාතපානෙන රජමී පවිසිතො කථාස්ස පතිට්ඨිතාති. පච්ඡමාය හනෙත භික්ඛියනති. එවමෙව ටො භිකඛවෙ, උණණාහස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස තථාගතෙ සඤ්ඤා නිවිට්ඨා, මූලජාතා පතිට්ඨිතා දළහා අසංභාරියා සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මුණා වා කෙනචී වා ලොකස්මිං. ඉමමහි වෙ භිකඛවෙ, සමයෙ උණණාහො බ්‍රාහ්මණො කාලං කරෙය්‍ය, නත්ථි තං සංයොජනං යෙන සංයොජනෙන සංයුතො උණණාහො බ්‍රාහ්මණො පුත ඉමං ලොකං ආගට්ඨෙය්‍යාතී.

4. 5. 3

සාකෙතසුතතං

1727. එකං සමයං හගවා සාකෙතෙ වීහරනී අස්සනවනෙ මගදයෙ. තත්‍ර ටො හගවා භිකඬු ආමනෙතයි. අපී නු ටො භිකඛවෙ පරියායො යං පරියායං ආගමම යානී පඤ්චින්ද්‍රියානී තානී පඤ්ඤා බලානී භොනතී, යානී පඤ්ඤා බලානී තානී පඤ්චින්ද්‍රියානී භොනතීති? හගවලුලකා නො හනෙත, ධම්මො -පෙ-

1. මනො ව - යා, සි 1.

2. කුටාගාරං වා කුටාගාරසාලා වා උක්කරාය - සිඉ.

බමුණ, මේ පසිඳුරෝ වෙන් වෙන් විෂය ඇත්තාහු වෙන් වෙන් අරමුණු ඇත්තාහු ඔවුනොවුන්ගේ අරමුණු විෂය නො විඳිත්. කවර පසෙක් ද යත්: වක්කුන්ද්‍රිය ය ... කායින්ද්‍රිය යි. බමුණ, වෙන් වෙන් විෂය ඇති වෙන් වෙන් අරමුණු ඇති ඔවුනොවුන්ගේ අරමුණු විෂය නො විඳින මේ පසිඳුරන්ට සිත පිළියරණ යි. සිත ම ඔවුන්ගේ අරමුණු විෂය විඳී යි. හවත් ගෞතමයෙනි, සිතට කීමෙක් පිළිසරණ ද යි? බමුණ, සිතට සිතිය පිළිසරණ යි. හවත් ගෞතමයෙනි, සිතියට කීමෙක් පිළිසරණ ද යි? බමුණ, සිතියට විමුක්තිය පිළිසරණ යි. හවත් ගෞතමයෙනි, විමුක්තියට කීමෙක් පිළිසරණ ද යි? බමුණ, විමුක්තියට නිවන පිළිසරණ යි. හවත් ගෞතමයෙනි, නිවනට කීමෙක් පිළිසරණ ද යි? බමුණ ප්‍රශ්නය ඉක්මවා ගියෙහි ය. ප්‍රශ්නයෙහි කෙළවර ගැනීමට නො හැකි විය. බමුණ නිවනට ඇතුළත් වුවක් නිවන පිහිට කොට ඇත්තක් නිවන කෙළවර කොට ඇත්තක් කොට බඹසර වෙසෙන්නේ යි. එකල්හි උණණහ බමුණු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව පිළිගෙන අනුමෝදන් ව හුනස්නෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට ගියේ ය.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උණණහ බමුණා නික්ම ගිය නොබෝ කලකින් භික්ෂුන් ඇමතුසේක. මහණෙනි, කුළුගෙයක හෝ කුළුගේහලක හෝ පෙරදිග වාකවුළු යම් සේ ද හිරු උදවන කල්හි වාකවුළුවෙන් හිරුඳය පිවිය කොහි පිහිටියා වන්නේ ද යි? වහන්ස, පැයුළු බිතෙහි ය, මහණෙනි, එසෙයින් ම උණණහ බමුණට තථාගතයන් කෙරෙහි ඇතුළට පිවිසි හටගත් මුල් ඇති දැඩි වූ මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ නො වැනසිය හැකි සැඳහැ පිහිටියා ය. මහණෙනි, ඉදින් උණණහ බමුණු මෙයමයෙහි කලුරිය කරන්නේ නමුදු යම් සංයෝජනයෙකින් යුත් උණණහ බමුණු නැවත මෙලොවට පැමිණෙන්නේ නම් එබඳු සංයෝජනයෙක් නැතැ යි.

4. 5. 3

සාකේතසූත්‍රය

1727. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාකේතනුවර සම්පයෙහි මීඟුය නම් වූ අඳුන්වෙනෙහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ යම් කෙනෙක් පසිඳුරෝ වෙන් නම් ඔහු පස්බලයෝ වෙද්ද? යම් කෙනෙක් පස්බලයෝ වෙන් නම් ඔහු පසිඳුරෝ වෙද්ද? එබඳු නයෙක් ඇද්ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හගවත්හු මුල් කොට ගෙන ඇතියහ ...

අඤ්චි භික්ඛවෙ පරියායො යං පරියායං ආගමම යාති පඤ්චන්ද්‍රියානි තාති පඤ්ච බලානි භොතහි, යාති පඤ්ච බලානි තාති පඤ්චන්ද්‍රියානි භොතහි. කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම යාති පඤ්චන්ද්‍රියානි තාති පඤ්ච බලානි භොතහි, යාති පඤ්ච බලානි තාති පඤ්චන්ද්‍රියානි භොතහි: යං භික්ඛවෙ, සඤ්චන්ද්‍රියං තං සඤ්චාබලං, යං සඤ්චාබලං තං සඤ්චන්ද්‍රියං. යං චිරිඨින්ද්‍රියං තං චිරියබලං, යං චිරියබලං තං චිරිඨින්ද්‍රියං, යං සතින්ද්‍රියං තං සතිබලං, යං සතිබලං තං සතින්ද්‍රියං. යං සමාධින්ද්‍රියං තං සමාධිබලං, යං සමාධිබලං තං සමාධින්ද්‍රියං. යං පඤ්ඤන්ද්‍රියං තං පඤ්ඤාබලං, යං පඤ්ඤාබලං තං පඤ්ඤන්ද්‍රියං.

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ නදී පාචිනනිත්තො පාචිනපොණො පාචින-පබ්භාරො, තස්සො අස්ස මරෙක්ඛි¹ දීපො, අඤ්චි භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා ඵකො සොනොතෙව සඤ්චං ගච්ඡති. අඤ්චි පන භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා දෙව සොතානිතෙව. සඤ්චං ගච්ඡති. කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා ඵකො සොනොතෙව සඤ්චං ගච්ඡති? යං² භික්ඛවෙ, තස්ස දීපස්ස පුරුක්ඛන්තො³ උදකං යඤ්ච පච්ඡිමන්තො උදකං, අයං ඛො භික්ඛවෙ පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා ඵකො සොනොතෙව සඤ්චං ගච්ඡති. කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා දෙව සොතානිතෙව සඤ්චං ගච්ඡති, යං භික්ඛවෙ, තස්ස දීපස්ස උත්තරන්තො උදකං යඤ්ච දක්ඛිණන්තො උදකං, අයං ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා දෙව සොතානිතෙව සඤ්චං ගච්ඡති. ඵචමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යං සඤ්චන්ද්‍රියං තං සඤ්චාබලං යං සඤ්චාබලං තං සඤ්චන්ද්‍රියං -පෙ- යං පඤ්ඤන්ද්‍රියං තං පඤ්ඤාබලං, යං පඤ්ඤාබලං තං පඤ්ඤන්ද්‍රියං. පඤ්ඤානං භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිච්ඡන්තං පඤ්ඤවිච්ඡන්තං දිට්ඨංව ධිමෙම සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ඡ විහරති.

4. 5. 4

පුබ්බකොට්ඨකසුත්තං

1728. එකං සමයං හගවා සාවතථීයං විහරති පුබ්බකොට්ඨකෙ. තත්‍ර ඛො හගවා ආයසමන්තං සාරිපුත්තං ආමන්තෙයි. සද්දහාසී⁴ ත්ඨං සාරිපුත්තං, සද්ධින්ද්‍රියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති, අමතපරායනං අමතපරියොසානං, චිරිඨින්ද්‍රියං -පෙ- සතින්ද්‍රියං -පෙ- සමාධින්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤන්ද්‍රියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානනහි?

1. තස්සො මරෙක්ඛි - මජ්ඣිම, ෩.
 2. යඤ්ච - මජ්ඣිම, ෩.
 3. පුරුක්ඛන්තො - මජ්ඣිම.
 4. සද්දහාසී - මජ්ඣිම, ෩.

මහණෙනි යම් නයකට පැමිණ යම් කෙනෙක් පසිඳුරෝ වෙන් නම් ඔහු පස්බලයෝ වෙද්ද, යම් කෙනෙක් පස්බලයෝ වෙන් නම් ඔහු පසිඳුරෝ වෙද්ද, එබඳු නයෙක් ඇත. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ යම් කෙනෙක් පසිඳුරෝ වෙන් නම් ඔහු පස්බලයෝ වෙද්ද, යම් කෙනෙක් පස්බලයෝ වෙන් නම් ඔහු පසිඳුරෝ වෙද්ද, ඒ නය කවරේ ද, යත්: මහණෙනි, යමෙක් සද්ධිත්ථියය වේ නම් එය සඤ්ඤාබලය වේ. යමෙක් සඤ්ඤාබලය වේ නම් එය සද්ධිඤ්ජිය වේ. යමෙක් විරිඨිඤ්ජිය වේ නම් එය විරිඨබලය වේ. යමෙක් විරිඨබලය වේ නම් එය විරිඨිඤ්ජිය වේ. යමෙක් සතිඤ්ජිය වේ නම් එය සතිබලය වේ. යමෙක් සතිබලය වේ නම් එය සතිඤ්ජිය වේ. යමෙක් සමාධිඤ්ජිය වේ නම් එය සමාධිබලය වේ. යමෙක් සමාධිබලය වේ නම් එය සමාධිඤ්ජිය වේ. යමෙක් පඤ්ඤාඤ්ජිය වේ නම් එය පඤ්ඤාබලය වේ. යමෙක් පඤ්ඤාබලය වේ නම් එය පඤ්ඤාඤ්ජිය වේ.

මහණෙනි, යම්සේ පෙරදිගට නැමුණු පෙරදිගට නැමුරු වූ පෙරදිගට බර වූ නදියක් වේද. එහි මැද දිවයිනෙක් වන්නේ ය. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි එක ම සැඩපහරෙකැයි ගිණුමට යේ නම් එබඳු නයෙක් ඇත. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි දෙසැඩපහරෙකැයි ම ගිණුමට යේ නම් එබඳු නයෙක් ඇත. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි එක ම සැඩපහරෙකැයි ගිණුමට යේ නම් ඒ නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ඒ දිවයිනෙහි පෙරදිග කෙළවර යම් දියෙක් වේද. පැළදිග කෙළවර යම් දියෙකුත් වේද, මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි එක ම දියපහරෙකැයි ගිණුමට යේ නම් මේ ඒ නයයි. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි දෙදියපහරෙකැයි ම ගිණුමට යේ නම් ඒ නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ඒ දිවයිනෙහි උතුරු කෙළවර යම් දියෙක් වේද, දකුණු කෙළවර යම් දියකුත් වේද මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි දෙදියපහරෙකැයි ම ගිණුමට යේ නම් මේ ඒ නයයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් සද්ධිඤ්ජිය වේ නම් එය සඤ්ඤාබලය වේ. යමෙක් සඤ්ඤාබලය වේ නම් එය සද්ධිඤ්ජියය වේ ... යමෙක් පඤ්ඤාඤ්ජිය වේ නම් එය පඤ්ඤාබලය වේ. යමෙක් පඤ්ඤාබලය වේ නම් එය පඤ්ඤාඤ්ජිය වේ. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් වැඩූ බැවින් මහණනෙමේ ආශ්‍රවයන් ස්‍රිය කිරීමෙන් අනාශ්‍රව වූ ඵලසමාධියන් ඵලප්‍රඥාවන් දිට්‍ර දුම්බෙහි ම නෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙයි.

4. 5. 4

පුබ්බ කොට්ඨක සූත්‍රය

1728. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සම්පයෙහි පුබ්බකොට්ඨකයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්චන් සැරියුත් තෙරණුවන් ඇමතු සේක: සාරිපුත්ත සද්ධිඤ්ජිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ. විරිඨිඤ්ජිය ... සතිඤ්ජිය ... සමාධිඤ්ජිය ... පඤ්ඤාඤ්ජිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි තෙපි හදහනූ ද යි.

නධොභං එත්ථ භනෙත්ථ, භගවතො සද්ධාය ගච්ඡාමි ‘‘සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං. යෙසං හි භනෙත්ථ, අඤ්ඤාතං අසස අදිට්ඨං¹ අවිදිතං අසච්ඡිකතං අඵසසිතං² පඤ්ඤාය, තෙ තත්ථ පරෙසං සද්ධාය ගච්ඡෙය්‍යුං: සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං. යෙසං ඤා ඵතං භනෙත්ථ, ඤාතං දිට්ඨං විදිතං සච්ඡිකතං ඵසසිතං පඤ්ඤාය, නිකකඛබ්බා තෙ තත්ථ නිබ්බිවිකිච්ඡා, සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං. මඤ්ඤාමි ඤා ඵතං භනෙත්ථ, ඤාතං දිට්ඨං විදිතං සච්ඡිකතං ඵසසිතං පඤ්ඤාය. නිකකඛබ්බාභං තත්ථ නිබ්බිවිකිච්ඡො සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං.’’

සාධු සාධු සාරිපුත්ත, යෙසං භෙතං³ සාරිපුත්ත, අඤ්ඤාතං අසස අදිට්ඨං අවිදිතං අසච්ඡිකතං අඵසසිතං පඤ්ඤාය ඤා තත්ථ පරෙසං සද්ධාය ගච්ඡෙය්‍යුං, සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං. යෙසං ඤා ඵතං සාරිපුත්ත, ඤාතං දිට්ඨං විදිතං සච්ඡිකතං ඵසසිතං පඤ්ඤාය නිකකඛබ්බා තෙ තත්ථ නිබ්බිවිකිච්ඡා, සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං.’’

1. අඤ්ඤාතං අදිට්ඨං - සනා.
 2. අඵසසිතං - පි 1. සනා.
 3. යෙසං ඤා ඵතං - සනා.

වහන්ස, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වෙයි ... පඤ්ඤාත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වෙයි. මෙහි ලා මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ (වදන්) ඇදහීමෙන් (නිමාවට) නො යෙමි. වහන්ස, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤාත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි යම් කෙනකුත් විසින් නො දන්නා ලද්දේ නො දක්නා ලද්දේ අවබෝධ නො කරන ලද්දේ නො පසක් කරන ලද්දේ නුවනින් නො පහස්නා ලද්දේ වන්නේ නම් ඔහු එහිලා මෙරමා (වදන්) ඇදහීමෙන් (නිමාවට) යන්නාහු ය. වහන්ස, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤාත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි යම් කෙනකුත් විසිනුදු මෙය දන්නා ලද්දේ දක්නා ලද්දේ අවබෝධ කරන ලද්දේ පසක් කරන ලද්දේ නුවනින් පහස්නා ලද්දේ වේ නම් ඔහු එහි ලා නිසැක වූවාහු පහවූ විචිකිච්ඡා ඇත්තාහු වෙත්. වහන්ස, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤාත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ම විසිනුදු මෙය දන්නා ලද්දේ ය. දක්නා ලද්දේ ය. අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. පසක් කරන ලද්දේ ය. නුවනින් පහස්නා ලද්දේ ය. මම එහිලා නිසැකයෙමි. පහ වූ විචිකිච්ඡා ඇතියෙමි යි.

සාරිපුත්ත මැනවි, මැනවි, සාරිපුත්ත, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤාත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි යම් කෙනකුත් විසින් මෙය නොදන්නා ලද්දේ නො දක්නා ලද්දේ අවබෝධ නො කරන ලද්දේ නො පසක් කරන ලද්දේ නුවනින් නො පහස්නා ලද්දේ වන්නේ නම් ඔහු එහිලා මෙරමා (වදන්) ඇදහීමෙන් (නිමාවට) යන්නාහු ය. සාරිපුත්ත, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤාත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි යම් කෙනකුත් විසිනුදු මෙය දන්නා ලද්දේ දක්නා ලද්දේ අවබෝධ කරන ලද්දේ පසක් කරන ලද්දේ නුවනින් පහස්නා ලද්දේ වේ නම් ඔහු එහිලා නිසැකයහ. පහ වූ විචිකිච්ඡා ඇතියහ යි.

4. 5. 5

පුබ්බාරාමසුත්තං

1729. එකං සමයං භගවා සාවස්ථියං චිහරන්ති පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාතුපාසාදෙ. නත්‍ර ඛො භික්ඛවෙ ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති. භගවච්චූලකා නො භනෙත, ධම්මො -පෙ- එකස්ස ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියස්ස භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති. කතමස්ස එකස්ස? පඤ්ඤින්ද්‍රියස්ස. පඤ්ඤවතො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස තදනවයා සද්ධා සණ්ඨාති. තදනවයං චිරියං සණ්ඨාති. තදනවයා සති සණ්ඨාති. තදනවයො සමාධි සණ්ඨාති. ඉමස්ස ඛො භික්ඛවෙ, එකස්ස ඉන්ද්‍රියස්ස භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති.

4. 5. 6

දුතිය පුබ්බාරාමසුත්තං

1730. කතිතතං නු ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති? භගවච්චූලකා නො භනෙත, ධම්මො -පෙ- දවිතතං ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති. “ඛිණ්ණා ජාති වුසිතං, බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමීති. කතමෙයං දවිතතං: අරියාය ව පඤ්ඤාය, අරියාය ව විමුක්ඛයා. යා භික්ඛ භික්ඛවෙ, අරියා පඤ්ඤා තදස්ස පඤ්ඤින්ද්‍රියං, යා භික්ඛ භික්ඛවෙ, අරියා විමුක්ඛි නදස්ස සමාධින්ද්‍රියං, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, දවිතතං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති.

1. කතිතං - සා,.

4. 5. 5

පුබ්බාරාම සූත්‍රය

1729. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීප-
 යෙහි මිගාරමාතුපාසාද නම් සුර්වාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී
 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක ... මහණෙනි, කෙනෙක්
 ඉඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ක්ෂීණාස්‍රව මහණ තෙමේ
 “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බ්‍රහ්මර වැස නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී.
 මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි දැනීමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ
 කෙරේ ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවන්නු මුල් කොට ඇතියහ.
 ... මහණෙනි, එක් ඉන්ද්‍රියයක් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින්
 ක්ෂීණාස්‍රව මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බ්‍රහ්මර වැස නිමවන ලදී.
 කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි දැනීමි”යි
 අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරෙයි. කවර එකක් ද යත්: පඤ්ඤිත්‍රිය යි.
 මහණෙනි, පැනවත් අරීසවුහට ඒ අනුව යන සැදහැ පිහිටයි.
 ඒ අනුව යන වැර පිහිටයි. ඒ අනුව යන සිහිය පිහිටයි. ඒ අනුව
 යන සමාධිය පිහිටයි. මහණෙනි, මේ එක් ඉන්ද්‍රියය වැඩු බැවින්
 බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බ්‍රහ්මර
 වැස නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක්
 නැතැයි දැනීමි”යි රහත් බව ප්‍රකාශ කෙරෙයි.

4. 5. 6

දුතිය පුබ්බාරාම සූත්‍රය

1730. මහණෙනි, කෙනෙක් ඉඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ
 බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බ්‍රහ්මර වැස නිමවන
 ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි
 දැනීමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරේ ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු
 හඟවන්නු මුල් කොට ඇතියහ .. මහණෙනි, ඉන්ද්‍රිය දෙකක් වැඩු
 බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ.
 බ්‍රහ්මර වැස නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස
 අනෙකක් නැතැයි දැනීමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරෙයි. කවර
 දෙකක් ද යත්: ආයඨි වූ ප්‍රඥවත් ආයඨිවූ විමුක්තියත් ය. මහණෙනි,
 ඔහුගේ යම් ආයඨි වූ ප්‍රඥවත් වේ නම් එය ඔහුගේ පඤ්ඤිත්‍රිය යි.
 මහණෙනි ඔහුගේ යම් ආයඨි වූ විමුක්තියක් වේ නම් එය ඔහුගේ
 සමාධිත්‍රිය යි. මහණෙනි, මේ දෙඉඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ
 බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බ්‍රහ්මර වැස නිමවන
 ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි
 දැනීමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරෙයි.

4. 5. 7

කතිය පුබ්බාරාමසුත්තං

1731. කතියනං නු ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලී-
 කතතො ඛිණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති: “ඛිණා ජාති,
 වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති?
 හගවච්චුලකා නො හනො, ධම්මා -පෙ- වතුනාං ඛො භික්ඛවෙ,
 ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං
 බ්‍යාකරොති: “ඛිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං,
 නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති. කතමෙසං වතුනාං: විරිධිත්ථියස්ස
 සතිත්ථියස්ස සමාධිත්ථියස්ස පඤ්ඤිත්ථියස්ස. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ,
 වතුනං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණාසවො භික්ඛු
 අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති: “ඛිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං
 කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමීති”ති.

4. 5. 8

වතුසු පුබ්බාරාමසුත්තං

1732. කතියනං නු ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලී-
 කතතො ඛිණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති: “ඛිණා ජාති,
 වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති?
 හගවච්චුලකා නො හනො, ධම්මා -පෙ- පඤ්ඤානං ඛො භික්ඛවෙ,
 ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණාසවො භික්ඛු අඤ්ඤං
 බ්‍යාකරොති: “ඛිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං,
 නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති. කතමෙසං පඤ්ඤානං: සධ්ධිත්ථියස්ස
 විරිධිත්ථියස්ස සතිත්ථියස්ස සමාධිත්ථියස්ස පඤ්ඤිත්ථියස්ස. ඉමෙසං
 ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණා-
 සවො භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති: “ඛිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං,
 කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමීති”ති.

4. 5. 9

පිණේඤාලසුත්තං

1733. එකං සමයං හගවා කොසඬියං විහරති සොසිතාරාමෙ,
 තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමනා පිණේඤාලභාරදාජෙන අඤ්ඤ
 බ්‍යාකතා හොති: “ඛිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං,
 නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති. අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු
 යෙන හගවා තෙනුපසංකමිංසු. උපසධ්ධිමත්ථා හගවනාං අභිවාදෙත්වා
 එකමනං නිසීදිංසු. එකමනං නිසසිනාං ඛො තෙ භික්ඛු හගවනාං
 එතදවොචු: “ආයසමනා හනො පිණේඤාලභාරදාජෙන අඤ්ඤ
 බ්‍යාකතා: “ඛිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං, නාපරං
 ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති. කිනනුඛො හනො, අසුචසං සමපස්ස-
 මානෙන ආයසමනා පිණේඤාලභාරදාජෙන අඤ්ඤ බ්‍යාකතා: “ඛිණා
 ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං. කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති
 පජානාමීති,

4. 5. 7

තනිය ප්‍රබ්ධාරාම සූත්‍රය

1731. මහණෙනි, කෙනෙක් ඉඳුරන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණි. බලියර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දනිමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරේ ද? යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, ඉඳුරන් සිවුදෙනෙකුත් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් ක්ෂිණාසූව මහණ තෙමේ: “ඉපැද්ම ගෙවිණි. බලියර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දනිමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරේ. කවර සිවුදෙනෙකුත් ද යත්: චිරිධිත්තියය සතිත්තියය සමාධිත්තියය පඤ්ඤිත්තියය යි. මහණෙනි, මේ සිවුඉඳුරන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණතෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණි. බලියර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දනිමි”යි රහත් බව පවසා යි.

4. 5. 8

වතුකු ප්‍රබ්ධාරාම සූත්‍රය

1732. මහණෙනි, කෙනෙක් ඉඳුරන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණි. බලියර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දනිමි”යි රහත් බව පවසා ද? යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, ඉන්ද්‍රිය පසක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණි. බලියර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දනිමි”යි රහත් බව පවසා යි.

4. 5. 9

පිණ්ඩොල සූත්‍රය

1733. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹැනුවර සමීපයෙහි සෝධිතාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් පිණ්ඩොලභාරද්වාර්ෂ තෙරණුවන් විසින් “ඉපැද්ම ගෙවිණි. බලියර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දනිමි”යි රහත් බව පවසන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, ආයුෂ්මත් පිණ්ඩොලභාරද්වාර්ෂ තෙරණුවන් විසින් “ඉපැද්ම ගෙවිණි. බලියර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දනිමි”යි රහත් බව පවසන ලද්දේ ය. වහන්ස, කිනම් කරුණක් දක්නා ආයුෂ්මත් පිණ්ඩොලභාරද්වාර්ෂ තෙරණුවන් විසින් “ඉපැද්ම ගෙවිණි. බලියර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දනිමි”යි රහත් බව පවසන ලද්දේ ද? යි.

තිණණං ඛො පන භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො පිණේඤාලභාරදාපෙන භික්ඛුනා අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතා: “විණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛතොයාති පජානාමී”ති. කතමෙසං තිණණතො: සතින්ද්‍රියසස සමාධින්ද්‍රියසස පඤ්ඤින්ද්‍රියසස. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණණතො ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලී-කතතො පිණේඤාලභාරදාපෙන භික්ඛුනා අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතා: “විණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛතොයාති පජානාමී”ති. ඉමානි ච භික්ඛවෙ, තිණි ඉන්ද්‍රියානි කිමනොති: ඛයනොති. කිසස ඛයනොති: ජාතිජරාමරණසස. ජාතිජරාමරණං ඛයනං: ඛො භික්ඛවෙ, සමපසමානෙන පිණේඤාලභාරදාපෙන භික්ඛුනා අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතා: “විණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛතොයාති පජානාමී”ති.

4. 5. 10

ආපණසුතං

1734. එතං සමයං හගවා අබෙගසු විහරති ආපණං නාම අභිනානං නිගමො. තත්‍ර ඛො හගවා ආයසමනතං සාරිපුතං ආමනොතයි: “යො සො සාරිපුත, අරියසාවකො තථාගතෙ එකන්තගතො,¹ අභිප්පසනොසු අපි නු සො² තථාගතෙ වා තථාගත-සාසනෙ වා කච්චියාය වා විචිකිචෙජයාය වා”ති?

යො සො හනෙන, අරියසාවකො තථාගතෙ එකන්තගතො³ අභිප්පසනොසු න සො තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා කච්චියාය වා විචිකිචෙජයාය වා. සද්ධසස භි හනෙන, අරියසාවකසස එතං පාටිකඛිං: “යං ආරද්ධවිරියො විහරිසසති අකුසලානං ධමමානං පහානාය කුසලානං ධමමානං උපසම්පදය ථාමවා දුඤ්ඤපරක්කමො අනිකඛිතධුරො කුසලෙසු ධමමෙසු. යං භිසස හනෙන, විරියං තදසස විරිධින්ද්‍රියං. සද්ධසස භි හනෙන, අරියසාවකසස ආරද්ධවිරියසස එතං පාටිකඛිං: “යං සතිමා හවිසසති පරමෙන සතිනෙපසෙසන සමන්තාගතො විරකතච්චි විරහාසිතමච්චි සරිතා අනුසසරිතා. යා භිසස හනෙන, සති, තදසස සතින්ද්‍රියං. සද්ධසස භි හනෙන, අරියසාවකසස ආරද්ධවිරියසස උපධිතසතිනො එතං පාටිකඛිං: ‘යං වොසසග්ගාරමමණං කර්ඪවා ලභිසසති සමාධිං ලභිසසති වික්ඛසෙසකග්ගතං. යො භිසස හනෙන, සමාධි තදසස සමාධින්ද්‍රියං.

1. තිණණං - සා, සිඉ.
 2. ඛයනති - මජ්ඣං, සා, සිඉ.
 3. එකන්තගතො - සිඉ.
 4. න සො - මජ්ඣං, සා.

මහණෙනි, ඉන්ද්‍රිය තුනක් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් පිණේඛාල භාරදාජ මහණහු විසින් ඉපැදීම ගෙවිණ, බඹසර වැස නිමවන ලදී, කටයුතු කරන ලදී, මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීමි'යි රහත් බව පවසන ලද්දේ ය. කවර තුනක් ද යත්: සනින්ද්‍රියය සමාධිත්තියය පඤ්ඤන්ද්‍රියය යි. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය තුන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් පිණේඛාලභාරදාජ මහණහු විසින් ඉපැදීම ගෙවිණ, බඹසර වැස නිමවන ලදී, කටයුතු කරන ලදී, මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීමි'යි රහත් බව පවසන ලද්දේ ය. මහණෙනි, මේ තුන්ඉදුරෝ කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තෝ ද යත්: ඤය කිරීම කෙළවර කොට ඇත්තෝ ය. කුමක් ඤය කිරීම කෙළවර කොට ඇත්තෝ ද යත්: ජාතිජරාමරණ යි. මහණෙනි, ජාතිජරාමරණ ඤය අන්තය යි දක්නාවූ පිණේඛාල භාරදාජ මහණහු විසින් “ඉපැදීම ගෙවිණ. බඹසර වැස නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීමි'යි රහත් බව පවසන ලද්දේ යි.

4. 5. 10

ආපණ සූත්‍රය

1734. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අභුද්‍රවවෙහි අභුද්‍රවු-වැස්සන්ගේ ආපණ නම් නියමගමහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරුන් ඇමතු සේක. සාරිපුත්ත, යම් ඒ අරියව්වෙක් තපාගතයන් කෙරෙහි නොසැලෙන සැදහැත්තෝ වෙසෙසින් පහන් වූයේ වේ නම් හෙතෙමේ තපාගතයන් කෙරෙහි හෝ තපාගතසස්තෙහි හෝ සැක කරන්නෝ හෝ විචිකිචිතා කරන්නෝ හෝ වේ ද? යි.

වහන්ස, යම් ඒ අරියව්වෙක් තපාගතයන් කෙරෙහි නොසැලෙන සැදහැත්තෝ වෙසෙසින් පහන් වූයේ වේ නම් හෙතෙමේ තපාගතයන් කෙරෙහි හෝ තපාගතසස්තෙහි හෝ සැක නො කරන්නෝ ය. විචිකිචිතා නො කරන්නෝ ය. වහන්ස, “අකුසල්දහම් ප්‍රභාණ පිණිස කුසල්දහම් ඉපදවීම පිණිස ඇරඹූ වැර ඇත්තේ කුසල්දහමහි නොපසුබස්නා වැර ඇත්තේ දුඛිපැරකුම් ඇත්තේ නොබහාතැබු දුර ඇත්තේ වෙසෙන්නෝ ය. යන යමෙක් ඇද් ද, සැදහැනි අරියව්හු විසින් එය කැමති වියයුතු. වහන්ස, ඔහුට යම් වියඛියෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ විරිධිත්තිය යි. වහන්ස, “සිහි ඇත්තේ උතුම් බලවත් සිහියෙන් යුතු වූයේ ඉතා පෙර කරන ලද්ද කියන ලද්ද පවා සිහි කරනුයේ පුනපුනා සිහිකරනුයේ වන්නෝ ය, යන යමෙක් ඇද් ද, ඇරඹූ වැර ඇති සැදහැනි අරියව්හු විසින් මෙය කැමති විය යුතු. වහන්ස, ඔහුට යම් සිහියෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ සනින්ද්‍රිය යි. වහන්ස, නිවන අරමුණු කොට සමාධිය ලබන්නෝ ය, සිතේ එකඟකම ලබන්නෝ ය යන යමෙක් ඇද් ද, ඇරඹූ වෙර ඇති එළඹසිටි සිහි ඇති සැදහැනි අරියව්හු විසින් මෙය කැමැති වියයුතු. වහන්ස, ඔහුට යම් සමාධියෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ සමාධිත්තිය යි.

සඤ්ඤා හි භවතො, අරියසාවකස්ස ආරඤ්චිරියස්ස උපටට්ඨනං-
 සත්තො සමාහිතවිත්තාස්ස එතං පාවිකඛිං: “යං එවං ජානිස්සති
 අනමතග්ගො ඛො සංසාරො පුබ්බො කොචි න පඤ්ඤායති ඤ්චිජ්ජා-
 නීවරණානං සත්තානං නණ්කාසංයොජනානං සන්ධාවනං සංසරනං
 අච්චිජ්ජායතෙව තමොකායස්ස¹ අසෙසවිරාගනිරොධො, සන්තමෙතං
 පදං, පඤ්ඤාමෙතං පදං, යදිදං සබ්බසංඛාරසමථො සබ්බපට්ඨපට්ඨ-
 නීස්සග්ගො නණ්කකම්මයො වීරොගො නිරොධො ජිබ්බානං, යා හිස්ස
 භවතො, පඤ්ඤා නදස්ස පඤ්ඤිජ්ජියං, ස ඛො සො² භවතො,
 අරියසාවකො එවං පදහිත්වා පදහිත්වා එවං සරිත්වා සරිත්වා එවං සමාද-
 හිත්වා සමාදහිත්වා එවං පජානිත්වා පජානිත්වා එවං අභිසද්දහති: “ඉමෙ
 ඛො තෙ ධම්මො යෙ’මෙ පුබ්බෙ සුභාව³ අභෙසුං, තෙ’දනාභං
 එතරහි කායෙන ව චුඤ්ඤිත්වා⁴ විහරාමි. පඤ්ඤාය ව අතිවිජ්ඣා⁵
 පස්සාමි’ති. යා හිස්ස භවතො, සඤ්ඤා නදස්ස සඤ්ඤිජ්ජියන්ති.

සාධු සාධු සාරිපුත්ත, යො සො සාරිපුත්ත, අරියසාවකො
 ආරාගනෙ එකන්තගතො අභිප්පසනෙනා, න සො තථාගනෙ වා
 තථාගතසාසනෙ වා කච්චෙඛියා වා විචිකිචෙජ්ජයා වා. සඤ්ඤා හි
 සාරිපුත්ත, අරියසාවකස්ස එතං පාවිකඛිං: “යං ආරඤ්චිරියො
 විහරිස්සති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං
 උපසමපදාය ථාමවා දළභපරකකමො අනිත්තං ධුරො කුසලෙසු
 ධම්මෙසු, යං හිස්ස සාරිපුත්ත, වීරියං, නදස්ස විරිඨිජ්ජියං. සඤ්ඤා හි
 සාරිපුත්ත, අරියසාවකස්ස ආරඤ්චිරියස්ස එතං පාවිකඛිං -පෙ-
 යා හිස්ස සාරිපුත්ත, පඤ්ඤා නදස්ස පඤ්ඤිජ්ජියං. ස ඛො සො
 සාරිපුත්ත, අරියසාවකො එවං පදහිත්වා පදහිත්වා එවං සරිත්වා සරිත්වා
 එවං සමාදහිත්වා සමාදහිත්වා එවං පජානිත්වා පජානිත්වා එවං
 අභිසද්දහති: “ඉමෙ ඛො තෙ ධම්මො යෙ’මෙ පුබ්බෙ සුභාව අභෙසුං
 තෙ’දනාභං එතරහි කායෙන ව චුඤ්ඤිත්වා විහරාමි පඤ්ඤාය ව අතිවිජ්ඣා
 පස්සාමි’ති. යා හිස්ස සාරිපුත්ත, සඤ්ඤා නදස්ස සඤ්ඤිජ්ජියන්ති.

ජරාවග්ගො පඤ්ඤවග්ගො.

කත්තුද්දනං:

ජරා උණ්ණාභක්ඛාභම්මො සාකෙතො පුබ්බකොට්ඨකො,
 පුබ්බාරාමමන වත්තාරි පිණ්ණාලො ආපණෙන වානි.⁷

1. තමොකායසාව - සිඵු, සි 2.
 2. සඤ්ඤා සො - මජ්ඣං.
 3. සුභවා - මජ්ඣං.
 4. චුඤ්ඤිත්වා - සි 1, 2.
 5. අතිවිජ්ඣා - මජ්ඣං.
 6. තෙතාභං - සා.
 7. සඤ්ඤා - සා.

වහන්ස, අවිද්‍යාව නිවරණ කොට ඇති තෘෂ්ණාව සංයෝජන කොට ඇති දිවෙන සැරිසරන සන්ත්‍රියන්ගේ සසර නොදන්නා ලද අග්‍රිමුල් ඇත්තේ ය. පුරිම කෙළවර නො පෙනේ. අවිද්‍යාසංකීර්ණ නම්ස්කායයාගේ යම් මේ නිරවශේෂ විරාගනිරොධයෙක් සියලු සංස්කාර-යන්ගේ සන්තිදීමෙක් සියලු උපධීන්ගේ බැහැර ලීමෙක් තෘෂ්ණා ඝෂයයෙක් විරාගයෙක් නිරොධයෙක් නිර්වාණයෙක් වේ නම් මේ නිවන්පදය ශාන්තය, මේ නිවන්පදය ප්‍රණීත යයි මෙසේ දන්නේ ය යන යමෙක් වේ ද, ඇරඹූ වැර ඇති එළඹිසිටි සිහි ඇති එකඟ වූ සිත් ඇති සැදහැනි අරිසවිහු විසින් මෙය කැමති විය යුතුය. වහන්ස, ඔහුට යම් ප්‍රඥාවක් වේ නම් එය ඔහුගේ පඤ්ඤාදියයි. වහන්ස, ඒ මේ අරිසවු මෙසේ ප්‍රධන්වීයයි කොට කොට මෙසේ සිහිකොට කොට මෙසේ සමාදන් ව සමාදන් ව මෙසේ දන දන “පෙර මා විසින් යම් දහම් කෙනෙක් අසන ලද්දේ වූහු නම් මොහු ඒ දහම්හු ම ය. මම දන් ඔවුන් නාමකයින් ද පැහැය වෙසෙමි. නුවණින් ද පිළිවිද දක්මි”යි මෙසේ වෙසෙසින් හදහයි. වහන්ස, ඔහුට යම් සැදහැයෙක් වේනම් එය ඔහුගේ සද්ධිත්‍රිය යි.

සාරිපුත්ත, මැනවි, මැනවි. සාරිපුත්ත, යම් ඒ අරිසව්වෙක් තථාගතයන් කෙරෙහි නොසැලෙන සැදහැනියේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ නම් හෙතෙමේ තථාගතයන් කෙරෙහි හෝ තථාගත සස්තෙහි හෝ සැක නො කරන්නේ ය. විචිකිච්ඡාන් නො කරන්නේ ය. සාරිපුත්ත, අකුසල්දහම් ප්‍රභාණ පිණිස කුසල්දහම් ඉපදවීම පිණිස ඇරඹූ වැර ඇතියේ කුසල්දහම්හි නො පසුබස්නා වැර ඇතියේ දැඩි පැරකුම් ඇතියේ නො බහා තැබූ ධුර ඇතියේ වෙසෙන්නේ ය යන යමෙක් වේ ද, සැදහැනි අරිසවුහු විසින් මෙය කැමති විය යුතුය. සාරිපුත්ත, ඔහුට යම් වීයයිසෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ විරිසිත්‍රිය යි. සාරිපුත්ත .. ඇරඹූ වැර ඇති සැදහැනි අරිසවුහු විසින් මෙය කැමති විය යුතුය, සාරිපුත්ත, ඔහුට යම් ප්‍රඥාවක් වේ නම් එය ඔහුගේ පඤ්ඤාදියයි. සාරිපුත්ත ඒ මේ අරිසවු මෙසේ ප්‍රධන්වීයයි කොට කොට මෙසේ සිහි කොට කොට මෙසේ සමාදන් ව සමාදන් ව මෙසේ දන දන “පෙර මවිසින් යම් දහම් කෙනෙක් අසන ලද්දේ වූහු නම් මොහු ඒ දහම්හු ම ය; මම දන් ඔවුන් නාමකයින්ද පැහැය වෙසෙමි. නුවණින්ද පිළිවිද දක්මි”යි මෙසේ වෙසෙසින් හදහයි. සාරිපුත්ත, ඔහුට යම් සැදහැයෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ සද්ධිත්‍රිය යි.

පස්වැනි ජරාවගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

ජරා උණ්ණාහත්‍රාහණ, සාකෙත, පුබ්බකොට්ඨක යි සිවු සුතුරෙක් ද පුබ්බාරාම නමින් සිවු සුතුරෙක් ද, පිණේඤාල ආපණ යි දෙසුතුරෙක් ද යි දසසුතුරෙකි යි.

6. සුකරඛනවග්ගෝ

4. 6. 1

සාලාසුතනං

1735. එකං සමයං භගවා කොසලෙසු චිහරති සාලායං¹ බ්‍රාහ්මණගාවෙ. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොතසී -පෙ- යෙයාථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චී තිරච්ඡානගතා පාණා, සීහො තෙසං මීගරාජා² අභ්‍රමකඛායති; යදිදං ථාමෙන ජවෙන සුරියෙන³ එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චී බොධිපකඛියා ධම්මා, පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අභ්‍රමකඛායති; යදිදං බොධාය.

කතමෙ ව භික්ඛවෙ; බොධිපකඛියා ධම්මා? සද්ධිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, බොධිපකඛියො ධම්මො තං බොධාය සංවහන්ති. චිරිඤ්ඤියං බොධිපකඛියො ධම්මො, තං බොධාය සංවහන්ති. සතිඤ්ඤියං බොධිපකඛියො ධම්මො, තං බොධාය සංවහන්ති. සමාධිඤ්ඤියං බොධිපකඛියො ධම්මො තං බොධාය සංවහන්ති. පඤ්ඤිඤ්ඤියං බොධිපකඛියො ධම්මො. තං බොධාය සංවහන්ති. සෙයාථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චී තිරච්ඡානගතා පාණා, සීහො තෙසං මීගරාජා අභ්‍රමකඛායති, යදිදං ථාමෙන ජවෙන සුරියෙන. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චී බොධිපකඛියා ධම්මා, පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අභ්‍රමකඛායති; යදිදං බොධායාති.

4. 6. 2

මලලකසුතනං

1736. එකං සමයං භගවා මලලකෙසු⁴ චිහරති උරුවෙලකසං නාම මලලකානං නිගමො. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොතසී: යාව කීවඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස අරියං ඤාණං⁵ නුපපන්නං⁶ හොති නෙව තාව චතුත්තං ඉඤ්ඤියානං සඤ්ඤිති හොති, නෙව තාව චතුත්තං ඉඤ්ඤියානං අවධිති හොති, යතො ව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස අරියඤාණං උපපන්නං හොති, අථ චතුත්තං ඉඤ්ඤියානං සඤ්ඤිති හොති, අථ චතුත්තං ඉඤ්ඤියානං අවධිති හොති.

1- කොසලායං - යා.
 2. සීහො මීගරාජා තෙසං මජ්ඣං, යා.
 3. සුරෙන - මජ්ඣං.
 4. මලලකෙසු - මජ්ඣං.
 5. අරියඤාණං - මජ්ඣං, යා.
 6. න උපපන්නං - මජ්ඣං, යා.

6. සුකරඛනවර්ගය

4. 6. 1

සාලා සූත්‍රය

1735. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල්දනවවෙහි සාලානම් බමුණුගමහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක ... මහණෙනි, යමයේ යමකිසි තිරිසන්ගත ප්‍රාණිහු වෙද්ද, මෘගරාජ වූ සිංහ තෙමේ ශක්තියෙන්ද වෙගයෙන්ද ශූරභාවයෙන්ද ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි එසෙයින් ම යමකිසි බොධිපාක්ෂිකධර්මයෝ වෙද්ද, අවබෝධය පිණිස පඤ්ඤන්ද්‍රිය ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, බෝපැකි දහම්හු කවරහ යත්: මහණෙනි, සද්ධිත්තදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. චිරිධිත්තදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. සන්තදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. සමාධිත්තදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. පඤ්ඤන්ද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. මහණෙනි, යම කිසි තිරිසන්ගත ප්‍රාණිහු වෙද්ද මෘගරාජ වූ සිංහ තෙමේ ශක්තියෙන්ද වෙගයෙන්ද ශූරභාවයෙන්ද ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමකිසි බෝධිපාක්ෂිකධර්මයෝ වෙද්ද, අවබෝධය පිණිස පඤ්ඤන්ද්‍රිය ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ යි.

4. 6. 2

මල්ලක සූත්‍රය

1736. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මල්ලකදනවවෙහි උරුවෙලකප්ප නම් මල්ලකයන්ගේ නියමිගමහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, අරියවුහට යමතාක් අරිතැණ නූපන්නේ වේ නම් ඒ තාක් සිවු ඉඳුරන්ගේ නොම පිඬු වී සිටීම වේ. ඒ තාක් සිවුඉඳුරන්ගේ නොම බැසගෙන සිටීම වේ. මහණෙනි, යමකලෙක අරියවුහට අරිතැණ උපන්නේ වේ නම් එකල සිවුඉඳුරන්ගේ පිඬු වී සිටීම වේ. එකල සිවුඉඳුරන්ගේ බැසගෙන සිටීම වේ.

සෙය්‍යාපාපි භික්ඛවෙ, යාවකීව්ඤ්ඤා කුටාගාරස්ස කුටං න උසස්සිතං හොති, නෙව තාව¹ ගොපානසීතං සණ්ඨිති හොති, නෙව තාව ගොපානසීතං අවට්ඨිති හොති. යතො ච ඛො භික්ඛවෙ, කුටාගාරස්ස කුටං උසස්සිතං හොති, අථ ඛො ගොපානසීතං සණ්ඨිති හොති, අථ ඛො ගොපානසීතං අවට්ඨිති හොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යාවකීව්ඤ්ඤා අරියසාවකස්ස අරියඤ්ඤාං න උප්පනං හොති, නෙව තාව චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං සණ්ඨිති හොති, නෙව තාව චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං අවට්ඨිති හොති, යතො ච ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස අරියඤ්ඤාං උප්පනං හොති, අථ චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං සණ්ඨිති හොති, අථ චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං අවට්ඨිති හොති. කතමෙසං චතුත්තාං: සඤ්ඤියස්ස චිරිධිඤ්ඤියස්ස සතිඤ්ඤියස්ස සමාධිඤ්ඤියස්ස. පඤ්ඤවතො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස තදන්වයා සඤ්ඤා සණ්ඨාති, තදන්වයං චිරියං සණ්ඨාති, තදන්වයා සති සණ්ඨාති, තදන්වයො සමාධි සණ්ඨාතිති.

4. 6. 3

සෙබ්බුත්තං

1737. එකං සමයං භගවා කොසඬියං විහරති සොසිතාරාමෙ. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොසී: අත්ථි නු ඛො භික්ඛවෙ,² පරියායො: යං පරියායං ආගමම සෙඛො³ භික්ඛු සෙබ්බුමීයං ධීතො⁴ සෙඛොසමීති පජානෙය්‍ය, අසෙඛො භික්ඛු අසෙබ්බුමීයං ධීතො අසෙඛොසමීති පජානෙය්‍යා⁵ති. භගවලුචුලකා නො භනෙත්‍ය, ධම්මො -ප- අත්ථි භික්ඛවෙ, පරියායො: යං පරියායං ආගමම සෙඛො භික්ඛු සෙබ්බුමීයං ධීතො සෙඛොසමීති පජානෙය්‍ය, අසෙඛො භික්ඛු අසෙබ්බුමීයං ධීතො අසෙඛොසමීති පජානෙය්‍ය. කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො, යං පරියායං ආගමම සෙඛො භික්ඛු සෙබ්බුමීයං ධීතො සෙඛොසමීති පජානාති? ඉධ භික්ඛවෙ, සෙඛො භික්ඛු ඉදං දුක්ඛනති යථාභූතං පජානාති, අයං දුක්ඛනමුදයොති යථාභූතං පජානාති, අයං දුක්ඛනිරොධොති යථාභූතං පජානාති අයං දුක්ඛනිරොධගාමීතිපට්ඨෙති යථාභූතං පජානාති. අයමිච්ච ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො, යං පරියායං ආගමම සෙඛො භික්ඛු සෙබ්බුමීයං ධීතො සෙඛොසමීති පජානාති.

පුනචපරං භික්ඛවෙ, සෙඛො භික්ඛු ඉති පට්ඨෙඤ්ඤිකති: අත්ථි නු ඛො ඉතො බහිද්ධා අඤ්ඤා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො එවං භූතං තච්ඡං තථා⁶ ධම්මං දෙසෙති, යථා භගවා⁷ති. සො එවං පජානාති: නත්ථි ඉතො⁸ බහිද්ධා අඤ්ඤා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො එවං භූතං තච්ඡං තථා ධම්මං දෙසෙති, යථා භගවා⁹ති. අයමිච්ච ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො: යං පරියායං ආගමම සෙඛො භික්ඛු සෙබ්බුමීයං ධීතො සෙඛොසමීති පජානාති.

1. තාවඤ්ඤා - සි 1, 2.
 2. අත්ථි නු ඛො මෙ භික්ඛවෙ - සි 1 2.
 3. සෙඛො - ස්‍යා.
 4. සමීතො - ස්‍යා.
 5. තථං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 6. නත්ථි ඛො ඉතො - මජ්ඣං.

මහණෙනි, යම්සේ කුච්ඡගෙහි කැණීමදිල යම් තාක් නොඔසවන ලද්දේ වේ නම් ඒ තාක් ගොනාසුන්ගේ නො ම පිඩුවී සිටීම වේ. ඒ තාක් ගොනාසුන්ගේ කුළෙහි පිවිස සිටීම නො ම වේ. මහණෙනි, යම් කලෙක කුච්ඡගෙහි කැණීමදිල ඔසවන ලද්දේ වේ නම් එකල ගොනාසුන්ගේ පිඩුවී සිටීම වේ. එකල ගොනාසුන්ගේ පිවිස සිටීම වේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් තාක් අරිසවුහට අරිනැණ නුන්නේ වේ නම් ඒ තාක් සිවුඉඳුරන්ගේ නො ම පිඩුවී සිටීම වේ. ඒ තාක් සිවුඉඳුරන්ගේ නො ම බැසගෙන සිටීම වේ. මහණෙනි, යම්කලෙක අරිසවුහට අරිනැණ උපන්නේ වේ නම් එකල සිවු ඉඳුරන්ගේ පිඩුවී සිටීම වේ. එකල සිවුඉඳුරන්ගේ බැසගෙන සිටීම වේ. කවර සිවුඉඳුරන්ගේ ද යත්: සද්ධිත්තියයෙන් චිරිධිත්තියයෙන් සතිත්තියයෙන් සමාධිත්තියයෙන් ය. මහණෙනි, පැනවත් අරිසවුහට ඒ අනුව යන සැදහැ සිටී. ඒ අනුව යන වෙර සිටී. ඒ අනුව යන සිහිය සිටී. ඒ අනුව යන සමාධිය සිටී''යි.

4. 6. 3

සෙබ සුත්‍රය

1737. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹානුවර සම්පයෙහි සෝසිතාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබබ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දැනගන්නේ නම් අසෙබ මහණ තෙමේ අසෙබබ්බම සිටියේ අසෙබයෙමීයි දැනගන්නේ නම් එබඳු නයෙක් ඇද්ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබබ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දැනගන්නේ නම් අසෙබ මහණ තෙමේ අසෙබබ්බම සිටියේ අසෙබයෙමීයි දැනගන්නේ නම් එබඳු නයෙක් ඇත. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබබ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දැනගනී නම් අසෙබ මහණ තෙමේ අසෙබබ්බම සිටියේ අසෙබයෙමීයි දැනගනී නම් ඒ නය කවරේද යත්: මහණෙනි, මෙහි සෙබමහණ-තෙමේ මේ දුකැයි තකුසේ දනී. මේ දුක් හටගැනීමැයි තකුසේ දනී. මේ දුක් වැළැක්මැයි තකුසේ දනී. මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැයි තකුසේ දනී. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබබ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දැනගනී නම් මෙ ද නයෙකි.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. සෙබ මහණ තෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. “යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙන් මෙබඳු සිදුවූ සැබෑ වූ නොවෙනස් වනසුලු දහමක් දෙසා නම් එබඳු අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මෙසස්නෙන් පිටත ඇද්දෝ යි හෙතෙමේ මෙසේ දැනගනී: යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙන් මෙබඳු සිදුවූ සැබෑ වූ නොවෙනස් වනසුලු දහමක් දෙසා නම් එබඳු අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මෙසස්නෙන් බැහැර නැතැ''යි. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබ බ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දැනගනී නම් මෙ ද නයෙකි.

පුනච්චරං භික්ඛවෙ, සෙධො භික්ඛු පඤ්චිත්ථියානි පජානාති: සඤ්චිත්ථියං විරිඨිත්ථියං සතිත්ථියං සමාධිත්ථියං පඤ්ඤිත්ථියං, යංගතිකානි යංපරමානි යංඛලානි¹ යංපරියොසානානි, නභෙච්ච ඛො කායෙන චුඤ්ඤා² චිභරති, පඤ්ඤය ච අනිච්ඡකි පසසති. අයච්චි ඛො භික්ඛවෙ: පරියායො: යං පරියායං ආගමම සෙධො භික්ඛු සෙධෙහුමියං ධීතො සෙධොසමී³ති පජානාති.

කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො, යං පරියායං ආගමම අසෙධො භික්ඛු අසෙධෙහුමියං ධීතො අසෙධොසමීති පජානාති? ඉධ භික්ඛවෙ, අසෙධො භික්ඛු පඤ්චිත්ථියානි පජානාති සඤ්චිත්ථියං -පෙ- පඤ්ඤිත්ථියං යංගතිකානි යංපරමානි යංඛලානි යංපරියොසානානි. කායෙන ච චුඤ්ඤා චිභරති, පඤ්ඤය ච අනිච්ඡකි පසසති. අයච්චි ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම අසෙධො භික්ඛු අසෙධෙහුමියං ධීතො අසෙධොසමීති පජානාති.

පුනච්චරං භික්ඛවෙ, අසෙධො භික්ඛු ඡ ඉත්ථියානි පජානාති. චක්ඛුත්ථියං සොතිත්ථියං ඝානිත්ථියං ජීවහිත්ථියං කාඨිත්ථියං මනිත්ථියං, ඉමානි ඡ⁴ ඉත්ථියානි සධෙඛන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං අපරිසෙසං නිරුඡ්ඤිනාති.⁴ අඤ්ඤානි ඡ⁶ ඉත්ථියානි න කුභිඤ්චි කිසමිඤ්චි⁵ උපපජ්ඣසකානිති පජානාති. අයච්චි ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම අසෙධො භික්ඛු අසෙධෙහුමියං ධීතො අසෙධොසමීති පජානාතිති.

4. 6. 4

පදසුත්තං

1738. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ච ජබ්බමානං පාණානං පදජානාති; සබ්බානි තානි භක්චීපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති, භක්චීපදං තෙසං අග්ගමකඛායති යදීදං මභනනකෙනන. එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ච පදනි බොධාය සංවත්තනති; පඤ්ඤිත්ථියං පදං තෙසං අග්ගමකඛායති යදීදං බොධාය. කතමානි ච භික්ඛවෙ, පදනි බොධාය සංවත්තනති: සඤ්චිත්ථියං භික්ඛවෙ පදං, තං බොධාය සංවත්තනති. විරිඨිත්ථියං පදං, තං බොධාය සංවත්තනති. සතිත්ථියං පදං, තං බොධාය සංවත්තනති. සමාධිත්ථියං පදං, තං බොධාය සංවත්තනති. පඤ්ඤිත්ථියං පදං, තං බොධාය සංවත්තනති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ච ජබ්බමානං පාණානං පදජානාති සබ්බානි තානි භක්චීපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති. භක්චීපදං තෙසං අග්ගමකඛායති. යදීදං මභනනකෙනන. එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ච පදනි බොධාය සංවත්තනති. පඤ්ඤිත්ථියං පදං තෙසං අග්ගමකඛායති. යදීදං බොධායානි.

1. යමඵලානි - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. එසසිඤා - සී 1, 2.
 3. ඉමානි ඛො ඡ - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 4. නිරුඡ්ඤිනානි - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 5. අඤ්ඤානි ච ඡ - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 6. කිසමී - සී 1, 2.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක්ද කියමි: සෙබ මහණ යමක් ස්වභාව කොට ඇති යමක් පරම කොට ඇති යමක් බල කොට ඇති යමක් කෙළවර කොට ඇති සද්ධිත්‍රියය විරිධිත්‍රියය සතිත්‍රියය සමාධිත්‍රියය පඤ්ඤිත්‍රියය යන පසිඳුරන් දැනී ද. නාමකයින් පැහැස නොම වෙසේ ද. පස්විකුම් නුවණින් පිළිවිද දකී ද. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ සෙබයෙමි යි දැනගනී නම් මෙ ද නයෙකි.

මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ අසෙබ මහණ අසෙබබ්ම සිටියේ 'අසෙබයෙමි' යි දැනගනී නම් ඒ නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අසෙබ මහණ යමක් ස්වභාව කොට ඇති යමක් පරම කොට ඇති යමක් බල කොට ඇති යමක් කෙළවර කොට ඇති සද්ධිත්‍රියය ... පඤ්ඤිත්‍රියය යන පසිඳුරන් දැනී ද. නාමකයින් පැහැස වෙසේ ද. පස්විකුම් නුවණින් පිළිවිද දකී ද. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ අසෙබ මහණ අසෙබබ්ම සිටියේ 'අසෙබයෙමි' යි දැනගනී නම් මෙ ද නයෙකි.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක්ද කියමි: අසෙබ මහණ තෙමේ වකඛුත්‍රියය සොතිත්‍රියය සානිත්‍රියය ජීවහිත්‍රියය කායිත්‍රියය මනිත්‍රියය යන සඉඳුරන් දැනී. මේ සඉඳුරෝ මුළුමනින් සියල්ල සියලු අයුරින් සියල්ල නිරවශෙෂයෙන් නිරුඳු වෙති. අන් සඉඳුරු කෙනෙක් කොහි වත් කොතැනෙක වත් නූපදනාහයි දැනී. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ අසෙබ මහණ තෙමේ අසෙබබ්ම සිටියේ 'අසෙබ-යෙමි' යි දැනගනී නම් මෙ ද නයෙකි යි.

4. 6. 4

පද සූත්‍රය

1738. මහණෙනි, යමයේ යමකිසි ජයගමප්‍රාණින්ගේ පියවර සමූහයෝ වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ ඇත්පියවරෙහි ඇතුළත් වීමට යෙකි. ඇත් පියවර මහත් බැවින් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමකිසි දහම් පද කෙනෙක් අවබෝධය පිණිස පවතිත් නම් පඤ්ඤිත්‍රිය දහම්පදය අවබෝධය පිණිස ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, කවර දහම්පද අවබෝධ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, සද්ධිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. විරිධිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. සතිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. සමාධිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. පඤ්ඤිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ජයගමප්‍රාණින්ගේ යමකිසි පියවර සමූහයෝ වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ ඇත්පියවරෙහි ඇතුළත් වීමට යෙකි. මහත් බැවින් ඇත්පියවර ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමකිසි දහම් පද කෙනෙක් අවබෝධය පිණිස පවතිත් නම් පඤ්ඤිත්‍රිය දහම්පදය අවබෝධය පිණිස ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

4. 6. 5

සාරසුතනං

1739. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවී සාරගන්ධා ලොභිත-
 වන්තං තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙවී
 බොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤිත්‍රියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති, යදිදං
 බොධාය. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, බොධිපක්ඛිකා ධම්මො: සඤ්ඤිත්‍රියං
 භික්ඛවෙ, බොධිපක්ඛිකො ධම්මො, තං බොධාය සංවහන්ති. විරිඨිත්‍රියං
 -පෙ- සතිත්‍රියං -පෙ- සමාධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං බොධිපක්ඛිකො
 ධම්මො තං බොධාය සංවහන්ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවී
 සාරගන්ධා ලොභිතවන්තං තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො
 භික්ඛවෙ, යෙ කෙවී බොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤිත්‍රියං තෙසං
 අග්ගමක්ඛායති යදිදං බොධායාති.

4. 6. 6

පතිට්ඨිතසුතනං

1740. සාවකථියං:

එකධම්මෙ පතිට්ඨිතස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පඤ්ඤිත්‍රියානි
 භාවිතානි භොනන් සුභාවිතානි. කතමස්මි. එකධම්මෙ: අප්පමාදෙ...
 කතමො ව භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙ. ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු වීතං රක්ඛති
 ආසවෙසු ව සාසවෙසු ව ධම්මෙසු. තස්මි¹ වීතං රක්ඛතො ආසවෙසු ව
 සාසවෙසු ව ධම්මෙසු සඤ්ඤිත්‍රියං භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. විරිඨිත්‍රියං
 -පෙ- සතිත්‍රියං -පෙ- සමාධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං
 භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. එවං ඛො² භික්ඛවෙ, එකධම්මෙ පතිට්ඨිතස්ස
 භික්ඛුනො පඤ්ඤිත්‍රියානි භාවිතානි භොනන් සුභාවිතානිති.

4. 6. 7

බ්‍රහ්මසුතනං

1741. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං හගවා උරුවෙලායං
 විහරති නන්දා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ අජපාලනිශ්‍රොධෙ පයමාභිසම්බුද්ධො.
 අථ ඛො හගවතො රහොගතස්ස පටිසලලීතස්ස එවං වෙතස්සො-
 පරිචිතකෙසා උදපාදි: පඤ්ඤිත්‍රියානි. භාවිතානි බ්‍රහ්මලීකතානි
 අමතොගධානි භොනන් අමතපරායනානි අමතපරියොසානානි. කතමානි
 පඤ්ඤි: සඤ්ඤිත්‍රියං භාවිතං බ්‍රහ්මලීකතං අමතොගධං භොති අමතපරායනං
 අමතපරියොසානං. විරිඨිත්‍රියං -පෙ- සතිත්‍රියං -පෙ- සමාධිත්‍රියං
 -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං භාවිතං බ්‍රහ්මලීකතං අමතොගධං භොති අමතපරායනං
 අමතපරියොසානං. ඉමානි පඤ්ඤිත්‍රියානි භාවිතානි බ්‍රහ්මලීකතානි
 අමතොගධානි. භොනන් අමතපරායනානි අමතපරියොසානානි¹ ති.

1. තස්ස - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. එවමෙ ඛො - මජ්ඣං, ස්‍යා.

4. 6. 5

සාර සූත්‍රය

1739. මහණෙනි, යම්සේ යම්කිසි හරගඳුණු වෙන් නම් රත්සඳන ඔවුනට අග්‍ර ය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කිසි බෝපැකි දහමිහු අවබෝධය පිණිස වෙන් නම් පඤ්ඤාන්ද්‍රිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහමිහු කවරහ යත්: මහණෙනි, සද්ධිත්තද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. චිරිධිත්තද්‍රිය ... සතීන්ද්‍රිය ... සමාධිත්තද්‍රිය .. පඤ්ඤාන්ද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්සේ යම්කිසි හරගඳුණු වෙන් නම් රත්සඳන ඔවුනට අග්‍ර ය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කිසි බෝපැකි දහමිහු අවබෝධය පිණිස වෙන් නම් පඤ්ඤාන්ද්‍රිය ඔවුනට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේයි.

4. 6. 6

පතිට්ඨිත සූත්‍රය

1740. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, එක්දහමෙක පිහිටි මහණහුගේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු මැනවින් වඩන ලදහු වෙති. කවර එක් දහමෙක ද යත්: නොපමාවෙහි ය. මහණෙනි, නොපමාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ ආසුච වූද සාසුච වූද දහම් නිමිති කොට සිත රකී. ආසුච වූද සාසුච වූද දහම් නිමිති කොට සිත රක්තා ඔහුගේ සද්ධිත්තද්‍රිය ද වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. චිරිධිත්තද්‍රිය ද ... සතීන්ද්‍රිය ද ... සමාධිත්තද්‍රිය ද ... පඤ්ඤාන්ද්‍රිය ද වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. මහණෙනි, මෙසේ එක් දහමෙක පිහිටි මහණහුගේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු මැනවින් වඩන ලදහු වෙති යි.

4. 6. 7

බ්‍රහ්ම සූත්‍රය

1741. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බුදුව පළමු කොට උරුවෙල්දනවවෙහි තෙරඤ්ජරා ගංඉවුරෙහි අපපල්ලනුගරැක් මුල්හි වැඩවසන සේක. එකල්හි එකලා වූ විවෙකයෙන් යුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙබඳු විනතච්ඡර්කයෙක් පහළ විය: “පසිඳුරෝ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට ඇතුළත් වූවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති. කවර පසිඳුරෝ ද යත්: සද්ධිත්තද්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වෙයි. චිරිධිත්තද්‍රිය ... සතීන්ද්‍රිය ... සමාධිත්තද්‍රිය ... පඤ්ඤාන්ද්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ. මේ පසිඳුරෝ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට ඇතුළත් වූවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති”යි.

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහමපති හගවතො වෙනසා වෙනොපරිචිතකක-
 මඤ්ඤාය සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසො සමිඤ්ඤිතං වා බාහං
 පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සමිඤ්ඤෙය්‍ය, එවමෙවං බ්‍රහ්මලොකො¹
 අනතරභිතො හගවතො පුරතො පාතුරහොසි. අථ ඛො බ්‍රහ්මා
 සහමපති එකංසං උත්තරාසඛං කරිකා යෙන හගවා තෙනඤ්ඤි-
 පණාමෙඤ්ඤා හගවතං එඤ්ඤෙවො: එවමෙනං හගවා, එවමෙනං
 සුගත, පඤ්චිඤ්ඤානි භාවිතානි බහුලීකතානි අමනොගධානි හොනති,
 අමතපරායනානි අමතපරියොසානානි. කතමානි පඤ්ඤා සඤ්ඤිතං
 භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං
 -පෙ- පඤ්ඤිතං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති, අමත-
 පරායනං අමතපරියොසානං. ඉමානි පඤ්චිඤ්ඤානි භාවිතානි
 බහුලීකතානි අමනොගධානි හොනති අමතපරායනානි අමත-
 පරියොසානානි.²

භුකපුබ්බා'හං හනෙත, කසසපෙ සමමාසමබ්බෙඤ්ඤා බ්‍රහ්මවරියං
 අවරිං. තත්‍ර'පි මං එවං ජානහති: "සහකො භික්ඛු, සහකො
 භික්ඛු"ති. සො ඛො'හං හනෙත, ඉමෙසං පඤ්ඤිතං ඉඤ්ඤානං
 භාවිතතො බහුලීකතතො කාමෙසු කාමච්ඡදං විරාජෙඤ්ඤා කායසස
 හෙද පරමමරණා සුගතිං බ්‍රහ්මලොකං උපපෙතො නත්‍ර'පි මං එවං
 ජානහති "බ්‍රහ්මා සහමපති බ්‍රහ්මා සහමපති"ති. එවමෙනං හගවා,
 එවමෙනං සුගත, අහමෙනං ජානාමි, අහමෙනං පසසාමි.⁴ යථා
 ඉමානි පඤ්චිඤ්ඤානි භාවිතානි බහුලීකතානි අමනොගධානි හොනති,
 අමතපරායනානි අමතපරියොසානානිති.

4. 6. 8

සුකරබ්බසුතං

1742. එවං මෙ සුතං. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ ඒහරති
 භිජකකුචෙව පබ්බතෙ සුකරබ්බායං⁵. තත්‍ර ඛො හගවා ආයසමනං සාරි-
 පුතං ආමනෙති: "කිනත්‍ර ඛො සාරිපුත, අඤ්ඤා සමපසමානො
 ඛිණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං⁶
 පවනමානො පවනති'ති?" අනුත්තරං භී හනෙත, යොගකෙඛමං⁸
 සමපසමානො ඛිණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා
 පරමනිපච්චකාරං පවනමානො පවනතිති.

සාධු, සාධු, සාරිපුත, අනුත්තරං භී සාරිපුත, යොගකෙඛමං
 සමපසමානො ඛිණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා
 පරමනිපච්චකාරං පවනමානො පවනති. කතමො ව සාරිපුත,
 අනුත්තරො යොගකෙඛමො, යං සමපසමානො ඛිණාසවො භික්ඛු
 තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පවනමානො
 පවනතිති. ඉධ හනෙත, ඛිණාසවො භික්ඛු සඤ්ඤිතං භාවෙති උපසමගාමී
 සමෙධාධගාමී, විරිඤ්ඤිතං -පෙ- සතිඤ්ඤිතං -පෙ- සමාධිඤ්ඤිතං -පෙ-

1. බ්‍රහ්මලොකො - සී 1, 2
 2. පරියොසානානිති - 1, 2.
 3. අවරිං පෙ තත්‍රපි - සී 1, 2.
 4. එකං සී 1, 2 පොතච්ඡෙද උනකා දිසසෙන.
 5. සුකරබ්බායං - ස්‍යා.
 6. නිපච්චකාරං - සීඞු, සී 1, 2.
 7. පවනසමානො පවනෙති - සීඞු, සී 1, 2.
 8. අනුත්තරං යොගකෙඛමං - මජ්ඣං, ස්‍යා.

එකල්හි සහම්පතී බ්‍රහ්ම තෙමේ සියසිතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වින්‍යපරිවිතර්කය දැන යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අතක් දිගු කරන්නේ හෝ වේද, දිගු කළ අතක් හකුළන්නේ හෝ වේද. එසේයින් ම බඹලොව අතුරුදන් වූයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ විය. ඉක්බිති සහම්පතී බ්‍රහ්ම තෙමේ උතුරුසහ එකස් කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඇදිලි බැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එය එසේය. සුගතයන් වහන්ස, එය එසේය. පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නිවනට ඇතුළත් වූවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති. කවර පසිඳුරෝ ද: සද්ධිනද්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤාද්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ. මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නිවනට ඇතුළත් වූවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති.

වහන්ස, පෙර මම කසුප් සඛ්‍යාසම්බුද්ධන් කෙරෙහි බඹසර කෙළෙමි. එහිදු මා “සහක මහණ සහක මහණැ”යි මෙසේ දැනිත්. වහන්ස, ඒ මම මේ පසිඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් කාමයන්හි කාමච්ඡන්දය දුරු කොට කාබුන් මරණින් මතු සොහන ගති ඇති බඹලොවට පැමිණියෙමි. එහිදු මා “සහම්පතී බඹ, සහම්පතී බඹැ”යි මෙසේ දැනිත්. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එය එසේය. සුගතයන් වහන්ස, එය එසේය, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු යම්සේ නිවනට ඇතුළත් වූවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙත් නම් මම මෙය දැනිමි. මම මෙය දැකිමි”යි.

4. 6. 8

සුකරබත සූත්‍රය

1742. ටො විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි ගිජුකුළුපව්වෙහි සුකරබත ලෙනෙහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරුන් ඇමතු සේක. සාරිපුත්ත, රහත් මහණ කුමන කරුණක් දකිමින් තථාගතයන් කෙරෙහි හෝ තථාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී දැ යි වහන්ස, අනුඤ්ඤා වූ අර්හත්ත්වය දකිමින් රහත් මහණ තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි හෝ තථාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී යි.

සාරිපුත්ත, මැනවි මැනවි. සාරිපුත්ත, අනුඤ්ඤා වූ රහත් බව දකිමින් රහත් මහණ තථාගතයන් කෙරෙහි හෝ තථාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී. සාරිපුත්ත, යමක් දකිමින් රහත් මහණ තථාගතයන් කෙරෙහි හෝ තථාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී නම් ඒ අනුඤ්ඤා වූ රහත් බව කවරේ දැ යි වහන්ස, මෙහි රහත් මහණ සන්තිදීමට යනසුලු කොට සමොධියට යනසුලු කොට සද්ධින්ද්‍රිය වඩයි ... චිරිධින්ද්‍රිය ... සතින්ද්‍රිය ... සමාධින්ද්‍රිය වඩයි.

පඤ්ඤිඤ්ඤියං භාවෙති උපසමගාමීං සමොධගාමීං. අයං ඛො භනන්ත, අනුක්‍රමො යොගකෙබ්බො යං සමප්‍රසාමානො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පව්‍යාමානො පව්‍යන්තීති.

සාධු, සාධු, සාරිපුත්ත, එසො භි සාරිපුත්ත, අනුක්‍රමො යොගකෙබ්බො යං සමප්‍රසාමානො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පව්‍යාමානො පව්‍යන්තී. කතමො ච සාරිපුත්ත, පරමනිපච්චකාරො යං ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පව්‍යාමානො පව්‍යන්තීති. ඉධ භනන්ත, ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු සඤ්ඤිඤ්ඤියං සගාරවො විහරති සප්පතිඤ්ඤියං,¹ ධම්මෙ සගාරවො විහරති සප්පතිඤ්ඤියං. සමොධගාමො විහරති සප්පතිඤ්ඤියං. සිකඛාය සගාරවො විහරති සප්පතිඤ්ඤියං. සමාධිසමි සගාරවො විහරති සප්පතිඤ්ඤියං. අයං ඛො භනන්ත, පරමනිපච්චකාරො යං ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පව්‍යාමානො පව්‍යන්තීති.

සාධු, සාධු, සාරිපුත්ත, එසො භි සාරිපුත්ත පරමනිපච්චකාරො යං ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පව්‍යාමානො පව්‍යන්තීති.

4. 6. 9

උප්පාදසුක්‍රමං

1743. සාවකීයං :

පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤියානි, භාවිතානි බහුලිකතානි අනුප්පන්නානි උප්පජ්ජන්ති නාඤ්ඤිත්‍ර තථාගතස්ස පාත්‍රභාවා අරභතො සමමාසමුද්ධාස්ස. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤියං විරිඤ්ඤියං සඤ්ඤියං සමාධිඤ්ඤියං පඤ්ඤිඤ්ඤියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චිඤ්ඤියානි භාවිතානි බහුලිකතානි අනුප්පන්නානි උප්පජ්ජන්ති නාඤ්ඤිත්‍ර තථාගතස්ස පාත්‍රභාවා අරභතො සමමාසමුද්ධාස්සානි.

4. 6. 10

දුතිය උප්පාදසුක්‍රමං

1744. සාවකීයං :

පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤියානි භාවිතානි බහුලිකතානි අනුප්පන්නානි උප්පජ්ජන්ති නාඤ්ඤිත්‍ර සුගතචිතයා. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤියං විරිඤ්ඤියං සඤ්ඤියං සමාධිඤ්ඤියං පඤ්ඤිඤ්ඤියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ' පඤ්චිඤ්ඤියානි භාවිතානි බහුලිකතානි අනුප්පන්නානි උප්පජ්ජන්ති නාඤ්ඤිත්‍ර සුගතචිතයානි.

සුක්‍රමබ්‍රවග්‍යො ජට්ඨො.

කත්‍රාද්දනං:

සාලා මලලකං සෙබො ච පදං සාරං පනිඤ්ඤිතං. බ්‍රහ්මා සුක්‍රමබ්‍රවග්‍යො උප්පාදෙ අපරෙ දුචෙති.

1. සප්පතිඤ්ඤියං - සා.

සන්තිදීමට යනසුලු කොට පඤ්ඤිත්‍රිය වඩයි. වහන්ස, රහත් මහණ තෙමේ යමක් දකිමින් තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි හෝ තථාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී නම් මේ (ඒ) අනුත්‍රර වූ රහත් බවයි.

සාරිපුත්ත, මැනවී මැනවී. සාරිපුත්ත, යමක් දකිමින් රහත් මහණ තෙමේ තථාගතයන් කෙරෙහි හෝ තථාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී නම් මේ ඒ අනුත්‍රර වූ රහත්බව යි. සාරිපුත්ත, රහත් මහණ තථාගතයන් කෙරෙහි හෝ තථාගත-සස්තෙහි හෝ යම් ඉතා යටත්බවක් පවත්වන්නේ පවතී නම් ඒ ඉතා යටත්බව කවරේ දැ යි. වහන්ස, මෙහි රහත් මහණ තෙමේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. සඤ්ඤා කෙරෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. ශික්ෂායෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. සමාධියෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. වහන්ස, රහත් මහණ තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි හෝ තථාගත-සස්තෙහි හෝ යම් ඉතා යටත් බවක් පවත්වමින් පවතී නම් මේ ඒ ඉතා යටහත් බව යි.

සාරිපුත්ත, මැනවී, මැනවී. සාරිපුත්ත රහත් මහණ තථාගතයන් කෙරෙහි හෝ තථාගතසස්තෙහි හෝ යම් ඉතා යටහත් බවක් පවත්වමින් පවතී නම් මේ ඒ ඉතා යටහත් බව යි.

4. 6. 9

උපසාද සූත්‍රය

1743. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තථාගත අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් අත් කල්හි නූපන්නාහු නූපදිති. කවර පසිඳුරෝ ද යත්: සඤ්ඤිත්‍රිය විරිඨිත්‍රිය සතිත්‍රිය සමාධිත්‍රිය පඤ්ඤිත්‍රිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තථාගත අර්හත් සම්මා සම්බුදු-රජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් අත් කල්හි නූපන්නාහු නූපදිත් යි.

4. 6. 10

දුතිය උපසාද සූත්‍රය

1744. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුදුසස්තෙන් අත් තන්හි නූපන්නාහු නූපදිති. කවර පසිඳුරෝ ද යත්: සඤ්ඤිත්‍රිය විරිඨිත්‍රිය සතිත්‍රිය සමාධිත්‍රිය පඤ්ඤිත්‍රිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුදුසස්-තෙන් අත් තන්හි නූපන්නාහු නූපදිති යි.

සැවැති සුකරබත වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

සාලා මලලක සෙබ පද සාර පතිට්ඨිත බුභමී සුකරබත යි අටෙක. අනෙක් උපසාද සූත්‍ර දෙකෙකැ යි දස සූත්‍රයෙකි යි.

7. සමෝඛාස්වර්ග

4. 7. 1

සංයෝජනසුභතං

1745. සාවස්ථියං :

පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී භාවිතානී බහුලීකතානී සංයෝජනපභානාය¹ සංවත්තෙති. කතමානී පඤ්ච: සඤ්චිත්ථියං -පෙ-පඤ්චිත්ථියං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චිත්ථියානී භාවිතානී බහුලීකතානී සංයෝජනපභානාය සංවත්තෙති.

4. 7. 2

අනුසයසුභතං

1746. පඤ්චමානී, භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී භාවිතානී බහුලීකතානී අනුසයසම්මුඤ්ඤාතාය සංවත්තෙති. කතමානී පඤ්ච: සඤ්චිත්ථියං -පෙ-පඤ්චිත්ථියං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චිත්ථියානී භාවිතානී බහුලීකතානී අනුසයසම්මුඤ්ඤාතාය සංවත්තෙති.

4. 7. 3

අද්ධානසුභතං

1747. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී භාවිතානී බහුලීකතානී අද්ධානපරිඤ්ඤාය සංවත්තෙති. කතමානී පඤ්ච: සඤ්චිත්ථියං -පෙ-පඤ්චිත්ථියං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චිත්ථියානී භාවිතානී බහුලීකතානී අද්ධානපරිඤ්ඤාය සංවත්තෙති.

4. 7. 4

ආසවකඛයසුභතං

1748. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී භාවිතානී බහුලීකතානී ආසවානං ඛයාය සංවත්තෙති. කතමානී පඤ්ච: සඤ්චිත්ථියං -පෙ-පඤ්චිත්ථියං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චිත්ථියානී භාවිතානී බහුලීකතානී ආසවානං ඛයාය සංවත්තෙති.

1. සංයෝජනානං පභානාය - සභා.

7. සම්බන්ධ වර්ගය

4. 7. 1

සංයෝජන සූත්‍රය

1745. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ පසිඳුරු කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සංයෝජනප්‍රභාණය පිණිස පවතිත්. කවර පසිඳුරු කෙනෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සංයෝජනප්‍රභාණය පිණිස පවතිත් යි.

4. 7. 2

අනුසය සූත්‍රය

1746. මහණෙනි, මේ පසිඳුරු කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනුසය නැසීම පිණිස පවතිත්. කවර පසිඳුරු කෙනෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනුසය නැසීම පිණිස පවතිත් යි.

4. 7. 3

අදාන සූත්‍රය

1747. මහණෙනි, මේ පසිඳුරු කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අදන්මඟ පිරිසිඳ දැනුම පිණිස පවතිත්. කවර පසිඳුරු කෙනෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අදන්මඟ පිරිසිඳ දැනුම පිණිස පවතිත් යි.

4. 7. 4

ආසවකඛය සූත්‍රය

1748. මහණෙනි, මේ පසිඳුරු කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ආසවකඛය පිණිස පවතිත්. කවර පසිඳුරු කෙනෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ආසවකඛය පිණිස පවතිත් යි.

4. 7. 5

ඵලසුතං

1749. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤානි -පෙ- පඤ්ඤානි. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො ඛහුලීකතතො දච්චානං ඵලානං අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛො: දිට්ඨව ධමමෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමීනා'ති.

4. 7. 6

දුතියඵලසුතං

1750. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤානි -පෙ- පඤ්ඤානි. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො ඛහුලීකතතො සත්ඵලා සත්ඤා ආනිසංසා පාටිකඛො. කතමෙ සත්ඵලා සත්ඤා ආනිසංසා: දිට්ඨව ධමමෙ පටිගච්ච අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ දිට්ඨව ධමමෙ පටිගච්ච අඤ්ඤා ආරාධෙති, අඵ මරණකාලෙ අඤ්ඤා ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨව ධමමෙ පටිගච්ච අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤා ආරාධෙති, අඵ පඤ්ඤානං ඔරමකාගියානං සංයොජනානං පරිකඛයා අනතරාපරිනිබ්බාසී හොති, උපහච්චපරිනිබ්බාසී හොති. අසඛොර-පරිනිබ්බාසී හොති, සසඛොරපරිනිබ්බාසී හොති, උද්ධංසොතො අකතිට්ඨගාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො ඛහුලීකතතො ඉමෙ සත්ඵලා සත්ඤානිසංසා පාටිකඛොති.

4. 7. 7

රුක්ඛසුතං

1751. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ජලුදීපකා රුක්ඛා, ජලු තෙසං අග්ගමකඛායති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපකඛිකා ධමමො, පඤ්ඤානි. තෙසං අග්ගමකඛායති: යදිදං ඛොධාය. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, ඛොධිපකඛිකා ධමමො: සඤ්ඤානි භික්ඛවෙ, ඛොධිපකඛිකො ධමමො. තං ඛොධාය සංවත්තති. විරිසින්ද්‍රියං -පෙ- සතින්ද්‍රියං -පෙ- සමාධින්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤානි ඛොධිපකඛිකො ධමමො. තං ඛොධාය සංවත්තති. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ජලුදීපකා රුක්ඛා, ජලු තෙසං අග්ගමකඛායති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපකඛිකා ධමමො, පඤ්ඤානි තෙසං අග්ගමකඛායති යදිදං ඛොධායති.

1. පටිකඛ - මජ්ඣ, සා, පටිකඛ - සීඉ, සී 1, 2.
2. පරිකඛයාය - සීඉ, සී 1, 2, සා.

4. 7. 5

එල සූත්‍රය

1749. මහණෙනි, මේ ඉඳුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් එල දෙකින් එක්තරා එලයක් කැමති වියයුතු යි. දිට්‍රදූමියෙහි රහත්බව හෝ උපාදනශෛ ව ඇති කල්හි අනගැමී බව හෝ යි.

4. 7. 6

දුක්ඛඑල සූත්‍රය

1750. මහණෙනි, මේ ඉඳුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සත්පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් කැමති වියයුතු. කවර සත්පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් ද යත්: දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව රහත්බව නො ලබා නම් එකල මරණසමයෙහි රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව ව රහත් බව නො ලබා නම් ඉදින් මරණ සමයෙහි රහත් බව නො ලබා නම් එකල පස් ඔරමිභාගීය සංයෝජනයන් ඤජය කිරීමෙන් අනාභාරපරිනිබ්බායි වේ. උපහව පරිනිබ්බායි වේ. අසඤ්ඤාරපරිනිබ්බායි වේ. සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බායි වේ. අකනිටා යනසුඤ්ඤ උඤ්ඤසොතයෙක් වෙයි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන්වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මේ සත් පල සත් අනුසස් කැමති වියයුතු යි.

4. 7. 7

රුක්ඛ සූත්‍රය

1751. මහණෙනි, යම්සේ දඹදිව හටගත් යම් කිසි රුක්ඛ වෙද්ද, දඹරුක්ඛ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අවබෝධය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහමහු වෙද්ද, පඤ්ඤිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහමහු කවරහ යත්: මහණෙනි, සඤ්ඤිය, බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. විරිඨිය ... සන්ධිය ... සමාධිය ... පඤ්ඤිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්සේ දඹදිව හටගත් යම්කිසි රුක්ඛ වෙත් නම් දඹරුක්ඛ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම්කිසි බෝපැකි දහමහු වෙත් නම් පඤ්ඤිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

4. 7. 8

දුතිය රුක්ඛසුත්තං

1752. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච දෙවානං තාවනිංසානං රුක්ඛා, පාරිච්ඡත්තකො තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති: යදිදං ඛොධාය. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො: සද්ධිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකොධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති -පෙ- පඤ්ඤිඤ්ඤියං ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො, තං ඛොධාය සංවත්තති. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච දෙවානං තාවනිංසානං රුක්ඛා, පාරිච්ඡත්තකො තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො. පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං ඛොධායාති.

4. 7. 9

තතිය රුක්ඛසුත්තං

1753. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච අසුරානාං රුක්ඛා, විත්තපාටලී තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ. යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො, පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං ඛොධාය, කතමෙ ව භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො: සද්ධිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති. -පෙ- පඤ්ඤිඤ්ඤියං ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච අසුරානාං රුක්ඛා, විත්තපාටලී තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති, යදිදං ඛොධායාති.

4. 7. 10

චතුස්ථ රුක්ඛසුත්තං

1754. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච සුපණ්ණානාං රුක්ඛා, කොටසිඛෙලී¹ තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො, පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති; යදිදං ඛොධාය. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො: සද්ධිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති -පෙ- පඤ්ඤිඤ්ඤියං ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච සුපණ්ණානාං රුක්ඛා, කුටසිඛෙලී තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං ඛොධායාති.

සමොධාධිවග්ගො සත්තමො.

කමුඤ්ඤානං :

සංයොජනං අනුසයං අද්ධානං ආසවකියං,
 ලො එලා චතුරො රුක්ඛා වග්ගො තෙන පවුලිකීති.

1. කුටසිඛෙලී - සීල, මජ්ඣ.

4. 7. 8

දුතියරුකඛ සූත්‍රය

1752. මහණෙනි, යම්පේ තවනිසාවැයි දෙවියන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙද්ද, පරසතුරුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහම්හු කවරහ යන්: මහණෙනි, සඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී ... පඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්පේ තවනිසාවැයි යන්නගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් පරසතුරුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

4. 7. 9

තතියරුකඛ සූත්‍රය

1753. මහණෙනි, යම්පේ අසුරයන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් සිත්පළොල්ලුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහම්හු කවරහ යන්: මහණෙනි, සඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී.... පඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්පේ අසුරයන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් සිත්පළොල්ලු රුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

4. 7. 10

වතුකරුකඛ සූත්‍රය

1754. මහණෙනි, යම්පේ ගුරුඵන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් කොටභිඞ්ගල්ලුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම්කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහම්හු කවරහ යන්: මහණෙනි, සඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. ... පඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්පේ ගුරුඵන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් කොටභිඞ්ගල්ලු රුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

සත්වැනි සමබොධි වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

සංයෝජන අනුසය අධ්‍යාන ආසවකඛය යි සූත්‍ර සතරෙකි. එල-සූත්‍ර දෙකෙකි. රුකඛසූත්‍ර සතරෙකි. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ යි.

8. ගඩගාපෙය්‍යාලො

4. 8. 1-12

පාචීනනිනාදිසුත්තානි

1755-1766. සෙය්‍යරාපි හිකඛවෙ, ගඩගානදී පාචීනනිනා පාචීනපොණා පාචීනපඛාරා -පෙ- නිබ්බානපඛාරොති.

(ඉන්ද්‍රියසංයුක්තස්ස ගඩගාපෙය්‍යාලො චිවෙකනිස්සි තාදිවසෙන චිඤාරෙතඛෙඛො)

ගඩගාපෙය්‍යාලි යි.

තමුද්දනං:

ඡ පාචීනතො නිනාය ඡ ච නිනාය සමුද්දතො,
ඵතෙ දෙඛ ආදස භොතති වග්ගො තෙන පවුච්ඡති.

9. අපපමාදවග්ගො

4. 9. 1-10

තථාගතාදි සුත්තානි

1767-1776. යාවතා හිකඛවෙ, සන්තා අපද වා දිපද වා චතුසද වා බහුසද වා -පෙ- බහුලීකරොතිති.

(අපමාදවග්ගො චිවෙකනිස්සි තාදිවසෙන චිඤාරෙතඛෙඛො.)

අපපමාදවග්ගො නවමො.

තමුද්දනං:

තථාගතං පදං කුචං මූලං සාරඤ්චි වස්සිකං,
රාජා වන්දිමසුරියා ච චිකෙත දසමං පදකති.

10. බලකරණීයවග්ගො

4. 10. 1-12

බලාදි සුත්තානි

1777-1788. සෙය්‍යරාපි හිකඛවෙ, යෙ කෙචි බලකරණීයා කලෙන්නා කඨිරනති -පෙ- බහුලීකරොතිති.

(බලකරණීයවග්ගො චිවෙකනිස්සි තාදිවසෙන චිඤාරෙතඛෙඛො.)

බලකරණීයවග්ගො දසමො.

තමුද්දනං:

බලං බිජඤ්චි නාගො ච රුක්ඛං කුලෙහන සුකිනා,
ආකාසෙන ච දෙඛ මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

8. ගඩගාපෙය්‍යාලය

4. 8. 1-12

පාවිතනීන්තාදී සූත්‍ර

1755-1766. මහණෙනි, යම්යේ ගඩගානදී නොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුණු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ඉන්ද්‍රියසංයුතයේ ගඩගාපෙය්‍යාල වර්ගය විවෙකනීක්‍ෂිතාදී විසින් විතර කටයුතු.)

අටවැනි ගඩගාපෙය්‍යාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාවිතනීනහ සයෙකි. සමුදානනහ ද සයෙකි. මේ ඡටක දෙක සූත්‍ර දෙළොසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ යි.

9. අප්පමාදවර්ගය

4. 9. 1-10

තථාගතාදී සූත්‍ර

1767-1776. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිදුපා වූ ද භුක්තපා වූ ද යම්තාක් සන්ධියෝ වෙත් නම් ... බහුල කෙරේ යි.

(අප්පමාද වර්ගය ද විවෙකනීක්‍ෂිතාදී විසින් විතර කටයුතු යි.)

නවවැනි අප්පමාදවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තථාගත පද කුට මූල සාර වක්‍ෂික රාජ වන්ද සුරිය වස යි දශසූත්‍රානහ කෙනෙකි.

10. බලකරණියවර්ගය

4. 10. 1-12

බලාදී සූත්‍ර

1777-1788. මහණෙනි, යම්යේ යම්කිසි බලකරණියකම්භානායෝ කරනු ලැබේද ... බහුල කෙරේ යි.

(බලකරණිය වර්ගය ද විවෙකනීක්‍ෂිතාදී විසින් විතර කටයුතු.)

දසවැනි බලකරණියවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුකඛ, කුම්භ, සුක, ආකාස යි සූත්‍ර සතෙකි. මෙය සූත්‍ර දෙකෙකි. නාවා ආගන්තුක නදී යි තුනෙකි. මුළුල්ල දෙළොසෙකි.

11. එසනාවගො

4. 11. 1-40

එසනාදි සුත්තානි

1789-1828. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තිසෙසා: -පෙ- භාවෙතඛබාති.

(එසනාවගො ව විවෙකනිසස්සිතාදිවසෙන විඤ්ඤාපරෙතඛබො.)

එසනාවගො එකාදසමො.

කත්තුද්දනා:

එසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛතා ව තිසෙසා, බ්‍රහ්ම චරණානි නිසො ව වෙදනා නිසොති වාති.

12. ඔසවගො

4. 12. 1-40

ඔසාදි සුත්තානි

1829-1868. වන්නාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඔසා කතමෙ වන්නාරො: -පෙ- භාවෙතඛබාති.

(ඔසවගොපි විවෙකනිසස්සිතාදිවසෙන විඤ්ඤාපරෙතඛබො.)

ඔසවගො ආදසමො.

කත්තුද්දනා:

ඔසො යොගො උපාදනං ගජො අනුසයෙන ව, කාමගුණා නිවරණා ඛන්ධා ඔරුඤ්ඤානිසාති.

13. සුනගඛිගාපෙය්‍යාලො

4. 13. 1-36

පාවිනනිනාදි සුත්තානි

1869-1904. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඛිගානදි -පෙ- නිඛන්ත පඛ්ඤාපරොති.

(ඉද්දියසංසුක්කස්ස සුනගඛිගාපෙය්‍යාලවගො රාගචිතයාදිවසෙන අමනොගධාදිවසෙන නිඛන්තනිසස්සිතාදිවසෙන ව විඤ්ඤාපරෙතඛබො. එකෙකස්මිං තයො තයො කඤ්ඤා ජන්ධංසති සුක්කන්තා වෙදිතඛබො.)

සුනගඛිගාපෙය්‍යාලි.

කත්තුද්දනා:

ඡ පාවිනතො නිත්තං ඡ ව නිත්තා සමුද්දනො, එතෙ දෙච ආදස භොක්ඛි වගො තෙන පට්ඨන්ති.

11. එසනාවර්ගය

4. 11. 1-40

එසනාදි සූත්‍ර

1789-1828. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: ... වැඩියයුතුයි.

(එසනාවර්ගය ද විවේකනිසසිතාදි වශයෙන් විතර කටයුතු) එකළොස්වැනි එසනාවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, භව, දුක්ඛතා, චීල, මල, නීස, වෙදනා, තණ්හා ය යි සූත්‍ර වතුෂ්ඨක දශයෙකි. මුළුල්ල සාලියෙකි යි.

12. ඔසවර්ගය

4. 12. 1-40

ඔසාදි සූත්‍ර

1829-1868. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: ... වැඩියයුතු යි ...

(ඔස වර්ගය ද විවේකනිසසිතාදි වශයෙන් විතර කටයුතු.) දෙළොස්වැනි ඔසවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදාන, ගන්ථ, අනුසය, කාමඉණ, නිවරණ, ඛන්ධ, ඔරමනාභිය, උභිමනාභිය යි සූත්‍ර වතුෂ්ඨක දශයෙකි මුළුල්ල සාලියෙකි යි.

13. පුනගඛිගාපෙය්‍යාලවර්ගය

4. 13. 1-36

පාවිනනිත්තාදි සූත්‍ර

1869-1904. මහණෙනි, යම්සේ ගඛිගා නදිය ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ඉන්ද්‍රියසංයුක්තයේ පුනගඛිගාපෙය්‍යාලවර්ගය රාගචිතයාදිවශයෙන් ද අමනොගධාදිවශයෙන් ද නිබ්බානනික්ඛාදිවශයෙන් ද විතර කටයුතු. එකෙක තුනක් තුනක් කොට සතිස් සූත්‍රාණ්ණ කෙනෙක් දනුයුතු.)

තෙළොස්වැනි පුනගඛිගාපෙය්‍යාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාවිනනිත්තසූත්‍ර ත්‍රික සයෙකි. සමුද්දනිත්ත ත්‍රික ද සයෙකි. මේ ඡටක දෙක ත්‍රික දෙළොසෙක් වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ. සූත්‍ර මුළුල්ල සතිසෙකි යි.

14. පුනර්ජායමාදවගො

4. 14. 1-30

තථාගතාදි සුත්තානි

1905-1934. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්ඤා අපද වා -පෙ- බහුලී-කරොතීති.

(යථා පුනර්ජායමාදවගො විජාරොතවෙධා නිංසති සුත්තනා වෙදිතබ්බා.)

පුනර්ජායමාදවගො වුද්දසමො.

තමුද්දනං:

තථාගතං පදං කුටං මූලං සාරඤ්චි වස්සිකං,
රාජා වජ්ජිමසුරියා ච විජොන දසමං පදනති.

15. පුනර්බලකරණියවගො

4. 15. 1-36

බලාදි සුත්තානි

1935-1970. සෙය්ඨාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණියා කම්මනා -පෙ- බහුලීකරොතීති.

(පුනර්ජායමාදවගො විජාරොතවෙධා ජත්තංසති සුත්තනා වෙදිතබ්බා.)

පුනර්බලකරණියවගො පණ්ණරසමො.

තමුද්දනං:

බලං බිජ්ඤ්චි නාගො ච රුක්ඛං ඤාමෙහන සුකීනං,
ආකාසෙන ච දො මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

16. පුනර්ඵසනාවගො

4. 16. 1-120

ඵසනාදි සුත්තානි

1971-2090. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ ඵසනා -පෙ- භාවෙ-කබ්බාති.

(පුබ්බෙ පුනර්ජායමාදවගො ච අභිඤ්ඤාදිවසෙන ච විජාරොතවෙධා විසතිසනං සුත්තනා වෙදිතබ්බා.)

පුනර්ඵසනාවගො සොළසමො.

තමුද්දනං:

ඵසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛතා ච තිසෙසා,
බලං මලඤ්චි නිසො ච වෙදනා තණ්හාභි වාති

14. පුනර්ජීවන ප්‍රජාපදාය

4. 14. 1-30

කපාගතාදී සූත්‍ර

1905-1934. මහණෙනි, අපා වූ හෝ ... යමතාක් සත්වයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(කියන ලද නය අනුව විතර කටයුතු. නිස් සූත්‍රාන්ත කෙනෙක් දනගුණවහ.)

තුදුස්වැනි පුනර්ජීවන වර්ගී යි.

එහි සූත්‍රාන්තවලි ය:

කපාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වසසික. රාජ, වජ්‍රිම, සුරිය, වස යි සූත්‍ර ත්‍රික දශයෙකි. මුළුල්ල නියෙකි යි.

15. පුනර්ජීවන ජීවිතවර්ග

4. 15. 1-36

බලාදී සූත්‍ර

1935-1970. මහණෙනි, යම කිසි බලකරණීය කම්පනයෝ ... බහුල කෙරේ යි.

(කී නයිත් ම විතර කරන්නහු විසින් සනිස් සූත්‍රාන්ත කෙනෙක් දනගුණවහ.)

පසළොස්වැනි පුනර්ජීවන වර්ගී යි.

එහි සූත්‍රාන්තවලි ය:

බල, බීජ, නාග, රුකඩ, කුමභ, සුක, ආකාස යි ත්‍රික සතෙක් ද මෙසසූත්‍ර ත්‍රික දෙකෙක් ද නාවා ආගතතුක නදී යි ත්‍රික තුනෙක් ද යි ත්‍රික දෙළයෙකි. සූත්‍ර සනිසෙකි යි.

16. පුනර්ජීවන ජීවිතවර්ග

4. 16. 1-120

එසනාදී සූත්‍ර

1971-2090. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. ... වැඩියයුතු යි.

(පෙර කී නයිත් ද අභිඤ්චනයෙන් ද විතර කරන්නහු විසින් එක්සියවිසි සූත්‍රාන්ත කෙනෙක් දනගුණවහ.)

සොළොස්වැනි පුනර්ජීවන වර්ගී යි.

එහි සූත්‍රාන්තවලි ය:

එසනා විධා ආසව භව දුකඛතා බිල මල නිය වෙදනා තණ්හා යි සූත්‍ර ද්වාදශක දශයෙකි මුළුල්ල එක්සිය විස්සෙකි යි.

17. පුනම්සවගො

4. 17. 1-119

ඔසාදි සුත්තානි

2091-2209. වක්කාරා'මෙ භික්ඛවෙ, ඔසා -පෙ- භාවෙතඛ්ඛානීති.

4. 17. 120

උද්ධමහාගියසුත්තං

2210. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උද්ධමහාගියානි සංයොජනානි කතමානි පඤ්ඤා: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උද්ධවං අවිජ්ජා. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුද්ධමහාගියානි සංයොජනානි, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උද්ධමහාගියානං සංයොජනානං පභානාය පඤ්චිජ්ජියානි භාවෙතඛ්ඛානි. කතමානි පඤ්ඤා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සඤ්චිජ්ජියං භාවෙති නිඛ්ඛානන්තං නිඛ්ඛානපොඤ්ඤං නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරං -පෙ- පඤ්ඤිජ්ජියං භාවෙති නිඛ්ඛානන්තං නිඛ්ඛානපොඤ්ඤං නිඛ්ඛානපඛ්ඛාරං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උද්ධමහාගියානං සංයොජනානං පභානාය ඉමානි පඤ්චිජ්ජියානි භාවෙතඛ්ඛානීති.

(එක ව චුක්ඛනසෙන අභිඤ්ඤාදි වසෙන ව චිත්තාරනෙතන වීසංසනං සුක්ඛන්තං වෙදිතඛ්ඛා.)

පුනම්සවගො සත්තරසමො.

තත්ථඥානං :

ඔසො යොගො උපාදනං ගජො අනුසයෙන ව, කාමගුණා නිවරණා ඛංඛා ඔරුද්ධමහාගියානි.

ඉතිජ්ජියසංසුත්තං සමන්තං.

තත්ථවගුඥානං:

සුඛකම්මුදුතර ඡළිජ්ජියා සුඛිජ්ජියා ජරාවග්ගභි පඤ්ඤා සුකරඛත සමෙඛාධයොගඛ්ඛාපමාදබ්බකරණියෙසනොසා පුනම්සවගොපෙයාල ආදීභිපි පඤ්ඤිති වග්ගා සත්තරස හොඛභීති.

17. පුනඛසවර්ගය

4. 17. 1-119

ඔසාදි සූත්‍ර

2091-2209. මහණෙනි, මේ ඔස සහරෙකි ... වැඩියයුත්තාහ සි.

4. 17. 120

උද්ධමභාගිය සූත්‍රය

2210. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගියසංයෝජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: “රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධව ආච්ඡා” යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයේ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගියසංයෝජනයන් ප්‍රභිණ කිරීම පිණිස පසිඳුරෝ වැඩියයුත්තාහ. කවර පසිඳුරෝ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ නිවනට නැමුණක් නිවනට නැඹුරු වූවක් නිවනට බර වූවක් කොට සඤ්ඤිය වඩයි ... නිවනට නැමුණක් නිවනට නැඹුරු වූවක් නිවනට බර වූවක් කොට පඤ්ඤිය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගියසංයෝජනයන් ප්‍රභිණ කිරීම පිණිස මේ පසිඳුරෝ වැඩියයුත්තාහ යි.

(මෙහි දු කි නයින් ද අභිඤ්චයෙන් ද චිතර කරන්නහු විසින් එක්සියවිසි සූත්‍රාන්ත කෙනෙක් දහයුත්තාහ.)

සතළොස්වැනි පුනඛසවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලි ය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගඤ්ඤ, අනුසය, නාමගුණ නිවරණ, බන්ධ, ඔරමභාගිය, උද්ධමභාගිය යි සූත්‍ර ද්වාදශක දශයෙකි. මුළුලල එක්සිය විස්සෙකි යි.

ඉන්ද්‍රියසංයුත්තය නිමි.

එහි වර්ගනාමාවලි ය:

සුඛාක, මුද්‍රාගර, ජලීඤ්ඤ වර්ගයේ සුඛිඤ්ඤ පරාවර්ත දෙක සමග පසෙක් වේ. (නැවත) සුකරබන්ධ, සමෙධාධි, ගඛනාපෙය්‍යාල, අප්පමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔසවර්ගයේ වෙනි. ඔහු පුනඛඛනාපෙය්‍යාල ආදී පසන් සමග (ඉඤ්ඤසංයුත්තයෙහි) වර්ග සතළොසෙක් වේ යි.

5. සමමප්පධාන සංයුතතං

1. ගඬගාපෙසකාලො

5. 1. 1

පාවිනනිනනසුතතං

2211. සාවස්ථියං:

වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, සමමප්පධානා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණාති පදහති. උප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණාති පදහති. අනුප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණාති පදහති. උප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසමමොසාය භියොගාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණාති පදහති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො සමමප්පධානාති.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, ගඬගා නදී පාවිනනිනනා පාවිනපොණා පාවිනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වත්තාරො සමමප්පධානෙ භාවෙතොනා වත්තාරො සමමප්පධානෙ බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිනෙතො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කරුණො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වත්තාරො සමමප්පධානෙ භාවෙතොනා වත්තාරො සමමප්පධානෙ බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිනෙතො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණාති පදහති. උප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණාති පදහති. අනුප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණාති පදහති. උප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසමමොසාය භියොගාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණාති පදහති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වත්තාරො සමමප්පධානෙ භාවෙතොනා වත්තාරො සමමප්පධානෙ බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිනෙතො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

5. සම්මප්පධාන සංයුත්තය

1. ගඛගාපෙය්‍යාලය

5. 1. 1

පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

2211. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ සම්මප්පධාන සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ නුපන් ලාමක අකුසල් දහම් නුපදනා පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන් වීය්‍ය කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල දහම් ප්‍රභීණ කිරීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීය්‍ය කෙරෙයි; නුපන් කුසල් දහම් ඉපදවීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීය්‍ය කෙරෙයි. උපන් කුසල්දහමුන්ගේ පැවැත්ම පිණිස නුමුලාබව පිණිස බොහෝ බව පිණිස විපුලබව පිණිස වැඩිම පිණිස පිරිම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීය්‍ය කෙරෙයි. මහණෙනි, මොහු සතර සම්මප්පධානයෝ යි.

මහණෙනි, යම්යේ ගඛගානදී තොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වුවා පෙරදිගට බරවුවා වේ ද, මහණෙනි, එසේයින් ම මහණ තෙමේ සිවුසම්පදහන් වඩනුයේ සිවුසම්පදහන් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ සිවුසම්පදහන් වඩනුයේ සිවුසම්පදහන් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ නුපන් ලාමක අකුසල් දහම් නුපදනා පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීය්‍ය කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල් දහම් ප්‍රභාණය පිණිස සඳ දනවයි, වෑයම් කෙරෙයි, වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වීය්‍ය කෙරෙයි. නුපන් කුසල් දහම් උපදනා පිණිස සඳ දනවයි, වෑයම් කෙරෙයි, වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වීය්‍ය කෙරෙයි. උපන් කුසල් දහමුන්ගේ පැවැත්ම නුමුලාබව බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස සඳ දනවයි, වෑයම් කෙරෙයි, වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වීය්‍ය කෙරෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ සිවුසම්පදහන් වඩනුයේ සිවුසම්පදහන් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යි.

5. 1. 2-48

දුතියපාවිනනීනනාදි සුත්තනනී

2212-2258. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, සමමසධානා, කතමෙ වත්තාරො -පෙ- නීබ්බානපබ්බාරොනී.

(පුත්තනායෙන විජාරෙරතබ්බො.)

ගබ්ගාපෙයාඤාලො පඨමො.

තමුද්දනා:

ඡ පාවිනනා නිනනා ඡ ව නිනනා සමුද්දනො, එතෙ දෙච ද්වාදස භොතනී වග්ගො තෙන පට්ඨව්වනීති.

2. අප්පමාදවග්ගො

5. 2. 1-40

තථාගතාදි සුත්තනනී

2259-2298. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දිපද වා චතුසද වා බහුසද වා -පෙ- බහුලීකරොනීති.

(යථාචුක්ඛනායෙන විජාරෙරතබ්බො.)

අප්පමාදවග්ගො දුතියො.

තමුද්දනා:

තථාගතං පදං කුචං මූලං සාමරන වසස්සං, රාජා වජ්ඣමසුරියා ච වජෙඤ දසමං පදනති.

5. 1. 2-48

දුකිය පාවිනනිත්තාදි සුත්‍ර

2212-2258. මහණෙනි, මේ සම්පදහන් සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(කී නයිත් විතර කටයුතු.)

පළමුවැනි ගඛිගාපෙයාල යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලි ය:

පාවිනනිත්තසුත්‍ර චතුෂ්ඨක සයෙකි. සමුද්දනිත්ත චතුෂ්ඨක ද සයෙකි. මේ ඡටක දෙක චතුෂ්ඨක දෙළොසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ. සුත්‍ර මුළුල්ල අටසාලියෙකි යි.

2. අප්පමාදවර්ගය

5. 2. 1-40

තථාගතාදි සුත්‍ර

2259-2298. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද මුහුපා වූ ද යම්තාක් සත්තයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(කියන ලද නයිත් විතර කටයුතු.)

දෙවෙනි අප්පමාදවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලි ය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වස්සික, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වසු යි සුත්‍ර චතුෂ්ඨක දශයෙකි. මුළුල්ල සාලියෙකි යි.

3. බලකරණීයවග්‍යො

5. 3. 1-48

බලාදි සුත්තානි

2299-2346. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණීයා කලිනනා කසිරන්ති, සබ්බෙ නෙ පඨවිං නික්ඛාය පඨවියං පතිට්ඨාය එවමෙනෙ බලකරණීයා කලිනනා කසිරන්ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නික්ඛාය සීලෙ පතිට්ඨාය වන්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙති, වන්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලීකරොති. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නික්ඛාය සීලෙ පතිට්ඨාය වන්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙති, වන්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණානි පදහති. උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය -පෙ- අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය -පෙ- උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසම්මොසාය භිය්‍යාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණානි පදහති. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නික්ඛාය සීලෙ පතිට්ඨාය වන්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙති, වන්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලීකරොතිති -පෙ- බහුලීකරොතිති.

(එව අධ්‍යාපි සුත්තනා විජාරෙතබ්බා.)

බලකරණීයවග්‍යො තතියො.

තත්‍රාද්දනං:

බලං බිජ්ඤ්ඤා නාගො ව රුක්ඛං කුම්බන සුක්ඛං,
ආකාසෙන ව දෙව මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

4. එසනාවග්‍යො

5. 4. 1 - 160

එසනාදි සුත්තානි

2347 - 2506. තිස්සො ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා කතමා තිස්සො: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ, තිස්සො එසනා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිස්සනං එසනානං අභිඤ්ඤාය වන්තාරො සම්මප්පධානා භවෙතබ්බා. කතමෙ වතතාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පන්නානං-පෙ-උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසම්මොසාය භිය්‍යාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණානි පදහති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිස්සනං එසනානං අභිඤ්ඤාය ඉමෙ වන්තාරො සම්මප්පධානා භාවෙතබ්බාති -පෙ- භාවෙතබ්බාති.

3. බලකරණීයවර්ගය

5. 3. 1-48

බලාදී සූත්‍ර

2299-2346. මහණෙනි, යමෙසේ යම් කිසි බලකරණීය කම්භානන්තයෝ කරනු ලැබෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණීය කම්භානන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සිවුසම්පදහත් වඩයි. සිවුසම්පදහත් බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සිවුසම්පදහත් වඩා ද, සිවුසම්පදහත් බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නූපන් ලාමක අකුසල්දහම් නූපදනා පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල් දහම් පහකරනු පිණිස ... නූපන් කුසල්දහම් ඉපදවීම පිණිස .. උපන් කුසල්දහමුන්ගේ පැවැත්ම නුමුළා බව බොහෝ බව විපුල බව වැඩීම පිරීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සිවුසම්පදහත් වඩයි. සිවුසම්පදහත් බහුල කෙරේ යි ... බහුල කෙරේ යි.

(මෙසේ අටසාලිය් සූත්‍රාන්තයෝ විතර කටයුත්තාහ.)

තෙවෙනි බලකරණීයවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

බල, ඛිජ, නාග, රුකබ, කුම්භ, සුක, ආකාස යි සූත්‍ර වතුෂ්ක සනෙකි. මෙස වතුෂ්ක දෙකෙකි. නාවා, ආගන්තුක, නදී යි වතුෂ්ක තුනෙකි යි මෙසේ වතුෂ්ක දෙළොසෙකි. සූත්‍ර මුළුල අටසාලියෙකි යි.

4. එසනාවර්ගය

5. 4. 1-160

එසනාදී සූත්‍ර

2347-2506. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මේ තුන් එසනා යි. මහණෙනි, මේ තුන් එසනාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස සිවුසම්පදහත් වැඩියයුතු. කවර සිවුසම්පදහත්හු ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නූපන් ... උපන් කුසල්දහමුන්ගේ පැවැත්ම නුමුළා බව බොහෝ බව විපුල බව වැඩීම පිරීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් එසනාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස මේ සිවුසම්පදහත් වැඩිය යුතු යි ... වැඩියයුතු යි.

(එවං අභිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාය පරිකඛ්ඛායාය පභානායානි ච එකෙකස්මිං සොළස සොළස කඤ්ච එකසතසට්ඨි සුක්ඛන්තා විඤ්චා රෙතබ්බා.)

එසනාවග්ගො චතුසො.

තත්ත්වදානං:

එසනා විධා ආසවො හවො දුක්ඛතා ච නිඤ්ඤා
බ්ලං මලඤ්ච නීසො ච වෙදනා තණ්හාහි වානි.

5. ඔසවග්ගො

5. 5. 1 - 159

ඔසාදිසුක්ඛතානි

2507 - 2665. වන්තාරොමෙ භික්ඛවෙ. ඔසා-පෙ-භාවෙතබ්බානි.
(විඤ්චා රෙතබ්බා)

5. 5. 160

උඤ්චොගිඤ්චසුක්ඛතං

2666. පඤ්චමානි, භික්ඛවෙ, උඤ්චොගිඤ්චසුක්ඛතානි සංයොජනානි. කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උඤ්චං අවිජ්ජා. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුඤ්චොගිඤ්චසුක්ඛතානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උඤ්චොගිඤ්චසුක්ඛතානං සංයොජනානං පභානාය වන්තාරො සමමපපධානා භාවෙතබ්බා. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, ගිඤ්චු අනුපපන්තානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුපපාදාය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හානි පදහති. උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පභානාය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හානි පදහති. අනුපපන්තානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හානි පදහති. උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමමාසාය භීයොභාවාය වෙසුලාය භාවනාය පාරිසුරියා ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හානි පදහති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උඤ්චොගිඤ්චසුක්ඛතානං සංයොජනානං පභානාය ඉමෙ වන්තාරො සමමප්පධානා භාවෙතබ්බානි.

(වුක්ඛතයෙනෙව එකසතසට්ඨිසුක්ඛන්තා විඤ්චා රෙතබ්බා)

ඔසවග්ගො පඤ්චමො.

තත්ත්වදානං:

ඔසො යොගො උපාදානං ගණො අනුසයෙන ච
කාමගුණා නීවරණා බන්ධා ඔරුඤ්චොගිඤ්චසුක්ඛතානි.

සමමපපධානසංයුක්තං සමන්තං.

තත්ත්ව දග්ගදානං:

ගඛ්ඛාපෙය්‍යාලොප්පමාදෙ බලකරණියෙසනා
ඔඤ්ඤානි පඤ්චවග්ගො සමමප්පධානසංයුක්තෙති.

(මෙසේ අභිකෘතිය පරිකෘතිය පරිකෘතිය පහානාය යි ද එකෙක සොලොස සොලොස කොට එක්සිය සැට සූත්‍රානත කෙනෙක් විතර කටයුතුවහ.)

සිවුවැනි එසනාවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලි ය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුකඛතා, බිල, මල, නීස, වෙදනා, තණ්හා යි සූත්‍ර භොධික දශයෙකි. මුළුමුල් එක්සිය සැටෙකි යි.

5. ඔසවර්ගය

5. 5. 1-159

ඔසාදි සූත්‍ර

2507-2665. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි ... වැඩිය යුත්තාහ යි. (විතර කටයුතු.)

5. 5. 160

උද්ධමභාගීය සූත්‍රය

2666. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගීය සංයෝජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධව අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගීය සංයෝජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගීය සංයෝජනයන් පහකරනු පිණිස සිවුසමපදහන් වැඩියයුතු. කවර සිවුසමපදහන්හු ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නූපන් ලාමක අකුසල් දහම නූපදනා පිණිස සද දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභිය කෙරෙයි. උපන් අකුසල්දහම පහකරනු පිණිස සද දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභිය කෙරෙයි. නූපන් කුසල්දහම ඉපදවීම පිණිස සද දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභිය කෙරෙයි. උපන් කුසල්දහමුන්ගේ පැවැත්ම නුමුළා බව බොහෝ බව විපුල බව වැඩීම පිරිම පිණිස සද දනවයි, වෑයම් කෙරෙයි, වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභිය කෙරෙයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගීය සංයෝජනයන් ප්‍රභාණය පිණිස මේ සිවුසමපදහන්හු වැඩියයුත්තාහ යි.

(කියන ලද නයින් ම එක්සියසැට සූත්‍රානතයෝ විතර කටයුතුවහ.)

පස්වැනි ඔසවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලි ය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගජ්ඣ, අනුසය, කාමඉණ, නීවරණ, බන්ධ, ඔරමභාගීය, උද්ධමභාගීය, යි භොධික දශයෙකි. සූත්‍ර මුළුමුල් එක්සිය සැටෙකි යි.

සමමුදානසංයුක්තය නීමි.

එහි වර්ගනාමාවලි ය:

ගභනාපෙය්‍යාල, අසමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔස යි සමමුදාන සංයුක්තයෙහි වර්ග පසෙක් ම වේ යි.

6. බලසංයුතතං

1: ගඛගාපෙය්‍යාලවග්ගො

6. 1. 1 - 12

පාච්චනනිකාදි සුත්තානි

2667 - 2678. සාවකටීයං:

පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, බලානී, කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධාබලං විරියබලං සතිබලං සමාධිබලං පඤ්ඤාබලං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා බලානී. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ. ගඛගා නදී පාච්චනනිකා පාච්චනපොඤ්ඤා පාච්චනපඤ්ඤා ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්ඤා බලානී භාවෙතො පඤ්ඤා බලානී බහුලීකරොතො නිබ්බානනිකො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්ඤා බලානී භාවෙතො පඤ්ඤා බලානී බහුලීකරොතො නිබ්බානනිකො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සද්ධාබලං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසස්සග්ගපරිණාමිං. විරියබලං -පෙ- සතිබලං-පෙ- සමාධිබලං -පෙ- පඤ්ඤාබලං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසස්සග්ගපරිණාමිං. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්ඤා බලානී භාවෙතො පඤ්ඤා බලානී බහුලීකරොතො නිබ්බානනිකො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපඤ්ඤාරොති -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

ගඛගාපෙය්‍යාලවග්ගො පදමො.

කත්‍රුද්දනං:

ඡ පාච්චනනො නිනගා ඡ ච නිනනා සමුද්දනො
ඵතෙ ඡෙච දොදස හොතති වග්ගො තෙන පච්චවතීති.

2. අප්පමාදවග්ගො

6. 2. 1 - 10

කථාගතාදි සුත්තානි

2679 - 2688. යාවතා භික්ඛවෙ සත්තා අපද වා දිපද වා -පෙ- බහුලීකරොතීති.

(විවෙකනිසස්සිතාදිවසෙන විඤ්ඤාපරනබ්බානි.)

අප්පමාදවග්ගො දුතියො.

කත්‍රුද්දනං:

කථාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වසස්සිකං,
රාජා වඤ්ඤිම සුරියා ච වඤ්ඤන දසමං පදනති.

6. බලසංයුත්තය

1. ගඛගාපෙය්‍යාලවර්ගය

6. 1. 1-12

පාවිතනීන්තාදි සූත්‍ර

2667-2678. සැවැත්තුවර

මහණෙනි, මේ බල පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාබල විරියබල සතිබල සමාධිබල පඤ්ඤාබල යි. මහණෙනි, මේ බල පස යි. මහණෙනි, යම්සේ ගඛගානදී නොමෝ පදුමදිගට නැමුණි පදුමදිගට නැඹුරු වූවා පදුමදිගට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ පස්බල වඩන්නේ පස්බල බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ පස්බල වඩන්නේ පස්බල බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිස්සිත විරාගනිස්සිත නිරොධනිස්සිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට සඤ්ඤාබලය වඩයි. විරියබලය ... සතිබලය ... සමාධිබලය ... විවෙකනිස්සිත විරාගනිස්සිත නිරොධනිස්සිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට පඤ්ඤාබලය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ පස්බල වඩන්නේ පස්බල බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යි ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

පළමුවැනි ගඛගාපෙය්‍යාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාවිතනීන්තා සූත්‍ර සයෙකි. සමුද්දනිත්තා සූත්‍ර ද සයෙකි. මේ ඡවක දෙන දෙළෙසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ යි.

2. අප්පමාදවර්ගය

6. 2. 1-10

තථාගතාදි සූත්‍ර

2679-2688. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද ... යම්තාක් සත්තවයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(විවෙකනිස්සිතාදි විසින් විතර කටයුත්තාහ.)

දෙවෙනි අප්පමාදවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වසස්ක, රාජ, වජ්ඣම, සුරිය, වස යි දශ සූත්‍රාන්ත කෙනෙකි යි.

3. බලකරණියවග්ගො

6. 3. 1 - 12

බලාදිසුත්තානි

2689 - 2700. සෙයාථාපි භික්ඛවෙ, ඡය කෙවි බලකරණියා කච්චනා-පෙ-බඤ්ජිකරොතිති.

(වුත්තනඡයන විජාරෙතබ්බානි.)

බලකරණියවග්ගො තතියො.

තත්‍රඥානා:

බලං බිජ්ඣානානාභො ව රුක්ඛං කුලෙහන සුක්කිනං ආකාසෙන ච දෙච මෙඝා නාවා ආගනතුකා නදීති.

4. එසනාවග්ගො

6. 4. 1 - 40

එසනාදි සුත්තානි

2701 - 2740. තියෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තියෙසා: -පෙ-භාවෙතබ්බානිති.

(විජාරෙතබ්බානි.)

එසනාවග්ගො වතුකො.

තත්‍රඥානා:

එසනා විධා ආසවො හවො දුක්ඛිතා ව තියෙසා බ්ලං මලඤ්චනියො ව වෙදනා තණ්හාහි වාති.

5. ඔසවග්ගො

6. 5. 1 - 39

ඔසාදි සුත්තානි

2741 - 2779 වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ වත්තාරො: -පෙ-භාවෙතබ්බානිති.

3. බලකරණියවර්ගය

6. 3. 1-12

බලාදී සුත්‍ර

2689-2700. මහණෙනි, යම්යේ යම්කිසි බලකරණිය කම්මානා-
යෝ ... බහුල කෙරේ යි.

(කී නයිත් විතර කටයුතුවහ.)

තෙවෙනි බලකරණියවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුකඛ, කුම්භ, සුක, ආකාස යි සතෙකි.
මෙය සුත්‍ර දෙකෙකි. නාටා, ආගනතුක, නදී යි තුනෙකි.
දෙළොස් සුතුරෙකි යි.

4. එසනාවර්ගය

6. 4. 1-40

එසනාදී සුත්‍ර

2701-2740. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද
යත්: ... වැඩිය යුත්තාහ යි.

(විතර කටයුත්තාහ.)

සිවුවැනි එසනාවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුකඛතා, බීල, මල, නීස, වෙදනා,
තණ්හා යි වතුෂ්ක දශයෙකි. සුත්‍ර සාලියෙකි යි.

5. ඔසවර්ගය

6. 5. 1-39

ඔසාදී සුත්‍ර

2741-2779. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද
යත්: ... වැඩිය යුත්තාහ යි.

6. 5. 40

උදාමහාගියසුත්තං

2780. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, උදාමහාගියානී සංයොජනානී. කතමානී පඤ්ඤා: රුපරාගො අරුපරාගො මානො උද්ධිච්චං අවිජ්ජා. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුද්ධිමහාගියානී සංයොජනානී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උදාමහාගියානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය පඤ්ඤා බලානී භාවෙනබ්බානී. කතමානී පඤ්ඤා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සඤ්ඤාබලං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොසසග්ගපරිණාමී. විරියබලං --පෙ-- සන්ධිබලං --පෙ-- සමාධිබලං --පෙ-- පඤ්ඤාබලං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොසසග්ගපරිණාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උදාමහාගියානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය ඉමානී පඤ්ඤා බලානී භාවෙනබ්බානීති.

මසවගෙගා පඤ්ඤවමො.

කත්තූද්දනං:

මසො යොගො උපාදනං ගජො අනුසයෙන ව, කාමගුණා නීවරණා බන්ධා ඔරුද්ධිමහාගියානී.

6. සුනගඛගාපෙය්‍යාලො

6. 6. 1 - 36

පාවිනනිනනාදි සුත්තානි

2781 - 2816. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, ගඛගා නදී පාවිනනිනනා --පෙ-- නිබ්බානපබ්බාරොති.

(රාගචිතයපරියොසානාදිවසෙන අමනොගධාදිවසෙන නිබ්බාන- නිනනාදිවසෙන වානී එකෙකසමී තයො තයො කඪා ජත්තංස සුත්තනානා විජාරෙතබ්බා.)

සුනගඛගාපෙය්‍යාලි.

කත්තූද්දනං:

ජ පාවිනතො නිනනා ජ ව නිනනා සමුද්දතො, එතෙ දෙඛ ද්‍රව්‍යස භොගානි වග්ගො තෙන පද්ධිවතීති.

6. 5. 40

උද්ධමභාගිය සූත්‍රය

2780. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයෝජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධව අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස පස්බල වැඩියයුතු. කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසභපරිණාමී කොට සඤ්ඤාබලය වඩයි. විරියබලය ... සතිබලය ... සමාධිබලය ... විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසභපරිණාමී කොට පඤ්ඤාබලය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස මේ පස්බල වැඩියයුතු යි.

පස්වැනි ඔසවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගත්ථ, අනුසය, කාමගුණ, නීවරණ, ඛන්ධ, ඔරමභාගිය, උද්ධමභාගිය යි වතුෂ්ඨක දශයෙකි. සාලිස් සූත්‍රරෙකි යි.

6. පුනගඛගාපෙය්‍යාලය

6. 6. 1-36

පාච්ඤානිත්තාදි සූත්‍ර

2781-2816. මහණෙනි, යමයේ ගඛගානදී තොමෝ පෙරදීගට නැමුණි ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(රාගච්ඡාදනපරියොසානාදි විසිනුදු අමතොගධාදි විසිනුදු නිබ්බාන නිත්තාදි විසිනුදු එකෙක තුනක් තුනක් කොට සතිය සූත්‍රානත කෙනෙක් විතර කටයුත්තාහ.

සවැනි පුන ගඛගාපෙය්‍යාලවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාච්ඤානිත්ත සූත්‍ර ත්‍රික සයෙකි. සමුද්දනිත්ත ත්‍රික ද සයෙකි. මේ ඡටක දෙක ත්‍රික දෙළොසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ. මුළුල්ල සතිය සූත්‍රරෙකි යි.

7. පුනර්ජයමාදවගො

6. 7. 1 - 30

තරාගතාදි සුත්තානි

2817 - 2846. යාවතා භික්ඛවෙ, සඤ්ඤා අපද වා -පෙ- බහුලී කරොතිති.

(වුත්තනගෙන තිංස සුත්තනතා විජාරෙතබ්බා)

පුනර්ජයමාදවගො සත්තමො.

තත්තුද්දනං:

තරාගතං පදං කුටං මුලං සාරෙන වසසීකං,
රාජා වජ්ජිමසුරියා ච විජෙන දසමං පදනති.

8. පුනර්ඛලකරණියවගො

6. 8. 1 - 36

බලාදි සුත්තානි

2847 - 2882. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණියා කම්මනතා -පෙ- බහුලීකරොති ති.

(ජක්ඛංස සුත්තනතා විජාරෙතබ්බා)

පුනර්ඛලකරණියවගො අධ්ධමො.

තත්තුද්දනං:

බලං බීජඤ්ච නාගො ච රුක්ඛං කුම්බන සුක්ඛං,
ආකාසෙන ච දො මෙසා නාචා ආගන්තුකා නදීති.

9. පුනර්ඵසනාවගො

6. 9. 1 - 120

ඵසනාදි සුත්තානි

2883 - 3002. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, ඵසනා. කතමා තිසෙසා: -පෙ-භාවෙනබ්බාතිති.

(විවෙකතිසසිනාදිවසෙන අභිඤ්ඤාදිවසෙන ච ඵකෙකසමං ද්වාදස ද්වාදස කතා විසංසන සුත්තනතා විජාරෙතබ්බා.

ඵසනාවගො නවමො.

තත්තුද්දනං:

ඵසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛතා ච තිසෙසා,
බිලං මලඤ්ච නිසො ච වෙදනා තණ්හාහි වාති.

7. පුනර්ජය

6. 7. 1-30

තථාගතාදි සූත්‍ර

2817-2846. මහණෙනි, අපා වූ ද ... යමකාක් සත්තයෝ වෙත් ද ... බහුල කෙරේ යි.

(කී නයිත් තිස් සුතුරෙක් විතර කටයුතු.)

සත්වැනි පුනර්ජය වර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වසන, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වසා යි ත්‍රික දශයෙනි. සුතුරු තියෙති.

8. පුනර්කරණීය වර්ගය

6. 8. 1-36

බලාදි සූත්‍ර

2847-2882. මහණෙනි, යමයේ යම කිසි බලකරණීය කම්-නායෝ ... බහුල කෙරේ යි.

(සතිස් සුතුරු කෙනෙක් විතර කටයුත්තාහ.)

අටවැනි පුනර්කරණීය වර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුකක, කුම්භ, සුක, ආකාස යි ත්‍රික සතෙක් ද මෙස ත්‍රික දෙකෙක් ද නාවා ආගනතුක නදී යි ත්‍රික තුනෙක් ද යි ත්‍රික දෙළොසෙනි. සතිස් සුතුරෙක් යි.

9. පුනර්ජයනාවර්ගය

6. 9. 1-120

එසනාදි සූත්‍ර

2883-3002. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: ... වැඩිය යුතුවන යි.

(විවෙකනිසසිනාදි විසිතුණු අභිඤ්ඤාදි විසිතුණු එකෙක දෙළසක් දෙළසක් කොට එක්සියවිසි සුතුරු කෙනෙක් විතර කටයුත්තාහ.)

නවවැනි එසනාවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුක්ඛතා, බිල, මල, නීස, වෙදනා, නන්හා යි ද්වාදශක දශයෙනි. එක්සියවිසි සුතුරෙක් යි.

10. සුනම්සවගො

6. 10. 1 - 119

ඔසාදි සුතතානි

3003 - 3121. වතතාරොමෙ භික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ වතතාරො:
-පෙ-භාවෙතඛබානීති.

(ධුතතයෙනෙව විජාරෙතඛබානි.)

6. 10. 120

උඤ්චාගිසසුතතං

3122. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උඤ්චාගිසානි සංයොජනානි කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උඤ්චිවං අවිජ්ජා. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුඤ්චාගිසානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චතතං උඤ්චාගිසානං සංයොජනානං පහානාය පඤ්චබ්ලානි භාවෙතඛබානි. කතමානි පඤ්ච: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සද්ධාබලං භාවෙති, නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපබ්භාරං. වීරියබලං -පෙ- සතිබලං -පෙ- සමාධිබලං -පෙ-පඤ්ඤාබලං භාවෙති, නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපබ්භාරං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චතතං උඤ්චාගිසානං සංයොජනානං පහානාය ඉමානි පඤ්ච බ්ලානි භාවෙතඛබානීති.

සුනම්සවගො දසමො.

කත්ථද්දන්තං:

ඔසො යොගො උපාදන්තං ගමන්තං අනුසයෙන ව,
කාමගුණා නිවරණා ඛන්ධා ඔරුඤ්චාගිසානි.

බලසංයුතතං සමන්තං.

කත්ථ වග්ගද්දන්තං:

ගම්නාපෙය්‍යාලොප්පමාදෙ බලකරණියෙසනා
ඔසො තෙහි සුනාදීහි බලසංයුතතා දසානි.

10. පුනඛසවර්ගය

6. 10. 1-119

ඔසාදි සුත්‍ර

3003-3121. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: ... වැඩියයුත්තාහ යි.

(කී නයිත් ම චිතර කටයුත්තා හ.)

6. 10. 120

උද්ධමභාගිය සුත්‍රය

3122. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයෝජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධම අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයන් පහකරනු පිණිස පස්බල වැඩිය යුතු. කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට නැමුණක් නිවනට නැඹුරු වුවක් නිවනට බර වුවක් කොට සඤ්ඤාබලය වඩයි. චිරියබලය ... සතීබලය ... සමාධිබලය ... නිවනට නැමුණක් නිවනට නැඹුරු වුවක් නිවනට බර වුවක් කොට පඤ්ඤාබලය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයන් පහකරනු පිණිස මේ පස්බල වැඩියයුතු යි.

දශවැනි පුනඛසවර්ග යි:

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගඤ්ඤ, අනුසය, කාමගුණ, නිවරණ, බන්ධ, ඔරමභාගිය, උද්ධමභාගිය යි ද්වාදශක දශයෙකි. සුත්‍ර එක්කිය විස්සෙකි යි.

බලසංයුත්තය නිමි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

ගඛනාපෙය්‍යාල, අපමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔස, යන මොහු පුන යන්න මුල්කොට ඇති ඒ පසම කරණ කොට ගෙන බල සංයුත්තයට අයත් වර්ග දශයෙක් වේ යි.

ගාථාදීපාද අනුකකමණිකා

	පිටුවකා
අපකා තෙ මනුෂ්‍යෙසු	40, 168
අව්‍යාපාදෙ අවිහිංසා	10
එකායනං ජාතිබයනතදසී	302, 332
එතදත්තනි සලොතං	10
කණභං ධම්මං විජ්‍යාය	40, 168
නත්‍රාහිරතිමිච්චෙජය්‍ය	40, 168
ධි තං ජමමි ජරෙ අස්ථි	384
යක්ඛ සද්ධා ච පඤ්ඤා ච	10
යෙව බො සමමදකඛාතෙ	40, 168
යෙසං සමෙබ්බාධි අබෙහසු	40, 168
යො ච වක්ඛසනං ජීවෙ	384
රථො සීලපරිකඛාරො	10

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	සො	පිට්ඨකයා
අබෙගසු	396	සොසිතාරාමේ	158, 394, 402
අචිරවතී	74, 76, 78, 82, 84, 88, 90	ව	
අජපාලනිග්‍රොධෙ	300, 330, 406	වණ්ඩාලවංසිකො	302
අඤ්ජනවනෙ	154	විහනපාටලී	416
අනාඨපිණ්ඩිකසස	ආරාමේ 2, 150, 292, 330, 386	වුඤ්ඤ	292
අනුරුද්ධො	312, 314	ජා	
අභයො	234	ජාණ්ඩෙසානිං	
අඹ්ඵපාලිවනෙ	260	ජෙනවනෙ	2, 150, 292, 330
ආනඤ්ඤ	4, 8, 26, 280, 292, 306, 308, 314, 318, 384	කා	
ආපණං	396	තාවතිංසානං	416
උ		න	
උසාවෙලා (නදී)	294	නඤ්ඤො පරිබ්බාජකො	18
උණ්ණහො (බ්‍රාහ්මණො)	384	නාගරකං (සකයානං නිගමො)	4
උත්තියො	36, 298	නාලඤ්ඤං	286
උද්ධි	176, 178, 180	නාළකගාමකෙ	292
උපවානො	158	නෙරඤ්ජරාය	300, 330, 406
උරුවෙලකසං	400	පා	
උරුවෙලායං	300, 330, 406	පාටලීපුත්තෙ	26, 28, 306,
ක		පාරිවිජ්ජනකො	416
කණටකිවනෙ	312, 314	පාවාරිකඹ්ඵවනෙ	286
කලඤ්ඤකනිවාපෙ	164, 166, 314 318	පිණ්ඩාලහාරුද්ධාජෙන	394
කුකකුටාරාමේ	26, 306, 308	පිප්ඵලිගුහායං	164
කුණ්ඩලියො (පරිබ්බාජකො)	154	පුබ්බකොට්ඨකෙ	388
කොට්ඨඹෙලී	416	පුබ්බාරාමේ	384, 392
කොලියෙසු	218	පුරණො කසසපො	234
කොසමබ්බියං	158, 394, 402	බ	
කොසලෙසු	264, 400	බ්‍රහ්මා සහමපති	300
ග		බාභියො	298
ගඬයා (නදී)	74, 76, 78, 82, 84, 88, 90, 118, 252, 340, 418, 420, 426, 438	බාළුහා	164, 166
ගීජකිකුට පබ්බතං	166, 234, 238, 408	බෙලුවගාමකෙ	276
		හ	
		හලේ	26, 306, 308

	ම	පිට්ඨකයා	ස	ස
මගධෙසු		292	සරභු	74, 76, 78, 82, 84, 88, 90
මලලකෙසු		400	සහකො (භික්ඛු)	408
මහාකසපො		164	සහසෙති	332, 408
මහාචූෂෙදු		166	සාකෙතෙ	154, 312, 386
මහාමොග්ගලලානො	166,	312	සාරිපුත්ත මොග්ගලලානෙසු	294
මභී	76, 78, 82, 84, 88,	90	සාරිපුත්තො	6, 150, 158, 286, 292, 312, 388 396, 408
මානදිනෙකා		318	සාලායං (බ්‍රාහ්මිභ්‍යාමෙ)	264, 400
මිගදයෙ		154; 386	සාවඤ්ඤියං	2, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 30, 32, 34, 36, 38, 44, 58, 66, 74, 98, 140, 150, 210, 216, 280, 286, 292, 320, 330, 384, 388, 392, 410, 412, 426, 434
මිඟාරමාතුපාසාදෙ		384, 392	සිරිවංශියා	314
මෙදකරාලිකං		302	සුමනෙසු	180, 302, 304
	ස		සුකරධතායං	408
යමුතා	74, 76, 78, 82, 84, 88, 90, 96		සෙනකං	180
	රා		සෙදකං (නීගම)	302, 304
රාජගහෙ	164, 166, 234, 314, 318, 408			
	ච		හ	
චජ්ඣිසු		294	හලිද්දුවසනං	218
චෙසාලියං		260, 276	භිමවතො	270
චෙඵවනෙ		164, 166	භිමවනතං	140
	ස			
සකෙකසු		4		
සධ්‍යාරවො (බ්‍රාහ්මිණො)		228		

විෂයසපද, නුකකමණිකා

අ			අ
අකනිට්ඨගාමී	150	අධිගමාය	260
අකිඤ්චනො	168	අධුනාගතා	264
අකිලාසු	292	අනඩගණ	24
අකුසලරාසි	266	අනඤ්ඤසරණා	278
අබාරිකෙහි	272, 274	අනඤ්ඤතංඤාසංඝාමිකිත්ථියං	364
අගාරිකභූතො	180	අනත්තසඤ්ඤ	246
අවකඤ්චකරණා	194	අනනුස්සුතෙසු	320
අචිරපඛච්ඡිකා	264	අනනතරං	278
අචිරපරිනිබ්බුතෙසු	294	අනපලොකෙකා	276
අචිරවුට්ඨිතො	276	අනමතභෞතා	398
අචුචසරා	386	අනාගාමිකා	240
අච්ඡාදනසස	272, 274	අනාධාරො	34
අචේජා	234	අනාවරණා	188, 192
අජ්ඣාතං	16	අනාවිලො	234
අජ්ඣාතංඛේඨා	262	අනිකඛ්ඤාධුරො	350, 352
අජ්ඣාපහතා	268	අනිච්චසඤ්ඤ	246
අජ්ඣාරුහා	192	අනිබ්බානසංචක්කනිකා	194
අජ්ඣාරුලහා	192	අනිබ්බිඨපුබ්බං	178
අජ්ඣුපෙකඛිතා	148	අනීචරණා	188, 192
අජේකාසානා	178	අනුකකමමානො	290
අඤ්ඤං	148, 392	අනුද්දයතාය	304
අඤ්ඤනිත්ථියා	10	අනුප්පකසදච්ඡා	266
අඤ්ඤ	240	අනුප්පකසදච්ඡො	346, 348
අඤ්ඤණකරණා	194	අනුපකකිලෙසා	188
අඤ්ඤණාය	234	අනුපඛච්ඡං	146
අඤ්ඤතාවිත්ථියං	364	අනුපරියාය පථං	290
අඤ්ඤිත්ථියං	364	අනුපාදපරිනිබ්බානඤ්ච	48
අට්ඨිකකා	158, 190	අනුචන්දිතඛං	262
අට්ඨිකසඤ්ඤ	240	අනුඛිජා	192
අඛච්චමාසං	20	අනුමනෙතසු	336
අත්තදීපා	278	අනුසයසමුග්ගාතඤ්ච	44
අත්තව්‍යාදුපාදනං	132	අනුසයසමුග්ගාතාය	46, 412
අත්තසමපද	52, 54, 58, 62 66, 70.	අනුසුඛිං	146
		අනුසුචරිතා	352
අත්තසරණා	278	අනෙලමුගො	198
අනිච්ඡකඛි	398	අනොකං	168
අත්ථගමා	16	අනොමජ්ජනො	384
අත්ථවසං	394	අනාඤ්ඤපරිනිබ්බාසී	148, 358, 414
අදසීසනාය	234	අනාතරෙන ජනපදකලායාණියා	304
අදළිඤ්ඤා	198	අත්තරෙන මහාසමයං	304
අදීනමනසො	164	අත්ථකරණා	194
අභානපරිඤ්ඤාච්ඡං	46	අපනිත්ථිනවිනෙකා	154
අභානපරිඤ්ඤාය	412	අපත්ඨා	268

	අ	
අපද		90
අපාරා	38, 168,	322
අපච්ඡක්කුලසඤ්ඤි		224
අපච්ඡක්කුලෙ		224
අපච්චිජ්ඣානො		224
අපඤ්ඤාය		284
අපඤ්ඤිතං	390	284
අපභවමානසා		266
අපභද්දිතපුබ්බං		178
අමමාමෙණා		152
අපමාදසමොසරණා		184
අපමාදසමපද	52, 56, 60, 62	68, 70.
අපමාදෙ	98	406
අච්ඡාසසිකං		390
අඛණ්ඩකතො		180
අඛාහිරං		278
අඛ්ඤා		322
අඛ්ඤාවිකඛාම		10
අඛ්ඤානනනිමිකං	144,	204
අඛ්ඤාපච්ඡන්ත	220,	222
අඛ්ඤාපජ්ඣං		176
අඛ්ඤාපනනවේතසො		154
අක්ඛමචරියං		26
අභිකකනන		262
අභිකකමො		164
අභිකකණං		290
අභිජ්ඣා		134
අභිජ්ඣාදෙමනසසං	16, 156,	260
අභිඤ්ඤතරො		286
අභිනිවච්ඡන්තා		224
අභිපච්චුට්ඨානි		106
අභිපසනො		396
අභිසමිතො	180,	238
අභිභාරානං	272,	274
අමච්චා		338
අමනං	12,	324
අමනගාමිමග්ගො		12
අමනපරායණං	86,	122
අමනපරියොසානං	86,	122
අමනොගධං	86,	122
අමබ්බලග්ගෙහි	272,	274
අයො		186

	අ	
අයොනිසොමනසිකාර		
ඛණ්ඩිකාරො		202
අරති		142, 202
අරුණග්ගං	50, 52, 54, 56,	162, 200
අරුපරාගො		138
අරුපිනො		98
අලකඛිකා		268
අලොභිකෙහි	272,	274
අලොලජාතිකා		270
අලලානි	216,	218
අච්චමානා		268
අච්ඤාකානි		358
අච්චධිති	400,	402
අච්චිසානපසඛියා		194
අච්චිජ්ඣානුසයො		134
අච්චිජ්ඣාසවො		338
අච්චිජ්ඣාසො	254,	344
අච්චිතනන අච්චාරා		214
අච්චදසුනො		2
අච්චිපානධමෙවො	346,	366
අච්චිසයසමි	212,	216
අච්චිභ ඤ්ඤමානො		276
අච්චිභිංසාස ධ්මපෙසා		14
අච්චිපසනෙතො	20,	22
අච්චිපසමො	142,	202
අච්චාපාදස ධ්මපෙසා		14
අසඛිඛාරපරිනිබ්බාධි	148,	358
අසධ්විතං		284
අස ඤ්ඤිතො		90
අස පච්චරිසතරං		34
අස පච්චරියං		32
අසමෙමාසාය	14,	352
අසලලිතං		146
අසංභාරියා		386
අසානං	372,	374
අසිතෙ		262
අසුභනිමිකං		206
අසුභස ඤ්ඤි		246
අසෙමො		312
අසසනො		192
අසසරනනසස		196
අසසාසමකතා		278
අහෙතු අපච්චයා		234

ආ	
ආකාසානඝෝයනනං	224
ආකිඤ්චිඤ්ඤායනනං	226
ආගනතුකාගාරං	116
ආවරියමුට්ඨි	278
ආචාරගොවරසමපනෙහා	336
ආචාරො	154
ආනාපී	16, 156, 260
ආදනපච්චිසංගෙහ	168
ආදිවචසස	200
ආදිවේවා	104
ආනාපානසනී	244
ආබාධිකො	164
ආරඤ්චිරියො	350
ආරඤ්චො	38, 170, 322
ආරමිහධාතු	144, 204, 206
ආරාධකො	32
ආරාමනිසාදී	154
ආලොකිතෙ	262
ආචරණා	190
ආචිලො	230
ආසභී (වාචා)	288
ආසීනියො	278
ආහාරට්ඨිනිකො	140
ආහාරසමුදයා	330
ආහාරෙපච්චිකකුලපඤ්ඤා	246

ඉ

ඉට්ඨා	134
ඉන්ද්‍රිතතාය	180, 392
ඉත්ථිත්ථියං	364
ඉත්ථිරතනාසස	196
ඉද්දාච්චියා	152
ඉදංසචවාභීනිවේසො	134
ඉත්ථියවේමනනතා	356, 358
ඉත්ථියසමපනෙහා	362
ඉත්ථියසංචරො	154, 156
ඉත්ථියානි	346
ඉරියාපථෙ	162

උ

උකකට්ඨිතො	228
උකකුජ්ජාවකුජ්ජං	180
උකභිනාසිකො	304
උච්චාරපසසාවකමෙම	262
උජුකා	262

උ

උණභීසං	8
උත්තරාසඛනං	332
උදකවානං	216
උදපනෙහා	228
උදයත්ථගාමිනියා	352, 354, 356
උදුඛෙරො	192
උදෙදසං	212
උඤ්චිකුකකුච්චධානියානං	172
උඤ්චිකුකකුච්චනිවරණං	136
උඤ්චිකුකකුච්චපරිපුට්ඨිතෙන	230, 236
උඤ්චිකුකකුච්ච පරෙතෙන	230, 236
උඤ්චිං	138
උඤ්චං	216, 218
උඤ්චිභාගියානං	138, 344
උඤ්චංසොතො	150
උඤ්චංසොතො අකනිට්ඨගාමී	358
උදුමාතකසඤ්ඤා	242
උපට්ඨිතසනිතො	396
උපඛං	4
උපරිකමනෙ	302
උපසමගාමීං	362, 410
උපහච්චපරිනිබ්බාසී	148, 358
උපාදනකඤ්ඤා	136
උපාදනානි	132
උපාදියෙසෙ	240
උපාරමිහානිසංසං	154
උපාහනා	8
උපෙබකො	16
උපෙබා	244
උපෙකඛාවේතොවිමුක්ඛං	222
උපෙබාසමොච්ඡකිංසචධානියා	144, 204
උපෙබාවේදනියං	376
උපෙබාසනිපාරිසුඤ්චිං	16
උපෙබාසමොච්ඡකිංසො	150
උපෙකඛත්ථියං	370, 376, 378
උමුලගො	26, 306
උසමා	378
උසංදකජාතො	228
උසඤ්චං	402
උළාරා	288

උආ

උආමිජාතො	230
----------	-----

ඵ

ඵකලාරං	290
ඵකනන් ඛිදිය	170, 320
ඵකනගනො	196
ඵකංසො	288
ඵකායනො	260, 332
ඵකොදිභාවං	16
ඵකොදිභුතා	264, 266
ඵලවුගො	198

ඹ

ඹකා	168
ඹසා	132
ඹතාපයමානො	384
ඹතාරං	268, 270
ඹහග්ගච්භග්ගා	192
ඹරමභාගියානි	136, 316, 318
ඹරමභාගියානං	148
ඹවාදපතිකරා	296
ඹහිතභාරා	266
ඹහිතභාරො	346, 348
ඹහිතසොනො	190

ක

කච්ඡකො	192
කචුකනෙහභි	272, 274
කට්ඨානි	216
කට්ඨානං	378
කණ්ණසුකසපච්භාගා	142, 204
කණ්ණං	168
කතකරණියො	346, 348
කතිකං	392
කථාපාභනං	292
කනායා	134
කපාලං	120
කපිකපකො	192
කම්මසබ්බියො	176
කරුණා	244
කලලිභුතො	230
කලයාණමිකතා	4, 6, 50, 58, 60, 66, 68, 162, 200.
කලයාණසමචචධකතා	4, 6
කලයාණසභායතා	4, 6
කලයාණි	306,
කලයාණි	26
කාමච්ඡන්දනීවරණං	136

ක

කාමච්ඡන්ද	136
කාමරාගට්ඨානියානං	172
කාමරාගපරෙනෙත	228
කාමරාගානුසයො	134
කාමරාගපරිසුට්ඨිනෙත	228
කාමාසවො	338
කාවුපසංභිතා	36, 134
කාවුපාදනං	132
කාමෙසනා	254
කාමොසො	254, 344
කායකිලමථො	238
කායගණො	134
කායපසස ද්ධි	144, 204
කායචුපකාසෙන	146
කායසම්මසසපං	372, 374
කායානුපසි	16, 260
කායාරම්මණො	282
කාලානුසාරී	102
කාසිකං	104
කිලමච්ඡස	118
කිංගතිකා	222, 224
කිංපරමා	222, 224
කිංපරියොසානා	222, 224
කිංඵලා	222, 224
කුඩ්ධිරාජානො	102
කුඤ්ඤපිටකං	118
කුතනදියො	110, 140
කුමෙහා	34
කුසලභාගියා	184
කුසලරාසි	266, 334
කුසලානි සිලානි	306
කුසසුඛෙන	110, 140
කුට්ඨිනතා	158
කුට්ඨඛාරා	158
කුට්ඨපොණො	158
කුට්ඨාගාරසස	102
කුට්ඨාගාරෙ	386

ඛ

ඛයනානානි	396
ඛරො	276
ඛාධිනෙ	262
ඛාරිකෙභි	272, 274
ඛිලා	128
ඛිණාසවා	168
ඛිණාසවො	346, 348

ප

පටිකකුල සඤ්ඤි	224
පටිකකුලෙ	224
පටිග ඉච්ච	148, 294
පටිසනිමිත්තං	142, 202
පටිසසඤ්ඤානං	224
පටිසානුසයො	134
පටිපද	12
පටිපඤ්ඤාමෙත්වා	276
පටිපපසසදෙධා	238
පටිභානං	26
පටිසරණං	384, 386
පටිසංභරාමි	282
පයමාහිස ලුච්චෙධා	20, 330
පයවි	106
පණ්දහිතඛං	282
පතිසලලිසිකුං	20
පනොදලලසි	8
පඤ්ඤාමානා	296
පදජාතාහි	100
පදෙසං	312
පදෙසෙන	20
පඛන්තරාජං	110
පඛන්තරාජානං	140
පඛ්භාරො	384
පහසසරං	186
පහඛ්ඤ	186
පධිරුපාසනං	146
පරසකමධාතු	144, 204, 206
පරමනිපව්චාකාරං	408
පරමපාසාවිනී	304
පරවිසයෙ	268
පරිකඛ්ඤාහවසංයොජනා	266
පරිකඛ්ඤාහවසංයොජනො	346, 349
පරිඤ්ඤාඤා	10
පරිඤ්ඤානො	324
පරිඤ්ඤාය	36
පරිනායකරතන සස	196
පරිපුච්ඡා	26
පරිපුරතනා	356, 358
පරිබ්බාජකා	10
පරියානාය	116
පරියොදනා	24
පරිච්ඡිකෙණා	300

ප

පරිච්චංසං	146
පරියාවචරො	154
පරිභාරොනලෙඛා	304
පරිප්‍රාභො	282
පලොකධම්මං	294
පච්චරතො	146
පච්චිනතො	146
පසාදනීයෙ	282
පසසඤ්ඤාමොජ්ඣාමෙඤ්ඤා	150
පසාරිතෙ	262
පභානසඤ්ඤා	246
පාකාරච්චරං	90
පාකාරසන්ධිං	290
පාවිනනීඤ්ඤා	74, 252
පාවිනපඛ්භාරා	74, 252
පාවිනපොණා	74, 252
පාවිනවාතපානා	386
පාවිකඛං	4, 6
පාතිමොක්ඛසංචරසංචුතො	636
පාරඛමනාය	38
පාරං	168
පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන	20, 22
පිණ්ඩපාතපටිකකොනනා	8, 210
පියරූපා	36, 136
පිලසෙඛා	192
පිතිසලෙඛාමොජ්ඣාමෙඤ්ඤා	150
පිතිසලෙඛාමොජ්ඣාමෙඤ්ඤා චර්යානිසා	144, 204
පිතිසුඛං	16
පිනෙ	262
පුග්ගලවෙමකතා	356, 358
පුඤ්ඤාකා	102
පුඤ්ඤානාපරං (විෂයසං)	280, 282
පුඤ්ඤානසමයං	150
පුරිසදම්මසාරථි	350
පුරිසිඤ්ඤායං	364
පුළුචකසඤ්ඤා	242
පුතිකානී	116
පෙතනිකෙ	268

ඵ

ඵලවෙමකතා	356, 358
ඵසුච්චාරාය	242

බ

බලං	110
බලකරණියා	254
බහුකාරං බහුකාරො	58, 60, 62, 64
බහුපද	98
බාළහගිලාතො	164, 314
බිළාලනීකබමනමනං	290
බිජගාමා	108
බොජ්ඣ ඛෙඛ	140
බොධිපකබියා	400
බොජ්ඣ ඛතරනනානං	196
බ්‍යාපාදට්ඨානීයානං	172
බ්‍යාපාදපරිපුට්ඨිතෙන	228, 236
බ්‍යාපාදපරෙතෙන	228, 236
බ්‍රහ්මං	8
බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං	2, 26, 28, 264
බ්‍රහ්මචරියෙසනා	254
බ්‍රහ්මචරියං	12
බ්‍රහ්ම ඤාණිං	40
බ්‍රහ්ම ඤාණ ජං	348
බ්‍රහ්ම ඤාණ ඵලානී	40
බ්‍රහ්මයානං	8
බ්‍රහ්මයානාරූපං	8
බ්‍රහ්මණසමචිතා	348

භ

භක්තසමචි දෙ	142, 200
භක්තු	272, 274
භද්දකො	26
භනෙතා	230
භයදසංඝාචී	336
භවරාගානුසයො	134
භවාසවො	338
භවෙසනා	254
භවොසො	254, 344
භික්ඛුනුපසංඝෙයො	280
භුක්තපාතරාසසස	154
භුතගාමා	108
භුතපුබ්බං	408

ම

ම කකචචීචීසු	270
මකකචානං	270
මග්ගභාවනාය	16
මග්ගො	12
මඛකු	156
මච්චුධෙයාය	168

ම

මච්චුධෙයායසස	298
මජ්ඣි නිකායං	150
මකෙඤ්චරියාය	228
මණිරතනසස	196
මධුරක ජාතො	278, 292
මධුරගෙහභී	272, 274
මනොසමෙසස ජං	372, 374
මමුදෙද පිකො	278
මරණස ඤාණ	246
මලං	128
මහග්ගනං	176
මහග්ගතෙන	220, 222
මහ නිකානං	140
මහාකායා	192
මහානදියො	110
මහාපුරියො	286
මහාභි ඤාණ නං	314
මහාසමුද්දං	110
මහාසොඛෙතා	110, 140
මානානුසයො	134
මානො	138
මාරණනතිකා	276
මාරසෙනසමඤ්ඤානං	196
මිච්ඡා ඤාණී	34
මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චියා	20
මිච්ඡනං	30
මිච්ඡාපටිපක්කාධි කරණහෙතු	32
මිච්ඡාපටිපක්ඛි	38
මිච්ඡාපටිපදං	30
මිච්ඡාපටිපකොඤා	32
මිච්ඡාපණිහිතං	16
මිච්ඡාමග්ගො	26
මිච්ඡාවිමුක්ඛි	34
මුඛනීචිතං	228
මුඛවාතං	216
මුණෙඤ්චා	120
මුදිතා	244
මුදිතාවෙතොචිමුක්ඛි	222
මුලගජායා	102
මුලජානා	386
මෙතොචිකතනාය	304
මෙතො	244
මෙතොවෙතොචිමුක්ඛි	206, 222, 224
මොසපුරියානං	290
මොහ කබ්ඛෙයො	12, 26, 28 40, 42

ම	
මොහවිනසපරියොසානං	8, 54, 56, 60, 64, 68, 70, 72
මොහවිනයො	12
ය	
යංගකිකානි	404
යථාකාමකරණියො	270
යථාමිත්තං	276
යථාසද්ධිධං	276
යථාසමභක්තං	276
යවසුක්කං	16, 112
යානීකතා	304
යොගකෙබමාය	242, 250
යොනීසොමනසිකාරො	162, 200
යොනීසොමනසිකාර සපෙද	52, 56, 60, 64, 68, 70
යොනීසොමනසිකාරසමොසරණා	184
යොගා	132
යොබබ්බෙදනුද්ද	384
ර	
රජනියා	36, 134
රජොපච්චලං	114
රසථි	386
රසථියො	8
රාගකඛියො	12, 26, 28, 40, 42
රාගවිනයසපරියොසානා	8
රාගවිනයසපරියොසානං	54, 56, 60, 64, 68, 70, 72
රාගවිනයො	12
රාගවීරාගක්ඛං	44
රාගවීරාගාය	44
රූපරාගො	138
රූපසඤ්ඤානං	224
රූපිනො	98
ල	
ලාබාය	228
ලාපං (සකුණං)	268
ලීනං	158, 216
ලුඤ්ඤ	270
ලුළිනො	230
ලෙඩ්ධුධානං	268
ලෙපං	270

උ	
ලොකවිදු	350
ලොණකෙභි	272, 274
ලොහං	186
ලොභිත වඤ්ඤානං	102, 406
ච	
චජෙසසු	336
චක්ඛිතතා	304
චයධමොනුපසස්	326
චලිතානානි	384
චසස්සකං	102
චලභීරථොන	8
චානෙරිතො	230
චාදනුවාදෙ	10
චාලවීජනියා	8
චිගතූපකඤ්ඤො	24
චිසාතපකඤ්ඤා	194
චිඤාතසස්ස	118
චිඤාතං	212, 216
චිචිකිචජා	136
චිචිකිචජානුයොගො	134
චිචිකිචජාධ්දානියානං	172
චිචිකිචජාධ්දානියා	142, 202
චිචිකිචජාපරිසුධධීතෙන	230, 234
චිචිකිචජාපරෙතෙන	230, 234
චිචිච්ඤාකසඤ්ඤා	242
චිජඤ්ඤා	142, 202
චිජජා	138
චිජජාවරණසමපනෙහා	350
චිජජාවිමුක්ඛඵලසමුච්චිකිරියාය	188, 192, 234
චිජජාවිමුක්ඛඵල සමුච්චිකිරියාසං	46
චිජජාවිමුක්ඛඵලානියංසො	154
චිඤ්ඤාණසඤ්ඤායතනං	226
චිඤ්ඤාපකො	292
චිත්තඤ්ඤා පච්චියා	20, 22
චිත්තඤ්ඤාච්චසමපච්චියා	22
චිදුසුතො	2
චිදිතා	322
චිධා	196
චිනීලකසඤ්ඤා	242
චිනීකෙඛපා	378
චිමුක්ඛචිත්තතො	286
චිමුක්ඛිකාණදසසනසමපනතො	146
චිමුක්ඛිකාණදසසනකඛිසං	292

ව	
විමෝඛං	224
විපතීතා	192
විපරිණාමදුකඛිතා	128
විපට්ඨාරිනො	284
විප්පසනෙහා	234
විරඥා	38, 170, 322
විරාගනීසස්සං	4, 6, 18, 50, 52, 58, 66, 68
විරාගසංඝඤ්ඤා	246
විරියබලං	388
විරියසමෙඛාජ්ඣාබෙහා	150
විචෙකජං	16
විචෙකනීසස්සං	4, 6, 18, 50, 52, 58, 66, 68
විලොකිතෙ	262
විච්චව	16
විහාරපච්ඡායායං	276
වුසිනවා	346, 348
වුපකඛෙධා	262, 146
වුපසනොතා	20, 22
වෙතනඤ්ඤා	272
වෙතඛනිකා	116
වෙදනා	130
වෙදනානුපසස්සි	16, 260
වෙදනාරමුච්ඡො	282
වෙද්ධිතං	20
වෙපුට්ඨනං	140
වෙය්‍යාකරණෙන	212, 216
වෙඵම්ඤ්ඤානෙන	278
වොසස්ස ආපරිණාමී	4, 6, 18, 50, 52, 58, 66, 68
වොසස්ස ආරම්භං	352, 356, 396
ව්‍යාපාදෙ	134, 136
ව්‍යාපාදනීවරණං	136
ව්‍යාකරමානා	10

ස	
සඋපනිසං	34
සකකායදිට්ඨි	136
සකුණඤ්ඤි	268
සඛ්ඛාරදුකඛිතා	128
සඛ්ඛාමච්චජයො	8
සඛ්ඛවිච්චනසමොධානා	378
සඛ්ඛාච්චනනීවරධාරණං	262

ස	
සජ්ඣායකතා	228
සජකඤ්ඤා	186
සඤ්ඤාපච්චයා	20
සඤ්ඤාචුපසමපච්චයා	22
සඤ්ඤාවෙද්ධිතනිරොධං	382
සඤ්ඤානො	98
සඤ්ඤිතී	400, 402
සනිනොපකෙතන	352, 354
සනිපට්ඨානා	154, 260
සනිපට්ඨානභාවනාගාමීනී පච්චදං	326
සනිබලං	388
සනිසමපඤ්ඤාසස්ස	274, 276
සනිසමෙඛාජ්ඣාබෙධානියා	142, 202
සනිසමෙඛාජ්ඣාබෙහා	150
සනො	260
සඤ්ඤාමුච්චරිහානං	308
සඤ්ඤානුසාරී	356, 358
සඤ්ඤාබලං	388
සඤ්ඤාය	390
සඤ්ඤාඤ්ඤා	348, 350
සඤ්ඤාඤ්ඤාසමුද්දයං	348, 350
සඤ්ඤාඤ්ඤානිරොධං	348, 350
සඤ්ඤාඤ්ඤානිරොධගාමීනීපච්චදං	348, 350
සනොනනො	228
සඤ්ඤාසනො	292
සඤ්ඤාවතං	398
සඤ්ඤානිසංසා	410
සඤ්ඤාරිසං	32
සඤ්ඤාරිසනරං	34
සපරිකඛාරං	34
සඛ්ඛනතාය	220, 222
සඛ්ඛනිකා	218, 222
සඛ්ඛධි	220, 222
සඛ්ඛලොකෙ අනභිරතසඤ්ඤා	246
සඛ්ඛසඛ්ඛාරසමථො	398
සඛ්ඛසෙනෙතන	8
සඛ්ඛාවනානං	220, 222
සඛ්ඛපට්ඨිපච්චිකාඤ්ඤා	398
සමණසමුච්චනා	348
සමණුච්චයො	292
සමනං	312

	ස	
සමතිකකමා		224
සමතික්ෂ්ණකො		304
සමච්චිකිණ්ණං	144,	204
සමනුඤ්ඤා		168
සමාදපකො		292
සමාධි කකිඤ්ඤා		292
සමාධිබලං		388
සමාධිසමෙඛාජ්ඣාදෙඛා		150
සමාහිතා		264
සමුනෙතජකො		292
සමුද්දනිනකා		76
සමුද්දපඤ්ඤා		76
සමුද්දපොඡා		76
සමුද්දයධම්මොනුපභේසී		326
සමොධානං		204
සමුපජානකාරී		262
සමපජානො	16,	156, 262
සමපරිවෙනෙතෙතො		180
සමපසාදනං		16
සමපභංසකො		292
සමෙඛාධගාමී	362,	410
සමෙඛාධිපරායඡො	346,	366
සමමහං		30
සමුදකුමානෙ		168
සමුදකුමානො		164
සමුදඤ්ඤාවිමුක්ඛො	266,	346, 348
සමමුපධානෙසු		350
සමමුපධානා		426
සමමුපධානො		356
සමුඤ්ඤා		34
සමුඤ්ඤි	98,	100
සමුඤ්ඤිපච්චයා		20
සමුඤ්ඤිච්චපසමපච්චයා		22
සමුඤ්ඤකකකකයගාමිනියා	352,	354, 356
සමුඤ්ඤකකකකයගාමී		38
සමුඤ්ඤාභිතාය	16,	18
සමුඤ්ඤාපච්චපත්ති		38
සමුඤ්ඤාපච්චපදං		30
සමුඤ්ඤාපච්චපනං		38
සමුඤ්ඤාවිමුක්ඛ		34
සමුඤ්ඤාසංඝායො		14
සමමිඤ්ඤි		262
සරදසමයෙ		104

	ස	
සරිතා		352
සරිවාරං		16
සරිතසකං		16
සරිතසකසරිවාරා		214
සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බාසී	150,	358
සහධම්මකො		10
සහෙතුසපච්චයා	234,	236
සංයොජනපභානානං		44
සංයොජනපභානාය		412
සංයොජනවිනිබ්බාසී		178
සංයොජනානී	136,	138
සංයොජනියානං		178
සංවේගාය		242
සංසට්ඨා		228
සංසරනං		398
සානං	372,	374
සාධාරො		34
සාමඤ්ඤා		40
සාමඤ්ඤාචාරානී	40,	348
සාමඤ්ඤාචාරානී		40
සාමුද්දිකාය		116
සායනභසමයං		150
සාරගඤ්ඤා	102,	406
සාරවතො		294
සාලිසුකං	16,	112
සාලොභිතා		338
සාවජ්ජානවජ්ජා	142,	204
සායනකරා		296
සාසවෙසු		406
සීලීලානී		384
සීලං		106
සීලකකිඤ්ඤා		292
සීලබ්බතපරාමාසො	134,	136
සීලබ්බතපාදනං		132
සීලසමපද	50, 54,	58, 62 66, 70
සීසං		186
සීහනාදෙ		288
සුඤ්ඤා		168
සුඤ්ඤානී		216
සුඤ්ඤාවිතාරී		16
සුඤ්ඤානියං	370,	376, 378
සුගතවිතායා		24
සුඤ්ඤාගාරගතො		180
සුපභානානං		416

ස		ස	
සුභවිචිතං	158	සුරියෙන	400
සුභවත් යො	34	සෙබො	22, 312
සුභගිමිණං	140, 202	සෙවැලපණකපරියොනඤ්ඤා	230
සුභපරමං	224	සොකපරිඤ්චානං	260, 332
සුචුචසමං	218	සොනාපත් අබෙනසු	350
සුසංඝිතං	154	සොමන සස වෙදනීයං	376
සුසමාරඤ්ඤා	152	සොමන සස ස්ත්‍රියං	370, 376, 378
සුසමුට්ඨාපයං	216		
සුසමුභතං	158	හ	
සුඤ්ඤ	272	හත්ථපදං	100
සුපට්ඨිතවිනතා	280, 330	හත්ථරතනසස	196
සුපට්ඨිතවිනොතා	290	හලිඤ්ඤා	228
සුපෙය්‍යං	272, 264	හීනපණිතා	142, 204